

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2020–2021

2021. február 8–11-i ülés

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2021. február 9., kedd

2021/C 465/01	Az Európai Parlament határozata az (EU) 2019/424, az (EU) 2019/1781, az (EU) 2019/2019, az (EU) 2019/2020, az (EU) 2019/2021, az (EU) 2019/2022, az (EU) 2019/2023 és az (EU) 2019/2024 rendeletnek a szerverek és az adattárolók, az elektromos motorok és a frekvenciaváltók, a hűtőkészülékek, a fényforrások és különálló vezérlőegységek, az elektronikus kijelzők, a háztartási mosogatógépek, a háztartási mosógépek és háztartási mosó-szárítógépek, valamint a kiskereskedelmi használatra szánt hűtőkészülékek környezettudatos tervezésére vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendelet tervezetével szembeni kifogás mellőzéséről (D069494/02 – 2020/2917(RPS))	2
---------------	---	---

2021. február 10., szerda

2021/C 465/02	Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2020. évi éves jelentéséről (2020/2123(INI))	4
2021/C 465/03	Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről (2020/2077(INI))	11
2021/C 465/04	Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása az emberkereskedelem megelőzéséről és ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv végrehajtásáról (2020/2029(INI))	30

2021/C 465/05	Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 43. cikkének végrehajtásáról (2020/2047(INI))	47
2021/C 465/06	Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről (az eljárási szabályzat 122. cikkének (7) bekezdése) – a 2016–2018 közötti időszakra vonatkozó éves jelentés (2019/2198(INI))	54
2021/C 465/07	Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása az egyenlőtlenségek csökkentéséről, különös tekintettel az dolgozói szegénységre (2019/2188(INI))	62
2021/C 465/08	Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a Covid19 ifjúságra és sportra kifejtett hatásáról (2020/2864(RSP))	82
2021. február 11., csütörtök		
2021/C 465/09	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása az EU–Ukrajna társulási megállapodás végrehajtásáról (2019/2202(INI))	87
2021/C 465/10	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a fenntartható versenyképességre, a társadalmi méltányosságra és a rezilienciára vonatkozó európai készségfejlesztési programról szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közleményről (2020/2818(RSP))	110
2021/C 465/11	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása az Asztravecben (Belarusz) található atomerőmű biztonságosságáról (2021/2511(RSP))	123
2021/C 465/12	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a jemeni humanitárius és politikai helyzetről (2021/2539(RSP))	126
2021/C 465/13	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a mianmari helyzetről (2021/2540(RSP)) . . .	135
2021/C 465/14	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása Ruandáról, Paul Rusesabagina ügyéről (2021/2543(RSP))	143
2021/C 465/15	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a kazahsztáni emberi jogi helyzetről (2021/2544(RSP))	147
2021/C 465/16	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása az ugandai politikai helyzetről (2021/2545(RSP))	154
2021/C 465/17	Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a nők jogai előtt álló kihívásokról Európában: több mint 25 évvel a Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform elfogadása után (2021/2509(RSP)) .	160

II Közlemények

EGYÜTTES NYILATKOZATOK

Európai Parlament

2021. február 9., kedd

2021/C 465/18	Az Európai Parlament 2021. február 9-i határozata az Álvaro Amaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2019/2150(IMM))	170
---------------	--	-----

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2021. február 9., kedd

- 2021/C 465/19 Az Európai Parlament 2021. február 9-i határozata az Európai Központi Bank felügyeleti testülete alelnökének kinevezésére irányuló európai központi banki javaslatról (N9-0080/2020 – C9-0425/2020 – 2020/0910(NLE)) 172
- 2021/C 465/20 P9_TA(2021)0032
A fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzése ***I
Az Európai Parlament 2021. február 9-i jogalkotási állásfoglalása a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (kodifikált szöveg) irányuló javaslatról (COM(2020)0048 – C9-0017/2020 – 2020/0029(COD))
P9_TC1-COD(2020)0029
Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 9-én került elfogadásra a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló (EU) 2021/...európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (kodifikált szöveg) 174
- 2021/C 465/21 Az Európai Parlament határozata az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletének a 2021. évi uniós vidékfejlesztési támogatás összegeinek tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. január 19-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzésére (C(2021)00188 – 2021/2517(DEA)) 175
- 2021/C 465/22 Az Európai Parlament határozata a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben a zöldség- és gyümölcságazat vonatkozásában az (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló rendeletről, a borágazat vonatkozásában pedig az (EU) 2016/1149 felhatalmazáson alapuló rendeletről a 2020. év tekintetében történő eltéréstől szóló (EU) 2020/884 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról és az (EU) 2016/1149 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2021. január 27-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2021)00371 – 2021/2530(DEA)) . . . 176
- 2021/C 465/23 Az Európai Parlament határozata a (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott technikai standardoknak a biztosítékcseré céljából alkalmazandó egyes kockázatkezelési eljárások alkalmazásának kezdőnapja tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. december 21-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2020)9147 – 2020/2942(DEA)) 178
- 2021/C 465/24 Az Európai Parlament határozata az (EU) 2015/2205, az (EU) 2016/592 és az (EU) 2016/1178 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott szabályozástechnikai standardoknak a bizonyos ügylettípusokra vonatkozó elszámolási kötelezettség hatálybalépésének időpontja tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. december 21-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2020)9148 – 2020/2943(DEA)) 180

2021. február 10., szerda

- 2021/C 465/25 P9_TA(2021)0038
A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozása ***I
Az Európai Parlament 2021. február 10-i jogalkotási állásfoglalása a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0408 – C9-0150/2020 – 2020/0104(COD))
P9_TC1-COD(2020)0104
Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 10-én került elfogadásra a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 182

2021. február 11., csütörtök

2021/C 465/26

P9_TA(2021)0046

A pénzügyi eszközök piacai ***I

Az Európai Parlament 2021. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a 2014/65/EU irányelv tájékoztatási követelmények, termékirányítás és pozíciólimitek tekintetében, a Covid19-világjárvány utáni helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvvel irányuló javaslatról (COM(2020)0280 – C9-0210/2020) – 2020/0152(COD))

P9_TC1-COD(2020)0152

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 11-én került elfogadásra a 2014/65/EU irányelv tájékoztatási követelmények, termékirányítás és pozíciólimitek tekintetében, valamint a 2013/36/EU és az (EU) 2019/878 irányelv befektetési vállalkozásokra való alkalmazása tekintetében, a Covid19-válság utáni helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 185

2021/C 465/27

P9_TA(2021)0047

Az uniós helyreállítási tájékoztató és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó célzott kiigazítások a Covid19-világjárványt követő helyreállítás elősegítése érdekében ***I

Az Európai Parlament 2021. február 11-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2017/1129 rendeletnek a Covid19-világjárványt követő helyreállítás elősegítése érdekében az uniós helyreállítási háttérű tájékoztató és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó célzott kiigazítások tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0281 – C9-0206/2020 – 2020/0155(COD))

P9_TC1-COD(2020)0155

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 11-én került elfogadásra a Covid19-válságot követő helyreállítás támogatása érdekében az (EU) 2017/1129 rendeletnek az uniós helyreállítási tájékoztató és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó célzott kiigazítások tekintetében történő, valamint a 2004/109/EK irányelvnek az egységes elektronikus beszámolási formátum éves pénzügyi beszámolók elkészítéséhez való használata tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 186

2021/C 465/28

P9_TA(2021)0048

Az uniós repülőtereken alkalmazandó résidő-felhasználási szabályok: ideiglenes könnyítés***I

Az Európai Parlament 2021. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a 95/93/EGK tanácsi rendeletnek a Közösség repülőterein alkalmazandó résidő-felhasználási szabályokra vonatkozóan a Covid19-világjárvány miatt bevezetett ideiglenes könnyítés tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0818 – C9-0420/2020 – 2020/0358(COD))

P9_TC1-COD(2020)0358

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 11-én került elfogadásra a 95/93/EGK tanácsi rendeletnek az Unió repülőterein alkalmazandó résidő-felhasználási szabályokra vonatkozóan a Covid19-válság miatt bevezetett ideiglenes könnyítés tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 188

A bizonyítványok és engedélyek érvényességére vonatkozó ideiglenes intézkedések (II. salátarendelet) ***I

Az Európai Parlament 2021. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a közlekedésre vonatkozó szabályozás bizonyos területein egyes bizonyítványok és engedélyek megújításával és meghosszabbításával, valamint egyes időszakos ellenőrzések és továbbképzések elhalasztásával kapcsolatos egyedi és átmeneti intézkedéseknek a Covid19-járványra tekintettel az (EU) 2020/698 rendelet szerinti referencia-időszakokat követő referencia-időszakokra történő megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2021)0025 – C9-0004/2021 – 2021/0012(COD))

P9_TC1-COD(2021)0012

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 11-én került elfogadásra a közlekedésre vonatkozó szabályozás bizonyos területein egyes bizonyítványok és engedélyek megújításával és meghosszabbításával, egyes időszakos ellenőrzések és továbbképzések elhalasztásával, valamint az (EU) 2020/698 rendeletben említett egyes időszakok meghosszabbításával kapcsolatos egyedi és átmeneti intézkedéseknek az elhúzódó Covid19-válságra tekintettel történő megállapításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 189

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2020–2021

2021. február 8–11-i ülés

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2021. február 9., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2021)0033

Végrehajtási intézkedéssel szembeni kifogás mellőzése: az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények

Az Európai Parlament határozata az (EU) 2019/424, az (EU) 2019/1781, az (EU) 2019/2019, az (EU) 2019/2020, az (EU) 2019/2021, az (EU) 2019/2022, az (EU) 2019/2023 és az (EU) 2019/2024 rendeletnek a szerverek és az adattárolók, az elektromos motorok és a frekvenciaváltók, a hűtőkészülékek, a fényforrások és különálló vezérlőegységek, az elektronikus kijelzők, a háztartási mosogatógépek, a háztartási mosógépek és háztartási mosó-szárítógépek, valamint a kiskereskedelmi használatra szánt hűtőkészülékek környezettudatos tervezésére vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendelet tervezetével szembeni kifogás mellőzéséről (D069494/02 – 2020/2917(RPS))

(2021/C 465/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az (EU) 2019/424, az (EU) 2019/1781, az (EU) 2019/2019, az (EU) 2019/2020, az (EU) 2019/2021, az (EU) 2019/2022, az (EU) 2019/2023 és az (EU) 2019/2024 rendeletnek a szerverek és az adattárolók, az elektromos motorok és a frekvenciaváltók, a hűtőkészülékek, a fényforrások és különálló vezérlőegységek, az elektronikus kijelzők, a háztartási mosogatógépek, a háztartási mosógépek és háztartási mosó-szárítógépek, valamint a kiskereskedelmi használatra szánt hűtőkészülékek környezettudatos tervezésére vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendelet tervezetére (D069494/02,
- tekintettel az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 15. cikkére,
- tekintettel a 2009/125/EK rendelet 19. cikkének (1) bekezdésében említett bizottság 2020. november 11-i véleményére,
- tekintettel a Bizottság 2020. december 14-i levelére, amelyben annak kinyilvánítására kéri az Európai Parlamentet, hogy nem ellenzi a bizottsági rendelet tervezetét,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett, 2021. január 28-i levélre,
- tekintettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 5a. cikke (3) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 112. cikke (4) bekezdésének d) pontjára és 111. cikkének (6) bekezdésére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság határozatra irányuló ajánlására,

⁽¹⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2021. február 9., kedd

- tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 111. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2021. február 9-én járt le – nem érkezett kifogás,
- A. mivel a Bizottság 2020. december 5-én továbbította a Parlamentnek a bizottsági rendelet tervezetét, amely megnyitotta a Parlament számára a rendelettel szembeni kifogás megfogalmazására rendelkezésre álló két hónapos ellenőrzési időszakot;
- B. mivel a Bizottság 2019-ben elfogadta az (EU) 2019/424 ⁽³⁾, az (EU) 2019/1781 ⁽⁴⁾, az (EU) 2019/2019 ⁽⁵⁾, az (EU) 2019/2020 ⁽⁶⁾, az (EU) 2019/2021 ⁽⁷⁾, az (EU) 2019/2022 ⁽⁸⁾, az (EU) 2019/2023 ⁽⁹⁾ és az (EU) 2019/2024 ⁽¹⁰⁾ rendeletet (a továbbiakban: a módosított rendeletek) a szerverek és az adattárolók, az elektromos motorok és a frekvenciaváltók, a hűtőkészülékek, a fényforrások és különálló vezérlőegységek, az elektronikus kijelzők, a háztartási mosogatógépek, a háztartási mosógépek és háztartási mosó-szárítógépek, valamint a kiskereskedelmi használatra szánt hűtőkészülékek környezettudatos tervezésére vonatkozó rendelkezésekről;
- C. mivel olyan technikai problémákat tártak fel, amelyek veszélyeztetnék a módosított rendeletek megfelelő végrehajtását, amint 2021-ben megkezdik alkalmazásukat; mivel a Bizottság ezért rendelettervezetet dolgozott ki e technikai kérdések kezelése, valamint a módosított rendeletek egyes rendelkezéseinek pontosítása és kiigazítása céljából; mivel a bizottsági rendelettervezet többek között meghatározza a „bejelentett érték” fogalmát annak érdekében, hogy tisztázza a megfelelés ellenőrzése és különösen a fizikai vizsgálat céljából a piacfelügyeleti hatóságoknak megadni szükséges értékeket;
- D. mivel a bizottsági rendelettervezetnek 2021. március 1-jén hatályba kell lépnie, hogy a módosított rendeletek módosításai ugyanazon naptól legyenek alkalmazandók, mint a módosított rendeletek többsége;
- E. mivel e határozatot kivételes intézkedésként hozták meg annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a jogbizonytalanság időszaka azon érdekelt felek számára, akiknek meg kell felelniük a módosított rendeletekben meghatározott követelményeknek;
1. kijelenti, hogy nem ellenzi a bizottsági rendelet tervezetét;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Bizottságnak és tájékoztatás céljából a Tanácsnak.

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2019/424 rendelete (2019. március 15.) a szerverekre és az adattárolókra vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeknek a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról és a 617/2013/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 74., 2019.3.18., 46. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2019/1781 rendelete (2019. október 1.) az elektromos motorokra és a frekvenciaváltókra vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeknek a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról, a 641/2009/EK rendeletnek a tömszelence nélküli önálló keringetőszivattyúkra és a termékbe beépített tömszelence nélküli keringetőszivattyúkra vonatkozó környezettudatos tervezési követelmények tekintetében történő módosításáról és a 640/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 272., 2019.10.25., 74. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2019/2019 rendelete (2019. október 1.) a hűtőkészülékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelményeknek a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról és a 643/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2019.12.5., 187. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság (EU) 2019/2020 rendelete (2019. október 1.) a fényforrások és a különálló vezérlőegységek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelményeknek a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról, valamint a 244/2009/EK, a 245/2009/EK és az 1194/2012/EU bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2019.12.5., 209. o.).

⁽⁷⁾ A Bizottság (EU) 2019/2021 rendelete (2019. október 1.) az elektronikus kijelzőkre vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeknek a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról, az 1275/2008/EK bizottsági rendelet módosításáról és a 642/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2019.12.5., 241. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság (EU) 2019/2022 rendelete (2019. október 1.) a háztartási mosogatógépekre vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeknek a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról, az 1275/2008/EK bizottsági rendelet módosításáról és az 1016/2010/EU bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2019.12.5., 267. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság (EU) 2019/2023 rendelete (2019. október 1.) a háztartási mosógépekre és háztartási mosó-szárítógépekre vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeknek a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról, az 1275/2008/EK bizottsági rendelet módosításáról és az 1015/2010/EU bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2019.12.5., 285. o.).

⁽¹⁰⁾ A Bizottság (EU) 2019/2024 rendelete (2019. október 1.) a kiskereskedelmi használatra szánt hűtőkészülék környezettudatos tervezésére vonatkozó követelményeknek a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról (HL L 315., 2019.12.5., 313. o.).

2021. február 10., szerda

P9_TA(2021)0039

Európai Központi Bank – 2020. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2020. évi éves jelentéséről (2020/2123(INI))

(2021/C 465/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2019. évi éves jelentésére,
 - tekintettel az EKB visszajelzésére az Európai Parlament által az EKB 2018. évi éves jelentéséről szóló állásfoglalása részeként nyújtott inputra,
 - tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) és az EKB alapokmányára, és különösen annak 15. és 21. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 123. cikkére, 127. cikkének (1), (2) és (5) bekezdésére, 130. cikkére, 132. cikkére, valamint 284. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkére,
 - tekintettel az eurorendszer munkatársainak az euróövezetre vonatkozó makrogazdasági előrejelzéseire és az EKB Kormányzótanácsa által 2020. június 4-én elfogadott intézkedésekre,
 - tekintettel az euróövezeti vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáféréséről szóló, 2019. október és 2020. március között elvégzett EKB-felmérésre, amelyet 2020. május 8-án tettek közzé,
 - tekintettel az EKB munkatársainak az euróövezetre vonatkozó makrogazdasági előrejelzéseire, amelyeket 2020. szeptember 10-én tettek közzé,
 - tekintettel az Európai Központi Bank elnökével, Christine Lagarde-dal 2020. február 6-án, június 8-án, valamint 2020. szeptember 28-án tartott monetáris párbeszédre,
 - tekintettel a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2019. március 28-i álláspontjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EKB kriptoeszközökkel foglalkozó munkacsoportjának „Stablecoins: Implications for monetary policy, financial stability, market infrastructure and payments, and banking supervision in the euro area” (Stabil kriptopénzek: a monetáris politikát, a pénzügyi stabilitást, a piaci infrastruktúrát és a pénzforgalmat, valamint az euróövezeti bankfelügyeletet érintő következmények) című, 2020. szeptemberben közzétett, 247. számú műhelytanulmányára,
 - tekintettel az uniós gazdasági és monetáris ügyekkel kapcsolatos pozíciók jelöltjei közötti nemi egyensúlyról szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az EKB digitális euróról szóló, 2020. októberi jelentésére,
 - tekintettel az EKB „The use of cash by households in the euro area” (A háztartások készpénzhasználata az euróövezetben) című, 2017. novemberi, 201. számú műhelytanulmányára,
 - tekintettel az EKB környezetvédelmi nyilatkozatának 2020. évi aktualizálására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 142. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0002/2021),
- A. mivel a Bizottság 2020. nyári gazdasági előrejelzése – figyelembe véve a Covid19-világjárvány okozta gazdasági sokkhatásokat – azt vetíti előre, hogy az euróövezet gazdasága 2020-ban 8,7 %-kal fog csökkenni, 2021-ben pedig 6,1 %-kal fog nőni, az EU-27 gazdasága pedig 2020-ban 8,3 %-kal fog csökkenni, 2021-ben pedig 5,8 %-kal fog nőni;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0325.

⁽²⁾ HL C 23., 2021.1.21., 105. o.

2021. február 10., szerda

- B. mivel az EKB munkatársainak 2020. szeptemberi makrogazdasági előrejelzése szerint az euróövezetben a harmonizált fogyasztói árindex (HICP) szerinti éves infláció 2020-ban átlagosan 0,3 %, 2021-ben 1,0 %, 2022-ben pedig 1,3 % lesz, ugyanakkor az inflációra vonatkozó előrejelzések jelentős eltéréseket mutatnak az euróövezeten belül;
- C. mivel az Eurostat szerint a munkanélküliségi ráta 2020. augusztusban az EU-ban 7,4 %, az euróövezetben pedig 8,1 % volt; mivel a munkanélküliségi ráta várhatóan emelkedni fog; mivel a munkanélküliségi ráta az Unión belül egyenetlen képet mutat; mivel a munkanélküliség terén továbbra is rendkívül markánsak a regionális egyenlőtlenségek, mind az egyes tagállamokon belül, mind a tagállamok között; mivel az ifjúsági munkanélküliség magas aránya még mindig súlyos probléma, amelyet az Uniónak kezelnie kell;
- D. mivel a HICP-re vonatkozó 2020. évi EKB-adatok a Covid19-válság miatt számos tagállamban deflációs hatást mutatnak;
- E. mivel az EKB szeptemberi előrejelzése szerint (az euróövezet nélkül számított) globális reál-GDP 2020-ban 3,7 %-kal csökkenni fog, majd ezt követően 2021-ben 6,2 %-kal, 2022-ben pedig 3,8 %-kal növekedni fog;
- F. mivel az Európai Parlament arra vonatkozó ismételt felhívásai ellenére, hogy az EKB igazgatósági helyeire előválogatott jelöltek listája legalább két nevet tartalmazzon, és a nemek szempontjából kiegyensúlyozott legyen, az EKB új, Yves Mersch helyébe lépő igazgatósági tagjának kinevezéséhez kapcsolódó listán kizárólag férfiak szerepeltek; mivel a nők továbbra is erősen alulreprezentáltak az EKB Kormányzótanácsában;
- G. mivel 2019-ben az EKB nettó nyeresége 2 366 milliárd EUR-t tett ki, szemben a 2018. évi 1 575 milliárd EUR összeggel; mivel e növekedés főként az USD-portfólió és az eszközvásárlási program portfóliója utáni nettó kamatjövedelem emelkedésének tudható be;
- H. mivel 2019 végén az eurorendszer mérlegfőösszege 4 671 425 millió EUR összeget ért el, ami a 2018-as rekordérték után az eddigi második legmagasabb összeg;
- I. mivel a kkv-knak, amelyek továbbra is az uniós gazdaság és társadalmak gerincét adják, egyszersmind pedig erősebbé teszik a gazdasági és társadalmi kohéziót, további támogatásra van szükségük;
- J. mivel a Covid19-válság súlyosan érintette a kkv-kat; mivel az általános gazdasági kilátások alakulása negatívan érintette a finanszírozáshoz jutásukat;
- K. mivel az EUMSZ meghatározása szerint az EKB megbízatása az árstabilitás fenntartása és az Unión belüli általános gazdaságpolitika támogatása azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az uniós célkitűzések megvalósításához;
- L. mivel az EU elkötelezte magát a klímasemlegesség 2050-ig történő elérése mellett, és az EKB küldetése, hogy segítse azt; mivel az EKB küldetési nem korlátozódnak az árstabilitásra, hanem a bankrendszer biztonságára és szilárdságára, valamint a pénzügyi rendszer stabilitására is kiterjednek;
- M. mivel a 2019. novemberi Eurobarométer-felmérés szerint az egy közös valutát, az eurot használó európai gazdasági és monetáris unió társadalmi támogatottsága 2019-ben 62 %-os volt;
- N. mivel az EKB 2020. március 18-án bejelentette a pandémiás vészhelyzeti vásárlási programot (PEPP), amely egy új, ideiglenes program, amely a köz- és a magánszektor eszközeinek megvásárlására irányul, és 750 milliárd EUR keretösszeggel rendelkezik, a célja pedig az euróövezetben a koronavírus-világjárvány által okozott, a monetáris transzmissziós mechanizmust fenyegető kockázatok elleni fellépés;
- O. mivel az EKB Kormányzótanácsa 2020. június 4-én úgy döntött, hogy 1,35 billió EUR-val növeli a PEPP keretösszegét, legalább 2021. június végéig kiterjeszti a PEPP keretében végzett nettó vásárlások időtávját, valamint hogy a PEPP keretében lejárató tőketörlesztések legalább 2022 végéig újra befektetésre kerülnek; megállapítja ezenfelül, hogy az EKB eszközvásárlási programjának (APP) keretében lebonyolított nettó vásárlások havi 20 milliárd EUR ütemmel folytatódni fognak, a 120 milliárd EUR kiegészítő ideiglenes keretösszegeből 2020 végéig lebonyolított vásárlásokkal együtt;

2021. február 10., szerda

- P. mivel a likviditás biztosítása érdekében egyéb szakpolitikai intézkedésekre került sor, így például célzott, hosszabb lejáratú refinanszírozási műveleteket (TLTRO III) és világválsághoz-specifikus likviditási műveleteket (PELTRO) bonyolítottak le;
- Q. mivel az európai betétbiztosítási rendszer jelentős késedelmet szenvedett a Bizottság és az EKB arra vonatkozó javaslatai ellenére, hogy sürgősen szükség van a betétek uniós szintű védelmére;

Általános áttekintés

1. üdvözlö az EKB szerepét az euró stabilitásának megőrzésében; kiemeli, hogy az EKB Szerződésekben meghatározott jogszabályi függetlensége jelenti az egyik előfeltételét annak, hogy a bank teljesíteni tudja mandátumát, és megőrizze demokratikus legitimitását; hangsúlyozza, hogy ehhez a függetlenséghez szükséges, hogy az EKB ne kérjen és ne fogadjon el utasítást uniós intézményektől vagy szervektől, tagállami kormányoktól vagy bármely más szervtől; hangsúlyozza, hogy ezt a függetlenséget nem szabad megsérteni, kiemeli továbbá, hogy a központi bank függetlenségét mindig megfelelő szintű elszámoltathatóságnak kell kiegészítenie; hangsúlyozza, hogy az EUMSZ kimondja, hogy az EKB az árstabilitás fenntartására vonatkozó elsődleges megbízatása mellett egyszersmind támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az uniós célkitűzések megvalósításához, mindaddig, amíg nem állnak ellentétben az elsődleges megbízatással; hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés, a konvergencia, a teljes körű foglalkoztatás és a társadalmi haladás az Uniónak az EUMSZ 3. cikkében meghatározott általános célkitűzései közé tartoznak;
2. üdvözlö az éghajlatváltozással foglalkozó központ EKB-n belüli új osztályként való létrehozását;
3. kiemeli a közös valuta visszafordíthatatlan jellegét; hangsúlyozza, hogy az euró nemcsak monetáris, hanem egyben politikai projekt is;
4. aggasztja a Covid19-világválság által okozott példátlan egészségügyi, gazdasági és társadalmi válság, valamint az euróövezet gazdaságának erőteljes zsugorodása és a gyorsan romló munkaerőpiaci feltételek, többek között a munkanélküliség erősödése; megjegyzi, hogy az euróövezet tevékenysége várhatóan fel fog lendülni, bár a fellendülés várható üteme és nagyságrendje továbbra is rendkívül bizonytalan, és nem egyenletes a tagállamok körében;
5. aggasztja továbbá, hogy a növekedési kilátásokkal kapcsolatos kockázatok mérlege továbbra is lefelé mutat, olyan kivételes bizonytalanság közepette, amelyben a visszaesés és a fellendülés mértéke a járvány megfékezésére irányuló intézkedések időtartamától és hatékonyságától, a jövedelmekre és a foglalkoztatásra gyakorolt kedvezőtlen hatások enyhítését célzó fiskális és monetáris politikák sikerétől, valamint a kínálati kapacitás, a belföldi kereslet és a nemzetközi ellátási láncok tartós érintettségének mértékétől függ;
6. a pandémiát követően a pénzügyi szektor rendszerkockázatának sürgős újraértékelésére szólít fel; e tekintetben üdvözlö, hogy az Európai Rendszerkockázati Testületen belül létrehozta egy, a pandémiával foglalkozó munkacsoportot; javasolja, hogy a jövőbeli stressztesztbe építsék be az idioszinkratikus kockázat kvalitatív értékelését;
7. üdvözlö az EKB által az árstabilitás fenntartása érdekében tett erőfeszítéseket; megállapítja, hogy az inflációs célértéket nem sikerült szisztematikusan elérni, és további éberségre van szükség; rávilágít arra, hogy az euróövezetben az elmúlt hónapokban deflációt regisztráltak; felhívja a figyelmet arra, hogy a defláció jelentős kockázatokkal jár az euróövezet gazdasági számára, ami határozott beavatkozást tehet szükségessé az EKB részéről;
8. üdvözlö az EKB által inflációs mutatóinak kiigazítása céljából jelenleg folytatott vitát; megállapítja, hogy a HICP az infláció mérésére szolgáló nagyon szűk fogalom, amely a lakhatási költségek HICP-kosárban szereplő nem megfelelő aránya miatt alulbecsli az inflációt az euróövezetben⁽³⁾; felszólít a kosár újbóli kiigazítására annak figyelembevétele érdekében, hogy az európai háztartások jövedelmük 24 %-át lakhatással kapcsolatos kiadásokra költik; ösztönzi az EKB-t, hogy vegye figyelembe a többek között az alacsony kamatlábak által okozott eszközár-inflációt is; elismeri a monetáris politika transzmissziója előtt álló kihívásokat;
9. tudomásul veszi Lagarde elnök asszony határozott felhívását „a költségvetési és monetáris politikák teljes körű összehangolására”, valamint elkötelezettségét „minden olyan eszköz bevetése mellett, amely a legeredményesebb, leghatékonyabb és leginkább arányos eredményt hozza”, hogy támogassák az euróövezet gazdasági fellendülését; hangsúlyozza, hogy a költségvetési és monetáris politikák szorosan kiegészítik egymást; üdvözlö az EKB pandémiás vészhelyzeti vásárlási programját, amelynek célja az euróövezet gazdasági kilábalásának támogatása;

(3) vö.: „Tartósan alacsony infláció az euróövezetben: Helytelen mérés, vagy ok az aggodalomra?” ([https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA\(2018\)614214_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA(2018)614214_EN.pdf)).

2021. február 10., szerda

Monetáris politika

10. üdvözli az EKB által a Covid19-válságra a veszélyhelyzetben adott gyors és jelentős monetáris politikai válaszingykedést; elismeri e válasz pozitív hatását az euróövezet gazdasági helyzetére; elvárja, hogy az EKB mindaddig tartsa fenn támogatását, amíg arra szükség van; tudomásul veszi Yves Mersch EKB felügyeleti testületi tag nyilatkozatát, miszerint ezt a rugalmasságot nem terjesztik ki más műveletekre;

11. hangsúlyozza, hogy a monetáris politika önmagában nem elegendő a fenntartható gazdasági fellendülés eléréséhez; hangsúlyozza, hogy a versenyképességet és a társadalmi kohéziót erősítő reformokra van szükség a gazdasági növekedés Unió-szerte történő helyreállítása és fokozása érdekében; úgy véli, hogy önmagában a monetáris politika csak korlátozott hatást képes gyakorolni a fellendülésre, és az EKB függetlenségének tiszteletben tartása mellett felhívja az EKB-t, hogy megbízatásának keretein belül mérlegelje olyan más szakpolitikai intézkedések alkalmazásának a lehetőségét, amelyek potenciálisan képesek lehetnek stimulálni a gazdaságot; hangsúlyozza a nagyon laza monetáris politika továbbgyűrűző hatásait, például a megtakarítókra gyakorolt hatást vagy az eszközár-infláció kockázatát; óva inti a tagállamokat attól, hogy az alacsony kamatok jellemezte környezetet magától értetődőnek tekintsék, mivel a kamatlábak emelkedése kedvezőtlen hatással lehet az államadósság-törlesztésre;

12. óva int azonban a kötvénypiaci felülértékelések kockázatával szemben, mivel azokat a kamatlábak újbóli emelkedése esetén nehéz lenne kezelni, különösen a túlzott hiány esetén követendő eljárásban érintett országokban és ott, ahol magas az államadósság szintje;

13. megjegyzi, hogy az aktív monetáris politika fontos szerepet tölt be a pénzügyi megszorítások miatt a kis- és középvállalkozásokra nehezedő nyomás enyhítésében; elismeri, hogy a pénzügyi megszorításokkal küzdő kkv-k aránya a 2009 és 2012 közötti 18 %-ról 2016 és 2019 között 8 %-ra csökkent; hangsúlyozza, hogy a Covid19-válság erős hatást gyakorol a kkv-kra; elismeri a mikro-, kis- és középvállalkozások Unión belüli jelentőségét; e tekintetben felhívja a figyelmet arra, hogy ösztönözni kell a magán- és közberuházásokat, valamint a reformokat, ezért további erőfeszítéseket szorgalmaz a reálgazdaság finanszírozásának biztosítása érdekében;

14. felkéri az EKB-t, hogy kövesse nyomon, milyen arányban van a mennyiségi lazítás a mérlegében szereplő kockázatokkal, az eszközár-inflációval és az erőforrások esetleges helytelen elosztásával;

15. felhívja a figyelmet a hosszú távon alacsony kamatlábak hatására; hangsúlyozza, hogy az alacsony kamatlábak egyfelől lehetőségekkel szolgálnak a fogyasztók, a vállalkozások – köztük a kkv-k –, a munkavállalók és a hitelfelvevők számára, akik élhetnek az erőteljesebb gazdasági lendület, az alacsonyabb munkanélküliség és a mérsékeltebb hitelfelvételi költségek nyújtotta előnyökkel; elismeri az EKB politikáinak eltérő elosztási következményeit; felhívja az EKB-t, hogy vizsgálja meg politikáinak a vagyoni egyenlőtlenségre gyakorolt hatását; másfelől sajnálatát fejezi ki az életképtelen és erősen eladósodott vállalkozások számának növekedése, a kormányoknak a növekedést és a fenntarthatóságot elősegítő reformok folytatására való ösztönzőinek csökkenése, valamint a biztosítókra és a nyugdíjalapokra gyakorolt káros hatások miatt, és hangsúlyozza, hogy ez Unió-szerte számos polgárra jelentős pénzügyi terhet ró;

16. megjegyzi a monetáris politika és a növekvő lakásárak közötti kapcsolatot az euróövezetben; hangsúlyozza, hogy a 2018-as 9,6 %-os, tartósan magas lakásköltség-túlterheltségi arány a világválság miatt várhatóan növekedni fog, és felhívja az EKB-t, hogy értékelje mennyiségi lazítási programjának az Unió egész területén a megélhetési költségekre gyakorolt regionális és ágazati hatását, valamint a nemzedékek közötti méltányosságra gyakorolt hatásokat;

17. tudomásul veszi, hogy a válság súlyossága arra kényszerítette az EKB-t, hogy a monetáris politikai keretstratégia felülvizsgálatáról más témákra helyezze át a figyelmét; nyugtázza, hogy Lagarde elnök asszony a 2020. szeptember 28-án tartott monetáris párbeszéd során vállalta, hogy szoros együttműködést fog folytatni a Parlamenttel, és biztosítani fogja a rendszeres párbeszédet;

18. hangsúlyozza, hogy a monetáris politikai keretstratégia felülvizsgálata során alaposan figyelembe kell venni az egyre inkább szolgáltatásokhoz kötött és digitalizált európai gazdaság jellegét, és fel kell mérni, hogy ez milyen mértékben akadályozza a monetáris politikák reálgazdaságba történő transzmisszióját;

Az éghajlatváltozással szembeni intézkedések

19. az EKB függetlenségét tiszteletben tartva megjegyzi az éghajlatváltozásnak az infláció dinamikájára és a monetáris politika transzmissziós kockázataira gyakorolt hatását; emlékeztet az EKB árstabilitás megőrzésében betöltött szerepére; emlékeztet arra, hogy az EKB-t mint uniós intézményt köti a Párizsi Megállapodás;

2021. február 10., szerda

20. nyugtázza Lagarde elnök asszony elkötelezettségét amellelt, hogy megvizsgálja, hogyan lehetne éghajlatbarát módon megváltoztatni az EKB műveleteit, és hogy „megvizsgálja az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében rendelkezésre álló összes lehetőséget”; felhívja az EKB-t, hogy a fedezeti keretrendszerét hangolja össze az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal, és tegye közzé a Párizsi Megállapodáshoz való igazodásának szintjét, valamint vizsgálja meg az ilyen összehangolást a bankszektorban;
21. proaktív és minőségi kockázatkezelési megközelítést kér, amely kiterjed az éghajlatváltozással kapcsolatos rendszerszintű kockázatokra;
22. üdvözli, hogy a zöld kötvények vásárlása és az EKB portfóliójából való részesedése továbbra is növekszik;
23. ösztönzi az éghajlatváltozásnak a pénzügyi stabilitásra és az euróövezetre gyakorolt hatásával kapcsolatos kutatási képességek növelésére irányuló erőfeszítéseket;

Egyéb szempontok

24. felhívja az EKB-t, hogy folytassa arra irányuló munkálatait, hogy a pénzügyi piacok stabilitása az Egyesült Királyság Európai Unióból történő kilépésével kapcsolatban esetlegesen felmerülő minden körülmény között biztosított legyen;
25. hangot ad abbéli aggodalmának, hogy a KBER-en belül folyamatosan nő a TARGET2 egyenlegeinek eltérése; megjegyzi, hogy ezen eltérések értelmezése vitatott;
26. tudomásul veszi az EKB kriptoeszközökkel foglalkozó munkacsoportja által végzett elemzés eredményeit; felhívja az EKB-t hogy kezelje a kriptoeszközök nyújtotta anonimitás miatt a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és más bűncselekmények tekintetében felmerülő kockázatokat; felhívja az EKB-t, hogy fokozottan kövesse nyomon a kriptoeszközök, köztük a stabil kriptopénzek fejlődését és a megnövekedett kiberbiztonsági kockázatokat;
27. üdvözli az EKB digitális euró bevezetésével kapcsolatos elemzését és előkészítő munkáját; megjegyzi, hogy a digitális euró nem jelent kriptoeszközt; hangsúlyozza, hogy a digitális eurónak eleget kell tennie egy sor minimumkövetelménynek, többek között a robusztusságot, a biztonságot, a hatékonyságot és a magánélethez való jog védelmét illetően; hangsúlyozza, hogy a digitális euró nem vesélyeztetheti a készpénzt mint fizetési eszközt; üdvözli az EKB ajánlását, miszerint a digitális euró kibocsátásának az euróövezeten kívül is hozzáférhetőnek kell lennie, oly módon, amely összhangban van az eurórendszer célkitűzéseivel, az euró iránti kereslet külföldi befektetők körében való stimulálása érdekében, előmozdítva ezzel az euró erősebb nemzetközi szerepét; felhívja az EKB-t, hogy gondoskodjon megfelelő egyensúlyról a pénzügyi technológiákkal (FinTech) kapcsolatos pénzügyi szabályozási innováció lehetővé tétele és a pénzügyi stabilitás biztosítása között;
28. osztja az EKB aggályait az árnyékbanki tevékenységekként is ismert nem banki pénzügyi szektor gyors növekedésével kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy e területen megfelelő szabályozásra van szükség; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EKB mérsékelje a pénzforgalmi rendszerekhez való hozzáférés céljából a bankok köré csoportosuló, banknak nem minősülő szabályozott jogalanyok növekvő számához kapcsolódó rendszerszintű kockázatot;
29. üdvözli, hogy az EKB folyamatosan törekszik arra, hogy erősítse reagálási és helyreállítási képességeit a saját szervezete ellen irányuló kibertámadások esetére; aggodalommal veszi tudomásul a TARGET2 elszámolási rendszer 2020. októberi és novemberi technikai hibáit; üdvözli, hogy az EKB ezt követően kivizsgálta ezeket a meghibásodásokat, és kéri, hogy az eredményeket hozzák a Parlament tudomására;
30. elismeri az EKB-nak a hamisítás elleni küzdelem terén elért sikerét, amit a hamis bankjegyek teljes forgalombeli, tartósan alacsony aránya is bizonyít; üdvözli a korszerűsített 100 EUR és 200 EUR címletű, fokozott biztonsági jellemzőkkel rendelkező bankjegyek 2019-es bevezetését; rámutat arra, hogy az uniós polgárok számára fontos fizetőeszköz a készpénz; felhívja az EKB-t, hogy ne csökkentse tovább a forgalomban lévő különböző bankjegyek mennyiségét;
31. felhívja az EKB-t, hogy tárja fel az euró nemzetközi szerepének megerősítésére irányuló lehetőségeket, mivel ez egyfelől növelné az EU azon képességét, hogy a többi globális hatalomtól függetlenül alakítsa politikai irányvonalát, másfelől pedig kulcsfontosságú ahhoz, hogy Európa megőrizze gazdasági szuverenitását; megjegyzi, hogy az euro mint tartalékvaluta vonzóbbá tétele tovább fogja erősíteni nemzetközi használatát; hangsúlyozza, hogy az euro szerepének megerősítéséhez az európai gazdasági és monetáris unió elmélyítésére van szükség; üdvözli az EKB ismételt felhívásait a bankunió kiteljesítésére; hangsúlyozza, hogy egy jól megtervezett európai biztonságos eszköz létrehozása megkönnyítheti a pénzügyi integrációt, és segíthet enyhíteni az államok és a hazai bankszektor közötti visszacsatolási spirált;

2021. február 10., szerda

32. üdvözlí, hogy Bulgária és Horvátország 2020 júliusában belépett az ERM II-be; támogatja, hogy mindkét országban mielőbbi céldátumot tűzzenek ki az euro bevezetésére; üdvözlí a horvát és bolgár bankok EKB általi, 2019. júliusi és augusztusi átfogó átvilágítását; felhívja a figyelmet a Szerződésekben rögzített azon követelményre, hogy Dánia kivételével minden tagállamnak kötelessége bevezetni a közös valutát, amint teljesítette a maastrichti konvergenciakritériumokat;

33. felkéri az EKB-t, hogy az euróövezeten kívüli tagállamokkal is folytassa eredményes együttműködését;

Elszámoltathatóság

34. emlékeztet arra, hogy Lagarde elnök nyitott a szélesebb körű párbeszédre, és hangsúlyozza, hogy tovább kell erősíteni az EKB elszámoltathatóságát és átláthatóságát; hangsúlyozza, hogy el kell gondolkodni azon, hogy miként fokozható az EKB Európai Parlament általi, valamint a nemzeti parlamentekkel folytatott párbeszéd révén történő ellenőrzése; kéri, hogy tárgyaljanak meg egy hivatalos intézményközi megállapodást, amely formalizálja a monetáris funkciókkal kapcsolatban fennálló elszámoltathatósági gyakorlatokat, és túl is lép azokon;

35. nagy aggodalommal állapítja meg, hogy az EKB Kormányzótanácsának 25 tagja közül csak kettő nő, annak ellenére, hogy az Európai Parlament és az EKB vezetői, köztük Christine Lagarde elnök asszony többször kérték, hogy az uniós gazdasági és monetáris ügyek területén történő jelölések során javítsák a nemek közötti egyensúlyt; emlékeztet arra, hogy az Igazgatóság tagjainak jelölését körültekintően, teljes átláthatóság mellett és a Szerződéseknek megfelelően a Parlamenttel együtt kell előkészíteni; felkéri a Tanácsot, hogy a közeljövőben betöltendő álláshelyek esetében állítsa össze az előválogatott jelöltek nemek szempontjából kiegyensúlyozott listáját, és ezt ossza meg a Parlamenttel, hogy ily módon a Parlament jelentőségtelesebb tanácsadói szerepet tölthessen be a kinevezési folyamat során; sajnálja, hogy ez idáig nem történt kielégítő előrelépés; emlékeztet arra, hogy a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód alkotmányos elv, amelyet szigorúan be kell tartani;

36. emlékeztet arra, hogy az EKB Igazgatóságának hat tagja közül csak kettő nő; rámutat, hogy annak ellenére, hogy a Parlament számos alkalommal kérte a Tanácstól a nemek közötti egyensúly EKB Igazgatóságában tapasztalható hiányának orvoslását, a Tanács nem vette komolyan ezt a kérést; emlékeztet a Parlament azon kötelezettségvállalására, hogy nem vesz figyelembe olyan jelöltlistákat, amelyek esetében nem tartották tiszteletben a nemek közötti egyensúly elvét; felhívja a tagállamok kormányait, az Európai Tanácsot, a Tanácsot, az eurócsoportot és a Bizottságot, hogy az előválogatott jelöltlistákra és kinevezésekre vonatkozó, soron következő javaslataikban törekedjenek aktívan a nemek közötti egyensúlyra;

37. üdvözlí az EKB részletes, szakaszonkénti és lényegi visszajelzését, amelyet az EKB 2018. évi éves jelentéséről szóló parlamenti állásfoglalásra adott; felhívja az EKB-t, hogy továbbra is kötelezze el magát az elszámoltathatóság mellett, és minden évben tegyen közzé írásos visszajelzést az EKB éves jelentésére vonatkozó parlamenti állásfoglalásról;

38. tudomásul veszi a német szövetségi alkotmánybíróság EKB-ról szóló, 2020. május 5-i határozatát, valamint az EKB Kormányzótanácsának ugyanazon a napon tett nyilatkozatát; elismeri, hogy az EKB folyamatosan értékeli az összes program arányosságát; tudomásul veszi az EKB azon későbbi döntését, hogy a közszektor eszközeinek megvásárlására irányuló programmal (PSPP) kapcsolatos nem nyilvános dokumentumokat az Európai Parlament, a német szövetségi kormány, a Bundestag és a Bundesbank rendelkezésére bocsátja;

39. elismeri és gratulál az EKB-nak és Lagarde elnöknek a Parlamenttel folytatott kommunikáció és átláthatóság javítására irányuló folyamatos erőfeszítésekhez; egyetért továbbá Lagarde elnök asszonnyal abban, hogy az EKB-nak jobban kell kommunikálnia a polgárok felé azt, hogy politikái milyen hatásokat eredményeznek; másrésztől rendszeres párbeszédet javasol zárt ülések keretében a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának tagjai és az EKB érintett képviselői között a Kormányzótanács tevékenységeire vonatkozó legutóbbi rendelkezésre álló összegzés közzétételét követően, hogy a monetáris párbeszédnek előtt és azokkal párhuzamosan értékeljék az EKB döntéseit;

40. üdvözlí, hogy az EKB etikai bizottsága közzétette az összeférhetlenségi ügyekről és a megbízás megszűnését követően az EKB Igazgatóságának, Kormányzótanácsának és felügyeleti testületének tagjai által vállalt kereső foglalkozásokról szóló véleményét; felhívja az EKB-t, hogy biztosítsa belső ellenőrzési bizottsága tagjainak függetlenségét, biztosítsa, hogy az etikai bizottság elnöki tisztét ne a Kormányzótanács korábbi elnöke vagy más korábbi tagjai, illetve olyan személyek töltsék be, akik összeférhetlenséget okozhatnak, valamint hogy kövesse ezt az átláthatóságot az esetleges összeférhetlenségek és a megbízás utáni keresőtevékenységek tekintetében;

41. megjegyzi, hogy az EKB „újragondolja” azt a politikáját, amely lehetővé teszi a vezető közgazdász számára, hogy a politikai döntéseket meghozó találkozókat követően magánbeszélgetéseket kezdeményezzen a nagyberuházókkal, de úgy véli, hogy ennek a gyakorlatnak az átláthatóság hiánya miatt azonnal véget kell vetnie;

2021. február 10., szerda

42. megerősíti a visszaélések bejelentésére vonatkozó megerősített politika elfogadására és az EKB személyzeti szabályzatának felülvizsgálatára irányuló felhívását, amelyet összhangba kell hozni minimálisan az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló (EU) 2019/1937 irányelvben ⁽⁴⁾ rögzített szabványokkal és célokkal, a visszaélést bejelentő személyek védelme, valamint számukra annak lehetővé tétele érdekében, hogy a megtorlástól való félelem nélkül, bizalmasan felvessék aggodalmaikat, beleértve szükség esetén az anonimitást is;

43. kéri a szociális és munkavállalókkal kapcsolatos ügyek, valamint az irányítási ügyek részletesebb nyilvánosságra hozatalát, a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló 2014/95/EU irányelv ⁽⁵⁾ szellemében;

o

o o

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/95/EU irányelve (2014. október 22.) a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról (HL L 330., 2014.11.15., 1. o.).

2021. február 10., szerda

P9_TA(2021)0040

A körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv

Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről (2020/2077(INI))

(2021/C 465/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című, 2020. március 11-i közleményére (COM(2020)0098), valamint a „Vezető szerep a körforgásos gazdaság globális szintű megvalósításában: jelenlegi helyzet és kilátások” című szolgálati munkadokumentumra (SWD(2020)0100),
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra, ideértve a 12. célt (felelős fogyasztás és termelés) és a 15. célt (szárazföldi ökoszisztémák védelme) is,
- tekintettel a vegyi anyagok fenntarthatósági stratégiájáról szóló – a toxikus anyagoktól mentes környezetért című – 2020. október 14-i bizottsági közleményre (COM(2020)0667) ⁽¹⁾,
- tekintettel a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiáról szóló, 2020. július 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „Új európai iparstratégia” című, 2020. március 10-i közleményére (COM(2020)0102),
- tekintettel a Bizottság „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia. Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i közleményére (COM(2020)0380),
- tekintettel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudományos platform által (IPBES) a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatban kiadott, 2019. májusi globális értékelő jelentésre,
- tekintettel a Bizottság „A »termelőtől a fogyasztóig« stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i közleményére (COM(2020)0381),
- tekintettel a Bizottság „Fenntartható biogazdaság Európa számára: a gazdaság, a társadalom és a környezet közötti kapcsolat megerősítése” című, 2018. október 11-i közleményére (COM(2018)0673),
- tekintettel a Bizottság „A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia” című, 2018. január 16-i közleményére (COM(2018)0028),
- tekintettel az „Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímaselemleges gazdaságról” című, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a termékek hosszabb élettartama tekintetében a fogyasztók és a vállalatok számára jelentkező előnyökről szóló, 2017. július 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „Az erőforrás-hatékonyságról: úton a körforgásos gazdaság felé” című, 2015. július 9-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „A körforgásos gazdaságról szóló csomag végrehajtása: a vegyi anyagokkal, a termékkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségei” című, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/environment/pdf/chemicals/2020/10/Strategy.pdf>

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0201.

⁽³⁾ HL C 23., 2021.1.21., 116. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.

⁽⁵⁾ HL C 334., 2018.9.19., 60. o.

⁽⁶⁾ HL C 265., 2017.8.11., 65. o.

⁽⁷⁾ HL C 433., 2019.12.23., 146. o.

2021. február 10., szerda

- tekintettel az energiátárolással kapcsolatos átfogó európai megközelítésről szóló, 2020. július 10-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 2020. május 25-i (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendeletről ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2020. október 14-én előterjesztett, a 8. környezetvédelmi cselekvési programra irányuló javaslatra, különösen a javaslat 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjában a körforgásos gazdaságra való átállás felgyorsítására vonatkozóan meghatározott kiemelt célkitűzésre,
- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) különjelentéseire: „Az éghajlatváltozásról, az elsivatagosodásról, a talajromlásról, a fenntartható földgazdálkodásról, az élelmiszerbiztonságról és a szárazföldi ökoszisztémák üvegházhatásúgáz-forgalmáról szóló különjelentés”, „Az óceánokról és a krioszféráról az éghajlatváltozás összefüggésében” című különjelentés, valamint az „1,5 °C-os globális felmelegedés” című különjelentés, továbbá 5. értékelő jelentésére (AR 5) és 2018. szeptemberi összefoglaló jelentésére,
- tekintettel a körforgásos gazdaságról szóló, 2015-ben indított első cselekvési tervre („Az anyagkörforgás megvalósítása – a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv” című, 2015. december 2-i bizottsági közlemény (COM(2015)0614)) és az e terv keretében hozott intézkedésekre,
- tekintettel a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiáról szóló, 2020. július 10-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégiáról szóló, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel „A körforgásos gazdaságról szóló csomag végrehajtása: a vegyi anyagokkal, a termékkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségei” című, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel a környezettudatos tervezésről szóló irányelv végrehajtásáról szóló, 2018. május 31-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel az egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/904 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁵⁾ (az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelv),
- tekintettel a hulladékokkal kapcsolatos, 2018-ban elfogadott alábbi uniós jogszabályok felülvizsgálatára: (EU) 2018/851 európai parlamenti és tanácsi irányelv (2018. május 30.) a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁶⁾ (a hulladékokról szóló keretirányelv); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/852 irányelve (2018. május 30.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁷⁾ (a hulladéklerakókról szóló irányelv); az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/850 irányelve (2018. május 30.) a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁸⁾; és a 2018. május 30-i (EU) 2018/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról ⁽¹⁹⁾,

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0198.

⁽⁹⁾ HL L 177., 2020.6.5., 32. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0201.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.

⁽¹²⁾ HL C 433., 2019.12.23., 136. o.

⁽¹³⁾ HL C 433., 2019.12.23., 146. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 76., 2020.3.9., 192. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 155., 2019.6.12., 1. o.

⁽¹⁶⁾ HL L 150., 2018.6.14., 109. o.

⁽¹⁷⁾ HL L 150., 2018.6.14., 141. o.

⁽¹⁸⁾ HL L 150., 2018.6.14., 100. o.

⁽¹⁹⁾ HL L 150., 2018.6.14., 93. o.

2021. február 10., szerda

- tekintettel az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁰⁾ (CLP-rendelet),
 - tekintettel „A hulladék energetikai hasznosításának szerepe a körforgásos gazdaságban” című, 2017. január 26-i bizottsági közleményre (COM(2017)0034),
 - tekintettel a Nemzetközi Erőforrás Testület „Global Resources Outlook 2019” című dokumentumára ⁽²¹⁾ és „Resource Efficiency and Climate Change” című dokumentumára ⁽²²⁾,
 - tekintettel az „Evaluating scenarios toward zero plastic pollution” (A műanyagszennyezés-mentesség forgatókönyvének értékelése) című tudományos kiadványra ⁽²³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A9-0008/2021),
- A. mivel a Nemzetközi Erőforrás Testület „Global Resources Outlook 2019” című jelentésének becslése szerint az üvegházhatást okozó gázok teljes kibocsátásának fele, a biológiai sokféleség csökkenésének és a vízhiánynak pedig több mint 90 %-a az erőforrások kitermeléséből és feldolgozásából származik; mivel a globális gazdaság 1,5 bolygónak megfelelő erőforrást használ fel, és mivel már most 3 bolygóra lenne szükség, ha mindenki az átlagos uniós lakosnak megfelelő mértékben fogyasztana, és mivel a körforgásos gazdaság átfogó célkitűzése a természeti erőforrások általános felhasználásának és a hulladékképződésnek a jelentős csökkentése; mivel ez megköveteli a gazdasági növekedés elválasztását az erőforrások felhasználásától, szem előtt tartva az abszolút és a relatív szétválasztás közötti különbséget;
- B. mivel ezek a számok jól szemléltetik az erőforrások, különösen a nyersanyagok fenntartható felhasználásának központi szerepét és a fellépés fokozásának szükségességét minden szinten és az egész világon; mivel a körforgásos gazdaság fogalma természetéből fakadóan horizontális, és jelentős mértékben hozzájárul más környezeti célkitűzések eléréséhez, ideértve a Párizsi Megállapodás célkitűzéseit is;
- C. mivel a körforgásos gazdaságra való áttérés döntő szerepet játszik az EU üvegházhatásúgáz-kibocsátásának (ÜHG) csökkentésében, valamint az EU 2030-ra kitűzött éghajlat-politikai céljának és az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó nettó nulla célkitűzésnek legkésőbb 2050-ig történő megvalósításában, ami megköveteli a értékláncok mélyreható átalakítását a gazdaság egészében;
- D. mivel a körforgásos gazdaságra való áttérés elősegítheti a fenntartható üzleti gyakorlatok népszerűsítését, és mivel az EU jól fejlett üzleti modelljeinek, a körforgásos gazdasággal kapcsolatos tudásunknak és újrahaznosítási szakértelmünknek köszönhetően az európai vállalatok és gazdaságok várhatóan a körforgásos gazdaság felé tartó globális verseny élvonalába kerülnek, de az abból való profitálásban is;
- E. mivel a körforgásos gazdaság alapelveinek minden európai és nemzeti iparpolitika, valamint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében a tagállamok helyreállítási és rezilienciaépítési terveinek központi elemét kell képezniük;
- F. mivel az EU teljes energiafogyasztása jelentős, és a körforgásos gazdasággal kapcsolatos fellépésének magában kell foglalnia az energiahatékonyságot és az energiaforrások fenntartható beszerzését is;
- G. mivel a körforgásos gazdaság releváns a különféle fenntartható fejlődési célok szempontjából, ideértve a 12. célt (felelős fogyasztás és termelés) és a 13. célt is (fellépés az éghajlatváltozás ellen);
- H. mivel a hulladék és a szennyezés kizárása a körforgásos gazdaság egyik alapelve;

⁽²⁰⁾ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

⁽²¹⁾ <https://www.resourcepanel.org/reports/global-resources-outlook>

⁽²²⁾ <https://resourcepanel.org/reports/resource-efficiency-and-climate-change>

⁽²³⁾ <https://science.sciencemag.org/content/369/6510/1455>

2021. február 10., szerda

- I. mivel nemrégiben készített tanulmányok szerint a körforgásos gazdaság további 0,5 %-kal növelheti az EU GDP-jét, és több mint 700 000 új munkahelyet teremthet 2030-ig ⁽²⁴⁾, miközben a munkahelyek minőségét is javíthatja; mivel 2012 és 2018 között a körforgásos gazdasághoz kapcsolódó munkahelyek száma az EU-ban 5 %-kal nőtt, és megközelítőleg elérte a 4 milliót; mivel a támogató politikák és ipari beruházások révén az elvárások szerint az EU újragyártása 2030-ra elérheti a 70–100 milliárd EUR közötti éves értéket, az ehhez kapcsolódó foglalkoztatás mértéke pedig a 450 000–600 000-et;
- J. mivel az erőforrás-hatékonyság megvalósításához és a körforgásos gazdaság céljainak eléréséhez kulcsfontosságú az elsődleges nyersanyagok fenntartható és felelős beszerzése; ezért ki kell dolgozni a kiemelt fontosságú anyagok és áruk fenntartható beszerzési szabványait;
- K. mivel egy termék környezeti hatásának több mint 80 %-a már a tervezés fázisában eldől, és az EU ipara által felhasznált anyagok pusztán 12 %-a származik újrahasznosításból;
- L. mivel az elektronikus kereskedelem gyors növekedése jelentősen megnövelte a csomagolási hulladékokat, például az egyszer használatos műanyag- és kartonhulladékokat; és mivel a harmadik országokba történő hulladékszállítás továbbra is aggodalomra ad okot;
- M. mivel a becslések szerint évente 88 millió tonna élelmiszer-hulladék keletkezik az EU-ban, és mivel az élelmiszer-hulladék 50 %-a a becslések szerint a háztartásoknak és a fogyasztói szintnek tudható be; mivel az élelmiszer-pazarlásnak jelentős környezeti hatása van, mivel ez felel az EU üvegházhatásúgáz-kibocsátásának mintegy 6 %-áért;
- N. mivel a műanyagok – ha nem kezelik megfelelően – környezeti problémákat vetnek fel, például szemetelés, az újrafelhasználás és újrafeldolgozás nehézségei, aggodalomra okot adó anyagok, üvegházhatásúgáz-kibocsátás és erőforrás-felhasználás;
- O. mivel az ECHA elfogadott egy tudományos szakvéleményt az EU/EGT piacán a termékekhez 0,01 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban szándékosan hozzáadott mikroműanyagok használatának korlátozásáról;
- P. mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) becslései szerint 1996 és 2012 között az egy főre vásárolt ruhák mennyisége az EU-ban 40 %-kal nőtt, ugyanakkor a szekrényekben lévő ruhák több mint 30 %-át legalább egy évig nem használták Európában. Ezenkívül kiselejtezésüket követően a ruhák több mint felét nem hasznosítják újra, hanem vegyes háztartási hulladékba, ezt követően pedig égetőművekbe vagy hulladéklerakókba kerül ⁽²⁵⁾;
- Q. mivel több mint két év telt el azóta, hogy az IPCC közzétette a 1,5 °C-os globális felmelegedésről szóló különjelentését, amely szerint a globális felmelegedés 1,5 °C-ra való korlátozása a társadalom minden területén gyors, kiterjedt és példa nélküli változásokat igényelne;
1. üdvözli a Bizottság körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervét; kiemeli, hogy a körforgásos gazdaság a toxikus anyagoktól mentes környezetet célzó szennyezőanyag-mentességi célkitűzéssel együttesen kulcsfontosságú az európai fogyasztás és termelés általános környezeti lábnyomának a bolygó határain belül maradás érdekében való csökkentése, valamint az emberi egészség védelme szempontjából, biztosítva eközben a versenyképes és innovatív gazdaságot; hangsúlyozza, hogy a körforgásos gazdaság nagymértékben hozzájárulhat a Párizsi Megállapodás, a biológiai sokféleségről szóló egyezmény és az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak eléréséhez;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy a cselekvési tervben szereplő összes kezdeményezést a közlemény mellékletében meghatározott időpontoknak megfelelően terjessze elő, és az összes jogalkotási javaslatot átfogó hatásvizsgálat alapján dolgozza ki; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy figyelembe vegyék a cselekvés elmulasztásának költségeit;
 3. hangsúlyozza, hogy a körforgásos gazdaság megoldást kínálhat a Covid19-válság által okozott és a válság miatt előtérbe kerülő új kihívásokra azáltal, hogy az Unión belül és világszerte is megerősíti az értékláncokat, csökkenti azok sérülékenységét, továbbá reziliensebbé és fenntarthatóbbá, valamint versenyképesebbé és nyereségesebbé teszi az európai ipari ökoszisztémákat; megjegyzi, hogy ez előmozdítja az EU stratégiai autonómiáját, és hozzájárul a munkahelyteremtéshez; hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány bebizonyította annak szükségességét, hogy egy támogató környezetet kell teremteni a körforgásos gazdaság számára; felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveikben kapjon megfelelő szerepet a körforgásos gazdaság;

⁽²⁴⁾ https://www.ellenmacarthurfoundation.org/assets/downloads/publications/ElleMacArthurFoundation_Growth-Within_July15.pdf

⁽²⁵⁾ 2014. évi jelentés a környezeti mutatókról: Termelési és fogyasztási rendszerek környezeti hatásai Európában. Európai Környezetvédelmi Ügynökség, 2014.

2021. február 10., szerda

4. úgy véli, hogy a körforgásos gazdaság a megoldás arra, hogy az EU és az európai vállalatok – környezeti lábnyomuk csökkentése mellett – innovatívak és versenyképesek maradjanak a globális piacon; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, úgy irányítsák a beruházásokat, hogy erősítsék a körforgásos gazdaságra vonatkozó kezdeményezéseket, és támogassák az innovációt; úgy véli, hogy az EU gazdaságélénkítési tervét (Next Generation EU), a Méltányos Átállást Támogató Alapot és az Európai horizontot fel kell használni a körforgásos gazdasággal kapcsolatos kezdeményezések, gyakorlatok, infrastruktúra és technológiák megvalósítására és előmozdítására;

5. hangsúlyozza, hogy a belső piac működésének javítása előfeltétele a körforgásos gazdaság Unión belüli megvalósításának; hangsúlyozza különösen a meglévő szabályok megfelelő végrehajtásának és hatékony érvényesítésének fontosságát a fenntartható egységes piac megfelelő működése szempontjából; emlékeztet arra, hogy az EU a világ második legnagyobb gazdasági hatalma és egyben a világ legnagyobb kereskedelmi hatalma; rámutat, hogy az egységes piac hatékony eszköz, amelyet fel kell használni a jövőben etalonná váló fenntartható és körforgásos termékek vagy technológiák fejlesztésére, így módon lehetővé téve a polgárok számára, hogy megfizethető áron vásárolhassanak biztonságos, egészséges és a bolygót jobban tiszteletben tartó termékeket;

6. hangsúlyozza, hogy szükség van a növekedés és az erőforrás-felhasználás teljes szétválasztására; felszólítja a Bizottságot, hogy az elsődleges nyersanyagok felhasználásának és a környezeti hatások csökkentése érdekében tegyen javaslatot tudományosan megalapozott, kötelező uniós közép- és hosszú távú célokra; szorgalmazza az uniós célok visszatekintő elemzéssel történő meghatározását annak biztosítása érdekében, hogy a szakpolitikai célkitűzések hiteles pályán haladjanak a karbonsemleges, környezeti szempontból fenntartható, toxikus anyagoktól mentes és teljesen körforgásos gazdaság felé, hogy a bolygónk tűrőképességének határait belül legkésőbb 2050-ig megvalósítsák azt;

7. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot 2030-ra kitűzött kötelező uniós célokra, amelyek jelentősen csökkentik az EU anyag- és fogyasztási lábnyomát, és 2050-re a bolygónk tűrőképességének határai közé szorítja azt, felhasználva az aktualizált nyomon követési keret részeként 2021 végéig elfogadandó mutatókat; felhívja a Bizottságot, hogy a legambiciózusabb tagállamok példáit vegye alapul, figyelembe véve a tagállamok kiindulópontjaiban és képességeiben meglévő különbségeket;

8. sürgeti a Bizottságot, hogy 2021-ig vezessen be olyan harmonizált, összehasonlítható és egységes mutatókat a körforgásos jellegre, amelyek tartalmazzanak az anyaglábnymra és a fogyasztási lábnyomra vonatkozó mutatókat, valamint néhány erőforrás-hatékonyságra és ökoszisztéma-szolgáltatásokra vonatkozó almutatót; ezeknek a mutatóknak mérniük kell az erőforrás-felhasználást és az erőforrások termelékenységét, magukban kell foglalniuk az uniós, tagállami és iparági szintű importot és az exportot, és összhangban kell lenniük az életciklus harmonizált értékelésével és a természeti tőke elszámolási módszereivel; ezeket a mutatókat minden uniós politikában, pénzügyi eszközben és szabályozási kezdeményezésben alkalmazni kell;

9. üdvözli a Bizottság elkötelezettségét a körforgásos gazdaságra vonatkozó nyomon követési keret aktualizálása és felülvizsgálata mellett; sajnálatosnak tartja, hogy a jelenlegi nyomon követési keret nem tartalmazza a mutatók olyan átfogó és holisztikus készletét, amely lehetővé tenné a gazdasági növekedés erőforrás-felhasználástól és környezeti hatástól való függetlenedésének mérését; kiemeli, hogy a nyomon követési keretnek le kell fednie a körforgásos jellegre vonatkozó fent említett mutatókat, valamint a célkitűzések teljes körét és a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv konkrét intézkedéseit, hogy eredményes eszközt kínáljon a körforgásosság és a célkitűzések felé tett előrelépések átfogó méréséhez;

10. kiemeli a tudományosan megalapozott mérés szükségességét is a körforgásos gazdaság és az éghajlatváltozás mérséklése közötti szinergiák megragadása érdekében, a szénlábnym mérésén keresztül is;

11. az életciklust és az anyagfelhasználást meghosszabbító intézkedések mellett kiemeli a termékek és szolgáltatások optimalizált felhasználásában rejlő lehetőségeket is; ebben az összefüggésben hangsúlyozza a körforgásos gazdaság megoldásai és a digitalizáció összekapcsolására kínáló lehetőségeket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan politikákat, amelyek támogatják az új, fenntartható üzleti modelleket, mint például a „termék mint szolgáltatás” megközelítést, amelyek a megfelelő fogyasztóvédelem mellett csökkentik az erőforrás-felhasználást és a környezeti hatásokat; felkéri a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az ilyen „termék mint szolgáltatás” megközelítéseket fenntartható termékekre vonatkozó új kezdeményezésben, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szüntessék meg az indokolatlan szabályozási és adózási akadályokat, és mozdítsák elő a körforgásos jellegű és fenntartható digitális gazdaságot lehetővé tevő infrastruktúrák fejlesztését; emlékeztet arra, hogy a digitalizációnak jelentős éghajlati és környezeti hatásai is vannak, például növekvő energiaigénnyel, nyersanyag-kitermeléssel és elektronikai hulladék keletkezésével jár együtt; felkéri a Bizottságot, hogy értékelje és kezelje ezeket a kihívásokat, és e célból dolgozzon ki egy módszertant a digitális technológiák, struktúrák és szolgáltatások – beleértve az adatközpontokat is – környezeti hatásainak nyomon követésére és számszerűsítésére, valamint javasoljon intézkedéseket – adott esetben jogalkotási intézkedéseket is – a digitális megoldások környezeti fenntarthatóságának biztosítására, amelyek az energiahatékonyságot, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának és az erőforrások felhasználásának csökkentését, valamint a körforgásos gazdaság megteremtését helyezik a fenntartható digitális átállás középpontjába;

2021. február 10., szerda

12. felszólítja a Bizottságot, hogy azonosítsa azokat a szabályozási intézkedéseket és egyéb fellépéseket, amelyek a körforgásos, megosztáson és szolgáltatásokon alapuló gazdaság adminisztratív és jogi akadályainak felszámolásához, valamint fejlődésének ösztönzéséhez szükségesek; felhívja a Bizottságot különösen arra, hogy vizsgálja meg a megosztáson és szolgáltatásokon alapuló gazdasággal kapcsolatos felelősségi kérdések és tulajdonjogok megoldásait, szem előtt tartva, hogy e koncepciók megvalósításához elengedhetetlen a nagyobb jogbiztonság mind a gyártók, mind a fogyasztók számára; javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg a megosztáson és szolgáltatásokon alapuló gazdaságra vonatkozó európai stratégia kidolgozását, amely kezeli ezeket a problémákat, ugyanakkor foglalkozik a szociális kérdésekkel is;

13. hangsúlyozza, hogy több ismeretre van szükség azzal kapcsolatban, hogy a mesterséges intelligencia technológiai miként támogathatják a körforgásos gazdaságot azzal, hogy ösztönzik az ilyen alkalmazások tervezés, üzleti modellek és infrastruktúra területén történő igénybevételét; rámutat arra, hogy a digitalizációt a körforgásos gazdaság elősegítőjeként kell kezelni, különös tekintettel a termékútlevelekre vagy a lényeges információkra az EU egészére kiterjedő „adattér” keretében; hangsúlyozza, hogy az adatok hozzáférhetőségének és megosztásának javítása kulcsfontosságú lesz, ugyanakkor biztosítani kell az érdekelt felek közötti aktív együttműködést annak biztosítása érdekében, hogy az új megközelítések tisztességesek és inkluzívak maradjanak, valamint hogy garantálják a magánéletet és az adatok biztonságát;

14. hangsúlyozza, hogy gazdasági ösztönzőket kell létrehozni a körforgásos megoldások, anyagok és üzleti modellek terén megvalósuló innovációhoz, ezzel egyidejűleg pedig fel kell számolni a piacot torzító és a környezetre káros támogatásokat, és kéri ennek támogatását az új európai ipari stratégiában és a kkv-stratégiában; hangsúlyozza, hogy az elsőként cselekvők, a kkv-k (kis- és középvállalkozások) és az induló vállalkozások különleges szerepet játszanak a körforgásos gazdaságra való átállásban; hangsúlyozza, hogy a fenntartható anyagokra, folyamatokra, technológiákra és termékekre, valamint azok ipari felfuttatására irányuló kutatás világszinten versenyelőnyhöz juttathatja az európai vállalatokat; hangsúlyozza, hogy a körforgásos gazdaság és a körforgásos üzleti modellek élenjáróinak támogatása érdekében erős uniós és nemzeti szintű szakpolitikákra van szükség;

15. kiemeli annak szükségességét, hogy az európai ipar érdekelt félként vegyen részt a körforgásosabb gazdaságra való átállásban; emlékeztet arra, hogy a körforgásos gazdaság intézkedései döntő szerepet játszanak az ipar dekarbonizációjának megvalósításában; körforgásos megközelítést szorgalmaz az iparban a terméktervezés, az anyagok beszerzése, a termékek újrafelhasználása és újrafeldolgozása, valamint a hulladékgyártózkodás minden szintjén, és hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a fenntartható ipari anyagok és termékek vezető piacainak fejlesztését;

16. arra bátorítja a vállalatokat, hogy éves beszámolójuk részeként készítsenek átállási terveket, amelyek ismertetik, hogyan és mikor kívánják elérni a klímasemlegességet, a körforgásos gazdaságot és a fenntarthatóságot;

17. felhívja a tagállamokat, hogy a minimális adminisztratív terhekkel járó lehetőségeket kezeljék prioritásként, és erősítsék a rendszerszintű és holisztikus megoldásokat kínáló, a köz- és magánszféra közötti kutatási és fejlesztési partnerségek fejlesztését;

18. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre szabályozási keretet valamennyi természetes és technológián alapuló szén-dioxid-eltávolítási megoldás tanúsítására, ideértve a szén-dioxid-leválasztást, -tárolást és -hasznosítást is;

19. hangsúlyozza a biomimetikának mint a körforgás gyorsítójának kulcsfontosságú szerepét a biomimetikus megoldások előmozdításában, amelyek kialakításuknál fogva minimalizálják az anyagok, az energia és a toxikus vegyületek felhasználását, és fenntartható, megújuló és innovatív megoldásokat kínálnak, amelyeket a természet inspirált, és amelyek számos ágazatban alkalmazhatók,

20. felszólít a megfelelő szintű személyzeti létszám és költségvetés biztosítására a cselekvési terv sikeres végrehajtásának biztosításával megbízott bizottsági szolgálatok számára; hangsúlyozza, hogy minden forrásallokációnak reagálnia kell mind az aktuális, mind a hosszú távú politikai prioritásokra, s így az európai zöld megállapodás kontextusában jelentős megerősítésre számít a humán erőforrás területén, különösen a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságán belül;

Fenntartható termékpolitikai keret

21. hangsúlyozza, hogy a lineáris „kinyer-legyárt-ártalmatlanít” gazdaságot valóban körforgásos gazdasággá kell alakítani, a következő elvek alapján: az energia- és erőforrás-felhasználás csökkentése; az érték megtartása a gazdaságban; a hulladék keletkezésének megelőzése; a káros anyagok és a szennyezés kivezetése; a termékek és anyagok használatban és zárt körben tartása; az emberi egészség védelme, a fogyasztói előnyök előmozdítása; a természeti rendszerek regenerálása; ezeknek a célkitűzéseknek kell vezérelniük az új fenntartható termékpolitikai keretet, valamint a körforgásos gazdaságra

2021. február 10., szerda

irányuló stratégia egészét és az ipari stratégiát; hangsúlyozza, hogy a fenntartható körforgásos gondolkodásmódot teljes mértékben be kell építeni minden tevékenységbe, ideértve a politikákat, a termékeket, a gyártási folyamatokat és az üzleti modelleket is;

22. hangsúlyozza, hogy a fenntartható, körforgásos, biztonságos és nem toxikus termékeknek és anyagoknak normának, és nem kivételnek kell lenniük az uniós piacon, és ezeket alapértelmezett választásnak kell tekinteni, amely vonzó, megfizethető és minden fogyasztó számára hozzáférhető; üdvözli ezért a Bizottság azon tervét, hogy a fenntartható termékekre vonatkozó jogalkotási kezdeményezést terjeszt elő, hogy meghatározza a termékpolitika horizontális alapelveit és az uniós piacon forgalomba hozott termékekre vonatkozó kötelező követelményeket;

23. határozottan támogatja a környezetbarát tervezésről szóló irányelv⁽²⁶⁾ hatályának kiterjesztését a nem energiával kapcsolatos termékekre, valamint az uniós piacon forgalomba hozott termékek esetében a teljesítményre, a tartósságra, az újrafelhasználhatóságra, a toxikusság hiányára, a javíthatóságra, a korszerűsíthetőségre, az újrafeldolgozhatóságra, az újrafeldolgozott tartalomra, valamint az erőforrás- és energiahatékonyságra vonatkozó horizontális fenntarthatósági elvek és termékspecifikus szabványok megállapítására, és felkéri a Bizottságot, hogy 2021-ben terjesszen elő erre vonatkozó javaslatot; ugyanakkor ismételt felszólítja a Bizottságot, hogy legyen ambiciózus a környezettudatos tervezésről szóló hatályos irányelv alkalmazási körébe tartozó energiafogyasztó termékek környezettudatos tervezésének megvalósítása terén, többek között a körforgásos gazdaság vetületei tekintetében;

24. hangsúlyozza a fenntartható termékekre vonatkozó koherens és világos uniós jogi keret fenntartásának fontosságát, és hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a szinergiákat más politikákkal, ideértve az uniós ökocímét is; hangsúlyozza, hogy a terméktervezésre vonatkozó jogi minimumszabályokkal párhuzamosan fontos, hogy piaci ösztönzőket nyújtsanak a leginkább fenntartható vállalatok, valamint a fenntartható termékek és anyagok számára;

25. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon kötelező célokat az anyag- és környezeti lábnyomra vonatkozóan az uniós piacon forgalomba hozott minden egyes termék kategória teljes életciklusa tekintetében, beleértve a leginkább karbonintenzív félkész termékeket is; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az újrafeldolgozott tartalmakra vonatkozó termék- és/vagy ágazatspecifikus kötelező célokra, biztosítva ugyanakkor az érintett termékek teljesítményét és biztonságosságát, valamint azt, hogy újrafeldolgozásra tervezték őket; sürgeti a Bizottságot, hogy teremtsen támogató technológiai, szabályozási és piaci feltételeket e célkitűzések eléréséhez, és az egyes ágazatokban vegye figyelembe a szükséges ipari változásokat és befektetési ciklusokat; ugyanakkor sürgeti a Bizottságot, hogy fontolja meg a szolgáltatások fenntarthatóságának növelésére vonatkozó kötelező követelményeket;

26. támogatja a digitális termékútlevelek bevezetésére irányuló tervet annak érdekében, hogy segítsen a vállalatoknak, a fogyasztóknak és a piacfelügyeleti hatóságoknak nyomon követni a termék éghajlati, környezeti, társadalmi és egyéb hatásait az értéklánc egészében, és megbízható, átlátható és könnyen hozzáférhető információkat nyújtson a termék tartósságról és annak karbantartási, újrafelhasználási, javítási és szétszerelési lehetőségeiről, valamint az életciklus végi kezeléséről, a termékben felhasznált anyagokról és vegyi anyagokról, valamint azok környezeti és egyéb hatásairól; felhívja a Bizottságot, hogy ezzel kapcsolatban értékelje egy címke lehetőségeit; úgy véli, hogy a termékútleveleket úgy kell bevezetni, hogy elkerülhető legyen a vállalkozásokra, különösen a kkv-kra háruló szükségtelen szabályozási teher; úgy véli, hogy a termékútleveleknek kompatibilisnek kell lenniük más digitális eszközökkel, például a hamarosan bevezetendő épületkorszerűsítési útlevéllel és a SCIP-adatbázissal;

27. hangsúlyozza a nem mérgező és helyreállító anyagciklusok megvalósításának kiemelt jelentőségét a körforgásos gazdaság sikere és a fenntartható egységes piac megteremtése, valamint végső soron az európai polgárok számára a mérgező anyagoktól mentes környezet biztosítása szempontjából; ezért megismétli a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiáról szóló állásfoglalásában és a vegyi anyagokkal, a termékkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontokról szóló állásfoglalásában elfogadott álláspontokat, és ragaszkodik ahhoz, hogy a gyors intézkedéseket vezessenek be a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia gyors végrehajtása érdekében, amely a mérgező anyagoktól mentes környezet elérését célozza;

28. hangsúlyozza a fogyasztók azon jogát, hogy pontosabb, összehangoltabb és pontosabb tájékoztatást kapjanak a termékek és szolgáltatások környezeti és éghajlati hatásairól teljes életciklusuk alatt, ideértve a tartósságot és a javíthatóságot is, és intézkedéseket szorgalmaz a zöldrefestéssel és a környezetbarát jellegre vonatkozó hamis állításokkal szemben, mind az online, mind az offline kínált termékek esetében; határozottan támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy javaslatokat terjeszt elő a környezetbarát jellegre vonatkozó állítások alkalmazásának szabályozására olyan megbízható és összehangolt, a teljes értékláncot lefedő számítási módszerek bevezetésével, amelyek harmonizált

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

2021. február 10., szerda

mutatókon és életciklus-elemzéseken, például a környezeti lábnyomon alapulnak, és figyelembe veszik a hulladékmege-
lőzést, nyersanyagok felhasználását és a káros anyagok elkerülését is; hangsúlyozza továbbá, hogy a környezetbarát jellegre
vonatkozó állításokat kezelő proaktív intézkedések keretében érvényesíteni kell a közelmúltban módosított 2005/29/EK
irányelvet⁽²⁷⁾;

29. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a digitális eszközök fejlesztését a fogyasztók tájékoztatása érdekében, hogy
ösztönözze a fogyasztók felelősségvállalását a digitális korban; hangsúlyozza az online platformok és piacterek fontosságát
a fenntartható termékek és szolgáltatások előmozdítása szempontjából, és megjegyzi, hogy ezek világosabb és könnyebben
érthető tájékoztatást nyújthatnak a fogyasztóknak az általuk kínált termékek tartosságáról és javíthatóságáról;

30. hangsúlyozza, hogy a környezeti fenntarthatóság fokmérőjének számító uniós ökocímek meg kell erősíteni a piaci
és fogyasztói ismertség és elismertség növelésével, átfogó szabványok megállapításával, valamint a rendszer további érintett
termékekre történő kiterjesztésével és a közbeszerzések során történő használatának megkönnyítésével;

31. támogatja azokat a tervezett kezdeményezéseket, amelyek célja a termékek tartosságának és javíthatóságának
javítása, összhangban a hulladékhierarchián belül a hulladékképződés megelőzésének elvével, a fogyasztói jogok
megerősítése mellett mind a fogyasztói piacokon, mind a vállalkozások közötti kapcsolatokban; ezért határozottan üdvözl
az új „javításhoz való jog” bevezetésére irányuló tervezett kezdeményezéseket, amelyeknek ki kell terjedniük legalább
a termékek meghosszabbított életciklusára, a pótalkatrészekhez és az átfogó tájékoztatáshoz való hozzáférésre, valamint
a fogyasztók számára megfizethető javítási szolgáltatásokra;

32. ezzel összefüggésben olyan intézkedésekre szólít fel, amelyek ingyenes hozzáférést biztosítanak valamennyi piaci
szereplő számára a szükséges javítási és karbantartási információkhoz, beleértve a pótalkatrészekre és a szoftverfrissítésekre
vonatkozó információkat is, szem előtt tartva a fogyasztók biztonságára vonatkozó követelményeket és az (EU) 2016/943
irányelv⁽²⁸⁾ sérelme nélkül, valamint biztosítják a pótalkatrészekhez való, méltánytalan akadályok nélküli hozzáférést
a javítási ágazat valamennyi szereplője, köztük a független javítóműhelyek és a fogyasztók számára, határozzanak meg
kötelező minimális időtartamokat a pótalkatrészek és/vagy frissítések rendelkezésre állására vonatkozóan, valamint
határozzanak meg maximális szállítási határidőket a termékkategóriák szélesebb köre tekintetében, amelyek figyelembe
veszik e kategóriák sajátosságait, továbbá mérjék fel, hogy a javítást hogyan lehet a törvényes jótállási rendszer keretében
ösztönözni; hangsúlyozza, hogy az eladóknak tájékoztatniuk kell a piaci szereplőket termékeik javíthatóságáról;

33. a fogyasztói döntéshozatal megkönnyítése érdekében egyértelmű és könnyen érthető, harmonizált címkézésre szólít
fel, amely a termék tartosságára (azaz a termék becsült élettartamára) és javíthatóságára vonatkozó mutató formáját öltethi,
valamint kéri, hogy dolgozzanak ki egységes javíthatósági pontszámrendszert, és bizonyos termékkategóriák esetében
vezessenek be fogyasztásmérőket; felszólít a 2005/29/EK és a 2011/83/EU irányelv⁽²⁹⁾ szerinti minimális tájékoztatási
követelményekre; kéri a Bizottságot, hogy az (EU) 2019/771 irányelv⁽³⁰⁾ felülvizsgálatának előkészítése során fontolja meg
a törvényes jótállási jogok és a fordított bizonyítási teherre vonatkozó szabályok kiterjesztését egyes olyan
termékkategóriákra, amelyek becsült élettartama magasabb, és vezessék be a közvetlen gyártói felelősséget;

34. jogalkotási intézkedésekre szólít fel a tervezett elavulást eredményező gyakorlatok megszüntetése érdekében, többek
között azáltal, hogy fontolóra veszik az ilyen gyakorlatok felvételét a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében szereplő
jegyzékbe;

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal
szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EKG tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és
a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet
módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk
(üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EKG tanácsi irányelv és
az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EKG tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai
parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes
vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon
kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o.).

2021. február 10., szerda

35. Üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy olyan jogszabályt vezessen be, amely megtiltja az eladatlan tartós cikkek megsemmisítését, kivéve, ha azok veszélyt jelentenek a biztonságra vagy az egészségre; hangsúlyozza, hogy a nem élelmiszeripari termékek újrafeldolgozásának, újrafelhasználásának és újraelosztásának kell a normának lennie, amelyet jogszabályok révén kell érvényre juttatni

36. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a fenntartható termékek belső piacát, és úgy véli, hogy az állami szektornak kell élen járnia; megjegyzi, hogy a hatóságok még mindig gyakran csak a legalacsonyabb ár szempontját alkalmazzák odaítélési szempontként az áruk, szolgáltatások vagy építési beruházások legjobb ajánlatainak kiválasztásakor; támogatja a zöld közbeszerzésre vonatkozó kötelező minimumkritériumok és -célok megállapítását az ágazati jogszabályokban;

37. hangsúlyozza a zöld közbeszerzés szerepét a fenntartható és körforgásos gazdaságra való áttérés felgyorsításában, valamint a zöld közbeszerzés alkalmazásának fontosságát az uniós gazdaság helyreállítása során;

38. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a környezetbarát közbeszerzési eljárásokról; úgy véli, hogy az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban az alapértelmezett választás minden közbeszerzésben az újrafelhasznált, javított, újragyártott és felújított termékek és egyéb energia- és erőforrás-hatékony termékek és megoldások beszerzése, amelyek minimalizálják az életciklus környezeti hatásait, és ha nem ezeket részesítik előnyben, akkor a „betartás vagy indoklás” elvet kell alkalmazni; felkéri a Bizottságot arra is, hogy nyújtson be iránymutatásokat a fenntartható vállalati beszerzések támogatására; felszólít a Bizottság és a tagállamok fenntartható közbeszerzéseivel kapcsolatos jelentéstételi kötelezettségek alkalmazására, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett.

39. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani az anyaggyűjtés, az újrafelhasználás és az újrafeldolgozás magas színvonalát, a legmagasabb értéken kell megőrizni az anyagokat, és tiszta, nem mérgező és fenntartható zárt anyagciklusokat kell elérni; hangsúlyozza, hogy javítani kell az újrafeldolgozott anyagok elérhetőségét és minőségét, arra helyezve a hangsúlyt, hogy az anyag képes-e a benne rejlő tulajdonságokat megőrizni az újrafeldolgozást követően, és hogy képes-e helyettesíteni a primer nyersanyagokat a jövőbeni alkalmazásokban; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell mind az újrafeldolgozhatóság javítását a terméktervezés során, mind pedig az olyan intézkedéseket, mint a hatékony szelektív gyűjtés és a betétdíjas rendszerek; kéri az újrafeldolgozó létesítmények és kapacitások létrehozásának támogatását a közelség elvének megfelelően, ahol ezek még nem léteznek;

40. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a kiváló minőségű begyűjtési, válogatási és anyag-újrafelhasználási és -újrafeldolgozási infrastruktúrák fejlesztését, valamint támogassák az új innovatív technológiák fejlesztésével kapcsolatos kutatásokat, amelyek minimalizálják az erőforrások felhasználását és a maradék hulladék keletkezését, javítják újrahasznosítható és újrafelhasználható másodlagos anyagok hozamát és a minőségét, szennymentesítik az újrafeldolgozott anyagokat, és csökkentik az általános környezeti lábnyomot – beleértve az energia- és éghajlati lábnyomot is – más technológiákhoz képest; úgy véli, hogy a kémiai újrafeldolgozás, amennyiben megfelel ezeknek a kritériumoknak, hozzájárulhat az egyes hulladékáramok anyagciklusának lezárásához;

41. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az új újrafeldolgozási és hasznosítási technológiák folyamatainak és outputjainak egészségügyi, környezeti és éghajlati hatásait ipari szinten alaposan értékeljék e technológiák ösztönzése előtt, és hogy az értékelés során garantálja az átláthatóságot;

42. úgy véli, hogy a kémiai újrafeldolgozásnak meg kell felelnie a hulladékokról szóló keretirányelv szerinti újrafeldolgozás fogalmának annak biztosítása érdekében, hogy az üzemenyagként felhasználandó nyersanyagokká és anyagokká történő újrafeldolgozás ne minősüljön vegyi újrafeldolgozásnak; sürgeti a Bizottságot, hogy ezt jogilag erősítse meg;

43. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé a digitális technológiákat, különösen a blokklánc-technológiát és a digitális vízjelet, és tegyék ezeket interoperábilissá, hogy ezek az erőforrás-felhasználásnak és a termékáramoknak az életciklus minden szakaszában történő nyomon követése, felkutatása és feltérképezése révén támogathassák a körforgásos gazdaság fejlődését.

44. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy javítani kell a körforgásos gazdaság területén végzett kutatási és innovációs projektek forráshoz jutásának lehetőségét; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai horizont program tevékenységeit az alábbi területeken végzett kutatás és innováció támogatása felé terelje:

— újrafeldolgozási folyamatok és technológiák;

— az ipari folyamatok erőforrás-hatékonyasága;

— innovatív és fenntartható anyagok, termékek, folyamatok, technológiák és szolgáltatások, valamint ezek felfuttatása;

2021. február 10., szerda

- a biogazdaság, olyan biológiai alapú innováción keresztül, ami magában foglalja a bioalapú anyagok és termékek kidolgozását;
- földmegfigyelő műholdak, mivel ezek fontos szerepet játszhatnak a körforgásos gazdaság fejlődésének nyomon követésében azáltal, hogy értékelik a primer nyersanyagokra és a kibocsátási szintekre nehezedő nyomást;

45. hangsúlyozza, hogy a fenntartható megújuló alapanyagok fontos szerepet játszhatnak a dekarbonizációt célzó körforgásos folyamatokban, és hogy a megújuló energia alkalmazása miként erősítheti a termékéletről szóló körforgásos jellegét, miközben előmozdítja az energiarendszer átalakítását;

46. hangsúlyozza, hogy a „fenntartható termékpolitikai keret”-re vonatkozó jogszabályokat stabil és átlátható szén-dioxid- és környezeti elszámolási rendszerrel kell alátámasztani, amely katalizátorként működik a körforgásos gazdaság termékeit és folyamatait érintő beruházások tekintetében;

47. hangsúlyozza, hogy a termékszabványok meghatározásakor figyelembe kell venni a termék teljes életciklusát „a bölcsőtől a sírig” szemlélettel összhangban, valamint a beszerzés, a félkész termékek, alkatrészek és melléktermékek éghajlati és környezeti hatását az értéklánc egészében; úgy véli, hogy ezeket nyílt, átlátható és tudományosan megalapozott folyamat keretében, az érdekelt felek bevonásával kell meghatározni; ösztönzi e tekintetben a közös életciklus-értékelési módszerek meghatározását és a jobb szintű adatgyűjtést,

48. hangsúlyozza, hogy a szabványosítás kulcsfontosságú a fenntartható termékpolitika megvalósításához, mivel megbízható meghatározásokat, mérőszámokat és vizsgálatokat biztosít olyan jellemzők tekintetében, mint a tartósság és a javíthatóság;

49. ragaszkodik ahhoz, hogy az uniós szabványokat kellő időben és a valós felhasználási feltételekkel összhangban dolgozzák ki, elkerülve az érdekelt felek előtt álló adminisztratív akadályokat, amelyek a szabványok késedelmes közzétételét eredményezik;

50. emlékeztet az „Európai szabványok a 21. század számára” című, 2016. június 1-jei bizottsági közleményre, és a közös szabványosítási kezdeményezéssel (JIS) kapcsolatban végzett munkára; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse tovább a JIS-t, valamint fogadjon el új fellépéseket és projekteket az európai szabványügyi szervezetek működésének javítása érdekében;

51. hangsúlyozza, hogy a termékbiztonsággal és a fenntarthatósági követelményekkel kapcsolatos uniós jogszabályok hatékony végrehajtása és érvényesítése döntő fontosságú annak biztosításához, hogy a forgalomba hozott termékek az (EU) 2019/1020 rendelettel ⁽³¹⁾ összhangban megfeleljenek az említett szabályoknak; hozzáteszi, hogy az online vásárolt és az EU-ba importált termékek igen nagy része nem felel meg az uniós biztonsági minimumkövetelményeknek; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak biztosítása érdekében, hogy a termékek – többek között az interneten értékesített termékek – megfeleljenek a követelményeknek, és kezeljék azokat a kockázatokat, amelyeket a hamisított termékek jelentenek a fogyasztók biztonságára a piacfelügyelet és az azonos vámellenőrzési szabványok szigorítása, továbbá az e területen folytatott megerősített együttműködés, valamint a költségvetés és az emberi erőforrások növelése révén; ezért hatékonyabb uniós felügyeletet kér az ellenőrzések minimális számára és gyakoriságára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításán keresztül, valamint a Bizottság nemzeti piacfelügyeleti hatóságok tevékenységeinek nyomon követésére és ellenőrzésére való felhatalmazása révén;

52. hangsúlyozza, hogy az önkéntes megállapodások eredménytelennek bizonyultak a mobil rádióberendezések fenntartható és egységes töltési megoldásának elérésében; ismét felkéri a Bizottságot, hogy sürgősen hajtsa végre a valamennyi kis- és közepes méretű elektronikus eszköz egységes töltőjének bevezetéséhez szükséges intézkedéseket a töltési megoldások szabványosításának, kompatibilitásának és interoperabilitásának lehető legjobb biztosítása érdekében, a vezeték nélküli töltést is beleértve, a 2014/53/EU irányelv ⁽³²⁾ előírásainak megfelelően; kéri a Bizottságot, hogy időben dolgozzon ki egy függetlenítési stratégiát, amely biztosítja, hogy a fogyasztókat ne kötelezzék új készülékek mellé új töltők vásárlására, lehetővé téve a környezeti előnyök, a költségmegtakarítás és a fogyasztók kényelme növelését; ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fogyasztók könnyen olvasható, harmonizált címkézés révén megbízható és releváns információkat kapjanak a töltők releváns jellemzőiről, például az interoperabilitásról és a díjszabási teljesítményről,

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/53/EU irányelve (2014. április 16.) a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 153., 2014.5.22., 62. o.).

2021. február 10., szerda

beleértve az USB 3.1 vagy annál magasabb szabványnak való megfelelést is, annak érdekében, hogy a lehető legkönnyebb, legköltséghatékonyabb és legfenntarthatóbb döntéseket hozhassák;

53. hangsúlyozza a meglévő és jövőbeli uniós és tagállami intézkedések koherenciájának szükségességét annak biztosítása érdekében, hogy a cselekvési terv célkitűzései teljesüljenek, valamint gazdasági és beruházási biztonságot nyújtsanak a körforgásos technológiák, termékek és szolgáltatások számára, amelyek előmozdítják az EU versenyképességét és innovációját is; felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon az esetleges szabályozási következetlenségekkel, akadályokkal vagy jogi bizonytalanságokkal, amelyek akadályozzák a körforgásos gazdaság teljes körű bevezetését; olyan gazdasági ösztönzőket szorgalmaz, mint a szén-dioxid-árképzés, a kiterjesztett gyártói felelősség a díjak ökológiai szempontok alapján történő modulálásával és adózási ösztönzőkkel, valamint a fenntartható fogyasztói döntéseket elősegítő egyéb pénzügyi ösztönzők; úgy véli, hogy ezeknek az intézkedéseknek adott esetben összhangban kell lenniük a taxonómiai rendeletben a körforgásos gazdaságra vonatkozóan meghatározott technikai átvilágítási kritériumokkal; felkéri a tagállamokat, hogy minden vonatkozó nemzeti jogszabályban vegyék figyelembe a körforgásos gazdaság célkitűzéseit, és győződjenek meg arról, hogy azok teljes mértékben összhangban vannak-e a körforgásos gazdaságra irányuló uniós stratégia céljaival és intézkedéseivel; emellett felhívja a Bizottságot, hogy alapvetően a körforgásos gazdasággal kapcsolatos jogszabályok végrehajtására összpontosítson annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítson a körforgásos termelési folyamatok és üzleti modellek számára;

Kulcsfontosságú termék-értékláncok: elektronika és IKT

54. támogatja a körforgásos elektronikai termékekre irányuló kezdeményezést, amelynek kezelnie kell a tartósság, a körforgásos tervezés, a veszélyes és káros anyagok jelenléte, az újrafeldolgozott tartalom, a javíthatóság, a pótalkatrészekhez való hozzáférés, a korszerűsíthetőség, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak megelőzése, valamint a hulladékgyűjtés, az újrahasznosítás és az újrafeldolgozás terén mutatkozó hiányosságokat; kéri továbbá a korai elavuláshoz kapcsolódó kérdések integrálását, ideértve a szoftverváltozások által okozott termék-elavulást is; felszólít az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrafeldolgozására szolgáló infrastruktúra harmonizálására és fejlesztésére az EU-ban;

55. úgy véli, hogy az elektronikus hulladék gyűjtését sokkal könnyebbé kell tenni a fogyasztók számára; üdvözlöi a Bizottság kötelezettségvállalását, hogy megvizsgálja az IKT-termékek uniós szintű visszavételi rendszerének lehetőségeit, és úgy véli, hogy ennek a rendszernek a lehető legszélesebb termékkörre kell kiterjednie; hangsúlyozza egy ilyen visszavételi rendszer és bármely más begyűjtési modell olyan módon történő megtervezésének fontosságát, hogy biztosítsák az IKT-termékek újrafelhasználhatóságát, és az újrafelhasználás számára hozzáférést biztosítsanak az újrafelhasználható árukhoz;

56. hangsúlyozza a környezettudatos tervezési intézkedésekben rejlő lehetőségeket, és emlékeztet arra, hogy a környezettudatos tervezésről szóló irányelv⁽³³⁾ és az energiacímkézésről szóló irányelv együttesen biztosította az EU által 2020-ra kitűzött energiahatékonysági megtakarítási célok közel felét; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az elektronikai termékekkel és az IKT-val kapcsolatos környezettudatos tervezési munkálatok gyors befejezését, különös tekintettel az okostelefonokra, táblagépekre, számítógépekre, nyomtatókra (beleértve a patronokat is), a mobil hálózati állomásokra és alrendszerekre, valamint a hálózati berendezésekre, hogy legkésőbb 2021-ben intézkedéseket lehessen javasolni;

57. hangsúlyozza, hogy fontos a fenntarthatóbb fogyasztási és termelési módokat előnyben részesíteni az elektronikai eszközök és az IKT-k tekintetében, felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a fogyasztók tájékoztatásának lehetőségét a korrekciós frissítés és a fejlesztési frissítés közötti különbséget, valamint az adatfogyasztás szén-dioxid-kibocsátását illetően;

58. kéri egy kötelező tanúsítási rendszer létrehozását az elektronikai hulladék újrafeldolgozói számára, hogy garantálják a hatékony anyaghasznosítást és a környezetvédelmet;

59. az elektronikai termékek körforgásosságára vonatkozó kezdeményezés mellett kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő a körforgásos és fenntartható digitalizálásra, IKT-ra és mesterséges intelligenciára vonatkozó tervet;

Kulcsfontosságú termék-értékláncok: akkumulátorok és járművek

60. hangsúlyozza az akkumulátorokra és a járművekre vonatkozó új jogszabályi keret stratégiai, környezeti szempontból fenntartható és etikus megközelítésének fontosságát a nulla kibocsátású mobilitásra és a megújuló energiaforrásokon alapuló villamosenergia-hálózatra való átállás, valamint a nyersanyagok, köztük a kritikus fontosságú nyersanyagok fenntartható és etikus beszerzését biztosító intézkedések összefüggésében; kéri az akkumulátorok gyártásával, újrafelhasználásával és újrafeldolgozásával kapcsolatos versenyképes és reziliens értékláncok létrehozását az EU-ban;

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/30/EU irányelve (2010. május 19.) az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről (HL L 153., 2010.6.18., 1. o.).

2021. február 10., szerda

61. üdvözli az elemekről és hulladékelemekről szóló új rendeletre irányuló bizottsági javaslatot, és úgy véli, hogy az elemekre vonatkozó új uniós szabályozási keretnek legalább a következőket kell tartalmaznia: fenntartható, etikus és biztonságos beszerzés, környezettudatos tervezés, ideértve az újrafeldolgozott tartalom kezelésére irányuló intézkedéseket, lehetőség szerint a veszélyes és káros anyagok helyettesítése, jobb szelektív gyűjtés, újrafelhasználás, felújítás, újragyártás, újrapozicionálás és újrafeldolgozás, beleértve az ambiciózusabb újrafeldolgozási célokat is, az értékes anyagok hasznosítása, kiterjesztett gyártói felelősség és a fogyasztók tájékoztatása; a keretnek foglalkoznia kell a teljes életciklus környezeti hatásaival, külön rendelkeznie kell a mobilitásban és az energiatárolásban használt elemekről;

62. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU erősen függ az akkumulátorgyártás nyersanyagainak behozatalától; meggyőződése, hogy az akkumulátorok továbbfejlesztett újrafeldolgozási rendszerei az EU-n belül az akkumulátorgyártáshoz szükséges nyersanyagok jelentős részét biztosíthatják;

63. aggodalmát fejezi ki az ásványipar társadalmi-gazdasági hatásai miatt, különösen a kobaltipart illetően; felkéri a Bizottságot, hogy értékelje egy életképes jogi keret lehetőségeit az anyagok etikus beszerzésének biztosítása, valamint egy kötelező átvilágítási jogszabály bevezetése céljából, hogy nemzetközi összefüggésben kezeljék a környezetet és az emberi jogokat érintő káros hatásokat;

64. üdvözli a Bizottság azon tervét, hogy felülvizsgálja a hulladékká vált járművekről szóló irányelvet⁽³⁴⁾; felhívja a Bizottságot, hogy frissítse azt az irányelvet, hogy teljes mértékben tükrözze és tiszteletben tartsa a körforgásos gazdaság alapelveit, ideértve az anyagok hulladékának, korszerűsíthetőségének, modularitásának, javíthatóságának, újrafelhasználhatóságának és újrafeldolgozhatóságának a legmagasabb értéken történő megtervezését, elsőbbséget biztosítva az újrafelhasználásnak; felhívja a Bizottságot, hogy az autógyártókkal együtt törekedjen a hatékony újrafelhasználási láncok biztosítására, valamint kibővített gyártói felelősségi rendszerek létrehozására; felhívja a Bizottságot, hogy egy európai adatbázis révén javítsa a hulladékká vált járművek bejelentését; felszólítja a Bizottságot annak egyértelműsítésére, megerősítésére és felügyeletére, hogy az autók leszerelésének és az alkatrészek újrafelhasználásának mindig meg kell előznie az autók leselejtezését és felaprítását;

65. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy tovább támogassák az újrafeldolgozási folyamatok és technológiák kutatását és innovációját az Európai horizont keretében, annak érdekében, hogy növeljék az elemek terén a körforgásos gazdaságban rejlő lehetőségeket; elismeri a begyűjtéssel és újrafeldolgozással foglalkozó ágazatokban a kkv-k által betöltött szerepet;

Kulcsfontosságú termék-értékláncok: csomagolás

66. megismétli azt a célkitűzést, hogy 2030-ig minden csomagolás gazdaságilag megvalósítható módon újrahasználható vagy újrafeldolgozható legyen, és felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul terjesszen elő jogalkotási javaslatot, amely tartalmazza a hulladéksökkentési intézkedéseket és célokat, valamint a csomagolásokról és a csomagolási hulladékokról szóló irányelvben foglalt ambiciózus alapvető követelményeket a túlzott csomagolás csökkentése érdekében, beleértve az elektronikus kereskedelmet is, továbbá azzal a céllal, hogy javítsák az újrafeldolgozhatóságot és minimalizálják a csomagolások bonyolultságát, növeljék az újrafeldolgozott tartalmat, fokozatosan kivezessék a veszélyes és káros anyagokat, és előmozdítsák az újrafelhasználást; hangsúlyozza, hogy az ételmiszer-biztonsági vagy higiéniai normákat nem szabad veszélyeztetni; szorgalmazza, hogy ezek az intézkedések a hulladékhierarchiával összhangban a legjobb általános környezeti eredmények elérésére és a kis szénlábnymra törekedjenek;

67. miközben hangsúlyozza a csomagolás alapvető szerepét a termékbiztonság, különösen az ételmiszer-biztonság és a higiénia, valamint az ételmiszer-pazarlás szempontjából, felszólítja az ipart, hogy a szabályozási intézkedéseket egészítse ki további önkéntes intézkedésekkel a szükségtelen csomagolás további elkerülése és a piacon forgalomba hozott csomagolások mennyiségének jelentős csökkentése érdekében, hogy erőforrás-hatékonyabb, körforgásos és éghajlatbarát csomagolási megoldások fejlesszenek ki, például vezessenek be harmonizált csomagolási formátumokat és újrafelhasználható és újratölthető csomagolást, és könnyítsék meg az újrafelhasználható szállítási csomagolás használatát; bátorítja az olyan kezdeményezéseket, mint a Műanyagkörforgási Szövetség és az Európai Műanyagpaktum;

68. megismétli, hogy a magas színvonalú újrahasznosítás valódi piaci keresletet teremt az újrahasznosított anyagok iránt, és a kulcsfontosságú tényezők között szerepel az összegyűjtött, kiválogatott és újrahasznosított csomagolások teljes mennyiségének növelésében; kéri korszerű és hatékony válogató berendezések és elválasztási technológiák alkalmazását a csomagolás megfelelőbb környezetbarát tervezésével együtt, beleértve az életciklus-értékelés továbbfejlesztett kritériumain alapuló csomagolási megoldások újratervezésének szükségességét;

69. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze az e-kereskedelemben használt különféle csomagolási típusokat, hogy meghatározza a csomagolás optimalizálásának bevált gyakorlatait a túlcsomagolás csökkentése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy az egyszer használatos csomagolóanyagok alternatívájaként támogassa a csomagolóanyagok újrafelhasználását több tétel kiszállítása esetén;

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).

2021. február 10., szerda

70. hangsúlyozza, hogy az ömlesztett értékesítés kulcsszerepet játszhat a csomagolás igénybevételének csökkentésében, felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az ilyen típusú intézkedések ösztönzésére, az élelmiszerbiztonság és a higiénia biztosítása mellett;
71. hangsúlyozza az innovációs alapok és programok kulcsszerepét az anyagok csökkentésében és az újrafeldolgozást szolgáló innovációkban;
72. tudomásul veszi az online értékesítés bővülését, ami a csomagszállítások növekedésével jár együtt; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden online eladó, tartózkodási helyétől függetlenül, eleget tegyen az alapvető követelményeknek, és jelentést tegyen a kiterjesztett gyártói felelősségre irányuló rendszereknek, valamint azokhoz pénzügyileg hozzájáruljon abban az uniós tagállamban, ahol a termékeket forgalomba hozzák;
73. kéri a Bizottságot, hogy az (EU) 2018/852 irányelvben foglaltaknak megfelelően támogassa a csomagolási hulladék szelektív gyűjtését és kiválogatását; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a csomagolóanyagok azonosítási rendszere (97/129/EK határozat ⁽³⁵⁾) felülvizsgálatának lehetőségét annak érdekében, hogy megkönnyítse az állampolgárok számára a szelektív gyűjtést a csomagolás újrafeldolgozhatóságának megfelelően;
74. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa és vizsgálja meg kompatibilis nemzeti betétdíjas rendszerek kialakításának lehetőségeit a műanyag italtartályok szükséges 90 %-os begyűjtési arányának elérése érdekében, a csomagolás egységes piacának létrehozása felé tett lépésként, különösen az egymással szomszédos tagállamok esetében; kompatibilis rendszerek sorozatgyártással, valamint kodifikált és egységes címkézéssel valósíthatók meg; ha egy tagállamban nincs ilyen rendszer, vagy ha a tagállam a rendszer átalakítását tervezi, akkor arra kell ösztönözni, hogy a bevált gyakorlatok és a vonatkozó tudományos bizonyítékok alapján válasszon egy olyan rendszert, amely hasonló más tagállamok rendszereihez vagy azokkal kompatibilis;

Kulcsfontosságú termék-értékláncok: műanyagok

75. sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa a körforgásos gazdaságban a műanyagokra vonatkozó európai stratégia végrehajtását, különös tekintettel a jobb tervezés, a körforgásos üzleti modellek és a fenntarthatóbb fogyasztási szokásokat kínáló innovatív termékek és a „termék mint szolgáltatás” megoldások támogatása terén;
76. felszólítja a Bizottságot, hogy átfogó módon foglalkozzon a műanyagokkal, beleértve a mikroműanyagokat is; sürgeti a Bizottságot, hogy fogadja el a szándékosan hozzáadott mikroműanyagok általános kivezetését, valamint új kötelező szabályozási intézkedések révén csökkentse valamennyi mikroműanyag nem szándékos, többek között gumiabroncsokból, textiltermékekből, műfűből és a műanyag granulátumok előállításánál történő kibocsátását; hangsúlyozza, hogy meg kell szüntetni a mikroműanyagokkal és a nanoműanyagokkal kapcsolatos tudományos ismeretek hiányosságait, és elő kell mozdítani a biztonságosabb alternatívák fejlesztését és a mikroműanyagoktól mentes termékek versenypiacát; ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy sürgősen meg kell hozni a rövid távú intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy a mikroműanyagokkal való szennyezés legnagyobb része a makroműanyagok környezetben történő lebomlásából származik, és támogatja, hogy a műanyag termékekre konkrét intézkedések vonatkozzanak, például a gyártási szakaszban érvényes környezetbarát tervezési követelmények, hogy megakadályozzák a másodlagos mikroműanyagok környezetbe jutását; felhívja a Bizottságot, hogy a szennyvízkezelés és a csapadékvíz-gazdálkodás összefüggésében vizsgálja meg a makro- és a mikroműanyagok forrásait, elterjedését, sorsát és hatásait; emlékeztet arra, hogy a tengeri szemét 80 %-a a szárazföldről származik, és sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket a folyókban és torkolatokban található tengeri hulladékforrások ellen;
77. rámutat arra, hogy ahol az egyszer használatos termékek jelentős terhet jelentenek a környezetre és az erőforrásokra, és – amennyiben léteznek újrafelhasználható és/vagy tartós alternatívák – az egyszeri felhasználást környezetbarát módon, az élelmiszer-higiénia vagy a biztonság veszélyeztetése nélkül újrafelhasználható termékekkel kell helyettesíteni; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra jogalkotási intézkedéseket, ideértve az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelv kiterjesztését is az irányelv felülvizsgálata keretében; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon az újrafelhasználható csomagolásokra és az egyszer használatos csomagolások, étkezéseszközök és evőeszközök helyettesítő megoldásaira vonatkozó szabványok fejlesztésén;

78. elismeri a bioalapú, biológiailag lebontható és komposztálható műanyagok lehetséges szerepét a körforgásos gazdaságban, de óvatosságra int amiatt, hogy a bioalapú és/vagy biológiailag lebontható műanyagok önmagukban nem jelentenek megoldást a műanyagokkal kapcsolatos környezeti aggályokra; kiemeli a tudatosítás fontosságát a bioalapú és biológiailag lebontható műanyagok megfelelő használatával kapcsolatban;

⁽³⁵⁾ A Bizottság 97/129/EK határozata (1997. január 28.) a csomagolóanyagok azonosítási rendszerének a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében történő meghatározásáról (HL L 50., 1997.2.20., 28. o.).

2021. február 10., szerda

79. ösztönzi az anyagok, a termékek, a tervezés és az újrafeldolgozás egyértelmű globális szabványaira irányuló javaslatot;

80. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre következetes átláthatósági keretet és jelentéstételi kötelezettségeket az értéklánc valamennyi szereplője számára a műanyagok gyártása, kereskedelme, felhasználása és hulladékká válásuk kezelése terén;

81. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket, amelyek a gyártókat teszik felelőssé a műanyag termékek hulladékká válásáért;

Kulcsfontosságú termék-értékláncok: textíliák

82. hangsúlyozza egy új, átfogó uniós textilstratégia fontosságát az uniós textil- és ruhaágazat fenntarthatóságának és körforgásos jellegének, valamint nyomonkövethetőségének és átláthatóságának előmozdítása érdekében, figyelembe véve az értékláncok globális jellegét és a „gyors divat” („fast fashion”) dimenzióját; kéri, hogy a stratégia mutasson be egy koherens szakpolitikai eszköztárat, és támogassa az új üzleti modelleket, hogy kezelje a környezeti és társadalmi hatások teljes skáláját az egész értékláncban, valamint javítsa a textíliák tervezését a tartósság, az újrafelhasználhatóság és a mechanikai újrafeldolgozás növelése érdekében, továbbá javítsa a kiváló minőségű szálak felhasználását, különösen a környezettudatos tervezési típuskövetelmények, a gyártói felelősségi rendszerek és a címkézési rendszerek összekapcsolása révén;

83. üdvözli a textíliákra vonatkozó új termékpolitikai keret alkalmazását, és hangsúlyozza, hogy a hulladékhierarchiával összhangban prioritásként kell kezelnie a hulladékképződés megelőzését, valamint a tartósságot, az újrafelhasználhatóságot és javíthatóságot, továbbá a veszélyes és káros vegyi anyagok kezelését; intézkedéseket sürget a tervezés és a gyártás szakaszában a szintetikus mikroszálak veszteségeivel szemben, valamint egyéb intézkedéseket is szorgalmaz, például megelőző, ellenőrzött és nem szennyező ipari előmosás kifejlesztését, továbbá az új mosógépek mikroszálás szűrőkkel történő felszerelésére vonatkozó szabványokat; uniós szintű konkrét kritériumok szorgalmaz a textiltermékek esetében a hulladéktársz megszűnésére;

84. kéri, hogy a textíliákkal kapcsolatos új termékpolitikai keret legyen koherens más szakpolitikai eszközökkel, nevezetesen az emberi jogokra és a környezeti átvilágításra vonatkozó uniós jogszabályokra irányuló, hamarosan megjelenő javaslattal annak biztosítása érdekében, hogy a munkavállalók jogaival, az emberi jogokkal és a nemek közötti egyenlőség kérdésével a textilértéklánc valamennyi szakaszában foglalkozzanak;

Kulcsfontosságú termék-értékláncok: építkezés és épületek

85. felszólítja a Bizottságot, hogy a körforgásos gazdaság elveivel teljes összhangban hajtsa végre az épületkorszerűsítési program, figyelembe véve az ágazat sokféleségét; felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg horizontális és termékspecifikus követelményeket; hangsúlyozza, hogy üvegházhatásúgáz-megtakarítást és a környezeti előnyöket biztosíthat, ha a bontás helyet meghosszabbítják az épületek élettartamát; felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra, hogy csökkentési célkitűzéseket határoz meg az EU épületeinek szénlábnyomára és anyaglábnyomára vonatkozóan, és hogy az építési teljesítményre vonatkozó kötelező keretként a LEVEL keretrendszerét alkalmazza a fenntartható épületekre; az épületek erőforrás-hatékonyágának és energiateljesítményének javítása érdekében szükségesnek tartja az épületek környezeti teljesítményére vonatkozó minimumkövetelmények figyelembevételét;

86. emlékeztet a Bizottság hulladékokról szóló keretirányelv szerinti kötelezettségére, hogy fontolóra kell vennie az építési és bontási hulladékokra és annak anyagspecifikus frakcióira vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott anyaghasznosítási célok felülvizsgálatát, és úgy véli, hogy ennek tartalmaznia kell a kitermelt földre vonatkozó anyaghasznosítási célt; javasolja az újrafelhasználási és újrafeldolgozási célok, valamint a másodlagos nyersanyagok felhasználásának beépítését az építési alkalmazásokba, és eközben könnyebben nyomon követhetővé kell tenni azokat; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az építési termékekről szóló rendeletet, és üdvözli a fenntartható épített környezetre vonatkozó stratégia 2021-es bejelentését; úgy véli, hogy az épített környezetben alkalmazott digitális megoldások, például a hulladék nyomon követése javítja az épületek energiahatékonyágát, és növeli a körforgásos jelleget az építőiparban;

87. hangsúlyozza, hogy fontos az épületek kiváló minőségű megtervezésével kapcsolatos szakpolitikákat bevezetni, amelyek előnyben részesítik, amennyiben lehetséges, az épületek felújítását, felhasználásuk megváltoztatását és folyamatos használatát előtérbe helyező megoldásokat az újak építésével szemben;

88. kiemeli, hogy mivel a 2050-es épített környezet 90%-a már most is létezik, külön követelményeket kell meghatározni a felújítási ágazat számára, hogy 2050-re teljes mértékben moduláris, különböző felhasználásokhoz kiigazítható és pozitív energiamérlegű épületekkel rendelkezünk; e követelményeknek ki kell terjedniük a komplett felújításra, a helyszíni előállításra és az újrafelhasználhatóságra;

2021. február 10., szerda

Kulcsfontosságú termék-értékláncok: élelmiszerek, víz és tápanyagok

89. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen jogalkotási javaslatot annak érdekében, hogy 2030-ig megvalósítsa az élelmiszer-pazarlás felére csökkentésére vonatkozó célt „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia szerinti kötelezettségvállalásokkal összhangban és a tagállamok által a hulladékokról szóló keretirányelvnek megfelelően közölt adatok alapján; felhívja a Bizottságot, hogy az élelmiszer-veszteség és az élelmiszer-pazarlás egész élelmiszer-értéklánra kiterjedő megelőzését integrálja az idevágó uniós politikákba „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiában foglaltaknak megfelelően, és emlékeztet arra, hogy ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a hulladékhierarchiával; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak átfogó intézkedéseket az élelmiszer-pazarlás jelentős korlátozása és az élelmiszeradományok ösztönzése érdekében;

90. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket a mezőgazdasági tápanyagkör bezárására, csökkentse Európa függőségét a takarmányozásra szánt növényi fehérjék behozatalától, valamint fokozza az újrafeldolgozott állati trágya és egyéb szerves tápanyagok, például komposzt és a fermentációs maradék felhasználását a szintetikus műtrágya helyett, biztosítva eközben az egészség, a környezet és az ökoszisztémák magas szintű védelmét;

91. olyan körforgásos gazdaságot szorgalmaz, amely egy környezeti szempontból megalapozott szabályozási kereten alapul, elkerülve ezzel a vízi ökoszisztémákra gyakorolt lehetséges negatív toxikus hatásokat; üdvözlö a víz újrafelhasználásának minimumkövetelményeiről szóló újonnan elfogadott rendeletet és az ivóvízről szóló irányelv⁽³⁶⁾ felülvizsgálatát, és kéri azok teljes körű végrehajtását; felszólítja a Bizottságot, hogy teljes mértékben építse be a víz és az energia közötti összefüggést az európai szakpolitikai intézkedésekbe, és emlékeztet arra, hogy a vízkészletek minősége és az azokhoz való hozzáférés a forrásnál végzett ellenőrzéstől és a „szennyező fizet” elv megfelelő érvényesítésétől függ; támogatja a szennyvízkezelés és -gazdálkodás körforgásos megközelítését a települési szennyvíz hasznosításának előmozdítása céljából; kiemeli, hogy a szennyvízből erőforrások nyerhetők ki, a cellulóztól a bioműanyagokon át a tápanyagokig, az energiáig és a vízig, valamint hogy folytatni kell a lehetséges újrafelhasználási lehetőségek elemzését, miközben csökkenteni kell az energia- és vízfogyasztást; támogatja a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv⁽³⁷⁾ tervezett felülvizsgálatát; felhívja a Bizottságot annak a lehetőségnek a felmérésére, hogy az épületek vízhatékonyságának kezelése érdekében jogalkotási intézkedéseket hozzon;

92. hangsúlyozza, hogy az Európai Unión belül a víz mindenki számára való hozzáférhetőségének javításával a csomagolt vízre való támaszkodás csökkenése révén jelentősen javítható a körforgásosság; kéri az ivóvízről szóló irányelv vízhez való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseinek teljes körű végrehajtását;

93. hangsúlyozza a bioalapú termékek – különösen a biohulladék jobb hasznosítása és a maradékanyagok és melléktermékek felhasználása – fontos szerepét a körforgásos és klímasemleges gazdaságra való átállásban;

94. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a hulladékokról szóló keretirányelvben bevezetett szelektív biohulladék-gyűjtés a jó minőségű komposzt előállítására irányuljon a talajjavító, nem veszélyes vegyi anyagok és egyéb termékek, valamint a megújuló energia támogatása érdekében, amennyiben ez lehetséges és környezeti szempontból előnyös;

95. hangsúlyozza a fenntartható biogazdaságban és az erdészeti alapú fenntartható ágazatban rejlő lehetőségeket; hangsúlyozza a biogazdaságra és biológiai sokféleségre vonatkozó uniós stratégiák végrehajtásának fontosságát, hogy javítsák a körforgásos jelleget a fosszilis anyagok megújuló, bioalapú anyagokkal történő helyettesítése révén, amennyiben ez környezeti szempontból előnyös és fenntartható – ez kiterjed a biológiai sokféleségre is, figyelembe véve a bioanyagok iránti növekvő igényt;

Kevesebb hulladék, több érték

96. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az uniós hulladékhierarchiával összhangban mind a termékpolitikában, mint a hulladékpolitikában prioritásként kezeljék a hulladékképzés megelőzését; felszólítja a Bizottságot, hogy a hulladékokról szóló keretirányelv és a hulladéklerakókról szóló irányelv 2024-re tervezett felülvizsgálata során javasoljon kötelező célokat a hulladékok általános csökkentésére és a hulladék meghatározott hulladékarományokban és termékcsoportokban történő csökkentésére, valamint tűzzön ki célt a maradék hulladék keletkezésének korlátozására; úgy véli, hogy az újrahasználtra való előkészítésre és az újrahazsnosításra vonatkozó célértékeket külön kell választani egymástól annak érdekében, hogy az újrahasználtra való előkészítés megkapja azt az elsőbbséget, amely a hulladékhierarchia szerint megilleti;

⁽³⁶⁾ A Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.).

⁽³⁷⁾ A Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.).

2021. február 10., szerda

97. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a tagállamokban egyenetlenül hajtják végre az uniós hulladékcélokat; felhívja a Bizottságot, hogy minden tagállamban biztosítsa mind a jelenlegi hulladékcélokat, mind a hulladékokra vonatkozó 2018. évi intézkedéscsomag hatékony és teljes körű végrehajtását, és sürgeti az összes tagállamot, hogy további késedelem nélkül teljes mértékben ültessék át a 2018. évi jogszabályokat;

98. úgy véli, hogy a nem versenyképes árak és a jó minőségű másodlagos nyersanyagok, illetve azok piacainak hiánya a körforgásos gazdaság akadályai közé tartoznak; kéri a Bizottságot, hogy értékelje a másodlagos nyersanyagok versenyképesebbé tételét célzó intézkedéseket, amely hozzájárulnak a toxikus anyagoktól mentes környezethez is;

99. erős partnernek tartja a magánszektort a körforgásos megoldások és termékek iránti kereslet és vevői érdeklődés növelésében, és sürgeti a tagállamokat, hogy támogassák az olyan üzleti modellel, szolgáltatásokkal vagy termékekkel rendelkező vállalkozásokat, amelyek csökkentik a hulladékokat és az erőforrás-felhasználást, és vegyék igénybe ezek szolgáltatásait;

100. a hulladékokról szóló keretirányelv és a hulladékszállításról szóló rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül határozottan támogatja a jó minőségű és nem mérgező másodlagos nyersanyagok jól működő uniós piacának létrehozására irányuló törekvést, és hangsúlyozza, hogy ez közös minőségi normákat követel meg; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak lehetőségük van meghatározni a nemzeti melléktermékeket és a hulladéktápusz megszűnésére vonatkozó kritériumokat, és felhívja a Bizottságot, hogy a hulladékokról szóló keretirányelvével összhangban tegyen javaslatot a kulcsfontosságú hulladékarámok esetében a hulladéktápusz megszűnésére vonatkozó harmonizált európai kritériumokra, hogy megszüntesse a piaci akadályokat, és biztosítsa a jó minőségű anyaghasznosítást; sajnálja, hogy a Bizottság nem határozott meg konkrét uniós kritériumokat a papírra, gumiabroncsokra és textíliákra, ahogy azt a hulladékokról szóló keretirányelv előírta;

101. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson figyelmet a hulladékok újrahhasznosítás céljából történő, uniós tagállamok közötti országhatárokat átlépő szállítására vonatkozó szabályokra, és mérlegelje ezek kiigazítását annak érdekében, hogy javítsa a világosságukat és az érthetőségüket, megszüntesse az adminisztratív korlátokat, a jogszabályok emberi egészség és környezet védelme terén való eredményességének megőrzése mellett, és hogy harmonizálja e szabályok végrehajtását az uniós tagállamokban, többek között a hulladékszállítások nyilvántartására szolgáló egységes uniós elektronikus rendszer létrehozásával;

102. támogatja a Bizottság által folytatott munkát, amely a hulladékolajok megfelelő kezelésének biztosítására irányul; felkéri a Bizottságot, hogy a 2008/98/EK irányelvben⁽³⁸⁾ meghatározottak szerint terjesszen elő 2022-ig jogalkotási javaslatot, amely a hulladékolajok regenerálását előmozdító további intézkedéseket tartalmaz, és többek között mennyiségi célértékeket is bevezet;

103. emlékeztet arra, hogy valamennyi tagállam köteles biztosítani, hogy 2023. december 31-re a biohulladékot vagy elkülönítsék és a forrásnál újrahhasznosítsák, vagy szelektíven gyűjtsék és ne keverjék összes más típusú hulladékokkal; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy úgy irányítsák a beruházásokat, hogy erősítsék a szerves hulladék gyűjtését és komposztálását;

104. emlékeztet a hulladékokkal kapcsolatos uniós célkitűzésekre, és hangsúlyozza, hogy a hulladékhierarchiával összhangban az EU-nak és a tagállamoknak meg kell erősíteniük a hulladékekezelés megelőzését és az újrahhasználatra való előkészítést, növelniük kell a jó minőségű újrahhasznosítást, és a hulladékegetés minimalizálása mellett el kell hagyniuk a hulladéklerakást; felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg egy egész unióra kiterjedő közös megközelítést a nem újrafeldolgozható települési maradék-hulladék kezelésére, hogy optimális kezelést biztosítson, és elkerülje a hulladékegetési túlkapacitás kialakulását uniós szinten, amely bezáródási hatásokat okozhat, és akadályozhatja a körforgásos gazdaság fejlődését; úgy véli, hogy ha hulladékegetést alkalmaznak, azt a hulladékból energiát előállító legfejlettebb létesítményekben kell elvégezni, amelyek nagy energiahatékonysággal és alacsony kibocsátással működnek az EU-ban;

105. hangsúlyozza, hogy a hulladék szelektív gyűjtése előfeltétele a jó minőségű újrafeldolgozásnak és annak, hogy az értékes anyagok és termékek az újrafeldolgozási körben maradjanak; támogatja a Bizottság azon tervét, hogy intézkedéseket javasol a meglévő szelektív hulladékgyűjtési rendszerek javítására és összehangolására, amelyeknek figyelembe kell venniük a tagállamok bevált gyakorlatait és a különböző regionális és helyi feltételeket, és nem befolyásolhatják hátrányosan a jól működő meglévő rendszereket; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a hulladékokról szóló keretirányelvben megállapított rendelkezések megfelelő végrehajtásáról;

106. hangsúlyozza, hogy a hulladékstratégiákat és -politikákat megbízható tudományos adatokra és módszertanokra kell építeni, javítva az uniós statisztikák megbízhatóságát és összehasonlíthatóságát; felhívja ezért a Bizottságot, hogy harmonizálja tovább a hulladékokra vonatkozó statisztikákat, és három ponton gyűjtse össze az újrahhasznosított anyagokra és a hulladékokra vonatkozó adatokat: a gyűjtés helyén, az újrafeldolgozó létesítménybe való belépéskor és az újrafeldolgozott anyag eredményes újrahhasználatának részarányát illetően;

⁽³⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

2021. február 10., szerda

107. sajnálatosnak tartja, hogy a hulladéklerakókról szóló irányelv nem helyez hangsúlyt a megelőzésre, és ezért kéri, hogy azt igazítsák hozzá a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervhez, és hogy határozzanak meg a lerakásra vonatkozó 10 %-os célértéket egy kiinduló évhez képest, az egy főre jutó éves hulladék kg-ban megadott tömege alapján, megelőzve ezzel a lerakás helyett a hulladékégetés felé való eltérülést;

108. emlékeztet arra, hogy az ipari szimbiózis kulcsfontosságú elem a körforgásos gazdaság megvalósításában azáltal, hogy előmozdítja az egymással összekapcsolt hálózatokat, amelyekben az egyik ágazat hulladéka egy másik ágazat nyersanyagává válik, és az energia és az anyagok folyamatos körforgásban vannak, az erőforrásokat a lehető leghosszabb ideig bent tartva a termelő felhasználásban; ezért fokozott erőfeszítést kér az ipari szimbiózis uniós szintű megerősítése és az ipari értéklánc hatékonyságának és versenyképességének növelése érdekében;

109. kiemeli, hogy az ipari szimbiózis kialakításához szükség lenne arra, hogy a területek jobban ismerjék és kezeljék helyi erőforrás-áramlásokat, és az iparágakkal, az érdekelt felekkel, a helyi közigazgatással és a polgárokkal együttműködésben új területrendezési stratégiákat hajtsanak végre, továbbá sürgeti a tagállamokat, hogy követeljék meg a helyi és regionális önkormányzatoktól, hogy a gazdasági tevékenységek alapos feltérképezése és az erőforrások áramlásának kötelező elemzése révén azonosítsák az ipari szimbiózisra kínálkozó lehetőségeket;

110. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy végrehajtsák a hulladékokról szóló keretirányelv 8a. cikkének (1) bekezdését, amely világosan kimondja, hogy a tagállamok kötelesek egyértelműen meghatározni a gyártói felelősséggel foglalkozó szervezetek felelősségét és szerepét;

111. ajánlja, hogy támogassák a biohulladék megújuló energia, például biometán előállítása céljából történő újrahasznosításán alapuló helyi értékláncok fejlesztését, hogy szorosabb kapcsolatokat hozzanak létre a vidéki és a városi közösségek között, a hulladékhierarchia maradéktalan végrehajtása mellett;

112. kiemeli, hogy a határokon átnyúló kiigazítási mechanizmusokba bele kell foglalni a termékek körforgásosságát és az erőforrás-intenzitást;

A körforgásos jelleg működésképesé tétele az emberek, a régiók és a városok számára

113. elismeri, hogy a regionális kormányzatok, a helyi önkormányzatok, a helyi közösségek és a kkv-k fontos szerepet játszanak a körforgásos gazdaságban, a hulladékgazdálkodásban és a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben foglalt intézkedések végrehajtásában; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák körforgásos központok létrehozását és együttműködését valamennyi európai régióban, ipari klaszterben és helyi közösségben az „új európai Bauhaus” szellemében, támogatást nyújtva a tervezés, a beszerzés és a hulladékgazdálkodás körforgásos modelljeinek kidolgozásához;

114. támogatja a körforgásos gazdaságra vonatkozó készségfejlesztési menetrend aktualizálásának gondolatát, és felszólítja a Bizottságot, hogy ezt a menetrendet igazítsa a konkrét foglalkoztatási igényekhez, ideértve az oktatási és képzési követelményeket, valamint a körforgásos gazdaságra való átállás során szükséges új munkahelyeket; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv összekapcsolását a szociális jogok európai pillérének és a nemek közötti egyenlőségre irányuló stratégiának a végrehajtásával, és garantálja a méltányos átállást; kiemeli a szociális partnereknek a körforgásos gazdaságra való átállás munkához kapcsolódó és társadalmi aspektusai tekintetében betöltött döntő szerepét is;

115. hangsúlyozza a fogyasztók kulcsfontosságú szerepét a hulladékkeletkezés megelőzésében és a hulladékgazdálkodásban, valamint hogy elő kell segíteni a polgárok részvételét a szelektív hulladékgyűjtésben; megismétli annak fontosságát, hogy a tagállamok, valamint a regionális és helyi önkormányzatok felhívják a nyilvánosság figyelmét a fenntartható fogyasztásra – ideértve az újrafelhasználáson, bérbeadáson vagy megosztáson alapuló fogyasztási modelleket is –, valamint a hulladékképződés megelőzésére és a hulladék hatékony válogatására és ártalmatlanítására;

116. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a körforgásos gazdaság elvei beépüljenek minden gyakorlatba, és kéri a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat abban, hogy megosszák az EU-ban a regionális és helyi szinten a körforgásos gazdaság érdekében tett erőfeszítésekkel kapcsolatos ismereteket és bevált gyakorlatokat;

117. kiemeli a kormányok, helyi önkormányzatok, a tudományos világ és a vállalkozások közötti együttműködés fontosságát, beleértve a termelőket és a vásárlókat is, a körforgásos gazdaság tevékenységeinek ösztönzése és fokozása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezt az együttműködést kiterjesszék más érdekelt felekre is, például a szociális vállalkozásokra, az induló vállalkozásokra és a nem kormányzati szervezetekre;

2021. február 10., szerda

118. megjegyzi, hogy a javítási és karbantartási szolgáltatások ágazata jelentős potenciállal rendelkezik a munkalehetőségek létrehozása terén, és ezen ágazat fejlesztését támogatni és ösztönözni kell, különös tekintettel a helyi, önszerveződő és közösségi kezdeményezésekre, szövetkezetekre és szociális vállalkozásokra;

119. hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi szempontból biztonságos a szén-dioxid-leválasztás, -hasznosítás és -tárolás (CCS/U) szerepet játszhat az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérésében; támogatja egy olyan integrált szakpolitikai környezet kialakítását, amely ösztönzi a környezeti szempontból biztonságos CCS/U alkalmazások elterjedését, amelyek az üvegházhatású gázok kibocsátásának nettó csökkenését eredményezik, hogy az olyan nehézipari ágazatok is klímasemlegessé válhassanak, ahol nincs lehetőség a kibocsátások közvetlen csökkentésére⁽³⁹⁾; ismét megerősíti azonban, hogy az EU nulla nettó stratégiájának előnyben kell részesítenie a közvetlen kibocsátáscsökkentést és azon intézkedéseket, amelyek az EU természetes elnyelőinek és tározóinak megőrzését és fejlesztését célozzák⁽⁴⁰⁾;

Globális szintű erőfeszítések irányítása

120. támogatja a Bizottság törekvését, hogy az Unión belüli hulladékkereskedelem átláthatóságának és nyomon követhetőségének biztosítása, a környezetet vagy emberi egészséget károsító hulladékok harmadik országokba történő exportjának leállítására és a jogellenes magatartás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében felül kívánja vizsgálni a hulladékszállításról szóló rendeletet azzal a céllal, hogy biztosítsa az összes hulladéknak a körforgásos gazdaság elveivel összhangban történő kezelését; támogatja továbbá a Bizottságot a műanyag hulladékokról szóló Bázeli Egyezmény legutóbbi módosításainak végrehajtásában, valamint abban, hogy az ezen egyezményből eredő uniós kötelezettségeket teljes körűen tiszteletben tartva járjon el; kéri a Bizottságot, hogy összpontosítson a következőkre is:

- pénzügyi ösztönzők a jó minőségű másodlagos nyersanyagok valódi egységes piacának és egyenlő versenyfeltételeinek megerősítése érdekében;
- az eljárások megkönnyítése az újrafeldolgozási kapacitások és infrastruktúrák támogatása érdekében, hogy a hulladékot az Unióban kezeljék;
- elektronikus adatcsere-rendszer (EDI) megvalósítása a hulladékhalmazok jobb nyomon követése érdekében;
- a hulladékszállításról szóló irányelv és a hulladékokról szóló keretrendelet⁽⁴¹⁾ felülvizsgálata;

121. üdvözli a körforgásos gazdaság és az erőforrás-hatékonyság érdekében létrejött globális szövetségét, amelynek célja a klímasemleges, erőforrás-hatékony és körforgásos gazdaságra való globális átállás felgyorsítása, és felkéri a Bizottságot, hogy álljon az élére a természeti erőforrásokkal való gazdálkodásról szóló nemzetközi megállapodásra irányuló erőfeszítéseknek, hogy a természeti erőforrások felhasználásával kapcsolatban a bolygónk tűrőképességének határain belül maradjunk;

122. támogatja a Bizottság nemzetközi szintű erőfeszítéseit, amelyek arra irányulnak, hogy globális megállapodás szülessen a műanyagokról, és hogy előmozdítsa a műanyagokkal kapcsolatban az EU körforgásos gazdasági megközelítésének elterjedését szerte a világban; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy mind az uniós, mind a globális szinten tett különféle kötelezettségvállalásokat integrált és átlátható módon lehessen nyomon követni; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak aktív vezető szerepet, és munkálkodjanak tovább a tengeri műanyag hulladékok és a mikroműanyagok elleni küzdelemben adható nemzetközi válaszingedmények kidolgozásán;

123. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megköveteljék, hogy az EU-ba importált elsődleges és másodlagos nyersanyagok olyan emberi jogi, emberi egészségügyi és környezetvédelmi normáknak feleljenek meg, amelyek egyenértékűek a fenntartható vállalatirányítás és a kellő gondosság tárgyában a Bizottság által hamarosan előterjesztendő jogalkotási javaslattal, valamint hogy biztosítsák az egyenlő versenyfeltételeket az EU legfontosabb ellátási láncában; hangsúlyozza az Unió belső és külső politikái közötti koherencia biztosításának fontosságát az európai zöld megállapodás és a körforgásos gazdaságra irányuló cselekvési terv célkitűzései tekintetében, ideértve az Unió külkapcsolatait és a külkereskedelmi megállapodásokat is;

124. felszólítja az európai gyártókat, hogy vállaljanak felelősséget a termékek harmadik országokban történő értékesítésekor, és javasolja, hogy az ipari érdekelt felek vállalják, hogy a gyártói felelősséget kiterjesztik termékeik szelektív gyűjtésének megszervezésére vagy finanszírozására, amikor a termékeik hulladékká válnak a harmadik országokban; felszólítja a gyártókat arra is, hogy foglalkozzanak az exportált termékek és az uniós piacon értékesített termékek minőségével kapcsolatos ellentmondásokkal;

125. támogatja a Bizottságot abban, hogy multilaterális megbeszéléseket mozdítson elő az erőforrás-felhasználás fenntartható szintjeiről és bolygónk tűrőképességének hatáiról, beleértve az erőforrás-felhasználásra vonatkozó, tudományosan megalapozott célértékek megvizsgálását;

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament 2020. január 15-i állásfoglalása az európai zöld megállapodásról, 33. bekezdés.

⁽⁴⁰⁾ Az Európai Parlament 2019. március 14-i állásfoglalása az éghajlatváltozásról: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban, 13. bekezdés.

⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

2021. február 10., szerda

126. hangsúlyozza, hogy sürgősen végre kell hajtani a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendet a vegyi anyagok által okozott egészségügyi és környezeti ártalmak nemzetközi kezelésével és az ezek elleni védelemmel kapcsolatos ügyeket illetően; különösen hangsúlyozza a vegyi anyag-gazdálkodásra vonatkozó nemzetközi stratégiai megközelítés (SAICM) keretében zajló folyamat fontosságát, hogy Bonnban, 2021 júliusában, a vegyi anyag-gazdálkodással foglalkozó 5. nemzetközi konferencián a vegyi anyagok és hulladékok megbízható kezelésének erős keretéről döntsenek a 2020 utáni időszakra vonatkozóan;

127. sürgeti a Bizottságot, hogy nemzetközi egyezmények révén mozdítsa elő az erőforrás-hatékonysági mutatók használatát az iparágak és a gazdaságok közötti összehasonlítások lehetővé tétele és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, valamint támogassa a harmadik országokkal való párbeszédet és együttműködést;

128. a Föld véges erőforrásainak premisszáját figyelembe véve létre kell hozni egy erőforrás-ellátásra vonatkozó nemzetközi konferenciát, amely otthont adna az erőforrásokhoz való hozzáféréssel és a felhasználásuk következményeivel kapcsolatos vitáknak, és amelynek középpontjában a fenntarthatóság és a méltányosság lenne;

129. emlékeztet arra, hogy amellett, hogy intézkedéseket kell elfogadni annak érdekében, hogy az EU 2050-ig elérje a éghajlat-semlegességi célkitűzést, kezelni kell az EU importált termékek iránti keresletének szénlábnymót is; felhívja a Bizottságot, hogy tárja fel és számolja fel a zöld növekedés és az ökoinnováció előtt álló akadályokat, valamint azokat, amelyek akadályozzák vagy korlátozzák az Unión kívülről származó körforgásos termékek és szolgáltatások piacra jutását; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az egyes termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó vámok és nem vámjellegű akadályok csökkentésének lehetőségeit és előnyeit a körforgásos gazdaság fejlődésének ösztönzése érdekében, többek között az EU általános vámkedvezmény-rendszerének (GSP) folyamatban lévő felülvizsgálatával összefüggésben; e tekintetben arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a környezeti termékekről szóló megállapodásról folytatott, felgyorsítandó tárgyalások hatókörét egészítse ki a körforgásos gazdaság dimenziójával; felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az uniós kis- és középvállalkozások (kkv-k) különleges szükségleteit, segítse a kkv-kat a körforgásos gazdaság üzleti modelljükbe való integrálásában, többek között ösztönzők révén, és támogassa őket a körforgásos termékek exportjára vonatkozó üzleti stratégiák végrehajtásában, különösen a Bizottság által jelenleg vizsgálta, a származási szabályokra vonatkozó kockázatértékelési eszköz bevezetése révén; felszólítja a Bizottságot, hogy a WTO-n belül járjon élen a termékek széntartalmuk alapján történő kezelésében, ami az egyenlő szabályozási feltételek megteremtésének egyik módja;

130. úgy véli, hogy a kereskedelmi megállapodásokban jogilag megalapozott rendelkezésekre van szükség annak érdekében, hogy a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós jogszabályok ne tartozzanak a kereskedelmi akadályok fogalmába;

131. hangsúlyozza, hogy a stratégiai kereskedelempolitika a körforgásos gazdaságra való átállás és az EU és az ENSZ fenntartható fejlődési menetrendje 2030-ra történő globális végrehajtásának lényeges eszköze, és ezért hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a kereskedelmi és beruházási megállapodások összhangban álljanak a körforgásos gazdaság politikáival;

132. bátorítja a Bizottságot, hogy a körforgásos gazdaság célkitűzéseinek további támogatása érdekében folytasson nyílt és átlátható párbeszédet és együttműködést az Unió kereskedelmi partnereivel; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a nemzetközi fórumokon (UNCTAD, WTO, G20, G7) a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós menetrend megvalósítása érdekében, és biztosítsanak globális szinten egyenlő versenyfeltételeket a nemzetközi partnerekkel annak révén, hogy feltérképezik a digitális útlevelek koncepcióját a termékek tartalmával, szénlábnymóval és újrafeldolgozhatóságával kapcsolatos adatok rendelkezésre állásának előmozdítása, a jobb körforgás lehetővé tétele, a kiterjesztett gyártói felelősség előmozdítása, valamint a fenntartható fogyasztói döntések előmozdítása érdekében; e tekintetben javasolja továbbá, hogy a Bizottság vegyen részt a vonatkozó multilaterális szervezetekben, hogy megállapodás szülessen egy olyan, a fogyasztók számára könnyen érthető nemzetközi címkeről, amely jelzi, hogy a terméket újra fel lehet-e dolgozni; hangsúlyozza továbbá, hogy különös figyelmet kell fordítani a kevésbé fejlett partnerországok részvételének módjára és arra, hogy a körforgásos gazdaság milyen előnyökkel járhat számukra; felhívja a Bizottságot, hogy a körforgásos gazdaság elveit építse be „Az Afrikával kapcsolatos átfogó stratégia felé” című stratégiájába; felszólítja a Bizottságot, hogy a kereskedelemösztönző támogatással és a GSP+ előírással segítsen a fejlődő országoknak a körforgásos gazdaság gyakorlatainak bevezetésében, beleértve a termékszabványokat is;

o

o o

133. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2021. február 10., szerda

P9_TA(2021)0041

Az emberkereskedelem elleni irányelv végrehajtása

Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv végrehajtásáról (2020/2029(INI))

(2021/C 465/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 79. és 83. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 3., 5. és 23. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (emberkereskedelem elleni irányelv),
- tekintettel az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményére és az Európa Tanács ezen a téren megfogalmazott ajánlásaira,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményére („Palermói Egyezmény”) és annak jegyzőkönyveire, és elsősorban az ember-, különösen a nő- és gyermekkereskedelem megakadályozásáról, megszüntetéséről és büntetéséről szóló jegyzőkönyvére („az ENSZ emberkereskedelemről szóló jegyzőkönyve”) és a migránsok szárazföldön, légi úton és tengeren történő csempészete elleni fellépésről szóló jegyzőkönyvre,
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményre és a gyermekek jogairól szóló egyezmény fakultatív, a gyermekkereskedelemről, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról szóló jegyzőkönyvére, valamint az Európai Parlament a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója kapcsán a gyermekek jogairól szóló, 2019. november 26-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ személyek és különösen nők és gyermekek kereskedelmével foglalkozó különleges előadójának munkájára,
- tekintettel a nőkkal szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményre (CEDAW) és különösen annak 6. cikkére, amely fel kívánja számolni a nőkereskedelem minden formáját és a prostitúcióra kényszerített nők kizsákmányolását,
- tekintettel az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005) és Peking+15 (2010) különleges ülésein és Peking+20 felülvizsgálati konferenciáján elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló uniós irányelvhez fűzött, közös ENSZ-kommentárra, amely megköveteli annak szükségességét, hogy a nemi szempontokat is figyelembe véve nemzetközi védelmet biztosítsanak az emberkereskedelem áldozatainak,

⁽¹⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0066.

2021. február 10., szerda

- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kényszmunkáról szóló, 1930. évi (29. sz.) egyezményére, a kényszmunkáról szóló 1930. évi egyezményhez csatolt 2014. évi jegyzőkönyvére, a kényszmunka felszámolásáról szóló, 1957. évi (105. sz.) egyezményére, a kényszmunkáról szóló, 2014. évi (203. sz.) ajánlására (kiegészítő intézkedések), a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló, 1999. évi (182. sz.) egyezményére, valamint a háztartási alkalmazottakra vonatkozó, 2011. évi (189. sz.) egyezményére,
- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre,
- tekintettel az ENSZ nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés kiküszöbölésével foglalkozó bizottságának (CEDAW) a nők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférése vonatkozó, 2015. július 23-i 33. sz. általános ajánlására,
- tekintettel az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend” című, az ENSZ Közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott határozatra, és különösen annak 5.2. fenntartható fejlesztési céljára, amely a nők és lányok elleni erőszak minden formájának felszámolására irányul a köz- és magánszférában, ideértve az emberkereskedelmet, valamint a szexuális és egyéb kizsákmányolást is,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezményére („isztambuli egyezmény”),
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾ (az áldozatok jogairól szóló irányelv),
- tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾ („szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni irányelv”),
- tekintettel az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekkel érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾ („tartózkodási engedélyről szóló irányelv”),
- tekintettel a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról szóló, 2002. november 28-i 2002/90/EK tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾ és a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről szóló, 2002. november 28-i 2002/946/IB tanácsi kerethatározatra ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Bizottság „Az áldozatok jogairól szóló uniós stratégia (2020–2025)” című, 2020. június 24-i közleményére (COM(2020)0258),
- tekintettel a Bizottság „Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)” című, 2012. június 19-i közleményére (COM(2012)0286),

⁽³⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

⁽⁴⁾ HL L 018., 2012.1.21., 7. o.

⁽⁵⁾ HL L 168., 2009.6.30., 24. o.

⁽⁶⁾ HL L 348., 2008.12.24., 9. o.

⁽⁷⁾ HL L 261., 2004.8.6., 19. o.

⁽⁸⁾ HL L 328., 2002.12.5., 17. o.

⁽⁹⁾ HL L 328., 2002.12.5., 1. o.

2021. február 10., szerda

- tekintettel a Bizottság „Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia végrehajtásáról szóló félidejű jelentés” című, 2014. október 17-i (SWD(2014)0318) szolgálati munkadokumentumára, és az e téren elért előrehaladásról készített első (COM(2016)0267), második (COM(2018)0777) és harmadik (COM(2020)0661) jelentésre,
- tekintettel a Bizottságnak az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelvnek való megfeleléshez a 23. cikk (1) bekezdése értelmében szükséges intézkedések tagállamok általi meghozatala mértékének értékeléséről szóló jelentésére (COM(2016)0722),
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség az EU kül- és biztonságpolitikájában” című, 2020. október 23-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾
- tekintettel az EU isztambuli egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről szóló 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel „Az emberkereskedelem elleni küzdelem az uniós külkapcsolatok terén” című, 2016. július 5-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folytatott küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelv nemi szempontokat figyelembe vevő végrehajtásáról szóló, 2016. május 12-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel a szexuális kizsákmányolásról és a prostitúcióról, valamint ezeknek a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásáról szóló 2014. február 26-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság „Jelentés az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia nyomon követéséről, valamint további konkrét intézkedések meghatározása” című, 2017. december 4-i közleményére (COM(2017)0728),
- tekintettel „Az egyenlőség Uniója: a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2020–2025)” című, 2020. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0152),
- tekintettel az emberkereskedelem gazdasági, társadalmi és emberi következményeiről szóló 2020. évi bizottsági tanulmányra, a tagállamok nemzeti és transznacionális áldozatkezelési mechanizmusai működésének felülvizsgálatáról szóló, 2020. évi bizottsági tanulmányra, az emberkereskedelmre vonatkozó adatgyűjtésről szóló, 2020. évi bizottsági tanulmányra, valamint az emberkereskedelem nemi dimenziójáról szóló, 2016. évi bizottsági tanulmányra;
- tekintettel az emberkereskedelem elleni közös fellépés iránti elkötelezettségről szóló, 2018. évi közös nyilatkozatra, melyet aláírt az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO), az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA), a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol), az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust), az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound), az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége (CEPOL), a Kábítószer és Kábítószerfüggőség Európai Megfigyelőközpontja (EMCDDA), a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző európai uniós ügynökség (eu-LISA), az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex), valamint a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE),
- tekintettel az Europol „Emberkereskedelem az Európai Unióban” című, 2016. február 18-i helyzetjelentésére,
- tekintettel az Europolnak „Az emberkereskedelem elleni küzdelem kihívásai a digitális korszakban” című, 2020. október 18-i jelentésére,
- tekintettel a súlyos és szervezett bűnözés általi fenyegetettségről az Europol által készített 2017. évi értékelésre (SOCTA),

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0286.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0080.

⁽¹²⁾ HL C 101., 2018.3.16., 47. o.

⁽¹³⁾ HL C 76., 2018.2.28., 61. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 285., 2017.8.29., 78. o.

2021. február 10., szerda

- tekintettel az Europol Migráncscsmpészés Elleni Küzdelem Európai Központjának negyedik éves jelentésére (2020. május 15.),
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a „Súlyos munkaerő-kizsákmányolás: az Európai Unión belül mozgó vagy ide érkező munkavállalók” című, 2015. május 29-i jelentésére,
 - tekintettel az Eurostat „Emberkereskedelem” című, 2014. október 17-i jelentésére,
 - tekintettel a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezmény (UNTOC) részes feleinek konferenciája által elfogadott, az UNTOC és jegyzőkönyvei végrehajtására vonatkozó mechanizmus létrehozásáról szóló, 9/1. számú határozatra,
 - tekintettel „A menekültek jogállásáról szóló 1951. évi egyezmény 1A. cikke (2) bekezdése és/vagy a menekültek jogállásáról szóló 1967. évi jegyzőkönyv az emberkereskedelem áldozatai vagy esetleges áldozatai tekintetében történő alkalmazása” című, nemzetközi védelemről szóló 2006. április 7-i UNHCR iránymutatásra,
 - tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) emberkereskedelemmel kapcsolatos, 2018. évi átfogó jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés kiküszöbölésével foglalkozó bizottságának (CEDAW) a migráció kontextusában a nőkkel és lányokkal folytatott emberkereskedelemlről szóló, 2020. november 6-i 38. sz. általános ajánlására,
 - tekintettel a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága 2020. szeptember 15-én kiadott, a 2011/36/EU irányelv: migrációs és nemi szempontok című európai végrehajtási értékelésére ⁽¹⁵⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a saját kezdeményezésű jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatának 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére,
 - tekintettel az eljárási szabályzat 58. cikke alapján az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel az eljárási szabályzat 51. cikke alapján az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A9-0011/2021),
- A. mivel az emberkereskedelem az emberi méltóság megsértésének, az ember fizikai és lelki integritása megsértésének minősül, és a közvetlen hétköznapi környezetünkben zajlik, és az Európai Unió Alapjogi Chartája 5. cikkének (3) bekezdésében foglaltak szerint az emberi jogok súlyos megsértésének számít;
- B. mivel az emberkereskedelem erősen nemi alapú jelenség, 2017-ben és 2018-ban az EU-ban az összes bejelentett áldozat közel háromnegyede nő és lány volt ⁽¹⁶⁾, akik túlnyomórészt szexuális kizsákmányolás céljából kerültek emberkereskedők hálójába; mivel a szexuális kizsákmányolás 2008 óta folyamatosan az emberkereskedelem leggyakoribb oka az EU-ban;
- C. mivel az emberkereskedelem regisztrált áldozatainak száma a Bizottság legutóbbi vizsgálati időszakában (2017 és 2018) nőtt az előző időszakhoz képest, illetve azóta is folyamatosan növekszik ⁽¹⁷⁾; mivel az áldozatok tényleges száma minden valószínűség szerint lényegesen magasabb a bejelentett adatoknál, mivel sok áldozat észrevétlen marad;

⁽¹⁵⁾ Európai végrehajtási értékelés – „a 2011/36/EU irányelv végrehajtása: migrációs és nemi szempontok”, Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága, Utólagos Értékelések Osztálya, 2020. szeptember 15.

⁽¹⁶⁾ A Bizottságnak az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről szóló 2011/36/EU irányelv 20. cikkében előírtak szerinti harmadik jelentése az emberkereskedelem elleni küzdelem terén elért eredményekről (COM(2020)0661).

⁽¹⁷⁾ COM(2020)0661.

2021. február 10., szerda

- D. mivel az emberkereskedelem áldozatainak jelentős hányada gyermek; mivel az emberkereskedelem áldozatává vált gyermekek 78 %-a lány, és a felnőtt korú áldozatok 68 %-a nő⁽¹⁸⁾;
- E. mivel a nemek közötti egyenlőtlenség, a szegénység, a lakóhely kényszerű elhagyása, a munkanélküliség, a társadalmi-gazdasági lehetőségek hiánya, az oktatáshoz való hozzáférés hiánya, a nemi alapú erőszak, a megkülönböztetés és a marginalizálódás, valamint a korrupció azon tényezők közé tartoznak, amelyek az embereket, különösen a nőket és a gyermekeket kiszolgáltatottá teszik az emberkereskedelemmel szemben; mivel az emberkereskedelem kiváltó okait továbbra sem kezelik megfelelően;
- F. mivel az emberkereskedelem áldozatai gyakran többszörös és interszekcionális megkülönböztetésnek és erőszaknak vannak kitéve, többek között nem, életkor, faj, fogyatékoság, etnikai hovatartozás, kultúra és vallás, valamint nemzeti vagy társadalmi származás vagy egyéb státusz alapján, és mivel a megkülönböztetés e formái maguk is előmozdíthatják az emberkereskedelmet⁽¹⁹⁾;
- G. mivel az emberkereskedelemnek számos formája létezik, de ezek mindegyike az áldozatok eredendő kiszolgáltatottságával való visszaélésen alapul, és az emberek kizsákmányolására irányul, és mivel az emberkereskedelem áldozatai különböző jogszerű és illegális tevékenységek területén megtalálhatók, többek között – de nem kizárólag – a mezőgazdasági ágazatban, az élelmiszer-feldolgozásban, a szexiparban, a háztartási munka, a gyártás, a gondozás, a takarítás területén, illetve más ágazatokban (különösen a szolgáltató ágazatokban), a koldulás, a bűnözés, a kényszerházasság, az online és offline szexuális kizsákmányolás, az illegális örökbefogadás és az emberi szervek kereskedelme területén; mivel az emberkereskedelem más olyan formái is léteznek, amelyekről továbbra is kevés adattal és beszámolóval rendelkezünk, beleértve néhányat, amelyek erősen nemi alapúak, mint például a kényszerházasság és a házi szolgaság;
- H. mivel az elmúlt pár évben bebizonyosodott, hogy a migránsok és menedékkérők különösen ki vannak téve az emberkereskedelem veszélyének; mivel közülük a kísérő nélküli kiskorúak és a nők az emberkereskedő hálózatok különleges célcsoportját képezik;
- I. mivel az Europol figyelmeztet arra, hogy a Covid19-világjárvány hatása tovább növelheti az áldozatok számát⁽²⁰⁾, és csökkentheti annak valószínűségét, hogy a bűnüldöző szervek felderítik az emberkereskedőket, valamint hogy a Covid19-válságot követő gazdasági recesszió is veszélyes következményekkel járhat az emberkereskedelem területén⁽²¹⁾; mivel az emberkereskedelem áldozatainak helyzete a válság kezdete óta romlott, és a támogató szolgálatok nehézségekbe ütköztek az áldozatok megsegítése terén;
- J. mivel az Europol szerint⁽²²⁾ a digitális technológiák használata kiszélesítette a bűnözők lehetőségeit arra, hogy különböző kizsákmányolási formák céljából kereskedjenek emberekkel; mivel az emberkereskedők a szexuális kizsákmányolás minden szakaszában kihasználják az új technológiákat, az áldozatok toborzásától és hirdetésétől kezdve zsarolásukig és mozgásuk ellenőrzéséig; mivel ezek az új eszközök fokozott anonimitást kínálnak az emberkereskedők számára, és megnehezítik a bűnüldözés számára a felderítést; mivel az online interakció kockázatokat és lehetőségeket is teremt a bűnözők, az áldozatok és a bűnüldözés számára.
- K. mivel az emberkereskedelem továbbra is összetett és elterjedt bűncselekmény, amely akadályozhatja az összes fenntartható fejlődési cél elérését, különösen az 5. (nemek közötti egyenlőség), a 8. (tisztes munka és gazdasági növekedés), a 16. (béke, jogérvényesülés és erős intézmények) és a 17. (partnerségek a célok eléréséért) fenntartható fejlődési célét;
- L. mivel az emberkereskedelem mindenekelőtt magánszemélyek elleni súlyos bűncselekmény, a társadalom számára is költségekkel jár, például a közszolgáltatások – többek között a bűnüldözés, a szakszolgálatok, az egészségügyi szolgáltatások, a szociális védelem – további igénybevétele révén, a kiesett gazdasági termelés, a rosszabb életminőség és az emberkereskedelem elleni megelőző tevékenységek összehangolása miatt; mivel ez a költség a 28 tagú EU esetében 3 700 524 433 EUR-ra becsülhető⁽²³⁾;
- M. mivel az emberkereskedelem összetett transznacionális jelenség, amely ellen csak akkor lehet hatékonyan fellépni, ha az uniós intézmények, a tagállamok, a harmadik országok és az Unió, valamint a nemzetközi szervezetek összehangoltan működnek együtt; mivel a nemzetközi együttműködés alapvető fontosságú az emberkereskedelem felszámolása terén a

⁽¹⁸⁾ Az EU-ban folytatott emberkereskedelemre vonatkozó adatgyűjtés (2020).

⁽¹⁹⁾ COM(2020)0661., 1. o.

⁽²⁰⁾ COM(2020)0661., 1. o.

⁽²¹⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-counteracting-human-trafficking-in-digital-era>

⁽²²⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-counteracting-human-trafficking-in-digital-era>

⁽²³⁾ Tanulmány az Unión belüli emberkereskedelem gazdasági, társadalmi és emberi költségeiről (2020).

2021. február 10., szerda

különböző meglévő belső és külső politikák – például az Európai Unió kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiája és az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2020–2024 közötti időszakra szóló cselekvési terv – szinergiája, valamint az érintett országokban folytatott releváns tájékoztató kampányok révén; mivel az emberkereskedelmet figyelembe kell venni a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési tervvel kapcsolatos jogalkotási munka során;

- N. mivel az emberkereskedelem áldozatainak hatékony felderítése a legtöbb tagállamban továbbra is kihívást jelent olyan különböző okok miatt, mint a nyelvtudás hiánya, vagy a rendőrségnek való bejelentéstől való vonakodás, vagy a korlátozott bűnüldözési kapacitások; mivel a gyermekáldozatok azonosítása gyakran azért jelent nagyobb kihívást, mert nem értik, hogy áldozatok; mivel a tagállamok kötelesek kellő gondossággal eljárni az emberkereskedelem megelőzése, az emberkereskedelem eseteinek kivizsgálása és az elkövetők megbüntetése, az áldozatok támogatása és helyzetének megerősítése, méltóságuk tiszteletben tartása, valamint védelmük és a jogorvoslathoz való hozzáférésük biztosítása érdekében, és mivel ennek elmulasztása sérti, akadályozza vagy lehetetlenné teszi az áldozatok emberi jogainak és alapvető szabadságainak gyakorlását;
- O. mivel az emberkereskedelem elleni irányelv meghatározza az emberkereskedelem megelőzése, az ellene folytatott küzdelem és az áldozatok védelme terén az Európai Unió egész területén alkalmazandó minimumszabályokat, és meghatározza, hogy mi minősül emberkereskedelemnek; mivel az emberkereskedelem elleni irányelv teljes körű és helyes átültetése, majd teljes körű végrehajtása nemcsak kötelező, hanem szükséges is az emberkereskedelem elleni küzdelem terén történő előrelépéshez;
- P. mivel valamennyi nyomkövetési jelentés azt mutatja, hogy közel 10 évvel az emberkereskedelem elleni irányelv elfogadása után tagállami szinten továbbra is akadályok nehezítik az irányelv teljes körű végrehajtását, és az áldozatok többsége továbbra is észrevétlen marad, a büntetőeljárás alá vont bűncselekmények és az elítélt bűnelkövetők aránya pedig változatlanul alacsony; mivel az emberkereskedelemmel kapcsolatos nemzeti jogszabályok és politikák hatókörét és végrehajtását illetően jelentős hiányosságok tapasztalhatók, amelyeket a szervezett bűnözői csoportok aktívan kihasználhatnak, és amelyek miatt az emberek nagy csoportjai kiszolgáltatottabbak a kizsákmányolással szemben;
- Q. mivel az áldozatok jogairól szóló irányelv végrehajtása nem kielégítő, különösen a hiányos és/vagy helytelen átültetés miatt;
- R. mivel az emberkereskedelem a szervezett bűnözés egyik rendkívül jövedelmező formája, ebből adódóan pedig kereslet- és nyereségvezérelt; mivel a kereslet csökkentésének – a nők és lányok szexuális kizsákmányolása tekintetében is – az emberkereskedelem elleni küzdelem központi elemének kell lennie; mivel a szexuális kizsákmányolás és a nőkkel szembeni erőszak céljából folytatott emberkereskedelemhez hozzá tartozik a fizikai, a pszichológiai és a szexuális erőszak;
- S. mivel az isztambuli egyezmény Unió általi megerősítése kiegészítheti az emberkereskedelem elleni küzdelem terén tett uniós és tagállami erőfeszítéseket;
- T. mivel az Unióban számos gazdasági ágazatban tetten érhető a munkaerő súlyos kizsákmányolása, amely a határt átlépő munkavállalók különböző csoportjait – uniós és nem uniós polgárokat egyaránt – érinti; mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által megfogalmazott ajánlásnak⁽²⁴⁾ megfelelően az ilyen gyakorlatokat többek között a munkafeltételek célzott ellenőrzésének átfogó rendszerén keresztül kellene kiszűrni;

1. rámutat arra, hogy olyan uniós szinten koordinált, összehangolt és koherens, hatékonyabb értékelési és nyomkövetési mechanizmusokra épülő keretrendszerre van szükség, amely szavatolja az emberkereskedelem megelőzésére irányuló lépések, egyszersmind pedig az áldozatok támogatásának, segítésének és védelmének megerősítését is amellet, hogy az emberkereskedelem teljes felszámolását tűzi ki célul, többek között az áldozatok jogairól szóló irányelvben, a tartózkodási engedélyről szóló irányelvben, a szexuális bántalmazás és gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló irányelvben, valamint a kárenyhítésről szóló irányelvben⁽²⁵⁾ biztosított jogoknak megfelelő végrehajtás révén, tekintve, hogy az emberkereskedelem határokon átnyúló jellegű bűncselekmény, ennél fogva pedig nem kezelhető kizárólag nemzeti szinten;

⁽²⁴⁾ Súlyos munkaerő-kizsákmányolás: az Európai Unión belül mozgó vagy ide érkező munkavállalók, <http://fra.europa.eu/en/publication/2015/severe-labour-exploitation-workers-moving-within-or-european-union>

⁽²⁵⁾ A Tanács 2004/80/EK irányelve (2004. április 29.) a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről (HL L 261., 2004.8.6., 15. o.).

2021. február 10., szerda

2. nagyra értékeli a munkát, amelyet a Bizottság az emberkereskedelem elleni válaszingyintézkedések koordinálása, az emberkereskedelem különböző aspektusaival kapcsolatos ismeretek és eredmények bővítése – így a nemi dimenzióval és a gyermekek különösen kiszolgáltatott helyzetével kapcsolatos kutatás – terén végez; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a munka folyamatosságát azáltal, hogy kinevez egy kizárólag az emberkereskedelem elleni küzdelemmel foglalkozó uniós koordinátort, aki rendelkezik a megfelelő szakértelemmel és egyértelmű megbízatással, valamint együttműködik a tagállamok és a civil társadalom nemzeti képviselőinek hálózatával a következetes együttműködés szavatolása érdekében;

3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelmet célzó projektek továbbra is részesüljenek a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapnak, a Daphné programnak, az Európai Szociális Alap Plusz és a Belső Biztonsági Alap (BBA) programjainak nyújtott finanszírozásból, és felhasználásra kerüljenek más meglévő eszközök is, többek között olyan uniós programok, mint például a „Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek program”, olyan pénzügyi eszközök, mint például a Szomszédosági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) és az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért, valamint olyan kezdeményezések, mint például az EMPACT, az EU és az ENSZ „Reflektorfény” kezdeményezése, valamint a GLO.ACT kezdeményezés; emlékeztet arra, hogy szükség van olyan kezdeményezésekre és projektekre, amelyek az emberkereskedelem nemi dimenziójával foglalkoznak, valamint felszólít az uniós finanszírozású projektek átfogó szakpolitikai felülvizsgálatára; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak stabil finanszírozást és kellő személyzetet az áldozatok azonosításához és védelméhez, valamint aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az áldozatokat segítő szervezetek, kiváltképpen a nőket támogató szervezetek nem részesülnek megfelelő finanszírozásban, és a jelentős mértékű forrásmegvonások következtében nehézségekbe ütköznek az áldozatoknak nyújtott szolgáltatások folyamatos fenntartása tekintetében;

4. kiemeli, hogy a következetes, összehasonlítható és részletes adatok hiánya továbbra is akadályozza az emberkereskedelem volumenének és tendenciáinak megfelelő és tényeken alapuló értékelését; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák az emberkereskedelem összes formájára kiterjedő kutatási, elemzési és adatgyűjtési tevékenységek iránti erőfeszítéseiket, nyújtsanak e tevékenységekhez több forrást, és javítsák az adatforrások nemzeti és uniós szintű koordinációját, valamint a naprakészebb, központosított és átfogó, az emberkereskedelem típusa, életkor és nem, faji és etnikai származás szerint lebontott adatok gyűjtését, többek között a belföldi emberkereskedelem áldozataira is kiterjedően, a statisztikai adatoknak a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez fűződő jogok betartásával történő összeállítása révén, együttműködve az érintett intézményi szereplőkkel, a civil társadalommal, az EIGE-vel és valamennyi érintett nemzetközi szervezettel; felszólítja a Bizottságot, hogy az Unióra vonatkozóan rendszeresen állítson össze és tegyen közzé ilyen adatokat;

5. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az emberkereskedelem és az embercsempészet megkülönböztetéséről, mivel ezek mélyrehatóbb elemzést, valamint eltérő jogi és szakpolitikai válaszokat igényelnek; hangsúlyozza, hogy a kettő összetévesztése gyakran azt eredményezi, hogy nem lehet megfelelően azonosítani az áldozatokat, biztosítani számukra a védelmi intézkedések igénybevételét, valamint elkerülni a másodlagos viktimizációt;

6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérjék fel és értékeljék a digitális technológiák, a közösségi média és az internetes szolgáltatások – mint az emberkereskedelem áldozatainak toborzásához leggyakrabban alkalmazott eszközök – használatát, és erősítsék meg a bűnüldöző hatóságok és a civil társadalmi szervezetek kapacitásait az emberkereskedelem elleni küzdelemben az új technológiák támasztotta kihívásokra való reagáláshoz szükséges technikai ismeretek és célzott erőforrások biztosítása révén; felhívja továbbá e feleket, hogy fogadjanak el a harmadik felek felelősségére vonatkozó szabályokat a kizsákmányoló anyagokat tároló technológiai vállalatok tekintetében, fejlesszék tovább a bírósági eljárásokban és az emberkereskedők büntetőeljárás alá vonásában használt jogi eszközöket, segítsék elő az érintett hatóságok, az internetszolgáltatók és a közösségimédia-vállalkozások közötti információcserét és együttműködést, mozdítsák elő – az áldozatok magánélethez és biztonságához való jogát tiszteletben tartva, valamint alapvető jogaikat és az adatvédelmet szavatolva – a nyilvános tájékoztatási kampányokat az Unió egészében, és nagyobb mértékben támogassák a nemzetközi szakértelem és a technológiaalapú megoldások körének bővítését, például az áldozatok toborzásának megakadályozása érdekében;

7. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az iskoláknak, egyetemeknek, vállalatoknak és kutatóintézeteknek szóló kampányok keretében kezeljék prioritásként a kibertudatosságot, és támaszkodjanak a rendelkezésre álló szakértelemre, például a „Gyermekbarát internet” portálra; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a közösségi médiában felhívni a figyelmet az online emberkereskedelemre annak megakadályozása érdekében, hogy újabb áldozatok lépjenek be az emberkereskedő-hálózatokba; felhívja a Bizottságot, hogy aktívan működjön együtt a platformokkal az online emberkereskedelem megelőzését és leküzdését célzó közös iránymutatások és cselekvési tervek kidolgozásában;

Az áldozatok azonosítása, az áldozatok számára nyújtott segítség és támogatás

8. kiemeli, hogy az áldozatok korai szakaszban történő azonosítása a végrehajtás tekintetében továbbra is az egyik legfőbb, az áldozatok joggyakorlásának lehetővé tétele szempontjából pedig az egyik legmeghatározóbb kihívást jelenti; felhívja a tagállamokat, hogy védjék meg az áldozatokat, az emberkereskedelem áldozatává vált személyek azonosításának feladatába – a folyamat minden szakasza esetében – vonjanak be több szereplőt, többek között a civil társadalmi szervezetek képviselői, a bűnüldöző szervek tagjai, a bevándorlási és menekültügyi tisztviselők, a munkaügyi felügyelők, a szociális munkások vagy egészségügyi dolgozók, valamint a többi érintett szakember és szereplő köréből, és biztosítsanak e szereplők számára lehetőséget arra, hogy figyelemfelkeltő tevékenységeket végezzenek; hangsúlyozza, hogy olyan megközelítésre van szükség, amely a négy alapvető stratégiára, nevezetesen a megelőzésre, a bűnüldözésre, az áldozatok

2021. február 10., szerda

védelmére és a többszintű partnerségre épül; felhívja a tagállamokat, hogy különítsenek el megfelelő forrásokat az emberkereskedelem áldozatainak azonosítására, védelmére, segítségére és támogatására minden szakaszban; kiemeli, hogy a korai azonosítás során figyelembe kell venni a nagy kockázatnak kitett ágazatok és csoportok, például az áldozattá vált nők és lányok egyedi jellemzőit;

9. felhívja a tagállamokat, hogy ténylegesen garantálják az áldozatok jogait azáltal, hogy a lehető legkorábbi szakaszban biztosítják a jogi segítségnyújtás, többek között a törvényes jogaikra vonatkozó hozzáférhető információkat, valamint hogy – az áldozatok jogairól szóló irányelvvel való komplementaritás biztosítása mellett – a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő és gyermekközpontú megközelítést alkalmazva gondoskodjanak az áldozatok védelméről és támogatásáról; emlékeztet arra, hogy az emberkereskedelem elleni irányelv értelmében a tagállamok kötelesek meghozni a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok jogosultak legyenek mentesíteni az emberkereskedelem áldozatait a büntetőeljárás alá vonás vagy a szankciók kiszabása alól abban az esetben, ha az emberkereskedelem áldozatai olyan bűncselekményekben vettek részt, amelyek elkövetésére kényszerítették őket;

10. sajnálja, hogy számos tagállamban nem állnak rendelkezésre célzott védelmi programok a kiszolgáltatott helyzetben lévő áldozatok számára; hangsúlyozza, hogy fontos intézkedéseket hozni a kiszolgáltatott helyzetben lévő áldozatok sajátos igényeinek kezelésére, valamint konkrét iránymutatással szolgálni a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem áldozatainak; kiemeli, hogy az áldozatok számára – közvetlen eltartottaikra is gondolva – feltétel nélküli és egyénre szabott védelmet, segítséget és támogatást kell nyújtani, többek között az emberkereskedőkkel vagy a kizsákmányolás elkövetőivel szemben indított büntetőjogi, polgári jogi vagy egyéb jogi eljárások keretében; felszólít az áldozatok jogairól szóló irányelv, valamint az összes kapcsolódó jogszabály hatékony, nemen alapuló és áldozatközpontú megközelítést alkalmazó végrehajtására valamennyi tagállamban; emlékeztet arra, hogy azokat a személyeket, akik az emberkereskedelem áldozatainak védelme és megsegítése érdekében dolgoznak, az e tevékenységek kapcsán végzett munkájuk miatt nem szabad bűnelkövetőkként kezelni;

11. megjegyzi, hogy az emberkereskedelem áldozatai speciális szolgáltatásokat igényelnek, ideértve a biztonságos rövid és hosszú távú szállásokhoz való hozzáférést, a tanúvédelmi programokat, az egészségügyi ellátást és a tanácsadást, a fordítási és tolmácsolási szolgáltatásokat, a jogorvoslatot, a kárpótlást, az oktatáshoz és képzéshez – így a tartózkodás szerinti országukban beszélt nyelv oktatásához – való hozzáférést, a munkaerőpiachoz és a munkaerő-közvetítéshez való hozzáférést, a (re)integrációt, az áttelepülési segítségnyújtást, valamint a nemi dimenziót hangsúlyosan figyelembe vevő személyre szabott szolgáltatásokat; sürgeti a tagállamokat, hogy gondoskodjanak nemspecifikus, megfelelő és célzott szolgáltatások nyújtásáról az emberkereskedelem áldozatai számára;

12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő áldozatok, így például a nők, gyermekek, LMBTI-személyek, a fogyatékosággal élő személyek és a faji alapon megkülönböztetett csoportok sajátos igényeit gyakran figyelmen kívül hagyják, és sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsanak olyan nemspecifikus szolgáltatásokat és támogatást az áldozatoknak, amelyek megfelelnek az igényeiknek; felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet az LMBTI-személyek szükségleteire, mivel ők a szexuális irányultságon és a nemi identitáson alapuló megkülönböztetés különböző típusainak halmozott hatása miatt rendkívül kiszolgáltatottak az emberkereskedelemnek;

13. rámutat arra, hogy – a Bizottság három eredményjelentésében foglaltak szerint – a roma közösségek, különösen a nők és a gyermekek rendkívül kiszolgáltatottak az emberkereskedelem és a kizsákmányolás valamennyi formájával szemben; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a 2020–2030 közötti időszakra szóló nemzeti romaintegrációs stratégiáikon keresztül dolgozzanak ki az emberkereskedelem elleni küzdelemre irányuló konkrét intézkedéseket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek statisztikai adatokat az emberkereskedelem áldozatairól etnikai hátterük alapján;

14. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az emberkereskedelem áldozatai gyakran nem kapnak megfelelő tájékoztatást jogaikról, vagy arról, hogy milyen segítségnyújtási és támogatási intézkedéseket vehetnek igénybe; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az áldozatok és a személyzet helyszíni szolgálatot végző azon tagjai, akik kapcsolatba kerülhetnek áldozatokkal, egyértelmű és ellentmondásmentes tájékoztatást kapjanak;

15. kiemeli, hogy a Covid19-világjárvány összehatása ugyan még nem mérhető, az azonban egyértelmű, hogy a válság aránytalan mértékben sújtja az emberkereskedelem legkiszolgáltatottabb áldozatait, kiváltképpen a nőket, a gyermekeket és a bizonytalan helyzetbe került személyeket, és hogy a válság nyomán több menedékhely kénytelen volt bezárni vagy felfüggeszteni szolgáltatásai nyújtását a jelentett fertőzések miatt, ezzel pedig emberkereskedelem áldozatává vált személyek maradtak fedél, egészségügyi ellátás és jogi segítségnyújtás nélkül; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy megkülönböztetés nélkül biztosítani kell a gondozási és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférést; emlékeztet arra, hogy a világjárvány tovább súlyosbította az emberkereskedelem kiváltó okait, és ezzel a lakosság legkiszolgáltatottabb csoportjai az emberkereskedelem nagyobb kockázatainak lettek kitéve, nőit az emberkereskedelem áldozatait ábrázoló online hirdetések, a gyermekekkel való kapcsolatfelvétellel törekvő szexuális ragadozók, az online szexuális kizsákmányolás eseteinek száma, valamint a gyermekpornográfia iránti kereslet; felhívja a tagállamokat, hogy lépjenek fel hatékonyan a civil társadalmi szervezetek és az olyan uniós ügynökségek támogatásával, mint az Europol, amely 2020 márciusában jelentést tett közzé „Haszonszerzés a pandémiából: Hogyan használják ki a bűnözők a Covid19-válságot?” címmel; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen mélyrehatóbb elemzést a Covid19-világjárványnak az emberkereskedelem potenciális áldozataira gyakorolt hatásairól, valamint általában az emberkereskedelem felépítéséről és működéséről, hogy konkrét intézkedéseket lehessen kialakítani az emberkereskedelem felszámolására;

2021. február 10., szerda

16. hangsúlyozza, hogy teljes mértékben működőképes, koherens, a nemzetközi áldozatkezelési mechanizmusokkal összehangolt és célzott egyedi pénzügyi juttatásokból finanszírozott nemzeti áldozatkezelési mechanizmusokra van szükség ahhoz, hogy megoldással lehessen szolgálni a különböző szereplők koordinálásával kapcsolatos kihívásokra, valamint azokra a hiányosságokra, amelyek az áldozatok körében a bizalom csökkenéséhez vezetnek, és akár az áldozatkezelés eredményességét is negatívan befolyásolhatják; hangsúlyozza, hogy a rendőrség és a nem kormányzati szervezetek (NGO-k) közötti jó együttműködésnek ki kell egészítenie a kiforrott nemzeti áldozatkezelési mechanizmust, amely meghatározza valamennyi érintett szereplő⁽²⁶⁾ szerepét és felelősségi körét az áldozatokat megillető alapvető jogok védelmének és előmozdításának biztosítása érdekében; ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre az emberkereskedelem áldozatainak támogatására és befogadására szakosodott nemzeti központokat, és mozdítsák elő a határokon átnyúló közvetlen és hatékony együttműködést e központok között, valamint a bűnüldöző hatóságok és az érintett uniós ügynökségek között;

17. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokban és transznacionális szinten kövesse nyomon és értékelje az áldozatok részére nyújtott kártérítés kapcsán kialakult helyzetet a hozzáférés, a végrehajtás és a tényleges kifizetések tekintetében, és terjesszen elő konkrét intézkedéseket a jobb, gyorsabb és ingyenes jogi segítségnyújtás, valamint a kártérítéshez való hozzáférés valamennyi tagállambeli biztosítása érdekében, a jóvátétel más formáinak sérelme nélkül;

18. üdvözli a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezmény és az egyezményhez csatolt jegyzőkönyvek végrehajtásának felülvizsgálatára szolgáló mechanizmus létrehozásának 2018. évi elfogadását, valamint a mechanizmus 2020-ban megindított felülvizsgálati folyamatát; felhívja a Bizottságot, hogy mutasson példát e felülvizsgálati folyamatban; kiemeli az emberkereskedelem mint összetett és folyamatosan változó bűncselekmény jobb megértésének fontosságát; felhívja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy gondoskodjanak arról, hogy az emberkereskedelem elemzésének, valamint az emberkereskedelem elleni válaszintézkedések középpontjában továbbra is az emberi jogokon alapuló reagálás álljon, valamint emlékeztet arra, hogy együtt kell működni a polgárokkal és a civil társadalmi szervezetekkel; kiemeli az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek fontos szerepét; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy csatlakozzanak az ENSZ emberkereskedelem elleni nemzetközi kampányához; sürgeti a tagállamokat, hogy erősítsék meg az emberkereskedelemre vonatkozó valamennyi releváns nemzetközi jogi eszközt, többek között az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépéséről szóló egyezményét is;

Az emberkereskedelem mint nemi alapú bűncselekmény és a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem elleni fellépés

19. kiemeli, hogy az Unióban – immár 2008 óta folyamatosan – az emberkereskedelem legelterjedtebb és leggyakrabban jelentett formája a szexuális kizsákmányolás, ugyanis az áldozatok 60 %-a szexuális kizsákmányolás céljából vált emberkereskedelem áldozatává; megjegyzi, hogy ezen áldozatok 92 %-a a nők és lányok közül kerül ki, az emberkereskedőknek pedig több mint 70 %-a férfi⁽²⁷⁾, ami tükrözi, hogy a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem milyen mértékben gyökeredzik a nemek közötti különbségekben;

20. sürgeti ezért a tagállamokat, hogy fogadjanak el konkrét intézkedéseket a nemi alapú erőszak, a nőkkel és a kiskorúakkal szembeni erőszak, az erőszak társadalmi elfogadottságának és a büntetlenség kultúrájának, valamint a nemek közötti strukturális egyenlőtlenségek és sztereotípiák mint az emberkereskedelem kiváltó okainak – különösen a bevált gyakorlatok megosztásával kiegészített felvilágosító, tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányok, többek között a férfiak és fiúk bevonását célzó programok és képzések révén történő – kezelésére; javasolja, hogy az emberkereskedelem elleni uniós jogszabályok végrehajtásának nyomon követése keretében a Bizottság erősítse meg és fejlessze a nemi dimenziót, valamint sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamok irányelvnek való megfeleléséről és az emberkereskedelem elleni irányelv végrehajtásáról szóló értékelésében e szempontot a továbbiakban is kövesse nyomon;

21. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve vizsgálja meg, hogy a szexuális szolgáltatások iránti kereslet miként mozdítja elő az emberkereskedelmet, ugyanis az Europol jelentése szerint „vannak tagállamok, ahol a prostitúció legális, ez pedig jelentősen megkönnyíti az emberkereskedők számára, hogy a legális közeget felhasználják áldozataik kizsákmányolásához”⁽²⁸⁾; emlékeztet az Europol azon megállapítására, amely szerint néhány uniós tagállamban, ahol a prostitúció legális, a gyanúsítottak a felnőtt áldozatok mellett gyermekeket is ki tudtak zsákmányolni⁽²⁹⁾; kiemeli, hogy az emberkereskedelmet az emberkereskedők magas nyeresége és a kizsákmányolás minden formáját előmozdító kereslet táplálja; hangsúlyozza, hogy az emberkereskedők meglehetősen gyakran legális vállalkozásokat használnak a kizsákmányoló tevékenységek leplezésére; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak jogi kötelezettségük, hogy visszaszorítsák és csökkentik a keresletet a kizsákmányolás valamennyi formája esetében, és hogy ennek a megelőzésre és a büntetőeljárások lefolytatására irányuló erőfeszítések kulcsfontosságú célkitűzésének kell lennie;

⁽²⁶⁾ Az Európa Tanácsnak az Emberkereskedelem Elleni Küzdelem Szakértői Csoportja (GRETA) által megfogalmazott ajánlások szerint a nemzeti áldozatkezelési mechanizmus alkalmazását a menedékkérők és az idegenrendészeti őrizetben lévők esetében is biztosítani kell.

⁽²⁷⁾ Az EU-ban folytatott emberkereskedelemre vonatkozó adatgyűjtés (2020).

⁽²⁸⁾ Az Europol 2016. február 18-i, „Emberkereskedelem az Európai Unióban” című helyzetjelentése.

⁽²⁹⁾ COM(2018)0777, 6. o.

2021. február 10., szerda

22. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként – többek között tájékoztató, figyelemfelhívó és felvilágosító kampányok, a kereslet visszaszorítását és csökkentését célzó intézkedések és programok elfogadása révén – a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem bűncselekményének megelőzését, valamint lehetőség szerint fogadjon el a jövőben alkalmazandó célzott jogi aktusokat, továbbá felhívja a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem elleni irányelv 18. cikkének ajánlása szerint, és amint azt a Bizottság 2018-ban megerősítette⁽³⁰⁾, az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott szolgáltatások tudatos igénybevételét foglalják bele bűncselekményként nemzeti jogszabályaikba, valamint írjanak elő hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat; sürgeti a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt az emberkereskedelem áldozataival foglalkozó civil társadalmi szervezetekkel;

23. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy valamennyi érintett szereplővel együttműködésben és a digitális készségek – többek között online biztonssággal kapcsolatos – fejlesztése révén összpontosítsanak a szexuális kizsákmányolást célzó emberkereskedelem visszatérő, valamint újonnan kialakuló megjelenési formáira, így a gyermekek és nők egyre gyakoribb – egyebek mellett a gyermekek elcsábításával és a szexuális zsarolással történő – kizsákmányolására, valamint többek között a „loverboy-módszer” alkalmazására, amelyek az áldozatok online technológiák alkalmazásával való toborzásának és engedelmességre kényszerítésének leggyakoribb módszerei; megjegyzi, hogy a technológia emberkereskedelemmel foglalkozó bűnszervezetek általi fokozott használata jelentősen átalakította e szervezetek hagyományos működését, különösen az emberkereskedelem folyamatának egyes szakaszaiban;

24. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő és gyermekközpontú képzési programok fontosságát, továbbá a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem potenciális áldozatainak hatékonyabb korai azonosítása érdekében szorgalmazza az ilyen képzési programok számának növelését az emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyekkel, nyomozással és a potenciális áldozatokkal foglalkozó tisztviselők, bírák, érdekelt felek és szereplők teljes körére kiterjedően, valamint arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a civil társadalom, a szociális partnerek és a magánszektor bevonásával hozzanak áldozatokat támogató intézkedéseket, többek között a kiutat kínáló programokra, a pszichológiai támogatás biztosításra, a tisztességes társadalmi és szakmai reintegrációs lehetőségekre, az oktatásra, valamint az átfogó szexuális és reprodukciós egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférésre, az igazságszolgáltatáshoz való jogra és a kapcsolódó jogokra vonatkozóan; hangsúlyozza továbbá ezzel összefüggésben a közvéleményt célzó tájékoztató programok fontosságát a potenciális áldozatok azonosítása és védelme érdekében; kiemeli, hogy a képzési célokra megfelelő forrásokat kell elkülöníteni, és ezért felhívja a tagállamokat a megfelelő erőforrások biztosítására;

25. sürgeti a tagállamokat, hogy a nőekkel és lányokkal szembeni erőszak valamennyi formája, többek között az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás megelőzésének kulcsfontosságú eszközeként biztosítsanak átfogó, az életkorhoz és az érettségi szinthez igazított szexuális oktatást, amelynek a beleegyezés fontossága és minden kapcsolat során a tiszteleten és egyenlőségen alapuló, egészséges hozzáállást előmozdító kapcsolati nevelés is részét képezi;

A munkaerő-kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem

26. rendkívül sajnálatosnak tartja azt a tényt, amelyről több tagállam és civil társadalmi szervezet is beszámolt, nevezetesen, hogy bővül a munkaerő-kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem⁽³¹⁾; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a gyermekek közül is egyre többen válnak a munkaerő-kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem áldozatává, és szorgalmazza, hogy a tagállamokbeli nemzeti munkaügyi felügyeleték sürgősen lépjenek fel az ilyen gyakorlatok felderítése és felszámolása érdekében; felszólítja továbbá az Európai Munkaügyi Hatóságot, hogy kezelje prioritásként a súlyos munkaerő-kizsákmányolás kérdését, és támogassa e területen a tagállamokat a kapacitásépítésben a súlyos munkaerő-kizsákmányolás gyakorlatainak célzott ellenőrzések révén történő megfelelőbb azonosítása és szankcionálása érdekében; kiemeli, hogy a kényszermunka céljából folytatott emberkereskedelem áldozatává vált személyek korai azonosításának javítása érdekében mérlegelni kell a munkaerő-kizsákmányolás kérdésének beépítését az áldozatokkal foglalkozó tisztviselőknek szóló képzési programokba; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve vizsgálja meg, hogy az olcsó munkaerő iránti kereslet miként mozdtítja elő a munkaerő-kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelmet; sürgeti a tagállamok hatóságait, hogy fokozzák az informális és szabályozatlan munka valamennyi formájának felszámolására irányuló erőfeszítéseiket, ezáltal biztosítva, hogy valamennyi munkavállaló gyakorolhassa a munkavállalói jogokat; kiemeli, hogy az érintett munkavállalók bizonytalan foglalkoztatási helyzetével a munkavállalók függő viszonyba kerülnek munkáltatóiktól, és lehetővé válik, hogy az emberkereskedők kizsákmányolják áldozataikat;

A kizsákmányolás egyéb formái

27. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy összpontosítsanak az emberkereskedelem valamennyi formájának visszatérő és új mintázataira, így többek között a munkaerő-kizsákmányolásra, a koldultatásra, a kényszer- és névházasságra és a kényszerbűnözésre; kiemeli, hogy az emberkereskedelmet az emberkereskedők magas nyeresége és a kizsákmányolás minden formáját előmozdító kereslet táplálja; aggodalommal jegyzi meg, hogy számos tagállam nem rendelkezik megfelelő jogi szabályozással a kizsákmányolás valamennyi formájának áldozatai védelmében; felhívja a tagállamokat, hogy az áldozatok védelme, segítése és támogatása során vegyék figyelembe az emberkereskedelem valamennyi formáját; megjegyzi,

⁽³⁰⁾ COM(2018)0777, 6. o.

⁽³¹⁾ A Bizottságnak az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről szóló 2011/36/EU irányelv 20. cikkében előírtak szerinti harmadik jelentése az emberkereskedelem elleni küzdelem terén elért eredményekről (COM(2020)0661).

2021. február 10., szerda

hogy a kényszermunka vagy egyéb kizsákmányolás céljából az Európai Unióban emberkereskedelmet folytató bűnszervezetekről szóló közelmúltbeli jelentések ellenére nincsenek megfelelő adatok, nincs kellő szabályozás és a kizsákmányolás e formáinak áldozatai nem tudnak hozzáférni az áldozatsegítő szolgáltatásokhoz;

28. megjegyzi, hogy az áldozatok 18 %-át a kizsákmányolás egyéb formái céljából folytatott emberkereskedelem tette ki⁽³²⁾, amilyen például a koldulásra kényszerítés, a kényszerbűnözés, a csecsemők eladása, a szerveltávolítás, az illegális örökbefogadás, a csalás útján történő pénzügyi kizsákmányolás és a bérnyaság révén megvalósuló emberkereskedelem; rámutat arra, hogy a koldulásra kényszerítés és a kényszerbűnözés sok áldozata gyakran marginalizált roma közösségekből származik, és gyakran gyermek;

29. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelemre vonatkozó uniós jogi és szakpolitikai keret egyesíti a külső és belső dimenziót, elismerve, hogy az emberkereskedelem – mint súlyos bűncselekmény és emberi jogi jogsértés – elleni küzdelem az Unió külső tevékenységének egyértelmű céljai közé tartozik; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mélyítsék el a harmadik országokkal kialakított együttműködést az emberkereskedelem valamennyi formája elleni küzdelem, valamint a közös nyomozások és szakosított büntetőeljárások lefolytatását szolgáló lehetőségek erősítése érdekében;

Az emberkereskedelem a menekültügy és a migráció kontextusában

30. hangsúlyozza, hogy míg az áldozatok többsége uniós állampolgár, az emberkereskedők a migrációs útvonalakat kihasználva szállítják az Unióba az emberkereskedelem áldozatait, a humanitárius válságok pedig súlyosbítják a migránsok, menekültek és menedékkérők emberkereskedőkkel szembeni kiszolgáltatottságát; rámutat arra, hogy az elmúlt években meredeken emelkedett az Unióban történő szexuális kizsákmányolás céljából a közép-mediterrán útvonalon szállított nők és gyermekek száma⁽³³⁾; felhívja a tagállamokat és az Uniót, hogy azonosítsák ezeket a nőket és lányokat, és az emberkereskedelem megelőzése és kezelése érdekében egy koherens és összehangolt, jogokon alapuló és nemi, illetve életkori szempontból érzékeny megközelítést alkalmazva előzzék meg a jövőben a hasonló eseteket; emlékeztet arra, hogy a nők és a gyermekek a migrációs útvonalon arra kényszerülhetnek, hogy a védelem és az alapvető ellátások fejében szexuális szolgáltatással fizessenek; hangsúlyozza, hogy gyakran túl merevek a feltételek ahhoz, hogy e nők és gyermekek hivatalosan is „az emberkereskedelem áldozatainak” minősüljenek, így nem tudják igénybe venni azt a támogatást, amely kiszolgáltatott helyzetükön segítene;

31. megerősíti, hogy a menedékkérők, a menekültek és a migránsok, különösen pedig a kísérő nélküli és szüleiktől elszakított kiskorúak kiszolgáltatottak az emberkereskedelemmel szemben, és hogy kiemelt figyelmet kell fordítani a nőkkel, a gyermekekkel és a többi veszélyeztetett csoport tagjaival folytatott emberkereskedelemre; kiemeli, hogy a migrációs folyamat különböző, már a migráció előtti szakaszaiban is, az EU-ba vezető úton, a végcélnál, valamint az esetlegesen visszaküldött személyek esetében számos kiszolgáltatottságot erősítő tényező és kockázat áll fenn; megjegyzi, hogy e személyek esetében a helyi nyelv szerény ismerete és/vagy a jogaik korlátozott megértése, a megélhetést ténylegesen biztosító lehetőségekhez vagy a minőségi oktatáshoz való korlátozott hozzáférés, valamint mozgásszabadságuk korlátozása szintén növeli annak kockázatát, hogy emberkereskedelem áldozatává váljanak;

32. rámutat arra, hogy a nemzetközi védelemre irányuló eljárások keretében emberkereskedelem áldozataként nyilvántartott személyek száma rendkívül alacsony; felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák az érkező személyek számára történő információszolgáltatást – a fordítás és tolmácsolás terén történő segítségnyújtást is beleértve – az európai uniós jogszabályok szerinti jogaikra és alkalmazandó eljárásokra vonatkozóan, többek között az emberkereskedelem és a kizsákmányolás megelőzéséért dolgozó jogászok és kulturális mediátorok révén biztosítható támogatási lehetőségeket;

33. rámutat arra, hogy néhány tagállamban a nemzetközi védelem iránti kérelmek emberkereskedelem áldozataként azonosított benyújtóinak lehetőségében állt, vagy kötelezték őket arra, hogy eljárást váltsanak, és a tartózkodási engedélyről szóló irányelv⁽³⁴⁾ alapján tartózkodási engedélyt kérelmezzenek; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az emberkereskedelem elleni küzdelemre irányuló és a menekültügyi eljárások összekapcsolásáról és egymást kiegészítő jellegéről;

34. felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a Dublin III. rendeletben, az emberkereskedelem elleni irányelvben és a tartózkodási engedélyről szóló irányelvben foglalt rendelkezések egységes alkalmazásáról annak érdekében, hogy megakadályozzák azt a néhány tagállamban alkalmazott gyakorlatot, amelynek keretében az emberkereskedelem áldozatait visszazárlítják abba az országba, ahol kizsákmányolás áldozatává váltak a megérkezésükkor, és amely révén így fokozottan kiteszik e személyeket annak a kockázatnak, hogy ismét az emberkereskedelem áldozatává váljanak, valamint újabb traumákat szenvedjenek el;

⁽³²⁾ COM(2020)0661.

⁽³³⁾ Második eredményjelentés, COM(2018)0777, 3. o.

⁽³⁴⁾ Európai végrehajtás-értékelési tanulmány – „A 2011/36/EU irányelv végrehajtása: migrációs és nemi szempontok”, Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága, Utólagos Értékelések Osztálya, 2020. szeptember 15., 49. o.

2021. február 10., szerda

35. felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az esetleges áldozatok korai beazonosítására irányulóan, különösen a migrációs hullámokon és a fogadóállomásokon belül, és fogadjanak el védelmi és megelőzési intézkedéseket; kiemeli, hogy a már azonosított potenciális áldozatok számára haladéktalanul biztosítani kell a védelmet és a biztonságos helyre való bejutást, ahol a potenciális áldozatok tájékoztatást és jogi segítségnyújtást kaphatnak; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy tartózkodási jogállásától függetlenül valamennyi áldozat, köztük a migráns áldozatok is, hozzáférjen az igazságszolgáltatáshoz;

36. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő forrásokat és különleges létesítményeket az emberkereskedelem jelenlegi és vélhető – többek között női, kísérő nélküli és felnőtt hozzátartozóiktól elszakított kiskorú – áldozatai számára és biztosítsanak elegendő helyet a menedékhelyeken; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó személyzet jelenlétét a befogadó létesítményekben, és nyújtsanak megfelelő támogatást és finanszírozást a velük foglalkozó civil társadalmi szervezetek számára;

37. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az emberkereskedelem áldozatainak a családi élethez való jogát, és mérjék fel az áldozatoknak biztosított nemzetközi védelem lehetséges kiterjesztését családtagjaikra; felhívja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az áldozatok származási országukban veszélyeztetett családtagjaira vonatkozó, családgyejesítést célzó eljárásokat;

38. rámutat arra, hogy a nemzetközi védelmi eljárások során nemzeti mechanizmusokat kell létrehozni az emberkereskedelem áldozataira vonatkozó adatok gyűjtésére, hogy biztosítani lehessen az azonosított esetek nyomom követését;

39. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a felépülésre és mérlegelésre szánt időszak az áldozat nyomozás során folytatott együttműködéséhez kapcsolódik, és ezt az időszakot a bűnüldöző hatóságok biztosítják; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamokban⁽³⁵⁾ ezt az időszakot nem biztosítják sem az emberkereskedelem azon áldozatai számára, akik uniós és/vagy EGT-állampolgárok, sem a menedékkérők számára; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomom a tagállami szinten rendelkezésre álló jogi megoldások végrehajtását, különösen a felépülésre és mérlegelésre szánt időszak biztosítását;

40. felhívja a figyelmet arra, hogy az Europol szerint a migránsok csempészését és az emberkereskedelmet néha ugyanazok a bűnszervezetek végzik⁽³⁶⁾, és a vizsgálatok azt mutatják, hogy az illegális migránsokat és menedékkérőket egyre gyakrabban veszik célba az EU-ban kizsákmányolás céljából⁽³⁷⁾; hangsúlyozza a megelőzés, valamint az emberkereskedelem elleni küzdelem fontosságát a csempészet elleni, harmadik országokkal – származási vagy tranzitországokkal – való együttműködés során, az emberkereskedelem áldozatainak védelme mellett, átfogó támogatási, újrabeilleszkedési és rehabilitációs programok biztosításával;

41. emlékezteti a tagállamokat, hogy a menedékkérők biztonságos és legális migrációs lehetőségeinek hiánya növeli az emberkereskedelemmel szembeni kiszolgáltatottságukat, mivel a tranzit során és az érkezéskor egyaránt kizsákmányolhatók; felhívja a tagállamokat, hogy a kiszolgáltatott személyek kizsákmányolásának megelőzése érdekében biztosítsanak biztonságosabb és jogszerű migrációs útvonalakat, például humanitárius vízumot;

42. megjegyzi, hogy növeli az áldozattá válás valószínűségét, ha valaki nem rendelkezik okmányokkal vagy eltartott, és csökkenti annak valószínűségét, hogy az áldozatok segítséget kérjenek vagy bejelentést tegyenek, mivel félnek a bevándorlás következményeitől, és ezáltal ki vannak téve a kizsákmányolás és a bántalmazás kockázatának; megállapítja, hogy az emberkereskedelemmel kapcsolatos nemzeti jogszabályok és politikák hatóköre és végrehajtása terén jelentős hiányosságok tapasztalhatók, ami az elkövetőket tovább ösztönözheti a rendezetlen jogállású áldozatok kizsákmányolására, így emberek nagy csoportjai lesznek kiszolgáltatottabbak a kizsákmányolással szemben; felszólítja a tagállamokat, hogy válasszák külön a migrációval kapcsolatos végrehajtási intézkedéseket a bűnüldöző tevékenységektől; hangsúlyozza, hogy biztonságos bejelentési és hatékony panasztételi mechanizmusokat kell létrehozni valamennyi kiszolgáltatott személy számára;

Gyermekkereskedelem

43. megjegyzi, hogy az Európai Unióban az összes áldozat csaknem egynegyedét gyermekek teszik ki, akik közül a lányok alkotják (78 %-kal) az európai uniós gyermekáldozatok túlnyomó többségét; rámutat, hogy az európai uniós gyermekáldozatok csaknem 75 %-a európai uniós állampolgár volt; különösen aggasztja a gyermekáldozatok által az EU-ban elszervezett erőszak, bántalmazás és kizsákmányolás, különösen a szexuális kizsákmányolás céljából emberkereskedelem áldozatává váló gyermekek helyzete⁽³⁸⁾;

⁽³⁵⁾ Az Emberkereskedelem Elleni Küzdelem Szakértői Csoportjának (GRETA) tevékenységeiről szóló 9. általános jelentés, 57. o.

⁽³⁶⁾ Az Europol Migráncsempészés Elleni Küzdelem Európai Központjának negyedik éves jelentése (2020).

⁽³⁷⁾ Az Europol 2017. évi fenyegetésvértékelése a súlyos és szervezett bűnözésről (SOCTA).

⁽³⁸⁾ Europol, a Migráncsempészés Elleni Küzdelem Európai Központja 4. éves tevékenységi jelentés – 2020.

2021. február 10., szerda

44. emlékeztet arra, hogy a tagállamok kötelesek különös figyelmet fordítani az emberkereskedelem gyermekáldozataira, és minden intézkedés során elsődlegesen a gyermekek legfőbb érdekeit kell figyelembe venniük; hangsúlyozza az emberkereskedelem áldozatává vált gyermekek által elszenvedett fizikai és pszichológiai károkat, valamint a kizsákmányolással szembeni fokozott kiszolgáltatottságukat; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak szigorú gyermekvédelmi intézkedéseket, a kiskorúság véelmét és a gyermek életkorának meghatározását, a büntetőeljárás előtti és alatti védelmet, a feltétel nélküli segítségnyújtáshoz való hozzáférést, kártérítést, a büntetés mellőzését, továbbá a gyermekáldozat családtagjainak nyújtott segítséget és támogatást, valamint megelőzést;

45. felszólítja a tagállamokat, hogy összpontosítsanak a gyermekáldozatok azonosítására, és segítsék azokat, hogy élhessenek jogaikkal; hangsúlyozza, hogy a – többek között kísérő nélküli – gyermekáldozatok számára azonnal jól képzett és megfelelően támogatott gyámokat kell kijelölni, ideértve a vészhelyzeti intézkedésként kijelölt ideiglenes gyámokat, és hangsúlyozza a gyermekbarát igazságszolgáltatás és szakszolgáltatások fontosságát; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket az emberkereskedelem kiskorú áldozataival foglalkozók elégséges és megfelelő – különösen jogi és pszichológiai – képzésének biztosítása érdekében, és figyelemfelhívó kampányok szervezése révén növeljék a gyámok számát;

46. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a konzulátusi személyzet fordítson különös figyelmet a kiskorúak biometrikus adatainak vízumkérelmi eljárás során történő felvételekor személyazonosságuk helyes ellenőrzésére és a szülői felügyeletet vagy törvényes gyámságot gyakorló személlyel/személyekkel való kapcsolatra; felhívja a Bizottságot – az Európával és a civil társadalmi szervezetekkel szoros együttműködésben –, valamint a tagállamokat, hogy a gyermekkereskedelem megelőzése érdekében nyújtsanak célzott és hatékony oktatást és képzést, valamint tájékoztatást az emberkereskedők által alkalmazott módszerekről a nemzeti, helyi és regionális hatóságok számára;

47. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdeletről szóló irányelvet, valamint uniós szinten erősítsék a gyermekek szexuális kizsákmányolásának megelőzésére és felszámolására irányuló rendőrségi és igazságügyi együttműködésüket; sürgeti a tagállamokat, hogy az információcsere fokozása és a határokon átnyúló nyomozások támogatása érdekében működjenek együtt civil társadalmi szervezetekkel és uniós ügynökségekkel, különösen az Európával és az Eurojusttal;

48. különös aggodalommal veszi tudomásul a gyermekek szexuális zaklatásának elterjedtségét, valamint a gyermekek kereskedelmének és szexuális kizsákmányolásának gyakorlatát és normalizálódását, és megfelelő válasza szőlít fel az online platformok részéről annak megakadályozása érdekében, hogy a gyerekekkel kapcsolatos bántalmazó anyagok rendelkezésre álljanak;

49. megjegyzi, hogy új eszközöket – például az internetet és a közösségi médiát – használnak a potenciális áldozatok toborzására és odavonzására; kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a megfelelő eszközöket kidolgozó internetes platformokra; kéri, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló új jogszabály foglalkozzon az online erőszakkal kapcsolatos eszközök e felhasználásával; felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki egy azonosítási, korai támogatási és segítségnyújtási modellt az online szexuális kizsákmányolás és bántalmazás áldozataivá vált gyermekek számára, valamint dolgozzanak ki figyelemfelkeltő programokat és gyermekbarát jelentéstételi mechanizmusokat; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek további lépéseket az ilyen online bűncselekmények elleni küzdelem terén, és erősítsék meg a megelőző intézkedéseket; ezért ismételten hangsúlyozza, hogy javítani kell a bűnüldöző és gyermekvédelmi hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködést és információcserét, valamint gyors családfelkutatási és alternatív gondozási rendszereket kell kidolgozni a kísérő nélküli kiskorúak számára;

50. rámutat, hogy a gyermekáldozatoknak különleges támogatásra van szükségük, figyelembe véve mindenek felett álló érdekeiket és sajátos kiszolgáltatottságukat; ösztönzi a tagállamokat annak biztosítására, hogy a gyermekáldozatokkal kapcsolatba kerülő szakemberek, például a bűnüldöző szervek alkalmazottai, a határőrök, a köztisztviselők, az igazságszolgáltatásban dolgozók, valamint a szociális és egészségügyi dolgozók (beleértve az ifjúsági gondozási létesítményekben dolgozókat is) megfelelő képzésben részesüljenek az emberkereskedelem gyermekáldozatainak azonosítása, támogatása és besorolása terén; megállapítja, hogy a bűnüldöző szerveken belül a gyermekek vallomásának audiovizuális rögzítésére kiképzett szakosodott csoportok nem vesznek részt következetesen az emberkereskedelem valamennyi gyermekáldozatának kihallgatásában; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék ezt általános gyakorlattá, és képezzék ki a bűnüldöző szervek személyzetét az ilyen típusú gyermekbarát kihallgatásokra; azt tanácsolja a tagállamoknak, hogy alakítsanak ki az egész folyamatra irányuló megközelítést, amely szoros kapcsolatot teremt az emberkereskedelem áldozatainak konkrét támogatása, például az emberkereskedelem áldozatainak támogatására és fogadására szakosodott központok és a fiatalok gondozására kialakított általános egységek között, kielégítve az emberkereskedelem valamennyi gyermekáldozatának sajátos szükségleteit;

51. megjegyzi, hogy a roma gyermekek különösen ki vannak téve a kizsákmányolásnak és az emberkereskedelemnek, és esetükben nagy a kockázata annak, hogy szexuális kizsákmányolásnak, munkaerő-kizsákmányolásnak és koldulásra kényszerítésnek legyenek kitéve;

52. üdvözli a Bizottság azon döntését, hogy a gyermekek szexuális zaklatása elleni hatékonyabb küzdelemre irányuló, 2020. július 24-i uniós stratégiába belefoglalja a gyermekek szexuális zaklatásának megelőzését és leküzdését célzó európai

2021. február 10., szerda

központ létrehozásának lehetőségét, amint azt az Európai Parlament a gyermekek jogairól szóló, 2019. november 26-i állásfoglalásában szorgalmazta, mivel ez a gyermekbántalmazás megelőzésére és kezelésére, valamint az áldozatok megsegítésére irányuló összehangolt és többszereplős európai megközelítés sarokköve;

53. megjegyzi, hogy a migráns gyermekek, és különösen a kísérő nélküli és hozzátartozójuktól elszakított migráns gyermekek továbbra is erősen ki vannak téve az erőszak, az emberkereskedelem és a kizsákmányolás kockázatának az EU-ba irányuló és EU-n belüli migrációs útvonalakon; megjegyzi, hogy a lányok a migrációs útvonalakon végig ki vannak téve a szexuális kizsákmányolás és a nemi alapú erőszak veszélyének; felszólítja a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem kísérő nélküli gyermekáldozatai számára biztosítsanak olyan segítségnyújtási, támogatási és védelmi intézkedéseket, amelyek megfelelnek sajátos szükségleteiknek, érkezésükkor jelöljenek ki gyámot számukra, és biztosítsanak nekik megfelelő és hozzájuk igazított életkörülményeket; emlékeztet arra, hogy ezeknek az intézkedéseknek nem csak rövid távon kell figyelembe venniük a kísérő nélküli gyermekek mindenek felett álló érdekét, hanem tartós megoldást kell kínálniuk számukra; elítéli, hogy egyes tagállamok a – többek között rendőrségi zárkában való – őrizetet a kísérő nélküli kiskorúak „védelmének” eszközeként használják; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk az őrizet alternatíváit, különösen gyermekek esetében; emlékeztet arra, hogy az őrizet nem szolgálja a gyermek mindenek felett álló érdekét, és hogy a tagállamoknak szabadságelvonással nem járó gyermekbarát szállást kell biztosítaniuk;

54. megjegyzi, hogy az emberkereskedők gyakran a befogadóállomásokat használták fel a potenciális áldozatok azonosítására és a kizsákmányolás helyszíneire való szállításuk megszervezésére, és hogy az illetékes hatóságoknak és a tagállamok egyéb illetékes szereplőinek ezért különösen ébernek kell lenniük, figyelemmel kell kísérniük és védeniük kell ezeket a központokat, teljes körű felügyeletet gyakorolva, különösen a legkiszolgáltatottabbak, például a gyermekek felett, ugyanakkor meg kell erősíteni védelmüket azáltal, hogy az iskolákban, ifjúsági központokban és ifjúsági mozgalmakban figyelemfelkeltés révén tájékoztatják őket és erősítik szerepvállalásukat; hangsúlyozza, hogy összehangolt európai megközelítésre van szükség ahhoz, hogy megtalálják és megvédjék az eltűnt, kísérő nélküli migráns gyermekeket;

A büntető igazságszolgáltatási rendszer hatékonysága és az áldozatok által nyújtott szolgáltatások iránti kereslet bűncselekményé nyilvánítása

55. megjegyzi az emberkereskedelem bűncselekménye miatt folytatott büntetőeljárások és elítélések alacsony számát; sürgeti a tagállamokat, hogy nemzeti vagy nemzetközi szinten is megerősített rendőri erőfeszítések révén hozzanak intézkedéseket az emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyekben folytatott nyomozások javítása és felgyorsítása érdekében, és hozzanak szigorú büntetőjogi szankciókat az emberkereskedelem bűncselekménye vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy a hatályos nemzeti szankciók és azok végrehajtásának módja még mindig jelentősen eltérők tagállamonként; kiemeli, hogy különös figyelmet kell fordítani azokra a területekre, ahonnan kevés bejelentés érkezik, illetve ahol kevés nyomozást folytatnak, elsősorban az alacsony képzettséget igénylő és alacsony fizetéssel járó ágazatokban a szezonális és ideiglenes jellegű foglalkoztatásra, így a mezőgazdasági ágazatban zajló munkaerő-kizsákmányolásra; felhívja a tagállamokat, hogy az érintett uniós ügynökségek közötti, a tagállamokkal, az uniós intézményekkel, a civil társadalmi szervezetekkel és más partnerekkel partnerségben alkalmazott összehangolt megközelítés révén küzdjenek a büntetlenség ellen, ezáltal növelve a nyomozások és büntetőeljárások hatékonyságát, többek között az Europolhoz és az Eurojusthoz hasonló ügynökségek által működtetett meglévő platformok hatékony használata révén; felhívja ezért a súlyos bűncselekmények – többek között az emberkereskedelem – megelőzéséért, felderítéséért, kivizsgálásáért és büntetőeljárás alá vonásáért felelős illetékes hatóságokat, hogy a vonatkozó jogszabályokban foglalt, támogatásukat célzó rendelkezésekkel összhangban használják a nagyméretű informatikai rendszereket, köztük a Schengeni Információs Rendszert (SIS II);

56. rámutat, hogy nem minden tagállam vezetett be jogszabályokat az emberkereskedelem elleni irányelv 18. cikkéhez⁽³⁹⁾ kapcsolódóan; megjegyzi, hogy az áldozatoktól igénybe vett szolgáltatások kriminalizálásával kapcsolatos eltérő jogi környezet aláássa a kereslet csökkentésére irányuló erőfeszítéseket; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az áldozatok szolgáltatásainak tudatos igénybevétele és a szexuális kizsákmányolás miatti büntetőeljárások és büntetőítéletek aránya alacsony az EU-ban; ismételten sürgősen felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak jogszabályokat az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott szolgáltatások tudatos igénybevételének bűncselekménnyé nyilvánítására;

57. hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy az online emberkereskedelem egyre változatosabb bűnözési mintáira adott reakcióként az uniós bűnüldöző közösség hatékony és kibővített analitikai kapacitást fejlesszen ki; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson pénzügyi támogatást az uniós ügynökségeknek, például az Europolnak, és célzott ágazati források, például a Belső Biztonsági Alap révén a tagállamoknak az egyre összetettebb információmennyiség feldolgozásához szükséges legmagasabb szintű elemzési standardok és megfelelő eszközök biztosítása érdekében;

58. megjegyzi, hogy a nőket társadalmi-gazdasági helyzetük vagy migrációs státuszuk miatt aránytalan mértékben kezelik bűnelkövetőkként, és a nemi sztereotípiák, a diszkriminatív jogszabályok, a megkülönböztetés interszekcionális vagy összetett formái, valamint az eljárási és bizonyítási követelmények és gyakorlatok miatt nem férhetnek hozzá egyenlő mértékben az igazságszolgáltatáshoz; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés fizikailag, gazdaságilag, társadalmilag és kulturálisan minden nő számára hozzáférhető legyen; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés terén a nők előtt álló akadályokkal;

⁽³⁹⁾ Második előrehaladási jelentés, COM(2018)0777, 29. o.

2021. február 10., szerda

59. sajnálattal állapítja meg, hogy gyakran túl merevek a feltételek ahhoz, hogy az áldozatok megszerezzék „az emberkereskedelem áldozatai” hivatalos státuszt, különösen a kiskorúak és más veszélyeztetett áldozatok esetében, akik anyagilag és érzelmileg függenek az emberkereskedőktől; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az áldozatokat még mindig vád alá helyezhetik és elítélhetik olyan bűncselekmények miatt, amelyek elkövetésére kényszerítették őket, gyakran a valamely tagállam területére való illegális belépéssel kapcsolatban, amely gyakran az emberkereskedelem velejárója; felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak egyértelmű rendelkezéseket arra vonatkozóan, hogy az emberkereskedelem áldozatai ellen ne indítsanak eljárást és velük szemben ne hozzanak szankciókat, továbbá válasszák külön az áldozatok védelmét a bűnüldöző szervekkel folytatott együttműködéstől, ami jelenleg minden terhet az áldozatokra hárít; kéri, hogy a tagállamok inkább elégítsék ki az áldozatok pszichológiai támogatással kapcsolatos igényeit; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy tegyék meg az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az áldozatoknak nyújtott segítség és támogatás az emberkereskedelem elleni küzdelemtől szóló irányelv sérelme nélkül ne legyen ahhoz a feltételhez kötve, hogy az áldozat kész-e együttműködni a nyomozás, a büntetőeljárás vagy a tárgyalás során;

60. sajnálatosnak tartja, hogy az emberkereskedelem áldozatainak személyazonosságára vonatkozó adatok megjelennek a rendőrségi jelentésekben és az eljárás során, ami megnehezíti az áldozatok számára, hogy felszólaljanak vagy megvédjék őket a megtorlástól; ösztönzi a tagállamokat, hogy a neveket és egyéb személyazonosító adatokat külön aktákban őrizzék, amelyek a rendőrség és az ügyészség számára hozzáférhetők, azonban nem fedhetők fel az emberkereskedelemmel gyanúsított személyek vagy ügyvédek előtt, a tisztességes eljáráshoz való jog tiszteletben tartása mellett;

61. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a pénzügyi nyomozás és a „pénz követése” kulcsfontosságú stratégia legyen az emberkereskedelemből hasznot húzó szervezett bűnözés hálózataival kapcsolatos nyomozások és büntetőeljárások során; felhívja a tagállamokat, hogy indítsanak pénzügyi nyomozást és működjenek együtt a pénzmosással foglalkozó szakértőkkel az emberkereskedelemmel kapcsolatos új nyomozások megkezdésekor; felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg az együttműködést az emberkereskedelemben részt vevő személyek vagyoni eszközeinek befagyasztása és elkobzása, valamint az áldozatoknak nyújtandó kártérítés terén, többek között az elkobzott jövedelmeknek az áldozatok segítésére és védelmére való felhasználása révén, amint azt az emberkereskedelemtől szóló irányelv (13) preambulumbekkezdése is ösztönzi; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel és mozdítsa elő a rendelkezésre álló igazságügyi és rendőrségi együttműködés alkalmazását és a rendelkezésre álló eszközök használatát, például a bírósági ítéletek kölcsönös elismerését, a közös nyomozócsoportokat és az európai nyomozási határozatot; e tekintetben holisztikusabb megközelítésre szólít fel, amelynek célja, hogy erősítse az ágazatokon átívelő közös gondolkodást, például a migráció, a foglalkoztatás, a munkahelyi egészségvédelem és biztonság terén és sok egyéb ágazatban is;

A tagállamok közötti és az uniós ügynökségekkel folytatott együttműködés

62. emlékeztet az uniós ügynökségek szerepére az áldozatok korai azonosítása és az emberkereskedelem elleni küzdelem terén; kéri a források növelését a bel- és igazságügyi ügynökségek számára személyzeti képzésekre és kapacitásépítési eszközök kialakítására irányulóan az áldozatok felderítésének területén, ideértve a nemek és a gyermekek szempontjaira érzékeny megközelítés terén megfelelően képzett személyzet kinevezését, különösen a fokozott vegyes migrációs hullámokkal szembesülő tagállamokban; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre útmutatókat a nemi esélyegyenlőség és az emberi jogok témájával kapcsolatos szakértelem bűnüldöző hatóságok tevékenységei során történő érvényesítése érdekében az egész EU-ban, többek között a nemek közötti egyensúlynak a döntéshozatali folyamatokban és – különösen az emberkereskedelem szempontjából releváns – bel- és igazságügyi ügynökségek személyzetében való javítására irányuló, tartós programok kidolgozása révén;

63. üdvözi, hogy a bel- és igazságügyi ügynökségek közös kötelezettségvállalási nyilatkozatot fogadtak el az emberkereskedelem elleni együttműködésről; e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelem terén fokozzák a határokon átnyúló tudásmegosztást az érintett uniós ügynökségekkel, például az Eurojusttal, az Europolal, az FRA-val, a Frontexszel, a CEPOL-lal, az EIGE-vel és az EASO-val;

64. hangsúlyozza, hogy az Eurojust alapvető fontosságú szerepet játszik az összetett nyomozások és büntetőeljárások tagállami igazságügyi hatóságok közötti együttműködésében és koordinálásában, többek között az európai elfogatóparancs és az európai nyomozási határozat, valamint a közös nyomozócsoportok alkalmazása révén; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy minél több, az emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyet időben utaljanak vissza az Eurojusthoz az igazságügyi nyomozások és büntetőeljárások tagállamok és harmadik országok közötti koordinációjának fokozása érdekében; ösztönzi a közös nyomozócsoportok fokozott igénybevételeét az Eurojust és az Europol támogatásával, mivel ez az igazságügyi együttműködési eszköz különösen hatékonyan bizonyult az emberkereskedelem elleni küzdelemben;

65. ösztönzi a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelem érdekében fokozzák az adat- és információcserét az Europol erőforrásainak és adatbázisainak felhasználásával;

66. felszólítja a CEPOL-t, hogy nyújtson képzést az illetékes bűnüldöző hatóságok számára a nyomozással és az áldozatok védelmével kapcsolatos egységes megközelítések biztosítása érdekében;

2021. február 10., szerda

Ajánlások

67. felhívja a Bizottságot, hogy alapos hatásvizsgálatot követően vizsgálja felül az emberkereskedelem elleni irányelvet annak érdekében, hogy javítsa az emberkereskedelem valamennyi formájának megelőzésére, kezelésére és büntetőeljárás alá vonására irányuló intézkedéseket, különös tekintettel az emberkereskedelem legnagyobb területének számító, szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelemre; foglalkozzon az online technológiák mind az emberkereskedelem terjedése, mind megakadályozása terén való használatának kérdésével; javítsa a megelőzésre és az áldozatok korai azonosítására, valamint a segítségnyújtáshoz és védelemhez való egyszerű és feltétel nélküli hozzáférésre irányuló intézkedéseket, ugyanakkor erősítse meg a nemek közötti egyenlőség és a gyermekek szempontjait figyelembe vevő horizontális megközelítést az emberkereskedelem valamennyi formája tekintetében;

68. felszólítja a Bizottságot, hogy módosítsa az emberkereskedelem elleni irányelvet annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok kifejezetten bűncselekménnyé nyilvánítsák az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott valamennyi olyan szolgáltatás tudatos igénybevételét, amely kizsákmányolással jár, amint azt az emberkereskedelem elleni irányelv 18. cikke javasolja, tekintettel e bűncselekmény súlyos és kiterjedt jellegére az EU-ban, valamint a büntetőeljárások alacsony számára; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ügyészség számára nehéz feladat a tudatosság bizonyítása az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott szolgáltatások igénybevétele esetében; hangsúlyozza, hogy a bizonyítékok fellelésének nehézsége nem feltétlenül döntő érv arra, hogy egy adott magatartástípust ne minősítsenek bűncselekménnyé; megjegyzi, hogy a büntetőjogi felelősségnek arra a helyzetre való korlátozása, amikor a szolgáltatásokat igénybe vevő közvetlenül és ténylegesen tudatában van annak, hogy az adott személy emberkereskedelem áldozata, nagyon magas küszöböt jelent a büntetőeljárások lefolytatásához; úgy véli, hogy az e bűncselekmény elkövetéséhez szükséges ismeretek szintjének alapos vizsgálat tárgyát kell képeznie; úgy véli, hogy a szolgáltatásokat igénybe vevőnek kell bizonyítania, hogy minden észszerű lépést megtett annak érdekében, hogy elkerülje olyan szolgáltatások igénybevételét, amelyet emberkereskedelem áldozatai nyújtanak; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bűnüldöző szervek nem rendelkeznek elegendő ismerettel az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott szolgáltatások tudatos igénybevételéről, a vonatkozó rendelkezésre vonatkozó bírósági gyakorlat hiánya miatt, valamint amiatt, hogy nem áll rendelkezésre elegendő és megfelelő emberi erőforrás; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok fokozzák a nyomozások és büntetőeljárások számának növelésére irányuló erőfeszítéseiket, és csökkentik a bizonyítékgyűjtési eljárások során az áldozatokra és vallomásaikra nehezedő terheket; felszólít a nyomozók, ügyészek és bírák rendszeres és testreszabott képzésére, valamint a pénzügyi nyomozások és más hatékony, hírszerzési információkon alapuló nyomozati eszközök szisztematikus alkalmazására, amelyek az áldozatok vallomásai mellett számos más típusú bizonyítékkal szolgálhatnak; felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak elegendő pénzügyi és emberi erőforrást e bűncselekmény megfelelő kezelésére;

69. felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen közzé az emberkereskedelem felszámolására irányuló konkrét és célzott uniós stratégiát, és kezelje prioritásként az emberkereskedelem kérdését az EU-ban, mégpedig egy átfogó, a nemekre és a gyermekekre, valamint az áldozatokra összpontosító jogi és szakpolitikai keret révén;

70. emlékeztet arra, hogy az emberkereskedelem elleni irányelvet a területen érintett valamennyi szereplőnek, többek között a jogalkotóknak, a bírácoknak, az ügyészeknek, a rendőrségnek és a közigazgatási szerveknek maradéktalanul végre kell hajtania, valamint következetesen és gondosan alkalmaznia kell; hangsúlyozza, hogy e szereplők megfelelő képzése alapvető fontosságú, csakúgy, mint a megelőző figyelemfelkeltő kampányok, valamint a közigazgatási szervek és a civil társadalmi szervezetek közötti együttműködés; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erre irányuló erőfeszítéseiket;

71. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen értékelje és vizsgálja felül az emberkereskedelem elleni irányelv tagállamok általi végrehajtását, és a 23. cikk (1) bekezdésével összhangban nyújtson be jelentést, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg az irányelvnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket, valamint a hatályos nemzeti jogszabályok hatását, valamint hogy a hatékony végrehajtás hiánya esetén sürgősen indítson kötelezettségszegési eljárásokat, tegyen jelentést az Európai Parlamentnek, és terjesszen elő javaslatokat az irányelv felülvizsgálatára;

72. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje az emberkereskedelem áldozatává vált harmadik országbeli állampolgárok tartózkodási engedélyének megadásáról szóló tartózkodási engedélyről szóló irányelv felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatokat ne küldjék vissza a mérlegelésre szánt időszak lejártá után, és hogy az emberkereskedelem áldozatává vált személyek tartózkodási engedélyét ne tegyék függővé attól, hogy az emberkereskedelem áldozatává vált személy részt vesz-e vagy hajlandó-e részt venni az ügyben folytatott nyomozásban vagy büntetőeljárásban; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az emberkereskedelem elleni irányelv által előírt segítségnyújtáshoz és támogatáshoz való feltétel nélküli hozzáférés összeegyeztethető legyen a tartózkodási engedélyről szóló irányelvvel és annak alkalmazásával;

73. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az új többéves pénzügyi keretben határozzanak meg, irányozzanak elő és különítsenek el megfelelő forrásokat az emberkereskedelem elleni küzdelemre nemzeti vagy európai szinten az európai alapok és projektek – például a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap (MMA), a Belső Biztonsági Alap (BBA) és a „Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek” program Daphne ága – által biztosított finanszírozási lehetőségek révén;

74. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szervezzenek tájékoztató kampányokat, amelyek megszólítják a potenciális áldozatokat, és tájékoztatják őket az uniós országokban rendelkezésre álló segítségnyújtásról, védelemről és jogaikról;

2021. február 10., szerda

75. felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen tényeken alapuló kutatást a potenciális áldozatokra vonatkozó kockázati tényezőkről, valamint arról, hogy a különböző szakpolitikai területek milyen kölcsönhatásban állnak egymással az emberkereskedelem kockázati ágazataiban;

76. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem megelőzése tekintetében vezessenek be az emberi jogokon alapuló – az áldozatok jogaira összpontosító – megközelítést, működjenek együtt a civil társadalommal a szükséges szolgáltatások és segítség áldozatok számára való nyújtásában, és biztosítsák számukra az igazságszolgáltatáshoz, a kártérítéshez és a jóvátételhez való hozzáférést;

77. hangsúlyozza az egységes megközelítés fontosságát a migrációs hullámokban és csomópontokon esetlegesen áldozattá válók azonosításának javítása érdekében, továbbá annak fontosságát, hogy javuljon a menekültügyi eljárásokhoz való hozzáférés, és biztosítva legyen annak az emberkereskedelemhez kapcsolódó eljárásokkal való kiegészítő jellege; felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen értékelést az emberkereskedelem elleni irányelv végrehajtásáról és foglalmazzon meg javaslatokat annak felülvizsgálatára;

78. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak sürgős intézkedéseket a migráncscsempészsben és emberkereskedelemben aktív bűnözői csoportokkal szemben, tekintettel annak valószínűségére, hogy a csempészt személyek emberkereskedelem áldozataivá válnak, valamint hogy mérjék fel a migránsokat és a leginkább kiszolgáltatott helyzetben lévőket, különösen a kísérő nélküli kiskorúakat, a hozzátartozóiktól elválasztott gyermekeket és a nőket érintő kockázatokat; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy több legális és biztonságos migrációs útvonalra van szükség annak érdekében, hogy a rendezetlen jogállású, kiszolgáltatott személyek kizsákmányolását megakadályozzák;

79. felhívja a tagállamokat, hogy a Covid19-re adott válaszként dolgozzanak ki vészhelyzeti tervet annak érdekében, hogy vészhelyzeti körülmények között biztosítsák az emberkereskedelem elleni rendszerek minimális működőképességét; megjegyzi, hogy a készenléti tervnek minimális szolgáltatáscsomagot kell biztosítania az áldozatok számára azonnali szükségleteik kielégítésére azokban az időszakokban, amikor korlátozott lehetőség áll rendelkezésre az áldozatsegítésre, a védelemre, az ügy kivizsgálására és bírósági eljárásokra;

80. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az emberkereskedelem elleni küzdelem európai uniós koordinátora munkájának folytonosságát azáltal, hogy kinevez egy teljes munkaidős emberkereskedelem elleni uniós koordinátort, és ezt foglalja bele az emberkereskedelem elleni új stratégiába;

o

o o

81. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2021. február 10., szerda

P9_TA(2021)0042

A menekültügyi eljárásokról szóló irányelv 43. cikkének végrehajtása

Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 43. cikkének végrehajtásáról (2020/2047(INI))

(2021/C 465/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének (a továbbiakban: ENSZ) Közgyűlése által 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, valamint a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére (a továbbiakban: EJE),
- tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményre és annak 1967. évi jegyzőkönyvére, valamint különösen a visszaküldés tilalmához fűződő jogra;
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (továbbiakban: a Charta) és különösen annak 1., 3., 4., 6., 7., 18., 19., 20. és 47. cikkére,
- tekintettel a biztonságos, rendezett és szabályos migrációra vonatkozó globális megállapodásra, amelyet az ENSZ Közgyűlése 2018. december 19-én fogadott el,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikkére,
- tekintettel a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (a menekültügyi eljárásokról szóló irányelv – a továbbiakban: az eljárási irányelv),
- tekintettel az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB), valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJE) vonatkozó ítélkezési gyakorlatára,
- tekintettel a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾ (a továbbiakban: a befogadási feltételekről szóló irányelv),
- tekintettel a befogadási feltételekről szóló átdolgozott irányelvről 2018. június 14-én létrejött, a Parlament és a Tanács közötti ideiglenes megállapodásra,
- tekintettel a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾ (Dublin III),
- tekintettel a „Covid19: Iránymutatás a menekültügyi és a visszatérési eljárásokra vonatkozó uniós rendelkezések végrehajtásáról, valamint az áttelepítésről” című, 2020. április 16-i bizottsági közleményre (C(2020)2516),

⁽¹⁾ HL L 180., 2013.6.29., 60. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2013.6.29., 96. o.

⁽³⁾ HL L 77., 2016.3.23., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 180., 2013.6.29., 31. o.

2021. február 10., szerda

- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának (a továbbiakban: EPRS) a határon folytatott menekültügyi eljárásokról szóló, 2020. novemberi európai végrehajtás-értékelési tanulmányára ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (a továbbiakban: EASO) „A menedékjog iránti kérelmekre vonatkozó határon folytatott eljárások az EU+ országokban” című, 2020. szeptemberi tanulmányára, valamint az EASO 2019. szeptemberi „Útmutató a menekültügyi eljárásról: műveleti előírások és mutatók” című kiadványára,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (a továbbiakban: FRA) 2020. évi alapjogi jelentésére,
 - tekintettel az FRA 2019. március 4-i 3/2019. számú, „Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének 2016. évi véleménye az alapvető jogok érvényesüléséről a Görögországban és Olaszországban felállított hotspotokon: frissítés” című véleményére,
 - tekintettel az FRA 2020. december 8-i, „Migráció: alapjogi kihívások a szárazföldi határokon” című jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosa Hivatalának a nemzetközi határokon az emberi jogokkal kapcsolatban javasolt alapelveire és iránymutatásaira,
 - tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016-os intézményközi megállapodásra,
 - tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás értelmezéséről és végrehajtásáról szóló, 2018. május 30-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság 2018. május 22-i, az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a saját kezdeményezésű jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatának 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0005/2021),
- A. mivel ezen állásfoglalás arra törekszik, hogy az eljárási irányelv 43. cikkének és a kapcsolódó rendelkezések tagállami végrehajtását értékelve tényeken alapuló információkkal szolgáljon a társjogalkotók számára a határon folytatott eljárások jelenlegi alkalmazásáról; mivel ezen állásfoglalásnak nem az a célja, hogy pótolja a Bizottság eljárási irányelvről szóló, régóta esedékes teljes körű végrehajtási jelentését, vagy kiváltsa a menekültügyi eljárásról szóló rendeletre vonatkozó új, módosított javaslatról folytatandó jogalkotási tárgyalásokat;
- B. mivel az eljárási irányelv 43. cikkének végrehajtásáról gyakran nem gyűjtenek vagy tesznek nyilvánosan hozzáférhetővé lebontott és összehasonlítható adatokat; mivel a határon folytatott eljárások pénzügyi költségeire vonatkozóan nem állnak rendelkezésre adatok; mivel az egyes személyek esetében súlyos emberi következményekkel járhat a szabadságelvonás, különösen akkor, ha a határokon működő idegenrendészeti fogdák nem megfelelőek, vagy ha az eljárási biztosítékokat nem vagy nem megfelelő módon alkalmazzák;
- C. mivel az eljárási irányelv nem határozza meg egyértelműen a határon folytatott eljárások fogalmát, és azok célkitűzéseit sem rögzíti; mivel az eljárási irányelv 43. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára annak eldöntését, hogy alkalmaznak-e határon folytatott eljárásokat; mivel 14 tagállam végez határon folytatott eljárásokat, és ezek közül három olyan tagállam, amelyre az EPRS európai végrehajtás-értékelési tanulmánya is kiterjedt, az eljárási irányelvben foglaltakon túlmutató indokokat alkalmaz; mivel a tagállamok előírhatják az elfogadhatósági és/vagy érdemi vizsgálati eljárások határon vagy tranzitónában történő lefolytatását jól körülhatárolt körülmények fennállása esetén; mivel a tagállamok többsége a dublini rendszer alkalmazhatóságát is értékeli a határon vagy a tranzitónákban; mivel a határon folytatott eljárások mindössze alacsony százalékát teszik ki az eljáró hatóságok teljes ügyforgalmának, Görögország kivételével, ahol a kérelmek több mint 50 %-át az EU–Törökország nyilatkozat nyomán létrehozott gyorsított eljárás keretében dolgozzák fel;

⁽⁵⁾ W. van Ballegooij, K. Eisele: „Asylum procedures at the border, European Implementation Assessment” (A határon folytatott menekültügyi eljárások – Európai végrehajtás-értékelési tanulmány), az Európai Parlament Kutatószolgálat, 2020.

⁽⁶⁾ HL C 76., 2020.3.9., 86. o.

2021. február 10., szerda

- D. mivel az eljárási irányelv 43. cikke nem határozza meg kifejezetten, hogy a határon folytatott eljárásokat a tagállamok mely határokon alkalmazhatják; mivel az EPRS európai végrehajtás-értékelési tanulmánya megállapítja, hogy az említett cikkben szereplő „határ” kifejezés az Unió külső határaként értelmezendő; mivel két tagállam a belső határokon is alkalmaz határon folytatott eljárásokat, a kérelmezőket pedig rendőrségi létesítményekben tartja őrizetben;
- E. mivel a határon folytatott eljárásokkal összefüggésben egyes tagállamokban úgy vesznek őrizetbe menedékkérőket, hogy arra a nemzeti jog nem biztosít jogalapot; mivel amellet, hogy a kérelmezőket nem védik kellő biztosítékok, ez akár ahhoz is vezethet, hogy parlamenti képviselőktől megtagadják a látogatáshoz való jogot;
- F. mivel a határon folytatott eljárások esetében az őrizetre ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint a kérelmezőknek a tagállam valamely más területén történő őrizetben tartására; mivel a befogadási feltételekről szóló irányelv rögzíti, hogy a kérelmezőket kizárólag végső esetben, az őrizet alternatívájaként alkalmazható, szabadságelvonással nem járó valamennyi intézkedés alapos vizsgálatát követően lehet őrizetbe venni, továbbá hogy az őrizetnek a szükségesség és arányosság elvein kell alapulnia; mivel amennyiben az őrizetet közigazgatásági hatóságok rendelik el, a tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy az őrizet jogszerűségének bírósági felülvizsgálatát hivatalból és/vagy a kérelmező kérésére mielőbb elvégezzék; mivel a jelenlegi jogi keret alapján a tagállamok a kiskorúak esetében annak érdekében is kötelesek mindent megtenni, hogy az őrizetben lévőket szabadon bocsássák, és kiskorúak számára megfelelő szálláshelyen helyezték el;
- G. mivel annak ellenére, hogy az Unió külső határain állítólagosan elkövetett alapjogi jogsértések száma jelentősen megnőtt, a tagállamok nem kötelesek olyan független ellenőrzési mechanizmusokat létrehozni, amelyek szavatolják az alapjogok védelmét a külső határokon;
- H. mivel a határon folytatott eljárások során egyértelmű tájékoztatást és megfelelő segítséget kell biztosítani – többek között a jogi segítségnyújtás és a tolmácsolás megszervezésével – a harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek számára, különösen a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának lehetőségével kapcsolatban;
- I. mivel az EPRS európai végrehajtás-értékelési tanulmánya megállapította, hogy az eljárási irányelvben előírt eljárási garanciákat, kiváltképpen a tájékoztatáshoz, a jogi segítségnyújtáshoz és tolmácsoláshoz való jogot az értékelés keretében vizsgált tagállamok a gyakorlatban nem vagy csak szűkkörűen alkalmazzák;
- J. mivel az EPRS európai végrehajtás-értékelési tanulmánya számos olyan esetre rávilágít, amely az eljárási irányelvnek való megfelelés hiányáról tanúskodik; mivel a Bizottság mindössze két tagállam ellen indított kötelezettségszegési eljárást;

Általános észrevételek

- megjegyzi, hogy a Bizottság az új migrációs és menekültügyi paktum előkészítése során konzultációkat tartott az érdekelt felekkel, valamint eszmecsereket folytatott az Európai Parlamenttel és a tagállamokkal; kiemeli azonban, hogy jogszabályban rögzített jelentéstételi kötelezettsége és a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásból fakadó követelmények ellenére a Bizottság mind ez ideig nem nyújtott be végrehajtási jelentést az eljárási irányelvről, 2016-ban és 2020-ban pedig anélkül terjesztett elő javaslatokat a menekültügyi eljárásról szóló rendeletre vonatkozóan, hogy azokat hatásvizsgálat kísérte volna; elvárja, hogy a Bizottság terjessze elő a szóban forgó jelentést, amelyet már 2017-ben be kellett volna nyújtani;
- ismételten hangsúlyozza a tényeken alapuló megközelítés jelentőségét a koherens szakpolitikai döntéshozatal szempontjából;
- megjegyzi, hogy az ellenőrzés és a statisztikai adatok elengedhetetlenek az uniós jog tiszteletben tartásának biztosításához; felhívja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek statisztikai adatokat i. a határon folytatott eljárások keretében megvizsgált kérelmek számáról és az érintett kérelmezők kategóriájáról, ii. a határon folytatott eljárás igénybevétele alapjául szolgáló indokok típusairól és azok gyakoriságáról, iii. a határon folytatott eljárások kimeneteléről, mind az elsőfokú eljárások, mind pedig a fellebbezések esetében, továbbá iv. a határon folytatott eljárás alá nem vont személyek számáról és kategóriáiról;

Hatály

- kiemeli, hogy a határon folytatott eljárások jelenleg kivételnek minősülnek azon jogilag meghatározott szabály alól, amely szerint a menedékkérőknek joguk van belépni a tagállamok területére; megjegyzi, hogy számos nemzetközi védelem iránti kérelmet a tagállamok határain vagy tranzitónáiban, a kérelmező belépésére vonatkozó határozat meghozatala előtt nyújtanak be; megjegyzi, hogy az ilyen esetekben a tagállamok kizárólag az eljárási irányelv 31. cikkének (8) bekezdésében és 33. cikkében kimerítő jelleggel felsorolt helyzetekben, valamint az eljárási irányelv II. fejezetének alapelveivel és garanciáival összhangban rendelkezhetnek a határon folytatott eljárásokról; megjegyzi, hogy az eljárási irányelv szerinti határon folytatott eljárások átültetése és alkalmazása tagállamonként eltérő, ami az Unión belüli egységesség hiányához vezet; tudomásul veszi, hogy a legtöbb tagállam csak kevés esetben alkalmaz határon folytatott eljárásokat, sok tagállam pedig általában tartózkodik a határon folytatott eljárások alkalmazásától; rámutat ugyanakkor arra, hogy az EPRS európai végrehajtás-értékelési tanulmánya keretében vizsgált hét tagállam közül három az eljárási irányelv 43. cikkében meghatározott indokokat túllépve alkalmazza a határon folytatott eljárásokat, egyszersmind pedig felhívja őket, hogy hagyjanak fel e gyakorlat alkalmazásával; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy tartózkodjanak a határon folytatott eljárások belső határokon történő alkalmazásától;

2021. február 10., szerda

5. megjegyzi, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező összes személynek ahhoz fűződik érdeke, hogy kérelmével minél gyorsabban és hatékonyabban foglalkozzanak, feltéve hogy valamennyi kérelem egyedi értékelés tárgyát képezi, valamint érvényesülnek és hatékonyan gyakorolhatók a kérelmezők számára az uniós jog alapján biztosított eljárási garanciák és jogok;

A belépés meg nem történtének jogi fikciója és az őrizet

6. emlékeztet arra, hogy a határon folytatott eljárások a menedékkérelmi eljárások iránti kérelmek határon vagy tranzitónában történő, a tagállam területére való belépésről szóló határozat meghozatala előtti vizsgálatával járnak együtt; újfent felhívja a figyelmet arra, hogy a beléptetés Schengeni határellenőrzési kódex szerinti megtagadása nem érintheti a menedékkérelmi és a nemzetközi védelemre vonatkozó különös rendelkezések alkalmazását; megjegyzi, hogy ebből adódóan a tagállamok kötelesek megvizsgálni, hogy a menedékkérelmi védelemre szorulnak-e;

7. megjegyzi továbbá, hogy az eljárási irányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében engedélyezni kell a kérelmezők számára, hogy a tagállamban – többek között a nemzetközi védelem iránti kérelmem benyújtási helye szerinti határon vagy tranzitónákban – maradhassanak;

8. rámutat arra, hogy az a tény, hogy a kérelmező jogi szempontból nézve nem lépett be a tagállam területére, miközben ténylegesen e területen tartózkodik, jogi fikció; kiemeli, hogy e jogi fikció kizárólag a belépéshez való jogra és a tartózkodási jogosultságra gyakorol hatást, de nem azt jelenti, hogy a kérelmező nem az érintett tagállam joghatósága alá tartozik;

9. kiemeli, hogy a határon folytatott eljárások hatálya alá tartozó kérelmezők esetében valószínűsíthető, hogy menedékkérelmi eljárások iránti kérelmeik vizsgálata során őrizetbe kerülnek; rámutat továbbá arra, hogy az EPRS európai végrehajtás-értékelési tanulmánya keretében vizsgált tagállamok mindegyike tart őrizetben menedékkérelmi;

10. megismétli, hogy a befogadási feltételekről szóló irányelvben előírtaknak megfelelően a tagállamok senkit sem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy kérelmező, és hogy a kérelmezők csak nagyon egyértelműen meghatározott kivételes körülmények között vehetők őrizetbe; emlékeztet a befogadási feltételekről szóló irányelv átdolgozásáról kialakított, a Tanáccsal közös ideiglenes megállapodására, amely megtiltja a tagállamok számára, hogy a kérelmezőket állampolgárságuk alapján őrizetbe vegyék; hangsúlyozza, hogy a befogadási feltételekről szóló irányelv kiköti, hogy az őrizet továbbra is legvégső eszközként alkalmazható, csak a lehető legrövidebb ideig, valamint addig tarthat, amíg a befogadási feltételekről szóló irányelv 8. cikkének (3) bekezdésében megállapított indokok fennállnak, és hogy az őrizetbe vett személyeknek meg kell adni a lehetőséget, hogy fellebbezést nyújtsanak be szabadságelvonásuk ellen; megismétli, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6. cikkében és az EJEE 5. cikkében meghatározott szabadsághoz való jog az Unió határain is érvényesül; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nemigen dolgoztak ki, valamint alkalmaznak a határon folytatott eljárásokban olyan megoldásokat, amelyek az őrizet alternatíváiként szolgálnak, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket, hogy rendelkezésre álljanak az őrizet alternatívái;

11. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok a határon folytatott eljárások keretében anélkül tartanak őrizetben menedékkérelmi, hogy a nemzeti jog megfelelő joggal szolgálna a határon folytatott eljárások keretében történő őrizetbe vételre, ami pedig elégtelen biztosítékokat eredményezhet; hangsúlyozza, hogy amennyiben a tagállamok az őrizet alkalmazása mellett döntenek, gondoskodniuk kell arról, hogy nemzeti joguk megteremtse az ehhez szükséges jogalapot;

12. emlékeztet arra, hogy a C-924/19. PPU. és C-925/19. PPU. sz. egyesített ügyekben az EUB kimondta, hogy még ha a kérelmező el is hagyhatja a tranzitónát egy harmadik ország irányába, ez a helyzet akkor is őrizetnek minősülhet;

13. mély aggodalmát fejezi ki azokkal a jelentésekkel kapcsolatban, amelyek a tranzitónákbeli vagy a határ menti területeken működő idegenrendészeti fogdákbeli súlyos emberi jogi jogsértésekről és mostoha őrizeti körülményekről számolnak be; felhívja a tagállamokat, hogy a befogadási feltételekről szóló irányelv előírásainak megfelelően biztosítsanak tisztességes befogadási feltételeket a határokon működő létesítményekben; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az őrizetben tartott kérelmezőkkel emberi méltóságuk teljes körű tiszteletben tartásával kell bánni;

14. emlékeztet arra, hogy az eljárási irányelv alkalmazása során a tagállamoknak – összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartájával és a gyermek jogairól szóló 1989. évi ENSZ-egyezménnyel – elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk; megjegyzi, hogy az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága egyértelművé tette, hogy gyermekeket soha nem szabad bevándorlási okokból őrizetbe venni; megismétli a menekültügyi eljárásról szóló rendeletre irányuló módosított javaslattal kapcsolatos azon álláspontját, amely szerint kiskorúakat soha nem szabad a határon folytatott eljárások keretében őrizetbe venni, a határon folytatott eljárások pedig kizárólag akkor alkalmazhatók kiskorúak esetében, ha őrizetbe vételükre rendelkezésre áll alternatív megoldás; felhívja azokat a tagállamokat, ahol jelenleg a határon folytatott eljárás alkalmazása kiterjed a kiskorúakra, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekével összhangban vezessenek be az őrizet alternatívájaként szolgáló megoldásokat; felhívja a tagállamokat, hogy kizárólag akkor alkalmazzák a határon folytatott eljárásokat, ha rendelkezésre állnak ilyen, szabadságelvonással nem járó alternatívák;

2021. február 10., szerda

A beléptetés megtagadása és ellenőrzés

15. felhívja a figyelmet az FRA közelmúltbeli megállapításaira, különösen arra, amely szerint az elmúlt években számottevően megnövekedett a külső határokon bejelentett állítólagos alapjogi jogsértések száma; megjegyzi, hogy ez számos olyan esetet magában foglal, amely során a beléptetést a menedékjog iránti kérelem nyilvántartásba vétele nélkül – többek között a határon folytatott eljárások keretében – tagadták meg; megismétli, hogy a tagállamok kötelesek megakadályozni a szabálytalan határátlépéseket, egyúttal pedig emlékeztet arra, hogy e kötelezettség nem érinti a nemzetközi védelmet kérelmezők jogait; egyetért az FRA-val abban, hogy a szóban forgó állítólagos incidensek rendszeressége és súlyossága komoly alapjogi aggályokat vet fel; megismétli, hogy az uniós és a nemzetközi jog tiltja a beléptetés automatikus megtagadását, a visszaküldést és a kollektív kiutasítást; kiemeli továbbá, hogy az eljárási irányelv 8. cikke szerint a tagállamok kötelesek tájékoztatást nyújtani a menedékjog-kérelmezés lehetőségéről, amennyiben a jelek szerint fennáll a védelem iránti igény, valamint hogy azon személyek számára, akiktől megtagadták a beléptetést, az uniós joggal és az EJEE-vel összhangban biztosítani kell a hatékony jogorvoslathoz való hozzáférést; elítél minden olyan esetet, amelynek során a tagállamok e tekintetben elmulasztják betartani kötelezettségeiket, és felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul tegyenek eleget a szóban forgó kötelezettségeknek; felhívja a Bizottságot, hogy ténylegesen biztosítsa a tagállamok e kötelezettségeknek való megfelelését, többek között oly módon, hogy súlyos hiányosságok fennállása esetén felfüggeszti az uniós kifizetéseket;

16. úgy véli, hogy fontos egy független ellenőrző mechanizmus létrehozása, és felhívja a tagállamokat, hogy szavatolják az ellenőrző szervek akadálytalan hozzáférését a határon működő létesítményekhez az alapjogok hatékony védelmének, valamint a jogsértések rendszeres bejelentésének biztosítása érdekében, a szárazföldi határokon fennálló alapjogi problémákról szóló FRA-jelentésben megfogalmazott ajánlásokkal összhangban; úgy véli, hogy a döntéshozatali folyamat minőségét és eredményét, valamint az őrizet körülményeit és az eljárási biztosítékok tiszteletben tartását független ellenőrzés keretében is vizsgálni kell; úgy véli, hogy ezekben az ellenőrző szervezetekben független és illetékes nemzeti emberi jogi intézményeknek és NGO-knak, uniós ügynökségeknek, például az FRA-nak, továbbá nemzetközi szervezeteknek, többek között az UNHCR-nak is részt kell venniük;

Kísérő nélküli kiskorúak és a határon folytatott eljárás keretében különleges eljárási garanciákat igénylő, kiszolgáltatott helyzetben lévő kérelmezők

17. megjegyzi, hogy az eljárási irányelv 24. cikke rögzíti, hogy a tagállamok kötelesek a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása után észszerű időn belül értékelni, hogy a kérelmező különleges eljárási garanciákat igényel-e, és nem alkalmazhatnak határon folytatott eljárást, ha annak keretében e garanciák érvényesülése nem biztosítható;

18. hangsúlyozza, hogy bár a tagállamok kialakítottak a különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezők azonosítására szolgáló mechanizmusokat, ezek gyakran nem hatékony módon azonosítják e szükségleteket, és amennyiben azonosítják a szükségleteket, jellemzően csak a szemmel érzékelhető szükségleteket mérik fel; megjegyzi, hogy továbbra is kihívást jelent a különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezők hatékony és gyors azonosítása; kiemeli, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévők jogosultak arra, hogy különleges eljárási garanciák iránti igényeiket felmérjék, és hogy az uniós joggal összhangban megfelelő támogatást kapjanak, amennyiben határon folytatott eljárások alá vonják őket; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy ténylegesen azonosítsák a különleges eljárási garanciákat igénylő összes kérelmezőt, és hogy e személyek maradéktalanul igénybe vehessék e különleges garanciákat és támogatást, miként azt a befogadási feltételekről szóló irányelv is előírja; hangsúlyozza, hogy amennyiben a határon folytatott eljárás keretében nem biztosítható megfelelő támogatás, vagy ha az eljáró hatóság – kiemelt figyelmet fordítva a kínzás, a szexuális kényszerítés vagy a pszichológiai, fizikai, szexuális erőszak vagy nemi alapú erőszak más súlyos formáinak áldozataira – úgy ítéli meg, hogy a kérelmező különleges eljárási garanciákat igényel, az eljáró hatóság nem alkalmazhatja vagy fel kell függesztenie ezen eljárásokat a kérelmező tekintetében;

19. emlékeztet arra, hogy az eljárási irányelv 25. cikke (6) bekezdésének b) pontja szűk körre korlátozza azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén a tagállamok határon folytatott eljárás keretében dolgozhatják fel a kísérő nélküli kiskorúak kérelmeit; kiemeli, hogy a vizsgált tagállamok nem vezettek be az életkor megállapítását szolgáló megfelelő módszereket; felhívja a tagállamokat, hogy szavatolják a gyermek mindenek felett álló érdekének tiszteletben tartását, valamint a gyermekek, többek között az emberkereskedelem áldozatainak védelmét; megjegyzi, hogy az eljárási irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy felmentsék a kísérő nélküli kiskorúakat a határon folytatott eljárás alól, és kérelmeiket ennek megfelelően rendes menekültügyi eljárás keretében dolgozzák fel; felhívja a tagállamokat, hogy mentsék fel a kísérő nélküli kiskorúakat a határon folytatott eljárások alól;

Eljárási biztosítékok

20. megjegyzi, hogy a határon folytatott eljárások gyorsított eljárások, továbbá emlékeztet arra, hogy az eljárási irányelv 43. cikke értelmében a határon folytatott eljárások alá vont kérelmezőket ugyanazok a jogok és garanciák illetik meg, mint a rendes eljárások alá vont kérelmezőket;

21. kiemeli, hogy valamennyi vizsgált tagállamban komoly problémákról számoltak be a jogi segítségnyújtáshoz való hozzáféréssel és annak minőségével összefüggésben; hangsúlyozza, hogy a jogi segítségnyújtás alapvető fontosságú a tisztességes menekültügyi eljárások biztosításához; javasolja, hogy már első fokon, a menedékjog iránti kérelem nyilvántartásba vételétől kezdődően álljon rendelkezésre az ingyenes jogi segítségnyújtás; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a jogi segítségnyújtást a gyakorlatban is ténylegesen igénybe lehessen venni, és kellő számú és szakképzett jogi tanácsadó álljon rendelkezésre;

2021. február 10., szerda

22. megjegyzi, hogy az eljárási irányelv lehetővé teszi a tagállamoknak annak engedélyezését, hogy a kérelmezők támogatása érdekében a nem kormányzati szervezetek hozzáférjenek a határon folytatott eljáráshoz; sajnálja, hogy a határon folytatott eljárások keretében számos tagállam nem szabályozza a határokon működő létesítmények, a határátkelőhelyek és a tranzitzőnák esetében a szakosodott nem kormányzati szervezetek ilyen jellegű hozzáférését, amely kulcsszerepet játszhat a kérelmezők törvényes és eljárási jogainak védelmében, valamint hozzájárulhat az első fokú határozatok jobb minőségéhez;

23. hangsúlyozza, hogy a határon folytatott eljárásokat a rövid eljárási határidők és az őrizetbe vétel kombinációja jellemzi; úgy véli, hogy célravezető határidők szükségesek annak érdekében, hogy őrizetbe vétel esetén a mozgás szabadságának átmeneti elvonása a lehető legrövidebb legyen; emlékeztet arra, hogy a tagállamok bevezethetnek rövidebb, de észszerű határidőket, amennyiben az nem érinti a vizsgálat megfelelő és teljes körű lefolytatását, valamint az eljárási irányelvben meghatározott alapvető biztosítékok és alapelvek tényleges érvényesülését a kérelmező tekintetében; megjegyzi, hogy a határon folytatott eljárás tekintetében tagállamonként eltérő határidők vonatkoznak mind a határozathozatalra, mind a fellebbezés benyújtására: előbbi esetében a rendelkezésre álló időtartam két és 28 nap között, utóbbi esetében pedig két és hét nap között mozog; rámutat arra, hogy a rövid határidők kihívást jelenthetnek a meghallgatásra vagy fellebbezésre való alapos felkészülés, következésképpen pedig az eljárás tisztességes alkalmazása szempontjából, kiváltképpen akkor, ha az eljárási irányelvben foglalt eljárási biztosítékokat nem alkalmazzák hatékony módon;

24. megismétli, hogy a tagállamoknak – az eljárási irányelvben foglaltak szerint – kötelezettségük biztosítani a kérelmezők számára a segítségnyújtáshoz, a képviselőhöz és az eljárási tájékoztatáshoz való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy a kérelmezőknek időben meg kell kapniuk a határon folytatott eljárásokra, valamint a jogaikra és kötelezettségeikre vonatkozó megfelelő és érthető információkat; rámutat arra, hogy a tolmácsolást személyesen jelen lévő tolmács révén kell biztosítani, és arról a határon folytatott eljárás összes szakaszában gondoskodni kell; emlékeztet arra egyfelől, hogy a személyes meghallgatások a tagállamok azon kötelezettségéből következnek, amely szerint tényleges lehetőséget kell biztosítani a kérelmezők számára kérelmeik indokolásának és a vizsgálati eljárás szempontjából kulcsfontosságú elemek bemutatásához, másfelől pedig arra, hogy a meghallgatásokat megfelelően képzett személyzetnek kell lefolytatnia; hangsúlyozza, hogy a kérelmezőknek elegendő időt kell biztosítani a meghallgatásra való felkészüléshez; aggodalommal állapítja meg, hogy az EPRS európai végrehajtás-értékelési tanulmányában vizsgált tagállamok a határon folytatott eljárásokkal összefüggésben nem teljesítik azon kötelezettségeiket, amelyeket az eljárási irányelv meghatároz az eljárási biztosítékok kapcsán, és hangsúlyozza, hogy ha a kérelmezők nehézségekbe ütköznek az eljárási biztosítékok igénybevétele terén, az súlyos következményekkel járhat az Európai Unió Alapjogi Chartájában garantált jogaikra nézve; felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre és alkalmazzák az eljárási irányelvben foglalt biztosítékokat;

25. elismeri, hogy az eljárási irányelv alapján a tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a fellebbezések automatikus felfüggesztő hatállyal bírnak-e; emlékeztet azonban arra, hogy az EUB elismerte, hogy a fellebbezésnek felfüggesztő hatályúnak kell lennie, amennyiben olyan kiutasítási határozat ellen irányul, amelynek végrehajtása az érintett harmadik országbeli állampolgárt a visszaküldés komoly kockázatának teheti ki;

A határon folytatott eljárások nagyszámú érkezések esetén

26. megjegyzi, hogy az eljárási irányelv 43. cikkének (3) bekezdésével összhangban nagyszámú, a nemzetközi védelem iránti kérelmeiket a határon vagy tranzitzőnában benyújtó harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy érkezése esetén a szóban forgó eljárások abban az esetben is alkalmazhatók, ha és ameddig e harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek rendes elhelyezésére a határ vagy a tranzitzőna közelében kerül sor;

27. emlékeztet arra, hogy az eljárási irányelv II. fejezetében meghatározott biztosítékok abban az esetben is alkalmazandók, ha sok az érkező; úgy véli, hogy e tekintetben alapvető fontosságú, hogy kellő létszámú személyzet és elegendő erőforrás álljon rendelkezésre; aggodalommal jegyzi meg, hogy ezekben az esetekben a határon folytatott eljárások megfelelő alkalmazása kihívást jelenthet, akár az alapvető jogok megsértésének kockázatát is magukban hordozhatják, és a hatékonyság tekintetében is aggályokat vethetnek fel;

28. osztja az FRA, az ENSZ menekültügyi főbiztosa és a migránsok emberi jogaival foglalkozó különleges ENSZ-előadó azon aggályait, amelyeket a görögországi fogadóállomások határon lefolytatott gyorsított eljárásai esetében az eljárási garanciák és az alapvető jogok tiszteletben tartása kapcsán megfogalmaztak; sajnálatát fejezi ki a súlyos alapjogi hiányosságok miatt, amelyeket az FRA ezeken az európai fogadóállomásokon azonosított;

29. megjegyzi, hogy amennyiben nagyszámú menedékkérő érkezik a határátkelőhelyekre, az uniós ügynökségek támogatást nyújthatnak a tagállamoknak azt biztosítandó, hogy valamennyi kérelmező számára biztosított legyen a gyors és tisztességes eljárás; külön felhívja a figyelmet arra, hogy az EASO operatív támogatást nyújthat a menekültügyi eljárás különböző lépéseire, a Frontex pedig segíthet az előszűrés, az azonosítás és az ujjnyomatok rögzítésének folyamatában; megjegyzi, hogy az EASO az úgynevezett határon folytatott gyorsított eljárás keretében eddig csak Görögországban, a szigetek számára nyújtott segítséget; rámutat továbbá arra, hogy történtek előrelépések, de továbbra is tetten érhetőek súlyos hiányosságok, amelyek közé tartozik például, hogy a határon folytatott eljárások átlagban több hónapig elhúzódnak; reméli, hogy a tervezett uniós menekültügyi ügynökség hozzájárul majd e hiányosságok felszámolásához;

2021. február 10., szerda

A határon folytatott eljárások alkalmazása

30. emlékeztet arra, hogy a határon folytatott eljárások alkalmazása továbbra is a tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik; megismétli, hogy a határon folytatott eljárások alkalmazásakor a tagállamoknak olyan feltételeket kell biztosítaniuk, amelyek szavatolják a tisztességes és megfelelő eljárást, valamint az eljárás kimenetelének gyors ismertetését a nemzetközi védelmet kérelmezőkkel; megjegyzi, hogy az eljárási garanciák, például a jogi segítségnyújtáshoz való jog hatékonysága – különösen az összetettebb esetekben – meggyengülhet; hangsúlyozza, hogy a hatékony eljárásokhoz eljárási biztosítékoknak is társulniuk kell; kiemeli, hogy amennyiben valamely határozat nem hozható meg legkésőbb négy héten belül, a kérelmet az eljárási irányelv egyéb rendelkezéseivel összhangban kell feldolgozni; felhívja a tagállamokat, hogy mind jogilag, mind a gyakorlatban teljeskörűen tartsák tiszteletben az eljárási irányelvben megállapított eljárási biztosítékokat;

31. felhívja a tagállamokat a határon folytatott jelenlegi eljárások helyes alkalmazásával kapcsolatos bevált gyakorlatok folyamatos cseréjére, és hogy e gyakorlatokat a Bizottsággal is osszák meg;

32. felhívja a tagállamokat, hogy kritikus szemmel vizsgálják meg, hogy a jelenlegi operatív kapacitásuk elegendő-e a határon folytatott eljárások tekintetében fennálló kötelezettségeik teljesítésének biztosításához; felhívja a tagállamokat, hogy szükség esetén javítsák az operatív együttműködést és támogatásnyújtást;

33. felhívja a Bizottságot, hogy hatékony módon kövesse nyomon az eljárási irányelv 43. cikkének és a kapcsolódó rendelkezések végrehajtását, és a szabályok be nem tartása esetén tegyen lépéseket, ideértve adott esetben a kötelezettségszegési eljárások megindítását is;

o

o o

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2021. február 10., szerda

P9_TA(2021)0043

A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés a 2016–2018 közötti időszakban

Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről (az eljárási szabályzat 122. cikkének (7) bekezdése) – a 2016–2018 közötti időszakra vonatkozó éves jelentés (2019/2198(INI))

(2021/C 465/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen az EUSZ 1., 9., 10., 11. és 16. cikkére, valamint az EUMSZ 15. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a Charta) és különösen annak 41. és 42. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2011–2013. évben a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló (az eljárási szabályzat 104. cikkének (7) bekezdése), 2014. március 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a 2014–2015. évben a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló (az eljárási szabályzat 116. cikkének (7) bekezdése), 2016. április 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az uniós intézmények átláthatóságáról, elszámoltathatóságáról és feddhetetlenségéről szóló, 2017. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai ombudsman éves jelentéseire és a Tanács jogalkotási folyamatának átláthatósága kapcsán végzett, OI/2/2017. számú stratégiai vizsgálatról szóló különjelentésére,
- tekintettel az ombudsman OI/2/2017. számú, az Európai Unió Tanácsa előkészítő szerveiben folytatott jogalkotási viták átláthatósága kapcsán végzett stratégiai vizsgálatáról szóló, 2019. január 17-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága (EUB), valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) ítélezési gyakorlatára,
- tekintettel az 1049/2001/EK rendelet 2016-ban, 2017-ben és 2018-ban történő alkalmazásáról szóló bizottsági, tanácsi és parlamenti jelentésekre,
- tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az európai ombudsman 2016. évi tevékenységéről szóló éves jelentéséről szóló, 2017. november 16-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Ursula von der Leyen bizottsági elnök által kiadott, a 2019–2024 közötti időszakra vonatkozó politikai iránymutatásokra,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére és 122. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A9-0004/2021),

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

⁽²⁾ HL C 378., 2017.11.9., 27. o.

⁽³⁾ HL C 66., 2018.2.21., 23. o.

⁽⁴⁾ HL C 337., 2018.9.20., 120. o.

⁽⁵⁾ HL C 411., 2020.11.27., 149. o.

⁽⁶⁾ HL L 264., 2006.9.25., 13. o.

⁽⁷⁾ HL C 356., 2018.10.4., 77. o.

2021. február 10., szerda

- A. mivel az Unió a Szerződések értelmében „tisztetben tartja a polgárai közötti egyenlőség elvét; az Unió intézményei [...] valamennyi uniós polgárt egyenlő figyelemben részesítik” (az EUSZ 9. cikke); mivel „minden polgárnak joga van ahhoz, hogy részt vegyen az Unió demokratikus életében”, és mivel „a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni” (az EUSZ 10. cikkének (3) bekezdése, az EUSZ 13. preambulumbekzdésével, 1. cikkének (2) bekezdésével és 9. cikkével együttesen értelmezve);
- B. mivel az EUMSZ 15. cikke kimondja, hogy „a jó kormányzás előmozdítása és a civil társadalom részvételének biztosítása céljából az Unió intézményei, szervei és hivatalai munkájuk során a nyitottság elvének lehető legnagyobb mértékű tisztetben tartásával járnak el”, továbbá „bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz hozzáférni”;
- C. mivel a dokumentumokhoz való hozzáférési jogot és annak alapvető jogként betöltött státuszát még inkább hangsúlyozza a Charta 42. cikke, amely már „ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések” (az EUSZ 6. cikkének (1) bekezdése); mivel a dokumentumokhoz való hozzáférési jog biztosítja a polgárok számára, hogy hatékonyan gyakorolhassák az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek munkájának és tevékenységeinek, ezen belül különösen a jogalkotási folyamatnak az ellenőrzéséhez való jogukat;
- D. mivel az uniós intézményeknek a jogállamiság elvével összhangban kell működniük; mivel az uniós intézményeknek a lehető legmagasabb szintű átláthatósági, elszámoltathatósági és feddhetetlenségi normákra kell törekedniük; mivel ezek az alapelvek kulcsfontosságú alkotóelemek az uniós intézményeken belüli jó kormányzás előmozdításában és annak biztosításában, hogy az Unió működése és döntéshozatali folyamata nyitottabb legyen; mivel a demokrácia, a jó kormányzás és a hatékony döntéshozatal szempontjából alapvető fontosságú a polgárok uniós intézményekbe vetett bizalma; mivel az átláthatóságot és a dokumentumokhoz való hozzáférést azzal kapcsolatban is garantálni kell, hogy miként hajtják végre az uniós szakpolitikákat az egyes szinteken, és hogyan használják fel az uniós forrásokat; mivel a nyitottság és a civil társadalom részvétele elengedhetetlen az uniós intézményeken belül a jó kormányzás előmozdításához; mivel a demokrácia alapelveivel összhangban a polgároknak joguk van megismerni és nyomon követni a döntéshozatali folyamatot; mivel az Európai Parlament a jogalkotási eljárása során – beleértve a bizottsági szakaszt is – nagyfokú átláthatósággal működik, aminek köszönhetően a polgárok, a média és az érdekelt felek megérthetik, hogyan és miért hozzák meg az adott döntéseket, világosan megismerhetik a Parlamenten belüli különböző álláspontokat és a konkrét javaslatok eredetét, továbbá nyomon követhetik a végső határozatok elfogadását;
- E. mivel az EUSZ 16. cikkének (8) bekezdése értelmében a Tanács ülései nyilvánosak, ha azokon jogalkotási aktus tervezetéről tanácskoznak vagy szavaznak; mivel az ombudsman szerint a jelenlegi gyakorlat, amelynek során a folyamatban lévő jogalkotási eljárásokban a legtöbb előkészítő dokumentumot a „LIMITE” megjelöléssel látják el, aránytalanul korlátozza a polgárok ahhoz való jogát, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáféréssel rendelkezzenek a jogalkotási dokumentumokhoz⁽⁸⁾; mivel az átláthatóság biztosításával kapcsolatos elkötelezettség Tanácson belüli hiánya azt tükrözi, hogy uniós társjogalkotóként betöltött szerepkörében a Tanács nem számoltatható el;
- F. mivel az ombudsman által 2018-ban lezárt vizsgálatokban a legfőbb aggályok az átláthatóságot, az elszámoltathatóságot, valamint az információkhoz és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést (24,6 %) érintették, majd ezt követte a szolgáltatási kultúra (19,8 %) és a mérlegelési jogkör megfelelő alkalmazása (16,1 %); mivel az egyéb aggályok között szerepelt az eljárási jogok, például a meghallgatáshoz való jog tisztetben tartása, az alapvető jogok tisztetben tartása, etikai kérdések, az uniós döntéshozatalban, többek között a kötelezettségzegési eljárásokban való nyilvános részvétel, az uniós ajánlati felhívásokkal, támogatásokkal és szerződésekkel kapcsolatos hatékony és eredményes pénzgazdálkodás, a munkaerő-felvétel, valamint az uniós személyzeti ügyek megfelelő kezelése;
- G. mivel az ombudsman 2018-ban új honlapot indított, amely megújult, felhasználóbarát felületet kínál a potenciális panaszosok számára; mivel az ombudsmannak a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos „gyorsított” panaszkezelési eljárása az ombudsman az iránti elkötelezettségét tükrözi, hogy segítséget nyújtson és gyors döntéseket hozzon a segítséget kérők érdekében;
- H. mivel az ombudsman OI/2/2017/TE stratégiai vizsgálata azt állapította meg, hogy a Tanács átláthatóságának hiánya a jogalkotási dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés, valamint döntéshozatali folyamatának jelenlegi gyakorlata tekintetében, különösen a Tanács előkészítő szervei, köztük a bizottságai, munkacsoportjai és az Állandó Képviselők

⁽⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/hu/recommendation/en/89518>

2021. február 10., szerda

Bizottsága (Coreper) által végzett előkészítési szakaszok során, hivatali visszásságnak minősül; mivel miután a Tanács vonakodott végrehajtani az ajánlásait, az ombudsman 2018. május 16-án benyújtotta a Parlamentnek a Tanács jogalkotási folyamatának átláthatóságáról szóló, OI/2/2017/TE. számú különjelentést; mivel az ombudsman stratégiai vizsgálatairól szóló, 2019. január 17-i állásfoglalásában a Parlament támogatta az ombudsman ajánlásait;

- I. mivel a Bizottság Jogi Szolgálata által az átláthatósági nyilvántartással kapcsolatban kiadott véleményekhez való nyilvános hozzáférés iránti egy kérelemnek a Bizottság általi kezelésére vonatkozó 1302/2017/MH ügyben az ombudsman megállapította, hogy a dokumentumokhoz való szélesebb körű hozzáférés Bizottság általi folyamatos megtagadása hivatali visszásságnak minősül, mivel a Bizottság nem a lehető legnagyobb nyitottsággal és készséggel járt el éppen az átláthatóság előmozdítását célzó intézkedés mint olyan eszköz kapcsán, amely az EU legitimitásának és elszámoltathatóságának növelését hivatott szolgálni;

Az átláthatóság tágabb megközelítése

1. határozottan kitar azon törekvése mellett, hogy a polgárokat közelebb hozza döntéshozatali folyamatához; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság és az elszámoltathatóság elengedhetlen ahhoz, hogy a polgárok továbbra is megbízzanak az EU politikai, jogalkotási és igazgatási tevékenységében; kiemeli, hogy az EUSZ 10. cikkének (3) bekezdése a részvételi demokráciát az EU egyik fő demokratikus elveként ismeri el, hangsúlyozva, hogy a döntéseket a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni; emlékeztet arra, hogy a teljes mértékben demokratikusan és nagyfokú átláthatósággal működő európai szintű döntéshozatal elengedhetetlen a polgárok uniós intézményekbe vetett bizalmának növeléséhez; hangsúlyozza, hogy az összes uniós intézménynek hasonló szintű átláthatóság mellett kell folytatnia tevékenységét;
2. elégedetten veszi tudomásul az átláthatóságért felelős biztos kijelölését, akinek feladata, hogy nagyobb átláthatóságot teremtsen a jogalkotási folyamatban az uniós intézményeknél;
3. emlékeztet arra, hogy a Parlament nyílt és átlátható módon képviseli az európai polgárok érdekeit és ennek során célja, hogy biztosítsa teljes körű tájékozottságukat, amint azt az ombudsman is megerősítette, továbbá tudomásul veszi a Bizottság által az átláthatósági normái javítása terén tett előrelépést; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Parlament és az ombudsman felhívásai és ajánlásai ellenére a Tanács még nem állított fel hasonló normákat, és döntéshozatali folyamata messze nem átlátható; felhívja a Tanácsot, hogy hajtsa végre a gyakorlatban az EUB vonatkozó ítéleteit, és ne kerülje meg azokat; nagyra értékeli egyes tanácsi elnökségek és egyes tagállamok bevált gyakorlatait a tanácsi dokumentumok – köztük a Tanács elnökségének javaslatai – közzétételére terén;
4. üdvözlözi az Európai Unió Tanácsának az 1011/2015/TN számú ügy ombudsman általi újbóli megnyitását követően hozott azon határozatát, hogy az 1049/2001/EK rendelet kell alkalmazni a Főtitkárságánál lévő, a különböző kormányközi szervek és szervezetek támogatására irányuló feladatokhoz kapcsolódó dokumentumokra, például a szóban forgó testület azzal kapcsolatos véleményeire, hogy a jelöltek mennyire alkalmasak a bírói és főtanácsnoki feladatok ellátására az EU Bíróságánál és Törvényszékénél; üdvözlözi az ombudsman véleményét, miszerint nagyobb nyitottságot érdemes tanúsítani azon kérdést illetően, hogy miként teremthető megfelelő egyensúly az egyének magas rangú közhivatali kapcsolatait érintő személyes adatainak védelme és a magas rangú közhivatalra történő kinevezés folyamata maximális átláthatóságának biztosítása között;
5. sajnálatosnak tartja a Bizottság azon visszatérő gyakorlatát, hogy gyakran csak igen korlátozott mennyiségű információt nyújt a Parlamentnek az uniós jogszabályok végrehajtásáról; kéri az intézményeket, hogy tartsák tiszteltben a lojális együttműködés elvét és proaktívan tegyék közzé ezeket az információkat; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság megtagadta az uniós szakpolitikák hatékonyságára vonatkozó statisztikák közzétételét, ami akadályozza az alapvető jogokra jelentős hatást gyakorló szakpolitikák nyilvánosság általi ellenőrzését; kéri a Bizottságot, hogy legyen kezdeményezőbb e statisztikák közzétételére terén annak igazolása érdekében, hogy a szakpolitikák a számukra kitűzött célok eléréséhez szükségesek és azzal arányosak; kéri a Bizottságot, hogy a harmadik felekkel kötött szerződéseket illetően átlátható módon járjon el; kéri a Bizottságot, hogy a jelenlegi gyakorlatához képest legyen kezdeményezőbb azzal kapcsolatban, hogy a pályázati eljárásokról a lehető legtöbb információt közlésezi;
6. hangsúlyozza a kötelezettségzegési eljárásokban hozott határozatok átláthatóságának javítása érdekében hozott intézkedések fontosságát; kéri különösen, hogy az ezen eljárások keretében a Bizottság által a tagállamoknak küldött dokumentumok és az azokra adott válaszok legyenek a nyilvánosság számára hozzáférhetőek;
7. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi megállapodások kötelező erővel bírnak és hatással vannak az uniós jogalkotásra, továbbá hangsúlyozza, hogy a tárgyalásoknak az egész folyamat során átláthatóknak kell lenniük; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 218. cikkének megfelelően a Parlamentet teljeskörűen és azonnal tájékoztatni kell a tárgyalások minden szakaszában; kéri a Bizottságot, hogy növelje erőfeszítéseit és biztosítsa az EUMSZ 218. cikkének maradéktalan betartását;

2021. február 10., szerda

8. mélységesen sajnálja, hogy a Bizottság és a Tanács megfelelő indokolás nélkül ragaszkodik a zárt ülések tartásához; úgy véli, hogy a zárt ülésekre irányuló kérelmeket megfelelően értékelni kell; egyértelmű kritériumokat és szabályokat szorgalmaz az uniós intézményekben tartott zárt ülések iránti kérelmekre vonatkozóan;
9. emlékeztet arra, hogy a jogalkotás átláthatósága rendkívüli jelentőséggel bír a polgárok számára, és fontos eszköze annak, hogy a polgárok aktívan részt vehessenek a jogalkotási folyamatban; üdvözli a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. évi intézményközi megállapodást és a három intézmény által abban vállalt azon kötelezettséget, hogy a vonatkozó jogszabályok és esetjog alapján biztosítják a jogalkotási eljárások átláthatóságát, beleértve a háromoldalú tárgyalások megfelelő kezelését;
10. sürgeti az intézményeket, hogy folytassák az egyeztetéseket egy kifejezetten a jogalkotási ügyek állására vonatkozó felhasználóbarát közös adatbázis (közös jogalkotási adatbázis) kialakítása irányában, amint azt a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban is rögzítették, a nagyobb átláthatóság biztosítása érdekében;
11. üdvözli a nagyobb átláthatóság iránti lakossági igény kezelése céljából már elindított kezdeményezéseket, többek között a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok intézményközi nyilvántartását, amely a Parlament, a Bizottság és a Tanács közös eszközeként 2017 decemberében kezdte meg működését, és hozzáférést biztosít a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok teljes életciklusához;
12. rámutat, hogy még inkább fokozni kell a komitológiai eljárások átláthatóságát, valamint javítani kell a komitológiai nyilvántartás hozzáférhetőségét és módosítani tartalmát a döntéshozatali folyamattal kapcsolatos nagyobb átláthatóság biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy e folyamat alapvető eleme kell hogy legyen a nyilvántartás keresőfunkcióinak oly módon történő javítása, hogy szakpolitikai területekre lebontva lehessen benne keresni;
13. üdvözli a 2018 februárjában hatályba lépett, a Bizottság tagjaira vonatkozó új magatartási kódexet, amely elsősorban a biztosok és az érdekképviselők közötti találkozók, valamint az egyes biztosok üzleti útjainak költségei tekintetében növeli az átláthatóságot; sajnálja, hogy a Tanács még mindig nem fogadta el a tagjaira vonatkozó magatartási kódexet, és sürgeti a Tanácsot, hogy haladéktalanul fogadjon el ilyen kódexet; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a Tanácsnak a többi intézménnyel azonos mértékben elszámoltathatónak és átláthatónak kell lennie;
14. emlékeztet módosított eljárási szabályzatára, amely szerint a képviselőknek rendszeres gyakorlattá kell tenniük, hogy kizárólag az átláthatósági nyilvántartásba bejegyzett érdekképviselőkkel találkozni; emlékeztet arra is, hogy a képviselőknek online közzé kell tenniük az átláthatósági nyilvántartás alkalmazási körébe tartozó érdekképviselőkkel betervezett valamennyi találkozót, az előadók, árnyékelőadók és bizottsági elnökök pedig kötelesek minden jelentés esetében online közzétenni az átláthatósági nyilvántartás alkalmazási körébe tartozó érdekképviselőkkel betervezett valamennyi találkozót; rámutat azonban ennek kapcsán, hogy a megválasztott képviselők korlátozások nélkül bárkivel találkozhatnak, akit politikai munkájuk szempontjából relevánsnak és fontosnak tartanak;
15. úgy véli, hogy a jelenlegi információszerzési módszer – amely szerint a Parlament honlapján közzétett, a szavazatok szövegét tartalmazó pdf-fájlokból kereshető ki, hogy hogyan szavaznak az európai parlamenti képviselők – nem felhasználóbarát és nem járul hozzá az EU átláthatóságához; olyan felhasználóbarát rendszert szorgalmaz, amelynek keretében az egyes név szerinti szavazások esetében a megszavazott szöveg és a szavazások eredménye képviselőcsoportonként és képviselőnként szűrhető, így egyszerre látható;
16. üdvözli, hogy a kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodásra irányuló bizottsági javaslattal (COM(2016)0627) kapcsolatos tárgyalások végre lezárultak, és sürgeti a három intézményt, hogy azt haladéktalanul hajtsák végre; hangsúlyozza, hogy a polgárok európai intézményekbe vetett magas szintű bizalmának fenntartása érdekében nagyobb átláthatóságra van szükség az intézményeken belül szervezett találkozók tekintetében;
17. ösztönzi továbbá a nemzeti kormányok és parlamentek tagjait, hogy törekedjenek nagyobb átláthatóságra az érdekképviselőkkel tartott találkozóik során, mivel az uniós ügyekkel kapcsolatos döntéshozatal során tágabb értelemben ők is az uniós jogalkotás részét képezik;

Dokumentumokhoz való hozzáférés

18. emlékeztet arra, hogy az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga a Szerződésekben és a Chartában rögzített alapvető jog, és elválaszthatatlanul kapcsolódik az intézmények demokratikus jellegéhez; hangsúlyozza, hogy létfontosságú, hogy ezt a jogot a lehető legkorábbi szakaszban és legszélesebb körben gyakorolják, hiszen ez biztosítja az uniós intézmények munkájának és tevékenységeinek demokratikus ellenőrzését; emlékeztet arra, hogy a polgárok politikai intézményekbe vetett bizalma a képviseleti demokráciák kulcsfontosságú alapeleme;

2021. február 10., szerda

19. emlékeztet a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló korábbi állásfoglalásaiban megfogalmazott felhívásaira; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság és a Tanács nem követte nyomon megfelelően a Parlament több javaslatát;
20. rámutat, hogy az átláthatóságot, valamint az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférést az 1049/2001/EK rendelettel összhangban szabállyá kell tenni, és hogy – az Európai Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata által meghatározottak szerint – a szabály alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez fűződő nyomós közérdeket;
21. ismét hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ne minősítsék felül a dokumentumokat, ami a nyilvánosság általi ellenőrzés rovására mehetne; sajnálatosnak tartja, hogy a hivatalos dokumentumokat gyakran felülminősítik; megismétli azon álláspontját, hogy világos és egységes szabályokat kell megállapítani a dokumentumok minősítésére és minősítésének feloldására vonatkozóan;
22. tudomásul veszi, hogy a Bizottsághoz nyújtják be a legtöbb, meghatározott dokumentumokra vonatkozó alapkérelmet (2018-ban 6 912 db), ezt követi a Tanács (2018-ban 2 474 db), majd a Parlament (2018-ban 498 db); elismeri az általánosan pozitív válaszadási arányt (2018-ban 80 % a Bizottságnál, 72,2 % a Tanácsnál és 96 % a Parlamentnél);
23. érdeklődéssel jegyzi meg, hogy az elutasítás főbb indokai az intézmények döntéshozatali folyamata, az egyének magánélete és személyi sérthetlensége, valamint az adott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei védelmének szükségességén alapulnak; megjegyzi továbbá, hogy a Parlamentnél a jogi tanácsadás védelme szintén releváns indokul szolgált azokban az esetekben, amikor főként elnökségi dokumentumokat igényeltek, míg a Bizottságnál a szemlék, vizsgálatok és ellenőrzések elvégzése, illetve a közbiztonság szolgált további releváns indokul a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása esetén;
24. üdvözlzi az Európai Bíróság C-213/15. számú (Bizottság kontra Patrick Breyer) ügyben hozott határozatát, amelyben a Bíróság helybenhagyta a Törvényszék ítéletét és megállapította, hogy a Bizottság nem tagadhatja meg a tagállamok által benyújtott, nála lévő beadványokhoz való hozzáférést pusztán azon az alapon, hogy azok bírósági eljárásokhoz kapcsolódó dokumentumok; megjegyzi, hogy a Bíróság véleménye szerint az ilyen hozzáférés iránti kérelmekkel kapcsolatos döntést az 1049/2001/EK rendelet alapján kell meghozni, és a Bíróság igazságszolgáltatási tevékenységéhez kapcsolódó dokumentumok elviékben nem esnek a rendelet hatályán kívül, amennyiben azok a rendeletben felsorolt uniós intézmények, köztük – mint e konkrét esetben – a Bizottság birtokában vannak;
25. támogatja a civil társadalom arra irányuló kérését⁽⁹⁾, hogy az Európai Unió Bíróságának nyilvános tárgyalásait élőben közvetítsék, amint az már néhány nemzeti és nemzetközi bíróságnál – például a francia Alkotmánytanácsnál (Conseil Constitutionnel) és az Emberi Jogok Európai Bíróságánál – is történik;
26. emlékeztet a 2014–2015-ben a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2016. április 28-i állásfoglalásában a Bizottsághoz és a Tanácshoz intézett felhívására;
27. emlékeztet arra, hogy az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálata 2012-ben megrekedt, és sajnálattal veszi tudomásul a Bizottság azon szándékát, hogy visszavonja az erre irányuló javaslatot; sürgeti az összes érintett felet, hogy kapcsolódjanak be újra a folyamatba, és folytassák a felülvizsgálattal kapcsolatos munkát annak érdekében, hogy a rendelet rendelkezéseit hozzáigazítsák a Lisszaboni Szerződéshez, és biztosítsák, hogy hatálya valamennyi uniós intézményre, szerve és ügynökségre kiterjedjen azzal a végső céllal, hogy az uniós polgárok szélesebb körű és hatékonyabb hozzáférést kapjanak az uniós dokumentumokhoz;
28. rámutat, hogy az EUSZ és az EUMSZ hatálybalépésének eredményeként a dokumentumokhoz való hozzáférés joga az EU valamennyi intézményére, szerveire és ügynökségére vonatkozik, amint azt az EUMSZ 15. cikkének (3) bekezdése rögzíti; úgy véli, hogy az 1049/2001/EK rendeletet módosítani és korszerűsíteni kell, hogy az összhangban álljon a Szerződésekkel és választ adjon az e területen bekövetkezett fejleményekre, figyelembe véve az EUB és az EJEB vonatkozó ítélkezési gyakorlatát is; ezért sürgeti mindhárom intézményt, hogy folytassanak konstruktív munkát egy felülvizsgált rendelet elfogadása érdekében;
29. hangsúlyozza, hogy annak biztosítása, hogy a polgárok megérthessék és részletesen nyomon követhessék a jogalkotási folyamatot, valamint részt vehessenek abban, a Szerződésekben előírt jogi követelmény és egyben a demokratikus ellenőrzés és az egészében vett demokrácia egyik alapkövetelménye; úgy véli, hogy amennyiben a háromoldalú egyeztetések keretében dokumentumok jönnek létre, például napirendek, eredmény-összefoglalók, jegyzőkönyvek és a Tanács általános megközelítései, akkor – amint és amilyen formátumban elérhetővé válnak – azok a jogalkotási eljárásokhoz kapcsolódó dokumentumoknak minősülnek, és főszabály szerint nem lehet azokat más jogalkotási dokumentumoktól eltérően kezelni;

⁽⁹⁾ <https://thegoodlobby.eu/campaigns/openletter-to-the-president-of-the-court-of-justice-of-the-european-union-asking-foreu-courts-to-live-stream-their-publichearings>

2021. február 10., szerda

30. hangsúlyozza az átláthatóság és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés fontosságát; hangsúlyozza, hogy a jogalkotási folyamatban létfontosságú a magas szintű átláthatóság, hogy a polgárok, a média, a civil társadalom és más érdekelt felek irányában elszámoltathatók legyenek megválasztott tisztviselőik és kormányaik; elismeri az ombudsman abban játszott értékes szerepét, hogy kapcsolattartóként és közvetítőként működött közre az uniós intézmények és a polgárok között, és kiemeli az ombudsman annak érdekében végzett munkáját, hogy az uniós jogalkotási folyamatot a nyilvánossággal szemben elszámoltathatóbbá tegye;

31. emlékeztet arra, hogy az ombudsman szerint a dokumentumokhoz, kiváltképp a jogalkotási dokumentumokhoz való hozzáférést csak kivételesen és a feltétlenül szükséges mértékben szabad korlátozni; üdvözlí az ombudsman által a dokumentumokhoz való hozzáférés kapcsán alkalmazott gyorsított eljárást, de sajnálja, hogy ajánlásai jogilag nem kötelező érvényűek;

32. rámutat, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést megtagadó döntéseknek egyértelműen és szigorúan meghatározott jogi kivételeken kell alapulniuk, és azokat részletes és konkrét indokolással kell alátámasztani, amelynek köszönhetően az érintett polgár megtudhatja a hozzáférés megtagadásának okát, és hatékonyan élhet a rendelkezésre álló jogorvoslatokkal; aggodalommal állapítja meg, hogy a polgárok számára jelenleg az egyetlen jogi lehetőség a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem elutasításának megtámadására, hogy keresetet nyújtanak be az Európai Unió Bíróságához, ami hosszadalmas eljárással és esetlegesen magas költségekkel jár, bizonytalan kimenetelű, és indokolatlan terhet ró az érintett polgárokra, ezáltal visszatartva őket a határozatok megtámadásától;

33. e tekintetben arra kéri az uniós intézményeket, szerveket és ügynökségeket, hogy fogadjanak el a hozzáférés megtagadása miatt benyújtott panaszok kezelésére szolgáló gyorsabb, egyszerűbb és hozzáférhetőbb eljárásokat; úgy véli, hogy a proaktívabb megközelítés hozzájárulna az átláthatóság tényleges biztosításához, valamint a szükségtelen jogviták megelőzéséhez, amelyek a polgárok és az intézmények számára egyaránt szükségtelen költségeket és terheket eredményezhetnek; úgy véli, hogy az eszközök hiánya nem akadályozhatja a polgárokat a határozatok megtámadásában; emlékeztet a költségmentesség kérelmezésének a Chartában rögzített lehetőségére; kéri az uniós intézményeket, hogy ne az ellenérdekű féllel fizetessék meg a bírósági eljárás költségeit;

34. ezzel összefüggésben emlékeztet az ombudsman 682/2014/JF számú ügyben hozott, 2017. december 19-i határozataira, amelyek szerint hivatali visszasságnak minősül a Bizottság azon követelménye, hogy a dokumentumokhoz nyilvános hozzáférést kérő minden személynek meg kell adnia postacímét a papíralapú postai küldeményekhez, kiemelve, hogy az ismételt kérelmekhez és az eljárásbeli alakiságokhoz való ragaszkodás – amennyiben az szükségtelen és nem szolgál semmilyen egyértelműen hasznos célt – a polgárok alapvető jogai tiszteletben tartásának hiányát tükrözi;

35. rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy a Tanács nem teszi közzé proaktív módon a jogalkotással kapcsolatos legtöbb dokumentumot, amivel a polgárokat akadályozza abban, hogy megismerhessék, milyen dokumentumok léteznek ténylegesen, és ezzel akadályozva őket azon joguk gyakorlásában, hogy hozzáférést kérhessenek a dokumentumokhoz; sajnálja, hogy a jogalkotási dokumentumokkal kapcsolatban elérhető információkat a Tanács egy olyan nyilvántartásban teszi közzé, amely nem teljes körű és nehezen használható; felhívja a Tanácsot, hogy a jogalkotáshoz kapcsolódó dokumentumokat egy felhasználóbarát, nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásban sorolja fel, teljes mértékben tükrözve ezáltal az átláthatósághoz fűződő közérdeket, és lehetővé téve nemcsak a polgárok, hanem a nemzeti parlamentek általi jogszerű ellenőrzést is;

36. sürgeti a Tanácsot, hogy a Szerződésben előírtak szerint hangolja össze munkamódszereit a parlamenti és részvételi demokráciára vonatkozó szabályokkal, és megismétli, hogy a Tanácsnak ugyanannyira elszámoltathatónak és átláthatónak kell lennie, mint a többi intézménynek;

37. teljes mértékben támogatja az európai ombudsmannak a stratégiai vizsgálatot követően a Tanácshoz intézett következő ajánlásait: a) szisztematikusan rögzítse a tagállamok által az előkészítő szervekkel folytatott megbeszélések során kifejtett álláspontokat, b) dolgozzon ki egyértelmű és nyilvánosan hozzáférhető kritériumokat arra vonatkozóan, hogy milyen alapon minősíti a dokumentumokat „LIMITE”-ként, és c) egy adott jogszabály végleges elfogadása előtt szisztematikusan vizsgálja felül a dokumentumok „LIMITE” státuszát, és ezt a felülvizsgálatot a háromoldalú egyeztetések során folytatott informális tárgyalások előtt kell elvégezni, amikor a Tanács már kialakította kezdeti álláspontját; sürgeti a Tanácsot, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést az ombudsman ajánlásainak lehető leggyorsabb végrehajtása érdekében, garantálva az előkészítő szerveiben zajló jogalkotási viták átláthatóságát;

38. úgy véli, hogy a Tanács jelenlegi, széles körben alkalmazott és önkényes gyakorlata, amelynek során a folyamatban lévő jogalkotási eljárásokban a legtöbb előkészítő dokumentumot „LIMITE” megjelöléssel látja el, korlátozza a polgárok ahhoz való jogát, hogy a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáféréssel rendelkezzenek a jogalkotási dokumentumokhoz;

2021. február 10., szerda

39. tudomásul veszi, hogy a Törvényszék De Capitani-ügyben⁽¹⁰⁾ hozott ítéletét követően a Parlamentnél jelentősen nőtt a háromoldalú egyeztetéseken megvitatott többszlopos dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés iránti kérelmek száma, és meglepéssel nyugtázza, hogy az ítélet óta a Parlament rendelkezésre bocsátott minden olyan többszlopos dokumentumot, amelyhez az 1049/2001/EK rendelet értelmében hozzáférést igényeltek; ezt örvendetesnek tartja, hiszen a jogalkotási eljárás nyitottsága hozzájárul ahhoz, hogy az uniós polgárok szemében nőjön az intézmények legitimitása; hangsúlyozza, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés biztosításának általános feltétele, hogy valamennyi uniós intézmény a legmegfelelőbb eszközzel rendelkezzen ahhoz, hogy reagálni tudjon a dokumentumok iránti kérelmek jelentős növekedésére;

40. hangsúlyozza, hogy a Bíróság De Capitani-ügyben, 2018 márciusában hozott ítélete szerint az intézmények „négyhasábos” dokumentumokban kifejtett álláspontjai nem tartoznak a közzététel megtagadása általános vélelmének körébe; megjegyzi, hogy a háromoldalú egyeztetések dokumentumaiban megjelenő téma érzékeny jellege önmagában nem tekinthető elegendő indoknak ahhoz, hogy a nyilvánosságtól megtagadják a hozzáférést;

41. emlékeztet arra, hogy a Törvényszék következtetései valamennyi uniós intézményre vonatkoznak, továbbá a Bíróság egyértelművé teszi, hogy amennyiben egy, valamely uniós intézménytől származó dokumentum kivételt képez a nyilvános hozzáférés joga tekintetében, az intézménynek világosan értékelnie kell és ki kell fejtenie, hogy az adott dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és érdemben miért sértheti a kivétel által védelt érdeket, azaz a szóban forgó dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférés konkrétan és ténylegesen miért sértené a döntéshozatali folyamatot, ily módon megkövetelve, hogy e kockázatnak észszerűen előre láthatónak kell lennie és az nem lehet csupán elméletileg lehetséges; hangsúlyozza, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását minden konkrét esetben teljeskörűen indokolni kell;

42. üdvözlöi, hogy a ClientEarth kontra Bizottság ügy kapcsán lényegesen tisztázták a „jogalkotási dokumentumok” fogalmának hatályát, és az EUB megállapította, hogy a hatásvizsgálatokkal összefüggésben összeállított dokumentumok jogalkotási dokumentumoknak minősülnek, tehát azokat nem védi a nyilvánosságra hozatal elutasításának általános véelme;

43. sajnálja, hogy a Tanács, a Bizottság és a Parlament jogi szolgálatainak szakvéleményeihez korlátozottan lehet hozzáférni, valamint hogy a Parlament Jogi Szolgálatának szakvéleménye gyakran még a többi bizottság tagjai számára sem hozzáférhető; kéri az intézményeket, hogy biztosítsák az átláthatóságot;

44. tudomásul veszi az európai ombudsman által 2020-ban indított vizsgálatokat, amelyek a Frontex ügynökség gyakorlataira irányultak a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó uniós szabályokból származó kötelezettségei tekintetében; sürgeti az ügynökséget, hogy kövesse nyomon az európai ombudsman megállapításait és hajtsa végre ajánlásait a dokumentum-nyilvántartás frissítésére és az általa birtokolt, a dokumentum-nyilvántartásában nem szereplő minősített dokumentumok számának közzétételére vonatkozóan⁽¹¹⁾;

45. hangsúlyozza, hogy a visszaélést bejelentő személyek döntő fontosságú szereplők a hivatali visszaességekkel kapcsolatos esetek felderítésében, és támogatja a visszaélést bejelentő személyek megtorlással szembeni védelmének javítását szolgáló intézkedéseket; felhívja az intézményeket, hogy értékeljék és szükség esetén vizsgálják felül a jogellenes magatartás jelentésére vonatkozó belső előírásaikat;

46. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a nyilvánosság számára az EU és a magánvállalatok között létrejött valamennyi előzetes beszerzési megállapodás teljes tartalmához való hozzáférést az egészségügy területén, különösen az oltóanyagok megrendelésekor;

Következtetések

47. mivel az átláthatóság szükségességét gondosan egyensúlyban kell tartani annak szükségességével, hogy a személyes adatok védelme biztosított legyen, illetve a határozatokat szükség esetén bizonyos fokú titoktartás mellett lehessen meghozni;

48. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az uniós dokumentumokhoz vagy információkhoz való nyilvános hozzáférés alóli kivételeket eseti alapon kell vizsgálni, figyelembe véve, hogy főszabály szerint az ilyen dokumentumokhoz hozzáférést kell biztosítani, míg a szabály alóli kivételek szigorúan értelmezendők;

49. valamennyi intézményt, szervet, hivalt és ügynökséget arra kér, hogy alakítsanak ki közös megközelítést a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozóan, beleértve a háromoldalú egyeztetések anyagaira vonatkozó eljárást is, és folyamatosan vizsgáljanak és fejlesszenek olyan új módszereket és intézkedéseket, amelyekkel biztosítható a legnagyobb fokú átláthatóság;

⁽¹⁰⁾ A Törvényszék 2018. március 22-i, Emilio De Capitani kontra Európai Parlament ügyben (T-540/15) hozott ítélete, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽¹¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/137293>

2021. február 10., szerda

50. felhívja az intézményeket, hogy a vonatkozó jogszabályok, esetjog és ombudsmani ajánlások alapján biztosítsák a jogalkotási eljárások átláthatóságát;

51. kéri az összes intézményt, hogy az egész jogalkotási ciklus során javítsák a kommunikációt, és proaktívan tegyék közzé még több, jogalkotási eljárással kapcsolatos saját dokumentumukat a lehető legegyszerűbb és leginkább felhasználóbarát és hozzáférhető módon, nyilvános weboldalaikon és minden egyéb kommunikációs eszköz révén; hangsúlyozza, hogy nagyobb átláthatóságra van szükség a kötelezettségsegési eljárásokon belüli döntéshozatal tekintetében; kéri az intézményeket, hogy fokozzák arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy létrehozzanak egy kifejezetten a jogalkotási ügyek állására vonatkozó közös, felhasználóbarát adatbázist – amely munka jelenleg is folyamatban van –, amint azt a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban is rögzítették, biztosítva a jogalkotási folyamat különböző lépéseinek átláthatóságát és az uniós polgárok számára az uniós jogalkotási eljárások jobb megértését;

52. emlékeztet, hogy az EUSZ 3. cikkével és a Chartával összhangban tiszteletben kell tartani az Unió gazdag nyelvi sokféleségét; felhívja az Európai Unió intézményeit, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén hozzáférést biztosítsanak a dokumentumokhoz;

53. hangsúlyozza, hogy a társadalmak nyitott és demokratikus működése attól függ, hogy a polgárok hozzá tudnak-e férni a különféle ellenőrizhető információforrásokhoz, hogy véleményt alkothassanak különböző kérdésekről; rámutat, hogy az információkhoz való hozzáférés növeli a döntéshozatali folyamattal kapcsolatos elszámoltathatóságot, és elengedhetetlen a demokratikus társadalmak működéséhez;

o

o o

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ombudsmannak, az Unió egyéb szerveinek, hivatalainak és ügynökségeinek, valamint az Európa Tanácsnak.

2021. február 10., szerda

P9_TA(2021)0044

Az egyenlőtlenségek csökkentése, különös tekintettel a dolgozói szegénységre

Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása az egyenlőtlenségek csökkentéséről, különös tekintettel az dolgozói szegénységre (2019/2188(INI))

(2021/C 465/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére,
- tekintettel az EUSZ 3. cikke értelmében megállapított kohéziós célkitűzésre, különösen a felfelé irányuló szociális konvergenciára,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9. cikkében szereplő horizontális szociális záradékra,
- tekintettel az EUMSZ 151. és azt követő cikkei szerinti szociálpolitikára,
- tekintettel a felülvizsgált Európai Szociális Chartára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, valamint az EUMSZ 6. cikkében említett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, és különösen annak 5. és 6. elvére,
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) egyezményeire és ajánlásaira,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (UN CRPD), és annak 2011. január 21-i európai unióbeli hatálybalépésére a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló, 2009. november 26-i 2010/48/EK tanácsi határozatnak megfelelően ⁽¹⁾,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel Ursula von der Leyen politikai iránymutatásaira,
- tekintettel a Bizottság 2020. évi kiigazított munkaprogramjára,
- tekintettel az Európa 2020 stratégiában meghatározott, a szegénységgel és a társadalmi kirekesztéssel kapcsolatos célkitűzésre,
- tekintettel a romák integrációját célzó nemzeti stratégiák uniós keretrendszerére,
- tekintettel az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és – a gyermekszegénységet is ideértve – a szegénység elleni küzdelemről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 23., 2010.1.27., 35. o.

⁽²⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽³⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽⁴⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 11. o.

2021. február 10., szerda

- tekintettel a szegénység elleni küzdelemben a minimumjövedelem szerepéről és Európában a befogadó társadalom előmozdításáról szóló, 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Covid19-váltsággal összefüggésben a határt átlépő munkavállalók és idénymunkások európai védelméről szóló, 2020. június 19-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel 2015. november 24-i állásfoglalására az egyenlőtlenségek csökkentéséről, különös tekintettel a gyermekszegénységre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a „Hathatós munkaügyi ellenőrzések: az európai munkakörülmények javítására irányuló stratégia” című, 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a „Szegénység: a nemek közötti egyenlőség szempontjai” című, 2016. május 26-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a fogyatékosággal élő nők helyzetéről szóló, 2018. november 29-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾;
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutatójára,
- tekintettel „Az egyenlőség Uniója: a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2020–2025)” című, 2020. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0152),
- tekintettel a garantált minimáljövedelemmel mint a szegénység elleni küzdelem eszközével kapcsolatos szakpolitikákról szóló, 2017. október 24-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a munkakörülményekről és a bizonytalan foglalkoztatásról szóló, 2017. július 4-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség (ITUC) globális jogi mutatójára ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel az Európai Szegénységellenes Hálózat jelentéseire, valamint az Európai Fogyatékosügyi Fórum és az Európai Roma Szervezetek Független Szövetségének (ERGO) vonatkozó jelentéseire,
- tekintettel az új gazdasági ágazatokban az átképzési programokhoz és a foglalkoztatási lehetőségekhez való hozzáférés biztosításával az igazságos és méltányos átmenetről szóló európai zöld megállapodásban meghatározott célokra,
- tekintettel a méltányos átállást szolgáló erős szociális Európáról szóló, 2020. január 14-i bizottsági közleményre (COM(2020)0014),
- tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére,
- tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, valamint a Petíciós Bizottság véleményére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A9-0006/2021),

Növekvő egyenlőtlenség és szegénység

- A. mivel az EU egyik erőssége az uniós szociális modell; mivel a technológiai fejlődés és a növekvő egyenlőtlenségek globális tendenciája szükségessé teszi e szociális modell újraértékelését és a modern, gyorsan változó, összetett és kiszámíthatatlan globális környezetünkhöz való hozzáigazítását;

⁽⁵⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 8. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0176.

⁽⁷⁾ HL C 366., 2017.10.27., 19. o.

⁽⁸⁾ HL C 482., 2016.12.23., 31. o.

⁽⁹⁾ HL C 76., 2018.2.28., 93. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 363., 2020.10.28., 164. o.

⁽¹¹⁾ HL C 346., 2018.9.27., 156. o.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

⁽¹³⁾ HL C 334., 2018.9.19., 88. o.

⁽¹⁴⁾ <https://www.ituc-csi.org/ituc-global-rights-index-2019>

2021. február 10., szerda

- B. mivel a Eurostat meghatározása szerint az egyéneket akkor fenyegeti dolgozói szegénység, ha az év több mint felében dolgoznak, és rendelkezésre álló ekvivalens éves jövedelmük (a szociális transferek után) nem éri el a háztartások nemzeti mediánjövedelmének 60 %-át; mivel az Eurostat legfrissebb adatai azt mutatják, hogy 2018-ban az európai munkavállalók 9,4 %-át fenyegette a szegénység ⁽¹⁵⁾;
- C. mivel az egyenlőtlenség a tagállamokon belül és a tagállamok között egyaránt fennáll, és jelentős eltéréseket mutat; mivel a leggazdagabbak és a többi réteg közötti nettó vagyoni különbség egyre nő; mivel míg az egy háztartásra jutó nettó vagyon 2017-ben az eurócsoport országaiban az alsó 20 %-ban visszaesett, a felső 20 %-ban viszonylag élesen nőtt ⁽¹⁶⁾, és a háztartások alsó 20 %-a átlagosan 4 500 EUR nettó adóssággal rendelkezett, míg a leggazdagabb 10 % átlagos vagyona nettó 1 189 700 EUR volt ⁽¹⁷⁾;
- D. mivel a szegénységhez és a nettó vagyoni egyenlőtlenség növekedéséhez hozzájáruló tényezők összetettek és összefüggenek egymással, és elsősorban a béregyenlőtlenséget, a nemek közötti egyenlőtlenséget, a megfizethető lakhatás hiányát, a hátrányos megkülönböztetést, az alacsony képzettségi szintet, a munka világában végbemenő technológiai változásokat és a munkaerőpiac strukturális változásait foglalják magukban; mivel a termelékenység megfelelő béremelés nélküli növekedése szintén növeli a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti gazdasági egyenlőtlenségeket;
- E. mivel a munkavállalók körében a jövedelmi kirekesztettség gyorsulásának kockázata nemcsak az alacsonyan képzett munkavállalókat érinti különösen, hanem a munkaerőpiacra belépő diplomásokat (ideértve az egyetemi végzettséggel rendelkezőket) is; mivel a legmagasabb és legalacsonyabb keresetűek közötti jövedelmi szakadék várhatóan nőni fog;
- F. mivel az EU-ban minden hatodik munkavállaló alacsony bért, azaz a nemzeti mediánbér kétharmadánál alacsonyabb bért kap, és ez az arány folyamatosan nő; mivel az alacsony bérek sok tagállamban nem tartottak lépést más bérekkel, ami tovább rontja a jövedelmi egyenlőtlenségeket és a dolgozói szegénységet, valamint rontja az alacsony keresetűek azon képességét, hogy megbirkózzanak a gazdasági nehézségekkel;
- G. mivel az előző válság során bekövetkezett munkaerőpiaci visszaesés drámaian megnövelte azoknak a nem önként részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalóknak a számát, akik a legnagyobb valószínűséggel alapvető vagy alacsonyabb szintű szolgáltató szakmákban és ágazatokban dolgoznak, és a dolgozói szegénység nagyon magas kockázatának vannak kitéve;
- H. mivel a férfiak és a nők közötti egyenlőség, valamint a megkülönböztetés tilalma az Európai Unió alapértékei közé tartozik, amelyet az EUSZ és az Európai Unió Alapjogi Chartája is rögzít;
- I. mivel az EU 27 tagállamában a nők átlagosan 15 %-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak ⁽¹⁸⁾, illetve ezt az arányt különböző szempontok szerint kiigazítva ⁽¹⁹⁾ 9,38 %-kal kevesebbet; mivel a nemek között évtizedeken át fennálló bérszakadék a nyugdíjjövedelmek terén 37 %-os különbséget eredményezett, ami miatt az idősebb nők és férfiak gazdasági függetlensége egyenlőtlen mértékű;

⁽¹⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_01_41/default/table?lang=en

⁽¹⁶⁾ Household Finance and Consumption Network, 'The Household Finance and Consumption Survey: Results from the 2017 wave' (Felmérés a háztartások pénzügyeiről és fogyasztásáról: a 2017. évi hullám eredményei), Az Európai Központi Bank Statisztikai Kiadványai, 36. szám, 2020. március, 25. o. <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpsps/ecb.sps36~0245ed80c7.en.pdf?bd73411fbeb0a33928ce4c5ef2c5e872>

⁽¹⁷⁾ Household Finance and Consumption Network, 'The Household Finance and Consumption Survey: Results from the 2017 wave' (Felmérés a háztartások pénzügyeiről és fogyasztásáról: a 2017. évi hullám eredményei) – Statisztikai táblázatok, 2020. június, 5. o. https://www.ecb.europa.eu/home/pdf/research/hfcn/HFCS_Statistical_Tables_Wave_2017.pdf?656f4e10de45c91c3-c882840e9174eac

⁽¹⁸⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/hu/headlines/society/20200227STO73519/nemek-kozotti-berszakadek-europaban-a-fobb-szamok-infografika>

⁽¹⁹⁾ A kiigazítás statisztikai módszer, amely lehetővé teszi a sokaságok összehasonlítását a különböző tényezők (tevékenységi ágazat, életkor, foglalkozás stb.) e sokaságok közötti eltérő megoszlásának figyelembevételével. A nemek közötti, kiigazítatlan bérszakadékot a nők és a férfiak átlagos órabérének relatív különbségeként számítják ki. Ez egyszerű mutatót biztosít az egyenlőtlen bérek megállapításához, és ez indokolja, hogy a politikai döntéshozók miért alkalmazzák széles körben. A nemek közötti, kiigazítatlan bérszakadék azonban magában foglalja a férfiak és nők közötti lehetséges megkülönböztetést az „egyenlő munkáért járó nem egyenlő díjazás” tekintetében, valamint a férfiak és nők átlagos jellemzői közötti különbségek hatását a munkaerőpiacon.
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/report-gender-pay-gap-eu-countries-october2018_en_0.pdf.

2021. február 10., szerda

- J. mivel az Unióban az ápolási-gondozási feladatok egyenlőtlen eloszlása – minthogy a nőkre aránytalan teher hárul a családokban elsődleges gondozóként –, valamint egyes tagállamokban a gyermekgondozási és idősgondozási létesítményekhez való korlátozott hozzáférés a munkaerőpiacról való távolmaradáshoz, és így a nemek közötti bér- és nyugdíjszakadékhöz vezet; mivel a gondozási feladatok egyenlőtlen eloszlása, valamint a jellemzően nők által végzett munkáért járó egyenlőtlen díjazás, valamint a pályafutás megszakításának az előmenetelre és a nyugdíjösszeg alakulására gyakorolt hatása mind hozzájárulnak a nők szegénységéhez;
- K. mivel 2017-ben a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata a nők esetében 23,3 % volt, nagyobb, mint a férfiak körében, akik esetében a kockázat 21,6 % volt ⁽²⁰⁾;
- L. mivel a nemek közötti bérszakadék általában kisebb a munkaerőpiacra újonnan belépők esetében ⁽²¹⁾; mivel a nők és férfiak közötti egyenlőtlenségek további csökkentése érdekében továbbra is elő kell mozdítani az esélyegyenlőséget;
- M. mivel a női munkavállalók aránya jóval magasabb a szolgáltatási ágazatban, mint az iparban, és mivel a nők elsősorban az egészségügyi és szociális ágazatokban, a kiskereskedelemben, a feldolgozóiparban, az oktatásban és vállalkozási tevékenységekben vállalnak szerepet, és egyre több nő részmunkaidőben és alkalmi munkahelyeken dolgozik;
- N. mivel a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése fontos szerepet játszik a nemek közötti egyenlőség valamennyi uniós szakpolitikába, intézkedésbe és fellépésbe – többek között a munkaerőpiaci és szociális politikákba – történő beépítésében az esélyegyenlőség előmozdítása és a nőket érő megkülönböztetés valamennyi formájával szembeni küzdelem érdekében;
- O. mivel a szociális jogok európai pillére ajánlásokat tartalmaz a nemek közötti egyenlőség, az esélyegyenlőség és a foglalkoztatás aktív támogatása vonatkozásában;
- P. mivel a szociális jogok európai pillérének 6. alapelve kimondja, hogy meg kell előzni a dolgozói szegénységet, és megfelelő minimálbért kell biztosítani olyan módon, amely a nemzeti gazdasági és szociális feltételek tükrében biztosítja a munkavállalók és családjaik szükségleteinek kielégítését, ugyanakkor biztosítja a foglalkoztatáshoz való hozzáférést és a munkakeresés ösztönzését; mivel a szociális jogok európai pillérének értelmében amennyiben egy alapelv a munkavállalókra vonatkozik, az minden foglalkoztatott személyt érint, függetlenül foglalkoztatási jogállásától, a foglalkoztatás módjától és időtartamától;
- Q. mivel a fiatalok nehezen találnak állandó szerződést biztosító, minőségi és stabil munkahelyeket, és gyakran tartósan munkanélküliek; mivel számos tagállam lehetővé teszi a munkáltatók számára, hogy alacsonyabb bért fizessenek a fiatalabb munkavállalóknak, ami hátrányos megkülönböztetést jelent a fiatalabb munkavállalókkal szemben; mivel a fiatalok gyakran fizetés nélküli szakmai gyakorlatokat vállalnak anélkül, hogy kilátásuk lenne arra, hogy munkát kapjanak;
- R. mivel a bizonytalan foglalkoztatás egyes csoportokat lényegesen jobban érint, mint másokat, és egyes népességcsoportok, például a romák felülreprezentáltak az atipikus, instabil és rosszul fizetett munkákban; mivel a romák és gyermekeik 80 %-a az adott nemzeti szegénységi küszöb alatt él ⁽²²⁾, függetlenül attól, hogy foglalkoztatott-e vagy sem; mivel a pandémia és a járvány megfékezésére irányuló intézkedések súlyosan érintették a romákat ⁽²³⁾;
- S. mivel az Unióban a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés 95 millió embert (21,7 %) érint vagy fenyeget, aminek következtében a világ harmadik legnagyobb gazdaságában minden ötödik ember anyagi egzisztenciája, társadalmi részvétele és életminősége ⁽²⁴⁾ veszélyben van; mivel az Unióban a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés a szociális transfereket követően 85,3 millió embert (16,9 %) érint;
- T. mivel a szegénységgel kapcsolatos uniós statisztikák jelentős különbségeket mutatnak a tekintetben, hogy a tagállamok mennyire sikeresen teljesítik a szegénység és a társadalmi kirekesztés csökkentésére irányuló célkitűzést;

⁽²⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20181017-1?inheritRedirect=true>

⁽²¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_pay_gap_statistics#Gender_pay_gap_much_lower_for_young_employees

⁽²²⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2016-eu-minorities-survey-roma-selected-findings_hu.pdf

⁽²³⁾ <http://ergonetwork.org/2020/04/eu-recovery-plan-the-case-of-roma/>

⁽²⁴⁾ Az életminőség az emberi jólétre vonatkozó fogalom, amelyet a jövedelem és a termelés mennyiségi mutatói helyett társadalmi mutatók mérnek (forrás: Eurostat).

2021. február 10., szerda

- U. mivel a 2008-as alapévhez képest 8,2 millió ember került ki a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának kitettek köréből, ami nagyrészt a javuló munkaerőpiaci feltételeknek, a súlyos anyagi nélkülözés⁽²⁵⁾ visszaesésének, valamint egyes tagállamokban a nagyon alacsony munkaintenzitású⁽²⁶⁾ háztartásokban élők csökkenő arányának köszönhető;
- V. mivel bár egyes tagállamok helyzete jelentősen javult, az Unió nem teljesítette az Európa 2020 stratégia azon célkitűzését, hogy 2020-ig a 2008-as szinthez képest 20 millióval csökkentse a szegénység kockázatának kitett emberek abszolút számát;
- W. mivel bizonyos munkavállalói kategóriák, például az idenymunkások és egyes határ menti ingázók esetében különösen nagy a dolgozói szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata, és gyakran rövid időre szóló munkaszerződések keretében alkalmazzák őket, az állásbiztonság, a munkavállalói jogok vagy a szociális védelem pedig alacsony szinten vagy egyáltalán nem biztosítottak;
- X. mivel a bizonytalan élet- és munkakörülményeknek és a dolgozói szegénységnek különböző gazdasági és társadalmi következményei vannak, ideértve a szubjektív mentális jóllét alacsonyabb szintjét, a lakhatással és a lakókörnyezettel kapcsolatos problémákat, a rossz kapcsolatokat és a társadalmi kirekesztettség érzését⁽²⁷⁾;
- Y. mivel a dolgozói szegénység által érintett munkavállalók gyakran elfogadhatatlan munkakörülmények mellett, például kollektív megállapodás nélkül, a munkaidő-szabályozást⁽²⁸⁾ sértve, valamint munkahelyi egészségügyi és biztonsági kockázatokkal járó munkakörökben dolgoznak;
- Z. mivel gazdasági visszaesés idején ezek a munkavállalók még gyengébb helyzetben vannak a munkaerőpiacon;
- AA. mivel a részmunkaidőben foglalkoztatottak – és különösen a nem önként vállalt részmunkaidőben foglalkoztatottak – esetében összességében nagyobb a szegénység kockázata, ha egyszerre állnak fenn különböző kockázati tényezők, ideértve az alacsony bért, az instabil munkahelyeket, azt, hogy a háztartásban egy kereső van és a háztartás több személyt tart el⁽²⁹⁾;
- AB. mivel 2019-ben az EU-27 lakosságának 5,8 %-a élt súlyos anyagi nélkülözésben, és számos régióban és közösségben van jelen a mélyszegénység; mivel ez az arány valószínűleg jelentősen növekedni fog a Covid19-világjárvány fényében, ami még sürgetőbbé teszi ezt a problémát;
- AC. mivel az energiaszegénység Európa-szerte széles körben elterjedt probléma, mivel 50–125 millió ember nem engedheti meg magának a megfelelő beltéri hőkomfortérzetet⁽³⁰⁾; mivel az európai háztartások 11 %-a nem rendelkezik internet-hozzáféréssel⁽³¹⁾;

⁽²⁵⁾ Az anyagi nélkülözést olyan feszült gazdasági állapotként határozzák meg, amikor a háztartás nem képes (nem pedig nem akar) váratlan költségeket vállalni, egyhetes éves szabadságot otthonról távol eltölteni, minden második nap vörös húst, csirkét vagy halat tartalmazó ételt biztosítani, a lakást megfelelően fűteni, illetve tartós fogyasztási cikkeket, például mosógépet vagy színes televíziót beszerezni. A súlyos anyagi nélkülözés ugyanakkor arra utal, hogy a háztartás a következő 11 kategória közül legalább 4-et nem engedhet meg magának: jelzáloghitel-törlesztés vagy bérleti díj, közüzemi számlák, lízingsdíj vagy más hitelek törlesztőrészletének megfizetése, évenként egy hét üdülés, minden második nap hús, hal vagy ezzel egyenértékű fehérje fogyasztása, váratlan kiadások fedezése, telefon (mobiltelefon), színes televízió, mosógép, autó és fűtés (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview).

⁽²⁶⁾ A „nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásban élő személyek” mutatót az egy háztartásban élő személyek számaként határozzák meg, amennyiben a munkaképes korúak az előző 12 hónapban teljes potenciáljuk 20 %-ánál kevesebbet dolgoztak. A háztartás munkaintenzitása a jövedelmi referenciaévben a háztartás valamennyi tagja által ledolgozott hónapok teljes számának, valamint a háztartás ugyanazon tagjai által ugyanabban az időszakban elméletileg ledolgozható hónapok teljes számának hányadosa. A munkaképes korúak a 18–59 éves személyek, kivéve az 18 és 24 év közötti diákokat. A kizárólag gyermekekből, 25 évesnél fiatalabb diákokból, és/vagy 60 éves vagy annál idősebb személyekből álló háztartásokat a mutató számításánál teljesen figyelmen kívül hagyják.

⁽²⁷⁾ Eurofound, „In-work poverty in EU” („Dolgozói szegénység az EU-ban), 2017. szeptember 5.

⁽²⁸⁾ A munkaidőről szóló irányelvben (HL L 299., 2003.11.18., 9. o.) meghatározottak szerint.

⁽²⁹⁾ Eurofound, „In-work poverty in EU” („Dolgozói szegénység az EU-ban), 2017. szeptember 5.

⁽³⁰⁾ https://ec.europa.eu/energy/content/introduction-5_en

⁽³¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Digital_economy_and_society_statistics_-_households_and_individuals

2021. február 10., szerda

- AD. mivel a családok szegénysége ⁽³²⁾ lassan csökken ⁽³³⁾: minden negyedik 18 év alatti gyermek ki van téve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának, és így megrekednek a generációkon átívelő hátrányos helyzet csapdájában ⁽³⁴⁾; mivel ez különösen az egyedülálló szülőket (34,2 %) és a nagycsaládokat érinti ⁽³⁵⁾; mivel a fogyatékossgal élő gyermekekkel vagy más rokonokkal együtt élő családok nagyobb mértékben ki vannak téve a szegénység kockázatának;
- AE. mivel a legtöbb tagállamban folyamatosan emelkednek a bérleti díjak; mivel a lakásköltség-túlterheltségi arány ⁽³⁶⁾ az Unióban 9,6 %, ami azt jelenti, hogy az ilyen háztartásokban élők a rendelkezésre álló ekvivalens jövedelmük legalább 40 %-át lakhatásra költik ⁽³⁷⁾; mivel egyes tagállamokban a lakásköltség-túlterheltségi arány 50–90 % ⁽³⁸⁾; mivel az EU-ban az alacsony jövedelmű, lakást bérlő háztartások a rendelkezésükre álló jövedelmük 20–45 %-a közötti medián lakhatási költségekkel szembesülnek;
- AF. mivel a nettó vagyoni különbségeket generáló egyik fő tényező az ingatlanárak változása; mivel a megfizethető lakhatás hiánya sok tagállamban az egyenlőtlenségek legnagyobb hajtóerejévé válik;
- AG. mivel szerte Európában növekszik a hajléktalanság, és becslések szerint 2019-ben mintegy 700 000 ember volt hajléktalan ⁽³⁹⁾; ez 70 %-kal több, mint egy évtizeddel ezelőtt ⁽⁴⁰⁾;
- AH. mivel 2017-ben az Európai Unióban a foglalkoztatott, de a szegénység kockázatának kitétt 18 és 24 év közötti fiatalok arányát 11 %-ra, Romániában pedig 28,2 %-ra becsülték ⁽⁴¹⁾;
- AI. mivel az időskori szegénység folyamatosan nő: a szegénységi arány a 65 évesnél idősebbek körében átlagosan 16,1 % volt (EU-27); mivel az idősek körében különösen jellemző bizonytalan és atipikus foglalkoztatás tovább fogja növelni ezt a számot ⁽⁴²⁾;
- AJ. mivel a dolgozói szegénység miatt a munka elveszíti azt az alapvető célját, hogy tisztességes megélhetést biztosítson a munkavállalók és családjaik számára, és megakadályozza, hogy gazdaságilag függetlenné váljanak;
- AK. mivel az Európa Tanács Európai Szociális Chartájának 4. cikke kimondja, hogy minden munkavállalónak joga van méltányos díjazáshoz, amely elegendő önmaga és családja tisztességes életszínvonalához;

A kollektív szerződések általi lefedettség csökkenése

- AL. mivel az OECD-országokban a kollektív szerződések általi lefedettség az elmúlt három évtizedben átlagosan 46 %-ról 32 %-ra csökkent; mivel legalább 14 uniós tagállamban a munkavállalók 50 %-a kollektív szerződés nélkül dolgozik; mivel a kollektív szerződések általi lefedettség csak hét tagállamban haladja meg a 80 %-ot ⁽⁴³⁾; mivel a csökkenés azokban az országokban volt a leggyorsabb, amelyek a kollektív tárgyalást célzó strukturális reformokon mentek keresztül ⁽⁴⁴⁾;

⁽³²⁾ A háztartás a szociális körülményekre vonatkozó felmérések összefüggésében olyan háztartási egységként vagy működési szempontból szociális egységként határozható meg, amely: közösen szerveződik; megosztja háztartási kiadásait vagy napi szükségleteit; közös lakóhelyen él. A háztartás egy egyedül élő személyt vagy olyan személyek egy csoportját foglalja magában, akik nem feltétlenül rokonok, de ugyanazon a lakcímen, közös háztartásban élnek, azaz naponta legalább egy étkezést közösen költenek el, vagy osztoznak a nappali szobán.

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10163468/3-16102019-CP-EN.pdf/edc3178f-ae3e-9973-f147-b839ee522578>

⁽³⁴⁾ Eurostat, „Unió statisztikák a jövedelmekről és életkörülményekről (EU-SILC) módszertan – A hátrányok nemzedékek közötti öröklődése” ([https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_\(EU-SILC\)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_(EU-SILC)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages)).

⁽³⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview

⁽³⁶⁾ Az olyan háztartásban élő személyek aránya, ahol a lakhatás összes költsége (a lakhatási támogatások levonása után) a háztartás rendelkezésére álló teljes jövedelem több mint 40 %-át teszi ki (a lakhatási támogatások levonása után).

⁽³⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Housing_statistics#Housing_affordability

⁽³⁸⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi163/default/table?lang=en>

⁽³⁹⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/agenda/briefing/2020-01-13/11/housing-urgent-action-needed-to-address-homelessness-in-europe>

⁽⁴⁰⁾ https://www.feantsa.org/public/user/Resources/magazine/2019/Spring/Homeless_in_Europe_magazine_-_Spring_2019.pdf;

<https://www.feantsa.org/en/news/2020/07/23/fifth-overview-of-housing-exclusion-in-europe-2020>

⁽⁴¹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190122-1?inheritRedirect=true>

⁽⁴²⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi012/default/table?lang=en>

⁽⁴³⁾ OECD, Visser (2016) ICTWSS adatbázis.

<https://www.etuc.org/en/document/etuc-reply-first-phase-consultation-social-partners-under-article-154-tfeu-possible-action>, 6. o., 15. pont.

⁽⁴⁴⁾ Eurofound, „Ipari kapcsolatok: Fejlemények 2015–2019 között”, 2020. december 11.

2021. február 10., szerda

- AM. mivel a kiterjedt lefedettségű, jól összehangolt kollektív tárgyalási rendszerek elősegítik a jó munkaerőpiaci teljesítményt, és mivel a kollektív szerződések hatálya alá tartozó munkavállalók általában jobb munkafeltételek mellett és jobb minőségű munkakörnyezetben dolgozhatnak, mint azok, akik nem tartoznak ilyen szerződés hatálya alá;
- AN. mivel a 2018. évi 92-ről 2019-ben 107-re nőtt a világon azoknak az országoknak a száma, ahol a munkavállalókat megfosztják a szakszervezet alapításához vagy az abba történő belépéshez való joguktól; mivel a legnagyobb növekedés Európában volt; mivel az európai országok 40 %-a nem engedi meg a munkavállalóknak, hogy szakszervezetekhez csatlakozzanak, az országok 68 %-ában megsértették a sztrájkjogot, 50 %-ában pedig a kollektív tárgyaláshoz való jogot ⁽⁴⁵⁾;
- AO. mivel a vidéki térségekben dolgozó munkavállalók számára nehezebb szakszervezeti képviselőt szerezni, és helyi és ágazati kollektív szerződéseket kötni, ami az ágazattól is függ;
- AP. mivel 2000 és 2016 között az euróövezetben a fizetések növekedése elmaradt a termelékenység növekedésétől ⁽⁴⁶⁾; mivel a bérek növekedése nem tartott lépést a hozzáadott érték növekedésével, ami elmélyítette a meglévő egyenlőtlenségeket;
- AQ. mivel a kollektív tárgyalások és az ágazati kollektív szerződések nemcsak a bérszinteket szabályozzák, hanem a munkakörülményeket is, például a munkaidőt, a fizetett szabadságot, a szabadságot és a továbbképzési lehetőségeket;
- AR. mivel az erős szociális partnerek és a kollektív tárgyalások kedvezően hathatnak az általános európai bérszintekre, beleértve a minimálbért és a mediánbért is; mivel a kollektív tárgyalások biztosítják, hogy a munkavállalókat meghallgassák és tiszteletben tartás; mivel bizonyítottan pozitív összefüggés van a munkavállalók munkahelyi részvétele, valamint a vállalat teljesítménye és bevételei között ⁽⁴⁷⁾;

Az atipikus és bizonytalan foglalkoztatás növekedése

- AS. mivel a fogyatékossgal élő személyek foglalkoztatottsági aránya 2017-ben 50,6 % volt, szemben a teljes népesség 74,8 %-os foglalkoztatottságával ⁽⁴⁸⁾;
- AT. mivel ennek következtében a fogyatékossgal élő személyeket nagyobb mértékben fenyegeti a dolgozói szegénység (11 %, szemben a 9,1 %-os uniós átlaggal) ⁽⁴⁹⁾;
- AU. mivel a fogyatékossgal élő nőknek csupán 20,7 %-a, a fogyatékossgal élő férfiaknak pedig csupán 28,6 %-a dolgozik teljes munkaidőben ⁽⁵⁰⁾;
- AV. mivel egyes tagállamokban a fogyatékossgal élő személyek a munkába állásukkor gyakran elveszítik fogyatékossgai jogosultságaikat, ami növeli a dolgozói szegénység kockázatát;

⁽⁴⁵⁾ <https://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/2019-06-ituc-global-rights-index-2019-report-en-2.pdf>

⁽⁴⁶⁾ OECD, „Negotiating our way up: Collective bargaining in a changing world of work” (Tárgyalás a felemelkedésünkről: Kollektív tárgyalás a munka változó világában), 2019. november 18., 3.10. ábra, 125. o.

⁽⁴⁷⁾ Van den Berg, A., Grift, Y., van Witteloostuijn, A., 'The effect of employee workplace representation on firm performance: a cross-country comparison within Europe' (A munkavállaló munkahelyi részvételének hatása a cég teljesítményére: Európán belüli, országok közötti összehasonlítás) Kutatási dokumentum 2013-008, ACED 2013-016, Antwerpeni Egyetem, 2013. április.

⁽⁴⁸⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/hu/headlines/society/20200604STO80506/uj-europai-fogyatekossagugyi-strategian-dolgozik-az-eu>

⁽⁴⁹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/pdfscache/34425.pdf>

⁽⁵⁰⁾ A nemek közötti egyenlőség 2019. évi indexe

2021. február 10., szerda

- AW. mivel egyes tagállamokban a védett műhelyekben foglalkoztatott fogyatékossgal élő személyek nem feltétlenül rendelkeznek munkavállalói státusszal, munkavállalói jogokkal vagy garantált minimálbérrel⁽⁵¹⁾;
- AX. mivel a fogyatékossgal élő személyek munkaerőpiaci integrációja még nehezebbnek bizonyult a pénzügyi válság nyomán⁽⁵²⁾;
- AY. mivel a szegénység kockázatának kitett háztartásokban élő foglalkoztatottak aránya tíz év alatt 8 %-ról 9,4 %-ra nőtt, ami 20,5 millió főt jelent⁽⁵³⁾;
- AZ. mivel összefüggést találtak az atipikus foglalkoztatási formák terjedése és a dolgozói szegénység kockázatának kitett európaiak megnövekedett aránya között⁽⁵⁴⁾; mivel a részmunkaidőben vagy határozott idejű szerződéssel foglalkoztatottak 16,2 %-a jobban ki van téve a dolgozói szegénység kockázatának, míg ez az arány a határozatlan idejű szerződéssel foglalkoztatottak esetében 6,1 %;
- BA. mivel az iskolai végzettség jelentősen befolyásolja a dolgozói szegénység kockázatát; mivel a dolgozói szegénység kockázata tekintélyesen magasabb az alacsony képzettségű munkavállalók esetében; mivel egyes tagállamokban a magasán képzett munkavállalók esetében is fennáll a dolgozói szegénység kockázata⁽⁵⁵⁾;
- BB. mivel szerte az Unióban eltérő bérmegállapítási gyakorlatok léteznek;
- BC. mivel a minimálbér-rendszerek – ahol léteznek – hatálya és kiterjedése jelentős eltérést mutat a tagállamok között⁽⁵⁶⁾; mivel a minimálbér-rendszerek abszolút és relatív szintjük tekintetében is eltérőek, és mivel a tisztességes megélhetés biztosítása szempontjából jelentős különbségek mutatkoznak a kiterjedés és a megfelelőség tekintetében; mivel még ha ezek a különbségek az árkülönbségek figyelembevételét követően csökkennek is, a vásárlóerő-különbségek továbbra is jelentősek⁽⁵⁷⁾; mivel a minimálbérben részesülők százalékos aránya is jelentős eltéréseket mutat a tagállamok között;
- BD. mivel a minimálbér csak három tagállamban haladja meg következetesen a meghatározott szegénységi küszöböt (a bruttó mediánbér 60 %-át), a többi tagállamban nem véd a szegénységgel szemben; mivel bizonyos ágazatokat, munkavállalói csoportokat és foglalkoztatási formákat a minimálbér-rendszerek vagy a kollektív megállapodások néha nem vesznek figyelembe, vagy hatályuk rájuk nem terjed ki;
- BE. mivel a minimálbért kereső munkavállalók megélhetése gyakran igen nehéz; mivel 10, minimálbéren foglalkoztatott munkavállaló közül 7-nek legalább „némi” nehézséget jelent a megélhetés, míg ez az arány a többi munkavállaló esetében 10-ből 5, ugyanakkor a tagállamok között jelentős különbségek vannak⁽⁵⁸⁾;
- BF. mivel a 2008-as pénzügyi válság során a foglalkoztatás szűkülése drámai mértékben növelte az atipikus foglalkoztatásban, a rövid távú foglalkoztatásban és a részmunkaidős foglalkoztatásban – többek között a nem önként vállalt részmunkaidős foglalkoztatásban – foglalkoztatottak számát⁽⁵⁹⁾; mivel a nem önként részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók a legnagyobb valószínűséggel alapvető vagy alacsonyabb szintű szolgáltató szakmákban és ágazatokban dolgoznak, és a dolgozói szegénység kockázatának leginkább kitettek közé tartoznak; mivel a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók több mint 1/3-a nem önként dolgozik részmunkaidőben, és minden második rövid időtartamra vonatkozó szerződéssel⁽⁶⁰⁾;

⁽⁵¹⁾ https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/documents/empl/dv/empl20141120-wss-people-disabilities-/empl20141120-wss-people-disabilities-en.pdf

⁽⁵²⁾ Eurostat Statistics Explained, 'Europe 2020 indicators – poverty and social exclusion', 2020. június 11. (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Europe_2020_indicators_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=394836).

⁽⁵³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=hu&newsId=9378>

⁽⁵⁴⁾ Eurofound, „In-work poverty in EU” („Dolgozói szegénység az EU-ban), 2017. szeptember 5.

⁽⁵⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_peps04/default/table?lang=en

⁽⁵⁶⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics

⁽⁵⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics#Minimum_wages_expressed_in_purchasing_power_standards

⁽⁵⁸⁾ Eurofound, Minimum wages in 2020: Annual review (Minimálbérek 2020-ban: Éves áttekintés), 2020. június 4.

⁽⁵⁹⁾ ETUI, Benchmarking Working Europe 2019, „Munkaerőpiac és társadalmi fejlemények” fejezet, 2019.

<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=hu&newsId=9378>

⁽⁶⁰⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU\(2016\)587285_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU(2016)587285_EN.pdf)

2021. február 10., szerda

- BG. mivel a teljes munkaidős határozatlan idejű szerződések az EU teljes foglalkoztatásának csupán 59 %-át teszik ki, miközben folyamatosan bővül az atipikus és gyakran, de nem minden esetben bizonytalan foglalkoztatás ⁽⁶¹⁾;
- BH. mivel a rövid távú foglalkoztatás nem ösztönzi a munkavállalók fejlesztését, képzését és készségeiknek a változó munkaerőpiachoz való hozzáigazítását;
- BI. mivel a bizonytalan munkát végző munkavállalók számát tekintve a legnagyobb ingadozás az EU-ban a nagy- és kiskereskedelmi, a közlekedési, a szállodaipari, a vendéglátóipari ⁽⁶²⁾, valamint a kulturális és rendezvényszervező ágazatokban fordul elő;
- BJ. mivel a dolgozói szegénység a magas iskolai végzettségű fiatal szakembereket is érintheti, különösen azokban a tagállamokban, ahol magas az ifjúsági munkanélküliség; mivel bár a dolgozói szegénységben élő fiatalok aránya alacsonyabb az egyetemi végzettséggel rendelkezőknél, mint az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezőknél, egyes tagállamokban továbbra is jelentős; mivel e fiatal felnőtteknek gyakran alacsony bérekkel, tisztességtelen munkakörülményekkel, színlelt önfoglalkoztatással, atipikus munkaszerződésekkel vagy akár be nem jelentett munkavégzéssel kell megelégedniük ⁽⁶³⁾;
- BK. mivel a platformalapú munkavégzés fő indítékai a jelek szerint a kiegészítő jövedelem, a nagyobb rugalmasság, a tapasztalatszerzés, az ügyfelek vonzása és a hagyományos munkaerőpiaci lehetőségek hiánya; mivel a platformalapú munkavégzés általában pozitív a munkaerő-piaci integráció szempontjából ⁽⁶⁴⁾; mivel a platformalapú munkavégzés heterogén, és ennek következtében egy mindenkire egységesen alkalmazható megoldás megakadályozná fontos munkavégzési formák megjelenését ⁽⁶⁵⁾;
- BL. mivel az Európai Munkaügyi Hatóságot (ELA) 2019 júliusában azzal a céllal hozták létre, hogy támogatást nyújtson a tagállamoknak és a Bizottságnak a munkaerő-mobilitással és a szociális biztonsági rendszerek koordinációjával kapcsolatos uniós jogszabályok hatékony alkalmazásában és végrehajtásában; mivel az ELA várhatóan 2024-re éri el teljes működési kapacitását;
- BM. mivel ugyan a Bizottság bejelentette, hogy javaslatot kíván előterjeszteni az európai társadalombiztosítási azonosító számra vonatkozóan, még nem terjesztett elő konkrét javaslatot;
- BN. mivel a felnőttoktatás aránya az EU-ban 2018-ban 11,1 % volt, míg a 2020-as célkitűzés 15 % ⁽⁶⁶⁾; mivel a technológia és az innováció nagy lehetőségeket rejt magában a lehetőségek kibontakoztatása terén, ugyanakkor az EU-ban a felnőttek több mint 40 %-a nem rendelkezik alapvető digitális készségekkel;

A Covid19-világjárvány gazdasági és társadalmi következményei

- BO. mivel a munkanélküliség, valamint a bizonytalan és atipikus foglalkoztatás ugrásszerűen megnőtt a 2008-as pénzügyi válság során, és a Covid19-válság is középpontba helyezte a szociális kérdéseket a munkahelyek megszűnése, a rövidített munkaidő és a megélhetési nehézségek révén, például a kis- és középvállalkozásoknál (kkv-k), a kézműves kisiparban, valamint a kiskereskedők és a határ menti ingázók körében; mivel a Covid19-válság miatt a középosztály zsugorodik, a gazdagok és szegények közötti szakadék növekszik, a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti egyenlőtlenségek pedig súlyosbodnak;
- BP. mivel 2020 áprilisában a Covid19-világjárvány idején az EU-ban a munkavállalók 50 %-ánál csökkent a munkaidő, a foglalkoztatottak több mint egyharmada (34 %) számolt be arról, hogy jelentős mértékben csökkent, 16 %-uk pedig azt állította, hogy „kissé” csökkent ⁽⁶⁷⁾;
- BQ. mivel az uniós polgárok 75 %-ának megítélése szerint pénzügyi helyzete most rosszabb, mint a Covid19-világjárvány előtt, míg 68 %-uk arról számolt be, hogy nehezen jön ki a jövedelméből, 68 %-uk pedig jövedelem híján három hónapnál tovább nem tudja fenntartani életszínvonalát; mivel az uniós munkavállalók 16 %-a számol azzal, hogy a közeljövőben valószínűleg elveszíti munkahelyét ⁽⁶⁸⁾;

⁽⁶¹⁾ Eurofound, „In-work poverty in EU” („Dolgozói szegénység az EU-ban), 2017. szeptember 5. (<https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2017/in-work-poverty-in-the-eu>).

⁽⁶²⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>

⁽⁶³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>

⁽⁶⁴⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf

⁽⁶⁵⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf

⁽⁶⁶⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190517-1>

⁽⁶⁷⁾ Eurofound, Living, Working and COVID-19 dataset (Élet, munka és a Covid19-adatok), 2020. szeptember 28., (<http://eurofound.link/covid19data>).

⁽⁶⁸⁾ Eurofound, Living, Working and COVID-19 dataset (Élet, munka és a Covid19-adatok), 2020. szeptember 28., (<http://eurofound.link/covid19data>).

2021. február 10., szerda

- BR. mivel a Covid19-világjárvány okozta gazdasági válság súlyos és tartós következményekkel járhat a munkaerőpiacra, különösen a fiatalokra és a kiszolgáltatott munkavállalókra nézve, mivel bizonytalan és atipikus foglalkoztatási formák elfogadására kényszerítheti őket, ami jelentősen rontja majd a munkafeltételeket, és növeli a meglévő egyenlőtlenségeket;
- BS. mivel a Covid19-világjárvány valószínűleg közvetlen hatással lesz a szegénység és a dolgozói szegénység növekedésére⁽⁶⁹⁾, különösen a társadalom legkiszolgáltatottabb csoportjai körében;
- BT. mivel a Covid19-világjárvány során bebizonyosodott, hogy inkluzívabb szociális védelemre van szükség, amely valamennyi munkavállalóra kiterjed, különösen az önálló vállalkozókra és a platform-munkavállalókra;
- BU. mivel a rosszul és jól fizető állások száma továbbra is nő, a közepesen fizető foglalkozások száma viszont csökken; mivel a rosszul fizető állások nem feltétlenül alacsony képzettséget igényelnek, különösen a platform-munkavállalók esetében; mivel egyre nagyobb a kereslet a magasan képzett munkavállalók iránt, még a rosszul fizetett állásoknál is;
1. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 31. cikkével összhangban az Unió köteles biztosítani, hogy minden munkavállaló olyan munkafeltételeket élvezzen, amelyek tiszteletben tartják egészségét, biztonságát és méltóságát, és kéri, hogy fordítsanak figyelmet arra, hogy a szegénység, valamint a munkaerőpiacról és a társadalomból való kirekesztődés növeli az egyenlőtlenséget és a szegregációt; emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak szakpolitikáik végrehajtása során tovább kell erősíteniük az EU szociális modelljét, és figyelembe kell venniük a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a tisztességes megélhetés és a megfelelő szociális védelem mindenki számára való biztosítására, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó követelményeket;
 2. hangsúlyozza, hogy az EUSZ kimondja, hogy az Uniónak alapvető kötelezettsége, hogy Európa – egyebek mellett a magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző és magas szintű védelemmel párosuló szociális piacgazdaságon alapuló – fenntartható fejlődéséért munkálkodjon; hangsúlyozza, hogy az Uniónak küzdenie kell a társadalmi kirekesztés és a megkülönböztetés ellen, elő kell mozdítania a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és a férfiak közötti egyenlőséget, a generációk közötti szolidaritást, valamint a gyermek jogainak védelmét;
 3. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az Unió – mint a világ egyik régióján – belüli jövedelmi egyenlőtlenségek alacsonyabbak, mint egyes nagyobb, fejlett gazdaságokban, de ez a kérdés továbbra is aggasztó marad; hangsúlyozza, hogy a nagymértékű egyenlőtlenség aggályokat vet fel az igazságossággal kapcsolatban, mivel az állandósult egyenlőtlenség esélyegyenlőtlenséget eredményezhet, és csökkentheti a potenciális növekedést; kiemeli, hogy a viszonylag nagy mértékű egyenlőtlenség magasabb szegénységi aránnyal és markánsabb társadalmi kirekesztéssel, valamint a pénzügyi nehézségek gyakoribb előfordulásával párosulhat, és ily módon mérsékelheti a társadalmi kohéziót⁽⁷⁰⁾;
 4. megjegyzi, hogy bár a nők szegénységi rátája tagállamonként jelentősen eltér, a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata nagy az idősebb nők, az egyedülálló nők és az egyedülálló anyák, a menekült és a migráns nők, a színes bőrű nők, az etnikai kisebbségekhez tartozó nők, a homoszexuális, biszexuális és transznemű nők, valamint a fogyatékkal élő nők esetében, és átlagos esetben a nők jobban ki vannak téve a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának, mint a férfiak (22,8 % 2018-ban az EU-ban); megjegyzi, hogy más interszekcionális kockázati tényezők, például az inaktivitás, a gyermekek és eltartott családtagok gondozási szolgáltatásainak hiánya miatt a nők egyes kategóriái jobban ki vannak téve a szegénység kockázatának, mint mások;
 5. hangsúlyozza, hogy minden második nem EU-ból származó, migráns háttérrel rendelkező személynek szegénységgel vagy társadalmi kirekesztéssel kell szembenéznie, hogy a migráns és menekült nők körében különösen magas a bizonytalan munkát végzők aránya, továbbá hogy az eltartott vagy rendezetlen jogállású személyeket kiemelkedően nagy arányban sújtja a szegénység; hangsúlyozza, hogy a roma közösség öt tagjából négy a szegénységi küszöb alatti jövedelemmel rendelkezik, és hogy a (16 év feletti) roma nők kevesebb mint egyötödének van munkája; kiemeli, hogy az oktatás, a képzés és a foglalkoztatás hozzáférhetőségében és minőségében megnyilvánuló megkülönböztetés hozzájárul ehhez a helyzethez; felhívja az Uniót, hogy a tagállamokkal együttműködve biztosítsa az uniós és a nemzeti foglalkoztatási normák teljes körű megvalósítását mindennemű megkülönböztetés nélkül, többek között hatékony, független és minden munkavállaló számára elérhető felügyeleti, panaszkezelési és jogorvoslati mechanizmusok működtetésével;

⁽⁶⁹⁾ <https://www.worldbank.org/en/topic/poverty/brief/projected-poverty-impacts-of-COVID-19>

⁽⁷⁰⁾ Az európai foglalkoztatási és szociális fejleményekről szóló, 2019. évi jelentés (<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8219>).

2021. február 10., szerda

6. felhívja a figyelmet arra, hogy az Eurostat szerint a tagállamokban jelenleg 64,6 millió nő és 57,6 millió férfi él szegénységben, ami azt mutatja, hogy a szegénység nőkre és férfiakra gyakorolt hatása eltérő; megjegyzi, hogy ezek a számok csak azt mutatják, hogy hány nő érintett, és azokat más mutatókkal, például az életkorral, a várható élettartammal, a jövedelmi egyenlőtlenségekkel, a nemek közötti bérszakadékkal, a háztartások típusával és a szociális transzferekkel együtt kell vizsgálni, hogy teljes mértékben megértsük jelentőségüket; hangsúlyozza, hogy a nők szegénységnek való kitétségét valószínűleg alábecsülik, és felhívja a tagállamokat, hogy oly módon gyűjtsék össze a szegénységre vonatkozó adatokat, hogy az tükrözze az egyén háztartási és személyes valóságát, valamint az egyenlőségre vonatkozó releváns adatokat, és végezzenek nemi szempontú elemzéseket a szegénységgel kapcsolatos statisztikákról és politikákról, mivel nem feltételezhető, hogy a háztartásokban a források egyenlően oszlanak meg a férfiak és a nők között;

Intézkedések az egyenlőtlenségekkel szemben

7. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy felfelé irányuló társadalmi és gazdasági konvergencia révén ériék el az összehasonlítható életkörülményekre vonatkozó célt, lépjenek fel a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti növekvő egyenlőtlenségek ellen, és fokozzák a szolidaritást; ösztönzi a tagállamokat, hogy erősítsék meg a kollektív tárgyalási rendszereket, és biztosítsanak minimális szociális védelmet és szociális biztonsági rendszert valamennyi korcsoport számára; hangsúlyozza, hogy ezek a célkitűzések az egyes tagállamok hatásköreivel és jogszabályaival összhangban, valamint az Európai Unió valamennyi általános elvének – többek között az alapvető jogoknak, az arányosságnak, a jogbiztonságnak, a törvény előtti egyenlőségnek és a szubsidiaritás elvének – tiszteletben tartása mellett többek között olyan eszközökkel is elérhetőek, mint az első pillér⁽⁷¹⁾ alá tartozó minimumjövedelem, minimálbérek és minimálnyugdíjak;

8. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a dolgozói szegénység megelőzésének és kezelésének a szegénység Európai Unión belüli felszámolására irányuló átfogó célkitűzés részét kell képeznie;

9. úgy véli, hogy a megfizethető és hozzáférhető, minőségi szolgáltatások (főként közszolgáltatások) elérhetősége elengedhetetlen az egyenlőtlenségek és a szegénységi szint csökkentéséhez; ezért alapvető fontosságúnak tartja, hogy a tagállamok intézkedéseket hozzanak a jó minőségű szolgáltatásokhoz való hozzáférés, és ennek következtében az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz, a megfizethető lakhatáshoz, az energiaellátáshoz és a szociális védelemhez való egyetemes hozzáférés biztosítása érdekében;

10. abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy a szociális biztonsági rendszerek fenntarthatóságára és megfelelőségére hatást gyakorló alacsony bérezésű ágazatok és bizonytalan munkakörülmények (többek között az atipikus foglalkoztatás bizonyos formái) miatt a „munka a szegénység elleni küzdelem legjobb módja” elv ma nem mindig alkalmazható; úgy véli továbbá, hogy a hatékony kollektív szerződések és adott esetben a jogszabályban előírt hatékony minimálbér-rendszerek fontos eszközei a szegénység elleni küzdelemnek;

11. emlékeztet arra, hogy a bizonytalansággal és a szegénységgel szembeni küzdelemhez nélkülözhetetlen a növekedés; meggyőződése, hogy ösztönözni kell a vállalkozói szellemet, többek között a nők és a fiatalok körében is; rámutat arra, hogy támogatni kell a kkv-kat, amelyek munkahelyet és jólétet teremtenek, és amelyek az európai gazdaság gerincét alkotják; emlékeztet arra, hogy a kkv-k növelik a különböző térségek életképességét, valamint hozzájárulnak az innovációhoz és egy versenyképes, diverzifikált és fenntartható munkaerőpiac kiépítéséhez; hangsúlyozza, hogy az uniós jogszabályoknak kedvezőeknek kell lenniük a vállalkozások, különösen a kkv-k számára;

12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ILO-egyezmények és a felülvizsgált Európai Szociális Charta szerinti kötelezettségeik, valamint a szociális jogok európai pillére és a fenntartható fejlődési célok iránti kötelezettségvállalásaik alapján mozdítsák elő a kollektív tárgyalást; felhívja a tagállamokat, hogy igazítsák ki nemzeti jogszabályaikat, amennyiben azok akadályozzák a kollektív tárgyalásokat és az egyesülési jogot, illetve a kollektív szerződések megtárgyalásához és megkötéséhez való jogot, valamint adott esetben tartásuk tiszteletben és érvényesítésük a tisztességes minimálbérhez való jogot;

13. hangsúlyozza, hogy a technológiai fejlemények és a gazdaság szerkezetének változásai következtében a nagyvárosi területeken nagyobb a gazdasági tevékenység és a magasan képzett munkahelyek koncentrációja, ami fokozza a társadalmi és földrajzi egyenlőtlenségeket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a digitális technológiába való beruházásokat a vidéki területeken, a közszolgáltatások bővítése, azok minőségének és hatékonyságának javítása, valamint új szolgáltatásnyújtási módok létrehozása érdekében a távoli és a rosszul lefedett régiók számára, az egyenlőtlenségek kezelése és jobb munkalehetőségek teremtése érdekében;

14. üdvözli a Bizottság készségfejlesztési programra vonatkozó javaslatát; kiemeli, hogy az alacsony iskolai végzettség a dolgozói szegénység egyik kiváltó oka, amelyet kezelni kell;

⁽⁷¹⁾ A nyugdíjak tipikus hárompilléres megközelítésének „első pillére” az állam által kezelt kötelező állami nyugdíjakból áll, amelyeket általában társadalombiztosítási járulékokból és/vagy általános adóbevételekből finanszíroznak egy felosztó-kirovó rendszer alapján. Forrás: EPRS-tájékoztató: „Az Európai Unió nyugdíjrendszerei: megfelelők és fenntarthatók?”, 2015. november.

2021. február 10., szerda

15. felhívja a tagállamokat, hogy mindenki számára garantálják az inkluzív oktatáshoz és képzéshez való egyenlő hozzáférést, és fokozzák a korai iskolaelhagyás csökkentését célzó erőfeszítéseiket;
16. hangsúlyozza, hogy a korai életkortól biztosított magas színvonalú oktatás, a szakképzés, az átképzés és a továbbképzés elengedhetetlenek ahhoz, hogy mérséklődjenek az egyenlőtlenségek, javuljon a munkavállalók képessége a munka változó világához való alkalmazkodásra, és könnyebbé váljon munkaerőpiaci beilleszkedésük;
17. ezért felhívja a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt a szociális partnerekkel, az oktatási és képzésszolgáltatókkal, a vállalkozásokkal és más érdekelt felekkel az oktatási és képzési rendszerek erősítése és fejlesztése, minőségük és munkaerőpiaci és önfejlesztési szempontú relevanciájuk javítása érdekében, többek között az emberek egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáféréseinek lehetővé tétele céljából;
18. hangsúlyozza, hogy a digitális átalakulás, valamint a magasan képzett és magasan képzett állások növekvő száma miatt célzott beruházásokra van szükség az egész életen át tartó tanulás terén; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy többek között az idősebb munkavállalók számára is nyújtsanak koherens és átfogó támogatást a szükséges digitális készségek fejlesztéséhez; ezért célzott beruházásokra szólít fel a digitális átképzés és továbbképzés terén annak érdekében, hogy a munkavállalók képesek legyenek alkalmazkodni a változásokhoz, és magasabb béreket érthessenek el;
19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő színvonalú oktatást és képzést a fiataloknak, amely lehetővé teszi számukra, hogy megfeleljenek a munkaerőpiac igényeinek és kihívásainak, és felruházza őket munkavállalói és szociális jogaik ismeretével, hogy ne essenek az atipikus vagy bizonytalan foglalkoztatás csapdájába;
20. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az alapvető gazdasági szabadságok és az alapvető szociális és munkavállalói jogok ütközése esetén ez utóbbiakat a gazdasági szabadságokkal egyenrangúakként kezelik az egységes piacon;
21. szorgalmazza egy olyan átfogó európai, szegénység elleni stratégia kidolgozását, amely a szociális jogok európai pillérében lefektetett elvekkel összhangban és a fenntartható fejlődési célokat figyelembe véve ambiciózus célokat tűz ki a szegénység csökkentésére és a mélyszegénység 2030-ig történő felszámolására Európában;
22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják fel a pénzügyi eszközöket – például az ifjúsági garanciát – és az uniós programokat a munkanélküliség leküzdése, a fiatalok foglalkoztathatóságának javítása, valamint a fiatalok stabil és nem bizonytalan munkahelyeken való elhelyezkedésének ösztönzése érdekében;
23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tagállamokon belüli gazdasági egyenlőtlenségek csökkentése és az adóbevételek beszedésének javítása érdekében hozzanak valódi intézkedéseket az adókikerülés és az adócsalás elleni fellépés céljából;
24. felhívja a Bizottságot, hogy aktualizálja a tisztességes munkakörülményekre és a munkavállalók részvételének ösztönzésére természetüknél fogva nagyobb hangsúlyt fektető szövetkezetek és szociális vállalkozások létrehozására és fejlesztésére vonatkozó keretét;
25. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be olyan kezdeményezéseket, amelyek előmozdítják a nők szerepvállalását az oktatás, a szakképzés és az egész életen át tartó tanulás révén, valamint a finanszírozáshoz való hozzáférést, a nők vállalkozói készségét és a nők jövőorientált ágazatokban való képviselését a minőségi foglalkoztatáshoz való hozzáférés biztosítása érdekében; kéri különösen a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok, a matematika, a digitális oktatás, a mesterséges intelligencia és a pénzügyi tudás hatékonyabb előmozdítását az uralkodó sztereotípiákkal szembeni fellépés jegyében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy több nő legyen jelen ezen ágazatokban, és vegyen részt e területek fejlődésében;
26. kiemeli a szegénységgel küzdő nők és a döntéshozók közötti rendszeres párbeszéd fontosságát nemzeti, regionális és uniós szintű fórumok keretében is, hogy ezáltal ellenőrizni lehessen a jelenlegi politikák/szolgáltatások hatékonyságát, és javaslatokat lehessen tenni további megoldásokra;
27. szükségesnek tartja az NGO-k számára a megfelelő finanszírozás és az uniós alapokhoz való hozzáférés biztosítását, hogy innovatív és hatékony szolgáltatásokkal vehessék fel a küzdelmet a szegénységgel szemben;
28. üdvözli a Bizottság tervét, hogy késedelem nélkül egy, a gyermekgaranciára vonatkozó előterjesztést nyújt be ⁽⁷²⁾;

⁽⁷²⁾ Az egyenlőtlenségek csökkentéséről – különös tekintettel a gyermekszegénységre – szóló, 2015. november 24-i állásfoglalás (HL C 366., 2017.10.27., 19. o.), valamint az Európai Bizottság 2019–2024 közötti időszakra vonatkozó politikai iránymutatások szerint: „A rászoruló gyermekek támogatása érdekében – az Európai Parlament által javasolt elképzelést felkarolva – létre fogom hozni az európai gyermekgaranciát”.

2021. február 10., szerda

29. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a tisztességes, megfizethető, hozzáférhető, energiahatékony és egészséges lakhatáshoz való hozzáférést mindenki számára, és tegyenek többet a szociális bérlakások, ezen belül a köztulajdonú bérlakások előmozdításáért; ösztönzi a tagállamokat, hogy erősítsék meg a bevált gyakorlatok cseréjét a hatékony szociális lakhatási politika terén;
30. felhívja a tagállamokat és a helyi hatóságokat megfelelő lakhatási politikák elfogadására, a szociális és megfizethető lakhatásba történő beruházások feltételeinek és támogatásának megerősítésére és az energiaszegénység kezelésére;
31. felhívja a Bizottságot, hogy tekintettel a dolgozói szegénység és a hajléktalanság közötti összefüggésekre, tegyen javaslatot a hajléktalansággal kapcsolatos nemzeti stratégiák uniós stratégiai keretére; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak sürgős intézkedéseket a hajléktalanság megelőzése és felszámolása, valamint a kényszerkilakoltatások megelőzése érdekében;
32. hangsúlyozza a leginkább rászorulóknak szánt, az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) keretében rendelkezésre álló pénzügyi támogatások növelésének fontosságát az európai szolidaritás kulcselemeként, és a szegénység EU-ban előforduló legrosszabb megnyilvánulási formáinak – például az éhezés és a gyermekszegénység – felszámolására tett erőfeszítésként;

A munka- és életkörülményekre vonatkozó minimumfeltételek biztosítása

33. úgy véli, hogy a távmunka feltételeinek EU-szerte történő szabályozása céljából jogszabályi keretre van szükség, hogy biztosítva legyenek a tisztességes munka- és foglalkoztatási feltételek a digitális gazdaságban, ezáltal hozzájárulva az egyenlőtlenségek csökkentéséhez és a dolgozói szegénység kezeléséhez;
34. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy minimáljövedelemre vonatkozó uniós keretre irányuló javaslatot;
35. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az aktív munkaügyi politikákba való beruházásra annak érdekében, hogy az európai munkavállalók és gazdaságok ellenállóképesebbé váljanak, és hogy értékes készségekkel ruházzák fel a munkavállalókat;
36. tudomásul veszi az Unióban foglalkoztatott munkavállalók tisztességes megélhetést biztosító, megfelelő minimálbérekkel történő védelmét célzó uniós irányelvre irányuló bizottsági javaslatot;
37. hangsúlyozza, hogy az irányelvnek egyértelmű biztosítékokat kell nyújtania azokban a tagállamokban, ahol a béreket – általános szabályként – a szociális partnerek kollektív tárgyalása révén határozzák meg;
38. emlékeztet a Bizottság 2019–2024 közötti időszakra vonatkozó politikai iránymutatásaiban⁽⁷³⁾ javasolt intézkedésekre, amelyek célja olyan tisztességes minimálbér biztosítása az uniós munkavállalók számára, amely lehetővé teszi a tisztességes megélhetést, bárhol is dolgozzanak;
39. emlékeztet arra, hogy a csökkentés tilalmának elvével és a kedvezőbb rendelkezésekkel összhangban a munkavállalói jogokról szóló irányelvek minimumszabályokat írnak elő, és hogy az egyes tagállamok szabadon meghatározhatnak magasabb szintű védelmet és normákat;
40. úgy véli, hogy ennek az irányelvnek kollektív szerződések és jogszabályban meghatározott minimálbérek révén garantálnia kell, hogy egyetlen munkavállalót vagy családját se fenyegetse a szegénység, és mindenki megélhessen munkájából, és részt vehessen a társadalomban;
41. hangsúlyozza, hogy a végleges irányelvnek garantálnia kell, hogy a jogszabályban meghatározott minimálbéreket – adott esetben – mindig a szegénységi küszöb fölött határozzák meg;
42. felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy a nemzeti gyakorlatokat tiszteletben tartva és ezek versenyképességre, munkahelyteremtésre és dolgozói szegénységre gyakorolt hatását szem előtt tartva gondoskodjanak a minimálberek bevezetéséről;
43. hangsúlyozza, hogy intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a munkáltatók ne alkalmazzanak olyan gyakorlatokat, amelyek a minimálbérből levonják a munkavégzéshez szükséges költségeket, mint például a szállást, a szükséges ruházatot, eszközöket, személyi védelmet és egyéb felszereléseket;

⁽⁷³⁾ „Ambiciózusabb Unió: Programom Európa számára” – Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára (2019–2024).

2021. február 10., szerda

44. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi munkavállaló – különösen a bizonytalan, gyakran a hagnigazdaságban foglalkoztatott atipikus munkavállalókat vagy nem hagyományos munkaviszonyban dolgozókat is érintő munkakörülmények között foglalkoztatott munkavállalók – esetében érvényesítsék a minimális munkakörülményekre vonatkozó jogszabályi keretet, és javítsák ezt a keretet a joghézagok kezelése és a hatályos irányelvek⁽⁷⁴⁾ javítása vagy adott esetben új jogi aktusok révén;
45. felhívja a tagállamokat, hogy minden munkavállaló számára biztosítsanak szociális védelmi rendszereket, és felhívja a Bizottságot, hogy egészítse ki és támogassa a tagállamoknak a munkavállalók szociális biztonságával és szociális védelmével kapcsolatos tevékenységeit;
46. hangsúlyozza, hogy a munkaerő mobilitása elengedhetetlen ahhoz, hogy a lehető legtöbbet hozzák ki az európaiak tehetségéből és ambícióiból, maximalizálják a vállalatok és a magánszemélyek gazdasági teljesítményét és jólétét, és lehetőségek széles körét kínálják az embereknek; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szüntessék meg a mobilitás előtt álló akadályokat az Európai Unióban;
47. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a fogyatékossgal élők igényeihez való észszerű alkalmazkodást a munkahelyeken⁽⁷⁵⁾;
48. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel a dolgozói szegénységet fokozó stratégiák, például a be nem jelentett túlórák, a munkáltató megbízhatatlan vagy kiszámíthatatlan munkaidő-tervezése, a nulla órás munkaszerződések, a be nem jelentett gazdasági tevékenység, valamint a szürke- és feketegazdaság ellen; emlékeztet arra, hogy a munkáltatók felelnek a munkahelyi egészségvédelemért és biztonságért, és hogy a munkával kapcsolatos képzéseket munkaidőben kell megtartani;
49. megjegyzi, hogy a Covid19-válság miatt elhalasztották a platformalapú munkavégzésről szóló, a Bizottság által szervezett európai csúcstalálkozót, amelynek célja a platform-munkavállalók munkakörülményeinek javítására irányuló lehetőségek feltárása volt; sürgeti a Bizottságot, hogy mihamarabb rendezze meg ezt a csúcstalálkozót;
50. rámutat a platformalapú munkavégzés társadalmi következményeire, nevezetesen a munkavállalói jogok és szociális védelem előnyeit nem élvező dolgozókra, valamint a kieső társadalombiztosítási járulékokra és adókra;
51. tudomásul veszi a Bizottság platform-munkavállalókról szóló jogalkotási javaslat⁽⁷⁶⁾ elfogadására irányuló tervét; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a platformok és a munkavállalók közötti munkaügyi kapcsolatok a digitalizált társadalom és gazdaság új realitásaihoz igazodjanak, és tisztázásukra az érintett munkavállalók meglévő munkaügyi jogszabályok és társadalombiztosítási rendelkezések hatálya alá való bevonása révén kerüljön sor, hogy javuljanak a platform-munkavállalók munkakörülményei, készségei és képzése, valamint hogy a platform-munkavállalók munkaideje kiszámítható legyen;
52. hangsúlyozza, hogy az uniós jogalkotási javaslatnak garantálnia kell, hogy a platform-munkavállalók munkavállalói képviselőket alakíthassanak, és szakszervezetekbe tömörülhessenek kollektív szerződések megkötése céljából;
53. felhívja a tagállamokat, hogy mielőbb ültessék át és hajtsák végre a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelvet⁽⁷⁷⁾;
54. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfizethető és minőségi gyermekgondozáshoz való hozzáférést általában, és különösen az egyedülálló szülők, a fogyatékossgal élő gyermekek szülei és a nagycsaládos szülők számára; emlékeztet arra, hogy a gyermekgondozáshoz való hozzáférés, valamint a fogyatékossgal élő személyek vagy az eltartott hozzátartozók számára létrehozott gondozási létesítményekhez való hozzáférés – a szerződés jellegétől függetlenül – különösen fontos az álláskereső és az instabil foglalkoztatási helyzetben lévő munkavállalók számára annak érdekében, hogy az ilyen gondozási feladatokat ellátó munkavállalók ne kerüljenek a bizonytalan foglalkoztatás csapdjába, ami gyakran dolgozói szegénységhez vezet;
55. hangsúlyozza, hogy a megosztott szülői szabadsággal kapcsolatos jobb választási lehetőségek pozitív hatást gyakorolhatnak a nők foglalkoztatására; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy a szülői szabadság idejére szóló kifizetések vagy juttatások kedvezményezettjei védve legyenek az elszegényedéstől;

(74) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1152 irányelve (2019. június 20.) az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről (HL L 186., 2019.7.11., 105. o.).

(75) A fogyatékossgal élők igényeihez való észszerű alkalmazkodás a foglalkoztatási egyenlőségről szóló uniós irányelv (HL L 303., 2000.12.2., 16. o.) és a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény (CRPD) 5. cikke szerinti kötelezettség.

(76) A Bizottság 2021. évi munkaprogramjának mellékletei (COM(2020)0690), „A digitális korra felkészült Európa” szakasz 9. szakpolitikai célkitűzése.

(77) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1158 irányelve (2019. június 20.) a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról és a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 188., 2019.7.12., 79. o.).

2021. február 10., szerda

56. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az egyenlőségre vonatkozó szabályok betartását, fel kell számolni a megkülönböztetés valamennyi formáját, különös tekintettel a bérek és a munkakörülmények vonatkozásában, gondoskodni kell az esélyegyenlőségről, és meg kell szüntetni a hátrányos helyzetű csoportokat sújtó joghézagokat; emellett szorgalmazza a megkülönböztetésmentességről szóló horizontális irányelv útjában álló akadályok azonnali felszámolására;
57. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a férfiak és a nők egyenlőségét a munkaerőpiaci részvétel és esélyegyenlőség terén, és vezessen be olyan kezdeményezéseket, amelyek előmozdítják a nők finanszírozáshoz való hozzáférést, a női vállalkozók támogatását, valamint a nők pénzügyi függetlenségét;
58. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti bérszakadék és az ebből fakadó nyugdíjszakadék felszámolása létfontosságú a nők dolgozói szegénységének kezelése érdekében; rámutat, hogy megfelelő pénzügyi támogatást kell nyújtani a gyermekgondozáshoz a szülési és szülői szabadság ideje alatt;
59. kéri a tagállamokat, hogy vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy a nyugdíjrendszerekben figyelembe veszik a gyermeknevelési feladatokat, amennyiben a nők ezekben az időszakokban nem képesek dolgozni, és megfelelő járulékokat fizetni;
60. hangsúlyozza, hogy a bérek átláthatóságára irányuló intézkedéseknek az egyenlő díjazás elérésére kell irányulniuk, és lehetővé kell tenniük a szociális partnerek számára, hogy e cél elérése érdekében kollektív szerződéseket kössenek;
61. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy, a 2020 utáni időszakra vonatkozó fogyatékosügyi stratégiát a fogyatékosokkal élő személyek teljes munkaerőpiaci befogadásának biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a fogyatékosokkal élők megkapják a nyílt munkaerőpiacon való elhelyezkedéshez szükséges készségeket, és a munkaügyi jogszabályok, szociális védelem és minimálbér hatálya alá tartozzanak;
62. felhívja a tagállamokat, hogy a munkaerőpiacra való belépéskor vagy egy bizonyos jövedelmi küszöb átlépésekor ne fosszák meg a fogyatékosokkal élő személyeket a fogyatékosághoz kapcsolódó többletköltségeiket fedező fogyatékosügyi ellátásokra való jogosultságaiktól, mivel ez a gyakorlat hozzájárul a dolgozói szegénységhez; felhívja a tagállamokat, hogy törekedjenek a fogyatékosokkal élő személyek támogatására az akadályok leküzdése érdekében;
63. felhívja a tagállamokat annak garantálására, hogy a fogyatékosokkal élő személyek másokkal egyenlő módon gyakorolhassák munkavállalói és szakszervezeti jogait;
64. megismétli a Bizottsághoz intézett azon felhívását⁽⁷⁸⁾, hogy a 2020 és 2025 közötti időszakra vonatkozó stratégiával összhangban haladéktalanul terjesszen elő javaslatot a fizetések átláthatóságára irányuló kötelező intézkedésekről⁽⁷⁹⁾; úgy véli, hogy ezeknek az intézkedéseknek maradéktalanul tiszteletben kell tartaniuk a nemzeti szociális partnerek autonómiáját;
65. kitart amellett, hogy a munkáltatóknak a közszférában és a magánszektorban egyaránt meg kell valósítaniuk a bérek átláthatóságát, kellően figyelembe véve a kkv-k sajátosságait, elkerülve ugyanakkor minden olyan gyakorlatot, amely aláássa az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvének megvalósulását;
66. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy számolják fel az egyetemi végzettséggel rendelkező fiatalokat érintő dolgozói szegénységet; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a színlelt önfoglalkoztatás és a fiatal munkavállalók alacsony bérek és tisztázatlan vagy tisztességtelen munkafeltételek útján való kizsákmányolása ellen, ami dolgozói szegénységet eredményezhet; megerősíti, hogy sürgősen felül kell vizsgálni és meg kell erősíteni a szakmai gyakorlatok európai minőségi keretrendszerét, hogy a szakmai gyakorlat és gyakornoki munka díjazásának elve a minőségi kritériumok között szerepeljen, valamint hogy garantált legyen a szociális védelmi rendszerekhez való megfelelő hozzáférés; ismét megerősíti, hogy a fiatalok foglalkoztatását nem szabad olcsó munkának tekinteni, és hogy a fiatalok számára tapasztalataiknak és képzéseiknek is megfelelő, tisztességes munkakörülményeket és béreket, valamint szabályos munkaszerződéseket kell biztosítani;
67. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Covid19-válság következtében növekedhet az atipikus és bizonytalan foglalkoztatás aránya; hangsúlyozza, hogy a jogszabályban előírt minimálbérnek minden munkavállalóra ki kell terjednie, így az atipikus módon foglalkoztatott munkavállalók jelenleg kizárt kategóriáira is;
68. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek részletesebb statisztikákat a bizonytalan foglalkoztatás és az atipikus foglalkoztatás bizonyos formáinak növekedéséről a munkaerőpiacon, és hozzanak válaszintézkedéseket a hatályos munkaügyi jogszabályok kiigazítása és korszerűsítése révén;

⁽⁷⁸⁾ 2020. január 30-i állásfoglalás a nemek közötti bérszakadékról, 2. bekezdés (Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0025).

⁽⁷⁹⁾ A stratégia szerint a Bizottságnak 2020 végéig kötelező intézkedéseket kellett volna előterjesztenie a bérek átláthatósága tekintetében.

2021. február 10., szerda

69. üdvözli azokat a tagállami kezdeményezéseket, amelyek célja a bizonytalan foglalkoztatás visszaszorítása, valamint a bérek leszorítására és a társadalombiztosítási járulékok elkerülésére irányuló csalárd gyakorlatok megszüntetése⁽⁸⁰⁾, és felhívja a Bizottságot, hogy a Szerződésekben meghatározott hatásköreinek korlátain belül terjesszen elő javaslatokat;
70. emlékezteti a tagállamokat, hogy az állami foglalkoztatási szolgálatoknak továbbra is a lehető legtöbb lehetőséget kell kínálniuk a minőségi foglalkoztatásra;
71. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozatosan szüntessék meg a nulla órás munkaszerződések alkalmazását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a nem önként választott részidős munkavégzés kérdésével, és tegyenek komoly erőfeszítéseket a határozatlan időre szóló foglalkoztatás előmozdítása és a folyamatosan megújított ideiglenes szerződések alkalmazásának korlátozása érdekében;
72. határozott meggyőződése, hogy a munkáltatók viselik a teljes felelősséget azért, hogy a munkavállalók – külön őket terhelő költség nélkül – megkapják a feladataik elvégzéséhez szükséges felszereléseket, ruházatot és biztosítást; hangsúlyozza, hogy a munkáltatók teljes felelősséggel tartoznak a munkaköri feladatok ellátásához szükséges kiadásokért vagy képzésért;
73. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a munkavállalói mobilitásra és a szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó uniós jogszabályok megfelelő végrehajtásáról, és különösen biztosítsák, hogy a munkavállalók szerződésük aláírása előtt tájékoztatást kapjanak az őket megillető jogokról, kötelezettségekről és eljárási biztosítékokról olyan nyelven, amelyet megértenek⁽⁸¹⁾; felhívja az Európai Munkaügyi Hatóságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon az alkalmazandó munkaügyi és szociális jogszabályoknak való megfelelést; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre munkaügyi ellenőrzéseket, és határokon átnyúló ügyek esetén vonják be az Európai Munkaügyi Hatóságot;
74. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti munkaügyi felügyelőségek hatékony és megfelelő ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezzenek, megfelelő panasztételi mechanizmusokat kínáljanak, garantálják valamennyi munkavállaló – különösen a bizonytalan foglalkoztatási státuszúak és az atipikus foglalkoztatás bizonyos formáiban dolgozók – jogait, és biztosítsák a felügyelőségek megfelelő finanszírozását;
75. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a munkavállalók kiküldetéséről szóló felülvizsgált irányelvet annak érdekében, hogy valódi védelmet biztosítsanak az e kategóriába tartozó munkavállalók számára;
76. hangsúlyozza, hogy a nyomon követés és az ellenőrzés különösen fontos az Unióban dolgozó harmadik országbeli állampolgárok esetében, védelmük és a visszaélések megelőzése érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy e tekintetben folytassanak intenzív együttműködést az Európai Munkaügyi Hatósággal;
77. szorgalmazza, hogy az Európai Munkaügyi Hatóság rendelkezzen tényleges ellenőrzési hatáskörrel az illegális gyakorlatok, valamint a munkavállalók kizsákmányolása és a velük szembeni visszaélések elleni hatékony küzdelem érdekében;
78. üdvözli az idénymunkások védelméről szóló, 2020. július 16-i bizottsági iránymutatásokat és a Tanács idénymunkásokról szóló, 2020. október 9-i következtetéseit;
79. tudomásul veszi a Petíciós Bizottsághoz nagy számban beérkező azon petíciókat, amelyek felhívják a bizottság figyelmét a határozott idejű szerződések visszaélészerű alkalmazására a közszférában⁽⁸²⁾ és a magánszektorban⁽⁸³⁾ egyaránt, és ennek kapcsán megjegyzi, hogy a munkahelyi stressz leggyakrabban említett oka a munkahely bizonytalansága; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg ezeket a petíciókat, és a saját és a tagállamok hatásköreit tiszteletben tartva szolgáljon megfelelőbb válaszokkal, hogy hatékonyan fel lehessen lépni a dolgozói szegénységgel, a társadalmi kirekesztéssel és a bizonytalan foglalkoztatással szemben;
80. a prostitúciót az erőszak és a kizsákmányolás súlyos formájának tartja, amely többnyire a nőket és a gyermekeket érinti; felhívja a tagállamokat, hogy célirányos intézkedések bevezetésével lépjenek fel a prostitúció gazdasági, társadalmi és kulturális okaival szemben, és támogassák a prostitúcióban érintett személyek társadalmi és munkaerőpiaci visszailleszkedését megkönnyítő intézkedéseket;
81. véleménye szerint nagyobb hangsúlyt kell helyezni azokra az értékekre és szakpolitikákra, amelyek a munkát és a munka és az életminőség-javulás közötti kapcsolatot támogatják, és ezeknek az értékeknek és szakpolitikáknak érdemi módon hozzá kell járulniuk az emberek társadalmi és fizikai környezetének javításához;

⁽⁸⁰⁾ Például leányvállalatok (vagy postafiókcek) és/vagy munkaerő-kölcsönző ügynökségek létrehozása alacsonyabb bérszínvonalú tagállamokban, kizárólag abból a célból, hogy kiküldetésben lévő munkavállalókat alkalmazzanak helyi munkavállalók alkalmazása helyett.

⁽⁸¹⁾ Az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről szóló 2019. június 20-i (EU) 2019/1152 európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltaknak megfelelően (HL L 186., 2019.7.11., 105. o.).

⁽⁸²⁾ Többek között a 0240/18., a 0328/18., a 0365/18., a 0374/18., a 0396/18., a 0419/18., a 0829/2018., a 0897/2018., az 1161/2018., a 0290/19., a 0310/2019., a 0335/2019., az 0579/19., a 0624/19., a 0652/19., a 0683/2019., a 0737/2019., az 1017/19., az 1045/2019., az 1241/2019., az 1318/2019 és a 0036/2020. számú petíció.

⁽⁸³⁾ Többek között az 1378/2013., a 0019/2016., a 0020/2016., a 0021/2016., a 0099/2017., az 1162/2017., a 0110/2018. és a 0335/2019. számú petíció.

2021. február 10., szerda

82. üdvözli a mobilitási csomag elfogadását; úgy véli, hogy a mobilitási csomag erőteljes eszköz a fuvarozási ágazatban tapasztalható szociális dömping és dolgozói szegénység leküzdésére; szorgalmazza a vezetési időkről, a pihenőidőkről és a menetíró készülékekről szóló (EU) 2020/1054 rendelet⁽⁸⁴⁾ mielőbbi és teljes körű végrehajtását a tehergépjármű-vezetők számára Európa-szerte; hangsúlyozza, hogy további és hasonló kezdeményezéseket kell indítani a szociális dömping és a dolgozói szegénység felszámolása érdekében a szociális dömping és a rossz munkakörülmények által érintett más ágazatokban, például a légi közlekedésben és a hajózás területén is;

83. úgy véli, hogy a szakmai gyakorlatokra a vállalatoknak befektetesként, és nem ingyenes munkaként kell tekinteniük; emlékeztet arra, hogy a fiataloknak sok esetben nincs más jövedelemforrásuk, míg gyakornokként dolgoznak; értékesnek és alapvető fontosságúnak tartja a gyakornokok hozzájárulását, és úgy véli, hogy megérdemlik a díjazást; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vessenek véget a díjazással nem járó szakmai gyakorlatoknak, és garantáljanak tisztességes fizetéssel járó, magas színvonalú szakmai gyakorlatokat;

84. úgy véli, hogy a fiatal felnőtt munkavállalókat tapasztalatuk alapján kell megfizetni, és nem szenvedhetnek hátrányos megkülönböztetést lényegesen alacsonyabb bérek formájában kizárólag az életkoruk miatt; ezért felhívja a tagállamokat, hogy vessenek véget annak a gyakorlatnak, hogy a fiatal felnőtt munkavállalókat a törvényben előírt minimálbérnél alacsonyabb fizetésért alkalmazzák;

Kollektív szerződés

85. rámutat, hogy a szociális partnerek autonómiája nagy értéket képvisel, és hangsúlyozza, hogy ezt a tagállamok mindegyikében biztosítani kell, és uniós szinten nyomon kell követni ennek betartását; tudomásul veszi a Bizottság javaslatát⁽⁸⁵⁾ a nemzeti szintű kollektív tárgyalási rendszerek – különösen ágazati szinten történő – védelmére és megerősítésére;

86. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az ESZA+ felhasználását a szociális partnerek kapacitásépítéséhez az európai kollektív tárgyalások megerősítése céljából; felhívja a tagállamokat, hogy hozzák létre a kollektív tárgyalások támogatásához szükséges intézményeket és mechanizmusokat, külön hangsúlyt helyezve az ágazati kollektív tárgyalásokra; felhívja a tagállamokat, hogy konzultáljanak a nemzeti szociális partnerekkel, és minden indokolt esetben vonják be őket a jogalkotásba;

87. tudomásul veszi a Bizottság azon javaslatát, hogy a tagállamoknak olyan intézkedéseket kell hozniuk, amelyek elősegítik a kollektív tárgyalások feltételeinek megteremtését ott, ahol a kollektív tárgyalások általi lefedettség nem éri el a munkavállalók 70 %-át⁽⁸⁶⁾; hangsúlyozza, hogy a szociális partnereket be kell vonni az említett intézkedések kezdeményezésére irányuló döntéshozatali folyamatba; úgy véli, hogy az e tekintetben hozott intézkedések nem sérthetik a szociális partnerek autonómiáját;

88. felhívja a tagállamokat, hogy garantálják a munkavállalók szervezkedéshez, valamint kollektív szerződések tárgyalásához és megkötéséhez való jogát, és haladéktalanul lépjenek fel e jog megsértése esetén;

89. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a szakszervezetek bejussanak a munkahelyekre – beleértve a távmunkát is – szervezés, információmegosztás és konzultáció céljából;

90. sürgeti a Bizottságot, hogy a bérek rovására folyó verseny elkerülése érdekében javítsa a közbeszerzési irányelveket⁽⁸⁷⁾ oly módon, hogy csak azok pályázhassanak sikerrel, akik nem assák alá a meglévő kollektív szerződéseket; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfelelést, az ellenőrzést és a végrehajtást;

91. tudomásul veszi, hogy a digitalizáció és a globalizáció az önfoglalkoztatás és az atipikus foglalkoztatási formák jelentős növekedését eredményezte; üdvözli a Bizottság kötelezettségvállalását annak értékelésére, hogy szükség van-e olyan uniós szintű intézkedésekre elfogadására, amelyek lehetővé teszik az önálló vállalkozók számára az összefogást és kollektív szerződések megkötését, továbbá üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy szükség esetén javasolja a szabályozás módosítását, és üdvözli a közelmúltban e tekintetben folytatott nyilvános konzultációt; várja a jövőbeli

⁽⁸⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1054 rendelete (2020. július 15.) az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról (HL L 249., 2020.7.31., 1. o.).

⁽⁸⁵⁾ Az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről szóló, 2020. október 28-i európai parlamenti és tanácsi irányelvvel irányuló javaslat (COM(2020)0682).

⁽⁸⁶⁾ Az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről szóló, 2020. október 28-i európai parlamenti és tanácsi irányelvvel irányuló javaslat (COM(2020)0682).

⁽⁸⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/23/EU irányelve (2014. február 26.) a koncessziós szerződésekről (HL L 94., 2014.3.28., 1. o.); Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.); Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

2021. február 10., szerda

fellépés kezdeti lehetőségeiről szóló hatásvizsgálat közzétételét; hangsúlyozza, hogy ez nem szolgálhat ürügyként a színlelt kényszervállalkozások felszámolására és a nem hagyományos munkaviszonyban foglalkoztatott dolgozók jogainak garantálására irányuló más bizottsági kezdeményezések késlekedésére;

92. úgy véli, hogy minden munkavállalónak teljes áttekintést kell kapnia arról, hogy ki a munkáltatója, és milyen fizetéssel kapcsolatos és munkavállalói jogai vannak az ágazati kollektív szerződés vagy a nemzeti jogszabályok értelmében; úgy véli, hogy ezeknek az információknak a munkaügyi felügyelőségek rendelkezésére kell állniuk; úgy véli, hogy ez a határ menti ingázók esetében speciális azonosítókártya formáját öltheti, amely egyes tagállamokban már hatékonyan bizonyult a szociális dömping elleni küzdelemben; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul vezessen be digitális európai társadalombiztosítási számot; úgy véli, hogy az európai társadalombiztosítási szám figyelemreméltó lehetőséget rejt magában, és ellenőrző mechanizmusként szolgálhat a magánszemélyek és az illetékes hatóságok számára egyaránt annak érdekében, hogy garantálja a társadalombiztosítás szabályozásnak megfelelő befizetését, és valamint a szociális csalások elleni fellépést;

A Covid19-járvány szociális hatásai

93. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki uniós szintű megoldást a nők által irányított kkv-k támogatásának kiterjesztésére a válság alatt és után;

94. emlékeztet arra, hogy a Covid19-válság jelentősen sújtotta a munkavállalókat és a hátrányos helyzetű embereket; hangsúlyozza, hogy a világjárványra adott szakpolitikai válaszoknak emberközpontúaknak kell lenniük, és a globális szolidaritásra kell épülniük; kitart amellett, hogy különösen szükség van a szegénység és a dolgozói szegénység elleni intézkedésekre, és ezeknek gyors, igazságos és környezetbarát helyreállítást kell eredményezniük; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák valamennyi veszélyeztetett munkavállaló megfelelő védelmét a járvány idején, és működjenek együtt a szociális partnerekkel a világjárvány során felmerült kihívások hatékony, gyakorlati és méltányos megoldásainak kidolgozásában; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a REACT-EU keretében rendelkezésre álló további források megfelelő részét fel kell használni a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alaphól (FEAD) származó források elérhetőségének növelésére a leginkább rászorulókat megsegítése érdekében; kiemeli annak fontosságát is, hogy az ESZA+ megfelelő forrásokat kapjon a következő többéves pénzügyi keretben;

95. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a csökkentett munkaidős foglalkoztatás gazdasági hatásaira, a véglegesen vagy ideiglenesen elbocsátott személyekre és a kiszolgáltatott személyekre gyakorolt szociális hatásokra; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a csökkentett munkaidős foglalkoztatási rendszerek nem egyformák az egyes tagállamokban, és hogy a juttatások jelentősen eltérnek egymástól, és az alacsony juttatásban részesülő munkavállalókat különösen fenyegeti a dolgozói szegénység; e célból felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak védelmet a munkavállalóknak annak érdekében, hogy segítsék őket munkahelyeik megtartásában, többek között pénzügyi támogatás nyújtásával, például csökkentett munkaidős rendszerek, valamint a bizonytalan foglalkoztatásban és az atipikus foglalkoztatás bizonyos formáiban dolgozók támogatása révén, és fontolják meg pénzügyi támogatás nyújtását a válság miatt pénzügyi bázisukat elvesztett egyéni vállalkozók egyes típusai számára; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy nyújtsanak védelmet a kiszolgáltatott helyzetben lévő embereknek;

96. felhívja a tagállamokat, hogy jogi keretrendszerek formájában terjesszenek elő saját nemzeti munkanélküliségi biztosításokra és minimumellátási rendszerekre vonatkozó minimumszabályokat, hogy javítsák az európai munkavállalóknak és lakosoknak nyújtott szociális védelmet;

97. intézkedéseket szorgalmaz a nem önként választott részmunkaidős foglalkoztatás Covid19-járvány eredményeként bekövetkező újbóli növekedésének elkerülése érdekében;

98. emlékeztet azokra a nyugtalanító beszámolókra, amelyek a határ menti ingázók és idénymunkások munka- és életkörülményekkel kapcsolatos jogainak megsértésével kapcsolatban láttak napvilágot a válság idején; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy számolják fel a visszaélésszerű gyakorlatokat, és biztosítsák az alvállalkozói és ellátási láncban alkalmazott idénymunkások és határt átlépő munkavállalók jogainak védelmét; ezzel kapcsolatban szorgalmazza, hogy a tagállamok biztosítsanak megfelelő és megfizethető lakhatási lehetőségeket a munkavállalók számára, anélkül, hogy ezek költségeit levonnák a munkavállalók fizetéséből;

99. hangsúlyozza, hogy a Covid19-válság rámutatott a foglalkoztatás fontosságára a gazdaságunk és társadalmunk szempontjából rendszerszintű jelentőségűnek tekinthető szakmákban; emlékeztet arra, hogy e frontvonalbeli munkavállalók közül néhány tagállamban sokan rosszul fizetett állásokban dolgoznak, gyakran alulértékelték és alulfizetettek, és – részben az egészségügyi és szociális védelem hiánya miatt – nemritkán bizonytalan munkakörülményeket kell elviselniük; hangsúlyozza, hogy ezekben a szakmákban többnyire nők dolgoznak; rámutat a felfelé irányuló konvergencia szükségességére a gondozási szolgáltatások tekintetében;

100. hangsúlyozza, hogy a súlyos sokkok kezelése érdekében a tagállamoknak közös hosszú távú stratégiákat kell elfogadniuk a munkahelyek és a munkavállalói képesítések megőrzésére és a nemzeti államháztartásokra nehezedő nyomás csökkentése céljából;

2021. február 10., szerda

101. felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el olyan uniós gondozási stratégiát, amely figyelembe veszi a gondozási feladatokat végzőket érintő szociális hatásokat, akik aránytalanul nagy számban nők; hangsúlyozza, hogy e stratégiának jelentős befektetést kell tartalmaznia a gondozási ágazatba, meg kell erősítenie a munka és a gondozási feladatok közötti egyensúly megteremtésére irányuló politikákat az egyén egész élete során, és különösen képzések, a készségek elismerése és a munkakörülmények javítása révén kezelnie kell a munkaerőhiányt ezekben az ágazatokban;

102. várakozással tekint a munkanélküli-járadékok hosszú távú európai viszontbiztosítási rendszerére vonatkozó, hamarosan előterjesztendő bizottsági javaslat elé, figyelembe véve, hogy a létszámlépitések nagy valószínűséggel növekedni fognak; kéri, hogy ez a javaslat terjedjen ki a gazdasági és monetáris unió (GMU) országaira, lehetővé téve a GMU-n kívüli országok csatlakozását is;

103. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy célzott uniós és nemzeti támogatások, valamint megfelelő erőforrások ráfordítása révén enyhítsék a Covid19-járvány legsúlyosabb következményeit; e tekintetben üdvözlí a szükséghelyzeti munkanélküliségi kockázatokat mérséklő ideiglenes támogatást nyújtó európai eszköz (SURE) létrehozását, és felhívja a tagállamokat ennek mielőbbi végrehajtására; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy olyan vállalkozások ne kapjanak pénzügyi támogatást, amelyeket az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló tanácsi következtetések 1. mellékletében felsorolt országokban vettek nyilvántartásba; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a kedvezményezettek tartsák tiszteletben a Szerződésben rögzített alapvető értékeket, és hogy az állami pénzügyi támogatásban részesülő vállalatok védjék a munkavállalókat, biztosítsák a tisztességes munkakörülményeket, tartsák tiszteletben a szakszervezeteket és az alkalmazandó közös megállapodásokat, fizessék meg a rájuk eső adókat, és tartózkodjanak a részvények visszavásárlásától, valamint attól, hogy bónuszokat fizessenek ki a menedzsmentnek, illetve osztalékokat fizessenek a részvényeseknek;

104. ösztönzi a tagállamokat, hogy fektessenek be a szélessávú internethez való hozzáférés növelésébe, a távoktatásba, valamint az oktatásba az elnéptelenedés és a generációs szegénység által fenyegetett vidéki területeken;

105. javasolja proaktív intézkedések meghozatalát a potenciálisan magas munkanélküliség európai és nemzeti foglalkoztatási programokon keresztül történő aktív kezelésére, valamint a zöld, digitális, szociális, fenntartható és igazságos átmenet előmozdítását, amely új, fenntartható, hozzáférhető, jó minőségű munkahelyekbe, átképzési programokba, jövőorientált infrastruktúrákba, innovációba és a digitális változásba történő beruházás révén nem engedi, hogy bárki is lemaradjon; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a fiatalok foglalkoztatásának támogatására;

106. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezeljék a válság következményeit, és a regionális sajátosságok figyelembevételével könnyítsék meg az átmenetet, ezért garantálják a rendelkezésre álló források gyors elosztását, például a jövőorientált munkahelyekre irányuló képzések, a továbbképzés és átképzés, valamint az ESZA+ e célból történő pénzügyi fejlesztése révén;

107. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon különösen azokat az ágazatokat, amelyekre nagymértékben jellemző a munkahelyek bizonytalansága annak érdekében, hogy megelőzzék a munkavállalókkal szembeni olyan visszaéléseket, mint például a mezőgazdasági ágazatban dolgozó ideiglenes álláshelyek esetében, ahol az időnymunkások olyan visszaélészerű foglalkoztatási feltételekkel szembesülnek, amelyek egyes esetekben a munkavállalói jogok mellett a dolgozók alapvető jogait is sértik;

108. hangsúlyozza, hogy az alacsony jövedelmű munkavállalók esetében nagyobb a kockázata annak, hogy ki legyenek téve a Covid19-fertőzésnek, mivel olyan ágazatokban – például a gondozási és a fuvarozási ágazatban – dolgoznak, ahol jelentősen több az emberi érintkezés, vagy online platformokon keresztül vállalnak munkát, a távmunka lehetősége nélkül; erőteljesen bírálja a Covid19 besorolásának elhúzódó végrehajtási folyamatát a biológiai anyagokról szóló irányelvben⁽⁸⁸⁾; szorgalmazza a biológiai anyagokról szóló irányelv sürgős felülvizsgálatát annak a globális járványokhoz és más rendkívüli körülményekhez való hozzáigazítása céljából annak érdekében, hogy a munkavállalók a lehető leghamarabb teljes körű védelmet kapjanak az expozíciós kockázatokkal szemben;

109. kiemeli, hogy az alacsony jövedelmű munkavállalók gyakran olyan ágazatokban dolgoznak, ahol nagy a fizikai állapotromlás kockázata, ami hosszú távon hatással lehet a testi és szellemi jólétükre, és kihat jövőbeli jövedelemszerzési képességükre; úgy véli, hogy a jelenlegi egészségvédelmi és biztonsági jogszabályok nem fordítanak kellő figyelmet a munkahelyi sérülések megelőzésére; felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb tegyen javaslatot a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos, a 2020 utáni időszakra szóló új stratégiai keretre, és e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa a kihívásokat, és tegyen javaslatot azokra az eszközökre, amelyek lehetővé teszik e kihívások

⁽⁸⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/54/EK irányelve (2000. szeptember 18.) a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről (HL L 262., 2000.10.17., 21. o.).

2021. február 10., szerda

kezelését az alacsony jövedelmű ágazatok munkavállalói számára; hangsúlyozza, hogy a stratégiának figyelmet kell fordítania a platform-munkavállalókra és az atipikus munkavégzési formákban foglalkoztatott dolgozókra; felhívja a Bizottságot, hogy módosítsa a 2004/37/EK irányelvet⁽⁸⁹⁾ több rákkeltő vagy mutagén anyag esetében a munkahelyi expozíció határértékek hatókörének felülvizsgálata és kiterjesztése céljából;

110. kiemeli, hogy az alacsony jövedelmet biztosító ágazatokban széles körben tapasztalható a munkahelyi stressz; úgy véli, hogy a munkahelyi stresszt kiemelt prioritásként kell kezelni az európai munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági jogszabályokban; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzeti szociális partnerekkel szorosan együttműködve tegyenek javaslatot egy, a munkahelyi stresszről szóló irányelvre, meghatározva a munkahelyi stressz tényezőinek kezelésére vonatkozó vállalati iránymutatásokat és előírva minden vállalat számára a munkahelyi stressz kezelésére vonatkozó vállalati politika kialakítását;

111. kiemelkedő fontosságúnak tartja annak biztosítását, hogy az európai helyreállítási terv végrehajtása a szegénység és a társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségek felszámolását tűzze ki célul, és olyan cél- és referenciaértékeket tartalmazó hatékony mechanizmuson alapuljon, amelyek lehetővé teszik az elért eredmények átlátható mérését; kiemeli, hogy az Európai Parlamentet teljes mértékben be kell vonni a helyreállítási terv előzetes és utólagos ellenőrzésébe, és minden megválasztott képviselőjének hivatalos szerepet kell kapnia annak biztosítása érdekében, hogy a végrehajtás folyamata maradéktalanul demokratikus és átlátható legyen;

o

o o

112. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽⁸⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/37/EK irányelve (2004. április 29.) a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről (HL L 158., 2004.4.30., 50. o.).

2021. február 10., szerda

P9_TA(2021)0045

A Covid19 hatása a fiatalokra és a sportra

Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a Covid19 ifjúságra és sportra kifejtett hatásáról (2020/2864(RSP))

(2021/C 465/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. és 166. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (3) bekezdésére, valamint a Szerződések szubszidiaritás és arányosság elvéről szóló 2. jegyzőkönyvére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 14. cikkére,
 - tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az értelmi fogyatékosokkal élő személyek és családjaik jogainak a Covid19-válság alatti érvényesüléséről szóló, 2020. július 8-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európa kulturális helyreállításáról szóló, 2020. szeptember 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az ifjúsági garanciáról szóló, 2020. október 8-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel „Az európai oktatás jövője a Covid19 fényében” című, 2020. október 22-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Covid19 fiatalokra és sportra kifejtett hatásáról szóló, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000074/2020 – B9-0005/2021),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
- A. mivel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet ⁽⁶⁾ szerint a jelenlegi Covid19-világjárvány aránytalanul súlyos mértékben sújtja a fiatalokat, és valószínűsíthetően súlyos negatív és tartós hatással van gazdasági körülményeikre, egészségükre és jóllétükre, beleértve az oktatási, önkéntességi és képzési lehetőségek hiányát fejlődésük egyik kulcsfontosságú szakaszában;
- B. mivel a Covid19-világjárványnak az ifjúsági munkával és az önkéntességgel kapcsolatos uniós ifjúsági és oktatási programokra, a nemzeti oktatási rendszerekre, a foglalkoztatásra és a jövedelemre, valamint a polgári szabadságjogokra gyakorolt hatása súlyosbítja az egyenlőtlenségeket, amint azt az OECD statisztikái is mutatják, amelyek szerint a diákoknak csak körülbelül a fele fér hozzá a tantervek többségéhez vagy egészéhez az országok arra irányuló erőfeszítései ellenére, hogy online tanulási megoldásokat kínáljanak; mivel ez a helyzet súlyosbítja a digitális szakadék következményeit és akadályozza a szükséges digitális készségek fejlesztését, miközben az iskolai tantervekhez való hozzáférés nem mindig jelenti azt, hogy a nehéz helyzetben lévő diákok képesek tanulni;
- C. mivel a fiatalok központi szerepet játszottak közösségeikben a Covid19-világjárvány során kialakult szükségletekre reagáló szolidaritási tevékenységek során, a figyelemfelhívó kampányok vezetésétől kezdve az Európai Szolidaritási Testület keretében a frontvonalon végzett munkáig és más önkéntes kezdeményezésekig;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0183.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0239.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0267.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0282.

⁽⁶⁾ Átfogó jelentés: „Youth & COVID-19: Impacts on jobs, education, rights and mental well-being” (Az ifjúság és a Covid19: A foglalkoztatásra, az oktatásra, a jogokra és a mentális jólétre gyakorolt hatások), 2020. augusztus 11.

2021. február 10., szerda

- D. mivel a világjárvány negatív hatásai olyan messzire hatóak, hogy hozzájárultak a tagállamokban a civil társadalmi tevékenységek további szűküléséhez Európa-szerte, és előreláthatólag számos ifjúsági és sportszervezetnek be kell zárnia, ami negatív hatással lenne az európai és nemzetközi együttműködés meglévő struktúráira, és jelentősen korlátozná a polgári szerepvállalást;
- E. mivel a Covid19 által okozott pszichoszociális hatások mind az azonnali, mind a hosszú távú tényezők miatt befolyásolják a fiatalok mentális egészségét és szocializációs képességét; mivel a szabadidős tevékenységek hiánya és a társadalmi korlátok aránytalan hatást gyakorolnak a fogyatékossgal élő gyermekekre és fiatalokra;
- F. mivel a Covid19-világjárvány pusztító hatást gyakorolt a sportra és a kapcsolódó ágazatokra és iparágakra; mivel a hivatásos sportra gyakorolt gazdasági hatás óriási volt, mivel elmaradtak a bevételek amiatt, hogy minden szinten számos eseményt kellett törölni vagy azokat nézők nélkül kellett lebonyolítani;
- G. mivel a pandémia félhivatásos és szabadidősportra, valamint szabadidőprogramokra gyakorolt jelenlegi hatása pusztító, ugyanis számos sportklub egzisztenciális fenyegetéssel néz szembe, hiszen jellegükből adódóan nonprofit, többnyire önkéntes alapon, és így pénzügyi tartalékok nélkül működnek;
- H. mivel a Covid19-világjárvány miatti korlátozások, valamint a rendszeres edzést és gyakorlást biztosító lehetőségek hiánya a fizikai érintkezést igénylő sportokban, káros hatással van a sportolók fejlődésére és előrelépésére;
- I. mivel a sport fontos gazdasági ágazat, amely az EU-ban a teljes GDP 2,12 %-át és a teljes foglalkoztatás 2,72 %-át teszi ki, ami a becslések szerint 5,67 millió munkahelyet jelent;
- J. mivel a sport fontos társadalmi feladatokat lát el, például azáltal, hogy előmozdítja a társadalmi befogadást, az integrációt, a kohéziót és az olyan értékeket, mint a kölcsönös tisztelet és megértés, a szolidaritás, a sokféleség és az egyenlőség, beleértve a nemek közötti egyenlőséget is; mivel a sport és a kapcsolódó önkéntes tevékenységek javíthatják különösen a fiatalok fizikai és mentális egészségét és foglalkoztathatóságát, valamint hozzájárulhatnak annak elsősegítéséhez, hogy a fiatalok távol tartsák magukat az erőszakban, többek között a nemi alapú erőszakban, a bűnözésben és a kábítószer-használatban való részvételtől;

Ifjúság

1. aggodalmát fejezi ki, hogy mivel az ifjúsági munkaerőpiac különösen érzékeny a gazdasági ciklusokra, valamint a gazdasági válság miatt a jelenlegi világjárvány következményei a fiatalok foglalkoztatását súlyosabban érinti, ami felerősíti egy olyan ágazat negatív tendenciáit, amelyre nagyrészt a gyengébb jogi védelemmel és szociális biztonsági normákkal járó instabil, alacsony fizetésű, részmunkaidős állások dominanciája jellemző;
2. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi világjárvány különösen súlyos hatást gyakorolt a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalokra (NEET-fiatalok), és kiemeli, hogy kezelni kell a veszélyeztetett csoportokhoz tartozó fiatalok problémáit; hangsúlyozza, hogy a NEET-fiatalok arányához képest jelentősek a nemek közötti különbségek, és ezt figyelembe kell venni;
3. hangsúlyozza, hogy a legsúlyosabban érintett ágazatok a nagy munkaerő-igényű, gyakran alacsony bért fizető ágazatok, mint a nagy- és kiskereskedelmi ágazat, a szálláshely-szolgáltatás, az idegenforgalmi és vendéglátási szolgáltatások, amelyek jellemzően alacsonyan képzett fiatal munkavállalókat és dolgozó diákokat foglalkoztatnak; megjegyzi, hogy a világjárvány kitörése óta az ifjúsági munkanélküliség és szegénység folyamatosan nő; úgy véli, hogy az ifjúsági munkanélküliség rövid távon valószínűleg tovább fog növekedni, és hosszú távon a világjárvány előtti szintek felett maradhat;
4. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a fiatalok foglalkoztatására gyakorolt katasztrofális hatások ellensúlyozására, többek között olyan makrogazdasági (költségvetési és monetáris) politikák révén, amelyek a közkiadásokat a munkaerő-felvételi támogatások vagy ifjúsági garanciák felé irányítják annak érdekében, hogy támogassák a munkahelyek megtartását és létrehozását célzó egyéni programokat, a fiataloknak szóló továbbképzési és átképzési programokat, valamint a minőségi munkahelyeket és tisztességes munka- és javadalmazási feltételeket kínáló, a fiatal álláskeresőket befogadására képes gazdasági ágazatokba történő beruházásokat;
5. emlékeztet az önkéntesség szerepére a fiatalok életének és szakmai készségeinek fejlesztésében; úgy véli, hogy a pénzügyileg támogatott önkéntesség segítheti a munkanélküli fiatalokat abban, hogy ellenálljanak a Covid19-válságból eredő gazdasági sokkhatásnak, miközben hozzájárulnak a társadalomhoz és értékes tapasztalatot szereznek, ami megkönnyíti a hosszú távú, rendszeres foglalkoztatásra való áttérésüket; úgy véli, hogy az Európai Szolidaritási Testület segítheti az európai fiatalokat abban, hogy a helyi realitásaikon túl is kiszélesítsék lehetőségeiket; e tekintetben sürgeti a Bizottságot,

2021. február 10., szerda

hogy biztosítson egyértelmű és egységes iránymutatásokat a programok válsághelyzetekben történő végrehajtására vonatkozóan, és számolja fel a részvétel előtt álló akadályokat, amelyek többek között a következőkből adódnak: a finanszírozás rugalmasságának hiánya, a finanszírozás csökkentése, a partnerszágokból származó önkéntesek vízumkiadására vonatkozó korlátozások fokozott szigorítása, valamint az önkéntes fiatalok jogállása biztosításának hiánya;

6. hangsúlyozza az informális és nem formális tanulás, a művészetek, a sport és a társas tevékenységek döntő jelentőségét a fiatalok részvétele és a társadalmi kohézió előmozdításában, mely tevékenységek a helyi közösségekre jelentős hatást gyakorló eszközök lehetnek, és segíthetnek a mai társadalmi kihívások leküzdésében;

7. hangsúlyozza, hogy a 2020. július 21-én kötött megállapodás keretében az Európai Tanácsnak ambiciózusabbnak kellett volna lennie az Európa jövőjét jelentő fiatal generációk támogatása terén, különösen azért, hogy a helyreállítási tervekben nagyobb támogatást – 10 %-ot az oktatásra, 20 %-ot pedig az európai digitális stratégiához és a digitális egységes piac megvalósításához való hozzájárulásra – biztosít a fiataloknak; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a közvetlenül az ifjúságra összpontosító ágazati programokat, például az Erasmus+-t, az Európai Szolidaritási Testületet, az ifjúsági garanciát és a gyermekgaranciát, illetve a méltányosabb, társadalmilag és környezetileg fenntarthatóbb Európa felé való átmenet támogatására képes ágazati programokat úgy kell mozgósítani, hogy teljes mértékben kiaknázzák a bennük rejlő lehetőségeket, mivel fennáll annak a veszélye, hogy ezek a programok elmulasztják teljesíteni ambiciózus céljaikat, ami keserű csalódást jelentene a fiatalok és a jövő generációi számára;

8. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi világjárvány súlyosbította a digitális szakadékot az EU-ban, és ezért kiemeli, hogy sürgősen elő kell mozdítani a digitális jártasságot mindenki számára, és ösztönözni kell az alternatívák széles körű használatát, elismerését és érvényesítését, ideértve az informális és nem formális tanulási lehetőségeket, például az online és a digitális tanulást és képzést; kéri, hogy különösen azon fiatal tanulókat állítsák a figyelem középpontjába és támogassák fokozottan, akik jövedelemkiesést tapasztaltak a technikai oktatásban, a duális oktatásban és a szakképzésben, valamint felszólít minőségi digitális eszközök, oktatási és tanulási anyagok és tartalmak fejlesztésére és széles körű használatára az oktatásból való kimaradás elkerülése, valamint az iskolából a munka világába való zökkenőmentes és hatékony átmenet biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a Covid19-járvány teremtette sajátos körülmények ellenére fontos fenntartani a személyes tanulást annak biztosítása érdekében, hogy senki se maradjon magára, különösen a kisgyermekek, a kiszolgáltatott csoportok és a nehéz társadalmi-gazdasági háttérű, technológiai eszközökkel vagy készségekkel nem rendelkező fiatalok esetében;

9. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a digitális megoldásokba és jártasságba való beruházást a gyakorlati készségek, kompetenciák és képesítések fejlesztése érdekében, és tegyék mindenki számára hozzáférhetővé a digitális jártasságot, valamint mozdítsák elő a független, többnyelvű, inkluzív és ingyenes online tanulási eszközök fejlesztését annak érdekében, hogy a digitális oktatási cselekvési terv (2021–2027) végrehajtása keretében javuljon a digitális készségek és kompetenciák általános szintje; hangsúlyozza, hogy fejleszteni kell a tanárok, az oktatók, az igazgatók, a szülők és a menedzserek körében a kompetenciákat, hogy javítani lehessen az online, a táv- és a vegyes oktatást, különös tekintettel a készségfejlesztési programokra;

10. aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy a Covid19-válság fokozta a fiatalok körében a szorongást és félelmet, ami jelentős hatással lehet az életükre és az iskolából a munka világába való átmenetükre; felszólít a személyre szabott mentális egészségügyi szolgáltatások, pszichoszociális támogatás és sporttevékenységek – önálló vagy moduláris intézkedésként történő – széles körű alkalmazására, valamint a mentális jóllét fokozott támogatására a képzési és oktatási intézményeken belül annak biztosítása érdekében, hogy a világjárvány következtében ne alakuljanak ki hosszan tartó pszichológiai hatások; hangsúlyozza a világjárványnak a fogyatékosággal élő fiatalokra, valamint a vidéki és távoli területeken élő fiatalokra gyakorolt hatását, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a rendelkezésre álló támogatási intézkedések és szolgáltatások kiigazítása révén fordítsanak különös figyelmet e csoport szükségleteire;

11. felszólít, hogy a különböző szakpolitikákban a megkülönböztetésmentesség és az egyenlőség elvében gyökerező jogalapú megközelítést alkalmazzanak a Covid19-válság során a fiatalokat érő megkülönböztetés többféle formájának kezelése érdekében, és emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy különleges megközelítésre van szükség a kiszolgáltatott csoportok – például a fogyatékosággal élő fiatalok, a hátrányos helyzetű és a családon belüli erőszak kockázatának kitett fiatalok, a fiatal migránsok és menekültek, valamint az LGTBIQ+-közösséghez tartozó fiatalok – támogatása és védelme érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fiatalok szabadon hozzáférjenek a teljes Covid19-világjárvánnyal kapcsolatos, az igényeikhez igazított minőségi információkhoz;

12. rámutat, hogy a sporttal és az ifjúsági munkával kapcsolatos tevékenységek teljes sokféleségükben Európa-szerte különösen veszélyeztetettek, ami a civil mozgáster szűküléséhez vezet, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a struktúrák megőrzése és a kínálat sokszínűségének biztosítása érdekében az ifjúság és a sport területén; emlékeztet arra, hogy a helyi hatóságokat, a civil társadalmi szervezeteket és a szociális partnereket szorosan be kell vonni a fiatalok, valamint az ifjúsági és sportszervezetek támogatását célzó megoldások végrehajtásába; kiemeli a szervezett sport és az ifjúsági szervezetek társadalmi kohéziójának fontosságát;

2021. február 10., szerda

Sport

13. mély aggodalmát fejezi ki a sportágazat lehetséges tartós károsodása miatt, nemcsak gazdasági és foglalkoztatási szempontból, hanem a társadalom egésze számára is;
14. hangsúlyozza, hogy a sport és a testmozgás különösen fontos a világvárvány okozta körülmények között, mivel erősíti a fizikai és mentális ellenálló képességet; üdvözlí, hogy az adatok szerint a kijárási korlátozások következtében néhányan gyakrabban és aktívabban vesznek részt egyéni sportágakban; ugyanakkor aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kijárási korlátozások idején számos fiatal nem végez testmozgást, és hogy ez milyen következményekkel járhat a közegészségre nézve;
15. hangsúlyozza, hogy meg kell őrizni és elő kell mozdítani az európai sportmodellt, mivel a szolidaritás, a méltányosság és az értékalapú megközelítés minden eddiginél fontosabb lesz a sportágazat talpra állása és a szabadidősport fennmaradása szempontjából;
16. emlékeztet arra, hogy a sport egyrészt előmozdítja és tanítja az olyan értékeket, mint a kölcsönös tisztelet és megértés, a szolidaritás, a sokféleség, a méltányosság, az együttműködés és a polgári szerepvállalás, másrészt előmozdítja a kohéziót, valamint a migránsok és a menekültek integrációját; hangsúlyozza, hogy a sport nem ismer határokat, és egyesíti a különböző társadalmi-gazdasági és etnikai háttérrel rendelkező embereket; úgy véli, hogy különösen a szabadidősport játszik alapvető szerepet a hátrányos helyzetű vagy kiszolgáltatott csoportokhoz tartozók és a fogyatékosokkal élők társadalmi befogadásának előmozdításában; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a sporton keresztüli befogadást, és tárjon fel új utakat a sport hatásának és hatókörének maximalizálása érdekében; felszólít az alacsony jövedelmű családok fokozott támogatására annak érdekében, hogy gyermekeik részt vehessenek a sportban és egyéb szabadidős tevékenységekben;
17. hangsúlyozza, hogy a fogyatékosokkal élő személyek számára jelentős pénzügyi és szervezési kihívások állnak fenn a sporthoz való hozzáférés terén, mind az alulról szerveződő tevékenységekkel összefüggésben, mind pedig szakmai szinten, amelyeket a Covid19-világvárvány tovább súlyosbított, és ezért sürgeti a Bizottságot, hogy jövőbeli fogyatékosági üggyi stratégiájában kifejezetten foglalkozzon ezzel a problémával;
18. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világvárvány minden szinten pusztító hatással van az egész sportágazatra, különösen a sportszervezetekre és -klubokra, -szövetségekre, az edzőtermekre és fitneszközpontokra, a sportolókra, az edzőkre, a sport területén dolgozóakra és a sporthoz kapcsolódó vállalkozásokra, köztük a sportrendezvény-szervezőkre és a sportmédiára; úgy véli, hogy a fellendüléshez vezető út kihívást jelent majd, és hangsúlyozza, hogy célzott segítségnyújtási intézkedésekre van szükség;
19. úgy véli, hogy az EU által a válságra válaszul elfogadott általános helyreállítási eszközöknek rövid távon hozzá kell járulniuk a sportágazat támogatásához, és sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti támogatási alapok, a strukturális alapok, valamint a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek – sajátos jellemzői és szervezeti strukturái ellenére – a sportágazat javát szolgálják;
20. hangsúlyozza az olyan mentőcsomagok fontosságát, amelyek valamennyi sportágot lefednek; kiemeli, hogy bár gyakran a nézőszám tekintetében legnagyobb sportágakat sújtották leginkább pénzügyi nehézségek, nem szabad, hogy ezek legyenek az egyetlen olyan sportágak, amelyek jogosultak a pénzügyi támogatásra vagy elsőbbséget élveznek;
21. úgy véli, hogy a meglévő pénzügyi támogatás talán nem elegendő, és kéri a Bizottságot, hogy tárjon fel minden lehetőséget, hogy az egész ágazat életképességének növelése érdekében további célzott támogatást nyújtson mind az amatőr, mind a hivatásos sport számára;
22. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a rendelkezésre álló és az ágazat számára igénybe vehető uniós programok – többek között az Erasmus+ program és az Európai Szolidaritási Testület – révén erősítsék meg általában a sportágazat és különösen a szabadidősport helyreállítását és válságrezilienciáját, valamint biztosítsák a sport számára a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközhöz, az Európai Regionális Fejlesztési Alaphoz, a kohéziós politikai alapokhoz, az Európai Szociális Alap Pluszhoz és az „EU az egészségügyért” programhoz való teljes körű hozzáférést; hangsúlyozza, hogy e tekintetben kulcsfontosságú, hogy a sportot beépítsék a vonatkozó rendeletekbe és felszámolják a nemzeti szintű kérelmezési eljárás valamennyi akadályát;
23. felkéri a Bizottságot, hogy alaposan mérje fel a Covid19-világvárvány sportra gyakorolt gazdasági és társadalmi hatásait a tagállamokban, és ezen értékelés eredményei alapján dolgozzon ki európai megközelítést a kihívások kezelésére és a lehetséges következmények enyhítésére;
24. felszólít a válság sportra gyakorolt hatásainak kezelésével kapcsolatos bevált gyakorlatok tagállamok közötti strukturált és szisztematikus cseréjére, valamint a sportban való részvételre és a Covid19 hatására vonatkozó adatok és információk szisztematikus elemzésére; hasznosnak tartja a sportolás új módjainak feltárását az olyan helyzetekre, amelyek fizikai távolságtartást igényelnek;

2021. február 10., szerda

25. az a véleménye, hogy sürgősen széles körű ágazatközi együttműködésre van szükség a sportágazatban a Covid19-világjárvány következtében felmerülő kihívások leküzdése érdekében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy továbbra is ösztönözni kell az együttműködést minden szinten, beleértve a sportban részt vevő valamennyi szereplőt, a sporttal kapcsolatos üzleti ágazatot és más érdekelt feleket;
26. megjegyzi, hogy a válság során egyre gyakrabban használnak digitális megoldásokat, például sportalkalmazásokat; úgy véli, hogy a sportágazat további digitalizációja növelni fogja az ágazat ellenálló képességét a jövőbeli válsághelyzetekben; felszólít olyan digitális eszközök fejlesztésére, amelyek lehetővé teszik a sporttevékenységek finanszírozását a világjárvány idején;
27. felszólítja a Bizottságot, hogy egy külön uniós cselekvési tervben hangolja össze a Covid19-világjárvány sportra gyakorolt következményeinek kezelése érdekében hozott valamennyi intézkedést;
28. felkéri a Tanácsot, hogy a sportra vonatkozó következő uniós munkatervben kezelje prioritásként azokat az intézkedéseket és fellépéseket, amelyek célja, hogy rövid és hosszú távon segítsék az ágazatot a világjárvány következményeinek kezelésében;
29. úgy véli, hogy amíg a világjárvány tovább fejlődik, összehangolt párbeszédet kell folytatni az európai és nemzetközi sportszövetségekkel és a tagállamokkal annak érdekében, hogy megvitassák a főbb nemzetközi sportesemények és sportversenyek biztonságos lefolytatásának lehetőségeit; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy törekedjenek összehangolt megközelítésre a stadionok látogatottságával, az utazási korlátozásokkal és a Covid19-teszteléssel kapcsolatban a páneurópai sportversenyek hatékony tervezésének és felelősségteljes szervezésének lehetővé tétele érdekében;
30. olyan intézkedéseket szorgalmaz, amelyek a Covid19-járvány miatti kijárási korlátozások alatt és azt követően erősítik a doppinggal kapcsolatos megelőzést annak érdekében, hogy előmozdítsák a sportolók egészségét és az európai sportban a tisztességes játékot;
31. úgy véli, hogy a különböző sportágak különböző mértékben érintettek, és hogy bizonyos sportágakon belül a kisebb klubok és az alacsonyabb kategóriájú versenyek, illetve az alulról szerveződő tevékenységek különösen kárt szenvedtek a kisebb szponzoroktól vagy a sportolók saját kvótájától való gazdasági függés miatt; hangsúlyozza, hogy a professzionális szint alapját az amatőr sport képezi, mivel a kis szabadidősport-klubok jelentősen hozzájárulnak a fiatal sportolók fejlődéséhez, és többnyire önkéntes alapon dolgoznak; hangsúlyozza az európai sportközösségen belüli szolidaritás fontosságát a különböző sportágak között és a sportágakon belül, és felszólít a kisebbségi és szabadidősportok fokozott támogatására, mivel azok tevékenységeik fenntartása során gazdasági nehézségekbe ütköznek;
32. rámutat, hogy a Covid19-világjárvány miatti korlátozások, valamint a rendszeres edzést és gyakorlást biztosító lehetőségek hiánya a fizikai érintkezést igénylő sportokban, káros hatással van a sportolók fejlődésére és előrelépésére; úgy véli, hogy a rendezvényszervezőknek, az edzőknek és maguknak a sportolóknak is tisztában kell lenniük az intenzív képzés elhúzódó hiányának lehetséges következményeivel; együttműködésre szólít fel a sportintézmények és -szervezetek között az elveszett képességek visszaszerzésére összpontosító projektek és koncepciók támogatása érdekében;
33. úgy véli, hogy az arénák és a stadionok társadalminkban a sport- és a kulturális tevékenységek alkotta ökoszisztémák társadalmi szerkezetének csomópontjait képezik; elismeri, hogy a helyszínek újbóli megnyitásának lehetővé tétele elengedhetetlen polgáraink egészsége és jólléte, valamint a gazdasági fellendülés szempontjából, mind most, mind a jövőre nézve.

o

o o

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0050

Az EU és Ukrajna közötti társulási megállapodás

Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása az EU–Ukrajna társulási megállapodás végrehajtásáról
(2019/2202(INI))

(2021/C 465/09)

Az Európai Parlament

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 8. cikkére és V. címére, különösen 21., 22., 36., 37. és 49. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) ötödik részére,
- tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Ukrajna közötti társulási megállapodásra, kiterjedően a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásra (AA/DCFTA), amely 2017. szeptember 1-jén lépett hatályba, valamint a kapcsolódó társulási menetrendre,
- tekintettel arra, hogy az 539/2001/EK tanácsi rendelet európai parlamenti és tanácsi módosításai nyomán 2017. június 11-én vízummentes rendszert vezettek be Ukrajna állampolgárai számára,
- tekintettel a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1806 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Ukrajnával kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira, különösen az EU Ukrajnával kötött társulási megállapodásának végrehajtásáról szóló, 2018. december 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, a Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött társulási megállapodásokról / mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségekről szóló, 2016. január 21-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a keleti partnerségről szóló 2020. június 19-i ajánlására, a 2020. júniusi csúcstalálkozó előkészítéseként ⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosa Hivatalának (OHCHR) Ukrajnáról szóló jelentéseire, különösen a 2020. szeptemberi, az ukrajnai emberi jogi helyzetről szóló 30. jelentésére,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának „Situation of human rights in the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, Ukraine” (Az emberi jogok helyzete a Krím Autonóm Köztársaságban és az ukrajnai Szevasztopol városban) című, 2020. június 19-i jelentésére,
- tekintettel az Európai Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) Association Implementation Report on Ukraine (Az Ukrajnával kötött társulási megállapodás végrehajtásáról szóló jelentés) című, 2019. december 12-i közös szolgálati munkadokumentumára (SWD(2017)0433),
- tekintettel a 2020. október 6-án megrendezett 22. EU–Ukrajna csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,
- tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés, a keleti partnerség civil társadalmi fóruma és az ukrán civil társadalom más képviselőinek ajánlásaira és tevékenységeire,
- tekintettel az EU–Ukrajna Parlamenti Társulási Bizottság 2019. december 19-én tartott ülésén kiadott zárónyilatkozatokra és ajánlásokra,
- tekintettel a 2019. március 31-i és április 21-i ukrán elnökválasztáson, valamint a 2019. július 21-i előrehozott parlamenti választásokon részt vevő választási megfigyelő misszióinak következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság negyedik makroszintű pénzügyi támogatási programja keretében Ukrajnának nyújtott 500 millió EUR összegű kölcsön 2020. május 29-i folyósítására,

⁽¹⁾ HL L 303., 2018.11.28., 39. o.

⁽²⁾ HL C 388., 2020.11.13., 116. o.

⁽³⁾ HL C 11., 2018.1.12., 82. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0167.

2021. február 11., csütörtök

- tekintettel az EU által a szomszédos országoknak a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben való támogatása érdekében bevezetett, példa nélküli támogatási csomagokra, és különösen a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben a bővítési és a szomszédosságpolitikai partnerek számára makroszintű pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló, 2020. május 25-i (EU) 2020/701 európai parlamenti és tanácsi határozat értelmében Ukrajnának rendkívül kedvező feltételekkel nyújtott 1,2 milliárd EUR összegű hosszú lejáratú kölcsönökre ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a NATO–Ukrajna Bizottság 2019. október 31-i közös nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Rasszizmus- és Intoleranciaellenes Bizottság (ECRI) 2017 szeptemberében közzétett ötödik országfelügyeleti jelentésére, valamint az Ukrajnára vonatkozó, a 2017. évi ajánlások végrehajtásának helyzetéről szóló, 2020 júniusában közzétett következtetésekre,
 - tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a tagállamokhoz intézett, a szexuális irányultságon vagy nemi identitáson alapuló megkülönböztetés elleni küzdelemlről szóló ajánlására ⁽⁶⁾, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által elfogadott normákra,
 - tekintettel az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) 2019. július 21-i választási megfigyelő küldöttségének az ukrajnai előrehozott parlamenti választásokról szóló végleges jelentésére,
 - tekintettel a Transparency International 2019. évi korrupcióérzékelési listájára, amely Ukrajnát a 180 értékelt ország és terület közül a 126. helyre sorolja (ahol az első hely a legjobb helyzetre utal),
 - tekintettel az Európa Tanácsnak a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményére és az 1992. november 5-én elfogadott, Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájára,
 - tekintettel az ukrán nyelv államnyelvként való használatát támogató törvényről szóló, a Velencei Bizottság által elfogadott véleményre, valamint az államnyelv, a kisebbségi és egyéb nyelvek oktatásban való használatára vonatkozó, 2017. szeptember 5-i oktatási törvényről szóló, a Velencei Bizottság által elfogadott véleményre,
 - tekintettel a Velencei Bizottságnak az ukrán alkotmánybíróságról szóló, 2020. december 10-i véleményére
 - tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a saját kezdeményezésű jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatának 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0219/2020),
- A. mivel a társulási megállapodás/a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás az Európai Unió Ukrajnával fennartott kapcsolatainak sarokköve, ami politikai társuláson és gazdasági integráción alapul, és a reformok ütemterveként szolgál, amelynek teljes körű végrehajtását az Unióhoz való fokozatos közeledés, az uniós belső piacba való fokozatos integrálás és a megállapodásban rejlő lehetőségek és előnyök teljes körű kiaknázása felé tett kulcsfontosságú lépésnek kell tekinteni;
- B. mivel Ukrajna az EUSZ 49. cikke értelmében európai kilátásokkal rendelkezik, és kérheti felvételét az Európai Unióba, amennyiben elkötelezi magát a koppenhágai kritériumok és a demokrácia elvei mellett, tiszteletben tartja az alapvető szabadságokat, az emberi és a kisebbségi jogokat, valamint biztosítja a jogállamiságot;
- C. mivel a 22. EU–Ukrajna csúcstalálkozó elismerte Ukrajna európai törekvéseit, és üdvözölte azt, hogy Európát választotta, elismerte Ukrajna jelentős előrelépését a reformfolyamat során, valamint üdvözölte a társulási megállapodás végrehajtása során elért eredményeket és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás sikerét;
- D. mivel 2019-ben Ukrajna mind elnöki, mind parlamenti szinten kényes választási időszakon ment keresztül, és mivel dicséretesnek kell tekinteni, ahogy ezeket a folyamatokat, valamint az azokból következő békés és rendezett hatalomátvételt kezelte;

⁽⁵⁾ HL L 165., 2020.5.27., 31. o.

⁽⁶⁾ CM/Rec(2010)5, lásd https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805cf40a

2021. február 11., csütörtök

- E. mivel a 2020. október 25-i országos helyhatósági választások a demokrácia állapotának újabb próbáját és a további konszolidáció lehetőségét jelentik; mivel a 2020. október 25-i helyhatósági választások közeledtével zajló választási kampány során kísérletet tettek a választási törvény módosítására, és továbbra is komoly aggodalomra ad okot a Covid19-helyzetre válaszul adott egyértelmű intézkedések hiánya, a biztonságos szavazás új normáinak tekintetében;
- F. mivel az ODIHR korlátozott választási megfigyelő missziója arra a következtetésre jutott, hogy a 2020. október 25-i ukrainai helyhatósági választások különösen fontosak voltak a közelmúltbeli decentralizációs reformokat követően, amelyek jelentős hatásköröket és erőforrásokat ruháztak át a helyi önkormányzatokra, hogy a választás általában nyugodt mederben zajlott, jól szervezett és átlátható volt, az eljárásokat többnyire betartották, és összességében az ukrán központi választási bizottság betartotta az összes törvényes határidőt, és pártatlanul, nyíltan és átláthatóan működött;
- G. mivel a civil társadalom és a választási szakértők arról számoltak be, hogy a helyi pártszervezetek, a jelöltek és a választási bizottságok tagjai nem tudtak megfelelően felkészülni a jelöltek nyilvántartásba vételére, mivel a választási törvényt közvetlenül a választási folyamat előtt fogadták el;
- H. mivel a felülről lefelé irányuló ellenőrzési mechanizmusok – a kötött mandátum elvének érvényesítésén keresztül – bevezetése, valamint a pártlisták minimum 10 000 választópolgárhoz való kapcsolása gyengíti a választások demokratikus jellegét;
- I. mivel a civil társadalom kritizálta azt a döntést, hogy a kormányzati ellenőrzésű Donyeck és Luhanszk területén lévő 18 helyi közösségben nem tartanak választásokat, és nem indokolta egyértelműen a polgári-katonai közigazgatás ezt a döntést, amely ténylegesen mintegy 475 000 polgárt foszt meg szavazati jogától ezekben a közösségekben;
- J. mivel a választási kampányok során ígért reform gyors megvalósítása érdekében, különösen 2019 második felében a jogalkotási tevékenység üteme különösen folyamatos volt, olykor a parlamenti ellenőrzés, az átláthatóság és a jogalkotás minőségének rovására;
- K. mivel bár Ukrajna jelentős előrelépést tett a társulási megállapodással kapcsolatos mivel bár Ukrajna jelentős előrelépést tett a társulási megállapodással kapcsolatos kötelezettségvállalások végrehajtása és az Unióval való integráció terén, számos megkezdett reformot be kell fejezni, különösen a jogállamiság, a jó kormányzás és a korrupció elleni küzdelem területén; mivel a jelentős előrelépés ellenére a széles körű korrupció továbbra is akadályozza Ukrajna reformfolyamatát; mivel a folyamatban lévő alkotmányos válság veszélyezteti az elnök és a Verhovna Rada képességét a reformok végrehajtására; mivel az oligarchák politikai befolyása a jelek szerint ismét növekszik; mivel további intézkedéseket kell elfogadni a visszalépések elkerülése érdekében, különös tekintettel az igazságszolgáltatásra;
- L. mivel az elfogadott reformokban rejlő lehetőségeket a reformfolyamat dinamikája és az ehhez kapcsolódó intézményi kihívások miatt nem aknázzák ki teljes mértékben; mivel a reformokat a belső intézményi instabilitás és ellentmondások, az egyértelmű referenciáértékek hiánya, a gyenge kapacitás, a korlátozott erőforrások és az olyan külső tényezők, mint a Covid19-világjárvány, valamint az igazságügyi és gazdasági intézmények teljes függetlenségének elfogadására és biztosítására, valamint az igazságszolgáltatás szelektív alkalmazásának elkerülésére irányuló politikai akarat hiánya is hátráltatja;
- M. mivel a NATO–Ukrajna Bizottság 2019. október 31-i együttes nyilatkozata felszólítja Ukrajnát, hogy tegyen eleget nemzetközi kötelezéseknek és kötelezettségvállalásainak, tartsa tiszteletben az emberi és kisebbségi jogokat, és maradéktalanul hajtsa végre a Velencei Bizottság oktatási törvényre vonatkozó ajánlásait és következtetéseit;
- N. mivel az OHCHR legutóbbi jelentése kiemeli, hogy a büntetőeljárások terén nem történt előrelépés az ukrán hadsereg által állítólagosan elkövetett súlyos emberi jogi jogsértések elszámoltathatóságával, valamint a Függetlenség téri bűncselekmények kivizsgálásában tapasztalható késedelmekkel és elégtelen eredményekkel kapcsolatban;
- O. mivel a Transparency International legfrissebb nemzetközi jelentése szerint az Ukrajnában tapasztalható korrupció a 2017-es szintre csökkent;
- P. mivel az ukrán állampolgárok továbbra is széles körben támogatják a modernizációt, az oligarchizáció megszüntetését, a reformok végrehajtását és a korrupció elleni küzdelmet, és mivel mindezekhez késlekedés nélkül válaszlépésekre van szükség;

2021. február 11., csütörtök

- Q. mivel a Covid19-világjárvány kitörése előtt az ukrán gazdaságban helyreállt a stabilitás, és kielégítő növekedést, valamint növekvő munkanélküliséget mutatott, amelyet a társulási megállapodásban/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásban rejlő lehetőségek kiaknázása terén elért előrelépés segített elő;
- R. mivel fenn kell tartani Ukrajna makrogazdasági stabilitását, az IMF által támasztott kötelezettségvállalásoknak eleget téve és az EU makroszintű pénzügyi támogatási programjának keretében elfogadott valamennyi középtávú strukturális politikát végrehajtva, valamint biztosítva az erős és független Ukrán Nemzeti Bankot;
- S. mivel a jelenlegi globális válság összehangolt megközelítést és rendkívüli támogatási intézkedési csomagokat tesz szükségessé; mivel minden vészhelyzeti intézkedésnek arányosnak és időben korlátozottnak kell lennie, és tiszteletben kell tartania az alapvető szabadságjogokat;
- T. mivel az EU a Covid19-világjárvány kezdetétől fogva kiállt Ukrajna népe mellett, pénzügyi és anyagi támogatást nyújtva olyan kétoldalú és regionális programokon keresztül, mint amilyeneket az Unió 2020 márciusában, áprilisában és májusában bocsátott Ukrajna rendelkezésére;
- U. mivel a Covid19-világjárvány elmélyítette az ukrán egészségügyi rendszer problémáit; mivel annak ellenére, hogy az ukrán törvények szerint az egészségügyi ellátás ingyenes, az ország orvosi kezelésre szoruló polgárainak többsége nem ezt tapasztalja az ukrán Egészségügyi Minisztérium reformintézkedéseinek indokolatlan elhúzódása miatt;
- V. mivel a Covid19-világjárvány fényében még fontosabb, hogy továbbra is folytatódjon a humanitárius segélyek szállítása, és hogy az EBESZ különleges megfigyelő missziója, az ENSZ ügynökségei, a nem kormányzati szervezetek és a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága akadálytalanul elérhesse a kormányzati ellenőrzés alatt álló területeket;
- W. mivel Ukrajna nemzetközileg elismert határain belüli függetlenségét, szuverenitását és területi integritását, valamint a szükséges gazdasági és társadalmi reformok végrehajtására való képességét továbbra is súlyosan aláássák a célzott féltetjékoztatási kampányok, a kibertámadások és más hibrid fenyegetések, valamint az ország keleti részén a megoldatlan konfliktus, amelyet a donyecki és luhanszki terület nagy részének folyamatos orosz katonai agressziója és megszállása, illetve a Krím Autonóm Köztársaság és Szevasztopol illegális megszállása és bekebelezése okozott, ami rontja az emberi jogi helyzetet, és akadályozza az ország jólétének, stabilitásának és növekedésének előmozdítását;
- X. mivel az EU határozottan elítélte az Ukrajna elleni folyamatos orosz agressziót, beleértve a Krím és Szevasztopol jogellenes, a szuverenitást és a területi integritást sértő annektálását, továbbá olyan politikát alakított ki és fog folytatni, amely szerint nem ismeri el a megszállást, és ezzel összefüggésben folytatja a nemzetközi jog e megsértésében érintett személyekkel és szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedések végrehajtását;
- Y. mivel az EU továbbra is elkötelezett a normandiai négyek, az EBESZ, a háromoldalú kapcsolattartó csoport és az EBESZ ukrainai különleges megfigyelő missziójának törekvései iránt, és üdvözölte Ukrajna normandiai négyekkel és a háromoldalú kapcsolattartó csoporttal kapcsolatos konstruktív megközelítését, valamint felszólította Oroszországot, hogy viszonyozza ezt;
- Z. mivel 2014. július 17-én a Malaysia Airlines MH17-es számú, Amszterdam és Kuala Lumpur közötti járatát a donyecki körzet felett lelőtték, az Ukrajna területi integritását veszélyeztető orosz törekvések keretében, és ez mind a 298 utas és a teljes személyzet halálához vezetett; mivel a holland vezetésű közös nyomozócsoport (JIT) megerősítette, hogy az MH17-es járatot az orosz szárazföldi erők Kurszkban állomásozó 53. léghárítási dandárjának Buk föld-levegő rakétájával lőtték le;
- AA. mivel 2020. március 9-én, a holland törvények alapján megkezdődött a Malaysia Airlines MH17-es járat lelövésének négy fő gyanúsítottja elleni tárgyalás, amit a közös nyomozócsoport Ukrajnával folytatott együttműködése tett lehetővé; mivel Hollandia 2020. július 10-én államközi kérelmet nyújtott be az Oroszországi Föderációval szemben az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt, annak az MH17-es járat lelövésében betöltött szerepéért; mivel Oroszország nyomást gyakorolt Ukrajnára, hogy a 2019. szeptember 7-én lefolytatott fogolycserébe egy ötödik érdekelt személyt, Vlagyimir Cemahot is bevonják; mivel 2020. október 15-én Oroszország egyoldalúan megszüntette az Ausztráliával és Hollandiával folytatott háromoldalú, az igazság feltárására törekvő egyeztetésekben való részvételét; mivel Oroszország következetesen akadályozott minden, az elkövetők bíróság elé állítására irányuló erőfeszítést, többek között a közös nyomozócsoport eredményeinek elutasításával, az MH17-es járatról szóló féltetjékoztatás elősegítésével, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsában meglévő vétőjogának annak érdekében történő gyakorlásával, hogy megghiúsítsa egy nemzetközi törvényszék felállítását;

2021. február 11., csütörtök

- AB. mivel az EU elítéli Oroszországot, amiért leállította az MH17 ügyében folytatott együttműködést; mivel az EU határozottan felszólítja Oroszországot, hogy teljes mértékben működjön együtt az MH17-tel kapcsolatos nyomozások és bírósági ügyek kapcsán;
- AC. mivel a Kelet-Ukrajnában zajló háború kezdete óta mintegy 13 000 embert – egynegyedük civil – öltek meg, és összesen 30 000 ember sebesült meg; mivel több mint 1,5 millió ukránnak kellett elmenekülnie otthonából az Oroszország által támogatott fegyveres csoportokkal folytatott fegyveres konfliktus miatt; mivel Oroszország és annak szövetségesei több száz ukránt tartanak fogva, míg mások holléte még mindig ismeretlen; mivel a folyamatban lévő katonai konfliktus humanitárius válságot okozott, amely pusztító következményekkel járt 4,4 millió ember számára, akik közül megközelítőleg 1,5 millió fő belső menekült (lakóhelyének elhagyására kényszerülő személy); mivel 3,4 millió frontvonalon elől ember igényel humanitárius segítséget és védelmet; mivel az állami infrastruktúra elleni támadások eredményeként a helyi lakosságnak korlátozott az egészségügyi létesítményekhez, iskolákhoz, vízhez és szennyvízelvezetéshez való hozzáférése;
- AD. mivel Kelet-Ukrajna megszállt területein és a megszállt Krím félszigeten jelentősen romlott az emberi jogok helyzete, miközben a szólásszabadság, a vallásszabadság, a tulajdonjogok megsértése, az oktatási és nyelvi jogok szigorú korlátozása, a médiával való visszaélés és az orosz állampolgárság felvételének kikényszerítése szisztematikus jelenséggé vált, és nem garantálják az emberi jogokat és alapvető szabadságokat; mivel a megszállt Krím önjelölt hatóságai továbbra is zaklatják a krími tatárokat, és több tucat büntetőeljárást folytatnak terrorizmus koholt vádja alapján; mivel az ukrajnai Polgári Szabadságjogok Központjának becslése szerint legalább 94 ukrán állampolgár ellen indítottak eljárást politikai okokból a Krímben vagy Oroszországban, ebből 71 krími tatárt, köztük Marlen Aszanovot, Memet Beljalovot, Timur Ibragimovot, Szejran Szalijevet, Szerver Mustavajevet, Szerver Zekirajevet és Edem Szmailovot 2020 szeptemberében 13 és 19 év közötti börtönbüntetésre ítélték;
- AE. mivel Ukrajna 2020-ban a sajtószabadságra vonatkozó globális indexen a 96. helyet foglalja el; mivel Ukrajna számos reformot fogadott el, többek között a média tulajdonjogának átláthatóságáról szóló törvényt is, de sokkal többre van szükség a médiát a markukban tartó oligarchák szorításának enyhítéséhez, a szerkesztői függetlenség ösztönzéséhez és az újságírók elleni erőszakos bűncselekmények büntetlenségé ellen folytatott küzdelemhez;
- AF. mivel Ukrajnában a média helyzetét továbbra is erősen befolyásolják az oligarchikus médiatulajdonosok, továbbá a médiában dolgozók, különösen a korrupció és csalás terén nyomozó újságírók, Vagyim Komarov újságíró 2019-es halálát is beleértve, folyamatos erőszakos fenyegetettségnek és megfélemlítésnek vannak kitéve, munkájukat gyakran akadályozza többek között az információhoz való korlátozott hozzáférés, a jogi eszközökkel gyakorolt nyomás, beleértve a Bihus.info elleni büntetőügyet is, valamint a kibertámadások;
- AG. mivel Ukrajna jelentős problémával néz szembe a nemek közötti egyenlőtlenség területén; mivel a törvény előtti egyenlőség nem jelent tényleges egyenlőséget, mivel a nők a gyakorlatban továbbra is jelentős akadályokba ütköznek, különösen a munkahelyen; mivel a Világgazdasági Fórumnak a globális nemek közötti egyenlőtlenséget vizsgáló, 2018. évi indexében Ukrajna 149 ország közül a 65. helyen szerepel; mivel a jövedelmi egyenlőtlenségek mutatója szerint Ukrajnában minden férfiakra által keresett 100 USD-ra a nők által megkeresett 63,1 USD jut mindössze;
- AH. mivel az LGBTI-személyek és a feminista aktivisták folyamatosan gyűlöletbeszédnek és erőszakos támadásoknak vannak kitéve, a romák pedig diszkriminatív hangnemmel és gyűlöletbeszédrel szembesülnek az állami és helyi hatóságok, valamint a média részéről;
- AI. mivel a bűnüldöző szervek számos alkalommal megtagadták az LGBTI-személyek által benyújtott, gyűlölet-bűncselekményekkel vagy gyűlöletbeszédrel kapcsolatos bűnügyi panaszok kivizsgálását, nevezetesen a Pride-tüntetőik esetében, mivel a büntető törvénykönyvben nem szerepel olyan rendelkezés, ami a szexuális irányultságon vagy nemi identitásában alapuló gyűlöletre vagy erőszakra való uszítás üldözésére vonatkozna; mivel a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottság javasolta a büntető törvénykönyv módosítását, hogy az ezeket a területekre is kiterjedjen, és súlyosbító körülménynek tekintse ezeket;
- AJ. mivel a Parlament elismeri a hatóságok vezető szerepét és politikai akaratát a nemzeti Pride felvonulások megfelelő védelmének biztosításában; mivel a gyűlöletbeszéd és az LGBTI-személyek elleni gyűlölet-bűncselekmények azonban továbbra is elterjedtek, és nem mindig áll rendelkezésre rendőri védelem, amint azt a kijevi Pride alatt elkövetett erőszakos támadások is tükrözik, ahol a tüntetők nem élvezhették teljes mértékben az erőszaktól védett, békés gyülekezés szabadságához való egyetemes jogukat;

2021. február 11., csütörtök

- AK. mivel a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás kísérletet tett arra, hogy Ukrajna nemzeti jogrendszerét és normáit közelítse az uniós jogrendszerhez és normákhoz, beleértve a szociális területet is; mivel e kötelezettségvállalások ellenére a fentiek szociális területen történő alkalmazása továbbra sem kielégítő; mivel Ukrajna ratifikálta a legfontosabb nemzetközi jogi okmányokat, de továbbra sem alkalmazza azokat;
- AL. mivel a társulási megállapodás szerinti kötelezettségek és a szakszervezetek által a kormány felé tett számos, a társadalmi párbeszéd folytatásához szükséges intézkedések alkalmazására irányuló felhívás ellenére a háromoldalú konzultáció koncepciója alapvetően nem működik; mivel több mint egy évtizeddel az Ukrán Nemzeti Háromoldalú Szociális és Gazdasági Tanács létrehozása után ez a hatóság még mindig gyenge és hatástalan, nem gyakorol tényleges hatást a társadalmi párbeszédre, és folyamatosan a létszámhiány és a tevékenységei összehangolásának következtelenségei sújtják; mivel 2019-ben az Igazságügyi Minisztérium által bejegyzett összes ukrán szakszervezet (177) közül csak azok egyharmada kapott lehetőséget a kollektív tárgyalásokban való részvételre;

Közös értékek és általános elvek

1. megjegyzi, hogy a társulási megállapodás/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás tükrözi az EU és Ukrajna politikai társulás és gazdasági integráció iránti közös törekvését, és reformtervként szolgálhat, és hangsúlyozza annak kiemelkedő fontosságát, különösen a jelenlegi kivételes időszakokban; sürgeti a megállapodás teljes körű végrehajtását és a benne rejlő lehetőségek kiaknázását; sürgeti továbbá az ukrán hatóságokat, hogy a Covid19-világjárvány által támasztott kihívások ellenére továbbra is tartsák napirendjükön kiemelt helyen ennek végrehajtását; hangsúlyozza, hogy az Ukrajnának nyújtott uniós támogatásra szigorú feltételrendszer vonatkozik, és ismételten hangsúlyozza, hogy Ukrajnának újra elkötelezettséget kell tanúsítania a reformok és az uniós elvekhez való ragaszkodás iránt; emlékeztet arra, hogy a megállapodás aktualizálására szorul, a szabályozási keretek és a gazdasági fejlesztési igények változásait megfelelően figyelembe véve, a nyomon követési mechanizmusok megerősítése érdekében; javasolja, hogy a társulási megállapodás célkitűzései elérésének soron következő rendszeres felülvizsgálatát az EU és Ukrajna használja fel arra, hogy megvizsgálja a kereskedelmi és ágazati elemek aktualizálásának lehetőségeit;
2. üdvözli a példa nélküli segélycsomagokat, köztük a makroszintű pénzügyi támogatást, amelyeket az Unió bocsátott Ukrajna rendelkezésére, a Team Europe részeként, hogy segítséget nyújtson a partnerországoknak a Covid19 okozta vészhelyzet kezeléséhez; megjegyzi, hogy ez az EU szolidaritásának kulcsfontosságú megnyilvánulása egy példa nélküli válság idején; felhívja az ukrán hatóságokat, hogy teremtsenek olyan légkört, ami elősegíti a beruházásokat, és mielőbb alkalmazza azokat az uniós makroszintű pénzügyi támogatás folyósítására vonatkozó feltételeket, amelyekről az egyetértési megállapodásban megállapodtak; emlékezteti az ukrán kormányt, hogy az 1,2 milliárd EUR összegű makroszintű pénzügyi támogatás 600 millió EUR összegű első részletének, 2020. decemberi, konkrét szakpolitikai feltételek nélküli folyósítása egyszeri kivétel volt e támogatás szükséghelyzeti jellegéből adódóan, és nem lenne szerencsés, ha ezzel úgy élnének vissza, hogy mégsem hajtják végre teljes körűen a közösen meghatározott reformokat;
3. meggyőződését fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az OCSE/ODIHR választási megfigyelő missziók az Európai Parlament részvételével összességében versenyjellegűnek, jól szervezettek és hatékony módon irányítottak értékelték a 2019. évi elnökválasztásokat és parlamenti választásokat, ami megerősíti Ukrajna elkötelezettségét az Unió demokratikus értékei mellett, és különösen figyelemreméltó az Ukrajna destabilizálására irányuló, folyamatban lévő orosz erőfeszítésekkel összefüggésben; sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy foglalkozzanak az európai parlamenti küldöttségek vezetőinek nyilatkozataiban azonosított hiányosságokkal, és kövessék az EBESZ/ODIHR választási megfigyelő küldöttségének zárójelentéseiben foglalt ajánlásokat; továbbra is éberrel figyeli, hogy milyen mértékben tartják tiszteletben Ukrajnában a szabad és tisztességes választások megtartására vonatkozó demokratikus normákat, mivel az országban közelegnek a rég várt decentralizációs reform utáni első helyhatósági választások; felhívja az ukrán kormányt, hogy biztosítson olyan szabad és tisztességes, helytelen kampányfinanszírozási módszerek nélküli választási kampányokat, ahol nincs helye a szavazatvásárlásnak; hangsúlyozza, hogy a választási folyamatot és a választás napján zajló szavazási folyamat során szigorúbb biztonsági előírásokat kell alkalmazni, és különleges biztonsági intézkedéseket kell hozni, a Covid19 terjedésének megakadályozása érdekében; megjegyzi, hogy a 2019. évi előrehozott ukrán parlamenti választások során az egy mandátummal rendelkező választókerületek határait a nemzeti kisebbségek képviselete szempontjából nem kedvező módon határozták meg; megjegyzi, hogy egyes régiókban, például Kárpátalján választási visszaéléseket figyeltek meg, például „klónjelöltek” indítását, ami csökkentette annak esélyét, hogy magyar kisebbségi tagok kerüljenek a parlamentbe;
4. üdvözli a 2019 decemberében elfogadott új választási kódexet, beleértve annak a belső menekültek jogaira vonatkozó rendelkezéseit is; emlékeztet azonban arra, hogy a választási törvény állandó módosítása egy folyamatban lévő választás során ellentmond a Velencei Bizottság ajánlásainak, jobbizonytalanságot okoz, és kedvezőtlenül befolyásolja a választási bizottságok munkáját; sürgeti Ukrajnát, hogy folytassa az illegális kampányokkal, a szavazatvásárlással, az adminisztratív erőforrásokkal való visszaéléssel, valamint a közösségi médiában folytatott kampányokat övező jobbizonytalansággal szembeni küzdelmet;

2021. február 11., csütörtök

5. kitart amellett, hogy a választási kódexet javítani kell és összhangba kell hozni a nemzetközi normákkal olyan kérdések kezelése érdekében, mint a közösségi médiában folytatott kampányok, a kampánykiadások átláthatósága és a független jelöltek választási részvétele; a helyhatósági választásokkal kapcsolatosan hangsúlyozza azonban, hogy fontos felszámolni a lakhelyük elhagyására kényszerült választópolgárok nyilvántartásba vételének bürokratikus akadályait, pénzügyi plafont kell megállapítani a kampánykiadások terén, lehetővé tenni az egyéni jelöltek részvételét, beleértve többek között a kis közösségekben a jelöltek számára készpénzletét bevezetésére irányuló szándék felülvizsgálatát;

Reformok és intézményi keret

6. hangsúlyozza a demokráciát előmozdító reformok és az intézményekbe vetett bizalom mint a leghatékonyabb biztonsági mechanizmus fontosságát; felhívja az Európai Bizottságot, hogy használja az érvényben lévő mechanizmusokat a reformok Ukrajna általi végrehajtásának ösztönzésére és támogatására; javasolja, hogy a civil társadalommal szoros együttműködésben dolgozzanak ki és alkalmazzanak kvalitatív és kvantitatív mechanizmusokat – köztük egyértelmű referenciamutatókat, ajánlásokat és feltételrendszereket – a reformok Ukrajna általi végrehajtásának nyomon követésére, és ezeket használják fel a reformokra vonatkozó iránymutatások hatékony eszközeiként szolgáló éves végrehajtási jelentések módszertanának javítására;

7. hangsúlyozza, hogy az Ukrajna által elért eredményeket értékelő olyan továbbfejlesztett irányítási és jelentéstételi mechanizmusok kialakítására van szükség, különösen az igazságügyi ágazat, a korrupció elleni harc, valamint az állami tulajdonú vállalatok vállalatirányítási és energetikai reformjának terén, amelyek gazdasági és beruházási támogatásokhoz kapcsolódnának;

8. javasolja, hogy a politikai erőfeszítéseket, a pénzügyi támogatást és a technikai segítségnyújtást összpontosítsák korlátozott számú prioritásra, a reformok hosszú távú sikerének biztosítása érdekében, ne csak a jogalkotás területén, hanem a gyakorlatban is; támogatja az EU és Ukrajna közötti ágazati együttműködés megerősítését az olyan kiemelt területeken, mint a digitális gazdaság, az energia, az éghajlatváltozás és a kereskedelem; üdvözlí Ukrajnának az EU digitális egységes piacához és az európai zöld megállapodáshoz való közeledésre való törekvéseit, amelyeket a vonatkozó uniós vívmányok alkalmazása révén valósít meg;

9. tudomásul veszi Ukrajna és a társulási megállapodás, valamint a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás többi aláírója partnerségi státuszát, és megerősített politikai párbeszédet sürget velük a további gazdasági integráció és a jogalkotási harmonizáció előmozdítása érdekében; felkéri az EU-t, hogy a „többért többet” elvvel összhangban fontolja meg a három társult ország, köztük Ukrajna számára a reformok és beruházások egy megerősített együttműködési stratégiájának a létrehozását, ami többek között, de nem kizárólag a beruházási kapacitás kiépítésének, a közlekedés, az energetika, az igazságszolgáltatás és a digitális gazdaság területeinek feltételeihez kötődne, és az EU-ba való integráció ambiciózus menetrendjét készítené elő; felkéri a Bizottságot, hogy 2020 végéig a nemzetközi pénzügyi intézményekkel együttműködve tegyen javaslatot egy részletes, feltételekhez kötött és testreszabott gazdasági és beruházási tervre Ukrajna és az EU-hoz társult más országok számára a Covid19-világjárvány következményeinek kezelésével összefüggésben; kéri ezen túlmenően az uniós intézményeket azon lehetőség megfontolására, hogy Ukrajna és a többi társult ország megfigyelőként részt vehessen az EUMSZ 291. cikke és a 182/2011/EU rendelet⁽⁷⁾ alapján létrehozott bizottságok munkájában, valamint az Európai Tanács munkacsoportjainak és bizottságainak ülésein, annak érdekében, hogy az EU demonstrálhassa további integrációra vonatkozó kötelezettségvállalásait, valamint hogy megerősítsék az országok reformorientáltságát és adminisztratív know-how-ját;

10. támogatja a társulási megállapodás / a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás átfogó felülvizsgálatát a megállapodás rendelkezéseivel összhangban, valamint annak érdekében, hogy teljes mértékben kihasználják az abban rejlő lehetőségeket a politikai társulás és a gazdasági integráció terén, beleértve Ukrajna Unióba való fokozott ágazati integrációját;

11. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a társulási megállapodások/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások elhanyagolt területeit olyan fontos szakpolitikai területek tekintetében, mint a nemek közötti egyenlőség érvényesítése és az egészségügyi válságok kezelése, és közben biztosítsa, hogy azok ne legyenek ellentétesek a környezetvédelmi és éghajlat-politikai fellépés vagy az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó kezdeményezések szükségességével;

12. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az olyan uniós fejlesztési, növekedési és versenyképességi potenciállal rendelkező ágazatokba történő beruházásokat, amelyek tovább erősíthetik a gazdasági diverzifikációt, mint például a fenntartható energia és az éghajlat, a digitális egységes piac és a kiberbiztonság, valamint a közlekedés;

(7) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2021. február 11., csütörtök

13. üdvözli az Ukrajna által a társulási megállapodásban foglalt, az ország kötelezettségvállalásainak teljesítése terén elért fejleményeket, különösen a mezőgazdaság, az energia, a bankszektor, a decentralizáció, a digitális gazdaság, a környezetvédelem és a választási eljárások területén; megjegyzi azonban, hogy a társulási megállapodás felülvizsgálati mechanizmusa („Pulse of the AA”) szerint a társulási megállapodás végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak csak 37 %-a valósult meg 2019-ben (a 2018-as 52 %-hoz képest); elismeri a 2019 második felében a reformok ütemének felgyorsítására tett kísérleteket, de sürgeti az ukrán intézményt, hogy ne rendelje alá az elfogadott jogszabályok minőségét a jogalkotási folyamat meggyorsításának, és hogy folytassa a kötelezettségvállalások teljesítését;

14. erre vonatkozóan hangsúlyozza, hogy Ukrajna nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy az Unió által nyújtott politikai, technikai és pénzügyi támogatás szintje attól függ, hogy milyen mértékben teljesíti az Unió és tagállamai felé tett – különösen a reformfolyamattal, az emberi jogok tiszteletben tartásával, a kisebbségekkel és az alapvető szabadságokkal, valamint a valódi és hatékony jogállamiság megerősítésével kapcsolatos – kötelezettségvállalásait;

15. üdvözli a 2018-ban elfogadott közös kormányzati-parlamentari ütemtervet és az európai integráció közös platformjának 2019. novemberi létrehozását, és reményét fejezi ki, hogy ezek a kezdeményezések a reformok tervezésében, elfogadásában és végrehajtásában részt vevő különböző intézmények közötti koordináció megerősödését eredményezik; ösztönzi a Parlamentet és Ukrajna kormányát, hogy hatékonyabban használják ki ezt az eszközt, és a szinergiák maximalizálása érdekében vizsgálják felül együttműködésüket a társulási megállapodással kapcsolatos kötelezettségvállalások végrehajtása és a jogszabályok közelítése terén, különös tekintettel az uniós jogalkotással és a megfelelő ségi értékelésekkel kapcsolatos szakértelemre;

16. dicséret illeti Ukrainát a közigazgatás reformja terén elért előrehaladásért, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ne lassuljon le a további előrehaladás, és hogy a Covid19-járvány alatt is a lehető leghamarabb kerüljenek benyújtásra az ideiglenes kinevezések az érdemeken alapuló munkaerő-felvételi eljárásokban; tudatában van annak, hogy ez jelentős kihívást jelent az ukrán kormányzat, intézmények és közigazgatás számára, és ösztönzi a Bizottságot, hogy nyújtson megfelelő technikai és pénzügyi támogatást;

17. üdvözli annak az önkormányzatok decentralizációjára és szerepük erősítésére irányuló, 2014-ben megkezdett reformnak az eredményeit, amely az egyik legsikeresebb az eddig végrehajtott reformok közül; tudomásul veszi a U-LEAD projekt támogatását, ami közel 1 000, összesen mintegy 11,7 millió lélekszámú helyi közösség önkéntes összeolvadását eredményezte; pozitívan értékeli a közigazgatás és az államháztartás decentralizálása érdekében egy jogi aktusokból álló csomag és azok gyakorlati végrehajtása révén eddig tett lépéseket; felszólítja a Bizottságot, hogy részletekbe menően tanulmányozza a decentralizációs reformot, és tekintettel annak sikerességére, esetleg használja fel más országok számára tanulságokat hordozó esettanulmányként;

18. sürgeti Ukrainát, hogy a decentralizációs reformot széles körű és nyílt, különösen a helyi önkormányzatokkal és azok szövetségeivel folytatott párbeszéd keretében fejezze be, azzal a céllal, hogy növelje a helyi önkormányzatok autonómiáját és hatásköreit, valamint ösztönözze a központi kormányzat és a helyi és regionális önkormányzatok nemzeti szövetségei közötti rendszeres eszmecserét minden olyan szakpolitikáról, amely területi hatással járhat;

19. üdvözli, hogy 2020. október 25-én sor került a helyhatósági választások első fordulójára, ahol a részvételi arány meghaladta a 36 %-ot, és hogy a választás szabad és tisztességes volt, ám egy ezzel párhuzamos nyilvános konzultációval párosult, amely az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala szerint indokolatlan politikai előnyt teremtett, és kétségbe vonta az állam és a párt szétválasztását; felhívja az állami hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a helyi önkormányzatok autonómiáját, és támogassák az önkormányzatok és városok adminisztrációs kapacitásait; kéri a területi köztisztviselők mint jogi személy fogalmának bevezetését, amely az Európai Unióban bevett gyakorlat, és amelyet a Helyi Önkormányzatok Európai Chartája is elismer; üdvözli a költségvetési törvény módosítását, amely 60 %-os részesedést garantál a helyi személyi jövedelemadókból, mivel ez a rendezett helyi szintű államháztartáshoz való szükséges hozzájárulás; óva int attól, hogy helyi szinten párhuzamos struktúrák jöjjenek létre, mivel ez a hatáskörök feletti küzdelmet eredményezheti, de javasolja, hogy vegyék fontolóra a tisztségviselők kettős – helyi, és a legalacsonyabb szintű állami hatósági – hatáskörökkel való felruházását; tudomásul veszi a Verhovna Radának a járások megalakításáról és megszüntetéséről szóló, 2020. július 17-i határozatát, amelynek megfelelően a járások konszolidációjára vonatkozó rendelkezések főszabályként a jelenleg nem az ukrán kormányzat által ellenőrzött Krímre, és a donyeycki és luhanszki területek kerületeire is vonatkoznak;

2021. február 11., csütörtök

Együttműködés a közös kül- és biztonságpolitika terén

20. elismeri Ukrajna egyedülálló tapasztalatát és szakértelmét, és üdvözli Ukrajna részvételét a közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) missziókban, harccsoportokban és műveletekben, az uniós harccsoportokhoz való hozzájárulását, valamint a nemzetközi és regionális kérdésekről szóló uniós nyilatkozatokhoz való fokozott igazodását, továbbá gratulál Ukrajnának új „NATO-tagságra esélyes partneri” státuszához;

21. üdvözli a tudományos és technológiai együttműködés – beleértve az űripart is –, valamint a honvédelem terén tett sikeres lépéseket, nevezetesen az operatív, oktatási és intézményi szegmensek konvergenciáját, valamint az ezen ágazatokban szükséges belső változások végrehajtását; üdvözli, hogy Ukrajna kész részt venni az Unió Európai horizont kutatási és innovációs keretprogramjában és az ESA kutatási programjaiban; megjegyzi, hogy Ukrajna Védelmi Minisztériuma és az Európai Védelmi Ügynökség között gyümölcsöző az együttműködés, és ösztönzi a további fejlődést; felszólítja az EU-t és Ukrainát, hogy fokozzák a biztonsági és védelmi együttműködést és kiemelten foglalkozzanak a kelet-ukrajnai konfliktussal és az Ukrajna szuverenitásának aláásására tett orosz kísérletekkel, valamint Ukrajna területi egységének Oroszország általi megsértésével, a megbékélés, a kiberbiztonság terén folytatott együttműködés és a félretájékoztató elleni küzdelem révén, a családok, a közösségek és az állami intézmények ellenálló képességének erősítésén munkálkodva;

22. támogatja Ukrajna lehetséges részvételét az egyes KBVP-projektekben, beleértve az EVÜ-vel való együttműködést, és különösen az állandó strukturált együttműködést (PESCO), feltéve, hogy – más harmadik országokhoz hasonlóan – Ukrajna megfelel az elfogadott politikai, anyagi és jogi feltételeknek; üdvözli, hogy az Európai Unió nemrégiben úgy határozott, hogy felkéri Ukrainát, hogy vegyen részt az EU ALTHEA műveletében Bosznia és Hercegovinában, és mindkét felet – az EU-t és Ukrainát – arra ösztönzi, hogy bővítsék tovább Ukrajna részvételét az Európai Unió misszióiban és műveleteiben;

23. üdvözli az ukrán hatóságok és az európai köz- és magánszektor között az elsősorban Oroszországból érkező azon hibrid fenyegetések elleni küzdelem érdekében folytatott erősödő együttműködést, amelyek célja többek között a hamis információk terjesztése, az erőszakra bujtás, és a kormányellenes és Európa-ellenes érzelmek ösztönzése; úgy véli, hogy időszerű és megfelelő az EU és Ukrajna számára a lehető leghamarabb párbeszédet kezdeményezni a kiberkérdésekről, és támogatja azt az elképzelést, hogy a jelenlegi és a jövőbeli fenyegetésekre való megfelelő reagálás érdekében szélesíteni kell a biztonságról és a védelemről folytatott párbeszéd spektrumát, különösen az EU globális biztonsági stratégiájával összhangban;

Ukrajna területi integritása és szuverenitása

24. megismétli, hogy az Unió szilárdan támogatja Ukrajna nemzetközileg elismert határain belüli függetlenségét, szuverenitását és területi integritását, valamint hogy támogatja az orosz kormány és az ország szuverenitását és területi integritását aláásó ügynökök nemzetközileg összehangolt szankcionálását mindaddig, amíg a szankciók feloldásához szükséges valamennyi feltétel teljesül, beleértve a minszki megállapodások teljes körű végrehajtását és Ukrajna területi integritásának a nemzetközileg elismert határain belüli visszaállítását;

25. továbbra is elítéli a Krím és Szevasztopol jogellenes annektálását, valamint a Donyeck és Luhanszk bizonyos területeinek *de facto* megszállását; felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy teljesítse nemzetközi kötelezettségeit, vonja vissza katonai erőit Ukrajna területéről, és teljes körűen hajtsa végre az ENSZ Közgyűlésének Ukrajna, a Krím és Szevasztopol területi integritásáról szóló határozatait;

26. hangsúlyozza, hogy az Oroszországi Föderációval kötött megállapodásoknak tiszteletben kell tartaniuk a minszki megállapodások teljes körű végrehajtását, valamint a Krím jogállásáról és Ukrajna területi integritásának az Oroszországi Föderáció általi tiszteletben tartásáról szóló ENSZ-határozatok teljesítését;

27. üdvözli, hogy a három éves patthelyzetet követően 2019. december 9-én Párizsban újraindultak a normandiai négyek keretében zajló béketárgyalások; sürgeti valamennyi felet, hogy csatlakozzanak a tűzszüneti megállapodáshoz; hangsúlyozza a konfliktus mérsékléséhez kapcsolódó további területek azonosításának, az aknamentesítési tevékenységeknek és a frontvonal mentén lévő ellenőrzési pontok megnyitásának fontosságát, és felszólítja Oroszországot, hogy az általa támogatott fegyveres alakulatok feletti befolyását használja fel a minszki megállapodások, valamint a normandiai négyek és a háromoldalú kapcsolattartó csoport közelmúltban folytatott találkozási keretében vállalt kötelezettségek tiszteletben tartására és teljes körű végrehajtására; emlékeztet arra, hogy a minszki megállapodásnak és az úgynevezett „Steinmeier-formulának” megfelelően Kelet-Ukrajna megszállt részein a helyhatósági választásokat az ukrán jogszabályokkal összhangban és az EBESZ felügyelete alatt kell lefolytatni; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzetben nem teljesülnek a szabad és tisztességes választások feltételei Donyeck és Luhanszk területén; üdvözli az oroszok által támogatott szeparatistáknak a háromoldalú kapcsolattartó csoport tárgyalásaiba történő bevonására irányuló terv elvetését; sajnálatát fejezi ki az ukrán küldöttség magas rangú tagjainak a háromoldalú kapcsolattartó csoportban tett kijelentései miatt, amelyben tagadták Oroszország katonai részvételét a Donyec-medence régiójában zajló konfliktusban;

2021. február 11., csütörtök

28. határozottan elítéli Oroszország destabilizáló lépéseit és katonai jelenlétét Ukrajnában; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Oroszország folyamatosan katonai létesítményeket épít és csapatokat telepít a Krím-félszigetre, beleértve jóval több mint 30 000 csapatot, új föld-levegő és föld-föld rakétarendszereket, atomképes tengeralattjárókat és stratégiai bombákat; elítéli Oroszország jogellenes lépéseit a Kercsi-szoros feletti ellenőrzés megszerzésére, nevezetesen a Kercsi-híd és vasúti összeköttetése Ukrajna beleegyezése nélkül történő kiépítését, mivel azok sértik a nemzetközi tengerjogot és Oroszország nemzetközi kötelezettségvállalásait, valamint az Azovi-tenger lezárását, militarizálását és a tenger alatti kábelek lefektetését, ami súlyosan akadályozza Ukrajna gazdasági tevékenységeit; felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy a nemzetközi joggal összhangban biztosítsa az Azovi-tengeren az akadálytalan és szabad áthaladást, valamint a nemzetközi nem kormányzati szervezetek és nemzetközi humanitárius szervezetek bejutását a Donyec-medence és az anektált Krím megszállt ukrán területeire; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az Oroszország által ellenőrzött Kercsi-szoroson az Azovi-tenger felé vezető úton áthaladó valamennyi hajóra vonatkozóan 2018-ban elindított orosz tengeri ellenőrzési rendszer továbbra is negatív gazdasági következményekkel jár a régióra nézve; felszólít valamennyi ukrán politikai fogoly és hadifogoly szabadon bocsátására Oroszországban, a Krím félszigeten és a Donyec-medence ukrán kormány által nem ellenőrzött részein; aggodalmát fejezi ki azonban a Malaysian Airlines MH17-es járatának lelövésében való részvétellel gyanúsított orosz állampolgároknak az Ukrajna és Oroszország közötti fogvatartási csereprogramba való kényszerítése miatt;

29. hangsúlyozza, hogy politikai megoldást kell találni a kelet-ukrajnai konfliktusra; kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fokozzák a békés konfliktusrendezés érdekében tett erőfeszítéseiket azáltal, hogy támogatják a békefolyamatban részt vevő összes fél tevékenységét, valamint ösztönzik a bizalomépítő intézkedéseket, és arra törekuszenek, hogy mandátumot kapjanak az ENSZ békefenntartó missziójának bevetésére Ukrajna egész megszállt területén; kéri, hogy ha majd a helyzet lehetővé teszi, a minszki megállapodás teljes körű végrehajtásának részeként egy EU vezette KVBP-missziót ajánljanak fel a konfliktus részes feleinek, amely segítséget nyújtana olyan feladatokban, mint az aknamentesítés, a helyi választások előkészületei és a humanitárius segítségnyújtás szabad bejutásának biztosítása; ezzel párhuzamosan felhívja az uniós intézményeket, hogy amennyiben a helyzet szükségessé teszi, legyen kész fokozni az Oroszországgal szembeni szankciókat, beleértve azt is, ha Oroszország nem teljesíti a minszki jegyzőkönyvben vállalt kötelezettségeit, különösen a biztonság terén tett előrelépés tekintetében;

30. sürgeti Ukrajnát, hogy tegyen eleget állami exportellenőrzésének az uniós követelményekkel és előírásokkal összhangban történő reformjára, valamint a következetes és szisztematikus szankciópolitika végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalásainak; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy felügyeljék jobban az uniós szankciók alkalmazását, többek között a közös uniós szabályok végrehajtásával megbízott tagállami hatóságok tevékenységeinek jobb felügyelete révén;

31. felhívja az EKSZ-t, hogy az Európai Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének képviselése segítségével alakítson ki egy sokkal aktívabb szerepet az EU számára a Kelet-Ukrajnában vívott háború békés rendezésében, többek között a normandiai négyek megállapodása szerint; javasolja annak megfontolását, hogy uniós külomnombízottat nevezzenek ki, aki a Krímért és a Donyec-medence térségéért felel;

32. ismételten szorgalmazza, hogy az EU aktív részvételével kezdjenek nemzetközi tárgyalásokat a Krím félsziget megszállásának megszüntetéséről; felhívja az alelnököt/főképviselőt, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak minden szükséges támogatást a Krím nemzetközi platform létrehozásához, amely lehetővé tenné az Ukrajna területi integritásának helyreállítására irányuló erőfeszítések összehangolását, formalizálását és rendszerezését; fontosnak tartja, hogy a krími tatárok egyetlen nemzetközileg elismert képviselőként a krími tatárok medzsliszét bevonják egy ilyen platform tevékenységeibe;

33. emlékeztet ugyanakkor, Kr hogy a nemzetközi humanitárius jog szerint az Oroszországi Föderáció mint megszálló állam teljes felelősséggel tartozik a Krím, az ideiglenesen megszállt Krím félsziget lakossága szükségleteinek kielégítéséért, beleértve a vízellátást is; rámutat arra is, hogy a negyedik genfi egyezmény szerint, amelynek Oroszország is a részese, a megszálló hatalom nem kényszerítheti a megszállt terület lakosait arra, hogy fegyveres vagy kiegészítő erői szolgálatába álljanak;

34. elítéli az Oroszországi Föderációt, hogy a megszállt Krím félszigetre, valamint Donyeck és Luhanszk területére orosz állampolgárokat telepített le, ami felborította az orosz útlevelekkel rendelkezők és az ukránok közötti egyensúlyt, hogy folyamatosan orosz útleveleket ad ki az ideiglenesen megszállt ukrán területek lakosai számára, megsértve ezzel Ukrajna szuverenitását és a minszki megállapodások célkitűzéseit és rendelkezéseit, valamint hogy helyi választásokat próbált szervezni az ukrajnai Krím Autonóm Köztársaságban 2020. szeptember 13-án; megállapítja, hogy Szevasztopol kormányzójának megválasztása jogellenes és sérti a nemzetközi törvényeket, csakúgy, mint a „Krími Köztársaság” úgynevezett Állami Tanácsának, Szimferopol város úgynevezett Törvényhozó Testületének és Razdolno régió úgynevezett Vidéki Tanácsának képviselőire leadott szavazatok; felszólítja az EU-t, hogy szabjon ki szankciókat a szavazások szervezéséért és végrehajtásáért felelős személyekre; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Oroszország a megszállt Krímben élő

2021. február 11., csütörtök

fiatal férfiakat besorozta az orosz fegyveres erők szolgálatába, és ezek 85 %-a az Oroszországi Föderáció területén teljesít szolgálatot; felszólítja Oroszországot, hogy hagyjon fel a besorozással a Krím-félszigeten, és maradéktalanul tartsa be a genfi egyezményekből fakadó kötelezettségeit;

35. teljes mértékben támogat minden olyan erőfeszítést, ami arra törekszik, hogy a Malaysia Airlines orosz föld-levegő rakétával lelőtt MH17-es járatának 298 áldozata és hozzátartozói számára igazságot szolgáltatson, a négy gyanúsított ellen a holland törvények alapján indított, nemzetközileg támogatott büntetőeljárást, és az Oroszországgal szemben az Emberi Jogok Európai Bíróságán benyújtott keresetet is beleértve; elismerését fejezi ki Ukrajna számára a közös nyomozócsoporttal folytatott együttműködéséért, amelynek célja az igazság felderítése, a gyanúsítottak azonosítása és az elkövetők bíróság elé állítása; elítéli Oroszország egyoldalú kivonulását az Ausztráliával és Hollandiával folytatott háromoldalú, az igazság feltárására törekvő egyeztetésekről; felszólítja Oroszországot, hogy teljes mértékben működjön együtt minden folyamatban lévő erőfeszítéssel annak érdekében, hogy biztosítsa az MH17-es járat lelövésében részt vevő bármely személy vagy szervezet elszámoltathatóságát, többek között az Ausztráliával és Hollandiával folytatott, az igazság feltárására törekvő párbeszéd folytatásával, a Hollandia által Oroszország ellen az Emberi Jogok Európai Bíróságához ez ügyben benyújtott államközi kérelemmel való együttműködésének biztosításával, valamint Vlagyimir Cemah Hollandia részére történő kiadatásával; sürgeti Oroszországot, hogy hagyjon fel az MH17-es járatra vonatkozó féltetjékozottatás ösztönzésével;

36. felhívja Ukrainát, hogy támogassa a moldovai központi kormányt abban, hogy Moldova területi integritása alapján visszanyerje a Dnyeszter-melléki régió feletti ellenőrzést;

37. tudomásul veszi, hogy 2018 júniusában elfogadták a nemzetbiztonságról, 2020-ban pedig a honvédelmi beszerzésekről és a hírszerzésről szóló törvényeket; sürgeti azonban további jogszabályok elfogadását az Ukrán Biztonsági Szolgálat (SSU) hatásköreinek korlátozására annak érdekében, hogy azt tisztán kémelhárítási és terrorizmusellenes ügynökséggé lehessen átalakítani, valamint hogy parlamenti felügyelet jöjjön létre az egész biztonsági ágazat felett;

Jogérvényesülés, szabadság, biztonság és a korrupció elleni küzdelem

38. újlag megerősíti, hogy a korrupció elleni küzdelem terén elért kézzelfogható eredmények elengedhetetlenek a reformfolyamat magas szintű támogatottságának fenntartásához a polgárok körében, valamint az üzleti környezet javításához és a közvetlen külföldi befektetések vonzásához; ösztönzi az ukrán hatóságokat, hogy tegyenek további előrelépést a reformok, és különösen a jogállamiság és a korrupció elleni küzdelem terén, és biztosítsák a kulcsfontosságú korrupcióellenes intézmények függetlenségét és folyamatos munkáját; e tekintetben elismerését fejezi ki a korrupció megelőzésével foglalkozó nemzeti ügynökség (NAPC) helyreállításával és a jogellenes gazdagodásról és a visszaélést bejelentő személyekről szóló új törvények 2020. januári hatálybalépésével, valamint a korrupcióellenes legfelsőbb bíróság működésének 2019. szeptemberi megkezdésével kapcsolatban;

39. aggasztja azonban az alkotmánybíróság 2020. október 27-i ítélete, amely joghézagot teremtett az ukrán korrupcióellenes struktúrában, és súlyosan meggyengíti a NAPC-t; elismeri a Zelenszkij elnök által kezdeményezett és a politikai szereplők által tett aktív erőfeszítéseket a jogszabályok és az ukrán korrupcióellenes architektúra hitelességének helyreállítása érdekében; sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy a korrupció elleni küzdelem érdekében folytassák erőfeszítéseiket egy teljes mértékben működőképes, hatékony és átfogó intézményi struktúra visszaállítása céljából, beleértve az igazságszolgáltatást is, teljes mértékben megőrizve ez utóbbinak a végrehajtói és jogalkotói hatalomtól való függetlenségét; hangsúlyozza, hogy a teljes körű felhatalmazással rendelkező NAPC döntő szerepet játszik ebben az összefüggésben, és hogy az alkotmánybíróság határozatát nem szabad ürügyként felhasználni annak gyengítésére vagy mellőzésére; mély aggodalmának ad hangot az egyéni érdekeltségek által a korrupció elleni küzdelem és az általános demokratikus reformok terén elért eredmények aláásására irányuló nyilvánvaló kísérletek miatt, különösen a politikai hatalom egyes ukrán oligarchák általi visszaszerzése révén, ami a Verhovna Radában a reformorientált többség meggyengülését okozta, amint azt az alkotmánybíróság 2020. október 27-i ellentmondásos ítéletét követően a jogalkotási hézag kitöltése során tapasztalt nehézségek is mutatják; sürgeti az összes politikai szereplőt, hogy újítsák meg elkötelezettségüket az ukrán szavazók által kívánt reformok mellett, amelyek elengedhetetlenek a jogállamiság megerősítéséhez, a korrupció felszámolásához és az ukrán lakosság jólétének növeléséhez;

40. hangsúlyozza a Legfelsőbb Korrupcióellenes Bíróság (HACC) és más korrupcióellenes intézmények függetlensége biztosításának fontosságát, és pártatlan és semleges megközelítésre szólít fel a korrupcióellenes intézmények tevékenységeiben a korrupció elleni küzdelem iránti bizalom és a nyilvánosság támogatásának biztosítása érdekében; elismeri az első meghozott ítéleteket és azt, hogy a HACC tiszteletben tartja a magas szintű szakmai normákat; felszólít azonban a HACC munkájának fokozására az elítélések arányának növelése érdekében, a magas politikai szintű ügyekben is;

2021. február 11., csütörtök

41. elégedett az ukrán nemzeti korrupcióellenes hivatal (NABU) munkájával, amely vitathatatlanul az ország leghatékonyabb korrupcióellenes intézménye; hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell erősíteni a NABU függetlenségét; sürgeti az ukrán nemzeti korrupcióellenes hivatalról szóló törvény alkotmánnyal, és a közelmúltban hozott alkotmánybírószági határozattal történő összhangjának biztosítását, valamint az ukrán nemzeti korrupcióellenes hivatal, a szakosodott korrupcióellenes ügyészi hivatal és az állami nyomozóiroda vezetőinek kiválasztására vonatkozó, átlátható, politikai szándéktól mentes és érdemeken alapuló kiválasztási eljárások biztosítását, beleértve a feddhetetlenség hiteles ellenőrzését;

42. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Verhovna Rada tagjai megkísérelték megtámadni és veszélyeztetni a korrupcióellenes intézményeket, különösen pedig az ukrán nemzeti korrupcióellenes hivatal igazgatójának eltávolítására, és a szakosodott korrupcióellenes ügyészi hivatal igazgatójának átláthatatlan kiválasztási folyamatára irányuló kísérletek miatt; megjegyzi, hogy a korrupció felderítésére és megdöntésére törekvő nem kormányzati szervezetek aktivistáinak és az újságírók védelme nem biztosított, és kéri a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló, 2020 januárjában hatályba lépett új törvény hatékony alkalmazását;

43. üdvözli a 2020–2024-re vonatkozó korrupcióellenes stratégia tervezetét, és elvárja, hogy a Verhovna Rada hamarosan elfogadja ezt az átfogó stratégiát, a tervezet valamennyi kulcsfontosságú elemét fenntartva; tudomásul veszi a korrupcióellenes intézményekre irányuló nyomás és szabotázs különböző formáit, amelyek azt tükrözik, hogy a korrupcióellenes küzdelem egyre hatékonyabb és eredményesebb; ragaszkodik ahhoz, hogy az ukrán nemzeti korrupcióellenes hivatal, a szakosodott korrupcióellenes ügyészi hivatal és a korrupcióellenes legfelsőbb bíróság mint korrupcióellenes intézmények függetlenek és eredményesek maradjanak, és megfelelő forrásokkal rendelkezzenek; üdvözli a pénzmosás elleni új törvény 2019. decemberi elfogadását, ami megerősítette az ukrán vállalkozások tulajdoni szerkezetének átláthatóságát, és a vonatkozó jogi keret jelentős javulását jelenti;

44. mélyszégyent fejezi ki a jelentős rendszerszintű politikai nyomás, valamint az Ukrán Nemzeti Bank elnöke ellen sajnós nem először alkalmazott megfélemlítés miatt, ami miatt 2020 júliusában lemondott; sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy ne gyakoroljanak politikai nyomást a független gazdasági intézményekre és végrehajtó hatóságokra, és biztosítsák függetlenségük megőrzését, amely garantálja a piac megfelelő működését és a valamennyi gazdasági szereplő számára egyenlő versenyfeltételeket;

45. sajnálja, hogy az igazságszolgáltatás továbbra is Ukrajna egyik legkevésbé megbízható intézménye, és súlyos aggodalmát fejezi ki a 2019. októberi reformot követő állapota miatt, amely a bírák minősítő bizottságának feloszlásához és visszaállításához vezetett, és a bírák értékeléséhez és kinevezéséhez kapcsolódó eljárás leállítását eredményezte, miközben körülbelül 2 000 bíró helye betöltetlen; sajnálja, hogy a bírák minősítő bizottsága korábban nem vette figyelembe az állami integritási tanács véleményét a bírák újraértékelése során, és sürgeti, hogy ezt a jövőben tegye meg annak érdekében, hogy az alsóbb fokú bíróságok üres álláshelyeit olyan bírákkal töltsék be, akik megfelelnek az etikai és feddhetetlenségi normáknak, teljes összhangban a Velencei Bizottság 969/2019. sz. véleményével; ragaszkodik a bírák minősítő bizottsága mielőbbi visszaállításához a 3711. sz. törvénynek az ukrán alkotmánybírószág 2020. március 11-i, 4-p/2020. sz. határozatával összhangban történő módosítása alapján, egy átlátható kiválasztási eljáráson alapuló, nemzetközi szakértők bevonásával működő, független bizottság létrehozása érdekében; úgy véli, hogy a bírák ily módon megerősített minősítő bizottsága a saját maga által elfogadott szabályokkal és eljárásokkal összhangban, megbízatása keretében képes lesz hatékonyan lefolytatni az új bírák kinevezését és a hivatalban lévő bírák átvilágítását; határozottan ragaszkodik a reformokból kimaradó Legfelsőbb Igazságügyi Tanács feddhetetlenségének ellenőrzéséhez; sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy folytassák és gyorsítsák fel az igazságszolgáltatás reformját annak érdekében, hogy ne ássák alá az újonnan létrehozott korrupcióellenes intézmények munkáját, tartózkodjanak a politikai indíttatású perekkel és az igazságszolgáltatás politikai ellenfelekkel szembeni eszközként való felhasználásától, valamint hogy egészítsék ki a szervezett bűnözés elleni küzdelem jogi keretét;

46. felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze a meglévő eszközöket, és dolgozzon ki újakat a jogállamiság és a jó kormányzás terén, az Ukrajna által elért eredmények nyomán követése és értékelése érdekében, különös tekintettel az uniós igazságügyi eredménytáblára és a jogállamisági mechanizmusra, hogy biztosítsa a folyamatban lévő reformok szoros ellenőrzését, valamint a reformok esetleges hiányosságainak megfelelő azonosítását és korrekcióját;

47. üdvözli a legfőbb ügyész hivatalának 2019 szeptemberében kezdeményezett reformját, és kéri az ügyészek kinevezésének véglegesítését, biztosítva, hogy az új ügyészek kiválasztására minden szinten átlátható és politikailag pártatlan eljárás keretében kerül sor; ösztönzi az ukrán hatóságokat, hogy erősítsék meg a szervezett bűnözés elleni küzdelmet és javítsák a jogi keretet, valamint az illetékes büntető hatóságok közötti együttműködést és koordinációt;

2021. február 11., csütörtök

48. határozottan felszólítja az ukrán hatóságokat, hogy tartózkodjanak a politikai indíttatású bírósági ügyek folytatásával kapcsolatos korábbi rossz gyakorlattól; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a politikai kérdésekkel kapcsolatos nézetkülönbségeket az illetékes politikai fórumokon, nem pedig az igazságszolgáltatási szférában kell kezelni;
49. kifejezi aggodalmát amiatt, hogy Ukrainát a Bizottság a „2. kategóriába” tartozó kiemelt országgént sorolja fel, ami azt jelenti, hogy a szellemi tulajdon-jogok nem részesülnek kellő védelemben és azokat nem érvényesítik megfelelően; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a vámellenőrzéseket és -infrastruktúrát annak érdekében, hogy hatékonyabban meg lehessen akadályozni a hamisított termékek Ukrainába való belépését és Ukrainán belüli szállítását; felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa Ukrainát a szellemi tulajdonjogokról szóló új törvénytervezetek kidolgozásában;
50. felszólítja az ukrán kormányt, hogy folytassa az ukrán erők tagjai által az Euromajdan-tüntetések során aktivisták ellen elkövetett bűncselekmények kivizsgálását, és haladéktalanul szolgáltasson igazságot az áldozatoknak és családjaiknak;
51. sürgeti Ukrainát, hogy ratifikálja a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumát és a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdeletről és azok megelőzéséről szóló isztambuli egyezményt;
52. üdvözli az ukrán büntető törvénykönyv azon módosításait, amelyek a beleegyezés hiányán keresztül határozzák meg a nemi erőszakot és a szexuális erőszakot, és sürgeti a szexuális erőszakkal kapcsolatos bűncselekmények kivizsgálására szolgáló módszertan gyors kidolgozását; sajnálatosnak tartja, hogy ennek a módszertannak a hiánya miatt nem került sor 2019-ben a beleegyezés hiányán alapuló nemi erőszakkal vagy szexuális erőszakkal kapcsolatos büntetőeljárásra;

Emberi jogok és alapvető szabadságok

53. határozottan elítéli az emberi jogok és alapvető szabadságok – például a véleménynyilvánítás szabadsága, a vallás és meggyőződés szabadsága és az egyesülés szabadsága, valamint a békés célú gyülekezéshez való jog – széles körű és állandó megsértését, amelyet az orosz megszálló erők az ideiglenesen megszállt Krím területén, valamint az Oroszország által támogatott fegyveres csoportok a Donyec-medence nem kormányzati ellenőrzés alatt álló területein követnek el, ideértve a kényszersorozást, a deportálást, az illegális és kényszerített útlevélkiadást, az oktatási és nyelvi jogok korlátozását, az önkényes fogva tartást, a kínzást és egyéb embertelen fogvatartási körülményeket, valamint az olyan korlátozó intézkedéseket, mint például a határellenőrző pontok egyoldalú bezárása és az ENSZ- és egyéb humanitárius misszióktól a belépés megtagadása, amelyek különösen aggasztóak a jelenlegi világválság idején;
54. emlékeztet arra, hogy a kelet-ukrajnai háború továbbra is veszélyezteti a polgári lakosság életét és jóllétét, és megjegyzi, hogy a 2020. július 27-én hatályba lépett tűzszünet alatt Kelet-Ukrajnában az ellenségeskedések számának csökkenése hozzájárult a biztonsági incidensek 53 %-os visszaeséséhez és a polgári áldozatok számának csökkenéséhez; üdvözli az „EU az ellenálló régiókért” (EU4ResilientRegions) elnevezésű, 30 millió EUR értékű kezdeményezést, amelynek célja, hogy fokozza Kelet- és Dél-Ukrajna ellenálló képességét a folyamatban lévő konfliktus negatív hatásaival, többek között a hibrid fenyegetésekkel és egyéb destabilizáló tényezőkkel szemben;
55. rendkívül aggasztónak tartja azonban a jelenleg nem az ukrán kormány ellenőrzése alatt álló keleti területek romló humanitárius helyzetét, különösen a jelenlegi Covid19-vészhelyzet fényében; sürgeti a tényleges helyi hatóságokat, hogy fogadjanak el minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a lakosság alapvető szükségletei, többek között a jó minőségű egészségügyi létesítményekhez és kezeléshez való hozzáférés is teljesüljenek, és e célból teljes mértékben működjenek együtt a legitim ukrán kormánnyal;
56. hangsúlyozza, hogy Kelet-Ukrajnában a frontvonal két oldalán élő több mint 3,5 millió ember még mindig a humanitárius segítségnyújtástól és védelemtől függ, mivel a vízellátás és a villamosenergia-szolgáltatás leállításával kell szembenéznie; megjegyzi, hogy a jelenlegi Covid19-világválság súlyosbította azokat a kihívásokat, amelyekkel ezek az emberek szembesülnek; ösztönzi a Bizottságot, hogy az ENSZ szerveivel együttműködve tegyen több erőfeszítést a segítségnyújtás érdekében a jelenlegi humanitárius válság idején, a humanitárius szükségletek áttekintéséről szóló dokumentummal összhangban; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket az 1,4 millió belső menekült megélhetésének támogatására;
57. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az emberi jogok helyzete romlott a Krím félszigeten, mivel Oroszország a megszállás kezdete óta drasztikusan korlátozza a gyülekezés, a véleménynyilvánítás, az egyesülés, az információhoz való hozzáférés szabadságát és a vallásszabadságot; sajnálatát fejezi ki az önjelölt orosz hatóságok által különösen a krími tatár kisebbséggel szemben alkalmazott diszkriminatív politikák és tulajdonhoz fűződő jogaik megsértése miatt, és amiatt, hogy e közösség tagjait és másokat kényszersorozással, üldözéssel, házkutatásokkal, fogva tartással és erőszakos eltüntetésekkel félemlítenek meg egyre nagyobb mértékben, továbbá a véleménynyilvánítás, az egyesülés, a vallás és a mozgás szabadságának fent említett hiánya miatt a félszigeten; felszólít a Krím félszigeten és Oroszországban illegálisan fogva tartott és bebörtönzött

2021. február 11., csütörtök

valamennyi ukrán állampolgár, köztük a krími tatár aktivisták azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására; felszólítja továbbá Oroszországot, hogy vizsgálja ki a krími tatárok ellen elkövetett atrocitásokat, és biztosítsa a krími tatárok, az ukránok és minden etnikai és vallási közösség jogait saját kultúrájának, hagyományainak, oktatásának és identitásának fenntartására és fejlesztésére;

58. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Ukrajnában több mint 1,5 millió belső menekült él, emiatt Ukrajna a kilencedik helyen áll a világon a belső menekültek száma tekintetében; megjegyzi, hogy ezért a felelősség leginkább az Oroszországi Föderációt és annak szövetségeseit terheli; felhívja az ukrán hatóságokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a konfliktus által érintett személyek szenvedésének enyhítésére és hajtsanak végre intézkedéseket a belső menekültek jogainak védelmére; felszólítja Ukrajnát, hogy a belső menekültek számára biztosítson teljes körű polgári és politikai jogokat, és a belső menekültekre vonatkozóan tartsa be a nemzetközi normákat; hangsúlyozza az ideiglenesen megszállt területeken az ukrán állampolgársággal kapcsolatos jogok védelmének és biztosításának fontosságát, ideértve a nyugdíjra és a gyermekek születési anyakönyvi kivonatának megszerzésére vonatkozó eljárások egyszerűsítését, hogy elkerüljék a személyek hontalanná és kiszolgáltatottá válását;

59. sürgeti az EBESZ ukrainai különleges megfigyelő misszióját, hogy hajtsa végre megbízatását, és folytasson rendszeres párbeszédet az üldöztetettek áldozataival és tanúival, ügyvédekkel, civil szervezetekkel és a média képviselőivel, amely a Krím és a Donyec-medence ideiglenesen megszállt területein fennálló helyzet elemzésének további eszköze; felkéri az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, hogy folyamatosan kövesse figyelemmel az emberi jogok helyzetét a Krím félszigeten és Kelet-Ukrajna nem kormányzati ellenőrzés alá eső területein;

60. megállapítja, hogy az ukrán nemzeti emberi jogi stratégia végrehajtására vonatkozó öt éves cselekvési terv 2020-ban lejár, és kéri, hogy a következő cselekvési terv céljainak meghatározása előtt alaposan vizsgálják meg a főbb eredményeket; szorosan figyelemmel kíséri az ukrán kormány által a krími tatároknak nyújtott támogatást, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Verhovna Radának 2020 szeptemberében benyújtott 2021. évi költségvetési tervezet nem biztosít finanszírozást a krími tatárok és az Ukrajna területéről kitoloncolt más nemzetiségű személyek áttelepítésére és elszállásolására irányuló program számára; felszólítja Ukrajnát, hogy fogadjon el jogszabályokat az ukrainai őslakos népekről, az őslakos krími tatárok jogállásáról, és módosítsa alkotmányát a krími tatár nép Ukrajnán, és különösen a Krímen belüli nemzeti-területi autonómiájának elismerése érdekében, amely az őslakos krími tatárok örendelkezéshez való elidegeníthetetlen jogában gyökerezik; ragaszkodik ahhoz, hogy az ukrán hatóságok foglalkozzanak az egyetlen krími tatár nyelvű televíziócsatorna, az ATR problémáival, és kínáljanak stabil pénzügyi és technikai támogatási mechanizmust annak érdekében, hogy a televíziócsatorna továbbra is sugározhasson az orosz megszállás alatt álló Krím félszigeten; üdvözlí Ukrajna kezdeményezését a krími tatár nyelv 2032-ig tartó időszakra vonatkozó fejlesztési és népszerűsítési stratégiájának kidolgozására;

61. felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy mielőbb ültessék át a gyakorlatba az EU globális emberi jogi szankciórendszerét (az európai Magnyickij-törvényt), amely lehetővé teszi az emberi jogok súlyos megsértésében részt vevő személyekkel és vállalkozásokkal szembeni szankciók alkalmazását, különös figyelmet fordítva Ukrajna ideiglenesen megszállt területeire a Krím félszigeten, illetve a donyecki és a luhanszki régió egyes részein, továbbá lehetővé teszi az egyéb bűncselekményekért, többek között a korrupcióért felelős személyekkel és vállalkozásokkal szembeni szankciók alkalmazását; felkéri Ukrajnát, hogy kövesse a példát, és vezesse be a törvényt ukrán változatát;

62. tudomásul veszi az ukrán nyelv mint államnyelv működésének támogatásáról szóló jogszabályt, és kéri az ukrán hatóságokat, hogy azt nemzetközi kötelezettségeivel teljes összhangban és a Velencei Bizottság 960/2019. számú véleményében foglalt ajánlásoknak megfelelően hajtsák végre, azaz tartsák tiszteletben a közösségek azon jogát, hogy saját nyelvüket fejlesszék és teljes mértékben használják, valamint hogy a nemzeti kisebbségeket, nyelveiket és az oktatáshoz való jogukat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vegyék és tartsák szem előtt az egyensúlyt;

63. felszólítja Ukrajnát, hogy a hivatalos nyelv védelméért felelős biztost – vagy bármely más, azonos célból létrehozott szervet – ruházza fel a kisebbségi nyelvek használatára és az őslakos népekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések betartásának ellenőrzésére vonatkozó jogkörökkel;

64. támogatja a meggyőződés, a véleményalkotás és a véleménynyilvánítás szabadságát, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy valamennyi nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségnek egyenlő hozzáférést kell biztosítani az információhoz, ami minden demokrácia kritikus alkotóeleme; elítéli az etnikai vagy nyelvi alapú gyűlöletbeszédet és megkülönböztetést, valamint a nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségeket célzó álhíreket és félretájékoztatókat;

2021. február 11., csütörtök

65. megállapítja, hogy intézkedéseket kell hozni a kisebbségi jogok infrastruktúrájának megerősítésére, valamint a kisebbségi jogok jogszabályi és gyakorlati védelme iránti bizalom erősítésére; rámutat, hogy az ilyen intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a jogvédelem megerősítését, a kisebbségi kérdésekre irányuló intézményi figyelem növelését, valamint erőteljesebb és állandó konzultációs mechanizmusok létrehozását; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ukrán hatóságok nem tettek megfelelő lépéseket a kisebbségi csoportokat, különösen a roma közösséget célzó megkülönböztetés és gyűlöletbeszéd kezelése érdekében, amely közösség megkülönböztetés, faji indíttatású erőszak és az intolerancia megnyilvánulásainak áldozatává vált; felszólítja Ukrainát, hogy erősítse meg a holokauszt áldozatairól való megemlékezést azáltal, hogy csatlakozik a Nemzetközi Holokauszt Emlékezési Szövetséghez (IHRA); és fogadja el és alkalmazza az IHRA antiszemitizmusra vonatkozó meghatározását; felszólítja továbbá Ukrainát, hogy továbbra is emlékezzen meg a totalitarizmus áldozatairól; felhívja a Bizottságot, hogy kérje fel Ukrainát az Európa a polgárokért programban való részvételre;

66. ösztönzi az európai politikai alapítványok által Ukrainában a politikai vezetők következő nemzedékének felnevelésében végzett munkát;

67. ösztönzi az egyházakkal és a vallási közösségekkel és szervezetekkel folytatott párbeszéd és együttműködés megerősítését az olyan területeken, mint a békeépítés és a megbékélés, megerősítve ezáltal az igazságos és szabad társadalom, valamint az oktatás, az egészségügyi ellátás és az alapvető szociális szolgáltatások iránti bizalmat;

Médiakörnyezet

68. tudomásul veszi a média területén folytatott reformtörekvéseket; hangsúlyozza, hogy a reformnak biztosítania kell különösen a szabályozó testület függetlenségét, pártatlanságát és elszámoltathatóságát, a médiabeli tulajdonviszonyok átláthatóságát, a különböző médiacsatornák számára egyenlő esélyeket és a tisztességes piaci versenyt; aggodalmát fejezi a szabályozó ügynökségnek olyan új, kiterjedt hatásköröket biztosítani kívánó tervek miatt, amelyek a média szabadságát és az online és nyomtatott sajtó tartalmát veszélyeztető kockázatokat hordoznak; hangsúlyozza, hogy a dezinformáció elleni fellépésről szóló jelenlegi törvénytervezet a sajtószabadság rovására széles körű állami beavatkozáshoz vezethet a médiatartalom és az újságírók tevékenységének terén, és nem lesz hatékony a dezinformáció terjesztésével szemben; sürgeti a médiaközösséggel és az érintett nemzetközi szervezetekkel való szélesebb körű konzultáció megszervezését a véleménynyilvánítás szabadságát érintő kockázatok elkerülése érdekében;

69. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ukrán televíziós médiapiacot – plurális volta ellenére – továbbra is az oligarchák túlzott befolyása jellemzi; sürgeti Ukrainát, hogy támogassa a szabad és független médiát és erősítse a médiapluralizmust; hangsúlyozza a fenntartható közszolgálati műsorszolgáltató, a független médiaszabályozó és civil társadalom fontosságát a dezinformációval és egyéb destabilizáló tényezőkkel szembeni ellenálló képesség kiépítésében; felszólítja a Verhovna Radát és a kormányt, hogy tartsák fenn az állam közszolgálati műsorszolgáltató iránti elkötelezettségét, és biztosítsanak pénzügyi és politikai támogatást annak további korszerűsítéséhez, függetlenségéhez és oknyomozó újságírói tevékenységének folytatásához;

70. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-nak továbbra is támogatnia kell Ukrainát a hibrid fenyegetések elleni küzdelemben, valamint a dezinformáció és az álhírek kezelésében, többek között a független média és a médiatudatos stratégiai kommunikáció megerősítése révén, Ukrajna ellenálló képességének javítása érdekében; üdvözlí az EU és Ukrajna közötti kiberpárbeszéd elindításának bejelentését;

71. aggodalmát fejezi ki a média képviselőinek, különösen a korrupció és a csalások felderítésével foglalkozó oknyomozó újságírók munkakörülményeinek romlása miatt; elítél minden olyan cselekedetet, amelynek célja az újságírók munkájának korlátozása, ideértve az információhoz való hozzáférés korlátozását, a büntetőügyek indítását, a források felfedésének kényszerítését, és a gyűlöletbeszédet, különösen a független médiával szemben folytatott gyűlöletbeszédet; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Verhovna Rada tagjai célzott dezinformációs kampányoknak estek áldozatul, vagy akár szándékosan is segítették azok terjesztését, az ukrán oknyomozó újságírók platformjai által nemrégiben végzett elemzés szerint;

72. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 2017–2019-es időszakban számos újságírót és civil aktivistát támadtak meg; felszólítja az ukrán hatóságokat, hogy vonják büntetőeljárás alá az elkövetőket és biztosítsák a médiában dolgozók és az újságírók biztonságát, és sürgeti őket, hogy a média szabályozása során alkalmazzanak arányos megközelítést;

73. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az országban romlott a politikai légkör, és széles körben alkalmazzák politikai célokra a megfélemlítést, a gyűlöletbeszédet és a politikai nyomást; sürgeti a hatóságokat, hogy határozottan ítélik el és tiltsák be a szélsőséges és gyűlöletkeltő csoportok és a Mirotvorechhez hasonló weboldalak műveleteit, amelyek feszültséget keltenek a társadalomban, és visszaélnek több száz ember – köztük újságírók, politikusok és kisebbségi csoportok tagjai – személyes adataival;

2021. február 11., csütörtök

74. sürgeti a demokratikus, független, plurális és kiegyensúlyozott médiakörnyezet kialakítását Ukrajnában, amely véget vetne a médiacsatornák politikailag motivált üldözésének, például az engedélyek visszavonásának, és biztosítaná a helyi újságírók, a véleményformálók és a másként gondolkodók zaklatástól és megfélemlítéstől való védelmét, lehetővé tenné az online és offline információkhoz való megkülönböztetésmentes hozzáférést, valamint az érdemi polgári részvételt, továbbá biztosítaná az emberi és polgári jogokat; hangsúlyozza, hogy az újságírók, az emberijog-védők és a védőügyvédek számára biztosítani kell, hogy munkájukat függetlenül, valamint indokolatlan beavatkozás és megfélemlítés nélkül végezhessék; üdvözlözi az ukrán emberi jogi szervezetek és a krími ügyész munkáját, aki ideiglenesen Ukrajna szárazföldi részéről rögzíti az emberi jogi jogsértéseket és visszaéléseket; ragaszkodik ahhoz, hogy minden emberi jogi jogsértést ki kell vizsgálni, és az elkövetőket bíróság elé kell állítani;

Nemek közötti egyenlőség és az LMBTI személyek jogai

75. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség a fenntartható és inkluzív fejlődés kulcsfontosságú előfeltétele; sürgeti az ukrán kormányt és hatóságokat, hogy tegyenek intézkedéseket a nők képviselőinek és a velük szembeni egyenlő bánásmódnak a további javítása érdekében, a politikai és társadalmi élet minden szintjén, valamint a nemi alapú erőszak elleni küzdelem érdekében; kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az Ukrajnával kapcsolatos valamennyi politikájukban, pénzügyi támogatásukban, programjukban és tevékenységükben érvényesítsék a nemek közötti egyenlőséget, különösen amikor a Covid19 negatív hatásainak enyhítésére törekszenek, mivel a nőket, köztük a női vállalkozókat érintették leginkább a szigorú korlátozó intézkedések;

76. elítéli az LMBTI-személyek elleni erőszakos támadásokat és gyűlölet-bűncselekményeket, és felszólítja az ukrán bűnüldöző hatóságokat, hogy ténylegesen vizsgálják ki ezeket a támadásokat; sürgeti Ukrajnát, hogy hozzon létre és hatékonyan hajtsa végre egy olyan átfogó másodlagos jogszabályt, amely biztosítja a meggyőződés szabadságát, fellép az LMBTI-személyek, a feminista aktivisták, a fogyatékosokkal élő személyek és a kisebbségek elleni folyamatos megkülönböztetés ellen, és erősítse meg jogaik védelmét; felhívja az ukrán kormányt és valamennyi politikai szereplőt, hogy tegyenek erőfeszítéseket egy befogadó és toleráns társadalom megteremtésére;

77. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a büntető törvénykönyv 161. cikke még mindig nem rendelkezik a szexuális irányultságon vagy nemi identitáson alapuló gyűlöletre vagy erőszakra való uszítás büntetéséről, és hogy ezek nem jelentenek alapot a bűncselekmények súlyosító körülményeire, valamint a 67. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában tárgyalt, a súlyosbító körülményekről szóló általános rendelkezések között sem szerepelnek; emlékeztet arra, hogy a nemzeti emberi jogi stratégia végrehajtásáról szóló kormányzati cselekvési terv előírja, hogy a büntető törvénykönyv 67. cikkében súlyosító körülményként a szexuális irányultság és a nemi identitás alapját is szerepeltetni kell; emlékeztet a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottság ajánlásaira, és felszólítja Ukrajnát, hogy ennek megfelelően módosítsa a büntető törvénykönyvet;

Kereskedelmi és gazdasági együttműködés, közegészségügy, munkaügyi és szociális ügyek, munkavállalói mobilitás

78. kiemeli, hogy Ukrajna az Unió fontos geopolitikai, geostratégiai és kereskedelmi partnere; üdvözlözi az EU és Ukrajna közötti kereskedelmi forgalom jelentős növekedését, amelynek következtében jelenleg az Unió Ukrajna legnagyobb kereskedelmi partnere; sajnálja azonban, hogy viszonylag alacsony az országba érkező közvetlen külföldi befektetések száma;

79. üdvözlözi a kétoldalú kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok terén 2019-ben elért folyamatosan pozitív eredményeket, amelyek szerint az ukrán behozatal 12,3 %-kal, a kivitel pedig 9,7 %-kal nőtt, ami összesen 43,3 milliárd EUR-t tett ki; hangsúlyozza, hogy az EU és Ukrajna közötti kereskedelem 49 %-kal nőtt, és hogy továbbra is az EU Ukrajna fő kereskedelmi partnere, 2019-ben Ukrajna kereskedelmének 40 %-át tette ki, míg Ukrajna az EU 18. legnagyobb kereskedelmi partnere, ami az EU teljes kereskedelmének 1,1 %-át teszi ki; megjegyzi, hogy Ukrajna EU-val szembeni kereskedelmi hiánya 5,1 milliárd EUR-ra nőtt;

80. arra ösztönzi mindkét felet, hogy fokozzák a kétoldalú szinten és a nemzetközi fórumokon folytatott együttműködést a Covid19 által állított kihívások kezelése érdekében, különösen az ellátási láncok ellenállóbbá és diverzifikáltabbá tétele, valamint a protekcionista tendenciák kezelésére irányuló együttműködés révén; megjegyzi, hogy a nyitott stratégiai autonómia elérésére irányuló uniós célkitűzés lehetőségeket teremthet a szomszédsággal való még szorosabb együttműködésre;

81. bátorítja a Bizottságot, hogy támogassa Ukrajnát a gazdasági diverzifikáció további erősítésére képes területek azonosításában, valamint ezek prioritásként történő kezelésében a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás teljes körű végrehajtása során;

2021. február 11., csütörtök

82. megismétli, hogy Ukrajnának az EU belső piacába való fokozatos integrációja a társulási megállapodásban előírtak szerint a társulás egyik fő célja, és ezzel összefüggésben támogatja az Ukrajna és az EU közötti megerősített gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok feltételeinek megteremtését, valamint a jogszabályok közelítésének szélesebb körű folyamatát, amely a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás teljes körű végrehajtásától és a vonatkozó jogi, gazdasági és technikai szabályoknak és normáknak való megfeleléstől függ;

83. megjegyzi, hogy számos reformot vezettek be, amelyek a gazdaság deregulációjához, az államháztartás nagyobb átláthatóságához, valamint a koncessziókra és a köz- és magánszféra közötti partnerségre vonatkozó szabályozás javulásához vezettek, és új lehetőségeket teremtettek mind a helyi, mind a külföldi befektetők számára;

84. megjegyzi azonban, hogy az országban az oligarchák befolyásának megszüntetésére irányuló folyamat nem járt látható hatással, mivel az oligarchák továbbra is erőteljes hatást gyakorolnak az ukrán gazdaságra és politikára, különösen a médiabeli tulajdonviszonyok, valamint az igazságszolgáltatásra és a büntetőrendszerre gyakorolt befolyás tekintetében; úgy véli, hogy hatékony módszernek bizonyulhat, ha egyértelmű és mindenki számára egyenlő szabályokat alakítanak ki a gazdaságban és a politikában a leggazdagabb vállalkozók egy kis csoportja által az állam működésére, többek között a jogalkotásra gyakorolt nem hivatalos befolyás tényleges csökkentése érdekében, ezért felszólítja az ukrán hatóságokat, hogy gyorsítsák fel az oligarchák befolyásának megszüntetésére irányuló folyamatot;

85. sajnálatát fejezi ki továbbá az állami tulajdonú vállalatok számának növekedése miatt, és sürgeti Ukrajnát, hogy folytassa az állami tulajdonú vállalatok privatizációját gazdasága korszerűsítése és működésének javítása, valamint az oligarchák befolyásának elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy Ukrajnának ismételten el kell köteleznie magát az egyéni érdekeltségek befolyása elleni küzdelem terén, amelynek elhanyagolása súlyosan veszélyeztetheti az eddig végrehajtott reformokat, valamint Ukrajna eddigi támogatási intézkedéseit;

86. felhívja Ukrajnát és az EU-t, hogy erősítsék a kétoldalú kereskedelem további liberalizálása terén folytatott együttműködést, beleértve az ipari termékek megfelelésértékeléséről és elfogadásáról szóló megállapodás megkötését, valamint az állat- és növény-egészségügyi intézkedésekkel és a vámokkal kapcsolatos együttműködést; felszólít továbbá az EU és Ukrajna közötti ágazati együttműködés növelésére az oktatás és a kutatás, az innováció, az IKT-ágazat és a digitalizálás, valamint a zöld technológiák terén a know-how és a bevált gyakorlatok megosztása érdekében; szélesebb körű együttműködésre szólít fel továbbá és Ukrajna fokozatosan differenciált ágazati integrációjára egyebek mellett az energiaunióba, a közlekedési közösségbe és a digitális egységes piacba;

87. felhívja Ukrajna hatóságait, hogy nyissák meg az ország légiközlekedési piacát az európai vállalkozások, köztük a fapados vállalkozások előtt, és támogatja a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodás mielőbbi aláírását;

88. üdvözli az Ukrajna és az EU között a digitális területen folytatott együttműködés terén elért eredményeket, és ösztönzi az ilyen együttműködés további elmélyítését, amelynek célja, hogy egymás számára belső piaci bánásmódot biztosítsanak, többek között más kölcsönös érdeklődésre számot tartó ágazatban is; hangsúlyozza a digitális transzformáció és az e-kormányzás irányába tett lépések fontosságát, valamint a megbízható elektronikus szolgáltatásokkal és elektronikus hírközléssel kapcsolatos ukrán jogszabályok uniós jogszabályokhoz történő közelítése terén elért eredményeket; ösztönzi a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a médiával és az információs műveltséggel, az e-kormányzással és a digitális gazdasággal kapcsolatos erőfeszítéseket, hogy azok tükrözzék a jelenlegi, digitális korszakot és az EU digitális egységes piacába való fokozatos integrálódást, valamint hogy vizsgálja meg az EU és Ukrajna közötti barangolási díjak csökkentésének módjait; e tekintetben elismeri az Ukrajnában az e-kormányzást és a digitális gazdaságot támogató új, 25 millió EUR összegű uniós programot; ösztönzi az egységes eurófizetési térség (SEPA) Ukrajnára történő kiterjesztését az összes műszaki és jogi követelmény teljesülése után;

89. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy végezzenek hiteles igényfelmérést a Donyec-medence régiójában a társadalmi-gazdasági helyreállításra irányuló stratégia kialakítása érdekében, és javasolja a Donyec-medence újjáépítésére vonatkozó, megfelelő nemzetközi keret létrehozását;

90. felhívja az ukrán hatóságokat, hogy folytassák a közegészségügyi rendszer reformját, különösen a Covid19-világjárvány által az ukrán egészségügyi rendszerre gyakorolt pusztító hatás tükrében; megállapítja, hogy az UNICEF szerint a Covid19 nemcsak közegészségügyi válságot okozott, hanem társadalmi-gazdasági válságot is, amely 27,2 %-ról 43,6 %-ra, sőt 50,8 %-ra növelheti a szegénységi rátát Ukrajnában; arra ösztönzi ezért az ukrán kormányt, hogy hajtson végre átfogó szociális védelmi intézkedéseket a Covid19 hatásainak enyhítése érdekében;

2021. február 11., csütörtök

91. üdvözli, hogy Ukrajna csatlakozott az EU Egészségügyi Biztonsági Bizottságához és a korai figyelmeztető és gyorsreagáló rendszerhez, hogy részt vegyen a Covid19-járványra adott közegészségügyi válaszintézkedések páneurópai koordinációjában; sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat és Ukrainát, hogy fokozzák a közegészségügy ellenállóképességével kapcsolatos együttműködést, osszák meg a bevált gyakorlatokat, és működjenek együtt a civil társadalommal a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő csoportokra összpontosító járványügyi stratégiák kidolgozásával kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást az ukrán kormánynak a Covid19-oltóanyagokhoz való hozzáféréshez;

92. felhívja az ukrán kormányt annak biztosítására, hogy a Covid19-re válaszul hozott korlátozó intézkedések törvényesek és szigorúan szükségesek legyenek, álljanak arányban a közegészség védelmének és az életmentésnek a célkitűzésével, alapuljanak tudományos szakvéleményen, képezzék folyamatos felülvizsgálat tárgyát, és ha már nincs rájuk szükség, oldják fel azokat, valamint megkülönböztetéstől mentes módon alkalmazzák; felhívja a hatóságokat annak biztosítására, hogy a Covid19-re adott válaszoktól a kiszolgáltatott és marginalizált csoportok ne kerüljenek aránytalanul hátrányos helyzetbe, és tegyenek lépéseket a már meglévő egyenlőtlenségek kezelésére;

93. sürgeti Ukrainát, hogy kezelje az egészségügyi ágazatban és különösen az egészségügyi minisztériumban továbbra is széle körben létező részrehajlást és korrupciót, és hogy hatékonyan vizsgáljon ki minden korrump tevékenységet, különösen a világjárvány közepette az orvostechnikai felszerelések a Covid19-oltóanyagok aránytalanul magas áron történő beszerzésére irányuló kísérleteket;

94. elismeri az ukrán nemzeti egészségügyi szolgálatnak egy olyan átlátható rendszer létrehozása érdekében végzett jó munkáját, amelynek feladata a betegeknek nyújtott szakellátás finanszírozása; felhívja az Egészségügyi Minisztériumot, hogy támogassa az ukrán nemzeti egészségügyi szolgálat munkáját;

95. üdvözli a jogszabályok uniós vívmányokhoz való közelítésében történt előrelépést, valamint az állat- és növény-egészségügyi stratégia 2019. novemberi elfogadását, ami több mint 200 uniós normatív aktust foglal magában, amelyeket alkalmazni kell az ukrán jogszabályokban;

96. aggodalommal állapítja meg, hogy nem történt elegendő előrelépés az uniós állatjóléti előírásokhoz történő közelítés terén;

97. üdvözli a mezőgazdasági földterületek értékesítéséről szóló törvény 2020. márciusi elfogadását, amely várhatóan hozzá fog járulni Ukrajna mezőgazdasági ágazata hatalmas potenciáljának felszabadításához, valamint a banki tevékenységek szabályozását szolgáló egyes eszközök javításáról szóló törvény 2020. májusi elfogadását, amely megerősíti a bankrendszert és megakadályozza, hogy a PrivatBank visszakerüljön korábbi tulajdonosaihoz;

98. üdvözli, hogy Ukrajna csatlakozott a fellebbezés esetén választottbírósi eljárás alkalmazásáról szóló átmeneti megállapodáshoz, így hozzájárul a Fellebbezési Testület megbénulása által okozott patthelyzet leküzdéséhez, valamint annak biztosításához, hogy a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tagjai a WTO-ban egy két lépésből álló vitarendezési rendszer előnyeit élvezhessék mindaddig, amíg a Fellebbezési Testület újra működőképesé nem válik;

99. felhívja Ukrainát, hogy tartsa magát a választottbírói testületnek a feldolgozatlan faanyagok kivitelére vonatkozó moratóriumra vonatkozó jövőbeli határozataihoz, miközben az erdészeti nyersanyagok teljes értékláncában kötelező átvilágítást alkalmaz, és javítja az erdészeti ágazat irányítását;

100. aggodalommal állapítja meg, hogy Ukrajna a közelmúltban két védintézkedési vizsgálatot indított az Unióból származó nitrogén és összetett műtrágyák behozatala vonatkozásában; tudomásul veszi, hogy Ukrajna úgy döntött, hogy az utolsó pillanatban megszünteti mindkét védintézkedési vizsgálatot, miközben további védintézkedési vizsgálatok vannak előkészületben; figyelmeztet arra, hogy a hasonló intézkedések alááshatják a két fél közötti kölcsönös bizalmat;

101. emlékeztet arra, hogy a baromfihús érzékeny termék az EU-ban; tudomásul veszi az „egyéb” baromfihúsdarabok kivitelére a baromfihúsról és a baromfihús-készítményekre vonatkozó kereskedelmi preferenciák módosítása révén talált megoldást, amellyel megszüntették a megállapodásban lévő joghézagot; felszólítja Ukrainát, hogy tartózkodjon a hasonló gyakorlatoktól, és teljes mértékben, jóhiszeműen és maradéktalanul tartsa tiszteletben és hajtsa végre a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás valamennyi rendelkezését; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásának alapos nyomon követését, és használjon fel minden rendelkezésre álló intézkedést a piactörzéstől a joghézagok lehetséges kihasználásának leküzdésére;

102. sürgeti, hogy kezeljék a vidék és a város közötti megosztottságot Ukrainában, mégpedig a vidéki és elővárosi térségekben működő mikro-, kis- és középvállalkozásoknak (mkkv-k), a mezőgazdasági kistermelőknek és családi vállalkozásoknak nyújtott hatékony pénzügyi és technikai ösztönzőkkel, valamint a társadalmi kohézió előmozdítása érdekében az emberek közötti kapcsolattartás és a városok és a vidék közötti infrastruktúra javításával;

2021. február 11., csütörtök

103. üdvözli a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás kkv-k támogatására szolgáló eszköze keretében a finanszírozáshoz való hozzáférés javítása és a kereskedelmi lehetőségek megnyitása terén elért eredményeket; kiemeli, hogy egy megfelelő tájékoztató kampány lehetővé tenné a kkv-k számára, hogy jobban kihasználhassák a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás által kínált lehetőségeket;

104. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson technikai támogatást a regionális foglalkoztatási központoknak a foglalkoztatás ösztönzése, a fiatalok és a szociális vállalkozásokat előnyben részesítő fenntartható gazdasági fejlesztési programok támogatása és az azokba való beruházás érdekében, és összpontosítson a vidéki térségekben élő fiatalokra az oktatási rendszer munkaerőpiaci kereslet révén történő megerősítése érdekében, a legkiszolgáltatottabbak védelme és a társadalmi-gazdasági lehetőségek hiányának megelőzése érdekében;

105. ösztönzi a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásnak az EU-val folytatott kereskedelemhez kapcsolódó munkaügyi és egyesülési szabadsággal kapcsolatos jogokra gyakorolt hatásait; felhívja az ukrán kormányt, hogy összpontosítson a kereskedelem és a fenntartható fejlődés szociális dimenziójára is, és szorosan kövesse nyomon a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásának gazdasági és társadalmi hatásait; felhívja az ukrán kormányt, hogy tartsa tiszteletben és juttassa érvényre a munkaügyi normákat, valamint erősítse meg és maradéktalanul hajtsa végre a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) valamennyi egyezményét; ösztönzi az ukrán kormányt, hogy folytassa munkaügyi normáinak közelítését az uniós előírásokhoz, különösen a gyülekezési szabadság és a szociális párbeszéd tekintetében; üdvözli a munkaügyi reformra irányuló kezdeményezést, ugyanakkor hangsúlyozza a szakszervezetekkel és a civil társadalommal folytatott széles körű konzultációk szükségességét, és javasolja, hogy használják ki a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet szakértelmét ebben a kérdésben;

106. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a szakszervezetek és a civil társadalom – annak számos különféle szereplőjét beleértve – részvételét a társulási megállapodás végrehajtásának nyomon követésében; felhívja Ukrajna kormányát és a Bizottságot, hogy ne csak az Európa-párti civil szervezeteket támogassák, hanem azokat is, amelyek a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatos jogsértéseket vizsgálják, különösen a szociális szférában;

107. felhívja az ukrán kormányt, hogy vezessen be egy ösztönzőket és szankciókat tartalmazó rendszert az informális foglalkoztatási ágazatban közismerten magas számú munkahely elleni küzdelem érdekében;

108. elismeri a munkaerő mobilitásának növekedését Ukrajna és az EU között, ahol 2,2 és 2,7 millió fő közé tehető a kivándorlási arány, ami a teljes ukrán foglalkoztatás 13–16 %-ának felel meg, és ami egyrészt hozzájárul az ukrán munkaerőpiaci kínálat csökkenéséhez, és bizonyos szakmák esetében a munkaerőhiány kialakulásához, másrészt pedig az egyik olyan tényező, amely az országban maradó munkavállalók bérének növekedéséhez és a kivándorlók átutalásain keresztül pénzbeáramláshoz vezet, ami jelentős hatással van az ukrán gazdaságra, és a GDP több mint 8 %-ának megfelelő bevételt jelent; felszólít a 2014-et követő munkaerő-kivándorlási hullám Ukrajna és a tagállamok gazdaságát és társadalombiztosítási rendszereit egyaránt érintő gazdasági és társadalmi előnyeinek és hatásainak további elemzésére; hangsúlyozza, hogy szükség van egy olyan munkakörnyezet kialakítását célzó kormányzati megközelítésre, amely tisztességes munkakörülményeket biztosít az ukrán vállalkozások alkalmazottai számára, többek között munkahelyi egészségvédelmet és biztonságot, törvényesen bejelentett, állami társadalombiztosítási fedezettel rendelkező munkahelyeket, időben és teljes mértékben kifizetett béreket, a szakszervezeti tagsághoz és az érdekképviselethez való jogot, valamint a kötelező érvényű kollektív szerződésekre irányuló közös érdemi tárgyalásokat; ismételten felszólít arra, hogy találjanak megoldást Ukrajnában az agyszívásra olyan módon, hogy előmozdíják a jó minőségű és inkluzív oktatási és képzési programokat, és munkalehetőségeket teremtenek, hogy saját helyi közösségeikben társadalmi-gazdasági perspektívát kínáljanak a fiataloknak és családjaiknak;

109. üdvözli és kéri az uniós finanszírozású programok továbbfejlesztését, amelyek mind az ukrán szakképzési rendszer korszerűsítését („EU4Skills: Jobb készségek a modern Ukrajnáért”), mind a potenciális visszatérők és a hazai vállalkozók számára kulcsfontosságú szerepet betöltő üzleti környezetet támogatják (korrupció elleni küzdelem, kkv-támogatás, adó- és vámreform stb.), az ágazati támogatások, és az uniós makroszintű pénzügyi támogatási programok feltételei révén;

110. kéri a Társulási Tanácsot, hogy kezelje kiemelt helyen a nemzetközi munkaügyi szabványok és az uniós jogszabályok és gyakorlatok alkalmazását a szociálpolitika, a foglalkoztatás és a munkaügyek, a kollektív tárgyalási szabályozás, a szociális párbeszéd, a nemek közötti egyenlőtlenség kezelése és a munkaügyi jogszabályok reformjának területén, annak biztosítása érdekében, hogy a szociális partnerek érdekei egyensúlyba kerüljenek, és hogy a munkavállalók jogai védelmet élvezzenek, a társulási megállapodás (419–421. és 424. cikk) és a vonatkozó ILO-egyezmények (81., 87., 98., 117., 122., 129., 144., 154. és 173. sz. egyezmények) rendelkezéseinek megfelelően; emlékezteti az ukrán kormányt, hogy az üzleti klíma javítását, a közvetlen befektetések vonzását és a gazdasági növekedés előmozdítását célzó erőfeszítésekre nem kerülhet sor a munkavállalók jogainak és munkakörülményeinek rovására; felhívja az ukrán kormányt, hogy módszeresen közelítse meg és intézményileg támogassa a szociális párbeszédet, és tegyen erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a Nemzeti Háromoldalú Szociális és Gazdasági Tanács a párbeszéd hatékony eszköze legyen;

2021. február 11., csütörtök

111. aggodalommal állapítja meg, hogy a szakszervezetek a tökéletlen és elnagyolt jogszabályok miatt csak korlátozott mértékben képesek gyakorolni jogukat Ukrajnában;

Energia, környezetvédelem és éghajlatváltozás

112. üdvözli, hogy 2019-ben befejeződött a Naftohaz szétválasztása, és az EU harmadik energiaügyi csomagjával összhangban létrejött egy jogilag független földgázszállítási rendszer-üzemeltető (GTSO); felhívja azonban az ukrán hatóságokat, hogy erősítsék meg a földgázszállítási rendszer-üzemeltető Naftohaztól való technikai függetlenségét; üdvözli a földgázversenypiac liberalizálását és megnyitását a háztartások számára; sajnálja azonban a Naftohaz vezetősége, többek között a vállalat felügyelőbizottsága ellen folytatott legutóbbi támadásokat, amelyek veszélyeztetik annak függetlenségét és az eddig ezen a területen megvalósult reformfolyamatot;

113. hangsúlyozza Ukrajna stratégiai tranzitországgként betöltött szerepét a gázszállítás terén, valamint a nemzeti földgázszállító rendszer korszerűsítésének szükségét, és az EU energiapiacába történő integrációjának fontosságát, a társulási megállapodás frissített XXVII. mellékletének hatékony végrehajtása alapján; üdvözli az EU által ösztönzött hosszú távú gáztranzit-szerződés aláírását; aggodalmát fejezi ki az Északi Áramlat 2 csővezetékének építésével kapcsolatban, és megismétli annak hosszú távú alapvető politikai, gazdasági és biztonsági kockázatait; megjegyzi, hogy a csővezeték megerősíti az EU orosz gázellátástól való függőségét, veszélyezteti az EU belső piacát, nincs összhangban az EU energiapolitikájával vagy stratégiai érdekeivel, és negatív következményekkel járhat a háború sújtotta Ukrajnára nézve; ezért – korábbi állásfoglalásaival összhangban – felhívja az összes érdekelt felet, különösen a tagállamok és Európa érdekelt feleit, hogy a projekt leállítása érdekében használják ki a rendelkezésre álló jogi záradékokat;

114. kéri a Bizottságot, hogy az energiapiacok további integrációja céljából vizsgálja meg Ukrajna uniós vívmányoknak való megfelelését az energetika területén; teljes mértékben támogatja Ukrajnának az európai kontinentális villamosenergia-hálózatba (ENTSO-E) való integrációját; sürgeti Ukrajnát, hogy javítsa a nemzetközi (pl. a Bizottság, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank, az Európai Beruházási Bank, a Világbank, a KfW, az ENTSO-E és az Energiaközösség) és az ukrán energiaágazatot támogató ukrán intézmények politikáinak és fellépéseinek összehangolását;

115. elítéli az Ukrajna területén, az ukrán kizárólagos gazdasági övezetben végzett orosz gázkitermelést, és kijelenti, hogy az EU nem ismeri el az Azovi-tengeren és a Fekete-tengeren lévő gázmezők Oroszországi Föderáció általi elfoglalását, valamint támogatja az ukrán hatóságok által az illegális kitermelés leállítására tett jogi intézkedéseket;

116. sajnálja, hogy a villamos energia új nagykereskedelmi piaca, amely 2019 júliusában kezdte meg működését Ukrajnában, az uniós elvárásokhoz mérten még mindig nem versenypiac; sürgeti ezért Ukrajnát, hogy fejezze be reformját és javítsa az uniós jognak való megfelelés szintjét, mindenekelőtt Ukrenerho függetlenségének megerősítésével és a kereszttámogatás elkerülésével; felszólítja Ukrajnát, hogy a szigorú európai környezetvédelmi és biztonsági előírásoknak megfelelően korszerűsítse meglévő erőműveit;

117. üdvözli az ukrán kormány azon álláspontját, hogy tiszteletben tartja az Energiaközösségen belül vállalt azon kötelezettségét, hogy eleget tesz az alkalmazandó uniós jognak, beleértve a környezetvédelmi és biztonsági politikát is, és így nem teszi lehetővé a szomszédos országokban található erőművekből származó villamos energia behozatalát, amelyeket a nemzetközi egyezmények követelményeinek és a legmagasabb szintű nemzetközi környezetvédelmi és biztonsági normáknak való megfelelés nélkül építenek;

118. sajnálja, hogy a megújulóenergia-termelési ágazatban Ukrajna nem teljesíti a befektetőkkel szembeni kötelezettségeit, és hogy a megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító termelőknek történő kifizetések késedelme fenyegeti a tiszta energiaforrások további fejlesztését Ukrajnában;

119. sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy sürgősen fejezzék be az atomerőművek korszerűsítését, és vizsgálják ki e folyamatok késedelmét, különös tekintettel a Zaporizzsja atomerőmű korszerűsítésére;

120. hangsúlyozza az infrastrukturális együttműködés régióban történő erősítésének, Ukrajna energiaellátása további diverzifikációjának, az energiahatékonyságnak, a megújuló energiaforrásoknak és az ukrán energiaágazat konnektivitásának fontosságát a környezeti fenntarthatóság biztosítása mellett; megjegyzi, hogy a keleti partnerség országai közötti régióon belüli kereskedelem támogatása és előmozdítása új gazdasági lehetőségeket is teremt, többek között a kkv-k számára;

121. elismerését fejezi ki amiatt, hogy az ukrán kormány 2019 februárjában elfogadta a 2030-ig tartó időszakra szóló állami környezetvédelmi politikára vonatkozó stratégiát, a nemzeti hulladékgazdálkodási tervet, a környezeti hatásvizsgáltról és a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló jogszabályokat, valamint az éghajlat-politika terén elfogadott jogszabályokat; sürgeti Ukrajnát, hogy még inkább növelje részvételét az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, az éghajlatváltozási politikák végrehajtásában és az éghajlatváltozás a politikaformálás valamennyi területén történő általános érvényesítésében, valamint hogy fokozza erőfeszítéseit a 2015. évi Párizsi Megállapodáshoz kapcsolódó nemzeti kötelezettségvállalások terén;

2021. február 11., csütörtök

122. sürgeti Ukrainát, hogy a fenntartható erdőgazdálkodási és környezetvédelmi normákkal összhangban hatékonyan lépjen fel az illegális fakitermelés ellen, és tegyen lépéseket a természeti erőforrások illegális és fenntarthatatlan kiaknázása által okozott környezeti károk, például a Kárpátok őserdeiben folytatott illegális fakitermelés felszámolása érdekében, ami a régióbeli áradások fő oka is; felszólítja az EU-t, hogy járuljon hozzá az illegális szvidoveci sápadicsom projekttel kapcsolatos illegális fakitermelés, valamint a borostyánkő illegális és környezetkárosító kitermelési módszerének megelőzéséhez; ösztönzi Ukrainát, hogy ruházzon be az ökológiai és környezetvédelmi szempontból biztonságos és fenntartható idegenforgalmi infrastruktúrába, és felhívja az ukrán hatóságokat, hogy az ellenőrzés, az átláthatóság, valamint a környezeti hatásvizsgálatok és az átvilágítás javítása révén akadályozzák meg, hogy a jövőbeli projektek károsítsák a környezetet; sürgeti Ukrainát, hogy biztosítsa a környezetvédelmi információkhoz való nyílt és egyszerű hozzáférést, terjessze ki a védett területeket és gyorsítsa fel a nagy tüzelőberendezésekből származó főbb szennyező anyagokra vonatkozó nemzeti kibocsátás-csökkentési tervének végrehajtását; ösztönzi Ukrainát, hogy fogadjon el jogszabályokat a fenntartható közlekedés fejlesztésére; sürgeti Ukrainát, hogy biztonságos és környezettudatos módon takarítsa el és ártalmatlanítsa a rendkívül veszélyes mezőgazdasági vegyi anyagokat, különösen az elavult növényvédők szereket a Herszoni területen és Ukrajna más régióiban;

123. mély aggodalmát fejezi ki a kelet-ukrajnai konfliktus környezeti hatásai miatt, beleértve az összefüggő bányarendszerek elárasztásából fakadó veszélyeket is; felszólítja a konfliktus környezeti hatásainak részletes értékelésére, és egy azt követő, az ökológiai összeomlás megelőzését célzó reagálási terv kidolgozására; a Donyec-medence aknamentesítésére irányuló programot javasol az ukrán hatóságok és a nemzetközi közösség bevonásával;

124. mélyes aggodalmát fejezi ki amiatt is, hogy a Donyeck régióban és környékén található orvosi, ipari vagy tudományos célokra használt mintegy 1 200 radioaktív sugárforrás komoly egészségügyi, biztonsági és ökológiai kockázatokat rejt; felhívja az EBESZ-t, a háromoldalú összekötő csoportot és a normandiai négyeket, hogy az atomsorompó-szabályozással összhangban vegyék fel a harcot a radioaktív tevékenységek terjedésével és a radioaktív anyagok csempészésével szemben; sürgeti az összes felet, hogy működjenek együtt az érdekelt felekkel a használaton kívüli, nagy aktivitású radioaktív sugárforrásoknak a Donyec-medencéből történő biztonságos elszállítása érdekében;

125. üdvözli Ukrajna azon törekvését, hogy hozzájáruljon az európai zöld megállapodás célkitűzéseéhez, és felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa megfelelően Ukrajna erőfeszítéseit, többek között releváns, strukturált párbeszéd, ütemterv és információcsera révén; kéri a Bizottságtól annak biztosítását, hogy a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás ne legyen ellentétes az abban foglalt környezetvédelmi célkitűzésekkel és kezdeményezésekkel;

126. üdvözli az EU 10 millió eurós „éghajlatváltozási csomag a fenntartható gazdaságért” elnevezésű programját, amely támogatást nyújt Ukrajnának ahhoz, hogy holisztikus megközelítés kialakítása mentén szervezze át kulcsfontosságú gazdasági ágazatait az alacsony szén-dioxid-kibocsátásra való áttálláshoz;

Emberek közötti kapcsolatok és határigazgatás

127. elismeri a határokon átnyúló mobilitás fontosságát az emberek közötti kapcsolatok erősítésében, és üdvözli az ukrán állampolgárokra vonatkozó vízummentes rendszer folyamatos sikeres végrehajtását, amely lehetővé tette az ukrán állampolgárok számára, hogy 2017 júniusa óta több mint 40 millió alkalommal utazzanak uniós országokba; hangsúlyozza, hogy továbbra is teljesíteni kell a vízumliberalizációs követelményeket, és fel kell gyorsítani a kapcsolódó reformtörekvéseket; úgy véli, hogy a vízummentes rendszer az Ukrajnából az EU-ba történő utazás fokozódását eredményezte, így hozzájárult az egyes társadalmak közötti jobb megértéshez, ami a folyamatos közeledés legjobb alapja; hangsúlyozza, hogy ezt a megközelítést tovább kell vinni, és idővel ki kell terjeszteni;

128. emlékeztet Ukrajna uniós keretekbe, például az Erasmus+, az Európai horizont és a Kreatív Európa programokba való integrációjának fontosságára, valamint arra, hogy az együttműködés fokozására van szükség a jelenlegi és a jövőbeli programok keretében; úgy véli, hogy az ukrán hallgatók, valamint egyetemi és iskolai tanárok Erasmus+ programokban való részvételét láthatóan meg kell növelni;

129. megjegyzi, hogy az ukrán állampolgárok schengeni országokba tett látogatásainak megnövekedett száma kihívás elé állította az EU–ukrán határátkelőhelyeket, amelyek zsúfoltak, és sem infrastruktúrájuk, sem kapacitásuk nem elegendő ahhoz, hogy a határt átlépő személyek számára megfelelő és humánus feltételeket biztosítsanak; megjegyzi, hogy az Unió és Ukrajna határán, különösen a magyar–ukrán és a lengyel–ukrán szakaszon az egyik legégetőbb probléma már régóta a határátlépést megelőző hosszú várakozási idő; kéri a Bizottságot, hogy indítson párbeszédet annak biztosítása érdekében, hogy többek között beruházások, a személyzet képzése és a határátlépéssel kapcsolatos panaszok kivizsgálásának hatékony mechanizmusa révén a határátkelés folyamata gyors és korrupciómentes legyen; ösztönzi az EU-t, hogy támogassa új határátkelőhelyek létrehozását és az EU–ukrán határon már meglévő határátkelőhelyek bővítését, a finanszírozás szigorú nyomon követésével, hogy elejét vegye a korábbi visszaéléseknek;

2021. február 11., csütörtök

130. támogatja az EU és Ukrajna közötti együttműködés megerősítését, különösen a határigazgatás, a biometrikus eszközökre épülő menekültügyi és személyazonosság-kezelő rendszerek, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának visszaszorítása, a szervezett bűnözés és a súlyos nemzetközi bűncselekmények elleni küzdelem, valamint az Ukrajna és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (FRONTEX) közötti együttműködés elmélyítése terén;

131. megjegyzi, hogy további előrelépés történt az ukrán vám- és határigazgatási eljárásoknak az Unió eljárásaival való összehangolása terén, valamint az Adó- és Vámhivatal folyamatban lévő intézményi reformja terén; üdvözlí a 2019 őszén elfogadott, az állami vámhivatal egységes jogi személyéről szóló törvényt, valamint az engedélyezett gazdálkodókról és a nemzeti elektronikus árutovábbítási rendszer bevezetéséről szóló törvényeket; szintén üdvözlí, hogy az ukrán kormány 2019 júliusában elfogadott egy „a 2025-ig tartó időszakra szóló integrált határigazgatási stratégiát” és az azt követő, 2020–2022. évi cselekvési tervet; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az EU által finanszírozott, hat uniós határellenőrző pont korszerűsítésére irányuló projekt elakadt, és hogy az említett határokon még mindig nagyon hosszú várakozási idő tapasztalható; sürgeti továbbá az ukrán hatóságokat, hogy fogadják el az engedélyezett gazdálkodók rendszerének és a nemzeti elektronikus árutovábbítási rendszer teljes körű működéséhez szükséges valamennyi függőben lévő intézkedést és rendeletet, és biztosítsák, hogy az állami vámhivatal új vezetőségét haladéktalanul, átlátható és elfogulatlan, nyilvános folyamat során válasszák ki a kompetens jelöltek közül; sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy az integrált határigazgatás kulcsfontosságú elemeként tegyék büntetendővé bármely áru csempészését;

132. felszólítja az EU-t, valamint Ukrajna és Moldova hatóságait, hogy gyorsítsák fel az illegális kereskedelem megállításának és a Dnyeszter-melléki csempészhálózatok felszámolásának folyamatát, mivel ez a régió biztos menedékként szolgál a csempészek számára, amelyet bűnözők és oligarchák is kihasználtak, ezenkívül az orosz befolyás megerősítését is szolgálja, és egyike a konfliktus elhúzódtását okozó legfőbb tényezőknél;

Intézményi rendelkezések

133. üdvözlí a 2020. október 6-i EU–Ukrajna csúcstalálkozó – a Covid19-járvány kitörése óta az első olyan kétoldalú csúcstalálkozó, amelyet Brüsszelben, személyes részvétel mellett tartottak – eredményeit, és mindkét fél egyértelmű nyilatkozatait arra vonatkozóan, hogy továbbra is elkötelezettek Ukrajna Európai Unióval való politikai társulásának és gazdasági integrációjának megerősítése mellett;

134. elégedett a folyamatban lévő találkozók és tevékenységek eredményeivel, amelyeket az Európai Parlamentnek az ukrán parlamenttel a békéért és demokráciáért folytatott Jean Monnet-párbeszédei keretében végeztek, és teljes mértékben támogatja azok folytatását; meggyőződése, hogy a párbeszéd parlamenti kultúrájának elmélyítése erős, független, átlátható és hatékony ukrán Verhovna Radát eredményez, ami elengedhetetlen az ország demokratikus és európai jövője szempontjából, és összhangban áll az ukrán polgárok törekvéseivel;

135. ebben az összefüggésben ösztönzi a Verhovna Radát, hogy aktívan folytassa intézményi reformját, amelynek célja többek között a jogalkotási kapacitás és a minőség javítása, a végrehajtó hatalom politikai felügyelete, valamint az átláthatóság és a polgárok felé való elszámoltathatóság biztosítása a társulási megállapodás végrehajtásához kapcsolódó törvénytervezetek elfogadásának egyszerűsítése és rangsorolása céljából, valamint intézményi biztosítékok létrehozása a társulási megállapodás keretében tett kötelezettségvállalásokkal ellentétes jogszabályok megakadályozására, például az európai integrációért felelős bizottság szerepének megerősítése révén, amelynek véleményeit kötelező érvényűnek kellene tekinteni; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Parlament továbbra is együttműködjön a Verhovna Radával annak érdekében, hogy támogassa ezt a reformfolyamatot; hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben a lehető legmegfelelőbbben kell megvalósítani a parlamentközi együttműködést és az emberek közötti kapcsolatokat;

136. hangsúlyozza, hogy fontos az Európai Unió ukrán tanácsadó missziójának (EUAM) további támogatása, és hangsúlyozza annak a polgári biztonsági ágazat reformjában betöltött szerepét; üdvözlí a mariupoli helyi iroda megnyitását, és reméli, hogy a misszió megbízatásának megfelelően kézzelfogható eredmények fognak születni; kéri a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit a társulási megállapodás / a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásában részt vevő ukrán hatóságok kapacitásainak erősítése terén; felkéri a Bizottságot, hogy a 22. Ukrajna–EU csúcstalálkozó vonatkozó határozataival összhangban tervezze meg azokat az eszközöket, amelyek annak támogatásához szükségesek, hogy Ukrajna egyre inkább igazodhasson az uniós vívmányokhoz;

137. ismételten kéri, hogy hozzanak létre egy keleti partnerségi egyetemet Ukrajnában; felhívja az uniós intézményeket, hogy erősítsék meg és bővítsék ki az uniós jogra szakosodni kívánó ukrán jogi szakembereknek szóló képzési programokat, és erősítsék Ukrajna azon képességét, hogy részt vegyen az Európai horizontban, többek között az emberek közötti kapcsolatokat, valamint az EU és Ukrajna közötti tudományos és oktatási együttműködés fellendítése érdekében;

2021. február 11., csütörtök

138. üdvözlí az ukrán köztisztviselők intézményi kapacitásépítéséhez és az Európai Tudományok Szakkollégiumának natolini campusa által szervezett továbbképzésekhez nyújtott uniós támogatást;

139. felhívja az összes uniós intézményt, a tagállamokat és az ukrán hatóságokat, hogy szervezzenek kampányokat a polgároknak a keleti partnerségi kezdeményezésből és a társulási megállapodás/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásából eredő lehetőségekről való tájékoztatására, hívják fel a figyelmet a szorosabb társulás előnyeire, valamint hangsúlyozzák a szóban forgó elnöknek az ukrán és a többi társult ország munkaerőpiacán tapasztalható pozitív fejleményekkel való összefüggését; ösztönzi az ukrán hatóságokat, hogy jobban tájékoztassák az ukrán állampolgárokat a társulási megállapodás/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás és az uniós segítségnyújtás előnyeiről, és tegyenek több erőfeszítést annak biztosítására, hogy a társulási megállapodás/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás és az uniós segítségnyújtás és programok által kínált lehetőségek eljussanak a helyi szintre, többek között az ország távoli részeire, különösen a vidéki területekre, hogy lehetővé tegyék a lakosok számára, hogy közösségeikben pozitív változásokra törekedjenek;

140. elismerését fejezi ki az ukrán civil társadalomnak, a fiataloknak és a nem kormányzati szervezeteknek a közélet és a politikai élet valamennyi területén folytatott tevékenységeikért, és különösen a társulási megállapodás/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásához nyújtott támogatásukért, a Covid19-világjárvány kihívásainak leküzdéséért, a félretájékoztató kampányok elleni küzdelmükért, a belső menekülteknek és más kiszolgáltatott csoportoknak nyújtott segítségnyújtásért és támogatásért, valamint a társadalmi reziliencia és a médiatudatosság erősítéséért az ukrán nép körében; ösztönzi az ukrán központi és helyi kormányokat, hogy továbbra is mozdítsák elő a civil társadalommal való szoros együttműködést, többek között a tevékenységeihez nyújtott fokozott pénzügyi támogatás révén; felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként e nem kormányzati szervezetek és civil társadalmi szervezetek támogatását; e tekintetben üdvözlí a Szomszédságpolitikai Civil Társadalmi Eszköz 20 millió eurós programját, amely támogatja a civil társadalmi szervezetek döntéshozatali és közéleti folyamatokban való részvételi kapacitásainak megerősítését; sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy a civil társadalmi szervezetek és más egyesületek működésére és munkájára vonatkozó számos törvénytervezet fényében ne fogadjanak el olyan jogszabályokat, amelyek nem felelnek meg Ukrajna hazai és nemzetközi emberi jogi kötelezettségeinek, és hogy biztosítsák a civil társadalom indokolatlan beavatkozástól mentes működését;

o

o o

141. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Ukrajna elnökének, kormányának és parlamentjének, valamint az Oroszországi Föderáció elnökének, kormányának és parlamentjének.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0051

A fenntartható versenyképességre, a társadalmi méltányosságra és a rezilienciára vonatkozó európai készségfejlesztési program

Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a fenntartható versenyképességre, a társadalmi méltányosságra és a rezilienciára vonatkozó európai készségfejlesztési programról szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közleményről (2020/2818(RSP))

(2021/C 465/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. és 166. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 14. és 15. cikkére,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, melyet az Európai Tanács, az Európai Parlament és az Európai Bizottság 2017 novemberében hirdetett ki, és különösen annak 1. („Oktatás, képzés és egész életen át tartó tanulás”) és 4. alapelveire („A foglalkoztatás aktív támogatása”),
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) fizetett tanulmányi szabadságról szóló 1974. évi egyezményére,
- tekintettel „A fenntartható versenyképességre, a társadalmi méltányosságra és a rezilienciára vonatkozó európai készségfejlesztési program” című bizottsági közleményre (COM(2020)0274), valamint az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumokra (SWD(2020)0121 és SWD(2020)0122),
- tekintettel a fenntartható versenyképességet, társadalmi méltányosságot és rezilienciát célzó szakképzésről szóló tanácsi ajánlásra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2020)0275),
- tekintettel „Az európai oktatási térség 2025-ig történő megvalósítása” című bizottsági közleményre (COM(2020)0625) és a közleményt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2020)0212),
- tekintettel a „Digitális oktatási cselekvési terv 2021–2027 – Az oktatás és a képzés átalakítása a digitális kornak megfelelően” című bizottsági közleményre (COM(2020)0624) és a közleményt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2020)0209),
- tekintettel az Európai Bizottság „A digitális gazdaság és társadalom fejlettségét mérő mutató (DESI), 2020 – Humántőke” című jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság „Új európai iparstratégia” című közleményére (COM(2020)0102), amely kimondja, hogy „az ökológiai és digitális kettős átállás a gazdaság, a társadalom és az ipar minden részét érinti, amelynek versenyképessége a képzett munkaerő felvételétől és megtartásától függ, így várhatóan csak a következő öt évben 120 millió európainak kell továbbképzésen vagy átképzésen átesnie”,
- tekintettel az Európai Bizottság „Európai zöld megállapodás” című közleményére (COM(2019)0640), amely kimondja, hogy „az ökológiai átállás előnyeinek kiaknázásához a fent említett valamennyi változás lehetővé tétele érdekében proaktív átképzésre és továbbképzésre van szükség”,
- tekintettel „Az átképzés és a továbbképzés mint a fenntarthatóság és a foglalkoztathatóság javításának alapja a gazdasági fellendülés és a társadalmi kohézió támogatásának összefüggésében” című, 2020. június 8-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az oktatás és a képzés területén a Covid19-válság elleni fellépésről szóló, 2020. június 16-i tanácsi következtetésekre,

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/human-capital>

2021. február 11., csütörtök

- tekintettel az európai oktatási térségnek a jövőorientált oktatási és képzési rendszerek támogatása érdekében történő továbbfejlesztéséről szóló, 2019. november 18-i tanácsi állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel „Az uniós munkaerőpiacon jelen lévő nők és férfiak készségfejlesztése” című, 2017. március 3-i tanácsi következtetésekre ⁽³⁾,
- tekintettel „A kompetenciafejlesztési pályákról: Új lehetőségek felnőttek számára” című, 2016. december 19-i tanácsi ajánlásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az EU megújított felsőoktatási programjáról szóló, 2017. december 14-i tanácsi következtetésekre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a készségekkel és képesítésekkel kapcsolatban nyújtott jobb szolgáltatások közös keretrendszeréről (Europass) és a 2241/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. április 18-i (EU) 2018/646 európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés szakpolitikai keretrendszerére („Oktatás és képzés 2020”),
- tekintettel „Az egész életen át tartó tanulás és a készségfejlesztés fenntartható finanszírozása a szakképzett munkaerő hiányával összefüggésben” című, a horvát elnökség felkérésére az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság által készített, 2020. május 5-i feltáró véleményre,
- tekintettel „A munka jövője – a megfelelő ismeretek és készségek megszerzése a jövőbeli munkahelyek igényeinek való megfelelés érdekében” című, a bolgár elnökség felkérésére az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság által készített, 2018. március 15-i feltáró véleményre ⁽⁷⁾,
- tekintettel az európai munkakörülmény-felmérésre ⁽⁸⁾,
- tekintettel a digitalizációnak a készséghasználatra és a készségfejlesztésre gyakorolt hatásáról szóló Eurofound-kutatásra ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Cedefop „Empowering adults through upskilling and reskilling pathways” (A felnőttek felvértezése továbbképzési és átképzési pályák útján) című tanulmányának 1. és 2. kötetére,
- tekintettel a Cedefop „A készségigény-előrejelzésekkel kapcsolatos tendenciák és kihívások 2030-ig” című jelentésére ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Cedefop „készségkörképre” ⁽¹¹⁾ és az európai készségindexre ⁽¹²⁾,
- tekintettel a STOA „Rethinking education in the digital age” [Az oktatás újragondolása a digitális korban] című tanulmányára ⁽¹³⁾,
- tekintettel az OECD „Skills for jobs” adatbázisára ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel a „Getting Skills Right. Increasing Adult Learning Participation. Learning from successful reforms” (A megfelelő készségek kialakítása – A felnőttkori tanulásban való részvétel növelése – A sikeres reformokból nyert tapasztalatok) című OECD-tanulmányra ⁽¹⁵⁾,

⁽²⁾ HL C 389., 2019.11.18., 1. o.

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6889-2017-INIT/hu/pdf>

⁽⁴⁾ HL C 484., 2016.12.24., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 429., 2017.12.14., 3. o.

⁽⁶⁾ HL L 112., 2018.5.2., 42. o.

⁽⁷⁾ HL C 237., 2018.7.6., 8. o.

⁽⁸⁾ Hatodik európai munkakörülmény-felmérés, Eurofound. https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1634en.pdf

⁽⁹⁾ A számítógépesítés hatása a munkaköri profilokra (a munkakörökön belüli feladatok megváltozása és ezzel más típusú készségek szükségessége): <https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/wpef19007.pdf>

⁽¹⁰⁾ https://www.cedefop.europa.eu/files/3077_en.pdf

⁽¹¹⁾ <https://skillsorama.cedefop.europa.eu/en>

⁽¹²⁾ <https://www.cedefop.europa.eu/en/publications-and-resources/data-visualisations/european-skills-index>

⁽¹³⁾ EPRS_STU(2020)641528_EN.pdf (europa.eu)

⁽¹⁴⁾ <https://www.oecdskillsforjobsdatabase.org/>

⁽¹⁵⁾ <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/cf5d9c21-en.pdf?expires=1600261868&id=id&accname=ocid194994&checksum=3-B44E0891A2F10A546C7CBF7A9521676>

2021. február 11., csütörtök

- tekintettel az OECD 2020. július 10-i, „Skill measures to mobilise the workforce during the COVID-19 crisis” (A munkaerő mozgósítását célzó készségfejlesztési intézkedések a Covid19-válság idején) című szakpolitikai közleményére ⁽¹⁶⁾,
 - tekintettel „Az európai oktatás jövője a Covid19 fényében” című, 2020. október 22-i állásfoglalására ⁽¹⁷⁾,
 - tekintettel az ifjúsági garanciaprogram megerősítéséről szóló, 2020. október 8-i állásfoglalására ⁽¹⁸⁾,
 - tekintettel az oktatás unióbéli korszerűsítéséről szóló, 2018. június 12-i állásfoglalására ⁽¹⁹⁾,
 - tekintettel az új európai készségfejlesztési programról szóló, 2017. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽²⁰⁾,
 - tekintettel a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemre vonatkozó, készségekkel kapcsolatos szakpolitikákról szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására ⁽²¹⁾,
 - tekintettel „A 21. század versenyképes uniós munkaerőpiacának létrehozásáról: a készségek és képesítések hozzáigazítása a kereslethez és a munkalehetőségekhez a válságból való kilábalás egyik módjaként” című, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽²²⁾,
 - tekintettel a fenntartható versenyképességre, a társadalmi méltányosságra és a rezilienciára vonatkozó európai készségfejlesztési programról szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közleményről szóló, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-00006/2021 – B9-0004/2021),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság állásfoglalási indítványára,
- A. mivel a zöld és digitális átállás, a demográfiai tendenciák és a globalizáció megváltoztatják a munkavégzés jellegét, az állások tartalmát, valamint a szükséges készségeket és képesítéseket; mivel a továbbképzés és az átképzés elengedhetetlen lesz a gyorsuló makrotrendek által teremtett kihívások és lehetőségek kezeléséhez, és kulcsfontosságú lesz az uniós munkaerőpiacon egyre súlyosbodó készséghiány megszüntetése szempontjából;
- B. mivel a fenntartható versenyképességre, a társadalmi méltányosságra és a rezilienciára vonatkozó európai készségfejlesztési programot a szociális jogok európai pillérével teljes összhangban hajtották végre, különös tekintettel annak első elvére, amely kimondja: „Mindenkinek joga van a minőségi és befogadó oktatáshoz, képzéshez és egész életen át tartó tanuláshoz annak érdekében, hogy olyan készségeket tartson, illetve szerezzon meg, amelyek lehetővé teszik számára, hogy teljes mértékben részt vehessen a társadalomban és sikeresen alkalmazkodjon a munkaerőpiaci változásokhoz”;
- C. mivel a digitális korban az oktatás magában foglalja egyrészt a digitális formális oktatást, másrészt a műszaki, humán és polgári készségek informális és nem formális, az európai polgárok egész életén át tartó oktatását is;
- D. mivel a formális oktatási és képzési rendszerek egyre nehezebben tudnak megfelelni a folyamatosan változó világban felmerülő összes egyéni és társadalmi igénynek és követelménynek;
- E. mivel a Covid19-válság megváltoztatta a munka világát, felgyorsítva számos munkahely feleslegessé válását és elavulását, felerősítette a digitális készségek és a digitális jártasság jelentőségét, növelte a digitális egyenlőtlenséget és annak szükségességét, hogy naprakésszé tegyünk az európai munkaerő készségeit, különös tekintettel a digitális és technológiai készségek, valamint az ellenálló képességhez és az alkalmazkodóképességhez hasonló másodlagos készségek iránti igény drámai megnövekedésére; mivel ezek az igények a munkavégzés módját esetlegesen teljes mértékben megváltoztató a bizonyos típusú tevékenységeket kiváltó mesterséges intelligencia szélesebb körű alkalmazásával még sürgetőbbé válnak; mivel a világválság megzavarta az oktatási és képzési tevékenységeket, különösen hátrányosan érintve a szakképzésben részt vevő tanulókat, és a munkanélküliség növekedéséhez vezetett,

⁽¹⁶⁾ https://read.oecd-ilibrary.org/view/?ref=135_135193-hgf8w9g731&title=Skill-measures-to-mobilise-the-

⁽¹⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0282.

⁽¹⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0267.

⁽¹⁹⁾ HL C 28., 2020.1.27., 8. o.

⁽²⁰⁾ HL C 337., 2018.9.20., 135. o.

⁽²¹⁾ HL C 11., 2018.1.12., 44. o.

⁽²²⁾ HL C 316., 2017.9.22., 233. o.

2021. február 11., csütörtök

különösen azon fiatalok körében, akik nehezen tudnak átállni az oktatásból a munka világába; mivel a Covid19-válság alatti kényszerlezárás lehetőséget nyújt a munkavállalóknak arra, hogy frissítsék készségeiket;

- F. mivel a kulcskompetenciák elengedhetetlenek a tudásalapú társadalomban és az egész életen át tartó tanulás összefüggésében, ugyanis nagyobb rugalmasságot biztosítanak a társadalmi és munkaerőpiaci változásokhoz való alkalmazkodásban;
- G. mivel a társadalom kiszolgáltatott csoportjai tekintetében, valamint a nemek között számos egyenlőtlenség áll fenn az oktatáshoz és készségfejlesztéshez való hozzáférés szempontjából, ugyanis a különböző etnikai háttérrel rendelkező polgárok, a fogyatékkal élő személyek vagy a nők esetében kevésbé valószínű, hogy lehetőségük van új készségek elsajátítására;
- H. mivel az egyéneknek rendelkezniük kell a munkaerőpiac által megkövetelt készségekkel, és képesnek kell lenniük arra, hogy életük során gyorsan alkalmazkodjanak a változó készségigényekhez; mivel az Unióban a feladatok 37–69 %-át számos ágazatban automatizálni lehetne, ami jelentős változást eredményezne a munkavégzés módjában⁽²³⁾; mivel az Eurofound kutatása szerint a munkavállalók 28 %-a rendelkezik a megerőltetőbb feladatok ellátásához szükséges készségekkel;
- I. mivel a továbbképzés és az átképzés nemcsak egyéni, hanem társadalmi felelősség is, ugyanis az alapkészségek alacsony szintje és a felnőttek képzési tevékenységekben való alacsony részvétele csökkenti munkalehetőségeiket a munkaerőpiacon, társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségeket teremt és hozzájárul a szegénység magas szintjéhez;
- J. mivel a strukturális munkaerőhiány és a szakképzett munkaerő hiánya komoly kihívást jelent az Unió munkaerőpiaca és oktatási rendszerei számára; mivel a munkavállalók körében hatalmas a digitális készségek hiánya, és az uniós polgárok 42 %-a nem rendelkezik az alapvető digitális készségekkel⁽²⁴⁾; mivel jelentős beruházásokra van szükség a digitális készségek hiányának kezeléséhez;
- K. mivel a fiatalok jelenlegi generációja magasan képzett; mivel a készségfejlesztés, az átképzés, a továbbképzés és az egész életen át tartó tanulás nem az egyedüli válasz a fiatalokat érintő álláshiányra; mivel további foglalkoztatási intézkedésekre van szükség a minőségi és fenntartható munkahelyek létrehozásához; mivel a foglalkoztatási helyzet gyorsan változik, és a becslések szerint az általános iskolát most megkezdő gyermekek 65 %-a teljesen új típusú, ma még nem létező munkakörben fog dolgozni⁽²⁵⁾; mivel 2019-ben már a polgárok 85 %-a használta az internetet, ugyanakkor csak 58 %-uk rendelkezett legalább alapfokú digitális készségekkel⁽²⁶⁾;
- L. mivel az európai zöld megállapodás azon célkitűzése, hogy 2050-ig megvalósítsa a klímasemlegességet, valamint hogy 2030-ig 60 %-kal csökkentse a szén-dioxid-kibocsátást, azt jelenti, hogy át kell térni az éghajlatsemleges, körforgásos és energiahatékony gazdaságra; mivel ez alapvető hatással lesz a gazdaság valamennyi ágazatára, és az olyan igazságos áttérés megvalósításához, amely senkit sem hagy hátra, elengedhetetlen lesz a munkaerő átképzése, valamint valamennyi oktatási pályán a zöld készségekre való összpontosítás;
- M. mivel a technológiai és digitális készségek mellett a kritikus gondolkodás az az egyik kulcsfontosságú készség, amelyre az embereknek a digitális korszakban szükségük van; mivel egyértelműen meg kell erősíteni a kritikai gondolkodást a polgárok valamennyi csoportja körében annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra a digitális eszközökben rejlő lehetőségek teljes körű kihasználását és a veszélyektől való védelmüket;
- N. mivel a digitális technológiákra épülő modern, innovatív és inkluzív oktatási rendszerek megfelelő helyzetben vannak ahhoz, hogy felkészítsék a szakemberek új generációit a jövőbeli kihívásokra és lehetőségekre;
- O. mivel a minőségi és inkluzív készségfejlesztési, továbbképzési és átképzési intézkedésekhez, valamint a készségforrásokra, a tanácsadásra, az oktatásra és a szakképzésre vonatkozó információkhoz való egyenlő hozzáférés minden ember számára alapvető fontosságú a fenntartható versenyképesség, a társadalmi méltányosság és a reziliencia

⁽²³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&newsId=9150&furtherNews=yes>

⁽²⁴⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/human-capital>

⁽²⁵⁾ „The future of jobs” (A munkahelyek jövője), Világ gazdasági Fórum, 2018. szeptember.

⁽²⁶⁾ A digitális gazdaság és társadalom fejlettségi mutatója 2020, Európai Bizottság.

2021. február 11., csütörtök

szempontjából, ideértve a kiszolgáltatott csoportokat, az időseket és a hátrányos helyzetű városi területeken, illetve gyéren lakott és elnéptelenedett vidéki és távoli területeken és szigeteken élőket is; mivel az Eurofound kutatásai azt mutatják, hogy nőtt az egyenlőtlenség a munkavállalók képzéshez való hozzáférése terén⁽²⁷⁾;

- P. mivel a Covid19-válság idején egyes uniós országokban a felére csökkent az iskolai tevékenységekben részt vevő gyermekek száma; mivel az oktatási és képzési intézmények bezárása – még ha ideiglenes is – jelentős következményekkel járhat a tanulókra nézve, negatív hatással lehet a tanulási eredményekre és növelheti a meglévő egyenlőtlenségeket;
- Q. mivel a kötelező iskolarendszertől eltérően a felnőttkori tanulás személyes vagy szakmai motiváción alapuló, önkéntes kötelezettségvállalás, ami nagyobb kihívást jelent az oktatási és képzési szolgáltatók számára;
- R. mivel a készségek naprakészen tartása lehetővé teszi az emberek számára, hogy a munkaerőpiacon maradjanak és beilleszkedjenek a társadalomba, ami a polgárok millióinak mentális egészsége és élete szempontjából is alapvető fontosságú;
- S. mivel a nemek közötti különbségek nem a készségekben, hanem a választásokban és a szakmai előmenetelben mutatkoznak meg;
- T. mivel az oktatási, képzési és készségfejlesztési politikák a tagállamok hatáskörébe tartoznak; mivel az Unió fontos szerepet játszik a tagállamok e területeken hozott intézkedéseinek támogatásában, koordinálásában és kiegészítésében; mivel az új kihívások miatt európai eszközöket és támogatási politikákat kell mobilizálni az európai oktatási térségen belül; mivel az olyan uniós programok, mint az Erasmus+, az európai ifjúsági garancia és az Európai Szolidaritási Testület projektjei, fontos szerepet játszanak a fiatalok készségfejlesztésében;
- U. mivel azonban a digitális technológiákat olyan eszköznek kell tekinteni, amely minőségi oktatást és képzést biztosít; mivel a jövőben nőni fog az igény a digitális készségek (a kódolás, a logisztika és a robotika) iránt, és ez nemcsak az informatikai tanfolyamokat érinti, hanem a tanterv egészét;
- V. mivel jobban fel kell tární és elő kell segíteni a digitális eszközökkel támogatott képzés és készségfejlesztés lehetőségeit, például a kiszolgáltatott csoportok vagy a kkv-k rugalmasabb képzést igénylő személyzete számára szervezett online képzéseket, az illetékes regionális intézményekkel és szervezetekkel szoros együttműködésben;
- W. mivel Európában a három év alatti gyermekek kora gyermekkori nevelésben és gondozásban való részvételének aránya az uniós országok felében még mindig 33 % alatt van⁽²⁸⁾;
- X. mivel az Eurofound szerint jobban fel kell tární és stratégiai szempontból kezelni kell a digitálisan támogatott üzleti modellek – például a platformalapú munkavégzés – alkalmazásával összefüggő, készségekkel kapcsolatos vonatkozásokat, legyen szó akár a strukturális munkaerőhiány és a szakmai tudás feleslegessé válásának kezeléséről, akár a készségfejlesztésről, például a transzverzális és vállalkozói készségek tekintetében;
- Y. mivel 2019-ben az Unióban a 18–24 évesek 10,2 %-a legfeljebb alsó középfokú végzettséggel rendelkezett, és nem vett részt további oktatásban vagy képzésben (korai iskolaelhagyók)⁽²⁹⁾;
- Z. mivel bár a munkahelyi tanulásnak a készségek hasznosításában és fejlesztésében betöltött fontos szerepét már régóta elismerik, a 2019. évi ECS (európai vállalati felmérés) azt mutatja, hogy a szervezeteknek csak egy kisebbsége ötvözi koherens módon a készségek használatát optimalizáló és a készségfejlesztést támogató munkahelyi gyakorlatokat;

⁽²⁷⁾ How your birthplace affects your workplace (Hogyan befolyásolja a születési hely a munkahelyet) Eurofound (2019). https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef19004en.pdf

⁽²⁸⁾ Key Data on Early Childhood Education and Care in Europe (Kulcsfontosságú adatok a kora gyermekkori nevelés és gondozás európai helyzetéről), 2019. évi Eurydice-jelentés, 26. o.

⁽²⁹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Early_leavers_from_education_and_training#Overview

2021. február 11., csütörtök

AA. mivel 2017-ben az európai tanárok 72 %-a nő volt; mivel a vizsgált évben az Unióban dolgozó tanárok 9 %-a 30 év alatti, 36 %-a pedig 50 éves vagy idősebb volt ⁽³⁰⁾;

1. üdvözlöi a Bizottság „A fenntartható versenyképességre, a társadalmi méltányosságra és a rezilienciára vonatkozó európai készségfejlesztési program” című közleményét, amely a készségeket az uniós szakpolitikai menetrend középpontjába helyezi, és biztosítja, hogy a szociális jogok európai pillérének legfontosabb elvében rögzített, magas színvonalú és inkluzív képzéshez és egész életen át tartó tanuláshoz való, mindenkit megillető, valamennyi területen és ágazatban érvényesítendő jog Uniós-szerte valósággá váljon;

2. üdvözlöi a közleményben meghatározott 12 kiemelt intézkedést és a 2025-re kitűzött mennyiségi célkitűzéseket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kiszolgáltatott csoportok, többek között a fogyatékosokkal élők, az alacsony képzettségű felnőttek, a kisebbségek, köztük a romák, valamint a migráns háttérrel rendelkezők számára biztosítsanak széles körű hozzáférést a készségfejlesztéshez és továbbképzéshez; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen kutatást e jog megvalósításának módjáról, és vezessen be nyomon követési mechanizmust, amely ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre nemzeti cselekvési programokat, és rendszeresen készítsenek nemzeti jelentéseket arról, hogy hogyan biztosítják ezt a jogot;

3. rámutat a munkavállalók képzéshez és átképzéshez való hozzáféréseinek fontosságára azokban az iparágakban, amelyek a zöld és digitális átállás fényében alapvető változásokon mennek át; rámutat arra, hogy a képesítések és az igazolt kompetenciák hozzáadott értéket biztosítanak a munkavállalóknak, javítva helyzetüket a munkaerőpiacon, és a munkaerőpiaci átmenet idején továbbvihetők; szorgalmazza, hogy a készségekkel kapcsolatos közpolitika a képesítések és kompetenciák elismerésére, igazolására és validálására összpontosítson;

4. hangsúlyozza, hogy a készségek és az egész életen át tartó tanulás létfontosságúak a fenntartható növekedés, a termelékenység, a beruházások és az innováció szempontjából, és ezért kulcsfontosságú tényezők a vállalkozások, különösen a kkv-k versenyképessége tekintetében; hangsúlyozza, hogy a készségfejlesztésben részt vevő valamennyi érintett szereplő, különösen a szociális partnerek és valamennyi kormányzati szint közötti szoros együttműködés és a bevált gyakorlatok megosztása alapvető fontosságú annak biztosításához, hogy a munkaerő rendelkezzen a munkaerőpiacon és általában a társadalomban szükséges készségekkel; e tekintetben hangsúlyozza, hogy naprakész adatokat, információkat és előrejelzéseket kell gyűjteni a munkaerőpiaci készségigényekről, helyi szinten is; támogatja a készségfejlesztési paktum elindítását, amelynek célja az európai munkaerő továbbképzésére és átképzésére irányuló vállalati fellépések fokozása; szorgalmazza, hogy a helyi készségfejlesztési paktumok jobban karolják fel a Covid19-válság által leginkább sújtott ágazatokban dolgozó embereket, és segítsék őket az átképzésben annak érdekében, hogy továbbra is aktívak maradjanak a munkaerőpiacon;

5. emlékeztet arra, hogy a szakképzési rendszerek korszerűsítése kulcsfontosságú a fiatalok és a felnőttek zöld és digitális átállásra való felkészítéséhez, annak biztosításához, hogy a legjobb munkavállalási korú és idősebb munkavállalók fenntarthatóak és fejleszthessék a foglalkoztathatóság megőrzéséhez és a munkával töltött életszakasz meghosszabbításához szükséges készségeket; emlékeztet továbbá arra, hogy ez a modernizáció kulcsfontosságú a Covid19-világjárványból való kilábalás szempontjából; üdvözlöi a fenntartható versenyképességet, társadalmi méltányosságot és rezilienciát célzó szakképzésről szóló tanácsi ajánlásra irányuló bizottsági javaslatot; hangsúlyozza, hogy a szakképzési programoknak célzottaknak, jövőorientáltaknak, hozzáférhetőnek, rugalmasnak, uniós szinten összekapcsoltnak és tanulóközpontúaknak kell lenniük, lehetővé téve a rugalmas, egyéni tanulási pályák kialakítását, és biztosítaniuk kell a tanulók és oktatók számára, hogy aktív és a demokratikus polgárokká válhassanak, és hogy kihasználhassák a munkaerőpiac és a társadalom nyújtotta lehetőségeket; emlékeztet arra, hogy a szakképzési programok korszerűsítésének együtt kell járnia vonzerejük növelésével, hogy több fiatal válassza ezeket a pályákat; hangsúlyozza, hogy a duális képzési rendszerekhez és a szakképzéshez kapcsolódó bevált gyakorlatok cseréje hozzájárulhat a munkaerőpiac strukturális változásaihoz, és a fiatalok magasabb szintű foglalkoztatottságát eredményezheti;

6. úgy véli, hogy a tanulószereződéses gyakorlati képzések fontos szerepet játszhatnak e tekintetben, mivel olyan munkákra készítik fel a fiatalokat, amelyek keresettek, és így hozzájárulhatnak fenntartható munkaerőpiaci integrációjukhoz; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják fel az uniós forrásokat a szakképzés előmozdítására és a munkáltatók arra való ösztönzésére, hogy hozzanak létre gyakornoki és tanulószereződéses gyakorlati képzési programokat a szakiskolák diákjai számára, valamint szervezzenek versenyeket és szaktárgyi bajnokságokat a diákok számára; arra ösztönzi a vállalatokat, hogy a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszerével és a színvonalas és eredményes tanulószereződéses gyakorlati képzés európai keretrendszerével összhangban biztosítsák munkavállalóik továbbképzését/átképzését, és javítsák a tanulószereződéses gyakorlati képzések kínálatát; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a meglévő európai eszközöket, például a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszerét és a színvonalas

⁽³⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20191004-1#:~:text=Among%20teachers%20working%20in%20the,were%20aged%2050%20or%20older.&text=In%20all%20EU%20Member%20States,in%202017%20were%20predominantly%20female>

2021. február 11., csütörtök

és eredményes tanulószereződéses gyakorlati képzés európai keretrendszerét, és határozzon meg minőségi kritériumokat az ajánlatokra vonatkozóan, ideértve a gyakornokok méltányos díjazásának elvét, a szociális védelemhez való hozzáférést, a fenntartható foglalkoztatást és a szociális jogokat; hangsúlyozza, hogy az ilyen kritériumok biztosítanak, hogy a program hatékonyan segítse a stabil és minőségi foglalkoztatásba való átmenetet, és segítsen biztosítani a nemek szempontjából kiegyensúlyozott lehetőségeket a személyek számára az ágazatokon átívelően, olyan lehetőségeket, amelyek hosszú távú biztonságot, szociális védelmet, valamint egyenlő és tisztességes munkakörülményeket kínálnak, és amelyek nem járulnak hozzá a bizonytalan foglalkoztatáshoz;

7. emlékeztet arra, hogy a szakképzés az európai gazdaság egyik hajtóereje, és felszólít a hagyományos oktatás és a szakképzés közötti összefüggés kialakítására, amelynek keretében a készségek fejlesztése ezen a területen – akár központi elemként, akár a diákok és a felnőttek rendelkezésére álló lehetőségek kiegészítő részeként – növelheti a munkakeresők rendelkezésére álló lehetőségeket, ösztönözheti a munkaerő mobilitását, és javíthatja a munkaerőpiaci ellenálló képességet válsághelyzetekben;

8. azt tanácsolja a Bizottságnak, hogy fogalmazzon meg olyan ajánlásokat a tagállamok számára, amelyek – a nemzeti kompetenciákat és a szubszidiaritás elvét szem előtt tartva – összehangolják a szakképzést a készségfejlesztési programmal, a korai szakképzési pályorientáció javítására és az európai fiatalok készségfejlesztési lehetőségeinek maximalizálására összpontosítva; üdvözli e tekintetben a Cedefop és az Eurofound hozzájárulását a témához;

9. hangsúlyozza, hogy egy hatékony szakpolitikai csomag elfogadása révén rendkívül fontos aktív támogatást nyújtani a tanároknak és oktatóknak, annak biztosítása érdekében, hogy jól felkészültek és képzettek legyenek az iskolák és az oktatási intézmények digitális és zöld átalakulása tekintetében; úgy véli, hogy az oktatási szakszervezetet be kell vonni a tanárok és oktatók által a zöld és digitális átállással kapcsolatos kezdeti és folyamatos szakmai fejlődés során elsajátítandó készségek és kompetenciák meghatározásába; úgy véli, hogy nagymértékben növelni kell a közoktatásba történő beruházásokat, és a szakszervezetekkel folytatott szociális párbeszédnek kulcsfontosságú pillérnek kell lennie annak biztosítása tekintetében, hogy az oktatási és képzési ágazat szakemberei megfelelő béreket és nyugdíjakat kapjanak, és tisztességes munkakörülmények között dolgozhassanak;

10. hangsúlyozza, hogy a szociális partnerek bevonásával javítani kell a készségigények előrejelzésének rendszerét annak érdekében, hogy jobban azonosítani lehessen a készségigényekben felmerülő változásokat, szükség esetén biztosítani lehessen az általános, ágazati és foglalkozásspecifikus készségeket, valamint minimálisra lehessen csökkenteni a készségek terén fennálló szűk keresztmetszeteket és egyensúlyhiányokat; e tekintetben üdvözli a Bizottság által a készségekkel kapcsolatos információgyűjtés javítása érdekében javasolt intézkedéseket; kiemeli, hogy az elfoglaltság, valamint a közvetlen és közvetett megkülönböztetés megelőzése érdekében rendszeresen és szisztematikusan ellenőrizni kell a mesterséges intelligenciának és a nagy adathalmazok elemzésének az új munkaköri profilok meghatározása során a készségekkel kapcsolatos információgyűjtés vonatkozásában történő alkalmazását, és hogy korrekciós intézkedéseket kell biztosítani; hangsúlyozza, hogy a korai életkortól kezdődő pályatanácsadás megerősítése, valamint a diákok és a felnőtt tanulók tájékoztatáshoz és támogatáshoz való egyenlő hozzáférése segíthet olyan megfelelő oktatási és szakképzési lehetőségek kiválasztásában, amelyek olyan munkalehetőségeket eredményeznek, amelyek igazodnak érdeklődésükhöz, tehetségükhöz és kompetenciáikhoz, és csökkentik a strukturális munkaerőhiányt; hangsúlyozza a foglalkoztatási szolgálatok és a szociális szolgálatok közötti együttműködés fontosságát azon személyek azonosítása és támogatása érdekében, akik a közelmúltban veszítették el munkahelyüket, vagy akiket ennek veszélye fenyeget; hangsúlyozza az egész életen át tartó pályorientáció fontosságát az európai készségfejlesztési programban, valamint a minőségi pályorientációhoz való hozzáférés javításának szükségességét;

11. üdvözli a tagállamokhoz intézett azon ajánlást, hogy erősítsék meg a korai előrejelző rendszereket azon fiatalok beazonosítása érdekében, akik ki vannak téve annak a kockázatnak, hogy nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő (NEET-, azaz nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő) fiatalok váljanak; meggyőződése, hogy az olyan megelőző intézkedések, mint a készségfelmérés, valamint a pályorientációs tanácsadás, amelyek a korai iskolaelhagyók munkanélkülivé válásuk előtti foglalkoztatásának vagy oktatásának elősegítésére összpontosítanak – feltéve, hogy megfelelően hajtják végre azokat –, valamint az inkluzív és megkülönböztetésmentes többségi oktatás biztosítása hosszú távon a NEET-fiatalok számának csökkenéséhez vezethet;

12. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a szociális partnerek szerepét egyrészt annak biztosítása révén, hogy a készségekre vonatkozó szakpolitika ösztönözze a készségek meghatározására és szabályozására, valamint a továbbképzésre vonatkozó kollektív megállapodásokat, másrészt a szociális partnerekkel a kompetenciagigényekről és az oktatási és képzési rendszerek tanterveinek naprakésszé tételéről folytatott konzultáció révén, illetve a munkaerő igényeihez való igazítás érdekében a munkahelyi képzések munkavállalói képviselőkkel történő közös tervezése révén;

2021. február 11., csütörtök

13. felhívja a Bizottságot, hogy a szociális jogok európai pillérének céljaival és végrehajtásával összhangban illesszen be egy, a készséghiányra vonatkozó mutatót a szociális eredménytáblába, amely hasznos lehet a nemzeti szintű politikai döntéshozók számára egyrészt annak meghatározásához, hogy hol van szükség több erőfeszítésre, másrészt az uniós szintű összehangolás fokozásához, a készséghiányok alakulásának és előrehaladásának nyomon követésével, valamint a felfelé irányuló konvergencia tagállamok közötti ösztönzésével;

14. azon a véleményen van, hogy javítani kell a más tagállamban megszerzett tanulási eredmények, oklevelek, képzések, szakmai képesítések és készségek kölcsönös elismerését, mivel ez segíteni fog a szakemberhiány és a strukturális munkaerőhiány leküzdésében; úgy véli, hogy ez lehetővé teszi a felnőttek számára, hogy képesítésüket maradéktalanul érvényesíthessék, elősegíti a mobilitást, integráltabbá teszi az uniós munkaerőpiacot, és erősíti Európa versenyképességét; hangsúlyozza a készséghiány és strukturális munkanélküliség kezelésének fontosságát a tanulók mobilitásának és a képesítések határokon átnyúló elismerésének megkönnyítése révén, olyan eszközök jobb használata révén, mint az európai képesítési keretrendszer, az Europass önéletrajz, az európai kreditátviteli rendszer (ECVET), a „készségkörkép”, az ESCO, vagy az EURES; üdvözli az európai oktatási térség 2025-ig történő létrehozásáról szóló bizottsági közleményt;

15. hangsúlyozza, hogy sok polgár értékes készségekre és tapasztalatokra tesz szert a formális oktatási vagy képzési rendszeren kívül, például említve a fogyatékossgal élő vagy idős személyek gondozását végző házi gondozók esetét; úgy véli, hogy ezeket az informális készségeket el kell ismerni, mivel segíthetik a házi gondozókat munkaerőpiaci lehetőségeik bővítésében;

16. kéri a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv teljes körű végrehajtását, mivel az abban foglalt közös képzési keret növelheti az automatikus elismerési rendszer előnyeit élvező szakemberek számát, és támogatja annak az Európai Bizottság által kifejlesztett digitális és páneurópai készségűtlelvéllel való összekapcsolását;

17. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy az európai uniós egyetemeken történő diplomaszerezést követően megtartsák a külföldi diákokat; hangsúlyozza, hogy az EU-n belüli mobilitáshoz és álláskeresési vízumhoz való hozzáférés biztosítása a diplomások számára az EU egészének vonzerejét megnövelheti;

18. kéri a kék kártyára vonatkozó jelenlegi javaslat feloldását annak érdekében, hogy az európai vállalatok számára biztosítsák a versenyképességük fenntartásához vagy az arra való törekvéshez szükséges kompetenciákat;

19. megjegyzi, hogy a Covid19-világjárvány jobban rávilágított mind az alapfokú, mind a haladó szintű digitális készségek és az ellenállóképes oktatási rendszerek jelentőségére, valamint annak fontosságára, hogy képesek-e alkalmazkodni a személyes, a távolsági, az online és a hibrid oktatási módszerekhez; megjegyzi továbbá, hogy a Covid19-világjárvány megváltoztatta a készségek iránti munkaerőpiaci keresletet, ezáltal növelve a digitális készségek hiányát, valamint súlyosbította a már meglévő oktatási egyenlőtlenségeket és hiányosságokat; rámutat arra, hogy minden polgárnak legalább alapvető digitális készségekkel kellene rendelkeznie, és hogy a magasan képzett szakembereket ki kell képezni és fel kell vértetni komplex digitális készségekkel, valamint innovatív és vállalkozói gondolkodásmóddal;

20. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a nemek közötti különbségek továbbra is fennállnak a nők készségfejlesztéshez és munkaerő-piaci részvételhez való hozzáférése terén⁽³¹⁾; hangsúlyozza, hogy a nők előtt álló fő kihívások közé tartoznak a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika terén folytatott oktatás és képzés előtt álló akadályok, a szociokulturális és gazdasági korlátok, különösen a vidéki és az informális gazdaságokban, valamint a gyakran férfiak által uralt foglalkozások nők általi betöltésére vonatkozó esélyegyenlőség előmozdításának jelentős hiánya; felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a mentorhálózatokat, ezáltal több női példaképet téve lehetővé, hogy a nőket a klasszikus nemi sztereotípiákon alapuló foglalkozások helyett alternatív döntésekre ösztönözzék⁽³²⁾; felszólít a sztereotípiák és a nemi sztereotípiák képzés révén történő elkerülésére, mivel ezek összefüggnek a foglalkoztathatósággal és ördögi kört hoznak létre, állandósítva a munkaerő határozott szegregációját; hangsúlyozza, hogy a munkahelyek 90 %-a alapvető digitális készségeket igényel, és hogy az EU-ban az ikt-tanulmányokat folytató és ikt-pályán lévő személyeknek mindössze 17 %-a⁽³³⁾, a STEM területen végzetteknek pedig csak 36 %-a nő⁽³⁴⁾ annak ellenére, hogy a lányok a digitális műveltség terén jobban teljesítenek a fiúknál⁽³⁵⁾;

⁽³¹⁾ Az ILO szakpolitikai tájékoztatója, 2020. augusztus, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/—ed_emp/—ifp_skills/documents/publication/wcms_244380.pdf

⁽³²⁾ „ICT for Work: Digital Skills in the Workplace”, Európai Bizottság, 2017.

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20180425-1>

⁽³⁴⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/9540ffa1-4478-11e9-a8ed-01aa75ed71a1/language-en>

⁽³⁵⁾ 2018-as nemzetközi számítástechnikai és informatikai műveltségi vizsgálat (ICILS).

2021. február 11., csütörtök

21. hangsúlyozza az oktatás és a készségfejlesztés fontosságát a nemi alapú elfoglaltság kezelése és a nemek közötti egyenlőség támogatása szempontjából, és fokozott erőfeszítésekre szólít fel mind nemzeti, mind európai szinten a nemek közötti egyensúlyhiány megszüntetése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a nők minőségi, egész életen át tartó tanuláshoz és képzéshez férhessenek hozzá, többek között a gondozási okokból való távollétet követően is; hangsúlyozza a nemi szempontból érzékeny munkaerő-felvételi és -kiválasztási folyamatok szükségességét a magán- és az állami szektorban, különösen azokon a jövőbemetató területeken, mint például a STEM és a digitális ágazat, ahol a nők alulreprezentáltak; e tekintetben kiemeli, hogy a nemi alapon történő megkülönböztetés nemcsak az egyént, hanem a társadalom egészét is károsítja; emlékeztet arra, hogy intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy a válság hatása ne mélyítse el a nemek közötti egyenlőtlenséget, enyhítse a nők jogaira, jövedelmére és szociális védelmére gyakorolt aránytalan és hosszú távú hatást, és előzze meg a munka világában a további egyenlőtlenségeket és megkülönböztetést, különös figyelmet fordítva a nemek szerint erősen tagozódó munkaerőpiacra, a digitális és zöld átmenetre, valamint a nem fizetett háztartási és gondozói munka egyenlőtlen eloszlására;

22. hangsúlyozza, hogy alapvetően fontos mindenki számára biztosítani az egyenlő esélyeket, és kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként a digitális készségek terén mutatkozó szakadék felszámolását, biztosítva, hogy a kiszolgáltatott régiók és a hátrányos helyzetű polgárok, valamint a társadalmi kirekesztés kockázatának kitétt, köztük a fogyatékossgal élő vagy az etnikai kisebbségekhez tartozó személyek hozzáférjenek a digitális oktatáshoz és képzéshez, a minimálisan szükséges hardverhez és széles körben az internethez, illetve a digitális támogatáshoz és a technológiai ismeretek megszerzéséhez szükséges eszközökhöz; hangsúlyozza, hogy támogatni kell ezeket a csoportokat a boldoguláshoz szükséges digitális készségek fejlesztése és az egyenlőtlenségek elmélyülésének elkerülése érdekében, biztosítva, hogy senki se maradjon le;

23. nagy érdeklődéssel veszi tudomásul a digitális megoldások – például a távmunka – elterjedéséből adódó lehetőségeket és kihívásokat, amelyek szempontjából döntő fontosságú a digitális készségek fejlesztése; emlékeztet arra, hogy olyan európai jogi keretre van szükség, amelynek célja a távmunka feltételeinek és a kijelentkezés jogának szabályozása Unió-szerte, valamint az új készségek elsajátítása által vezérelt tisztességes munka- és foglalkoztatási feltételek biztosítása a digitális gazdaságban;

24. hangsúlyozza, hogy a digitális munkavégzés számos lehetőséget kínál a munkavállalók – többek között a nyugdíjkorhatárhoz közeli munkavállalók – munkakörülményeinek javítására, valamint befogadóbb munkakörnyezet biztosítására a fogyatékossgal élő személyek szempontjából; fájjalja, hogy a fogyatékossgal élő személyek továbbra is hátrányos helyzetben vannak a munkaerőpiacon, és hogy túl sok esetben az oktatáshoz és képzéshez való hozzáférésük hiánya okozhatja a munkaerőpiacról való kirekesztődésüket; kéri, hogy a Bizottság a tagállamoknak szóló ajánlásaiban helyezzen különös hangsúlyt a fogyatékossgal élő személyek digitális készségeikhez és átképzésükhöz való hozzáférésének javítására, összehangolva azt a kialakulóban lévő globális digitális gazdaság új szükségleteivel;

25. megjegyzi, hogy a távmunka bővülésének összefüggésében a Bizottságnak és a tagállamoknak az ezen új munkamódszert előmozdító készségeket stratégiáik középpontjába kell helyezniük; hangsúlyozza, hogy a távoktatás és a távoktatás mind az oktatók, mind az oktatásban részesülők számára kihívást jelentenek, és hogy a távoktatáshoz, valamint a tanárok és oktatók képzéséhez szükséges készségek jelenleg rövid távú prioritást jelentenek Európa számára;

26. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a csökkentett munkaidős foglalkoztatásban vagy részleges munkanélküli járadékban részesülő munkavállalók képzésére vonatkozó kínálatot, többek között a SURE rendszeren keresztül; felhívja a tagállamokat, hogy kínáljanak megfelelő képzési intézkedéseket az érintett munkavállalók számára;

27. felhívja a munkáltatókat, hogy igazítsák ki a munkaerő készségeit hasznosító és a készségfejlesztést támogató munkahelyi gyakorlatokat azáltal, hogy a vezetők következő generációjának oktatásában a készségek kihasználását és fejlesztését ösztönző szervezeti gyakorlatok alkalmazásával kapcsolatos kérdésekre helyezik a hangsúlyt, valamint támogatják a nemzeti kormányokat és a szociális partnereket olyan hálózatok és struktúrák kialakításában, amelyek segítik a szervezeteket abban, hogy tanácsot adjanak a munkahelyi gyakorlatok helyzetüknek leginkább megfelelő kombinációjával kapcsolatban;

28. kéri a nem formális és informális tanulás terén szerzett végzettségek elismerésének, validálásának és hordozhatóságának megkönnyítését, ideértve a digitálisan lehetővé tett foglalkoztatási formákban, például a platformalapú munkavégzésben szerzett képesítéseket is;

29. szorgalmazza, hogy azonnali és határozott európai nemzeti, regionális és helyi szintű intézkedések, értékelési mechanizmusok és források révén helyezték a digitális készségeket az oktatási és képzési politikák középpontjába, a tanulók körében magas szintű olvasási és matematikai készségeket biztosítva, mindenki számára elérhetővé téve a digitális készségeket, az IT-eszközöket és az internetkapcsolatot, javítva a tanárok és oktatók digitális készségeit, valamint felvértezve az iskolákat, képzési intézményeket, szakképző intézményeket, a felnőttképzés területén tevékenykedő szervezeteket és

2021. február 11., csütörtök

egyetemeket az online és a távoktatáshoz, valamint a hibrid oktatáshoz szükséges nyilvános és független online tanulási platformokkal és egyéb technológiákkal és digitális infrastruktúrával; e tekintetben hangsúlyozza a valóban az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó megközelítés fontosságát; támogatja a készségfejlesztési programban és a 2021–2027-es digitális oktatási cselekvési tervben foglalt, tervezett bizottsági fellépéseket, és kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok e téren folytassanak szorosabb együttműködést; hangsúlyozza a digitális tanulási tartalmak és az alapvető tantervi modulok munkaerőpiaci igényekkel összhangban történő fejlesztésére irányuló ösztönzők fontosságát, a digitális és zöld készségekre összpontosítva, többek között online képzési platformokon keresztül;

30. fájralja, hogy Európában még mindig vannak olyan gyermekek, akik nem férnek hozzá oktatáshoz, valamint olyan tanulók és diákok, akik megfelelő digitális berendezések, szoftverek vagy internetkapcsolat híján semmilyen vagy nem megfelelő hozzáféréssel rendelkeznek a digitális oktatáshoz; ismételten hangsúlyozza, hogy európai szinten javítani kell a hálózati összekapcsoltságot, különösen a vidéki és a távoli területeken, és hogy javítani kell a digitális eszközökhöz való hozzáférést; rámutat az európai oktatási számítógépek, táblagépek és szoftverek élvonalbeli innovációjára;

31. hangsúlyozza, hogy a Covid19 következményei egyedülálló lehetőséget kínálnak az egész életen át tartó tanulás digitális és technológiai forradalmának felgyorsítására, amely adott esetben megszüntetheti a fizikai akadályokat, és jelentősen növelheti a folyamat hatókörét és hatását; ösztönzi a tagállamokat és az oktatási szolgáltatókat, hogy növeljék a nem helyhez kötött tanulási lehetőségeket, lehetővé téve a távoli és vidéki területeken vagy külföldön élő diákok számára, hogy Unió-szerte helyhez kötöttség nélkül hozzáférjenek a kurzusokhoz;

32. hangsúlyozza, hogy európai és nemzeti intézkedéseket – többek között oktatási programokat és célzott beruházásokat – kell kidolgozni és végrehajtani azzal a végső céllal, hogy biztosítsák a polgárok készségét és felkészültségét a digitális készségeket igénylő jövőbeli munkahelyekre annak érdekében, hogy teljes mértékben kiaknázzák az uniós munkaerőpiacon a digitális átállásban rejlő lehetőségeket, és teljes mértékben kihasználják a vállalatok új munkamódszereit, például a távmunkát;

33. rámutat arra, hogy tovább kell pontosítani az európai egyetemekre vonatkozó kezdeményezést és annak az uniós felsőoktatási normák meghatározására irányuló törekvését; ismételten hangsúlyozza, hogy az egyetemek közötti sikeres együttműködés mindig is az alulról felfelé építkező megközelítésre, a tudományos függetlenségre és a kiválóságra épült, és hogy a bolognai folyamat az egyetemek közötti együttműködés fontos eszköze az EU-ban és azon kívül egyaránt;

34. megjegyzi, hogy a zöld átállás a munkaerő-kereslet fontos mozgatórugója valamennyi ágazatban, és több millió munkahelyet teremthet; emlékeztet arra, hogy a zöld gazdaságra való sikeres átállásnak együtt kell járnia a zöld gazdasághoz szükséges készségek, ismeretek és kompetenciák fejlesztését célzó készségfejlesztési, átképzési és továbbképzési intézkedésekkel; e tekintetben üdvözli a Bizottságnak a zöld átálláshoz szükséges készségek elsajátítását támogató intézkedéseit; gyors fellépésre szólít fel az ezzel kapcsolatos készségek terén fennálló szűk keresztmetszetek elkerülése, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy az Unió továbbra is globális vezető szerepet töltsön be a zöld gazdaságban; ösztönzi a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy a fenntartható fejlődést és a környezetvédelmi kompetenciákat és készségeket építsék be a képzési és oktatási rendszerekbe;

35. rámutat arra, hogy a diákok és tanárok mobilitása az egyik fő eszközt jelenti az ötletek és a bevált gyakorlatok megosztásának, valamint a készségfejlesztés minőségének Unió-szerte történő javítására; kitart amellett, hogy e mobilitásnak hozzáférhetőnek és inkluzívnak kell lennie; megjegyzi, hogy noha a fizikai mobilitásnak mindig elsődleges szerepet kell játszania, a virtuális tanulás egyre fontosabbá válik kiegészítés és – amint azt a Covid19-intézkedések is bizonyítják – szélsőséges esetben helyettesítés gyanánt is;

36. megjegyzi, hogy a kreatív és művészi készségek alapvető fontosságúak a gazdaság számára, és kéri, hogy a készségfejlesztési program keretében horizontálisabb megközelítést vezessenek be annak érdekében, hogy azok valamennyi tantervbe bekerüljenek;

37. hangsúlyozza, hogy a készségfejlesztési program végrehajtásához megfelelő finanszírozásra van szükség mind európai nemzeti, mind helyi szinten; elvárja, hogy a 2021–2027-es többéves pénzügyi keret és a Next Generation EU biztosítson jelentősen több forrást a készségfejlesztésre; emlékeztet arra, hogy a továbbképzés és az átképzés elsősorban tagállami hatáskörbe tartozik, és ezért felszólítja a tagállamokat és a vállalatokat, hogy fektessenek be többet a készségfejlesztésbe és az oktatási költségvetésekbe, mivel a jelentős humántőke-beruházások kulcsfontosságúak a fenntartható versenyképesség, a társadalmi méltányosság és a reziliencia biztosításához;

38. hangsúlyozza az olyan programok és eszközök fontosságát, mint az Erasmus+, az Európai horizont, az Európai Szolidaritási Testület, a Kreatív Európa program, a Digitális Európa program és az ifjúsági és gyermekgaranciák, mivel ezek támogatják a fiatalokat és a felnőtteket abban, hogy megszerezzék a digitális és zöld gazdaságban és a munka világában szükséges új kompetenciákat és minőségi készségeket, valamint tanulási mobilitási lehetőségeket biztosítanak; kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok folyamatosan tárják fel az e programokban rejlő lehetőségeket annak érdekében, hogy előmozdítsák a munkaerő-piaci igényekhez való állandó készség-összehangolást;

2021. február 11., csütörtök

39. hangsúlyozza az Erasmus+ program által kínált lehetőségeket, különösen a felnőttoktatás területén, valamint a program 2021–2027-es költségvetése megerősítésének szükségességét;

40. felhívja a tagállamokat, hogy helyreállítási és rezilienciatervekben kezeljék kiemelten az átképzést és a továbbképzést; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a méltányos átmenetet biztosító alap és az ESZA+ elegendő finanszírozással rendelkezzen, és helyi szinten támogassa azokat az integrált terveket, amelyek különösen a legkiszolgáltatottabb csoportok – többek között a munkanélkülivé válás veszélyének kitétt személyek – továbbképzését és átképzését segítik, annak biztosítása érdekében, hogy a kiszolgáltatott ágazatokban minden személy átkepezhesse magát, és új készségeket sajátíthasson el annak érdekében, hogy aktív maradjon a munkaerőpiacon, és részesülhessen a zöld és digitális átmenet előnyeiből; rámutat a készségfejlesztési program végrehajtásához kulcsfontosságú finanszírozási mechanizmust alkotó egyéni tanulási számlákban rejlő lehetőségekre, amelyek az egész életen át tartó tanuláshoz való egyetemes jogosultságok felé tett lépésnek tekinthetők;

41. rámutat, hogy a képzési és pályaeorientáció elengedhetetlen a motivált, intelligens pályaválasztás támogatásához és az oktatásból és képzésből való korai kimaradás megelőzéséhez, és hogy a tanulmányok és képzés során nyújtott támogatás szintén kulcsfontosságú a sikeres tanulási úthoz és a készségfejlesztéshez; arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a fiataloknak szóló képzési és pályaeorientáció elérhetőségét, amely magában foglalja a vállalkozói készségek fejlesztését is;

42. hangsúlyozza a formális és informális képzésbe és az egész életen át tartó tanulásba történő beruházások fontosságát az igazságos képzési és munkaerővel kapcsolatos átállás biztosítása, valamint a munkaidőben történő képzés és tanulás előmozdítása érdekében;

43. megjegyzi, hogy az uniós oktatásfinanszírozás fő forrása az Európai Szociális Alap+, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezek a források továbbra is rendelkezésre álljanak erre a célra, különösen válság idején;

44. kéri a fizetett oktatási szabadságra vonatkozó politikáknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) fizetett oktatási szabadságról szóló egyezményével összhangban történő létrehozását abból a célból, hogy a munkavállalók az egész életen át tartó tanulás előmozdítása érdekében munkaidőben, saját költségek nélkül részt vehessenek képzési programokban;

45. hangsúlyozza, hogy az oktatási, bevonási, tanácsadási és motivációs stratégiáknak, valamint az egész életen át tartó tanulási rendszereknek kiváló minőségűeknek, inkluzívnak, rugalmasnak és mindenki számára hozzáférhetőeknek kell lenniük annak érdekében, hogy előmozdítsák mind a munkaerőpiaci versenyképességet, mind a társadalmi befogadást és az esélyegyenlőséget; felhívja a Bizottságot és különösen a tagállamokat, hogy biztosítsanak egyenlő hozzáférést a minőségi oktatáshoz, és könnyítsék meg a magas színvonalú készségfejlesztési programokhoz való hozzáférést a felnőtt tanulók, köztük az alacsonyán képzett felnőttek, valamint a hátrányos helyzetű csoportok és a kiszolgáltatott polgárok, például a fogyatékkal élő, az idősek, a hajléktalanok, a NEET-fiatalok és a migráns háttérrel rendelkezők számára; hangsúlyozza, hogy fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a készségek egész életen át tartó fejlesztése milyen jelentőséggel bír az egyéni, gazdasági és társadalmi előnyök szempontjából; ösztönzi az oktatásban érdekelt felek, köztük a szociális szolgáltatók, a civil társadalom és a nem formális oktatási szolgáltatók bevonását a munkaerőpiactól legtávolabb lévők azonosítása és elérése érdekében; hangsúlyozza, hogy innovatív helyi megoldásokra van szükség annak újragondolásához, hogy miként lehet kezelni a készségek tekintetében mutatkozó szakadékot és a strukturális munkaerőhiányt;

46. hangsúlyozza, hogy az oktatásban részt vevőkben rejlő lehetőségeket a gyakorlat erősítheti, és ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy növelni kell a munkáltatóknak a szakképzési rendszer modelljére gyakorolt befolyását; hangsúlyozza, hogy a munkáltatóknak fontos szerepet kell betölteniük a tanárok és oktatók, valamint a vállalati szakmai gyakorlatok lehetőségeinek biztosításában, és ezáltal hozzá kell járulniuk a tanárok és oktatók szakmai kompetenciáinak növeléséhez; szorosabb együttműködésre szólít fel az üzleti szféra és az oktatás között minden szinten azáltal, hogy gyakornoki és tanulószervezési gyakorlati képzési programokat biztosítanak a vállalatoknál a szakképzésben részt vevő tanulók és diákok számára;

47. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elérjük a vidéki és távoli területeken élőket, elérhetőbbé tegyük a mezőgazdaságban, halászatban, erdészetben és egyéb munkahelyeken dolgozók számára a továbbképzési és átképzési lehetőségeket, valamint hogy zöld, digitális és minden szükséges készséget biztosítsunk számukra a zöld és kék gazdaság által kínált jelenlegi és jövőbeli lehetőségek jobb megértéséhez, és lehetővé tegyük számukra, hogy jelentősen hozzájárulhassanak a környezet megőrzéséhez;

48. emlékeztet arra, hogy az iskolán kívüli programok, valamint a nem formális és informális tanulás – beleértve az önkéntes tevékenységeket is – fontos szerepet játszanak abban, hogy a formális oktatás hatókörén kívül eső emberek többsége számára adaptálható tanulási lehetőségeket, valamint új készségeket és ismereteket biztosítsanak;

2021. február 11., csütörtök

49. hangsúlyozza, hogy növelni kell a tanári szakma vonzerejét, és az Európai Unió egyes országaiban stratégiai irányvonalként kell kezelni a tanárok társadalmi státuszának növelését; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak kiemelten kell kezelniük a tanári szakma legjobb jelöltjeinek megnyerését, a vezető tanárok képesítésének javítását és továbbképzését;

50. hangsúlyozza, hogy a továbbképzés és átképzés a tagállamok hatáskörébe tartozik; úgy véli, hogy a kettős ökológiai és digitális átállás megvalósítása érdekében valódi lehetőség és előny kínálkozik egy olyan, az egész EU-ra kiterjedő, a csúcstechnológiai készségekre vonatkozó egyablakos ügyintézési rendszer kialakítására, amely összehangolja a bevált gyakorlatokat, az ipar által irányított csúcstechnológiai továbbképzést/átképzést, és amely az egész EU-ra kiterjedő készségigények meghatározásához szükséges adatokat veszi alapul;

51. hangsúlyozza a digitális és technikai készségek mellett a transzverzális, interperszonális és interkulturális készségek fontosságát az egyén számára az átfogó ismeretek oktatásának biztosításában, a jelenlegi és jövőbeli globális kihívások kezelésében, valamint a digitális és zöld átmenet támogatásában, azokat inkluzívabbá és méltányosabbá téve;

52. tudomásul veszi a Bizottság által az életre szóló készségek előmozdítása érdekében tervezett intézkedéseket, különösen a felnőttkori tanulásra vonatkozó európai cselekvési program aktualizálását; ösztönzi a Bizottságot, hogy az életviteli készségeknek az oktatás és képzés valamennyi ágazatába való beépítésével fokozza ennek hangsúlyozását; hangsúlyozza, hogy az életviteli készségeket a munkaerőpiacon kívüli szükségletekként is kell érteni; hangsúlyozza, hogy minden polgárnak hozzá kell férnie a személyes fejlődéshez szükséges készségekhez annak érdekében, hogy helyt tudjon állni a mai gyorsan változó társadalmakban; emlékeztet arra, hogy ez különösen fontos a polgárok válság idején való rezilienciájának támogatásához, amelynek során a jólétre is figyelmet kell fordítani; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet az olyan humán készségek fejlesztésére, mint az elemzőkészség, az érzelmi intelligencia, a vezetési, vállalkozói és pénzügyi készségek, a felelősségtudat, a csapatmunka, a kommunikáció, az együttműködés, a felelősségvállalás, az alkalmazkodóképesség, a kreativitás, az innováció, a kritikus gondolkodás és a nyelvismeret, amelyek az aktív polgárság szempontjából és a munka Covid19 utáni világában még fontosabbá válnak;

53. rámutat arra, hogy az idősödő társadalomban alapvető fontosságú az egész életen át tartó tanulás biztosítása, a fiataloktól az idősekig megszilárdítva az egész életen át tartó tanulás kultúráját; emlékeztet arra, hogy az idősek munkanélkülisége elleni küzdelem az EU-ban továbbra is fontos; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet az idősebb munkavállalókra, és gondoskodjanak arról, hogy részt vehessenek olyan egyéni továbbképzési és átképzési programokban, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy alkalmazkodjanak a változó készségigényekhez, és hosszabb ideig aktívak maradjanak a munkaerőpiacon, valamint jó életminőséget és megfelelő szintű függetlenséget érjenek el; hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a digitális készségek és technológiák fejlesztésére, mivel ezek új módszereket és lehetőségeket kínálnak a felnőttek és az idősek oktatása számára is, továbbá az internet-hozzáférés biztosítására és a digitális infrastruktúra javítására, különösen a vidéki és távoli területeken; e tekintetben felhívja a figyelmet a közösségi központok, könyvtárak és a személyre szabott távoktatási megoldások szerepére annak érdekében, hogy az egész életen át tartó tanulás elérhetőbbé váljon az idősek számára; hangsúlyozza, hogy az idősebb nemzedékek a tapasztalatok szempontjából is értékes erőforrást jelentenek, és azok megosztását ösztönözni kell a munkavállalók fiatalabb nemzedékei készségeinek fejlesztése érdekében;

54. hangsúlyozza, hogy növelni kell a három év alatti gyermekek számát a koragyermekkori nevelésben és gondozásban, és nagyobb hangsúlyt kell fektetni a fejlődésre a gyermek életének első éveiben, a kutatási készségekre és a világról való tanulás kreatív megközelítésére; rámutat, hogy az iskola előtti nevelés korai megkezdése jelentős hatással van az oktatás későbbi szakaszaiban elért, jobb eredményekre, és a koragyermekkori nevelésben és gondozásban való részvétel egyenlőtlensége a fejlődés legkorábbi szakaszától kezdve hozzájárulhat a gyermekek lehetőségeinek és oktatási tevékenységeinek diverzifikálásához;

55. felhívja a figyelmet arra, hogy gyorsan végre kell hajtani a Bizottság által a munkaerőpiac készségigényeinek kielégítése és a Covid19-válságból való gyors kilábalás elősegítése érdekében bejelentett intézkedéseket; felhívja a Bizottságot, hogy bocsásson rendelkezésre egyértelmű ütemtervet a tervezett intézkedésekről;

56. hangsúlyozza, hogy szükség van olyan megoldásokra, amelyek lehetővé teszik a vállalatok és a magánmunkáltatók számára, hogy ösztönözzék és támogassák a munkahelyi képzéseket és a képzési szabadságot, többek között a képzési utalványok megvizsgálása vagy a megszerzett munkahelyi készségek automatikus elismerése révén; emlékeztet az olyan kezdeményezésekre, mint a EuroSkills és a WorldSkills stratégiai jelentőségére, amelyek a vállalkozások, a kormány, a regionális és az oktatási hatóságok közötti partnerségek kiépítésének modellértékű példái; kéri az EuroSkills

2021. február 11., csütörtök

kezdeményezés fejlesztésének további támogatását közös projektek finanszírozása, tapasztalatcsere, az EuroSkills igényeinek megfelelő képzést nyújtó intézményekben rejlő lehetőségek kiaknázása, EuroSkills-mesterkurzusok létrehozása, tehetséges fiatalok számára szervezett ipari campusok, illetve oktatók és ipari szakértők képzési rendszere révén;

57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0052

Az asztraveci (Belarusz) atomerőmű biztonsága**Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása az Asztravecben (Belarusz) található atomerőmű biztonságosságáról (2021/2511(RSP))**

(2021/C 465/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2020. december 10–11-i következtetéseire,
 - tekintettel az asztraveci atomerőmű biztonságosságáról szóló, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000004/2021 – B9-0003/2021),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
- A. mivel a külső határain belüli és kívüli nukleáris biztonság egyaránt kulcsfontosságú prioritás az Európai Unió számára;
- B. mivel az Európai Nukleáris Biztonsági Szabályozó Hatóságok Csoportja (ENSREG) összefogja az Unión belül és kívül található atomerőművek szakértői értékelése során szerzett széles körű szakértelmet;
- C. mivel az ENSREG szakértői értékelő csoportja a szükséges előkészítő tevékenységeket, többek között a szakértői értékelő csoport írásbeli kérdéseire adott válaszok beérkezését követően, 2018 márciusában látogatást tett Belaruszban és az asztraveci atomerőműben, és 2018 júliusában közzétette végleges jelentését;
- D. mivel az ENSREG felszólította a belarusz hatóságokat, hogy dolgozzanak ki nemzeti cselekvési tervet a szakmai felülvizsgálati jelentésben meghatározott, a biztonság javítására vonatkozó valamennyi ajánlás időben történő végrehajtásának biztosítására, amely a jövőben független felülvizsgálat tárgyát képezné, ahogyan ez az összes olyan uniós és nem uniós ország esetében történik, amely részt vesz a stresszteszt folyamatában;
- E. mivel Belarusz 2019 augusztusában tette közzé nemzeti cselekvési tervét, de csak 2020 júniusában, az EU ismételt kérésére és komoly, magas szintű nyomásyakorlása után egyezett bele egy újabb ENSREG-szakértői értékelésbe;
- F. mivel ez a további szakértői értékelés folyamatban van, az elkövetkező hónapokban pedig az ENSREG befejezi és közzéteszi megállapításait, illetve egy, az ENSREG plénuma által kibocsátott előzetes jelentés készítésére törekszik, amelyet az erőműnek a belarusz hatóságok által 2021 márciusára tervezett kereskedelmi beindítása előtt át kell adni a belarusz hatóságoknak;
- G. mivel az atomerőmű 2020. november 3-án megkezdte a villamosenergia-termelést, annak ellenére, hogy számos biztonsági aggály továbbra is fennáll, és anélkül, hogy rendelkezésre állna bizonyíték a 2018. évi uniós szakértői értékelés és a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) ajánlásai végrehajtásának mértékéről;
- H. mivel az erőmű fizikai beindítására működési engedély hiányában került sor, azok után, hogy az engedélyezési eljárás 2020 júliusában megváltozott;
- I. mivel a Belarusz és az EU közötti villamosenergia-kereskedelem 2020. november 3-án, az asztraveci erőműnek a villamosenergia-hálózathoz való csatlakoztatásával megszűnt, miután a balti államok 2020 augusztusában úgy döntöttek, hogy mielőtt az asztraveci erőmű megkezdí a villamosenergia-termelést, ők megszüntetik Belarusszal a villamosenergia-kereskedelmet;
1. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az asztraveci atomerőmű a litvániai Vilniustól 50 km-re és más uniós országok, Lengyelország, Lettország és Észtország közvetlen közelében található;
 2. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a projektet a belarusz polgárok tiltakozása ellenére hajtják végre, és hogy az asztraveci erőmű építésével kapcsolatos tudatosság növelésére törekvő belarusz civil szervezetek tagjait üldözik és jogellenesen letartóztatják;

2021. február 11., csütörtök

3. aggodalommal állapítja meg, hogy az erőművet Belarusz és Oroszország geopolitikai projektjeként hajtják végre, és hogy annak megépítése és jövőbeli működése potenciális veszélyt jelent az Európai Unióra és tagállamaira a biztonság, az egészség és a környezetvédelem tekintetében;
4. továbbra is aggódik a legszigorúbb nemzetközi környezetvédelmi és nukleáris biztonsági előírásoknak, köztük a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség ajánlásainak meg nem felelő atomerőmű elszett beindítása miatt;
5. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy folyamatosan hiányzik az átláthatóság és a hivatalos információ a reaktor 2020-as üzembehelyezési szakaszában ismétlődő üzemszünetekről és a berendezések – köztük négy feszültségtranszformátor és a hűtőrendszerek – meghibásodásáról, miközben az erőmű építési szakaszából nyolc eseményről van tudomásunk, amelyek közül kettő a reaktor nyomástartó edényével kapcsolatos incidens;
6. megjegyzi, hogy a 2018-as uniós szakértői értékelés számos hiányosságot tárt fel, és hogy a jelentések szerint az ajánlások eddig csak korlátozott számban valósultak meg, és hogy a végrehajtást EU-s szakértőknek kell ellenőrizniük;
7. megjegyzi, hogy a biztonsági incidensek mennyisége és gyakorisága komoly aggályokat vet fel az erőmű tervezési, gyártási és összeszerelési szakaszainak gyenge minőségbiztosítása és ellenőrzése, valamint alacsony működési biztonsága miatt, amelyekkel az uniós szakértői értékelés során megfelelően foglalkozni kell;
8. felszólítja Belaruszt, hogy haladéktalanul gondoskodjék a nemzetközi nukleáris és környezetvédelmi biztonsági előírások teljes körű tiszteletben tartásáról, valamint a nemzetközi hatóságokkal való átlátható, inkluzív és konstruktív együttműködésről; felkéri Belaruszt, hogy szüntesse meg a NAÜ-előírások és a szakértői ajánlások szelektív alkalmazását;
9. megjegyzi, hogy a nukleáris biztonsági előírásokat nemcsak a tervezés és az építkezés során, hanem az atomerőmű üzemeltetése során is kiemelt prioritásként kell kezelni, és azokat folyamatosan független szabályozónak kell felügyelnie;
10. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi belarusz szabályozó hatóság (Goszatomnadzor – a veszélyhelyzetekért felelős minisztérium égisze alatt működő Állami Nukleáris Biztonsági Felügyelet) állandó politikai nyomásnak van kitéve, és sem formai, sem tartalmi szempontból nem rendelkezik kellő függetlenséggel; ezért hangsúlyozza, hogy az erőmű működési szakaszában is döntő fontosságú az átlátható és körültekintő szakértői értékelés;
11. tudomásul veszi az országhatáron áttérjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló, 2020. december 11-i ENSZ–EGB-egyezmény (Espooi Egyezmény) részes feleinek az egyezmény szerinti kötelezettségek Belarusz általi, az asztraveci fehér orosz atomerőmű tekintetében történő teljesítéséről szóló határozatát, és sürgeti Belaruszt, hogy biztosítsa az Espooi Egyezmény teljes körű végrehajtását;
12. hangsúlyozza, hogy a létesítmény közelében található uniós országokban korai előrejelző rendszert kell kiépíteni és fenntartani a sugárzás mérésére;
13. felhívja a belarusz hatóságokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt az Európai Nukleáris Biztonsági Szabályozó Hatóságok Csoportjával (ENSREG) az ellenállóképességi próbák folyamatában, beleértve a belarusz nemzeti cselekvési terv hivatalos felülvizsgálatát és sürgős végrehajtását;
14. sajnálja, hogy az ENSREG által az asztraveci üzemben tett szakértői felülvizsgálati kiküldetést, amelyet eredetileg 2020 decemberére terveztek, a vendéglátó oldalán felmerülő szervezeti okok, valamint a Covid19-világjárvány miatt törölni kellett;
15. üdvözlöli a jelenlegi uniós szakértői értékelés első szakaszát, amely a 2021. február eleji helyszíni látogatásból áll; hangsúlyozza a szakértői értékelési folyamat időben történő befejezésének és megállapításai közzétételének fontosságát, és azt, hogy legalább egy előzetes jelentést még 2021 márciusa előtt továbbítani kell Belarusznak, ahol a hatóságok tervezik az erőmű kereskedelmi üzembe helyezését; megjegyzi, hogy valamennyi biztonsági kérdés egyformán fontos, és ezekkel az erőmű kereskedelmi megkezdése előtt foglalkozni kell;
16. mélyszégy sajnálatának ad hangot az erőmű 2021. márciusi, elszett kereskedelmi üzembe helyezése miatt, és hangsúlyozza, hogy az ENSREG valamennyi biztonsági ajánlását végre kell hajtani ahhoz, hogy az atomerőmű megkezdhesse kereskedelmi működését; ösztönzi a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a belarusz hatóságokkal annak érdekében, hogy felfüggeszék a beindítási folyamatot mindaddig, amíg az uniós stresszteszt valamennyi ajánlását teljes mértékben végre nem hajtják, és a biztonsági szempontból szükséges összes javítást végre nem hajtják, valamint azt követően, hogy a belarusz társadalmat és a szomszédos országokat megfelelően tájékoztatják a meghozott intézkedésekről;

2021. február 11., csütörtök

17. felhívja a Bizottságot és az ENSREG-et, hogy folytassák az üzem átlátható és körültekintő szakértői értékelését, ragaszkodjanak az összes ajánlás azonnali végrehajtásához, és biztosítsák a végrehajtási folyamat hatékony nyomon követését, beleértve a szakértői értékelő csoport által az asztraveci telephelyen – többek között a létesítmény üzemeltetése során – tett rendszeres látogatásokat; hangsúlyozza e tekintetben a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel való hatékony együttműködés fontosságát;
 18. megjegyzi, hogy a balti országok között létrejött, a villamos energia Fehéroroszországgal való kereskedelmi kereskedelmének beszüntetéséről szóló közös megállapodás ellenére a Fehéroroszországból származó villamos energia az orosz hálózaton keresztül továbbra is beléphet az uniós piacra;
 19. emlékeztet az Európai Tanács 2020. december 10–11-i következtetéseire, és támogatja az erőfeszítéseket olyan intézkedések megfontolására, amelyek megakadályoznák a kereskedelmi célú villamosenergia-behozatalt harmadik országoknak az EU által elismert biztonsági szintet el nem érő nukleáris létesítményeiből, köztük az asztraveci atomerőműből;
 20. felkéri a Bizottságot, hogy mérjen fel és javasoljon intézkedéseket a Fehéroroszországgal folytatott villamosenergia-kereskedelem felfüggesztésére a nemzetközi kereskedelmi, energiaügyi és nukleáris jogi kötelezettségeknek megfelelően, annak biztosítása érdekében, hogy az asztraveci erőműben termelt villamos energia ne kerüljön be az uniós energiapiacra, míg Észtország, Lettország és Litvánia továbbra is a BRELL hálózathoz kapcsolódik;
 21. hangsúlyozza, hogy stratégiai szempontból milyen fontos a balti villamosenergia-hálózat és a kontinentális európai hálózat szinkronizálásának felgyorsítása, és kiemeli, hogy az asztraveci atomerőmű jövőbeli működése semmilyen módon nem akadályozhatja Észtország, Lettország és Litvánia leválasztását a BRELL-hálózathoz, illetve hogy az Európai Uniónak folytatnia kell a három balti állam integrálását az uniós villamosenergia-hálózatba;
 22. teljes szolidaritását fejezi ki a belarusz állampolgárokkal és az uniós országok azon állampolgáraival, akiket közvetlenül érint az asztraveci erőmű építése, illetve üzemeltetése, és kéri az EU és intézményei további magas szintű bevonását ebbe a rendkívüli európai jelentőségű ügybe;
 23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0053

A jemeni humanitárius és politikai helyzet

Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a jemeni humanitárius és politikai helyzetről (2021/2539(RSP))

(2021/C 465/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Jemenről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a jemeni helyzetről szóló 2018. október 4-i ⁽¹⁾, 2017. november 30-i ⁽²⁾, 2016. február 25-i ⁽³⁾ és 2015. július 9-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására, valamint a kórházak és iskolák elleni, a nemzetközi humanitárius jog megsértésének minősülő támadásokról szóló, 2016. április 28-i ⁽⁵⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének az Anszár Allah legutóbbi támadásairól szóló, 2021. február 8-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EKSZ szóvivőjének 2021. január 12-i nyilatkozatára arról, hogy az Egyesült Államok terrorista szervezetnek minősíti az Anszár Allahot,
- tekintettel az EKSZ szóvivőjének az ádeni támadásról szóló 2020. december 30-i, az új kormány megalakulásáról szóló 2020. december 19-i, a fogvatartottak szabadon bocsátásáról szóló 2020. október 17-i, a foglyok cseréjéről szóló 2020. szeptember 28-i és a bahá'i közösség tagjainak szabadon bocsátásáról szóló 2020. július 31-i nyilatkozatára,
- tekintettel Németország, Kuvait, Svédország, az Egyesült Királyság, az Egyesült Államok, Kína, Franciaország, Oroszország és az Európai Unió 2020. szeptember 17-i, a jemeni konfliktusról szóló közös közleményére,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (alelnök/főképviselő) a tűzszünet jemeni bejelentéséről szóló, 2020. április 9-i nyilatkozatára;
- tekintettel Janez Lenarčič, az EU válságkezelési biztosa és Peter Eriksson volt svéd nemzetközi fejlesztési együttműködési miniszter 2020. február 14-i és 2020. szeptember 24-i, az „ENSZ Közgyűlése: Az EU és Svédország összefog a jemeni éhezés megakadályozása érdekében” című közös nyilatkozatára,
- tekintettel a Tanács és az Európai Tanács Jemenről szóló következtetéseire, különösen a 2018. június 25-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az ENSZ szakértői csoportjának Jemenről szóló, 2021. január 22-i zárójelentésére,
- tekintettel az ENSZ-szakértők Jemenről szóló vonatkozó nyilatkozataira, különösen „Az ENSZ elismert nemzetközi és regionális szakértőkből álló csoportja tájékoztatja az ENSZ Biztonsági Tanácsát és sürgeti a büntetlenség megszüntetését, a szankciók kiterjesztését, valamint a jemeni helyzetnek az ENSZ Biztonsági Tanácsa által a Nemzetközi Büntetőbíróság elé utalását” című, 2020. december 3-i, az „ENSZ-szakértők: a technikai csapat számára lehetővé kell tenni, hogy elhárítsa a Jement fenyegető olajszennyezési katasztrófát” című 2020. november 12-i, az „Egyesült Arab Emírségek: ENSZ-szakértők szerint a volt guantánamói foglyok Jemenbe való kitoloncolása törvényellenes, életüket kockáztat” című 2020. október 15-i és „Az ENSZ szakértői a bahá'i személyek Jemenben történő azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására szólítanak fel” című, 2020. április 23-i nyilatkozatára,

⁽¹⁾ HL C 11., 2020.1.13., 44. o.

⁽²⁾ HL C 356., 2018.10.4., 104. o.

⁽³⁾ HL C 35., 2018.1.31., 142. o.

⁽⁴⁾ HL C 265., 2017.8.11., 93. o.

⁽⁵⁾ HL C 66., 2018.2.21., 17. o.

2021. február 11., csütörtök

- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának a nemzeti vizsgálóbizottság számára a jemeni konfliktusban részt vevő valamennyi fél által elkövetett állítólagos jogsértések és visszaélések kivizsgálására nyújtott technikai segítség végrehajtásáról szóló, 2020. szeptember 2-i jelentésére (A/HRC/45/57),
 - tekintettel az ENSZ-főtitkár gyermekek és fegyveres konfliktusok kapcsolatával foglalkozó különleges képviselőjének a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló, 2020. december 23-i jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ elismert nemzetközi és regionális szakértőkből álló, Jemennel foglalkozó csoportjának az emberi jogok Jemenben tapasztalható helyzetéről, többek között a 2014 szeptembere óta elkövetett jogsértésekről és visszaélésekről szóló, 2020. szeptember 28-i harmadik jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának az ENSZ elismert nemzetközi és regionális szakértőkből álló, Jemennel foglalkozó csoportjával (UN GEE) folytatott 2020. szeptember 29-i, interaktív párbeszédére,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozataira, különösen a 2020. július 14-i 2534. számú határozatra, amely 2021. július 15-ig megújítja a hudajdai megállapodást támogató ENSZ-misszió (UNMHA) megbízását, valamint a 2020. február 25-i 2511. sz. határozatra, amely egy évvel meghosszabbítja a jemeni szankciórendszer hatályát,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának a Stockholmi Megállapodás második évfordulójáról szóló, 2020. december 14-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatásokra ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a 2018. december 13-i Stockholmi Megállapodásra,
 - tekintettel a 2019. november 5-i Rijádi Megállapodásra,
 - tekintettel az 1949. évi genfi egyezményre és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvekre,
 - tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 10 évvel ezelőtt, 2011. februárjában tömeges tiltakozások kezdődtek, amelyek a „jemeni forradalom” néven váltak ismertté, és amelyek a későbbiekben, a 33 évig tartó diktatúrát lezárva Ali Abdullah Száleh elnök távozásához vezettek; mivel e felkelés a jemeni nép demokrácia, szabadság, társadalmi igazságosság és emberi méltóság iránti erős igényét tükrözte;
- B. mivel a fegyveres konfliktus 2015. márciusi kezdete óta legalább 133 000 ember vesztette életét, és 3,6 millióan kényszerültek lakóhelyük elhagyására; mivel a 2018 decemberében aláírt Stockholmi Megállapodás célként tűzte ki a biztonságos humanitárius folyosók létrehozását, a foglyok cseréjét, valamint a tűzszünet életbe léptetését a Vörös-tenger térségében; mivel az azóta eltelt időszakban a felek megsértették a tűzszüneti megállapodást, és a konfliktus több mint 5000 civil áldozatot követelt; mivel a civilek többsége a Szaúd-Arábia vezette koalíció légitámadásainak esett áldozatul;
- C. mivel az elemzők jórészt egyetértenek abban, hogy mivel nem sikerült befogadó politikai irányvonalat követni, Jemenben állandósultak a növekvő törzsi és politikai feszültségek, valamint az Irán által támogatott húsz lázadó és Szaúd-Arábia közötti elkeseredett kliensháború, ami közvetlenül egy rendkívül összetett konfliktusba sodorta az egész tágabb régiót; mivel Szaúd-Arábia a jemeni húsz lázadót Irán megbízásából fellépő erőknek tekinti, miközben Irán elítélte a szaúdi vezetési támadást, és a szaúdi vezetési légitámadások haladéktalan beszüntetésére szólított fel;

⁽⁶⁾ HL C 303., 2009.12.15., 12. o.

2021. február 11., csütörtök

- D. mivel 2020 folyamán a harcok fokozódtak, különösen Dzsauf, Marib, Nihm, Ta'iz, Hudajda, Bajda és Abjan területén és környékén, harmadik államok közvetlen segítségével és támogatásával, ideértve a jemeni kormány szaúdi vezetésű koalícióját és az Egyesült Arab Emírségek által támogatott Déli Átmeneti Tanácsot (STC), míg az Irán által támogatott húsz mozgalom továbbra is ellenőrzése alatt tartja a jemeni lakosság 70 %-ának otthon adó észak- és közép-jemeni területek nagyrészét; mivel az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot továbbra is széles körben megsértik, és elmarad az elkövetők elszámoltatása;
- E. mivel az EU aggodalmát fejezi ki a húsz mozgalom által Marib és el-Dzsauf kormányzóságban elkövetett újabb támadásokról, valamint a Szaúd-Arábia területén elkövetett, határokon átnyúló támadásokra irányuló ismétlődő kísérletekről szóló jelentések miatt; mivel a kiűjt katonai akciók és offenzívák ebben a konkrét időszakban súlyosan aláássák Martin Griffiths ENSZ-különmegbízott folyamatos erőfeszítéseit, valamint a jemeni háború befejezésére irányuló általános erőfeszítéseket;
- F. mivel az ENSZ GEE megbízatását az Emberi Jogi Tanács 2020 szeptemberében megújította; mivel az ENSZ GEE legutóbbi, 2020. szeptemberi jelentése azt mutatja, hogy a konfliktusban részt vevő valamennyi fél továbbra is számos alkalommal megsérti a nemzetközi emberi jogi normákat és a nemzetközi humanitárius jogot, beleértve azokat a támadásokat is, amelyek háborús bűnöknek minősülhetnek;
- G. mivel az igazolt emberi jogi jogsértések olyan cselekményeket foglalnak magukban, mint például az élettől való önkényes megfosztás, az erőszakos eltűntetések, az önkényes fogva tartás, a nemi alapú erőszak, beleértve a szexuális erőszakot is, a kínzás és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód egyéb formái, a gyermekek katonai célú toborzása és összetűzésekben való bevetése, a tisztességes eljáráshoz való jog megtagadása, továbbá az alapvető szabadságok, valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogok megsértése; mivel a gyalogsági akciónak a húsz mozgalom általi széles körű használata állandó fenyegetést jelent a polgári lakosság számára, és hozzájárul a lakóhelyelhagyáshoz; mivel a húsz mozgalom, a kormányhoz kötődő erők, valamint az Egyesült Arab Emírségek és az Egyesült Arab Emírségek által támogatott jemeni erők közvetlenül felelősek önkényes fogva tartásokért és erőszakos eltűntetésekért;
- H. mivel Jemen és az Egyesült Arab Emírségek aláírták a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumát, de még nem ratifikálták azt; mivel Szaúd-Arábia nem írta alá és nem is erősítette meg a Római Statútumot; mivel a Római Statútum több rendelkezése, beleértve a háborús bűncselekményekkel kapcsolatos rendelkezéseket is, a nemzetközi szokásjogot tükrözi; mivel az ENSZ GEE felhívta az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy utalja a jemeni helyzetet a Nemzetközi Büntetőbíróság elé, és terjessze ki a Biztonsági Tanács szankciói által érintett személyek jegyzékét;
- I. mivel 2020. december 26-án Abdr Rabbu Manszúr Hádi elnök a szaúdi közvetítéssel létrejött rijádi megállapodás alapján új, 24 tagú jemeni kormányt esketett; mivel Jemen új, hatalommegosztás alapján szerveződő kormányában egyenlő képvisellel rendelkeznek mind az ország északi, mind déli régiói, beleértve az STC öt tagját is; mivel sajnálatos módon több mint 20 éve először fordul elő, hogy a kormánynak nincsen női tagja; mivel új vita bontakozott ki a nemzetközileg elismert kormány (IRG) és az STC között egy bírói kinevezéssel kapcsolatban, ami szintén a közös kormány instabilitására utal; mivel megújult katonai konfliktus tört ki az IRG (egy szaúdi vezetésű koalíció által támogatott) erői és a húsz mozgalom között; mivel a konfliktus kezdete óta a nők teljes mértékben hiányoztak a tárgyalási folyamatokból, ugyanakkor továbbra is központi szerepet játszanak a konfliktus tartós megoldásában;
- J. mivel a háború a világ legsúlyosabb humanitárius válságához vezetett, melyben a lakosság közel 80 %-a – több mint 24 millió ember – szorul humanitárius támogatásra, köztük több mint 12 millió gyermek; mivel a helyzet a helyszínen tovább romlik, mivel mintegy 50 000 jemeni már jelenleg is éhínségszerű körülmények között él; mivel az élelmezésbiztonsági fázisok Jemenre vonatkozó, legutóbbi integrált osztályozásának elemzése szerint a lakosság több mint fele, azaz 30 millió lakosból 16,2 millió szembesül majd az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának kritikus szintjével, és az éhínséghez hasonló körülményekkel szembesülő emberek száma csaknem háromszorosára nőhet; mivel a humanitárius segítségnyújtáshoz 2020-ban szükséges 3,38 milliárd dollárnak eddig csak 56 %-a érkezett be;
- K. mivel a Covid19 és annak társadalmi-gazdasági hatása tovább akadályozza az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést és növeli az alultápláltság kockázatát; mivel a közelmúlt történelmének egyik legnagyobb kolerajárványa tört ki, amelyben a fertőzések száma meghaladta az 1,1 milliót;

2021. február 11., csütörtök

- L. mivel a jelenlegi konfliktus súlyosan hátráltatja Jement abban, hogy előrelépést érjen el az ENSZ fenntartható fejlődési céljai, kiváltképpen pedig az 1. számú (a szegénység felszámolása) és 2. számú (az éhezés megszüntetése) fenntartható fejlődési cél tekintetében; mivel a konfliktus több mint két évtizeddel visszavetette Jemen fejlődését; mivel a fenntartható fejlődési célok teljesítése kapcsán tetten érhető lemaradás mindaddig nőni fog, amíg a konfliktus fennáll;
- M. mivel a Jemen északi részén jelenleg kialakulóban lévő – 2019 óta immár a harmadik – üzemanyagválság jelentősen korlátozza a polgári lakosság élelmiszerekhez, vízhez, orvosi ellátásokhoz és alapvető közlekedési szolgáltatásokhoz való hozzáférését; mivel ez az ember által előidézett válság a húsz mozgalom és az ENSZ által elismert jemeni kormány közötti, az üzemanyag feletti kontroll megszerzéséért folytatott versengés közvetlen következménye;
- N. mivel 2,1 millió gyermek akut alultápláltságban szenved, és közel 358 000 öt év alatti gyermek súlyosan alultáplált; mivel a finanszírozási hiány miatt 2020 áprilisa óta csökkent az élelmezési segély mértéke, és további finanszírozás biztosításának hiányában az alultápláltság további 1,37 millió gyermeket érint majd; mivel 530 000 két év alatti gyermek nem részesülhet táplálkozási szolgáltatásokban, ha a programokat felfüggesztik;
- O. mivel a konfliktus és a közelmúltbeli Covid19-világjárvány tovább rontotta a nők helyzetét; mivel a konfliktus kezdete óta exponenciálisan fokozódott a szexuális és nemi alapú erőszak; mivel a büntető igazságszolgáltatási rendszerben a szexuális és nemi alapú erőszak kezelésére már amúgy is korlátozottan rendelkezésre álló kapacitás összeomlott, és nem folytattak nyomozást az olyan gyakorlatokkal kapcsolatban, mint például a nők elrablása és megerősökölése, vagy az ezzel való fenyegetés; mivel az otthonukat elhagyni kényszerülő háztartások közel 30 %-ában a nő a családfő; mivel számos krónikus betegségre már nem áll rendelkezésre gyógyszer, és mivel Jemenben az egyik legmagasabb a gyermekágyi halálozások aránya; mivel az alultáplált terhes és szoptató nők nagyobb valószínűséggel fertőződnek meg kolerával, és nagyobb valószínűséggel alakul ki náluk vérzés, ami jelentősen növeli a komplikációk és a halálozás kockázatát szülés során;
- P. mivel az ENSZ GEE megállapította, hogy az Egyesült Arab Emírségek által támogatott Biztonsági Kordon Erők több büntetés-végrehajtási létesítményben – többek között egy bureikai koalíciós létesítményben és a Bir Ahmed börtönben – nemi erőszakot követnek el, illetve a szexuális erőszak egyéb formáit követik el a fogva tartottak, valamint migránsok és marginalizált fekete afrikai közösségek ellen, és LMBTI-személyeket fenyegetnek és zaklatnak; mivel a húsz mozgalom hitelt érdemlő állítások alapján a – különösen a politikai szerepet vállaló nők és női aktivisták ellen elkövetett – nemi erőszak és kínzás háborús fegyverként való alkalmazásával vádolják;
- Q. mivel a Parlament ismételt felszólított arra, hogy tekintettel a nemzetközi humanitárius és emberi jogi jogszabályok Jemenben elkövetett súlyos megsértésére, vezessenek be uniós szintű tilalmat a biztonsági berendezések bármely formájának a szaúdi vezetésű koalíció tagjai – köztük Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emírségek – számára való exportjára, értékesítésére, frissítésére és karbantartására; mivel egyes tagállamok tilalmat vezettek be a Szaúd-Arábia vezette koalíció tagjai részére történő fegyver kivitelre, beleértve Németország Szaúd-Arábiába irányuló fegyver kiviteli tilalmát, valamint Olaszországnak a Szaúd-Arábiába és az Egyesült Arab Emírségekbe irányuló fegyver kiviteli tilalmát, és mivel mások ugyanezt fontolgatják; mivel egyes tagállamok továbbra is fegyvereket exportálnak Szaúd-Arábiába és az Egyesült Arab Emírségekbe, amelyeket esetlegesen Jemenben használnak majd, megsértve ezzel a fegyver kivitelről szóló, jogilag kötelező erejű 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspontot⁽⁷⁾;
- R. mivel az Egyesült Államok leállította a Szaúd-Arábiába irányuló fegyverértékesítéseket, és a felülvizsgálatig felfüggesztette az F-35-ös vadászgépeknek az Egyesült Arab Emírségek részére történő átadását; mivel 2021. február 4-én Biden amerikai elnök bejelentette, hogy hamarosan véget vet a jemeni háborúban zajló offenzív műveletek, többek között a vonatkozó fegyvereladások USA általi támogatásának, és új jemeni megbízottat nevezett ki;
- S. mivel 2021. január 22-i zárójelentésében az ENSZ Jemennel foglalkozó szakértői csoportja megállapította, hogy egyre több bizonyíték utal arra, hogy Iránban működő egének vagy szervezetek jelentős mennyiségű fegyvert és alkatrészt szállítanak a húsz mozgalom számára; mivel a húsz mozgalom továbbra is rakétákkal és pilóta nélküli légi járművekkel támad szaúd-arábiai polgári célpontokat;

(7) HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

2021. február 11., csütörtök

- T. mivel az Egyesült Államok előző kormánya 2021. január 19-én az Anszár Allah húsz mozgalmat terrorszervezetnek minősítette; mivel az Egyesült Államok kormánya által kiadott általános engedélyek ellenére az említett jegyzékbe vétel az élelmiszer-, üzemanyag- és gyógyszerimport lehetőségére gyakorolt hatása továbbra is rendkívül aggasztó; mivel 2021. február 5-én az Egyesült Államok új kormánya bejelentette, hogy az Anszár Allahot törlik a külföldi terrorista szervezetek és a külön megjelölt, világméretű terrorista szervezetek jegyzékéből;
- U. mivel a jemeni politikai és biztonsági helyzet romlása terrorista csoportok jelenlétének terjedését és megszilárdulását eredményezte, ilyenek többek között az Arab-félszigeten al-Kaida néven is ismert Anszár al-Saríja és a Dáís úgynevezett jemeni tartománya, amelyek továbbra is ellenőrzésük alatt tartják a terület kis részeit, valamint a Hezbollah katonai szárnya, amely szerepel a terrorista szervezetek uniós listáján;
- V. mivel a térségben és azon túl a szélsőséges és az erőszak elleni nemzetközi erőfeszítések szempontjából, valamint a Jemenen belüli béke és stabilitás szempontjából egyaránt döntő fontosságú, hogy Jemen megfelelően működő kormánnyal rendelkezzen, stabil, biztonságos és demokratikus ország legyen;
- W. mivel a jemeni gazdaság mérete 2015 és 2019 között 45 %-kal csökkent; mivel gazdasága, amely már a konfliktus előtt is instabil volt, súlyos károkat szenvedett, mivel több százezer család veszítette el állandó jövedelemforrását; mivel Jemen élelmiszereinek 90 %-át importálja, amit a segítségnyújtók nem tudnak helyettesíteni, mivel a humanitárius ügynökségek élelmiszerutalványokat vagy készpénzt bocsátanak a rászorulóknak rendelkezésére, hogy a piacokon vásárolhassanak; mivel a Jemennek szánt segély és a kereskedelmi import 70 %-a a húsz által ellenőrzött hudajdai és a közeli szalefi kikötőn keresztül lép be az országba, ellátva a lakosságot a túléléshez szükséges élelmiszerekkel, üzemanyaggal és orvosságokkal;
- X. mivel a gazdasági nyereszkeség eseteit széles körben dokumentálták, és mivel mind a jemeni kormány, mind a húsz mozgalom eltéríti az ország gazdasági és pénzügyi forrásait, ami pusztító hatást gyakorol a jemeni népre; mivel az ENSZ szakértői csoportjának zárójelentése megállapítja, hogy a húsz mozgalom 2019-ben legalább 1,8 milliárd USD-t térített el, amely a kormány számára a fizetések folyósítására és a polgároknak nyújtott alapvető szolgáltatásokra volt elkülönítve; mivel a jelentés azt is kiemeli, hogy a kormány – többek között a jemeni nép számára eredetileg rizs és egyéb áruk beszerzésére szánt 423 millió USD értékű szaúdi támogatás kereskedőkhöz való jogellenes átirányítása révén – pénzmosási és korrupciós gyakorlatokat folytat, amelyek az élelemhez való jogot megsértve hátrányosan befolyásolják a jemeni lakosság megfelelő élelmiszer-ellátáshoz való hozzáférését;
- Y. mivel az ENSZ-főtitkár szóvivője hangsúlyozta, hogy sürgősen foglalkozni kell azzal a humanitárius és környezeti fenyegetéssel, amelyet a jemeni Ras Issa partjainál horgonyzó FSO Safer olajszállító tartályhajón található egymillió szivárgó olajshordó jelent; mivel a tartályhajó állapotának gyors romlása jelentős olajszennyezés komoly veszélyét hordozza, amely katasztrofális környezeti hatással járna, tönkretenné a biológiai sokféleséget és nagymértékben rontaná a Vörös-tenger helyi part menti közösségeinek megélhetését; mivel az ökológiai katasztrófa közvetlen veszélye ellenére 2021 márciusára halasztották a 44 éves olajszállító tartályhajó régóta várt ellenőrzését;
1. a leghatározottabban elítéli a Jemenben 2015 óta zajló erőszakot, amely a világ legsúlyosabb humanitárius válságává vált; emlékeztet arra, hogy nem lehet helye katonai megoldásnak a jemeni konfliktusban, és hogy a válságot csak a jemeni társadalom valamennyi rétege és a konfliktusban részt vevő összes fél bevonásával, jemeni vezetésű és jemeni felelősségvállalással zajló inkluzív tárgyalási folyamat révén lehet rendezni; hangsúlyozza, hogy a háború megállítása és a jelenlegi humanitárius válság enyhítése érdekében valamennyi félnek jóhiszemű tárgyalásokat kell folytatnia, amelyek életképes politikai és biztonsági megállapodásokhoz vezetnek, összhangban az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2216 (2015) sz. határozatával, a Hudajdai Megállapodást támogató ENSZ-misszió közös végrehajtási mechanizmusaival és a globális tűzszünettel, amint arra az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2532 (2020) sz. határozata felszólít;
 2. megdöbbenőnek tartja az országban kibontakozó pusztító humanitárius válságot; felhívja a feleket, hogy tegyenek eleget kötelezettségeiknek, és könnyítsék meg a humanitárius segítségnyújtás és a lakosság számára nélkülözhetetlen egyéb áruk gyors és akadálytalan áthaladását, valamint a jemeni és külföldi egészségügyi létesítményekhez való akadálytalan hozzáférést; különösen riasztónak tartja az élelmezésbiztonsági fázisok integrált osztályozása (IPC) szerinti legutóbbi értékelést, amely szerint Jemenben 50 000 ember él éhínséghez közeli körülmények között, ami 2021 júniusára várhatóan megháromszorozódik, még akkor is, ha a segítségnyújtás jelenlegi szintje változatlan marad;

2021. február 11., csütörtök

3. üdvözlí, hogy az Unió 2015 óta több mint 1 milliárd euró összegű hozzájárulást nyújtott Jemennek politikai, fejlesztési és humanitárius támogatások formájában; örömmel veszi tudomásul, hogy az Unió ígéretet tett arra, hogy 2021-ben megháromszorozza a Jemennek nyújtandó humanitárius támogatást; aggodalmát fejezi ki mindazonáltal amiatt, hogy a Jemen előtt álló kihívások nagyságrendje miatt ez továbbra sem elégséges e kihívások kezeléséhez; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Jemennek nyújtott finanszírozás hiánya 2019-ben 50 %-ra nőtt; emlékeztet arra, hogy a költségvetési viták kiindulópontját a válság nagyságrendjének és súlyosságának kell képeznie; felhívja az Uniót, hogy a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együtműködési Eszköz programozásának részeként mozgósítson további forrásokat a Jemenben kialakult helyzet megoldására; ami a tágabb vonatkozást illeti, sürgeti a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy a továbbiakban is játszanak vezető szerepet a humanitárius segítségnyújtás mielőbbi bővítésére irányuló nemzetközi erőfeszítésekben, többek között a 2020. júniusi donorkonferencia során a jemeni humanitárius reakálási terv tekintetében tett vállalások teljesítése révén;

4. kiemeli, hogy a Covid19 terjedése további súlyos kihívásokat jelent az ország összeomló egészségügyi infrastruktúrája számára, mivel az egészségügyi központok nem rendelkeznek a Covid19 kezelésére szolgáló alapvető felszereléssel, az egészségügyi dolgozóknak pedig nincs védőfelszerelésük, és a legtöbb esetben fizetést sem kapnak, ami miatt nem is jelentkeznek szolgálatra; felhívja az összes nemzetközi adományozót, hogy fokozzák az azonnali segítségnyújtást a helyi egészségügyi rendszer fennmaradása érdekében, és nyújtsanak számára segítséget az aktuális halálos kimenetelű járványok – többek között a Covid19, a malária, a kolera és a dengue-láz – terjedésének megfékezésében Jemenben; felhívja az Uniót és az uniós tagállamokat, hogy mozdítsák elő az oltóanyagokhoz való hozzáférést Jemenben, többek között a belső menekülteket fogadó táborokban, a COVAX-eszköz felhasználásával, az eszköz Covid19 elleni oltóanyagokhoz való méltányos és globális – különösen a legkiszolgáltatottabbak számára biztosított – hozzáférés szavatolására irányuló erőfeszítései részeként;

5. támogatja Martin Griffiths, az ENSZ-főtitkár Jemenért felelős különmegbízottja erőfeszítéseit a politikai folyamat előmozdítására és az egész országra kiterjedő azonnali tűzszünet elérésére; kéri, hogy a különmegbízott kapjon teljes és akadálytalan hozzáférést Jemen területének valamennyi részéhez; felhívja az alelnököt/főképviselőt és valamennyi tagállamot, hogy biztosítsák Griffiths urat politikai támogatásukról annak érdekében, hogy tárgyalások útján, minden fél részvételével megoldás szülessen; e célból felhívja a Külügyek Tanácsát, hogy vizsgálja felül és frissítse a Jemenről szóló legutóbbi, 2019. február 18-i következtetéseit, hogy azok tükrözzék az országban kialakult jelenlegi helyzetet; sürgeti az EU-t és valamennyi tagállamát, hogy továbbra is működjenek együtt a konfliktusban érintett valamennyi féllel, és a konfliktus enyhítése és a politikai megállapodás szempontjából szükséges lépésként erősítsék meg a Stockholmi Megállapodás és az ENSZ politikai nyilatkozattervezetének végrehajtását;

6. meggyőződése, hogy bármely hosszú távú megoldásnak foglalkoznia kell az országban tapasztalható instabilitás kiváltó okaival, valamint teljesítenie kell a jemeni nép jogos követeléseit, és meg kell felelnie törekvéseinek; újolag megerősíti, hogy támogat minden olyan békés politikai erőfeszítést, amelynek célja Jemen szuverenitásának, függetlenségének és területi integritásának védelme; elítéli a külföldi beavatkozást Jemenben, ideértve a külföldi csapatok és zsoldosok helyszíni jelenlétét; felszólít valamennyi külföldi erő azonnali kivonására a jemeniek közötti politikai párbeszéd elősegítése érdekében;

7. felszólítja a konfliktusban részt vevő valamennyi felet, hogy tegyenek eleget a nemzetközi humanitárius jog szerinti kötelezettségeiknek, és vessenek véget minden olyan intézkedésnek, amely súlyosbítja a jelenlegi humanitárius válságot; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy a leghatározottabban ítéljék el a konfliktusban részt vevő felek által 2014 vége óta elkövetett, a nemzetközi humanitárius jogot súlyosan sértő cselekményeket, beleértve a Szaúd-Arábia vezette koalíció légitársaságait, melyek több ezer polgári áldozatot követeltek, súlyosbították az ország instabilitását, nem katonai célpontok például iskolák, víztartályok és esküvők ellen irányultak, valamint hogy ítéljék el a húszik által jemeni földön szaúd-arábiai célpontok ellen végrehajtott támadásokat;

8. felhívja Szaúd-Arábiát, hogy haladéktalanul oldja fel a húsz ellenőrzés alatt álló területekre üzemanyagot szállító hajók blokádját; ismételten hangsúlyozza, hogy valamennyi félnek haladéktalanul fel kell hagynia a polgári lakosság hadviselési módszerként való szándékos éheztetésével, tekintettel arra, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma 8. cikke (2) bekezdése b) pontjának xxv. alpontja értelmében ez a nemzetközi humanitárius jog megsértésének minősül; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy északi és déli területeken mindkét fél között megállapodás szülessen az üzemanyag felhasználásáról, hogy ily módon enyhíteni lehessen a gazdasági, mezőgazdasági, víz-, gyógyszer-, energia- és közlekedési válságot, amelyet az üzemanyag gazdasági hadviselés eszközeként való használata tovább mélyített;

9. elítéli az Irán támogatását élvező húsz mozgalom által Marib és el-Dzsauf kormányzásában a közelmúltban elkövetett támadásokat, valamint a Szaúd-Arábia területén elkövetett, határokon átnyúló támadásokra irányuló ismételt kísérleteket, amelyek aláássák a nemzetközi közösség arra irányuló átfogó erőfeszítéseit, hogy véget vessenek a jemeni kliensháborúnak;

10. támogat minden bizalomépítő intézkedést a konfliktusban érintett felekkel, különös tekintettel azokra, akik képesek azonnal enyhíteni a humanitárius szükségleteket olyan intézkedések révén, mint például a szanaai repülőtér újbóli teljes körű megnyitása, a bérkifizetések újraindítása, a tengeri kikötők fenntartható üzemeltetését lehetővé tevő mechanizmusok végrehajtása az üzemanyag- és élelmiszerimport megkönnyítése érdekében, valamint a jemeni központi bank támogatását

2021. február 11., csütörtök

és erőforrásainak biztosítását célzó erőfeszítések; felszólítja az Európai Uniót és valamennyi tagállamot, hogy bocsássonak rendelkezésre egy gazdasági mentőcsomagot Jemen számára, beleértve a valutainjekciókat a gazdaság és a jemeni riál stabilizálása és az élelmiszerárak további növekedésének megakadályozása érdekében, valamint biztosítsanak külföldi devizatartalékokat az élelmiszerek és üzemanyagok kereskedelmi célú behozatalának támogatása és az állami bérek kifizetése érdekében;

11. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az új jemeni kormányban 20 év óta először nincs női tag, és felszólítja a jemeni kormányt, hogy tegyen meg minden szükséges lépést a nőknek az ország politikai szférájában való képviselésének, jelenlétének és részvételének biztosítása érdekében;

12. hangsúlyozza, hogy a jemeni konfliktust tápláló, EU-ban letelepedett fegyverexportőrök nem teljesítik a fegyverkivitelről szóló, jogilag kötelező érvényű 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspontra több kritériumát; e tekintetben ismét felszólítja a szaúdi vezetésű koalíció tagjait – köztük Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emírségek – számára a biztonsági berendezések bármely formájának kivételét, értékesítését, frissítését és karbantartását érintő uniós szintű tilalom alkalmazására, tekintettel a nemzetközi humanitárius és emberi jogi jogszabályok Jemenben elkövetett súlyos megsértésére;

13. **tudomásul veszi** több tagállam azon döntését, hogy megtiltja a Szaúd-Arábiába és az Egyesült Arab Emírségekbe irányuló fegyverkivitel; hangsúlyozza, hogy a fegyverexport továbbra is a tagállamok nemzeti hatáskörébe tartozik; felhívja az összes tagállamot, hogy állítsák le a fegyverkivitel a szaúdi vezetésű koalíció valamennyi tagja felé; felhívja az alelnököt/főképviseletet, hogy számoljon be az uniós tagállamok és a szaúdi vezetésű koalíció tagjai közötti katonai és biztonsági együttműködés aktuális helyzetéről; elítéli, hogy iráni magánszemélyek és szervezetek jelentős mennyiségű fegyvert és alkatrészt szállítanak a húsz mozgalom számára;

14. üdvözlöi, hogy az Egyesült Államok ideiglenesen leállította a Szaúd-Arábiába irányuló, a jemeni konfliktusban használt fegyverek és az Egyesült Arab Emírségeknek szánt 23 milliárd dollár értékű F-35-ös vadászgépek eladását, valamint az Egyesült Államok kormányának azon közelmúltbeli bejelentését, hogy rövidesen megszünteti a jemeni háborúban zajló támadó műveletek támogatását, beleértve a precíziós irányított rakéták szállítását és a hírszerzési információk megosztását is; e tekintetben üdvözlöi az Egyesült Államok megújított kötelezettségvállalását a konfliktus diplomáciai rendezésére, amit az USA Jemenért felelős különmegbízottjának közelmúltbeli kinevezése is jelez;

15. felhívja a jemeni konfliktusban részt vevő összes érintett felet, hogy vezessenek be olyan szabályokat a rakétákkal és drónokkal végrehajtott támadások célpontjaival kapcsolatban, amelyek megfelelnek a nemzetközi emberi jogi normáknak és a nemzetközi humanitárius jognak; sürgeti a Tanácsot, az alelnököt/főképviseletet és a tagállamokat, hogy erősítsék meg az EU nemzetközi jogon alapuló álláspontját, és biztosítsák, hogy a tagállamok biztosítékokat vezessenek be annak garantálására, hogy a hírszerzési, kommunikációs infrastruktúrát és katonai bázisokat ne használják fel bírósági eljárás nélküli kivégzések megkönnyítésére; ismételt felszólítja a katonai robotrepülőgépek használatáról, valamint a nemzetközi emberi jogi normák és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásáról szóló, jogilag kötelező erejű tanácsi határozat elfogadására;

16. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy folyamatosan jelen vannak Jemenben bűnözői és terroristacsoportok, többek között az arab-félszigeti al-Kaida csoport és az ISIS/Dáís; felhívja a konfliktusban részt vevő feleket, hogy határozottan lépjenek fel az ilyen csoportok ellen; minden terrorista szervezet által elkövetett valamennyi cselekményt elítéli;

17. örömmel veszi tudomásul, hogy az Egyesült Államok új kormánya úgy döntött, hogy sürgősen visszavonja az Egyesült Államok volt kormányának azon határozatát, amellyel az Anszár Allah néven is ismert húsz mozgalom felvette a külföldi terrorista szervezetek és a külön megjelölt, világméretű terrorista szervezetek jegyzékébe;

18. felhívja a Tanácsot, hogy teljes körűen hajtsa végre az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2216 (2015) sz. határozatát azáltal, hogy azonosítja azokat a személyeket, akik akadályozzák a humanitárius segítségnyújtás végrehajtását, valamint azokat, akik a nemzetközi emberi jogi jogszabályokat vagy a nemzetközi humanitárius jogot sértő cselekményeket terveznek, irányítanak vagy követnek el, illetve olyan cselekményeket, amelyek Jemenben emberi jogi visszaélésnek minősülnek, valamint hogy célzott intézkedéseket vezet be e személyek ellen; emlékeztet arra, hogy a szankcióbizottság a koalícióban szereplő személyek egyikét sem jelölte ki szankciók alkalmazása céljából annak ellenére, hogy az ENSZ GEE, amely tájékoztatást nyújt az ENSZ Biztonsági Tanácsa határozatának teljes körű végrehajtásához, a koalíció által ismétlődően elkövetett jogsértésekről számol be;

2021. február 11., csütörtök

19. határozottan felszólít a nők és lányok, köztük a fogva tartott nők és lányok elleni szexuális és nemi alapú erőszak valamennyi formájának felszámolására; e tekintetben felhívja az EU-t, hogy biztosítson külön finanszírozást azon helyi szervezetek számára, amelyeket nők vezetnek vagy amelyek a nők jogai érdekében tevékenykednek azzal a céllal, hogy jobban el tudják érni a nőket, a lányokat és a nemi alapú erőszak túlélőit, valamint biztosítson külön finanszírozást a nők rezilienciájának és gazdasági szerepvállalásának erősítésére irányuló programok számára is;

20. megismétli, hogy feltétlenül gondoskodni kell a gyermekek védelméről és emberi jogaik teljes körű gyakorlásáról; felhívja ezzel összefüggésben a konfliktusban érintett valamennyi felet, hogy vessenek véget a gyermekek toborzásának és fegyveres konfliktusban katonaként való bevetésének, és biztosítsák az ellenségeskedések során toborzott vagy katonaként bevetett fiúk és lányok leszerelését és hatékony lefegyverzését, továbbá sürgeti, hogy bocsássák szabadon az elfogott személyeket, és működjenek együtt az ENSZ-szel a rehabilitációjukra, fizikai és pszichológiai felépülésükre és a társadalomba való visszailleszkedésükre irányuló hatékony programok végrehajtása érdekében;

21. felhívja a feleket, hogy haladéktalanul vessenek véget a véleménynyilvánítás szabadsága elleni valamennyi, többek között fogva tartás, erőszakos eltüntetetés és megfélemlítés révén végrehajtott támadásnak, valamint hogy engedjék szabadon az összes újságíró és emberijog-védőt, akiket kizárólag azért tartanak fogva, mert emberi jogukat gyakorolták;

22. súlyos aggodalmát fejezi ki a vallás vagy meggyőződés szabadságának megtagadásáról, többek között a megkülönböztetésről, a törvénytelen fogva tartásról és az erőszak alkalmazásáról szóló jelentések miatt, felszólít a véleménynyilvánítás és a meggyőződés szabadságához való jog tiszteletben tartására és védelmére, és elítéli a vallási hovatarozáson alapuló, különösen a keresztények, zsidók és más vallási kisebbségek, valamint a nem vallásos személyek ellen irányuló megkülönböztetést a humanitárius segélyek elosztásával kapcsolatos esetekben; felszólít a bahá'i vallás követőinek azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására és üldözésük leállítására, akiket jelenleg vallásuk békés gyakorlása miatt tartanak fogva, és halálbüntetéssel járó vádakkal állítanak bíróság elé;

23. elítéli a szaúdi vezetésű koalíció légcsapásai által a jemeni kulturális örökségben – többek között Szanaa óvárosában és Zabid történelmi városában – okozott károkat, a Taiz Nemzeti Múzeum bombázását, valamint a Zabidban található, történelmi jelentőségű könyvtár kéziratának és ereklyéinek a húsz mozgalom általi kifosztását; hangsúlyozza, hogy e cselekmények valamennyi elkövetőjét felelősségre kell vonni a kulturális javak fegyveres összeütközés esetén való védelméről szóló 1954. évi hágai egyezményrel összhangban; kéri Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emírségek szavazati jogának felfüggesztését az UNESCO irányító testületeiben mindaddig, amíg független és pártatlan módon ki nem vizsgálják mindkét országnak a kulturális örökség megsemmisítésével kapcsolatos felelősségét; felhívja az ENSZ főttitkárát, hogy a jemeni konfliktus által fenyegetett valamennyi kulturális helyszín védelmének kérdését terjessze a Biztonsági Tanács elé az üggyel kapcsolatos határozat elfogadása céljából;

24. megismétli annak sürgető szükségességét, hogy az ENSZ értékelő és javítási missziót indítson a hudajjai kikötő közelében elhagyatva vesztelő Safer olajszállító tartályhajó ügyében, amely közvetlen, jelentős környezeti katasztrófa veszélyét jelenti a biológiai sokféleségre és a Vörös-tenger helyi, part menti közösségeinek megélhetésére nézve; felhívja az EU-t, hogy biztosítson minden szükséges politikai, technikai és pénzügyi támogatást annak lehetővé tétele érdekében, hogy az ENSZ műszaki csapata sürgősen feljuthasson a Safer tartályhajó fedélzetére, hogy megelőzhető legyen egy olyan olajszennyezés, amely akár négyszer rosszabb lehet, mint az Exxon Valdez 1989-es alaszka-i történelmi olajszennyezése;

25. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy használjanak fel minden rendelkezésükre álló eszközt a súlyos emberi jogi jogsértések valamennyi elkövetőjének felelősségre vonása érdekében; rámutat az egyetemes joghatóság elve alkalmazásának lehetőségére a Jemenben történt súlyos emberi jogi jogsértések elkövetőinek kivizsgálás és büntetőeljárás alá vonása céljából; szorgalmazza az EU globális emberi jogi szankciórendszerének felhasználását annak érdekében, hogy célzott szankciókat – például utazási tilalmakat és a vagyoni eszközök befagyasztását – alkalmazzanak a Jemenben elkövetett súlyos emberi jogi jogsértésekben érintett valamennyi fél – többek között Irán, Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emírségek – tisztviselőivel szemben; felhívja az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy a jövőben lefolytatandó büntetőeljárásokban való felhasználásukra tekintettel támogassák a bizonyítékok gyűjtését, és e folyamat felügyeletéhez vegyék fontolóra egy független bizottság felállítását; úgy véli, hogy az atrocitás-bűncselekmények áldozatait és családjaikat támogatni kell, hogy gyakorolhassák az igazságszolgáltatáshoz való jogukat;

26. felhívja az Emberi Jogi Tanácsot, hogy biztosítsa a jemeni emberi jogi helyzet napirenden maradását azáltal, hogy továbbra is megújítja az ENSZ GEE megbízatását, és gondoskodik arról, hogy elegendő erőforrás álljon rendelkezésére megbízatásának eredményes ellátásához, ezen belül a jogsértésekkel és bűncselekményekkel kapcsolatos információk összegyűjtéséhez, tárolásához és elemzéséhez;

27. ismételten hangsúlyozza elkötelezettségét a világban, így többek között a Jemenben elkövetett háborús bűncselekmények, emberiség elleni bűncselekmények és súlyos emberi jogi visszaélések büntetlensége elleni küzdelem mellett; úgy véli, hogy az ilyen bűncselekmények elkövetői ellen megfelelő módon büntetőeljárást kell indítani, ügyüket pedig bírósági eljárás keretében kell elbírálni; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy tegyenek határozott lépéseket annak érdekében, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa a jemeni helyzetet a Nemzetközi Büntetőbíróság elé utalja, és terjessze ki a Biztonsági Tanács szankciói által érintett személyek jegyzékét;

2021. február 11., csütörtök

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, az Öböl-menti Együttműködési Tanács főtitkárának, az Arab Államok Ligája főtitkárának, Jemen kormányának, a Szaúd-arábiai Királyság kormányának és az Egyesült Arab Emírségek kormányának és az Iráni Iszlám Köztársaság kormányának.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0054

A mianmari helyzet**Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a mianmari helyzetről (2021/2540(RSP))**

(2021/C 465/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Mianmarról és a rohindzsák helyzetéről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2012. november 22-i ⁽¹⁾, a 2012. április 20-i ⁽²⁾, a 2010. május 20-i ⁽³⁾, 2010. november 25-i ⁽⁴⁾, a 2016. július 7-i ⁽⁵⁾, a 2016. december 15-i ⁽⁶⁾, a 2017. szeptember 14-i ⁽⁷⁾, a 2018. június 14-i ⁽⁸⁾, a 2018. szeptember 13-i ⁽⁹⁾ és a 2019. szeptember 19-i ⁽¹⁰⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a Tanács Mianmarról/Burmáról szóló 2018. február 26-i és 2018. december 10-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanácsnak a Mianmarral szembeni jelenlegi korlátozó intézkedések további tizenkét hónappal történő megújításáról szóló, 2020. április 23-i határozatára,
- tekintettel az Európai Unió és Mianmar közötti, 2020. október 14-én videokonferencián tartott hatodik emberi jogi párbeszédre,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (alelnök/főképviselő) Mianmarról szóló, 2021. február 1-jei nyilatkozatára,
- tekintettel az alelnök/főképviselő által az Európai Unió nevében 2021. február 2-án Mianmarról tett nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a főtitkár által közzétett, a konfliktusok során előforduló szexuális erőszakról szóló, 2018. március 23-i jelentésére (S/2018/250),
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Mianmarról és a rohindzsák muszlimok és más kisebbségek emberi jogi helyzetéről szóló jelentéseire,
- tekintettel az UNIFFM-nek a Mianmarban tapasztalható szexuális és nemi alapú erőszakról és az etnikai konfliktusok nemi szempontú hatásáról szóló, 2019. augusztus 22-i jelentésére (A/HRC/42/CRP.4),
- tekintettel az emberi jogok mianmari helyzetével foglalkozó különleges előadó, az Emberi Jogi Főbiztos Hivatala és az ILO felügyeleti mechanizmusa által készített jelentésekre,
- tekintettel a Nemzetközi Bíróságnak a népirtás büntetvények megelőzéséről és büntetéséről szóló egyezmény alkalmazása ügyében (Gambia kontra Mianmar ügy) hozandó ideiglenes intézkedések iránti, a Gambiai Köztársaság által benyújtott kérelemre vonatkozó, 2020. január 23-i végzésére,
- tekintettel az 1949. évi genfi egyezményekre és az azokhoz csatolt jegyzőkönyvekre,
- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. évi ENSZ-egyezményre és annak 1967. évi jegyzőkönyvére,

⁽¹⁾ HL C 419., 2015.12.16., 189. o.⁽²⁾ HL C 258. E, 2013.9.7., 79. o.⁽³⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 154. o.⁽⁴⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 120. o.⁽⁵⁾ HL C 101., 2018.3.16., 134. o.⁽⁶⁾ HL C 238., 2018.7.6., 112. o.⁽⁷⁾ HL C 337., 2018.9.20., 109. o.⁽⁸⁾ HL C 28., 2020.1.27., 80. o.⁽⁹⁾ HL C 433., 2019.12.23., 124. o.⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0018.

2021. február 11., csütörtök

- tekintettel a népirtás büntetvények megelőzéséről és büntetéséről szóló 1948. évi ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel az 1966-ban elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 25. cikkére,
 - tekintettel a Mianmarban lévő diplomáciai képviseleteknek a mianmari demokratikus átmenet támogatásáról, valamint a béke, az emberi jogok és az ország fejlődésének előmozdítására irányuló erőfeszítésekről tett, 2021. január 29-i közös nyilatkozatára,
 - tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselejének (alelnök/főképviselő) Mianmarról szóló 2021. február 1-jei nyilatkozatára,
 - tekintettel a G7-ek külügyminisztereinek Mianmarról szóló 2021. február 3-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának Mianmarról szóló 2021. február 5-i sajtónyilatkozatára,
 - tekintettel António Guterres ENSZ-főtitkár 2021. február 4-i sajtónyilatkozatára,
 - tekintettel a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (ASEAN) elnökének a Mianmari Szövetségi Köztársaságban bekövetkezett fejleményekről szóló, 2021. február 1-jei nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel az ENSZ mianmari különleges előadója, Tom Andrews nyilatkozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel 2021. február 1-jén a mianmari hadsereg – az ún. Tatmadaw – Mianmar alkotmányát egyértelműen megsértve letartóztatta Vin Mjint elnököt és Aung Szan Szú Csi államtanácsost, valamint a kormány vezető tagjait, államcsíny útján magához ragadta a hatalmat a kormányzás törvényhozó, bírói és végrehajtó ága felett, és egyéves szükségállapotot hirdetett ki;
- B. mivel az államcsínyre válaszul több mianmari városban tiltakozások törtek ki; mivel 2021. február 7-én Yangon városában mintegy 100 000 ember békés tüntetés keretében tiltakozott az államcsíny ellen; mivel 2021. február 1. óta mintegy 164 politikust, kormányzati tisztviselőt, civil társadalmi képviselőt, szerzetest és írórt tartóztattak le jogellenesen vagy helyeztek házi őrizetbe; mivel a folytatódó tiltakozásokra válaszul a hadsereg február 8-án hadiállapotot hirdetett az ország legnagyobb városaiban, éjszakai kijárási tilalmat rendelt el és betiltotta a több mint öt fős összejöveteleket;
- C. mivel a 2020. november 8-i mianmari parlamenti választásokat a Nemzeti Liga a Demokráciáért (NLD) párt nyerte meg, 396 képviselői helyet szerezve meg a 476-ból (vagyis az összes képviselői hely mintegy 83 %-át); mivel ez volt a közel 50 évig tartó katonai diktatúrát követő második vitatott választás, mivel a Tatmadaw által támogatott Szövetségi Szolidaritás és Fejlődés Pártja (USDP) csak 33 képviselői helyet szerzett; mivel az NLD tovább növelte szavazati részarányát a 2015-ös – Mianmarban 1990 óta első alkalommal kiírt – demokratikus választások óta, amikor az NLD 360, az USDP pedig 41 képviselői helyet nyert el; mivel a katonaság már az 1990-es választások elismerését is megtagadta, amelyeken az NLD a 492 helyből 392-t szerzett meg;
- D. mivel a demokratikus választásokon a részvételi arány következetesen 70 % körül mozgott, ami azt mutatja, hogy Mianmar népe támogatja a demokráciát;
- E. mivel az új parlament első ülésére épp az államcsíny napján került volna sor; mivel a katonai puccs a mianmari nép demokratikusan kifejezett akaratának semmibe vétele, és tükrözi a Tatmadaw azon szándékát, hogy ismét teljes ellenőrzést gyakoroljon Mianmar felett, ahogyan azt a katonai uralom alatt tette, amely 2012-ben csak hivatalosan ért véget, a valóságban sosem; mivel a Tatmadaw kijelentette, hogy a most kihirdetett egyéves szükségállapot után új választásokat tartanak, ami azt jelenti, hogy ebben az időszakban a parlamenti képviselet nem lesz biztosítva;
- F. mivel az államcsíny ellenére 2021. február 4-én 70 megválasztott parlamenti képviselő hivatali esküt tett, kötelezettséget vállalva arra, hogy a parlament továbbra is ellátja szerepét, és ők végrehajtják a nép képviselőiként rájuk ruházott megbízatást;

2021. február 11., csütörtök

- G. mivel a Tatmadaw – nyilvánvalóan tudatában alacsony lakossági támogatottságának – nem fogadta el a választási eredményeket, és kiterjedt választási csalásra hivatkozott, bizonyítékok felmutatása nélkül; mivel a mianmari választási bizottság és választási megfigyelők nem erősítették meg a Tatmadaw állításait; mivel a Tatmadaw és annak politikai szárnya, az USDP az elmúlt hetekben többször emlegetett választási szabálytalanságokat, és felszólította a mianmari nemzeti választási bizottságot, hogy avatkozzon be; mivel a hadsereg tüntetéseket szervez a katonaság támogatására; mivel becslések szerint a konfliktus sújtotta területeken élő etnikai kisebbségekhez tartozó 1,5 millió – zömmel rohindsza – szavazó nem vehetett részt a választásokon; mivel a mianmari állampolgársági törvény a rohindszákat a „nemzethez nem tartozó” vagy a „külföldi lakos” kategóriába sorolja, megfosztva őket állampolgárságtól;
- H. mivel ez az államcsíny egyértelműen sérti Mianmar 2008. évi alkotmányát; mivel a mianmari alkotmány előírja, hogy csak az elnök szüntetheti meg ténylegesen a polgári hatalomgyakorlást; mivel a 2021. február 1-jei katonai puccs ezért alkotmányellenes volt, mivel Vin Mjint elnököt jogellenesen tartóztatták le;
- I. mivel a Tatmadaw Mjint Szve tábornokot nevezte ki ideiglenes elnökké; mivel a legfőbb döntéshozó valószínűleg továbbra is a katonaság főparancsnoka, Min Aung Hlaing tábornok, aki a muszlim kisebbség üldözésében való részvétele miatt szerepel a nemzetközi szankciós listákon;
- J. mivel az államcsíny óta a Tatmadaw szigorúan korlátozta a civil társadalom mozgásterét, és súlyos korlátozásokat vezetett be a médiára vonatkozóan, beleértve az internet és a közösségimédia-platformok teljes lekapcsolását; mivel a Tatmadaw a nemzetközi megfigyelők szerint álhírekkel manipulálja az államcsíny lakosság körében kialakult megítélését; mivel a közösségi médiára vonatkozóan az egész országra kiterjedő korlátozásokat vezettek be, a televízió pedig kizárólag a hadsereg tulajdonában levő Myawaddy TV adását közvetíti;
- K. mivel a katonaság – már megszokott módszerét alkalmazva – különös vétségek elkövetésére vonatkozó vádak terjesztésével igyekszik megszabadulni a politikai riválisoktól és kritikusoktól; mivel Aung Szan Szú Csit letartóztatták, és később legalább 10 adóevő jogellenes behozatalával vádolták meg; mivel Vin Mjint elűzött elnököt 2021. február 1-jén letartóztatták a koronavírus-járványra vonatkozó veszélyhelyzeti szabályok megsértése miatt, azzal a váddal, hogy a tavalyi választási kampány során üdvözölt egy támogatótól zsúfolt autót; mivel – amennyiben bűnösnek találják őket – mind Aung Szan Szú Csi, mind Vin Mjint akár három évig terjedő börtönbüntetést is kaphat; mivel a bűnügyi nyilvántartásban való szereplés megakadályozhatja a közhivatalba való visszatérésüket;
- L. mivel mintegy 100 csoport csatlakozott a Polgári Engedetlenségi Mozgalomhoz, amely több ágazat mellett az orvosi ellátásban dolgozókat is sztrájkra szólította fel;
- M. mivel Mianmar történelmének hosszú ideje része a demokráciáért folytatott küzdelem és a katonai elnyomás; mivel a Nagy-Britanniától való függetlenség 1948-ban való kivívása óta – különösen az 1962–2015 közötti hosszú időszakban – a hadsereg szilárdan kézben tartotta a hatalmat, korlátozva a demokratikus fejlődést, beleértve a civil társadalmi szervezeteket is, korlátozva az emberi jogokat, bebörtönözve az ellenzéki aktivistákat, köztük az 1991-es Nobel-békedíjas Aung Szan Szú Csit, akit az 1989 és 2010 közötti időszak nagy részében házi őrizetben tartottak;
- N. mivel a jelenlegi alkotmány 2008-ban lépett hatályba, és mivel a választások előtt emberi jogi szervezetek aggályokat vetettek fel, mert az a parlamenti képviselői helyek 25 %-át a Tatmadaw-nak biztosítja, és így a hadseregnek lényegében vétőjogot biztosít az alkotmány bármilyen további módosítására tett kísérletek esetén, amelyekhez a szavazatok 75 %-a szükséges; mivel az alkotmány továbbá teljes körű ellenőrzési jogot biztosít a Tatmadaw számára a biztonsági erők, a rendőrség, valamint a belügyi, a védelmi és a határvédelmi minisztériumok felett;
- O. mivel sorozatos tiltakozásokat és belső harcokat követően a 2010-es évek elején úgy tűnt, hogy az országban végre fokozatos demokratikus nyitás veszi kezdetét, a polgári szabadságjogok bővülését és a demokrácia lassú fejlődését eredményezve, ami a 2015. évi általános választások és néhány időközi választás során vált láthatóvá, melyeket nagy arányban az ellenzéki NLD párt nyert meg;
- P. mivel annak ellenére, hogy az ország 2015 óta féldemokratikus és polgári kormánnyal rendelkezik, a mianmari helyzet továbbra is törékeny és feszült maradt, tekintettel arra, hogy a demokráciapárti erők és a Tatmadaw – jóllehet bizonyos gazdaságfejlesztési projektek és gazdasági reformok kérdésében nagyjából egyetértettek – alapvetően eltérő elképzelésekkel rendelkeztek az ország jövőjéről;

2021. február 11., csütörtök

- Q. mivel a 2010-es évek óta Mianmarban végbemenő demokratikus nyitást nagyrészt az ország gazdasági fejlődésének szükségessége motiválta, miután a katonai kormányzás és a kétségbeejtő emberi jogi helyzet következtében a nemzetközi közösség szigorú szankciókkal sújtotta az országot; mivel az óvatos demokratikus reformok eredményeként egyes nemzetközi szankciókat lassan mérsékeltek, ami lehetővé tette a gazdasági fejlődést, és kedvezett a mianmari lakosság nagy részének; mivel az államcsíny a demokratizálódási folyamattal szemben az államot privilegizálja, ami aláássa a „fegyver kivételével mindent”(EBA)-kedvezmények megadásának feltételeit és a szankciók mérséklését;
- R. mivel az emberi jogok megsértése, különösen a mianmari muzulmán kisebbség – kiváltképp a rohindzsák – sérelmére, amelyet a mianmari kormány nem ismert el országa egyik etnikai csoportjaként, tovább folytatódott a demokratikus nyitást követően is, és tragikus atrocitásokban tetőzött 2017-ben, amelyeket az ENSZ etnikai tisztogatásnak minősített, és amelyek következtében tömeges menekültáradat zúdult a szomszédos Bangladesre; mivel a rohindzsák kisebbséget a nemzetközi közösség számos felhívása ellenére a mai napig továbbra is üldözik Mianmarban;
- S. mivel a mianmari kormány nagyrészt figyelmen kívül hagyta a rohindzsák elleni etnikai tisztogatás leállítására és helyzetük javítására irányuló nemzetközi felhívásokat; mivel ennek következtében 2019 szeptemberében a Parlament végül felfüggesztette Mianmar akkori államtanácsosa és külügyminisztere, Aung Szan Szú Csi tagságát a Szaharov-díjasok közösségében, mert nem lépett fel az emberi jogok e jól dokumentált megsértései ellen; mivel azóta az emberi jogok megsértése miatt nemzetközi szankciókat vezettek be a hadsereg és jelenlegi főparancsnoka, Min Aung Hlaing tábornok és további személyek ellen;
- T. mivel Mianmarban számos etnikai csoport él, köztük a rohindzsák, a karen, a rakin, a san és a csin nép; mivel a belső konfliktusok az elmúlt évtizedekben tragikus módon több ezer emberéletet követeltek; mivel a Kayin államban történt közelmúltbeli összecsapások következtében csak 2020 decembere óta 4000 ember kényszerült elhagyni lakóhelyét; mivel az elmúlt években a hadsereg állítólag súlyos emberi jogi jogsértéseket és atrocitásokat követett el, többek között nemi erőszakot és háborús bűncselekményeket, ami arra ösztönözte a Nemzetközi Büntetőbíróságot, hogy vizsgálatot indítson, különös tekintettel a rohindzsák kisebbség helyzetére; mivel az IIFFMM szorgalmazta a Min Aung Hlaing tábornokkal szembeni nyomozást és büntetőeljárás alá vonását a Rakhajn állam északi részén elkövetett népirtás, valamint a Rakhajn, Kacsin és San államokban elkövetett emberiség elleni bűncselekmények és háborús bűncselekmények miatt;
- U. mivel a Nemzetközi Bíróság 2020. január 23-án a népirtásról szóló egyezményhez és a rohindzsákhoz kapcsolódó Gambia kontra Mianmar ügyben hozott végzése ideiglenes intézkedéseket mondott ki; mivel a Nemzetközi Bíróság előtt a mianmari kormány (amelynek védelmét Aung Szan Szú Csi vezette) a népirtásra vonatkozó állításokat félrevezetőnek és a helyzetről hiányos tényállást mutatónak nevezte; mivel a mianmari kormány több elnöki irányelv formájában korlátozott intézkedéseket tett az emberi jogok megsértése elleni küzdelem érdekében; mivel a kormánynak még módosítania kell vagy hatályon kívül kell helyeznie a rohindzsákkal szembeni hátrányos megkülönböztetést megkönnyítő kulcsfontosságú törvényeket, köztük az 1982-es állampolgársági törvényt is;
- V. mivel az EU következetesen felhívta a figyelmet arra, hogy az ilyen bűncselekményekért felelős személyeket el kell számoltatni, továbbá támogatta az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2018. szeptember 27-i ülésén és az ENSZ Közgyűlés Harmadik Bizottságában 2018. november 16-án elfogadott határozatokat; mivel a rohindzsák elleni támadásokat felügyelő legmagasabb rangú katonai szereplők hivatalukban maradnak, és részt vettek az államcsínyben; mivel a Parlament számos alkalommal elítélte az emberi jogok megsértését, valamint a rohindzsák lakosság elleni rendszeres és széles körű támadásokat;
- W. mivel 2013 óta az Európai Unió mind politikailag, mind pénzügyileg támogatta a mianmari demokratikus átalakulást, és hatalmas erőfeszítéseket tett az országban a béke, az emberi jogok és a fejlődés előmozdítása érdekében; mivel 2015 októberében az EU nemzetközi tanúként aláírta a nemzeti tűzszüneti megállapodást, amely tükrözi a békefolyamat támogatásában játszott kulcsfontosságú szerepét; mivel az EU a 2014–2020 közötti időszakban 688 millió eurót különített el Mianmar számára fejlesztési támogatásként; mivel Mianmar az EBA rendszer keretében kereskedelmi kedvezményekben részesül, amely vám- és kvótamentes hozzáférést tesz lehetővé az EU egységes piacához; mivel az EBA fokozott kötelezettségvállalással járó folyamata már 2018-ban elindult, a hangsúlyt elsősorban az emberi jogi egyezmények és a munkavállalói jogok tiszteletben tartására helyezve;
- X. mivel 2020. április 23-án a Tanács egy évvel, 2021. április 30-ig meghosszabbította a Mianmarral szembeni korlátozó intézkedéseket, beleértve arra a 14 magas rangú mianmari katonára, határőrre és rendőrségi tisztviselőre vonatkozó vagonbefagyasztást és utazási tilalmat, akik a rohindzsák népesség, a falvak etnikai kisebbsége, valamint civilek ellen

2021. február 11., csütörtök

Rakhajn, Kacsin és San államokban elkövetett emberi jogi jogsértésekért felelősek; mivel Min Aung Hlaing tábornokkal vagy a főparancsnok-helyettesével, Szó Vin tábornokkal szemben nem vezettek be korlátozó intézkedéseket;

- Y. mivel becslések szerint mintegy 600 000 rohindzsa maradt Rakhajn államban, ahol továbbra is diszkriminatív politikákat és gyakorlatokat alkalmaznak velük szemben, rendszeresen megsértik alapvető jogukat, önkényesen letartóztatják és túlszűfolt táborokban tartják fogva őket, akadályozzák mozgásszabadságukat, valamint szigorúan korlátozzák az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésüket;
- Z. mivel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) 350 millió USD értékű, koronavírussal kapcsolatos sürgősségi finanszírozást folyósított Mianmarnak az államcsínyt megelőző héten;
- AA. mivel a Tatmadaw és vezérkarának tagjai, akiket széles körben korruptnak tartanak, szervesen részt vesznek Mianmar gazdaságában, hiszen jelentős konglomerátumok tulajdonosai, ellenőrzik az ország értékes jádekö- és fakeskedelmét, irányításuk alatt tartanak olyan infrastruktúrákat, mint a kikötők és a gátak, valamint bankokat, biztosítótársaságokat, kórházakat, edzőtermeket és médiaorgánumokat üzemeltetnek; mivel a katonai puccs veszélyezteti a nemzetközi beruházásokban, turizmusban és pénzügyekben való folytatódó részvételét;
- AB. mivel az államcsínyt számos nemzetközi szereplő, például az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Japán, India, Ausztrália és Kanada is elítélte, kritizálta vagy aggályosnak találta; mivel az ASEAN elnöke nyilatkozatot adott ki, amelyben ösztönözte „a párbeszédet, a megbékélést és a normalitáshoz való visszatérést”; mivel 2021. február 5-én Joko Widodo indonéz elnök és Muhyiddin Yassin malajziai miniszterelnök külön ASEAN-találkozót hívott össze az ügy megvitatására;
- AC. mivel Guterres ENSZ-főtitkár az államcsínyt „teljességgel elfogadhatatlannak” nevezte; mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa sajtóközleményt adott ki, amelyben „mély aggodalmát” fejezte ki a mianmari katonai hatalomátvétel miatt, és az ország megválasztott vezetője, Aung Szan Szú Csi és Vin Mjint elnök azonnali szabadon bocsátására szólított fel; mivel Kína és Oroszország megakadályozta, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa határozottabb szöveget fogadjon el; mivel 2021. február 7-én az ENSZ Mianmarral foglalkozó különleges előadója, Tom Andrews nyilatkozatot tett közzé, amelyben – egyéb érdekelt felek mellett – sürgette az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát, hogy haladéktalanul hívjon össze rendkívüli ülést;
- AD. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság III. Tárgyalás-előkészítő Kollégiuma 2019. november 14-én úgy határozott, hogy engedélyezi a rohindzsák Mianmarból Bangladesbe történő kitoloncolásának bűncselekményként történő kivizsgálását; mivel az UNIFFM 2019. szeptember 16-i legutóbbi jelentése szerint a mianmari kormány fellépései a Rakhajn államban maradt rohindzsák elleni átfogó és módszeres támadás folytatását képezik, ami kimeríti az „üldözés és más, emberiesség elleni bűncselekmények” fogalmát;
- együttérzését és támogatását fejezi ki a mianmari nép felé a demokráciáért, a szabadságért és az emberi jogokért folytatott békés és legitim küzdelmében;
 - határozottan elítéli a Tatmadaw által – Min Aung Hlaing tábornok irányítása alatt – 2021. február 1-jén államcsínnal elkövetett katonai hatalomátvételt és felszólítja a Tatmadaw-t, hogy teljes mértékben tartsa tiszteletben a 2020. novemberi demokratikus választások eredményét, és annak érdekében, hogy ne sodorja veszélybe az elmúlt években elért valamennyi demokratikus előrelépést, haladéktalanul állítsa vissza a polgári kormányzást, vessen véget a szükségállapotnak, és tegye lehetővé valamennyi megválasztott parlamenti képviselő számára mandátumuk betöltését az alkotmányos rend és a demokratikus normák helyreállítása érdekében; felszólítja az EU-t és tagállamait, valamint a nemzetközi közösséget, hogy ne ismerjék el Mianmar katonai vezetését, többek között Min Aung Hlaing tábornokot, Szó Vin tábornokot és Mjint Szve ügyvivő elnököt, és ennek megfelelően lépjenek fel;
 - követeli, hogy azonnal és feltétel nélkül bocsássák szabadon Vin Mjint elnököt, Aung Szan Szú Csi államtanácsost és minden olyan személyt, akit jogellenesen tartóztattak le elcsalt választások, csalárd választási eredmények vagy egyéb érdemi alapot nélkülöző abszurd vádak ürügyén; emlékezteti a Tatmadaw-t, hogy az ilyen jellegű vádaskodások tovább csökkentik belföldi és nemzetközi hitelességét; hangsúlyozza, hogy a mianmari hadseregnek tisztáznia kell, hogy a letartóztatott személyeket milyen jogalappal tartják fogva, továbbá garantálnia kell jogaik maradéktalan tiszteletben tartását – a bántalmazással szembeni védelmet is beleértve –, valamint a választott ügyvédjükkel és családtagjaikkal való kapcsolattartás lehetőségét;

2021. február 11., csütörtök

4. elítéli, hogy az államcsínyt követően a Tatmadaw keményen lépett fel a független aktivistákkal, a médiával és a civil társadalmi szervezetekkel szemben; felszólít a kizárólag az eltérő vélemények kifejezése miatt letartóztatott civil társadalmi aktivisták, szerzetesek és újságírók azonnali szabadon bocsátására, és kitart amellett, hogy nem szabad akadályozni az e törvénytelen államcsíny elleni békés tiltakozáshoz való jogukat, és hogy a polgári személyeket semmilyen formában nem szabad megtorlásnak alávetni;
5. üdvözlöi a Mianmarban 2020. november 8-án tartott második demokratikus általános választások megszervezését, és felszólítja az összes érintett felet, hogy szigorúan tartsák tiszteletben a mianmari nép akaratát; sürgeti az összes felet, hogy kezdjék újra Mianmarban a demokratikus átmenet folyamatát; ragaszkodik ahhoz, hogy haladéktalanul hívják össze az államszövetség parlamentjének mindkét házát annak beiktatása és az ország legmagasabb vezetői – köztük az elnök, az alelnökök és az új polgári kormány – teljes mértékben átlátható és demokratikus módon történő kinevezése érdekében; megismétli az alelnök/főképviselő felajánlását, amely szerint az Európai Unió kész támogatni az összes olyan kulcsfontosságú érdekelt féllel folytatott párbeszédet, akik jóhiszeműen kívánják megoldani a helyzetet és vissza kívánják állítani az alkotmányos rendet Mianmarban;
6. felhívja a Tatmadaw-t, hogy tartsa tiszteletben a 2020. november 8-i általános választások eredményét, haladéktalanul vessen véget a szükségállapotnak, és adja át a hatalmat a megválasztott polgári hatóságoknak; emlékeztet arra, hogy a választási szabálytalanságokra vonatkozó állításokat bizonyítékokkal kell alátámasztani és a megfelelő demokratikus csatornákon keresztül kell kivizsgálni, teljes mértékben tiszteletben tartva a legitim hatóságok döntését; úgy véli, hogy a Tatmadaw által 2021. február 3-án kinevezett jelenlegi nemzeti választási bizottság illegitim és alkalmatlan a múltbeli és jövőbeli választási eredmények hitelesítésére; kitart amellett, hogy haladéktalanul vissza kell állítani az előző nemzeti választási bizottságot;
7. sürgeti a mianmari hadsereget és a Vin Mjint elnök alatt jogszerűen megválasztott mianmari kormányt, hogy a tényleges demokráciának és a Mianmarban élő összes nép jólétének biztosítása érdekében kezdeményezze egy új alkotmány szabad és tisztességes eljárással történő kidolgozását és végrehajtását, szavatolva különösen valamennyi mianmari etnikai csoport, köztük a rohindszák elismerését és képviselését, és mindenki számára biztonságot, szabadságot, harmóniát és békét garantálva;
8. határozottan bírálja a polgári és emberi jogok, valamint a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságának korlátozását, és ennek fényében határozottan elítéli a tömegtájékoztató szabadságának az internet lekapcsolása, valamint a közösségimédia-platformok, például a Facebook és a Twitter korlátozása és blokkolása révén történő akadályozását is;
9. hangsúlyozza, hogy a telekommunikációs csatornák lekapcsolása a jelenlegi Covid19-világjárvány mellett további fenyegetést jelent a lakosságra nézve, csakúgy, mint a fegyveres csoportok részvételével zajló, folyamatban lévő belső konfliktus, amely az ország több részében veszélyezteti a polgári lakosságot; hangsúlyozza ezért, hogy haladéktalanul vissza kell állítani a teljes körű telefon- és internetszolgáltatást;
10. felhívja a figyelmet az alelnök/főképviselő nyilatkozatára, amely szerint az Európai Unió elvárja, hogy mind Mianmar, mind az uniós tagállamok polgárainak biztonsága mindenkor biztosítva legyen, és az EU minden rendelkezésére álló lehetőséget meg fog vizsgálni a demokrácia érvényre juttatása érdekében;
11. elismerését fejezi ki a mianmari népnek, amely évtizedeken át élt katonai uralom alatt, és annak ellenére, hogy a demokratikus szabadságjogokat csak korlátozott mértékben élvezhette, továbbra is küzd egy demokratikus Mianmarért, és figyelemreméltó módon közel 70 %-os arányban vett részt a 2020-as választásokon, ami egyértelműen jelzi az ország polgárainak azon kívánságát, hogy részt vegyenek országuk demokratikus kormányzásában;
12. megismétli, hogy határozottan támogatja a civil társadalom és a demokrácia mianmari szószólóit, és felhívja az EU-t és intézményeit, hogy a jelenlegi katonai kormány által bevezetett jelenlegi és esetlegesen a jövőben is folytatódó korlátozások ellenére folytassák a civil társadalom támogatására irányuló erőfeszítéseket;
13. ismét kifejezi azon alapvető meggyőződését, hogy a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása alapvető fontosságú a fenntartható és valóban inkluzív gazdasági növekedés és jólét eléréséhez;
14. megismétli, hogy Aung Szan Szú Csi továbbra is jelképe a mianmari nép igazságosabb és demokratikusabb jövővel kapcsolatos törekvéseinek és ambícióinak annak ellenére, hogy nem ítélte el megfelelően a mianmari kisebbségekkel szemben elkövetett emberi jogi jogsértéseket;
15. aggodalmát fejezi ki a mianmari Tatmadaw által terjesztett, növekvő mennyiségű meghamisított és manipulált információ miatt, és aggasztó tendenciának tartja az ilyen „álhírek” Mianmarban való növekvő jelenlétét;

2021. február 11., csütörtök

16. emlékeztet arra, hogy Mianmarnak teljesítenie kell a demokratikus elvekkel és az emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségeit és kötelezettségvállalásait, amelyek a „fegyver kivételével minden” rendszer alapvető elemét képezik; sürgeti a Bizottságot, hogy az általános preferenciarendszerről szóló rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján indítson vizsgálatot azzal a céllal, hogy felfüggeszse azokat a kereskedelmi kedvezményeket, amelyeket Mianmar, és különösen a katonai vezetés tagjainak vállalatai élveznek bizonyos ágazatokban, valamint tájékoztassa megfelelően a Parlamentet a meghozandó intézkedésekről; sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy gyakoroljanak nagyobb nyomást a Tatmadaw-ra, és tegyenek meg minden tőlük telhető intézkedést a megválasztott hatóságok újbóli hatalomra juttatása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy – fenntartva azt a lehetőséget, hogy a puccsért felelős személyekkel szemben intézkedéseket, így szankciókat dolgoz ki – készítsen elő fokozatosan beiktatható büntetőintézkedéseket a meglévő jogsértésekre és az esetleges további jogsértésekre való megfelelő reagálás érdekében, szem előtt tartva ugyanakkor a korábban biztosított kereskedelmi kedvezményeknek a civil társadalomra és a civil gazdaságra gyakorolt pozitív hatásait;

17. sürgeti a Bizottságot, hogy mihamarabb bocsásson ki tájékoztató anyagokat az uniós székhelyű vállalkozások számára, figyelmeztetve őket a mianmari hadsereggel folytatott üzleti tevékenység emberi jogi, a jó hírnévvel kapcsolatos és jogi kockázataira; nyomatékosan kéri az uniós székhelyű vállalkozásokat, hogy végezzenek alapos emberi jogi átvilágítást, és biztosítsák, hogy ne legyenek kapcsolataik sem a mianmari biztonsági erőkkel, sem pedig azok egyes tagjaival vagy a tulajdonukban lévő vagy általuk ellenőrzött szervezetekkel, és ne járuljanak hozzá sem közvetlenül, sem közvetve a hadsereg demokráciával és emberi jogokkal szembeni kemény fellépéséhez; felszólítja az uniós székhelyű vállalkozásokat – az anyavállalatokat és leányvállalataikat egyaránt –, hogy sürgősen vizsgálják felül mianmari üzleti viszonyaikat, és függeszék fel minden kapcsolatukat a katonasághoz kapcsolódó vállalatokkal; rámutat, hogy jelenleg folyik a vállalati átvilágításról szóló uniós jogszabályok elfogadása, amelyek emberi jogi átvilágítási kötelezettségeket írnak elő az uniós vállalatok és az egységes piacon működő vállalatok számára, biztosítva, hogy az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog Mianmarban való megsértéséhez hozzájáruló vagy ezzel összefüggésbe hozható vállalatok elszámoltathatók legyenek a nemzeti joggal összhangban;

18. felhívja az uniós intézményeket és más nemzetközi pénzügyi szervezeteket, hogy alaposan vizsgálják meg a Tatmadaw és tagjai pénzügyi tevékenységeit, és részletesen ismertessék, hogy milyen megfelelő intézkedéseket lehetne hozni abban az esetben, ha a mianmari helyzet nem javul, vagy akár tovább romlik;

19. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy mozdítsanak elő nemzetközi konszenzust annak megakadályozása érdekében, hogy Mianmar jogellenesen engedély nélküli árukat exportáljon a hadsereg hasznára, valamint vessenek véget jogellenes áruk termelésének, különösen természeti erőforrások – például fa – jogellenes kitermelésének;

20. felszólítja a Tanácsot, hogy vizsgálja felül és lehetőség szerint módosítsa a Mianmarral szembeni uniós fegyverembargót annak biztosítása érdekében, hogy az embargó hatálya kiterjedjen minden olyan hírszerzési eszközre és kettős felhasználású termékre, amelyeket a katonaság a jogok és az eltérő vélemények elleni fellépése során felhasználhat;

21. felszólítja az EU-t, hogy folytassa az ország polgárait segítő programokat, és a jelenlegi válság fényében szükség esetén fokozza a támogatást, beleértve a humanitárius segítségnyújtást és a demokrácia támogatására irányuló kezdeményezéseket; üdvözli Ausztria, Finnország, Franciaország, Németország, Hollandia és Lengyelország 2020. július 1-jei döntését, amely felfüggeszti Mianmar 98 millió USD összegű adósságának visszafizetését annak érdekében, hogy segítse az országot a Covid19-világjárvány súlyos hatásainak kezelésében; sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a fejlesztési segélyeket ne a mianmari kormányzati csatornákon keresztül folyósítsák, amelyek jelenleg a Tatmadaw kezében vannak;

22. véleménye szerint szükség esetén az ASEAN a nemzetközi közösség által Mianmarnak nyújtott támogatás egyik csatornájaként szolgálhat, ahogy ez a Nargis ciklon 2008-as pusztítását követően is történt; ösztönzi továbbá az ASEAN-t, hogy a jelenlegi mianmari válságban vállalja az aktív közvetítő szerepét; úgy véli, hogy a választási megfigyelő missziók hatékony eszközt jelenthetnek az ASEAN számára a demokratikus rend megszilárdításához az ASEAN tagországokban, mert növelik a választási folyamatok legitimitását;

23. felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy szorososan működjön együtt a hasonlóan gondolkodó partnerekkel, például az Egyesült Államokkal, az Egyesült Királysággal, Japánnal, Indiával, Ausztráliával, Kanadával és különösen az ASEAN tagállamaival, dolgozzon együtt velük és egységesítse az álláspontokat és kezdeményezéseket a mianmari polgári kormány mielőbbi helyreállítása érdekében;

24. kéri azonnali és akadálymentes hozzáférés biztosítását a nemzetközi humanitárius megfigyelők – köztük az EU emberi jogi különleges képviselője, az ENSZ mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadója és az Emberi Jogi Tanács különleges eljárásai – számára Mianmar teljes területén; üdvözli az EU, az ENSZ és más nemzetközi szervezetek közötti szoros együttműködést Mianmarral kapcsolatban;

2021. február 11., csütörtök

25. üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának nyilatkozatát, amelyben felszólít valamennyi fogva tartott azonnali szabadon bocsátására; felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy a lehető leghamarabb fogadjon el határozatot, amelyben elítéli a Tatmadaw által elkövetett államcsínyt, és egyértelmű, kötelező erejű és végrehajtható következményeket szabjon ki arra az esetre, ha a Tatmadaw továbbra is megsérti a demokratikus folyamatokat;
26. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának következő ülészakán támogassák egy Mianmarról szóló határozat elfogadását;
27. felszólítja továbbá Kínát és Oroszországot, hogy aktívan vegyenek részt a nemzetközi diplomáciában és az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagjaiként tegyenek eleget kötelességüknek, valamint elvárja, hogy játsszanak konstruktív szerepet a mianmari helyzet vizsgálatában;
28. üdvözli Antonio Guterres ENSZ-főtitkár határozott szavait a mianmari katonaság fellépésével kapcsolatban, valamint az ASEAN elnökének „Fejlemények a Mianmari Szövetségi Köztársaságban” című nyilatkozatát, amely hangsúlyozta „a demokrácia elveihez, a jogállamisághoz és a jó kormányzáshoz, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásához és védelméhez való ragaszkodás” fontosságát;
29. emlékeztet Mianmar többnemzetiségű mivoltára, és sürgeti a Tatmadaw-t, hogy teljes mértékben tartsa tiszteletben az egyes etnikumok elidegeníthetetlen jogait, és hangsúlyozza, hogy az Európai Unió továbbra is szorosan nyomon fogja követni a katonai vezetés fellépéseit a kisebbségekkel, különösen a rohindzsákkal szemben, akik már eddig is sok kegyetlenkedést szenvedtek el; e tekintetben háláját és tiszteletét fejezi ki a bangladesi kormány és nép felé, akik szívesen fogadták a MianmARBól érkező közel egymillió rohindzsa menekültet, és továbbra is menedéket nyújtanak számukra; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy végső soron Mianmar viseli a felelősséget e menekültekért, és biztosítania kell a Mianmarba való biztonságos, humánus és rendezett hazaszállításukat és visszaüllesztésüket; szorgalmazza, hogy a humanitárius segítség hiánytalanul és akadálytalanul jusson el Mianmarba;
30. ismételtelen határozottan elítéli valamennyi múltbeli és jelenlegi emberi jogi jogsértést, valamint a módszeres és széles körű támadásokat, többek között gyilkosságokat, zaklatást, nemi erőszakot és a tulajdon megsemmisítését, amelyek az UNIFFM és az ENSZ emberi jogi főbiztosának adatai szerint népiirtásnak, háborús bűncselekménynek és a rohindzsákkal szemben a fegyveres erők által elkövetett, emberiesség elleni bűncselekményeknek minősülnek; hangsúlyozza, hogy a Tatmadaw folyamatosan elmulasztotta a nemzetközi emberi jogi normák és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartását;
31. üdvözli, hogy az EU Külügyek Tanácsa meghosszabbította a 2018-as szankciókat és kiterjesztette azokat a Tatmadaw katonai személyzete és tisztjei, illetve a határőrség és rendőrség azon tagjai ellen, akik a rohindzsa lakosság elleni súlyos emberi jogi jogsértésekért felelősek, és elvárja, hogy e személyeket a szankciórendszer keretében folyamatos felülvizsgálat alá helyezték;
32. újra kijelenti, hogy támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyészenek azon döntését, hogy előzetes vizsgálatot indít a rohindzsa lakosság ellen elkövetett bűncselekmények ügyében, valamint minden olyan megfelelő kezdeményezést, amely hozzájárul az atrocitásokért felelős személyek, köztük Min Aung Hlaing tábornok és Szó Vin tábornok felelősségre vonásához;
33. sürgeti a Tanácsot, hogy a korlátozó intézkedések jelenlegi rendszerét módosítva építse be a demokrácia megsértésének szankcionálását, és a célzott szankciókat terjessze ki a mianmari hadsereg teljes vezérkarára, így az államcsínyben részt vevő valamennyi személyre, illetve az államcsínyben részt vevők közvetlen tulajdonában lévő jogi személyekre;
34. határozottan üdvözli, hogy az EU vezető szerepet játszott az ENSZ Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmusának létrehozásában, amelynek célja a Mianmarban 2011 óta elkövetett, rendkívül súlyos nemzetközi bűncselekményekkel és erőszakos cselekedetekkel kapcsolatos bizonyítékok összegyűjtése, megerősítése, megőrzése és elemzése; sürgeti Mianmart, hogy működjön együtt az elszámoltathatóság biztosítására irányuló nemzetközi törekvésekkel, többek között végre korlátozás nélkül belépést biztosítva az országba az ENSZ Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmusa (IIMM) számára; felszólítja az EU-t, az uniós tagállamokat és a nemzetközi közösséget annak biztosítására, hogy a Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmus megfelelő – többek között pénzügyi – támogatással rendelkezzen megfizetésének teljesítéséhez;
35. felszólítja az alelnököt/főképviselet és a tagállamokat, hogy szorosan kövessék nyomon a mianmari helyzetet, és felkéri az alelnököt/főképviselet, hogy rendszeresen tegyen jelentést a Parlament Külügyi Bizottságának, biztosítva a megfelelő parlamenti párbeszédet ezzel a fontos és aggasztó helyzettel kapcsolatban;
36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Mianmar legitím elnökének és kormányának, a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviseletjének, a Bizottságnak, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Japán, India, Ausztrália, Kanada és az ASEAN tagállamai kormányainak és parlamentjeinek, az ASEAN főtitkárának, az ASEAN emberi jogokkal foglalkozó kormányközi bizottságának, az ENSZ mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadójának, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, a mianmari országgyűlésnek (Pyidaungsu Hluttaw), valamint Mianmar elnökének, államtanácsosának és hadseregének.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0055

Ruanda, Paul Rusesabagina ügye**Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása Ruandáról, Paul Rusesabagina ügyéről (2021/2543(RSP))**

(2021/C 465/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Ruandáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Chartájára,
 - tekintettel az Afrikában a tisztességes eljáráshoz és a jogi segítséghez való jogra vonatkozó elvekre és iránymutatásokra,
 - tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, amelyet Ruanda 1975-ben ratifikált,
 - tekintettel az ENSZ fogvatartottakkal való bánásmódra vonatkozó, 2015-ben felülvizsgált minimumszabályaira (Nelson Mandela-szabályok),
 - tekintettel az afrikai börtönkörülményekről szóló kampalmai nyilatkozatra,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (OHCHR) Ruanda és az Egyesült Arab Emírségek kormányának címzett, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemmel foglalkozó különleges ENSZ-előadó, az ENSZ önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoportja, az erőszakos eltűnésekkel és nem önkéntes eltűnésekkel foglalkozó munkacsoport, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges ENSZ-előadó megbízatásáról szóló, 2020. szeptember 30-i leveleire,
 - tekintettel a Cotonoui Megállapodásra,
 - tekintettel Ruanda egyetemes emberi jogi helyzetértékelésének az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2021. január 25-i, Genfben tartott ülésén ismertetett eredményére,
 - tekintettel az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2020–2024 közötti időszakra szóló uniós cselekvési tervre,
 - tekintettel a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. évi bécsi egyezményre,
 - tekintettel a Human Rights Watch által 2020. szeptember 10-én kiadott, „Ruanda: Rusesabaginat erőszakosan eltűntették” című nyilatkozatra;
 - tekintettel a Human Rights Watch által 2021. február 1-jén kiadott, „ENSZ: Az országok figyelmeztetnek a ruandai jogsértésekre” című nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az 1994-es ruandai népirtást követően bevezetett szigorú médiatörvények Paul Kagame elnök alatt továbbra is kedvezőtlenül hatnak a véleménynyilvánítás szabadságára; mivel a kormány politikai indíttatású perek során letartóztatta, fogva tartotta és büntetőeljárás alá vonta a kormányt bírálókat és ellenzőket Ruandában, míg a Ruandán kívül tartózkodó egyéb személyeket ismételtlen megfenyegette, akik közül néhányat fizikai támadás is ért, sőt egyeseket meg is ölték;

2021. február 11., csütörtök

- B. mivel Ruandában a szabadság globális szintje 22/100 pontot ⁽¹⁾ kapott, és az ország „nem tekinthető szabadnak”; mivel a ruandai transznacionális elnyomás a taktika, a célpontok és a földrajzi hatókör tekintetében rendkívül széles körű, és amelynek részét képezik a digitális fenyegetések, a kémprogram-támadások, a családtagok megfélemlítése és zaklatása, a mobilitás ellenőrzése, a kiadatás és a gyilkosságok is; mivel 2014 óta a kormány legalább hét országban fizikailag is célba vette a ruandaiakat;
- C. mivel a tuszikkal szemben Ruandában elkövetett népirtás – amely 800 000 és egymillió közötti áldozatot követelt, akiket iszonyatos körülmények között mészároltak le pusztán azért, mert tuszinak születtek, mellette lemészárolva azokat a hutukat is, akik szembeszegültek a kivégzésekkel – továbbra is meghatározó súllyal nehezedik az országra és az egész régióra;
- D. mivel az 1994. évi ruandai népirtás és polgárháború továbbra is negatívan hat a térség stabilitására;
- E. mivel 2020. augusztus 31-én Kigaliban letartóztatták a Paul Kagame elnököt és a hatalmon lévő Ruandai Hazafias Front (RPF) kormányát nyíltan bíráló Paul Rusesabagina belga állampolgárt és egyesült államokbeli lakost, 13 különböző váddal, többek között terrorizmus finanszírozásával, fegyveres rablással, emberrablással, gyűjtogatással, gyilkossági kísérlettel, testi sértéssel és személy elleni erőszakkal vádolva; mivel e vádak közül négyet ejtettek, és a fennmaradó vádak a Nyaruguru körzetében 2018 júniusában és Nyamagabe körzetében 2018 decemberében bekövetkezett eseményekkel kapcsolatosak;
- F. mivel Paul Rusesabagina volt Kigaliban a „des Milles Collines” szálloda ügyvezető igazgatója az 1994-es népirtás alatt, a szállodában menedéket és védelmet nyújtott az öldöklések elől menekülő 1 268 tuszi és mérsékelt hutu számára; mivel Paul Rusesabagina nemzetközileg elismert emberi jogi aktivista, akinek történetét a *Hotel Ruanda* című filmből is ismerhetjük; mivel dicséretes tetteért 2005-ben megkapta a szabadságért járó elnöki érmet;
- G. mivel Rusesabagina 2006-ban létrehozta a PDR-Ihumure politikai pártot, és jelenleg a PDR-Ihumure pártot is magában foglaló koalíció, a Demokratikus Változásért Mozgalom (MRDC) elnöke; mivel a PDR-Ihumure fegyveres szárnya, a Nemzeti Felszabadítási Front (FLN) vállalt felelősséget a 2018-ban elkövetett fegyveres támadássorozatért;
- H. mivel 2020. augusztus 27-én Rusesabaginat Dubaiból bizonytalan körülmények között erőszakosan Kigaliba hurcolták, és csak 2020. augusztus 31-én bukkant fel újra a Ruandai Nyomozóhivatal (RIB) központjában; mivel a ruandai bíróság azt állította, hogy Rusesabaginat a kigali nemzetközi repülőtéren tartóztatták le, ami ellentmond a rendőrség egy korábbi beszámolójának, amely szerint letartóztatására „nemzetközi együttműködés” keretében került sor; mivel az Egyesült Arab Emírségek hatóságai tagadják, hogy bármilyen módon részt vettek volna Rusesabagina átadásában és azt követő letartóztatásában; mivel egy gyanúsított büntetőeljárás alá vonás céljából történő jogszerű fogva tartását és egyik országból a másikba történő átszállítását egy független bíróság által felügyelt kiadatási eljárás útján kell végrehajtani;
- I. mivel Rusesabaginatól megtagadták a tetszése szerinti jogi tanácsadáshoz való hozzáférést; mivel a Rusesabagina védelmében eljáró nemzetközi ügyvédektől továbbra is megtagadják a képviseléséhez szükséges engedélyeket;
- J. mivel Rusesabagina vádiratát, ügyiratát és a védelmének előkészítéséhez szükséges egyéb dokumentumokat 2020. december 23-án a Mageragere-börtön igazgatója elkobozta; mivel a börtönigazgatót 2021. február 8-án letartóztatták; mivel Rusesabagina és 19 másik, terrorszervezetekhez fűződő kapcsolatokkal vádolt személy perét 2021. február 17-re halasztották; mivel a halasztás hivatalos indoka az volt, hogy a ruandai kormány a Covid19-cel kapcsolatos korlátozások miatt nem tud találkozni saját jogi képviselőjével;
- K. mivel Rusesabagina családját rendkívüli aggodalommal tölti el egészségi állapota, mivel ráktúlélő, és szív- és érrendszeri rendellenességben szenved, amelyre receptköteles gyógyszert szed; mivel a családja által a ruandai belga nagykövetség diplomáciai csomagjában küldött gyógyszert a jelentések szerint soha nem adták be Rusesabaginának; mivel egy ruandai orvos által felírt gyógyszert kap, és nem lehet tudni, hogy az mit tartalmaz;

⁽¹⁾ A Freedom House 2020. évi „Freedom in the World” című jelentése szerint.

2021. február 11., csütörtök

1. elutasítja Paul Rusesabagina erőszakos eltüntetését, illegális kiadatását és teljes elkülönítéssel járó fogva tartását;
2. hangsúlyozza, hogy Rusesabagina 2020. augusztus 27. és 31. között történt erőszakos eltüntetése sérti Ruandának a politikai és polgári jogok nemzetközi egyezségokmányában (6. és 9. cikk), a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményben (2. és 16. cikk) és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában (9. cikk) foglalt kötelezettségeit;
3. emlékeztet arra, hogy bármely gyanúsított másik országba történő kiadatására csak független kiadatási eljárás keretében kerülhet sor a kiadatási kérelem jogszerűségének garantálása és annak biztosítása érdekében, hogy a gyanúsított tisztességes eljáráshoz való joga teljes mértékben biztosított legyen a kérelmező országban;
4. kifogásolja, hogy a ruandai hatóságok az eltérő vélemények elfojtására korlátozzák az alapvető jogokat és szabadságokat, valamint önkényesen alkalmazzák az előzetes letartóztatást, anélkül, hogy Rusesabagina számára biztosítanák a tisztességes eljáráshoz szükséges minimális garanciákat, vagy lehetővé tennék számára a családjával való rendszeres kapcsolattartást;
5. felszólítja a ruandai hatóságokat, hogy nyújtsanak be teljes körű és hiteles beszámolót Rusesabagina úr elfogásának és Kigaliba történő elhurcolásának módjáról; felszólít Rusesabagina elhurcolásának és letartóztatásának nemzetközi, független, átlátható és hiteles kivizsgálására;
6. mély aggodalmának ad hangot Rusesabagina jogainak megsértése miatt; sürgeti a ruandai hatóságokat, hogy engedélyezzék Rusesabagina számára, hogy ügyében a nemzetközi emberi jogi normákat alkalmazó illetékes, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános meghallgatást tartson; emlékezteti a ruandai kormányt, hogy kötelezettséget vállalt az alapvető szabadságok garantálására, ideértve az igazságszolgáltatáshoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, ahogyan arról az Afrikai Charta és más nemzetközi és regionális emberi jogi eszközök is rendelkeznek, többek között a Cotonoui Megállapodás, és különösen annak 8. és 96. cikke; felszólítja a ruandai bíróságokat, hogy biztosítsák Rusesabagina fellebbezésének gyors és tisztességes elbírálását, a ruandai és a nemzetközi jog szerinti normáknak megfelelően;
7. kéri, hogy biztosítsák Rusesabagina számára, hogy bizalmasan konzultálhasson az általa választott jogi képviselővel, valamint rendszeres és biztonságos kapcsolatot tarthasson családjával; emlékezteti a ruandai hatóságokat, hogy Rusesabaginának letartóztatása jogszerűségének vitatása érdekében joga van a vádirathoz, ügyiratához és egyéb dokumentumaihoz teljes mértékben hozzáférni; emlékeztet az ártatlanság vélelmének jogi alapelveire;
8. mély aggodalmának ad hangot Rusesabagina egészségi állapota miatt, különösen azért, mert élete komoly veszélybe kerülhet a Covid19-vírusnak való kitettség miatt; felszólítja a ruandai kormányt, hogy minden körülmények között garantálja Rusesabagina testi és lelki épségét, és tegye lehetővé számára, hogy szokásos gyógyszereit szedhesse; felszólítja a ruandai kormányt, hogy a belga külügyminiszter 2021. február 4-i kérésének megfelelően tegye lehetővé, hogy Rusesabagina egészségi állapotát egy orvos Belgiumban követhesse nyomon; felszólítja a ruandai kormányt, hogy továbbra is biztosítsa, hogy valamennyi fogvatartott megfelelő egészségügyi ellátásban részesüljön;
9. elítéli a politikai indíttatású pereket, a politikai ellenfelek üldözését és a perek végeredményének prejudikálását; sürgeti a ruandai hatóságokat, hogy biztosítsák a közigazgatási, a jogalkotási és az igazságszolgáltatási hatáskörök szétválasztását, és különösen az igazságszolgáltatás függetlenségét; felszólítja Ruandát, hogy nyissa meg politikai szféráját és javítson emberi jogi megítélésén; elvárja Ruandától, hogy hajtsa végre az Emberi Jogi Tanács 2021. január 25-i genfi ülészakán az ország egyetemes emberi jogi helyzetértékelésében megfogalmazott ajánlásokat;
10. felhívja Ruanda kormányát, hogy tartsa tiszteletben és teljes mértékben támogassa a tiltakozáshoz, a szólás- és gyülekezési jogot, az egyesülési és gyülekezési jogot, és ne kísérelje meg a jogok korlátozását;
11. felszólítja a ruandai kormányt, hogy ratifikálja a minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt és a Római Statútumot annak érdekében, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság tagjává válhasson; sürgeti Ruandát, hogy tegye lehetővé az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés megelőzésével foglalkozó albizottságának látogatásai folytatását; felhívja a ruandai hatóságokat, hogy sürgősen végezzék el annak a nyilatkozatnak a felülvizsgálatát, amely magánszemélyek és nem kormányzati szervezetek számára lehetővé teszi, hogy panaszt nyújtsanak be az Afrikai Emberi Jogi és Népjogi Bírósághoz, és hogy állítsák vissza és vezessék be újra ezt a nyilatkozatot;
12. felhívja az Európai Uniót, hogy tegyen azonnali lépéseket Rusesabagina letartóztatása és pere jogszerűségének kivizsgálására, valamint arra, hogy az uniós polgárként őt megillető jogokat az eljárás valamennyi szakaszában tiszteletben tartsák; felhívja az EU Ruanda melletti képviselőit, valamint a tagállamok diplomáciai képviselőit, különösen Belgium ruandai nagykövetségét, hogy kövessék nyomon Rusesabagina perét, látogassák meg Rusesabaginát a börtönben, és vessék fel ügyét a ruandai hatóságokkal folytatott megbeszélések során;

2021. február 11., csütörtök

13. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, hogy a legmagasabb szinten erősítsék meg a Ruandával folytatott emberi jogi párbeszédet annak biztosítása érdekében, hogy az ország teljesítse kétoldalú és nemzetközi kötelezettségvállalásait; hangsúlyozza, hogy a Ruandában folyó nemzetközi fejlesztési munkával összefüggésben sokkal nagyobb hangsúlyt kell fektetni az emberi jogokra, a jogállamiságra, valamint az átlátható és reagálni képes kormányzásra;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, az ENSZ főtitkárának, az Afrikai Unió intézményeinek, a Kelet-afrikai Közösségnek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek, a Pánafrikai Parlamentnek, Paul Rusesabagina védőinek, valamint Ruanda elnökének és parlamentjének.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0056

A kazahsztáni emberi jogi helyzet

Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a kazahsztáni emberi jogi helyzetről (2021/2544(RSP))

(2021/C 465/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kazahsztáni emberi jogi helyzetről szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾ és a Kazahsztánról szóló korábbi állásfoglalásaira, többek között a 2013. április 18-i ⁽²⁾, 2012. március 15-i ⁽³⁾ és 2009. szeptember 17-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Kazah Köztársaság között létrejött, 2015. december 21-én Aszتانában aláírt megerősített partnerségi és együttműködési megállapodásra, amely 2020. március 1-jén lépett hatályba, miután azt valamennyi tagállam megerősítette,
 - tekintettel a Közép-Ázsiára vonatkozó új uniós stratégiáról szóló, 2019. június 17-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az EU emberi jogokról és a demokráciáról szóló 2019. évi éves jelentése Kazahsztánra vonatkozó országjelentésére,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, és az ENSZ kínzás elleni egyezményére,
 - tekintettel az EU–Kazahsztán Együttműködési Tanács 2020. január 20-i 17. ülésére, az EU–Kazahsztán emberi jogi párbeszéd 2020. november 26–27-én tartott 12. ülésére, valamint az EU–Kazahsztán Együttműködési Bizottság 2020. szeptember 25-i 18. ülésére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Kazahsztánnal foglalkozó 2020. március 12-i egyetemes időszakos felülvizsgálatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának Második Fakultatív Jegyzőkönyvére,
 - tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének a kazahsztáni emberi jogi nem kormányzati szervezetekre nehezedő növekvő nyomásról szóló 2021. február 1-jei, a kazahsztáni parlamenti választásokról szóló 2021. január 11-i, valamint a halálbüntetés eltörlésére irányuló lépésekről szóló 2021. január 7-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) kazahsztáni választásokkal kapcsolatos előzetes megállapításairól és következtetéseiről szóló 2021. január 10-i nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikke (5) bekezdésére és 132. cikke (4) bekezdésére,
- A. mivel az elmúlt hetekben a kazahsztáni emberi jogi helyzet aggasztó romlása és a civil társadalmi szervezetekkel szembeni fellépés tapasztalható a véleménynyilvánítás, a békés gyülekezés és az egyesülés szabadságához való jog durva korlátozása mellett; mivel a Kazahsztánban működő civil társadalmi és emberi jogi szervezetek egyre nagyobb nyomásnak és szankcióknak vannak kitéve az ország hatóságai részéről, ami akadályozza a reformtörekvéseket és korlátozza a civil társadalom alapvető munkáját;
- B. mivel 2015. december 21-én az Európai Unió és Kazahsztán megerősített partnerségi és együttműködési megállapodást írt alá, melynek célja, hogy átfogó keretet biztosítson a politikai párbeszéd és együttműködés számára a bel- és igazságügy területén és számos egyéb területen; mivel ez a megállapodás határozott hangsúlyt fektet a demokráciára,

⁽¹⁾ HL C 23., 2021.1.21., 83. o.

⁽²⁾ HL C 45., 2016.2.5., 85. o.

⁽³⁾ HL C 251. E, 2013.8.31., 93. o.

⁽⁴⁾ HL C 224. E, 2010.8.19., 30. o.

2021. február 11., csütörtök

a jogállamiságra, az emberi jogokra, alapvető szabadságokra, a fenntartható fejlődésre, valamint a civil társadalommal folytatott együttműködésre; mivel a megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás 2020. március 1-jén lépett teljes körűen hatályba, miután az összes tagállam ratifikálta azt;

- C. mivel a Közép-Ázsiára vonatkozó új uniós stratégia nagy hangsúlyt helyez az EU Közép-Ázsiával közös szerepvállalására a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok – ezen belül az egyesülés és a véleménynyilvánítás szabadsága – védelme és előmozdítása, valamint a civil társadalom és az emberijog-védők számára kedvező környezet kialakítása terén; mivel az Európai Unió jelentős segítséget nyújt Kazahsztánnak – legutóbb az Egészségügyi Világszervezet (WHO) több mint 8000 kg egészségügyi felszerelést tartalmazó 2021. január 29-i szállítmányához nyújtott pénzügyi támogatás révén – a Covid19-járvány enyhítése érdekében;
- D. mivel a 2021. január 10-i kazahsztáni parlamenti választásokat az EKSZ elszalasztott lehetőségnek minősítette arra, hogy az ország bizonyítsa a politikai reformok és a modernizációs folyamat előző választások óta történt hatékony végrehajtását, míg az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) ajánlásaival számos kérdés – többek között az alapvető szabadságok, a választási adminisztráció pártatlansága, a szavazati jog és a választásokon való indulás joga, a választói nyilvántartás, a média és a választási eredmények közzététele – tekintetében továbbra sem foglalkoztak; mivel az EBESZ/ODIHR és az EBESZ Parlamenti Közgyűlése előzetes megállapításai szerint a kazahsztáni jogi keret továbbra sem segíti elő a választások nemzetközi normáknak megfelelő megtartását;
- E. mivel az egyesülési, gyülekezési és véleménynyilvánítási szabadság tiszteletben tartásával kapcsolatos rendszerszintű hiányosságok továbbra is korlátozzák a politikai színteret, és a valódi politikai verseny és a politikai ellenzéki csoportok hiánya – 2013 óta nem jegyezték be új pártot – nem kínálnak valódi választási lehetőséget a választók számára; mivel a demokratikus választások a politikai reformok megvalósításának és a szabad és nyitott társadalom kiépítésének sarokkövei;
- F. mivel két ellenzéki mozgalmat – a Kose Partijaszi és a Kazahsztán Demokratikus Választása nevű pártokat – olyan titkos bírósági határozatok útján tiltották be, amelyek – fellebbezéshez való jog nélkül – „szélsőséges” szervezeteknek nyilvánították e pártokat; mivel a Kose Partijaszi 17 vezetőjét a kazah büntető törvénykönyv 405. és 182. cikke alapján előzetes letartóztatásba helyezték, és fennáll annak kockázata, hogy hosszú börtönbüntetésre ítélik őket; mivel a Kazahsztán Demokratikus Választása párt támogatása miatt vád alá helyezett fogva tartottak továbbra is börtönbüntetésüket töltik; mivel 26 politikai fogoly, köztük Almat Zsumagulov, Aszet Abisev, Kenzsebek Abisev, Aszhat Zsekszebajev, Kairat Klisev, Jerbol Jeszhozin, Abai Begimbetov, Aszel Onlabekki, Jerkin Szabaszhijev, Zsanat Zsamalijev, Diana Baimagambetova, Nojan Rahimzsanov és Aszkar Kajirbek politikai üldözés áldozatává vált e mozgalmak támogatása miatt;
- G. mivel be nem jegyzett ellenzéki pártként a Demokratikus Párt nem vehetett részt a választásokon, miután 2020. február 22-én a hatóságok megakadályozták, hogy a párt megtartsa alapító kongresszusát Almatiban; mivel ilyen kongresszus megrendezése nélkül a párt nem jegyeztesheti be magát; mivel a hatóságok nyomást gyakoroltak a Demokratikus Párt tagjaira, miután állítólagos közigazgatási jogsértések miatt egyeseket letartóztattak, másokat pedig megakadályoztak abban, hogy elutazzanak a kongresszus helyszínére;
- H. mivel a választási kampány során és a választás napján a kazah hatóságok szigorítani próbálták az internetes cenzúrát, többször leállították az internet-hozzáférést, és egy „nemzetbiztonsági tanúsítvány” telepítésére kényszerítették a polgárokat, amely lehetővé tette a titkosított internetes forgalom lehallgatását; mivel erősödik az internet feletti állami ellenőrzés, ezen belül egyre többször próbálják korlátozni az információáramlást az interneten az internetes cenzúra és ellenőrzés, valamint az internet leállítása és annak folyamatos követelése révén, hogy az internethasználók „nemzetbiztonsági tanúsítványokat” telepítsenek, amelyek lehetővé teszik az online forgalom lehallgatását;
- I. mivel tömeges letartóztatásokra került sor a kampány időszakában; mivel a választások napján a hatóságok 10 különböző városban legalább 350 békés tüntetőt vettek jogellenesen őrizetbe; mivel a kazah hatóságok rutinszerűen megakadályozzák a kormány politikájával szemben kritikus békés tüntetéseket; mivel a békés gyülekezéstről szóló törvény, valamint a politikai pártokról és a választásokról szóló törvény 2020 májusában elfogadott módosításai nem tartják tiszteletben Kazahsztán polgárainak alapvető jogait;

2021. február 11., csütörtök

- J. mivel az ODIHR részleges választási megfigyelő missziója (LEOM) arról számolt be, hogy a hatóságok nehezítették és akadályozták a független megfigyelők munkáját, míg a kormánypárti megfigyelők számára lehetővé tették a választási folyamat nyomon követését; mivel az emberi jogi nem kormányzati szervezetek beszámolóí szerint a 2021. január 10-i parlamenti választásokon jelentős számú független megfigyelővel szemben alkalmaztak megfélemlítést, adminisztratív letartóztatást és bírságokat;
- K. mivel a kazahsztáni médiakörnyezetet az állami tulajdonú vagy államilag támogatott médiacsatornák uralják; mivel 2020 januárja és júliusa között hét újságírórt ért fizikai támadás, 21 újságíró, bloggert és aktivistát pedig letartóztattak, közülük hetet riport készítése közben; mivel a hatóságok 2020-ban több mint 38 büntetőjogi eljárást indítottak újságírók ellen például hamis információk terjesztése és izgatás bűncselekményének vádjával; mivel 2016-ban betiltották az összes főbb nemzeti ellenzéki újságot, és a független újságírók továbbra is zaklatásnak vannak kitéve; mivel a hatóságok büntetőeljárást indítottak az *Uralszkaja Nyegyelja* című független lap főszerkesztőjével, Lukpan Ahmedjarovval szemben a helyi elit korrupció üzleteiről szóló beszámolóíért, és több alkalommal fizikailag megtámadták és őrizetbe vették Szanija Toikent, a RFE/RL kazah szolgálatának újságíróját a békés felvonulásokról és a 2021. évi parlamenti választásokról szóló tudósításaiért;
- L. mivel 2020 februárja és novembere között öt ellenzéki aktivista vált gyilkosság áldozatává vagy halt meg nem egyértelmű körülmények között ellenzéki tevékenység miatti folyamatos politikai üldöztetést követően, nevezetesen Dulat Agadil (megkínzott) blogger, 17 éves fia, Zsanbolat Agadil, aki édesapja önkényes letartóztatásának kulcsfontosságú tanúja volt, valamint Amanbike Hairolla, Szerik Orazov és Garifulla Embergenov; mivel a hatóságok nem végeztek alapos és átlátható vizsgálatokat haláluk ügyében; mivel rendkívül fontos az ilyen bűncselekmények elrendeléséért és végrehajtásáért felelős személyek bíróság elé állítása, valamint annak biztosítása, hogy ne üldözzék a civil társadalmi aktivistákat és az áldozatok számára igazságot kereső családtagokat; mivel a kazah hatóságok legalább 200 aktivistára sújtott le, akik a Dulat Agadil tiszteletére tartott megemlékezésen vettek részt vagy adománygyűjtő tevékenységeket szerveztek saját és más politikai foglyok családjai számára; mivel közülük 57 személyt a „szélsőségeség” bűncselekményével vádoltak, köztük Dametkan Aszpandijarovát, három gyermek édesanyját, aki jelenleg házi őrizetben van, és szélsőségeség vádjával akár 12 év börtönre is ítélték amiatt, hogy Dulat Agadil családját támogató adománygyűjtő tevékenységet szervezett;
- M. mivel a kazah börtönökben gyakori a kínzás és a rossz bánásmód, és a Kínzás Elleni Koalíció évente legalább 200 esetben ad jelentést kínzásról; mivel az ilyen visszaélések elkövetői büntetlenül maradtak, ezzel szemben a büntetőtáborok beperelték Elena Szemenova emberijog-védőt amiatt, hogy a közösségi médiában leplezte a kazah büntetés-végrehajtási rendszerben alkalmazott kínzásokat;
- N. mivel az ENSZ különleges előadója^(?), az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése és az Európai Unió felhívásai ellenére a kazah hatóságok visszaélnék a szélsőségesre vonatkozó homályos és túlságosan tágan értelmezhető jogszabályokkal az ellenzékkel és az emberijog-védőkkel szemben; mivel 2020. október 22. óta – amikor a hatóságok bejelentették a választások időpontját – e jogszabályt követve a politikai indíttatású bűncselekmények száma a duplájára, 99-re nőtt, különösen „szélsőségeség” vádján; mivel az érintettek közül 69 személyt – például Gulzipa Dzsaukerova aktivistát – fenyeget küszöbön álló letartóztatás, 11 aktivistát pedig „szélsőségesre” hivatkozó koholt vádak alapján házi őrizet alá helyeztek;
- O. mivel a közelmúltban súlyos bírságokat szabtak ki több független emberi jogi nem kormányzati szervezetre, köztük az ECHO-ra, az Erkindik Kanati („a szabadság szárnya”) szervezetre, a kazahsztáni emberi jogi és jogállamisági nemzetközi irodára, valamint a nemzetközi jogi kezdeményezésre, amelyeket nem egyértelmű jogi indokok alapján arra köteleztek, hogy 2020. január 25-től legalább három hónapra függeszék fel munkájukat; mivel az ellenőrző („watchdog”) tevékenységek megtorlása során a hatóságok zaklatják, sőt büntetőeljárás alá vetik az emberi jogi jogvédőket, akik között van Solpan Dzsanzakova, Anna Sukejeva, Raigul Sadirbajeva, Aizhan Izmakova, Danijar Hasszenov, Altinai Tyukszikova, Dana Zsanai, Nazim Szerikpekova, Alma Nuruseva, Abaibek Szultanov, Zuhra Nariman, Ulbolszin Turdijeva, Aliuja Zsakupova, Roza Muszajeva és Barlik Mendigazijev; mivel 2020 októbere és novembere között legalább 15 szervezetet értesítettek arról, hogy megsértették a közigazgatási szabálysértési törvény 460-1. cikkét, mivel állítólag nem tájékoztatták megfelelően a hatóságokat a külföldről kapott finanszírozásról;

(?) Az emberi jogoknak és alapvető szabadságoknak a terrorizmus elleni küzdelem keretében történő előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges ENSZ-előadó.

2021. február 11., csütörtök

- P. mivel 2020-ban 112 magánszemélyt, három jótékonyági szervezetet és egy kereskedelmi társaságot ítélték el a vallás vagy meggyőződés szabadságának gyakorlása miatt;
- Q. mivel Kazahsztánban a hatalmon lévő elit körében széles körben elterjedt a korrupció – amit az is bizonyít, hogy a Transparency International 2020. évi korrupcióérzelései indexe szerint a 94. helyen áll az ország –, valamint akadályozza az emberi jogokat, a társadalmi igazságosságot és a társadalmi-gazdasági fejlődést;
- R. mivel a Covid19-világjárvány közepette a kormány visszaélt a pandémiás korlátozásokkal, és ennek ürügyeként fokozta a civil társadalom, az emberi jogi aktivisták, az ellenzéki hangok és a járvány megfékezésére képtelen kormányt bíráló egészségügyi dolgozók politikai elnyomását;
- S. mivel 2021. január 21-én két, a koncentrációs táborba zárás elől Kínából elmenekülő kazahot – Murager Alimulit és Kaisa Akankizit – ismeretlen támadók megverték és leszúrtak, ezért kellő figyelmet kell fordítani a Kazahsztán déli régióiban tapasztalható folyamatos etnikai feszültségekre; mivel Kazahsztánban folytatódnak az erőszakos etnikai összecsapások, különösen délen, ahol 2020 februárjában a kazahok és a dungánok közötti összecsapások 11 ember halálát okozták, tucatnyian megsebesültek, és több mint 23 000 – főként dungán etnikumú – ember kénytelen volt elmenekülni otthonából;
- T. mivel a kazah hatóságok visszaéltak a nemzetközi bűnügyi együttműködési mechanizmusokkal, többek között az Interpol vörös körözéseivel és a kölcsönös jogsegéllyel (MLA) azzal a céllal, hogy büntetőeljárást indítsanak egy Belgiumban tartózkodó politikai menekült, Bota Jardimie ügyvéd és emberi jogi aktivista ellen és lefoglalják okmányait; mivel 2020. szeptember 29-én a francia nemzeti menekültügyi bíróság politikai menedékjogot adott a „Kazahsztán demokratikus választása” elnevezésű mozgalom megalapítójának, Muktar Abljazovnak – akit egy kazah bíróság életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélt távollétében, megsértve a védelemhez való jogot –, említést téve Kazahsztán elnyomó apparátusának rendszerszintű és politikai jellegére, valamint a polgári és büntetőeljárással való visszaélésre;
- U. mivel a kazah hatóságok továbbra is fellépnek a független szakszervezetekkel és szakszervezeti aktivistákkal szemben; mivel 2020-ban módosították a szakszervezeti törvényt, megszüntetve a szakszervezeti tagságot és a kétlépcsős nyilvántartásba vételi követelményeket; mivel e módosítás ellenére Simkent város közigazgatása visszavonta az Üzemanyag- és Energiaipari Szakszervezet ellen olyan megalapozatlan követelések vagy rendelkezések alapján indított perét, amelyek már nem léteznek vagy nem alkalmazandók a szakszervezetre;
- V. mivel a nemek közötti egyenlőség továbbra is problémás Kazahsztánban; mivel a nem kormányzati szervezetek szerint alacsony a nők elleni erőszak bejelentési aránya, és alacsony az ilyen esetek és szexuális zaklatás eseteinek kivizsgálási aránya; mivel az ENSZ szerint a Covid19 újabb akadályt gördített a lányok elé az információhoz és az oktatáshoz való egyenlő hozzáférés terén; mivel az áldozatok nem részesülnek megfelelő védelemben, és az igazságszolgáltatás és rendőrségi tisztviselők és szolgáltatók nem kapnak képzést a nők elleni erőszak felismerése, megelőzése és az arra való reagálás tárgyában;
- W. mivel Kazahsztánban az LMBTI-személyek továbbra is jogi kihívásokkal és hátrányos megkülönböztetéssel szembesülnek; mivel a kazah parlament 2020 júniusában diszkriminatív módosításokat fogadott el az új egészségügyi törvénykönyvre vonatkozóan, amelyek a transznemű személyek egészségügyi ellátásának egyes szempontjait szabályozzák; mivel Kazahsztánban a nemi identitás megváltoztatására irányuló folyamat továbbra is invazív és megalázó;
1. sürgeti Kazahsztán kormányát, hogy nemzetközi kötelezettségeinek megfelelően járjon el, és tartsa tiszteletben a MPEM 1., 4., 5. és 235. cikkében foglalt emberi jogokat és alapvető szabadságokat; felhívja a kazah hatóságokat, hogy a választások megtartására vonatkozó jogi keret tiszteletben tartása során tartsák be a nemzetközi normákat, és foglalkozzanak az ODIHR részleges választási megfigyelő misszió ajánlásaival, többek között az alkotmányosan garantált alapvető szabadságjogokkal, a civil társadalom részvételével, a politikai pluralizmussal, a választási hatóságok pártatlanságával, az aktív és passzív választójoggal, a választói névjegyzékkel, a médiával és a választási eredmények közzétételével kapcsolatos ajánlásokat;
 2. felhívja a kazah kormányt, hogy ejtse a politikai indíttatású vádak, vessen véget az emberi jogi aktivistákkal, vallási szervezetekkel, civil társadalmi szervezetekkel, szakszervezetekkel, újságírókkal és politikai ellenzéki mozgalmakkal szembeni önkényes fogva tartás, megtorlások és zaklatás minden formájának, és tegye lehetővé az emberek számára, hogy szabadon kifejezésre juttassák politikai, vallási és egyéb nézeteiket; felhívja a kormányt, hogy módosítsa a békés gyülekezéstről szóló új törvényt e szabadság garantálása érdekében;

2021. február 11., csütörtök

3. felszólítja a kazah kormányt, hogy haladéktalanul bocsássa szabadon és teljes mértékben rehabilitálja valamennyi politikai foglyot – különösen Almat Zsumagulovot, Aron Atabeket, Nurgul Kaluovát, Szaltanat Kuszmarkizit, Darin Hasszenovot, Ulaszbek Ahmetovot, Kenzsebek Abisevet, Jerzsan Jelsibajevet, Aszet Abisevet, Igor Csuprinát, Ruszlan Ginatullint, Ashat Zseksebajevet, Kairat Klishevet, Jerbol Jeskhozint, Abai Begimbetovot, Aszel Onlabekizit, Jerkin Szabansijevet, Zsanat Zsamalijevet, Diana Baimagambetovát, Nojan Rahimzsanovot és Aszkar Kajirbeket, haladéktalanul szüntesse meg az előzetes letartóztatás és házi őrizet intézkedéseit, valamint a civil társadalomra és az ellenzéki aktivistákra, a közösségi média használóira és a békés katonákra kivetett szabadságkorlátozásokat; felszólítja a kazah kormányt, hogy vizsgálja felül Iszkander Jerimbetov, Maks Bokajev és Muhtar Dzsakishev korábbi politikai foglyok és kínzások áldozatai ügyeit, és nyújtson számukra kártérítést, összhangban az ENSZ önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoportjának és az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának ajánlásaival;

4. üdvözli a kazah kormány által a Danijar Hasszenov és Abaibek Szultanov emberijog-védők elleni, politikai indíttatású ügyek lezárása érdekében tett lépéseket, de aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az utóbbival szemben „szélsőséges” miatt új büntetőeljárást indítottak; felszólítja a kazah kormányt, hogy szüntesse meg a Barlik Mendigazijev filantropista ellen irányuló valamennyi politikai indíttatású vádat, és vessen véget családtagjai és korábbi társai politikai indíttatású üldözésének;

5. elítéli a szélsőséges elleni jogszabályokkal való visszaélést a békés ellenzéki mozgalmak, a Kazahsztán Demokratikus Választása és a Kose Partijasj támogatóival szembeni fellépésre, és sürgeti a hatóságokat, hogy tegyék lehetővé a politikai pluralizmust és a versenyt; sürgeti a kazah kormányt, hogy hajtsa végre az Európai Parlament, az emberi jogoknak és alapvető szabadságjogoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó ENSZ-különleges előadó, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének ajánlásait, amelyek elítélik a szélsőséges elleni jogszabályok önkényes alkalmazását;

6. felszólítja Kazahsztánt olyan reformok végrehajtására, amelyek célja az ország modernizációjának, demokráciájának és stabilitásának előmozdítása, a kazahsztáni politikai rendszer reformjára irányuló erőfeszítések fokozása, a parlamentarizmus és a többpártrendszer fejlesztése, valamint a polgári részvétel kiterjesztése érdekében; tudomásul veszi a reformokkal foglalkozó legfelsőbb tanács létrehozását, és tudomásul veszi, hogy a kazah hatóságok bejelentették a reformok új szakaszát, különösen a bűnüldözés, az igazságszolgáltatási rendszer és az emberi jogok előtérbe helyezése terén; hangsúlyozza e folyamat folytatásának fontosságát, beleértve a választási törvény módosításait és az EBESZ/ODIHR ajánlásainak teljes körű végrehajtását;

7. felhívja a kazah hatóságokat, hogy ne használják a büntető törvénykönyvet aktivistákkal, bloggerekkel, újságírókkal és másokkal szemben a véleménynyilvánítás szabadságához való joguk gyakorlása miatt;

8. üdvözli a kazah hatóságok azon döntését, hogy a 2021. február 3-án bejelentetteknek megfelelően törlik a bírságokat, és lehetővé teszik a nem kormányzati szervezetek számára tevékenységük folytatását; kéri, hogy szüntessék meg Max Bokajev aktivizmustól való hároméves eltiltását, és tegyék lehetővé számára, hogy folytassa alapvető fontosságú munkáját; felszólítja a kazahsztáni hatóságokat, hogy hagyjanak fel azzal, hogy a megcélzott emberi jogi csoportokra való nyomásgyakorlás céljával visszaélnek a pénzügyi beszámolási rendszerekkel, ejtsék az állítólagos jelentéstételi jogsértésekkel vádolt csoportokkal szemben a szabálysértés megalapozatlan vádjait, hozzák összhangba a külföldi jövedelmek bejelentésére vonatkozó jogszabályokat és gyakorlatokat a nemzetközi normákkal, többek között a szabálysértési törvény 460-1. és 460-2. cikkének hatályon kívül helyezésével, és ehelyett védjék meg és segítsék elő a civil társadalom fontos munkáját;

9. megerősíti szilárd meggyőződését, hogy a független nem kormányzati szervezetek indokolatlan adóellenőrzések révén történő üldözése és az emberijog-védők és az olyan mozgalmak, mint a Bostandyq Kz, Femina Virtute, Veritas, 405 és Elimay, valamint civil társadalmi aktivisták bírósági eljárás nélküli fogva tartás, bírságok és büntetőeljárások révén történő zaklatása nemcsak a hatóságok által már megtett reformtörekvéseket akadályozza, hanem Kazahsztán nemzetközi hírnevét is károsítja;

10. sajnálatának ad hangot a médiaszabadság aggasztó helyzete miatt az országban, és felszólítja Kazahsztán kormányát, hogy biztosítson szabad és biztonságos környezetet a független újságírók számára;

11. felszólítja a kazah kormányt, hogy tegye lehetővé a független szakszervezetek számára a Kazahsztán által megerősített nemzetközi munkaügyi normákkal összhangban történő nyilvántartásba vételt és működést, beavatkozás vagy

2021. február 11., csütörtök

zaklatás nélkül; mélységes sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a simkenti különleges hatáskörű gazdasági bíróság 2021. február 5-én hat hónapra felfüggesztette az Üzemenyag- és Energiaipari Szakszervezet működését a szakszervezeti törvénnyel összhangban történő nyilvántartásba vétel állítólagos elmulasztása miatt; ösztönzi Kazahsztán kormányát, hogy érdemben hajtsa végre a 2020 májusában módosított szakszervezeti törvényt;

12. aggodalommal vesz tudomást a jótékonyági szervezetekről szóló új törvénytervezetről, amely további szabályozási intézkedéseket ír elő a civil társadalmi szervezetek számára, és közvetlenül ellentmond a jótékonyági munka logikájának és bevált gyakorlatainak, továbbá arról a közelmúltbeli kezdeményezésről, hogy a kormány égisze alatt akarják létrehozni a donorszervezetek szövetségét, ami azzal a kockázattal jár, hogy visszaélnék a donorszervezetek ellenőrzésével, tovább csökkentve függetlenségüket és a tevékenységük végzése feletti ellenőrzésüket;

13. megjegyzi, hogy 2008 óta, amikor Kazahsztán ratifikálta az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelmének megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló ENSZ-jegyzőkönyvet, Kazahsztán jelentős mértékben javította az emberkereskedelem üldözését, valamint az emberkereskedelem áldozatainak védelmére vonatkozó nemzeti jogszabályait; megállapítja ugyanakkor, hogy Kazahsztán előtt még számos kihívás áll mind az áldozatok támogatása, mind az elkövetők üldözése terén, amennyiben le kívánja küzdeni az emberkereskedelmet;

14. felhívja a hatóságokat, hogy lépjenek fel a nők elleni erőszak minden formája ellen, többek között a bejelentés hatékony és hozzáférhető csatornái és védelmi intézkedések biztosítása révén, amelyek érzékenyek az áldozatok szükségletei és adataik bizalmas kezelése iránt; sürgeti a büntetlenség megszüntetését és az elkövetőkkel szembeni megfelelő büntetőjogi szankciók biztosítását, többek között családon belüli erőszak esetén is; sürgeti a kazah hatóságokat, hogy nyilvánítsák bűncselekménnyé a családon belüli erőszakot mint önálló bűncselekményt, és biztosítsanak büntetőjogi szankciókat az elkövetőkkel szemben; felhívja a kazah hatóságokat, hogy a családon belüli erőszak túlélőinek menedékhelyeit és a számukra nyújtott szolgáltatásokat tekintsék „alapvető szolgáltatásoknak”, és könnyítsék meg az ezekhez való hozzáférést valamennyi nő és lány számára – a koronavírus-válság idején is; sürgeti Kazahsztánt, hogy írja alá és ratifikálja az Isztambuli Egyezményt;

15. kitart amellett, hogy az LGBTI-közösség jogait teljes mértékben tiszteletben kell tartani; felhívja Kazahsztán kormányát, hogy garantálja az LGBTI-közösséggel szembeni megkülönböztetésmentesség elvét, többek között azáltal, hogy törvény útján tiltja a nemi identitáson vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést; felszólít az igazságügyi és rendőrségi tisztviselők, valamint a szolgáltatók megfelelő képzésére annak biztosítása érdekében, hogy az LGBTI-személyek megfelelő gondozásban és védelemben részesüljenek;

16. sürgeti Kazahsztán kormányát, hogy biztosítsa a kínai koncentrációs táborokból elmenekülő, kazah etnikumú személyek és más kisebbségi csoportok biztonságát, többek között Murager Alimuli és Kaisa Akankizi számára a tartós menekültstátusz megadásával, továbbá hogy fordítson kellő figyelmet az ország déli régióiban tapasztalható folyamatos etnikai feszültségekre;

17. óva inti a kazah hatóságokat az igazságügyi együttműködési mechanizmusokkal – például az Interpol vörös listás körözési rendszerével és a kölcsönös jogsegély iránti megkeresésekkel – való visszaéléstől azzal a céllal, hogy külföldön üldözzék a rezsím ellenfeleit, és bizalmas információkhoz férjenek hozzá;

18. üdvözlözi, hogy Kazahsztán eltörölte a halálbüntetést minden bűncselekmény esetében, amikor 2021. január 2-án ratifikálta a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának második fakultatív jegyzőkönyvét, és ezáltal a megállapodás 88. szerződő felévé vált; sürgeti a kazah kormányt, hogy tegyen eleget a kínzással szembeni zéró toleranciára vonatkozó ígéretének, és biztosítsa a kínzással kapcsolatos állítások teljes körű kivizsgálását és a felelősök bíróság elé állítását;

19. sürgeti a kazah kormányt, hogy számolja fel a börtönökben a kínzást és rossz bánásmódot, tartsa tiszteletben a fogvatartottak jogait, és biztosítson megfelelő életkörülményeket, higiénia és biztonságos környezetet a Covid-19 jelentette veszélyek kezelése tekintetében;

20. felszólítja Kazahsztánt, hogy vezessen be megfelelő biztosítékokat a személyes adatokra vonatkozóan, erősítse meg az adatvédelmi jogszabályokat, korlátozza az invazív digitális megfigyelési technológiák használatát, és vezessen be olyan szabályozási keretet, amely egyértelműen tiltja az önkényes és jogellenes digitális megfigyelést, beleértve az arcfelismerést is, az emberi jogokkal összhangban;

21. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy – többek között csúcstalálkozókon és más magas szintű találkozók, multilaterális fórumokon és helyi képviselőketeken keresztül – határozottan támogassák a civil társadalmat, a Bizottságon keresztül hozzanak további intézkedéseket a kazah civil társadalom támogatására, többek között – de nem kizárólagosan – az emberi jogokat, a demokratikus értékeket, a jogállamiságot és az alapvető szabadságokat előmozdító civil társadalmi szervezetek, különösen az emberi jogok védelmezői számára nyújtott pénzügyi támogatási rendszerek kiterjesztése révén, valamint erősítsék a kazah polgárokkal fenntartott személyes kapcsolatokat; hangsúlyozza, hogy a Kazahsztánnak nyújtott pénzügyi támogatásnak a civil társadalom és a politikai üldözött áldozatainak támogatására kell irányulnia, nem pedig az önkényuralmi rendszer támogatására;

2021. február 11., csütörtök

22. ösztönzi az EU kazahsztáni küldöttségét, hogy fokozza a civil társadalom helyi tagjaival való együttműködését azáltal, hogy rendszeres találkozókat szervez velük és felveti azok javaslatait a kazah kormánytisztviselőkkel tartott hivatalos találkozókra;
23. sürgeti az EU kazahsztáni küldöttségét, hogy kövesse nyomon a jelenlegi emberi jogi visszaéléseket, és foglaljon nyilvánosan állást a jogsértésekkel kapcsolatban, nyújtson segítséget a politikai üldöztetés áldozatai és a bebörtönzött aktivisták számára azáltal, hogy részt vesz a kormánykritikusok és az emberijog-védők perein, börtönlátogatásokat kér, és gyorsan és határozottan reagál minden olyan cselekményre, amely ellentétes a jogállamiság, a demokrácia és az emberi jogok elveivel;
24. emlékeztet az EU nemrégiben jóváhagyott globális emberi jogi szankciórendszerére, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy világszerte fellépjen a súlyos emberi jogi visszaélések elkövetőivel szemben, amely Kazahsztán esetében lehetővé tenné az emberi jogok széles körű és szisztematikus megsértésében részt vevő vagy ahhoz kapcsolódó személyek, szervezetek és szervek elleni fellépést; felhívja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, a Bizottság alelnökét és a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra célzott szankciók bevezetését az emberi jogok megsértéséért felelős személyekkel szemben;
25. követeli, hogy a Közép-Ázsiával való uniós együttműködés során az emberi jogok legyenek a legfontosabbak; hangsúlyozza, hogy az EU-val fenntartott, a megerősített partnerségi és együttműködési megállapodásban előirányzott mélyebb politikai és gazdasági kapcsolatoknak közös értékeken kell alapulniuk, és összhangban kell állniuk Kazahsztánnak a demokratikus reformok terén vállalt, nemzetközi kötelezettségeiből és kötelezettségvállalásaiból eredő aktív és konkrét kötelezettségvállalásával;
26. felhívja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt, hogy a közelmúlt fejleményeinek és a kereskedelempolitikai felülvizsgálat eredményének fényében végezze el a megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás átfogó felülvizsgálatát;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU közép-ázsiai különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Kazahsztán elnökének, kormányának és parlamentjének.
-

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0057

Az ugandai politikai helyzet

Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása az ugandai politikai helyzetről (2021/2545(RSP))

(2021/C 465/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Ugandáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az ugandai választásokról szóló, az Európai Unió nevében tett 2021. január 20-i nyilatkozatára,
- tekintettel az alelnöknek/a főképviselőnek a közelgő ugandai általános választásokról szóló, 2021. január 12-i nyilatkozatára,
- tekintettel Attilio Pacifici uniós nagykövetnek a nem kormányzati szervezetek bankszámláinak befagyasztásáról szóló, 2021. január 12-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Unió ugandai képviseletének, valamint Ausztria, Belgium, Dánia, Franciaország, Németország, Írország, Olaszország, Hollandia, Svédország, Izland és Norvégia ugandai diplomáciai képviseleteinek 2020. november 26-i közös helyi nyilatkozatára a választásokkal kapcsolatos közelmúltbeli erőszakról Ugandában,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa szóvivőjének Ugandáról szóló, 2021. január 8-i sajtótájékoztatójára,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi szakértőinek 2020. december 29-i nyilatkozatára az alábbi címmel: „Uganda: Az ENSZ-szakértőket komolyan aggasztja a választások elleni fellépés”,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948. december 10-én fogadtak el, és amelynek Uganda részes fele,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. december 16-i Nemzetközi Egyezségokmányára, amelyet Uganda 1995. június 21-én ratifikált,
- tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogainak 1981. június 27-i Afrikai Chartájára,
- tekintettel a 2007. január 30-án aláírt, a demokráciáról, választásokról és kormányzásról szóló Afrikai Chartára,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni 1984. december 10-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az Ugandai Köztársaság 2005-ben módosított 1995. évi alkotmányára,
- tekintettel az egyrészlről az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni államok (AKCS), másrészlről az Európai Közösség és tagállamai közötti 2000. június 23-i partnerségi megállapodásra⁽¹⁾ (Cotonoui Megállapodás), és különösen annak a megkülönböztetésmentességről szóló 8. cikkének (4) bekezdésére,
- tekintettel a közös EU–Afrika-stratégiára,
- tekintettel az EU ugandai választási megfigyelő missziójának 2016. február 18-i végleges jelentésére,
- tekintettel a „Partnerek a demokráciáért és a kormányzásért” csoport 2020. december 23-i közös helyi nyilatkozatára az emberi jogi aktivisták letartóztatásáról Ugandában,

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

2021. február 11., csütörtök

- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és az abban foglalt fenntartható fejlődési célokra,
 - tekintettel az 11. Európai Fejlesztési Alap Ugandára vonatkozó nemzeti indikatív programjára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2021. január 14-én az ugandai szavazók választásokon vettek részt, hogy megválasszák a parlament elnökét és tagjait, melyek során mérvadó jelentések szabálytalanságokról számoltak be, és mivel 2021. január 16-án a Választási Bizottság a 35 éve hivatalban lévő Yoweri Museveni nyilvánította elnöknek – hatodik mandátumára – a szavazatok 59 %-ával Robert Kyagulanyi Ssentamu fő ellenzéki vezetővel szemben, aki 35 %-ot kapott; mivel a választások eredményét nehéz volt ellenőrizni, mivel a választási bizottság nem követte az előírt szavazatszámamlálási eljárást;
- B. mivel a 2020. évi ugandai elnökválasztás előkészületeit erőszak jellemezte, és az ellenzéki jelöltek, a civil társadalmi szervezetek, az emberijog-védők, a választási szakértők és az újságírók rendszeres elnyomásnak és megfélemlítésnek voltak kitéve legitim jogaik gyakorlása során; mivel a bűnüldöző és biztonsági hatóságok túlzott erőszakot alkalmaztak, ami súlyosan hátráltatta a választási folyamatot;
- C. mivel 2020 őszétől kezdve a hatóságok a választások előtt fokozták a politikai ellenzék elnyomását, és a biztonsági ügynökségek letartóztatták Bobi Wine, Patrick Oboi Amuriat és Henry Tumukunde altábornagy kulcsfontosságú ellenzéki jelölteket, megzavarva gyűléseiket és korlátozva a választások médiavisszhangját;
- D. mivel Patrick Oboi Amuriat-ot a Demokratikus Változás Fóruma ellenzéki párt elnökjelöltjét a választások előtt számos alkalommal letartóztatták, 2020. november 9-én az egyik kampánygyűlésén a tömegeket könnygázzal oszlatták fel, és konvojára a rendőrség 2021. január 6-án rálőtt;
- E. mivel a választási kampány fokozódó militarizálódása különösen 2020. november 18–19-én vált nyilvánvalóvá, amikor a biztonsági erők felléptek az akkor fogva tartott Bobi Wine elnökjelölt szabadon bocsátását követelő tüntetők ellen, aminek következtében legalább 54 tüntető vesztette életét az ország legalább hét körzetében, több százat letartóztattak, mások pedig eltűntek;
- F. mivel a választásokat követően Bobi Wine ellenzéki jelöltet de facto házi őrizet alá helyezték, és a biztonsági erők 11 napig körbevették a házát;
- G. mivel 2021. február 1-jén Bobi Wine petíciót nyújtott be az ugandai legfelsőbb bíróságra, amelyben megtámadta a választási eredményeket, és azt állította, hogy széles körű csalás történt, többek között a katonaság részt vett a szavazóurnák feltöltésében, a szavazatok mások helyett történő leadásában és a szavazóhelyiségekbe való belépéstől való elrettentésben; mivel Museveni elnök ellen keresetet nyújtottak be a legfelsőbb bíróságon a legutóbbi négy választást követően;
- H. mivel 2021. január 7-én Bobi Wine petíciót nyújtott be a Nemzetközi Büntetőbírósághoz (NBB), amelyben Museveni elnököt és kilenc más vezető tisztviselőt többrendbeli emberi jogi jogsértéssel vádolja;
- I. mivel a nemzetközi megfigyelői és választási szakértői missziók többnyire nem vehettek részt a választásokon azt követően, hogy az ugandai hatóságok elmulasztották a missziók akkreditálását, és mivel a hatóságok sem hajtották végre a korábbi missziók ajánlásait; mivel az EU felajánlotta, hogy kis létszámú választási megfigyelő csoportot küld, de ezt az ajánlatot elutasították; mivel az USA törölte részvételét az Ugandában tartott általános választások megfigyelésében, mivel a legtöbb akkreditációs kérelmét elutasították; mivel az EU választási megfigyelő missziójának 2016. évi zárójelentése mintegy 30 ajánlást fogalmazott meg, többek között kiemelte egy függetlenebb választási szerv szükségességét és a biztonsági szolgálatok által alkalmazott túlzott erőszak felszámolását, amelyek egyikét sem hajtották végre az ugandai hatóságok;
- J. mivel a kormány a választások előtt korlátozta az internet-hozzáférést, és hozzálátott a közösségi médiára kivetett adó bevezetéséhez azon felhasználók esetében, akik internetes adatokat vásároltak, és mivel jelentések érkeztek arról, hogy a választások előtt blokkolták az online üzenetküldéshez való hozzáférést és a közösségimédia-platformokat; mivel néhány közösségimédia-oldalhoz való hozzáférés továbbra is korlátozott;

2021. február 11., csütörtök

- K. mivel a Covid19-világjárványt ürügyként használták fel arra, hogy az ellenzéki összefüggéseket és tevékenységeket elnyomják és aránytalanul korlátozzák; mivel Uganda mintegy 40 000 Covid19-esetről számolt be; mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosa aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a Covid19-cel kapcsolatos intézkedéseket a választási folyamat során a politikai szabadságjogok és a politikai részvétel korlátozására használták fel; mivel Uganda 2020. december 26-án a Covid19-járványra hivatkozva felfüggesztette a kampányokat azokon a területeken, ahol az ellenzék különös népszerűségnek örvendett, többek között Mbarara, Kabarole, Luwero, Kasese, Masaka, Wakiso, Jinja, Kalungu, Kazo, Kampala City és Tororo területeken;
- L. mivel a Covid19-cel kapcsolatos korlátozó intézkedések több alkalommal is konkrét csoportokat céloztak meg, ami túlzott erőszakot és önkényes letartóztatásokat eredményezett anélkül, hogy ügyvédi segítséget lehetett volna igénybe venni, amint azt a Children of the Sun Foundation – magukat lesbikusként, melegként, biszexuálisként vagy transzneműként meghatározó hajléktalan fiatalok menedékhelye – esetében a 2020. március 29-én tartott rendőrségi razzia is szemlélteti;
- M. mivel 2020 novemberében a nem kormányzati szervezetek nemzeti irodája önkényesen leállította az újonnan megalakult, a választások megfigyelésére létrehozott Ugandai Nemzeti Választási Bizottság, polgárok által vezetett civil társadalmi szervezet tevékenységét; mivel az ugandai pénzügyi hírszerző hatóság befagyasztotta több civil társadalmi szervezet, többek között a nem kormányzati szervezetek ugandai nemzeti fóruma és az Ugandai Nők Hálózata (UWONET) bankszámláit a terrorizmus finanszírozásának nem bizonyított vádjára hivatkozva;
- N. mivel az elmúlt években az ugandai hatóságok egyre inkább célba vették a civil társadalmi szervezeteket, különösen azokat, amelyek az emberi jogokkal és a választásokkal foglalkoznak; mivel 2020. december 23-án Nicholas Opiyo vezető emberi jogi ügyvédet és Szaharov-díjast letartóztattak három másik ügyvéddel – Herbert Dakasi, Anthony Odur és Esomu Obure – és Hamid Tenyáwával, a Nemzeti Egység Platform (NUP) tagjával együtt pénzmosással kapcsolatos vádak és Uganda alkotmányos garanciáinak megsértése miatt; mivel Nicholas Opiyot 2020. december 30-án óvadék ellenében szabadon bocsátották, de még mindig tárgyalásra vár; mivel Opiyo határozottan tagadja a vádakot, és azt állítja, hogy a pénzeszközöket jogszerűen használták fel a Chapter Four Uganda által az emberi jogok területén folytatott munka támogatására;
- O. mivel a biztonsági tisztviselők az NUP támogatói közül százakat raboltak el a kampányutakon, és nem tudni, közülük hányan vannak még mindig erőszakkal fogva tartva vagy túntek el;
- P. mivel 2020. január 2-án Museveni elnök a Pénzügyminisztériumhoz intézett levelében elrendelte a demokratikus kormányzást támogató eszköz (DGF) felfüggesztését; mivel az ugandai nem kormányzati szervezetek többségét a DGF támogatja, és számos tagállam, köztük Ausztria, Norvégia, Hollandia, Svédország, Dánia és Írország támogatja; mivel célja a demokratizálódás megerősítése, az emberi jogok védelme, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javítása és az elszámoltathatóság fokozása; mivel a fontos, uniós finanszírozású programok végrehajtása komoly akadályokba ütközik;
- Q. mivel 2020 decemberében az ugandai újságírók emberi jogi hálózata több mint 100 esetben számolt be újságírókkal szembeni emberi jogi jogsértésekről, többek között rendőrségi erőszakról, amelyre főként akkor került sor, amikor politikai jelöltek kampányairól számoltak be; mivel a rendőrség 2020. december 30-án megfogadta, hogy csak „igazolt újságírók” tudósíthatnak a szavazásról; mivel 2020. november végén a hatóságok három kanadai újságírót utasítottak ki; mivel a Riporterok Határok Nélkül szervezet sajtószabadsággal kapcsolatos 2020. évi rangsorában Uganda 180 ország között a 125. helyen áll;
- R. mivel 2020. december 12-én a kormány befagyasztotta négy, a nők és a fiatalok részvételét ösztönző, a választási kampányban aktív szerepet vállaló nem kormányzati szervezet – UWONET, nem kormányzati szervezetek nemzeti fóruma, Nők Nemzetközi Békeközpontja és Pénzügyi Választási Szövetség – vagyonát terrorizmus finanszírozásának vádjával;
- S. mivel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala 2021. január 11-én szó szerint elítélte „az ugandai emberi jogi helyzet romlását”, és számos emberi jogi jogsértésről – többek között a véleménynyilvánítás szabadságához, a békés gyülekezéshez és a részvételhez való jog megsértéséről –, önkényes ételtől való megfosztásról, önkényes letartóztatásról és fogva tartásról, valamint kínzásról számolt be;

2021. február 11., csütörtök

- T. mivel Museveni elnök választási kampányára és nyilatkozataira egyre jellemzőbb a nyugatellenes retorika;
- U. mivel a világ egyik legfiatalabb és leggyorsabban növekvő népessége Ugandában él, ahol már sokan éltek békés módon a szavazáshoz való jogukkal; mivel az Ugandai Nemzeti Választási Bizottság nem vett nyilvántartásba egymillió fiatal választópolgárt, arra hivatkozva, hogy nem rendelkezik a nyilvántartásba vételükhöz szükséges anyagi forrásokkal;
- V. mivel az EU az 11. Európai Fejlesztési Alapból 578 millió EUR-t biztosít Ugandának, többek között a jó kormányzás előmozdítására, az infrastruktúra javítására, az élelmezésbiztonság biztosítására és a mezőgazdaság támogatására; mivel Uganda emellett 112,2 EUR összeget kap az Unió Szükséghelyzeti Alap Afrikáért forrásaiból is;
- W. mivel az egyfelől Uganda, másfelől az EU, az USA és más országok közötti biztonsági és fejlesztési együttműködésre az Afrikai Unió szomáliai békefenntartó missziójának (AMISOM) közreműködésével kerül sor;
- X. mivel az ENSZ humán fejlettségi mutatója szerint Uganda 189 ország között a 159. helyen áll, és mivel a Transparency International korrupcióérzékelési indexe szerint Uganda 180 ország közül a 137.;
- Y. mivel Ugandában van hatályban a világ egyik legszigorúbb törvénye a homoszexualitás ellen, és mivel továbbra is fennáll az LMBTQ+ személyekkel szembeni megkülönböztetés és erőszak;
- Z. mivel a volt ugandai katonai vezetőt és gyermekkatonát, Dominic Ongwent a Nemzetközi Büntetőbíróság 2021. február 4-i, mérföldkőnek számító ítéletében bűnösnek találta háborús bűnökben és emberiség elleni bűncselekményekben, és az Úr Ellenállási Hadseregének (Lord's Resistance Army, LRA) parancsnokaként, az 1980-as évek közepétől az utóbbi évekig véres erőszakkal, Ugandában és a szomszédos országokban végrehajtott hadműveletek során elkövetett 61 rendbeli emberölés, nemi erőszak, szexuális rabszolgaság, emberrablás és kínzás vádjával elítélte;
1. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a választási folyamat nem volt sem demokratikus, sem átlátható; elítéli, hogy a rendőrség és a fegyveres erők az elnökválasztás során túlzott erőszakot alkalmaztak, és egyre nagyobb mértékben beavatkoznak a politikai folyamatba; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a választásokat nem figyelhették meg független, helyi és nemzetközi választási megfigyelők, így nem volt mód a választások nemzetközileg elismert normák alapján történő értékelésére; hangsúlyozza, hogy a szabad és tisztességes választások alapvető fontosságúak, és a fenntartható és hosszú távú fejlődés előfeltételei; üdvözlöi e szellemben az ugandai nép, különösen a fiatal lakosság részéről a választási kampány során tanúsított bátorságot és a demokrácia iránti lelkesedését;
 2. elítéli az ugandai politikai ellenzéki vezetőkkel szemben alkalmazott erőszakot, folyamatos zaklatásukat és a velük szembeni rendszeres fellépést, a civil társadalom, az emberi jogi jogvédők és a média elnyomását, valamint a közösségimédia-platformok megszakítását és az internethez való hozzáférés szüneteltetését;
 3. felhívja ezért a kormányt, hogy vessen véget a biztonsági erők által alkalmazott, halálos áldozatokat is követelő túlzott erőszaknak, valamint az ellenzéki politikusok és támogatóik, tüntetők, emberijog-védők és újságírók önkényes letartóztatásának, fogva tartásának és az ellenük irányuló támadásoknak;
 4. felhívja az ugandai kormányt, hogy a biztonsági erők által elkövetett lövöldözések és erőszak pártatlan, alapos és független kivizsgálása révén biztosítsa az igazságszolgáltatást és a bűnösök elszámoltathatóságát valamennyi áldozat számára, és hasonlóképpen felszólítja az ugandai igazságszolgáltatást, hogy objektíven és függetlenül alkalmazza a meglévő jogszabályi keretet, és teljes mértékben vegye figyelembe a rendelkezésre álló tényeket és bizonyítékokat; felszólítja az ugandai hatóságokat, hogy egyrészt haladéktalanul indítsanak független vizsgálatot a 2020. november 18-19-i tragikus események ügyében, amikor Bobi Wine letartóztatását követően a rendőrök teljesen értelmetlenül legalább 54 ember életét oltották ki és több százat sebesítettek meg – ezt Museveni elnök is elismerte –, és másrészt vonják felelősségre a felelősöket;
 5. hangsúlyozza, hogy a választási eredmények vitatása és jogorvoslati úton történő megtámadása a hiteles választási folyamat egyik alapvető jellemzője; elvárja, hogy a választással kapcsolatos kereseteket és panaszokat a rendelkezésre álló alkotmányos és jogorvoslati lehetőségek alkalmazásával, független és átlátható módon kezeljék;
 6. felszólítja az ugandai kormányt, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül engedjen szabadon mindenki személyt, akit pusztán azért tartóztattak le és tartanak fogva, mert békés politikai gyűlekezésben vett részt vagy a véleménynyilvánítási és egyesülési szabadsághoz való jogát gyakorolta – köztük az Európai Parlament 2016. évi Szaharov-ösztöndíjasát, Nicholas Opiyót –, illetve ejtse az e személyekkel szemben felhozott valamennyi vádat; emlékezteti Uganda kormányát, hogy tartsa

2021. február 11., csütörtök

tiszteletben a véleménynyilvánítás szabadságát, valamint a békés és biztonságos gyülekezéshez való jogot, így valamennyi politikai szereplő és támogatóik szabad mozgását, valamint elítéli a civil társadalommal szembeni folyamatos fellépést; felszólítja a kormányt annak biztosítására, hogy Opiyo úr megfelelő eljáráshoz és tisztességes tárgyaláshoz való jogát a legmagasabb normáknak megfelelően tartsák tiszteletben;

7. emlékezteti az ugandai hatóságokat azon kötelezettségükre, hogy szavatolniuk, védeniük és támogatniuk kell az alapvető jogokat – többek között az ország polgárainak polgári és politikai jogait is –, az etnikai háttértől független tisztességes képviseletet, a szólásszabadságot és a gyülekezési szabadságot, valamint meg kell erősíteniük a politikai ellenzék, a civil társadalmi szereplők, az újságírók és a média alapvető szerepét az országban; felhívja a hatóságokat minden olyan korlátozás megszüntetésére, amely gátolhatja az embereket a békés gyülekezés szabadságához, a véleménynyilvánítás szabadságához és az egyesülés szabadságához való joguk gyakorlásában;

8. emlékezteti Uganda kormányát a véleménynyilvánítás szabadságának fontosságára, valamint a szabad és pluralista média szerepére a demokratikus társadalomban; aggodalommal jegyzi meg, hogy a választásokról tudósító újságírókat rutinszerűen megfélemlítésnek és erőszaknak vetették alá; elvárja, hogy az ugandai hatóságok olyan környezetet teremtsenek, amelyben az újságírók akadálytalanul végezhetik munkájukat;

9. felszólítja az ugandai hatóságokat, hogy biztosítsanak mindenki számára biztonságos és korlátlan internetes hozzáférést, többek között a közösségi médiához és online üzenetküldő platformokhoz is, ha ugyanis ezt nem teszik meg, akkor súlyosan akadályozzák az információszabadságot, és ezen belül a média szabadságát;

10. sürgeti az ugandai hatóságokat, hogy vessenek véget civil társadalmi tevékenységek önkényes felfüggesztésének, valamint civil társadalmi aktivisták letartóztatásának és pénzügyi eszközeik befagyasztásának; a leghatározottabban elítéli ezzel összefüggésben a civil társadalom finanszírozásának korlátozására irányuló kísérleteket, és különösen azt, hogy Museveni elnök elrendelte a demokratikus kormányzást támogató, több millió eurós költségvetésű eszköz (DGF) felfüggesztését (ezt az összevont alapot az EU és nemzeti fejlesztési partnerek koordinálják, és célja az emberi jogok előmozdításán, a demokrácia elmélyítésén és az elszámoltathatóság javításán munkálkodó csoportok támogatása Ugandában);

11. véleménye szerint az ugandai kormánynak haladéktalanul fel kell hagynia azzal, hogy a Covid19-világjárványt ürügyként használja fel a nemzetközi jogot sértő törvények és politikák bevezetésére, valamint emberi jogi garanciák háttérbe szorítására, többek között a békés gyülekezés szabadságához és a véleménynyilvánítás szabadságához való jog indokolatlan korlátozására, aminek fő célpontjai az LGTBTQ+ személyek; sürgeti az ugandai hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben az ország népének jogait és méltóságát, és a sürgősségi hatáskörök gyakorlását szigorúan a közegészség védelmére korlátozzák;

12. erős bírálattal illeti Ugandát a homoszexualitás ellen hozott kíméletlen törvények miatt, felszólít e jogszabályok sürgős felülvizsgálatára, és egyidejűleg az LMBTQ+ emberekkel szembeni megkülönböztetés és erőszak leküzdésére irányuló stratégia létrehozására;

13. felhívja az EU ugandai küldöttségét, hogy továbbra is szorosan kövesse nyomon az LMBTQ+ személyek helyzetét, és a helyszínen, tevékenyen támogassa a civil társadalmi szervezeteket, valamint az emberi jogok védelmezőit és az LMBTQ+ személyeket a mindennapokban;

14. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU elkötelezetten és készségesen működjön együtt az ugandai hatóságokkal az égetően szükséges demokratikus és kormányzási reformok támogatása érdekében; hangsúlyozza azonban, hogy az együttműködés sikere nagyban függ attól, hogy az ugandai fél mennyire mutatkozik hajlandónak e reformok tényleges végrehajtására; emlékeztet e tekintetben arra, hogy az állami elnyomás és erőszak rendszerszintű érvényesítése alapvetően befolyásolhatja az Ugandával kialakítandó jövőbeli kapcsolatot; felhívja az Uniót, hogy használja ki a fejlesztési támogatási programok, nevezetesen a költségvetés-támogatási programok által biztosított politikai befolyását az emberi jogok Ugandában történő védelmének és előmozdításának javítása érdekében;

15. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU és más nemzetközi szereplők tartsák fenn és erősítsék meg Ugandával kapcsolatos integrált és összehangolt megközelítésüket, amely magában foglalja a jó kormányzás, a demokrácia és az emberi jogok előmozdítását, valamint az igazságszolgáltatási rendszer és a jogállamiság megerősítését, és sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy aggályait nyilvános és diplomáciai csatornákon keresztül vessék fel; megismétli, hogy az Ugandában elkövetett emberi jogi jogsértésekért felelős személyekkel és szervezetekkel szemben alkalmazandó szankciókat uniós szinten kell elfogadni az új uniós emberi jogi szankciós mechanizmus, az úgynevezett „uniós Magnyickij-törvény” keretében;

2021. február 11., csütörtök

16. ajánlja az Uganda fiskális gazdálkodására és költségvetési átláthatóságára vonatkozó ellenőrzés fokozását; nyomatékosan kéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy továbbra is rendszeresen vizsgálják felül az uniós költségvetés-támogatási programokat azokban az esetekben, amikor fennáll a kockázata, hogy a forrásokat az ugandai hatóságok az emberi jogok megsértésére felbujtó és aktivisták ellen irányuló tevékenységekre használják fel;
 17. üdvözli, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) háborús, valamint emberiesség elleni bűncselekmények elkövetésében bűnösnek találta az Úr Ellenállási Hadseregének (Lord's Resistance Army, LRA) parancsnokát, Dominic Ongwent, és ezt az ítéletet jelentős lépésnek tekinti az LRA által elkövetett szörnyűségekkel kapcsolatos igazságszolgáltatás és elszámoltatás felé;
 18. továbbra is aggodalommal tölti el a régió általános biztonsági helyzete, és e tekintetben hangsúlyozza az AMISOM fontos munkáját; hangsúlyozza, hogy az AMISOM hosszú távú célkitűzései csak akkor érhetők el, ha valamennyi érintett szereplő jó példával jár elöl a jogállamiság, az alapvető jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartása terén;
 19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Unió emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének, az Ugandai Köztársaság elnökének, az ugandai parlament elnökének, valamint az Afrikai Uniónak és intézményeinek.
-

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0058

25 évvel a Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform után: a nők jogai terén előttünk álló kihívások

Az Európai Parlament 2021. február 11-i állásfoglalása a nők jogai előtt álló kihívásokról Európában: több mint 25 évvel a Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform elfogadása után (2021/2509(RSP))

(2021/C 465/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1995. szeptember 15-i Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, valamint felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 23. cikkére,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, és különösen annak 2., 3., 9. és 15. elvére,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére, a „senki se maradjon le” elvére, valamint különösen a szegénység megállítását célzó 1. célra, az emberek egészséges életének biztosítását célzó 3. célra, az 5. célra, amelynek célja a nemek közötti egyenlőség megvalósítása és a nők életkörülményeinek javítása, a fenntartható és gazdasági növekedést célzó 8. célra, és a klímaváltozás és hatásainak leküzdésére irányuló sürgős lépések megtételét célzó 13. célra,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezményére (isztambuli egyezmény), amelyet 2014. augusztus 1-jén lépett hatályba,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) egyenlő díjazásról szóló, 1951. évi (100. sz.) egyezményére, az erőszak és zaklatás felszámolásáról szóló, 2019. évi (190. sz.) ILO-egyezményre, valamint a háztartási alkalmazottakra vonatkozó, 2013. évi (189. sz.) ILO-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának 2019. augusztus 20-i, „A fejlődés regionális felülvizsgálata: regionális összefoglaló” című kiadványára,
- tekintettel az ENSZ nőjogi szervezetének (UN Women) a „Nemek közötti egyenlőség: a nők jogainak felülvizsgálata 25 évvel Peking után” című, 2020. március 5-én kiadott jelentésére,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság 64. ülészakára készült, „A Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform végrehajtásának felülvizsgálata és áttekintése, valamint az Egyesült Nemzetek Közgyűlése 23. rendkívüli ülészakájának eredményei” című, 2019. december 13-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság 65. ülészakára készült, „A nők teljes körű és tényleges részvétele a közéletben a döntéshozatalban, valamint az erőszak felszámolása a nemek közötti egyenlőség megvalósítása és a nők és lányok társadalmi szerepvállalása érdekében” című, 2020. december 21-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának „A Covid19 nőkre gyakorolt hatása” című, 2020. április 9-én közzétett szakpolitikai jelentésére,
- tekintettel az ENSZ nőjogi szervezetének (UN Women) „Tapasztalatoktól a cselekvésig: nemek közötti egyenlőség a Covid19 után” című, 2020. szeptember 2-án kiadott jelentésére,

2021. február 11., csütörtök

- tekintettel az EIGE „Peking + 25: a Pekingi Cselekvési Platform uniós tagállamok általi végrehajtásának ötödik áttekintése” című, 2020. március 5-én közzétett jelentésére,
- tekintettel az EPRS „A Pekingi Cselekvési Platform, 25 éves felülvizsgálat és jövőbeli prioritások” című, 2020. januári tanulmányára (az Európai Parlament Kutatószolgálat, Európai Parlament, 2020),
- tekintettel az ENSZ Népesedési Alapjának (UNFPA) „A Covid19-világjárvány hatása a családtervezésre és a nemi alapú erőszak, a női nemi szervek megcsönkítése és a gyermekházasság felszámolására” című, 2020. április 27-én közzétett jelentésére,
- tekintettel az UNFPA „Az erőszak, a gyermekházasság, a női nemi szervek megcsönkítése, nem kívánt terhességek számának Covid19-világjárvány miatt várható megnövekedése” című, 2020. április 28-án közzétett nyilatkozatára,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget biztosító gazdaságok az EU-ban: következő lépések” című, 2019. december 9–10-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2020. november 25-i közös közleményére a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó uniós cselekvési tervről (GAP III),
- tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága 64. ülészakára vonatkozó uniós prioritásokról szóló, 2020. február 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az uniós nemi esélyegyenlőségi stratégiáról szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására ⁽²⁾ és az Európai Bizottság 2020–2025 közötti nemi esélyegyenlőségi stratégiájára,
- tekintettel a Covid19 okozta válság és a válságot követő időszak nemi dimenziójáról szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az abortuszhoz való jog de facto lengyelországi betiltásáról szóló, 2020. november 26-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a nemek közötti bérszakadékról szóló, 2020. január 30-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség az EU kül- és biztonságpolitikájában” című, 2020. október 23-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsi formáció szükségességéről szóló, 2020. december 17-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség érvényesülése terén az Európai Unióban tapasztalható visszaeséről szóló, 2019. február 13-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „A nők részvétele a politikai döntéshozatalban – minőség és egyenlőség” című, 2012. március 13-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a 2021–2027-re szóló többéves uniós pénzügyi keretre és annak a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére vonatkozó horizontális prioritására,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0039.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0025.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0024.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0336.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0025.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0286.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0379.

⁽⁸⁾ HL C 449., 2020.12.23., 102. o.

⁽⁹⁾ HL C 251. E, 2013.8.31., 11. o.

2021. február 11., csütörtök

- A. mivel az 1995. évi pekingi Nők Negyedik Világkonferenciáján világszerte 189 kormány, köztük az Európai Unió és tagállamai elkötelezték magukat amellelt, hogy a nemek közötti egyenlőség és valamennyi nő és lány társadalmi szerepvállalásának növelése érdekében munkálkodnak;
- B. mivel a konferencián elfogadott Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform a nemek közötti egyenlőség előmozdításának legátfogóbb globális menetrendje, és a nők nemzetközi „Jognyilatkozatának” tartják, amely a nők jogait emberi jogként határozza meg, és a világon minden nőnek egyenlő jogokat, szabadságot és esélyeket vízionál, és amelyet 2015-ben a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrenddel erősítettek meg, amely célokat és konkrét intézkedéseket határozott meg a nőket és lányokat érintő számos kérdésben;
- C. mivel a Pekingi Cselekvési Platform 1995. évi elfogadása óta előrelépés történt a nők és lányok tekintetében, főleg Európában, az általános előrehaladás azonban elfogadhatatlanul lassú, és fennáll a visszarendeződés és a nehezen kiharcolt eredmények elvesztésének veszélye;
- D. mivel a Covid19-világjárvány miatt az „Egyenlőség generációja” fórumot 2021 első felére halasztották;
- E. mivel 25 év telt el a kairói nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (ICPD) óta, ahol 179 kormány fogadta el az ICPD cselekvési programját és tett globális kötelezettségvállalást – a Pekingi Cselekvési Platformmal összhangban – a szexuális és reprodukciós egészség és jogok iránt;
- F. mivel már több mint 40 éve lépett hatályba a nőekkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény, és bár minden uniós tagállam megerősítette azt, ahogy az EIGE is rámutatott, lassú az előrehaladás a nők és férfiak közötti egyenlőség terén;
- G. mivel a nőekkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezmény (az Európa Tanács isztambuli egyezménye), a nőekkel szembeni erőszak elleni legátfogóbb eszköz Európában, már tíz éve nyílt meg aláírásra, de még mindig nem erősítette meg az összes uniós tagállam, de még az EU sem csatlakozott hozzá;
- H. mivel 2021-ben már 10 éves az Európa Tanács isztambuli egyezménye;
- I. mivel a nemek közötti egyenlőség előmozdítása érdekében le kell bontani az egyenlőtlenséget fenntartó káros struktúrákat és sztereotípiákat; mivel a nemek közötti egyenlőség előmozdítása nemcsak az egész társadalom számára előnyös, hanem önmagában véve is cél;
- J. mivel a nemek közötti egyenlőtlenségek a munkaerőpiac minden aspektusára kiterjednek, beleértve a foglalkoztatást, a bér- és a nyugdíjszakadékat és az ápolási-gondozási téren tapasztalható különbségeket, a szociális szolgáltatásokhoz és a szociális védelemhez való hozzáférés hiányát, az egyre bizonytalanabb munkahelyeket és a nőket fenyegető nagyobb szegénységi kockázatokat;
- K. mivel a pénzügyi válság és annak utóhatásai károsnak bizonyultak a nőkre, a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre nézve, és hosszú távú következményeik vannak; mivel a Covid19-válság utáni időszakban hozott gazdasági intézkedéseknek figyelembe kell venniük a nemi dimenziót és a társadalmi egyenlőséget;
- L. mivel a Covid19-válságnak és következményeinek egyértelmű nemi dimenziója van, minthogy a férfiakat és a nőket eltérő módon érinti, és mivel rávilágított a meglévő egyenlőtlenségekre; mivel a nőket aránytalanul sújtja a válság, miközben a Covid19-válságra adott válasz nagyrészt figyelmen kívül hagyja a nemi dimenziót; mivel e hatások széles skálája a nemi alapú erőszak és zaklatás, a fizetés nélküli vagy egyenlőtlen bérezésű ápolás és a háztartási munka aggasztó növekedésétől kezdve a szexuális és reprodukciós egészséghez való hozzáférés és jogok korlátozásáig terjed, és súlyos következményekkel jár a nők gazdasági helyzetére és munkájára nézve, különösen az egészségügyi dolgozók és a gondozók számára;
- M. mivel a világiárvány különösen érintette a nők által dominált ágazatokat és foglalkozásokat (pl. egészségügy, gondozás és sürgősségi segélyszolgálatok, szociális munka, oktatás, kiskereskedelem, pénztárosok, takarítók stb.), valamint az informális gazdaságot; mivel az egészségügyi ágazatban dolgozó nők potenciálisan jobban ki vannak téve a fertőzés kockázatának, mint a férfiak, mivel alkotják az egészségügyi dolgozók 76 %-át az EU-ban ⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁰⁾ EIGE, Gender Statistics Database, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

2021. február 11., csütörtök

- N. mivel a nők, a meglévő üveglafon miatt, nincsenek a férfiakkal egyenlő mértékben jelen a döntéshozatali folyamatokban; mivel az uniós tagállamok többségében a kormányzati kabinetekben, a parlamentekben, a közigazgatásban, a Covid19-munkacsoportokban és a vállalati igazgatótanácsokban még nem valósult meg a hatalom férfiak és nők közötti egyenlő megosztása;
- O. mivel a nők interszekcionális egyenlőtlenségekkel és megkülönböztetéssel szembesülnek, többek között faji, etnikai vagy társadalmi származásuk, szexuális irányultságuk, nemi identitásuk és önkifejezésük, vallásuk vagy meggyőződésük, tartózkodási jogállásuk, fogyatékoságuk miatt, és az erőfeszítéseknek foglalkozniuk kell a megkülönböztetés valamenyny formájával annak érdekében, hogy minden nő számára megvalósuljon a nemek közötti egyenlőség; mivel az uniós politikáknak meg kell erősíteniük az interszekcionális megközelítést, hogy foglalkozzanak a megkülönböztetés intézményi, strukturális és történelmi dimenzióival; mivel az interszekcionális elemzés alkalmazása nemcsak a strukturális akadályok megértését teszi lehetővé, hanem bizonyítékkal szolgál referenciaértékek létrehozásához és a rendszerszintű megkülönböztetés, a kirekesztés és a társadalmi egyenlőtlenségek elleni stratégiai és hatékony szakpolitikák felé vezető út kijelöléséhez is;
- P. mivel a nők nagyobb valószínűséggel szembesülnek munkanélküliséggel és bizonytalan foglalkoztatási státusszal (például munkaszerződéseik révén), ami bizonytalanná teszi a munkahelyeket; mivel az ápolási-gondozási ágazatban dolgozó munkavállalók túlnyomó többsége nő (76 %) ⁽¹¹⁾, és általában bizonytalan fizetéssel és munkakörülményekkel szembesülnek; mivel a szociális ágazat szolgáltatásait igénybe vevők és a szolgáltatók többsége is nő, ezért az ilyen szolgáltatások megfelelő nyújtásának hiánya megakadályozza a nőket abban, hogy teljes mértékben részt vegyenek a munkában, ami figyelmen kívül hagyja a nemi dimenziót a tervezésben, a költségvetés-tervezésben és a szociális ágazat szolgáltatásainak biztosításában;
- Q. mivel a nemek közötti bérszakadék Európában még mindig 14 % ⁽¹²⁾, világszinten pedig 20 % ⁽¹³⁾, a nemek közötti nyugdíjszakadék pedig egyes uniós tagállamokban eléri a 40 %-ot; mivel a nemek közötti bérszakadék nyugdíjszakadékhoz vezet, amely maga is növeli a szegénység és a kirekesztés kockázatát, különösen az idősebb, és az egyszerűes háztartásban élő nők körében; mivel mind a bérkülönbségek, mind a bizonytalanság közvetlen hatással vannak a jövőbeli nyugdíjakra;
- R. mivel a fizetetlen gondozási és háztartási munka egyenlőtlen megosztása súlyosan korlátozza a nők gazdaságban való részvételét; mivel a Covid19-válság idején a nők fizetetlen ápolási-gondozási munkája központi szerepet játszott a társadalmak fenntartásában, ugyanakkor a gondozási feladatok Európában 7,7 millió nőt tartanak távol a munkaerőpiacról, de csupán 450 000 férfit ⁽¹⁴⁾; mivel a nők fizetetlen gondozásból (azaz részmunkaidős foglalkoztatásból) származó foglalkoztatásának jellemzői jelentős tényezői a nemek közötti bérszakadéknak; mivel legalább hetente több napon vagy naponta több nő vállal hosszú távú informális gondozási feladatokat, mint férfiak, és összességében a nők alkotják az EU-ban a tartós informális gondozást nyújtó személyek 62 %-át ⁽¹⁵⁾;
- S. mivel világszerte a nők 35 %-a élt már át fizikai és/vagy szexuális kapcsolati erőszakot, vagy nem partner által elkövetett szexuális erőszakot; mivel a Covid19-világjárvány alatt drámaian megemelkedett a kapcsolati erőszak, aminek az ENSZ az „árnyékjárvány” kifejezést adta, és 60 %-kal nőtt az Egészségügyi Világszervezet európai tagállamaiban a kapcsolati erőszaknak kitett nőktől érkező sürgősségi hívások száma ⁽¹⁶⁾;

⁽¹¹⁾ EIGE Frontline workers <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

⁽¹²⁾ A Pekinger Cselekvési Platform felülvizsgálata (EIGE) http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=sdg_05_20&lang=en

⁽¹³⁾ A nemek közötti bérszakadékról (ILO) https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_dialogue/-act_emp/documents/publication/wcms_735949.pdf

⁽¹⁴⁾ Az EIGE „A nemek közötti egyenlőtlenség az ápolási-gondozási munkában és annak munkaerőpiaci következményei” című tanulmánya

⁽¹⁵⁾ A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2019. évi mutató (EIGE) <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services>

⁽¹⁶⁾ British Medical Journal, „Covid-19: az uniós tagállamok arról számoltak be, hogy 60 %-kal nőtt a kapcsolati erőszakhoz köthető segélyhívások száma”, 2020. május 11., elérhető a következő internetcímen: <https://www.bmj.com/content/369/bmj.m1872>. Az ENSZ főtitkárának „A nők és lányok elleni erőszak minden formájának felszámolására irányuló erőfeszítések fokozása” című, 2020. júliusi jelentése: <https://undocs.org/en/A/75/274>

2021. február 11., csütörtök

- T. mivel a nők jobban ki vannak téve az éghajlatváltozás következményeinek⁽¹⁷⁾; mivel bár úgy tűnik, hogy a nők jobban aggódnak az éghajlat miatt, mint a férfiak, a nők továbbra is alulreprezentáltak az éghajlati válság kezelésével foglalkozó döntéshozó pozíciókban, és világszerte csupán 32 %-át képviselik a megújuló energia területén foglalkoztatott munkaerőnek⁽¹⁸⁾;
- U. mivel a nemek közötti szakadék a digitális technológia valamennyi területén fennáll, de különösen az innovatív technológiák, például az MI és a kiberbiztonság terén; mivel a nemi sztereotipizálás, a kulturális elbátortalanítás, valamint a női példaképek ismeretének és népszerűsítésének hiánya akadályozza a lányok és nők lehetőségeit az TTMM-mel kapcsolatos tanulmányok és szakmák terén;
- V. mivel néhány tagállamban látható visszaesés tapasztalható, és reális a kockázat, hogy a tagállami programokban a nemek közötti egyenlőség szempontja még inkább háttérbe szorul;
1. sajnálja, hogy a Pekingi Nyilatkozatról való megemlékezés céljából az ENSZ Közgyűlése keretében 2020. október 1-jén tartott, „A nemek közötti egyenlőség megvalósításának, valamint a nők és lányok társadalmi szerepvállalásának felgyorsítása” című magas szintű találkozón a világ 100 országából érkezett vezetői elismerték, hogy a nők jogai terén elért általános előrehaladás messze elmarad az 1995-ös Pekingi Nyilatkozatban vállalt céloktól;
 2. kiemeli, hogy az ENSZ nőjogi szervezetének (UN Women) a „Nemek közötti egyenlőség: a nők jogainak felülvizsgálata 25 évvel Peking után”⁽¹⁹⁾ című jelentése bemutatta, hogy a nemek közötti egyenlőség irányába tett előrelépés valójában lelassult, és a nehezen elért eredmények világszerte megfordulni látszanak;
 3. aggodalommal állapítja meg, hogy a Pekingi Cselekvési Platformnak az EIGE által 2020-ban közzétett ötödik felülvizsgálata rávilágított arra, hogy egyetlen európai tagállam sem teljesítette a Pekingi Nyilatkozatban 1995-ben meghatározott célokat; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EIGE-nek a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2020. évi mutatója rámutatott arra, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség megvalósítása terén megtorpant az előrehaladás, és hogy a nemek közötti egyenlőség javítására irányuló erőfeszítések ellenére, amelyek bizonyos eredményeket hoztak, a Pekingi Cselekvési Platform által lefedett valamennyi területen továbbra is fennmaradnak az egyenlőtlenségek és a nemek közötti különbségek az EU-ban;
 4. hangsúlyozza, hogy a Covid19 társadalmi és gazdasági hatásai aránytalanul sújtják a nőket és a lányokat, súlyosbítva a nemek között már meglévő egyenlőtlenségeket, és az eddig elért eredmények visszafordításával fenyegetve; e tekintetben kiemeli, hogy a UN Women becslései szerint⁽²⁰⁾ a világjárvány globális szinten 47 millióval több nőt és lányt fog a szegénységi küszöb alá szorítani, számuk így összesen 435 millióra nő, miközben exponenciálisan nőtt a nemi alapú erőszak, és a nők gyorsabban veszítik el munkahelyüket és megélhetésüket, mivel jobban ki vannak téve a súlyosan érintett gazdasági ágazatoknak;
 5. elismeri, hogy több nőt választanak meg és neveznek ki döntéshozói pozíciókba, de sajnálja, hogy lassú az előrelépés, és hogy csak néhány uniós tagállamban sikerült elérni az egyenlőséget;
 6. emlékeztet a 2020. december 17-i álláspontjára, és kéri a Tanácsot, hogy hozzon létre kifejezetten a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó formációt annak érdekében, hogy általános és konkrét intézkedéseket tegyenek a nőjogok és a nemek közötti egyenlőség területén felmerülő kihívások kezelésére, valamint, hogy biztosítsák, hogy a nemek közötti egyenlőség kérdéseit a legmagasabb politikai szinten vitatják meg;

⁽¹⁷⁾ EIGE, K. terület – Nők és a környezet: az éghajlatváltozás sem ugyanolyan mértékben érinti a nemeket. 2020. március 5., elérhető: <https://eige.europa.eu/publications/beijing-25-policy-brief-area-k-women-and-environment>

⁽¹⁸⁾ EPRS-tájékoztató, „A Pekingi Cselekvési Platform, 25 éves felülvizsgálat és jövőbeli prioritások”, 2020. február 27., elérhető: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI\(2020\)646194](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI(2020)646194)

⁽¹⁹⁾ Az ENSZ nőjogi szervezetének (UN Women) jelentése – „Nemek közötti egyenlőség: a nők jogainak felülvizsgálata 25 évvel Peking után” <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/03/womens-rights-in-review>

⁽²⁰⁾ Az ENSZ nőjogi szervezetének (UN Women) „Tapasztalatoktól a cselekvésig: nemek közötti egyenlőség a Covid19 után” című jelentése <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/09/gender-equality-in-the-wake-of-covid-19>

2021. február 11., csütörtök

7. sajnálja, hogy a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését nem alkalmazzák módszeresen valamennyi uniós szakpolitikai területen és finanszírozási programban; üdvözlí, hogy a nemek közötti egyenlőség érvényesítését horizontális prioritásként bevezették a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretbe; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a nemek közötti egyenlőség módszeres általános érvényesítésének – mint a nemek közötti egyenlőség megvalósításának támogatására irányuló kulcsfontosságú stratégia – végrehajtását, és a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezési szakértőkkel konzultálva valósítsa meg a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést, gyakorlatokat és ütemterveket annak biztosítása érdekében, hogy a nők és a férfiak egyenlő mértékben részesüljenek a közkiadásokból a költségvetés minden szintjén, valamint hogy a nők szempontjai minden területen érvényesüljenek, és külön források álljanak rendelkezésre az olyan egyenlőtlenégi tényezők kezelésére, mint a nők és lányok elleni erőszak, többek között a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek program elosztásában;

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre konkrét terveket és fellépéseket a megfelelő elkülönített finanszírozással együtt, a Pekingi Cselekvési Platform által meghatározott tizenkét aggodalomra okot adó terület alapján, különösen a nők és a szegénység, a nők és a gazdaság, a hatalom és a döntéshozatal, a nők és az erőszak, a nők és a környezet, valamint a nők és az egészségügy terén a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó menetrendnek az előmozdítása érdekében, tekintettel a közelgő, az „Egyenlőség generációja” fórumra;

9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az elmúlt években egyes országokban folytatódta az egyre súlyosabb visszalépést jelentő tendenciák, ami az isztambuli egyezmény megkérdőjelezésében, a nők szexuális és reprodukciós egészsége és jogai területén tapasztalható visszaesésben, valamint a testi autonómiával és a termékenység fölötti ellenőrzéssel kapcsolatos kihívásokban fejeződik ki; határozottan elítéli az abortusz de facto tilalmát végrehajtó alkotmánybíróági határozat elfogadását és az ezt követő visszalépést a nők szexuális és reprodukciós egészsége és jogai terén Lengyelországban, valamint az abortuszhoz való hozzáférés indokolatlan és túlzott mértékű korlátozását;

10. emlékeztet arra, hogy a nők jogai emberi jogok, és elidegeníthetetlen, szerves és oszthatatlan részét képezik az egyetemes emberi jogoknak, amint azt a Nők Negyedik Világkonferenciája is megállapította;

11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon és javítsák a kor, faji és etnikai származás, valamint nemek szerint bontott, összehasonlítható adatokra vonatkozó adatgyűjtést a mennyiségi elemzés javítása, valamint a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését jobban integráló uniós szakpolitikák kidolgozása és végrehajtása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EIGE megbízható és megfelelő, nemek szerint bontott adatokat biztosítsa a jogalkotási elemzés és döntéshozatal alapjaként, és hangsúlyozza az EIGE finanszírozása és kapacitásai biztosításának és bővítésének fontosságát; sürgeti továbbá az EIGE-t és az összes többi érintett uniós intézményt és ügynökséget, hogy dolgozzanak ki és építsenek be új mutatókat, például a dolgozói szegénységre, az időszegénységre vagy a gondozási munka értékére vonatkozóan;

12. felhívja a figyelmet arra, hogy 46 millió fogyatékossgal élő nő és lány él az Európai Unióban, és hogy a munkaképes korú, fogyatékossgal élő nők fele gazdaságilag inaktív; hangsúlyozza a fogyatékossgal élő nők sajátos problémáit, és emlékeztet arra, hogy a fogyatékossgal élő nők körében az anyagi nélkülözésben élők aránya valamennyi tagállamban nagyon magas; újlag megerősíti ezért, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját még jobban be kell építeni a fogyatékossgal élők esélyegyenlőségével foglalkozó jövőbeli, 2021-ben várható stratégiába;

13. felhívja a Tanácsot és sürgeti a tagállamokat, hogy hagyják jóvá és hajtsák végre a megkülönböztetés elleni irányelvet, és garantálják a megkülönböztetés halmozott és intersekciónális formáinak felszámolását valamennyi uniós tagállamban;

A nők és a szegénység

14. kiemeli, hogy a nem továbbra is jelentős tényezője a szegénységi mintáknak az EU-ban, és hogy bár a kirekesztődési arányok és a nemek közötti szegénységi különbségek országonként jelentősen eltérőek, a nők 23,3 %-át fenyegeti a szegénység kockázata, míg a férfiak esetében ez az arány 21,6 %-os⁽²¹⁾; kiemeli, hogy ez a kockázat jelentősen nő az életkorral, és szorosan összefügg a háztartás összetételével, a faji vagy etnikai származással, a fogyatékossgal, valamint a foglalkoztatási helyzettel; kiemeli, hogy a nemek közötti bér- és nyugdíjszakadék és az ápolási-gondozási téren tapasztalható különbségek jelentős tényezők a szegénység feminizációjában;

15. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fel a harcot a szegénység feminizációjának valamennyi formájával szemben, beleértve az időskori szegénységet, különösen azáltal, hogy a nemek közötti nyugdíjszakadék megszüntetése érdekében figyelembe veszik a nemi szempontokat a megfelelő nyugdíjjogosultság rendelkezésre állása és hozzáférhetősége terén, valamint javítják a munkakörülményeket az elnőtisedett ágazatokban és szakmákban; rámutat arra,

⁽²¹⁾ 2014-ben az EU-ban több mint 122 millió ember élt olyan háztartásban, amely szegénynek minősült, azaz ki volt téve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának. Ennek a 122 millió embernek az 53 %-a nő és a 47 %-a férfi. Az EIGE „Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU” (Szegénység, nemi és intersekciónális egyenlőtlenégek az EU-ban) című jelentése, 2016 <https://eige.europa.eu/publications/poverty-gender-and-intersecting-inequalities-in-the-eu>

2021. február 11., csütörtök

hogy fontos lenne megszüntetni a jellemzően nők által végzett munkák társadalmi, gazdasági és kulturális alulértékelését, valamint a szóban forgó sztereotípiákkal szembeni küzdelem szükségességére és a nők atipikus foglalkoztatási formákban való felülreprezentáltságára;

16. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjak terén mutatkozó egyenlőtlenségek leküzdése és általában a nyugdíjak védelme és növelése mellett elengedhetetlen, hogy a közsférában továbbra is létezzenek a szociális biztonsági rendszerek, integrálva a szolidaritás és az újraelosztás elvét, továbbá hogy a legszigorúbban fellépjenek a bizonytalan és szabályozatlan foglalkoztatással szemben;

17. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő szegénység elleni stratégiát a szegénység feminizációja elleni küzdelem érdekében, különös tekintettel a nők által vezetett egyszerűs háztartásokra; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy a társadalmi kirekesztődés és a szegénység kockázata elleni küzdelem érdekében hajtsanak végre konkrét szociális intézkedéseket a megfizethető lakhatáshoz, közlekedéshez és energiához való hozzáférés tekintetében;

18. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak konkrét intézkedéseket az időskori szegénység kockázata elleni küzdelem érdekében, a Bizottságot pedig arra, hogy gazdasági növekedési és szociálpolitikai kereteibe építse be a szegénység nemi dimenzióját; üdvözlöli a szociális jogok európai pillére végrehajtásának nyomán követésre szolgáló mechanizmus nemek szerint lebontott mutatóit; hangsúlyozza, hogy a pillér 2. és 3. alapelvével összhangban interszekcionális megközelítést alkalmazva általánosan érvényesíteni kell a nemi dimenziót, és felszólít a szociális jogok európai pillére és az európai szemeszter közötti jobb koordinációra; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és foglaljon bele az európai szemeszterbe egy nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutatót a makrogazdasági politikák, valamint a zöld és a digitális átállás nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásainak nyomán követése érdekében;

19. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nőket helyezték a világjárvány utáni helyreállítás középpontjába annak érdekében, hogy ellensúlyozzák a nemek közötti szegénységi különbségek megszüntetése terén elért eredményeknek a Covid19-válság által előidézett romlását;

A nők és a környezet

20. üdvözlöli az éghajlatváltozás nemi dimenziójának elismerését mind a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési tervben, mind a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégiában; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség elengedhetetlen az éghajlati válság kezeléséhez;

21. hangsúlyozza, hogy a nők a változás erőteljes előmozdítói; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy a társadalom minden szintjén foglalkozzanak az éghajlat-politikai fellépéssel kapcsolatos döntéshozatali pozíciókban megmutatkozó nemek közötti különbségekkel;

22. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és mozdítsanak elő a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő célkitűzéseket, célokat és mutatókat, valamint gyűjtsenek nemek szerint lebontott adatokat az éghajlatváltozással kapcsolatos szakpolitikák, programok és projektek tervezése, végrehajtása, nyomán követése és értékelése során, továbbá hogy a kormányzati intézményeken belül hozzanak létre a nemek közötti egyenlőséggel és az éghajlatváltozással foglalkozó kapcsolattartó pontokat;

A nők és a gazdaság, valamint a nők és a hatalom, illetve a döntéshozatal

23. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nők a férfiakkal egyenlő feltételek mellett teljes körűen integrálódjanak a társadalom és a gazdaság valamennyi területén, és hogy aktívan mozdítsák elő a nemek kiegyensúlyozott képviseletét a döntéshozatal valamennyi szintjén; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Tanácsban oldja fel a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelv útjában álló akadályokat;

24. felhívja az EU-t, hogy határozzon meg célokat, cselekvési terveket, határidőket és ideiglenes különleges intézkedéseket a nemek paritásának elérése és annak érdekében, hogy elmozdulás történjen a nemek valamennyi végrehajtó, jogalkotási és igazgatási pozícióban való kiegyensúlyozott képviselete felé;

25. hangsúlyozza, hogy a nők teljes körű munkaerőpiaci integrációja és a női vállalkozások támogatása kulcsfontosságú tényező a hosszú távú inkluzív gazdasági növekedés elérése, az egyenlőtlenségek leküzdése és a nők gazdasági függetlenségének ösztönzése szempontjából;

26. felhívja az EU-t, hogy fokozza a nemek közötti bérkülönbségek megszüntetésére irányuló erőfeszítéseit, és érvényesítse az egyenlő díjazás elvét azáltal, hogy jogszabályokat fogad el a fizetések átláthatóságának növelése érdekében, ideértve az összes vállalatra vonatkozó kötelező intézkedéseket is; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a bérek átláthatóságára vonatkozó kötelező erejű intézkedésekre irányuló bizottsági javaslatot még nem vezették be a terveknek megfelelően;

2021. február 11., csütörtök

27. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy nyomon követi, hogyan ültetik át 2022-ig a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelvet a nemzeti jogszabályokba, és biztosítja annak maradéktalan tagállami végrehajtását a nőjogi szervezetekkel és a civil társadalmi szervezetekkel konzultálva; ezenkívül felhívja a tagállamokat, hogy haladják is meg az irányelvben foglalt minimumkövetelményeket; megállapítja, hogy jó kiindulópontot jelent a szülőkre vonatkozó rendelkezések olyan módon történő kiterjesztése, hogy azok magukban foglalják a fogyatékkal élő családtagok és az idősek tartós gondozását, és kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg azok további kiterjesztését a munkaerő – különösen a női munkaerő – elvesztésének megelőzése érdekében;
28. hangsúlyozza, hogy a munkafeltételekben bekövetkező változások – például a távmunka – hatással lehetnek a munkahelyi hálózatról való kijelentkezés lehetőségére, továbbá növelhetik a munkaterhet, és ez a nőket a férfiaknál jóval nagyobb mértékben érinti, mivel főleg, illetve hagyományosan rájuk hárul az otthoni és családi gondozás szerepe;
29. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot, amely holisztikus és egész életen át tartó megközelítést alkalmazna a gondozás tekintetében, figyelembe véve mind a gondozók, mind a gondozásban részesülők szükségleteit, valamint minimumkövetelményeket és minőségi iránymutatásokat határozva meg az egész életciklusra kiterjedő gondozásra vonatkozóan, beleértve a gyermekeket, az időseket és a tartós ápolásra-gondozásra szoruló személyeket is;
30. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a nők munkaerőpiaci részvételét, és biztosítsa a nők érdemi részvételét a kulcsfontosságú döntéshozó szervezetekben, valamint a többéves pénzügyi kereten és a Next Generation EU helyreállítási terven belül a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő helyreállítási és gazdaságélénkítő csomagok kialakításában; megjegyzi, hogy a Covid19-válság különösen súlyosan érinti a nőket a munkaerőpiacon, tekintettel a nők munkanélküliségi rátájának növekedésére; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy hozzon konkrét intézkedéseket a nők foglalkoztatása tekintetében mutatkozó különbségek kezelésére a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében történő célzott elosztás révén, amellyel az uniós tagállamok konkrét intézkedéseket vezetnek be a nők munkanélküliségének, a nők szegénységének, valamint a nők és lányok elleni erőszak megnövekedett eseteinek kezelése érdekében, mivel ezek akadályozzák, hogy a nők teljes körűen részt vegyenek az élet minden területén, így a foglalkoztatás területén is;
31. felhívja a figyelmet arra, hogy biztosítani kell a női háztartási alkalmazottak tisztességes munkakörülményekhez és egyenlő szociális védelemhez való jogát azáltal, hogy biztosítják a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatásáról szóló 189. számú ILO-egyezmény ratifikálását és végrehajtását;
32. aggodalommal állapítja meg, hogy az EU-ban a 8 millió IKT-szakembernek csupán 18 %-a nő⁽²²⁾, és fennáll a veszélye annak, hogy a nők kirekesztődnek az EU digitális menetrendjéből; sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg a nők STEM-szaktájakban és tanulmányokban való nagyobb részvételét előmozdító politikákat, és hangsúlyozza a nők bevonásának és képviseletének szükségességét a fenntartható fejlődés szempontjából fontos feltörekvő gazdasági területeken, beleértve az ikt-, a digitális és a mesterséges intelligenciával foglalkozó ágazatokat;
33. felhívja az európai intézményeket, hogy vezessenek be kötelező erejű intézkedéseket, például kvótákat annak érdekében, hogy biztosítsák a nemek paritását a választott testületekben, és felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a nők és a férfiak kiegyensúlyozott képviseletét mind az európai, mind a nemzeti parlamentekben; kéri továbbá, hogy dolgozzanak ki olyan stratégiákat, amelyek garantálják a különböző háttérű nők érdemi képviseletét az európai intézmények döntéshozói szerepeiben;

Nők és erőszak: a nemi alapú erőszak felszámolása

34. üdvözli a Bizottságnak a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó nemi esélyegyenlőségi stratégiában tett kötelezettségvállalását, és megismétli azon felhívását, hogy az EU széles körű csatlakozás alapján zárja le az isztambuli egyezmény megerősítését, és szorgalmazza, hogy valamennyi tagállam erősítse meg és hajtsa végre azt; felhívja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a GREVIO ajánlásait, és javítsák a jogszabályokat annak érdekében, hogy azok jobban összhangba kerüljenek az isztambuli egyezmény rendelkezéseivel, annak megfelelő végrehajtása és érvényesítése érdekében;
35. üdvözli a bűncselekményi területeknek a nemi alapú erőszak egyes formáira való kiterjesztésére irányuló kezdeményezést az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésével összhangban, és felhívja a Bizottságot, hogy ezt követően terjesszen elő javaslatot egy holisztikus, áldozatközpontú uniós irányelvre a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzése és leküzdése érdekében; emlékeztet arra, hogy az ilyen új jogalkotási intézkedéseknek minden esetben ki kell egészíteniük az isztambuli egyezmény megerősítését;
36. felhívja az EU-t, hogy sürgősen foglalkozzon a nemi alapú erőszak Covid19-világjárvány alatti növekedésével; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy a nemi alapú erőszak megelőzése és a Covid19-világjárványhoz hasonló válságok idején a kapcsolati erőszak áldozatainak támogatása érdekében dolgozzon ki egy, a válságok idején elkövetett nemi alapú

(22) A Bizottság „A nők a digitális világban” című 2020. évi eredménytáblája.

2021. február 11., csütörtök

erőszakkal foglalkozó európai uniós jegyzőkönyvet, és foglalja bele az áldozatok védelmét szolgáló szolgáltatásokat – például a segélyvonalakat, a biztonságos szálláslehetőségeket és az egészségügyi szolgáltatásokat – mint „alapvető tagállami szolgáltatásokat”; aggodalommal állapítja meg, hogy nem állnak rendelkezésre olyan adatok a nők és lányok elleni erőszakról, amelyek megragadhatnák az esetek számának a Covid19-világjárvány alatti növekedését;

37. hangsúlyozza az oktatás szerepét, és felszólít a nemi alapú erőszakhoz vezető nemi sztereotípiák felszámolására; felhívja az Uniót annak biztosítására, hogy valamennyi uniós közintézmény rendelkezzen olyan magatartási kódexekkel, amelyek zéró toleranciát állapítanak meg az erőszakkal, a megkülönböztetéssel és a bántalmazással szemben, és gondoskodik ezek betartásáról, továbbá hogy rendelkezzen belső jelentéstételi és panasztételi mechanizmusokkal;

38. hangsúlyozza, hogy az egyes tagállamokban nemek és életkor szerinti bontásban kell adatokat gyűjteni a nemi alapú erőszak valamennyi formájára vonatkozóan; üdvözlöi, hogy a FRA új, uniós szintű felmérést fog készíteni a nők elleni erőszak valamennyi formájának elterjedtségéről és dinamikájáról;

39. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fogadjanak el konkrét intézkedéseket a nőket és lányokat aránytalanul érintő online erőszak – többek között az online zaklatás, az internetes megfélemlítés és a nőellenes gyűlöletbeszéd – felszámolására, és kifejezetten foglalkozzanak a nemi alapú erőszak e formái előfordulásának a Covid19-világjárvány idején tapasztalható növekedésével; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő megfelelő szabályozást és egyéb lehetséges intézkedéseket a gyűlöletbeszéd és az online zaklatás felszámolása érdekében;

40. felhívja a tagállamokat, hogy haladéktalanul erősítsék meg és hajtsák végre a munka világában tapasztalható erőszak és zaklatás felszámolásáról szóló, nemrégiben elfogadott 190. számú ILO-egyezményt;

41. felhívja a tagállamokat, hogy hatékonyan hajtsák végre az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelvet⁽²³⁾, és fogadjanak el konkrét intézkedéseket a nők elleni erőszak és a nemek közötti egyenlőtlenség mint az emberkereskedelem kiváltó okainak kezelésére; felhívja a Bizottságot, hogy alapos hatásvizsgálatot követően vizsgálja felül az irányelvet annak érdekében, hogy javítsa az emberkereskedelem valamennyi formájának megelőzésére és büntetőeljárás alá vonására irányuló intézkedéseket, különös tekintettel a szexuális kizsákmányolásra, amely az emberkereskedelem leggyakoribb és bejelentett területe, és amely az emberkereskedelem áldozatává vált nők és lányok 92 %-át érinti Európában; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy módosítsa az irányelvet annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok kifejezetten nyilvánítsák bűncselekménnyé az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott valamennyi szolgáltatás tudatos igénybevételét;

Nők és egészség

42. emlékeztet arra, hogy az egészségügyi ellátáshoz való egyetemes hozzáférés olyan emberi jog, amely csak egy egyetemes és mindenki számára hozzáférhető rendszer révén garantálható, függetlenül a társadalmi és gazdasági háttértől; felhívja az Uniót és tagállamait, hogy biztosítsák a megfelelő egészségügyi ellátást, és garantálják az egyenlő hozzáférést;

43. felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be szilárd és reziliens közegészségügyi rendszerekbe, és biztosítsák, hogy az egészségügyi szolgáltatások személyzete, akiknek többsége általában nő és alacsonyabban fizetett feladatokat lát el, méltányos díjazásban részesüljön és tisztességes munkakörülményekkel rendelkezzen;

44. a szexuális és reprodukciós egészség és jogok egyetemes tiszteletben tartására és az azokhoz való hozzáférés biztosítására szólít fel a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjában és a Pekingi Cselekvési Platformban foglaltaknak megfelelően;

45. hangsúlyozza, hogy a családtervezéshez, az anyáknak járó egészségügyi szolgáltatásokhoz és a biztonságos és legális abortuszhoz történő hozzáférés fontos elemek a nők jogainak garantálásában és a nők életének megmentésében;

46. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak átfogó szexuális és kapcsolati oktatást a fiatalok számára, valamint biztosítsák a szexuális és reprodukciós egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, ideértve a fogamzásgátlást, a családtervezést, valamint a biztonságos és legális abortuszt;

47. megjegyzi annak fontosságát, hogy a nemi dimenziót jobban vegyék figyelembe az orvosi diagnózisok készítése és a kezelés tervezése során annak érdekében, hogy minden ember számára megfelelő minőségű kezelést biztosítsanak; hangsúlyozza, hogy a női betegségeket és az ezek mögött meghúzódó alapbetegségeket továbbra sem diagnosztizálják, kezelik és tanulmányozzák kellő módon;

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

2021. február 11., csütörtök

Az „Egyenlőség generációja” fórum felé

48. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend és a fenntartható fejlődési célok – különösen a 3. és az 5. fenntartható fejlődési cél – végrehajtására irányuló erőfeszítéseiket annak biztosítása érdekében, hogy egyetlen nőt vagy lányt se érhesse megkülönböztetés, erőszak vagy kirekesztés, valamint hogy férjenek hozzá az egészségügyi ellátáshoz, az élelemhez, az oktatáshoz és a foglalkoztatáshoz;

49. ismételt kiemeli annak fontosságát, hogy az EU elkötelezte magát a Pekingi Cselekvési Platform és a felülvizsgálati konferenciák mellett, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése iránti átfogó kötelezettségvállalásaikat;

50. üdvözli a tagállamok és a Bizottság részvételét a cselekvési koalíciókban, valamint hogy közösen vezetnek azokat;

51. kiemeli annak fontosságát, hogy a jövőbeli „Egyenlőség generációja” fórum ambiciózus eredményeket érjen el, többek között azáltal, hogy a Bizottság és a tagállamok – a cselekvési koalíciók részeként is – előretökintő és ambiciózus kötelezettségvállalásokat és fellépéseket fogadnak el, amelyekhez megfelelő, elkülönített finanszírozás kapcsolódik;

52. felszólítja az összes tagállamot és a Bizottságot, hogy a cselekvési koalíció eredményjelentésének részeként készítsenek éves nyomon követést és nemzeti szintű jelentéseket;

53. sürgeti az Uniót, hogy biztosítsa a Parlament és annak Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsága teljes körű bevonását az Unió az „Egyenlőség generációja” fórumon képviselendő álláspontjával kapcsolatos döntéshozatali folyamatba;

o

o o

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek.

2021. február 9., kedd

II

(Közlemények)

EGYÜTTES NYILATKOZATOK

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2021)0030

Az Álvaro Amaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2021. február 9-i határozata az Álvaro Amaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2019/2150(IMM))

(2021/C 465/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Álvaro Amaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, a Tribunal Judicial da Comarca da Guarda, Juízo Local Criminal da Guarda – Juiz 2 (Guardai Kerületi Bíróság, Guardai Büntetőbíróóság, 2. bíró) által 2019. október 17-én benyújtott és a 2019. november 13-i plenáris ülésen közölt kérelemre,
 - miután eljárási szabályzata 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően meghallgatta Álvaro Amarót,
 - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága által 2008. október 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án, 2013. január 17-én és 2019. december 19-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Portugál Köztársaság alkotmánya 157. cikkének (2) és (3) bekezdésére, valamint a Portugál Köztársaság parlamentje tagjainak státútumáról szóló, 1993. március 1-jei 7/93. sz. törvény 11. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A9-0009/2021),
- A. mivel a Tribunal Judicial da Comarca da Guarda ügyben eljáró bírása kérelmezte Álvaro Amaro képviselői mentelmi jogának felfüggesztését azzal összefüggésben, hogy Álvaro Amarót a 2010. szeptember 3-i 41/2010. számú törvénnyel módosított 1987. július 16-i 34/87. számú portugál törvény 11. cikke szerint büntetendő egyéni korrupció elkövetésével vádolták meg, ezzel alaki halmazatban hivatali visszaéléssel, ugyanezen jogszabály 23. cikkének (1) bekezdése szerint, továbbá sikkasztással, ugyanezen jogszabály 20. cikkének (1) bekezdése szerint, valamint anyagi halmazatban támogatás vagy vissza nem térítendő támogatás megszerzéséhez kapcsolódó csalással, amely az 1984. január 20-i 28/84. számú rendelet 36. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontja, 36. cikkének (2) bekezdése, 36. cikke (5) bekezdésének a) és b) pontja, valamint 36. cikke (8) bekezdésének b) pontja szerint büntetendő;

⁽¹⁾ A Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; a Bíróság 2019. december 19-i Junqueras Vies ítélete, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

2021. február 9., kedd

- B. mivel Álvaro Amaro 2013-tól Guarda polgármestere volt, 2017-ben újraválasztották, és 2019. április 11-ig töltötte be ezt a tisztséget; mivel polgármesteri feladatai ellátása során a guardai önkormányzat politikai és adminisztratív irányításáért volt felelős, mivel a vizsgálat tárgya az a preferenciális bánásmód, amelyet Guarda városa állítólag egy szövetkezeti és színházi csoportnak nyújtott 2014 elején az azévi farsangi ünnepek megszervezéséhez;
- C. mivel Álvaro Amarót 2019 májusában európai parlamenti képviselővé választották;
- D. mivel a feltételezett cselekmény az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 8. cikke alkalmazásában nem Álvaro Amaro európai parlamenti képviselői feladatának ellátása során nyilvánított véleményével vagy leadott szavazataival kapcsolatos;
- E. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- F. mivel kizárólag a Parlament hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy konkrét esetben felfüggeszti-e a mentelmi jogot vagy sem; mivel a Parlament a mentelmi jog felfüggesztésével kapcsolatos döntése meghozatalánál észszerű módon figyelembe veheti a képviselő álláspontját⁽²⁾; mivel Álvaro Amaro meghallgatása során kifejezte, hogy támogatja parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését;
- G. mivel a parlamenti mentelmi jog célja a Parlament és képviselői megóvása a parlamenti megbízás teljesítése során végzett, és e megbízástól elválaszthatatlan tevékenységekkel összefüggésben velük szemben kezdeményezett jogi eljárásoktól;
- H. mivel az Álvaro Amarónak felrött cselekményekre európai parlamenti képviselővé való megválasztása előtt került sor;
- I. mivel a Parlament nem talált bizonyítékot a *fumus persecutionis*-ra, azaz arra, hogy komoly és megalapozott gyanú állna fenn arra vonatkozóan, hogy az eljárást a képviselőnek és rajta keresztül az Európai Parlamentnek szánt politikai kár okozása céljából kezdeményezték volna;
- J. mivel egyrészt a Parlamentet nem lehet bíróságként kezelni, másrészt a parlamenti képviselőt a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló eljárás keretében nem lehet „vádlottnak” tekinteni⁽³⁾;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Álvaro Amaro mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését az illetékes portugál hatóságoknak és Álvaro Amarónak.

⁽²⁾ A Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, 28. pont.

⁽³⁾ A Törvényszék 2019. április 30-i Brionis kontra Európai Parlament ítélete, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

2021. február 9., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2021)0031

Az Európai Központi Bank felügyeleti testülete alelnökének kinevezése

Az Európai Parlament 2021. február 9-i határozata az Európai Központi Bank felügyeleti testülete alelnökének kinevezésére irányuló európai központi banki javaslatról (N9-0080/2020 – C9-0425/2020 – 2020/0910(NLE))

(Egyetértés)

(2021/C 465/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank felügyeleti testülete alelnökének kinevezésére irányuló, 2020. december 18-i európai központi banki javaslatra (C9-0425/2020),
 - tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet 26. cikkének (3) bekezdésére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament és az Európai Központi Bank között létrejött, az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az Európai Központi Bankra ruházott feladatok végrehajtásával kapcsolatos demokratikus elszámoltatás és felügyelet gyakorlásának szabályairól szóló intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
 - tekintettel az uniós gazdasági és monetáris ügyekkel kapcsolatos pozíciók jelöltjei közötti nemi egyensúlyról szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Központi Bank Igazgatósága egy tagjának kinevezéséről szóló tanácsi ajánlásról szóló, 2020. november 24-i határozatára ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 131. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0007/2021),
- A. mivel az 1024/2013/EU tanácsi rendelet 26. cikkének (3) bekezdése értelmében az Európai Központi Bank (EKB) jóváhagyás céljából benyújtja az Európai Parlamentnek a felügyeleti testület alelnökének kinevezésére vonatkozó javaslatot;
- B. mivel a felügyeleti testület alelnökét az EKB igazgatósági tagjai közül kell kiválasztani;
- C. mivel az 1024/2013/EU tanácsi rendelet 26. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a felügyeleti testületbe az említett rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket;

⁽¹⁾ HL L 287., 2013.10.29., 63. o.

⁽²⁾ HL L 320., 2013.11.30., 1. o.

⁽³⁾ HL C 23., 2021.1.21., 105. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0311.

2021. február 9., kedd

- D. mivel 2020. december 10-én⁽⁵⁾ az Európai Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 283. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2020. december 15-i hatállyal nyolc évre az EKB igazgatósági tagjává nevezte ki Frank Eldersont;
- E. mivel az EKB 2020. december 18-án levél útján javaslatot nyújtott be a Parlamentnek Frank Eldersonnak az EKB felügyeleti testülete alelnökévé történő, öt év hivatali időre szóló kinevezéséről;
- F. mivel a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága ezt követően – különösen az 1024/2013/EU tanácsi rendelet 26. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt követelmények szempontjából – értékelte a javasolt jelölt képességeit;
- G. mivel a bizottság 2021. január 25-én meghallgatta a javasolt jelöltet, aki a meghallgatáson nyitóbeszédet mondott, majd válaszolt a bizottság tagjai által feltett kérdésekre;
- H. mivel valamennyi uniós és nemzeti intézménynek és szervnek konkrét intézkedéseket kell tennie a nemek közötti egyensúly biztosítása érdekében;
- I. mivel az EKB Igazgatósága jelenleg négy férfiből és két nőből áll, utóbbiak közül pedig az egyik az elnök;
1. egyetért Frank Eldersonnak az Európai Központi Bank felügyeleti testületének alelnökévé történő kinevezésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, valamint a tagállamok kormányainak.

⁽⁵⁾ HL L 420., 2020.12.14., 22. o.

2021. február 9., kedd

P9_TA(2021)0032

A fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzése ***I

Az Európai Parlament 2021. február 9-i jogalkotási állásfoglalása a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (kodifikált szöveg) irányuló javaslatról (COM(2020)0048 – C9-0017/2020 – 2020/0029(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás – kodifikáció)

(2021/C 465/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0048),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0017/2020),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. június 10-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a jogszabályszevegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 109. és 59. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A9-0010/2021),

A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport véleménye szerint a szóban forgó javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0029

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 9-én került elfogadásra a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló (EU) 2021/...európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (kodifikált szöveg)

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/555 irányelvvvel.)

⁽¹⁾ HL C 311., 2020.9.18., 52. o.

⁽²⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2021. február 9., kedd

P9_TA(2021)0034

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: a 2021. évi uniós vidékfejlesztési támogatás

Az Európai Parlament határozata az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletének a 2021. évi uniós vidékfejlesztési támogatás összegeinek tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. január 19-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzésére (C(2021)00188 – 2021/2517(DEA))

(2021/C 465/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2021)00188),
 - tekintettel a Bizottság 2021. január 22-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett, 2021. február 2-i levélre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
 - tekintettel az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 58. cikke (7) bekezdésére és 83. cikke (5) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság határozatra irányuló ajánlására,
 - tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 111. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2021. február 9-én járt le – nem érkezett kifogás,
- A. mivel csak 2020. december 29-én lépett életbe az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2220 rendelete ⁽²⁾ (átmeneti rendelet), amely az 1305/2013/EU rendeletet a 2021. és a 2022. évre vonatkozó nemzeti keretek kiegészítésével módosította;
- B. mivel a rögzített keretösszegeket ki kell igazítani, amint a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 150 000 EUR-t meghaladó kifizetések csökkentésének összegeiről és a pillérek közötti rugalmasság megvalósításáról;
- C. mivel az előző években erre az értesítésre augusztusban került sor, és a Bizottság összfel fogadta el a keretösszegek módosításáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, de az átmeneti rendelet késői elfogadása miatt ez 2020-ban nem volt lehetséges;
- D. mivel annak érdekében, hogy a tagállamok és a Bizottság megkezdhessék a 2021. évi vidékfejlesztési programok végrehajtását, rendkívül fontos, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet a lehető leghamarabb hatályba lépjen;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 487. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2220 rendelete (2020. december 23.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) 2021-ben és 2022-ben nyújtandó támogatásokra vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések megállapításáról és az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU és az 1307/2013/EU rendeletnek a források és a 2021-ben és 2022-ben való alkalmazás tekintetében, valamint az 1308/2013/EU rendeletnek a források és az ilyen támogatások 2021-re és 2022-re vonatkozó elosztása tekintetében történő módosításáról (HL L 437., 2020.12.28., 1. o.).

2021. február 9., kedd

P9_TA(2021)0035

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: a zöldség- és gyümölcságazat támogatása a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben

Az Európai Parlament határozata a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben a zöldség- és gyümölcságazat vonatkozásában az (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló rendelettől, a borágazat vonatkozásában pedig az (EU) 2016/1149 felhatalmazáson alapuló rendelettel a 2020. év tekintetében történő eltérésről szóló (EU) 2020/884 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról és az (EU) 2016/1149 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2021. január 27-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2021)00371 – 2021/2530(DEA))

(2021/C 465/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2021)00371),
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett, 2021. február 2-i levélre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
 - tekintettel az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésére, 64. cikke (6) bekezdésére és 115. cikke (5) bekezdésére,
 - tekintettel az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 53. cikke b) és h) pontjára, valamint 227. cikke (5) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság határozatra irányuló ajánlására,
 - tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 111. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2021. február 9-én járt le – nem érkezett kifogás,
- A. tekintettel erre a rendkívül súlyos piaci zavarra és arra, hogy a borágazatban egyidejűleg több nehéz körülmény is fennáll abból fakadóan, hogy az Egyesült Államok 2019 októberében vámot vetett ki az uniós borok behozatalára, és amelyek a Covid19-világjárvány miatt jelenleg érvényben lévő korlátozó intézkedések miatt továbbra is fennállnak, valamennyi tagállam és valamennyi tagállam mezőgazdasági termelői rendkívüli nehézségekkel szembesültek az 1308/2013/EU rendelet 39–54. cikkében meghatározott borágazati támogatási programok keretében végrehajtott műveletek tervezése, végrehajtása és alkalmazása során;
- B. mivel ezen együttes körülmények példátlan jellegének fényében a Bizottság az (EU) 2020/884 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽³⁾ értelmében 2020. május 4-én rugalmasságot biztosító és a borágazatban alkalmazandó felhatalmazáson alapuló rendeletek bizonyos rendelkezéseitől való eltéréseket engedélyező rendelkezéseket fogadott el;
- C. mivel ezen intézkedések hasznosságának ellenére a borágazatban nem állt helyre a kereslet és kínálat egyensúlya, és a jelenlegi Covid19-világjárvány miatt várhatóan erre rövid és középtávon valószínűleg nem is kerül sor;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2020/884 felhatalmazáson alapuló rendelete (2020. május 4.) a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben a zöldség- és gyümölcságazat vonatkozásában az (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől, a borágazat vonatkozásában pedig az (EU) 2016/1149 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől a 2020. év tekintetében történő eltérésről (HL L 205., 2020.6.29., 1. o.).

2021. február 9., kedd

- D. mivel a Covid19-világjárvány előreláthatólag a 2021. évi pénzügyi év jelentős részében is folytatódni fog, a Bizottság azt javasolta, hogy a 2021. évi pénzügyi év időtartamára hosszabbítsák meg az (EU) 2020/884 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott intézkedések alkalmazását;
- E. mivel e folyamatos rugalmassági mechanizmusok és eltérések gyors végrehajtása elengedhetetlen ahhoz, hogy ezek hatékonyak és eredményesnek bizonyuljanak a borágazatot érintő támogatási programok működtetésével kapcsolatos nehézségek kezelésében, a további gazdasági veszteségek megelőzésében, valamint a borágazatban a piaci helyzet és az ellátási lánc működésében jelentkező zavarok kezelésében;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2021. február 9., kedd

P9_TA(2021)0036

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: a szabályozástechnikai standardoknak a biztosítékcseré céljából alkalmazandó egyes kockázatkezelési eljárások alkalmazásának kezdőnapja tekintetében történő módosítása

Az Európai Parlament határozata a (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott technikai standardoknak a biztosítékcseré céljából alkalmazandó egyes kockázatkezelési eljárások alkalmazásának kezdőnapja tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. december 21-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2020)9147 – 2020/2942(DEA))

(2021/C 465/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2020)9147),
 - tekintettel a Bizottság 2020. december 21-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett, 2021. január 26-i levélre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
 - tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (15) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság határozatra vonatkozó ajánlására,
 - tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 111. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2021. február 9-én járt le – nem érkezett kifogás,
- A. A mivel az EMIR 11. cikkének (3) bekezdése bevezette a nem központi szerződő fél által elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben részt vevő pénzügyi szerződő felek, valamint az EMIR 10. cikkének (2) bekezdésében említett nem pénzügyi szerződő felek tekintetében a biztosítékok időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjét előíró kockázatkezelési eljárások (a továbbiakban: letéti követelmények) kötelezettségét; mivel a Bizottság (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelete⁽²⁾ tovább részletezi ezeket az eljárásokat, és rendelkezik az egyes szerződő felek között kötött, nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó kétoldalú letéti követelmények alkalmazásának elhalasztásáról annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen ügyletekre átmenetileg ne vonatkozzon a követelmény;
- B. mivel a nem központi elszámolt, tőzsdén kívüli, csoporton belüli származtatott ügyletekre vonatkozó kétoldalú letéti követelmények alkalmazását ezért tovább kell halasztani annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a mentesség lejártának az Unióban letelepedett szerződő felekre gyakorolt káros gazdasági hatása; mivel a felhatalmazáson alapuló rendeletben foglalt módosítások ilyen alapvető könnyítéseket tartalmaznak az Unióban letelepedett szerződő felek számára; mivel az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelet szóban forgó módosításai a meglévő szabályozási keret korlátozott mértékű kiigazításai;

⁽¹⁾ HL L 201., 2012.7.27., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kockázatcsökkentési technikáit meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 340., 2016.12.15., 9. o.).

2021. február 9., kedd

- C. mivel a felhatalmazáson alapuló rendeletnek sürgősen hatályba kell lépnie az Unió felkészültségének biztosítása és az Unióban letelepedett szerződő felek érdekeinek megerősítése érdekében, mivel az átmeneti időszak 2020. december 31-i lejáta óta az uniós jog már nem alkalmazandó az Egyesült Királyságban;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2021. február 9., kedd

P9_TA(2021)0037

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: a szabályozástechnikai standardoknak a bizonyos ügylettípusokra vonatkozó elszámolási kötelezettség hatálybalépésének időpontja tekintetében történő módosítása

Az Európai Parlament határozata az (EU) 2015/2205, az (EU) 2016/592 és az (EU) 2016/1178 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott szabályozástechnikai standardoknak a bizonyos ügylettípusokra vonatkozó elszámolási kötelezettség hatálybalépésének időpontja tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. december 21-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2020)9148 – 2020/2943(DEA))

(2021/C 465/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2020)9148),
- tekintettel a Bizottság 2020. december 21-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett 2021. január 26-i levélre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
- tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (EMIR) ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (6) bekezdésére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság határozatra vonatkozó ajánlására,
- tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 111. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2021. február 9-én járt le – nem érkezett kifogás,

A. mivel az EMIR rendelet elszámolási kötelezettségeket határoz meg; mivel az (EU) 2015/2205 ⁽²⁾, az (EU) 2016/592 ⁽³⁾ és az (EU) 2016/1178 ⁽⁴⁾ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet többek között meghatározza az említett rendeletek mellékletében meghatározott tőzsdén kívüli származtatott ügylet-kategóriákhoz tartozó ügyletekre vonatkozó elszámolási kötelezettség hatálybalépésének időpontját;

B. mivel a felhatalmazáson alapuló rendeletben foglalt módosítások alapvető könnyítéseket tartalmaznak az Unióban letelepedett azon szerződő felek számára, amelyek úgy döntenek, hogy ügyleteiket nováció útján az Egyesült Királyságban letelepedett szerződő felektől valamely tagállamban letelepedett és engedélyezett szerződő felekhez viszik át, elkerülve azt a helyzetet, hogy az említett novációkból eredő új ügyletekre elszámolási kötelezettség vagy olyan biztosítékcsera-követelmények vonatkozzanak, amelyek az eredeti ügyletek megkötésekor nem voltak alkalmazandók; mivel ezt a célt az (EU) 2015/2205, az (EU) 2016/592 és az (EU) 2016/1178 felhatalmazáson alapuló rendeletben előírt mentességeknek a felhatalmazáson alapuló rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónapos határozott időtartamra történő meghosszabbításával érik el; mivel az (EU) 2015/2205, az (EU) 2016/592 és az (EU) 2016/1178 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításai a meglévő szabályozási keret korlátozott mértékű kiigazításai;

⁽¹⁾ HL L 201., 2012.7.27., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2015/2205 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. augusztus 6.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az elszámolási kötelezettségre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 314., 2015.12.1., 13. o.).

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2016/592 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 1.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az elszámolási kötelezettségre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 103., 2016.4.19., 5. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2016/1178 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. június 10.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az elszámolási kötelezettségre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 195., 2016.7.20., 3. o.).

2021. február 9., kedd

- C. mivel a felhatalmazáson alapuló rendeletnek sürgősen hatályba kell lépnie az Unió felkészültségének biztosítása és az Unióban letelepedett szerződő felek érdekeinek megerősítése érdekében, mivel az átmeneti időszak 2020. december 31-i lejártja óta az uniós jog már nem alkalmazandó az Egyesült Királyságban;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2021. február 10., szerda

P9_TA(2021)0038

A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozása ***I

Az Európai Parlament 2021. február 10-i jogalkotási állásfoglalása a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0408 – C9-0150/2020 – 2020/0104(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 465/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0408),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkének harmadik bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0150/2020),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. július 16-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2020. október 14-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel az illetékes bizottságok által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2020. december 22-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság által az eljárási szabályzat 58. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság módosítások formájában előterjesztett álláspontjára,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0214/2020),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát;
 3. jóváhagyja a Parlament és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát;
 4. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
 5. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 364., 2020.10.28., 132. o.

⁽²⁾ HL C 440., 2020.12.18., 160. o.

2021. február 10., szerda

P9_TC1-COD(2020)0104

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 10-én került elfogadásra a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/241 rendelettel.)

2021. február 10., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata a „Next Generation EU” környezetvédelmi célkitűzéseikhez hozzájáruló kötvények kibocsátásához szükséges jelentéstételi követelmények megállapításáról

A Bizottság emlékeztet az európai zöld megállapodás közös politikai törekvéseire. Ennek keretében hangsúlyozza azt a törekvését, hogy a tőkepiacokon a NextGenerationEU szükségleteihez igénybe veendő források legalább 30 %-át a környezetvédelmi célkitűzésekhez hozzájáruló kötvények kibocsátása révén teremtsen elő.

A három intézmény megállapodik abban, hogy alaposan megvizsgálja a tagállamok jelentéstételi kötelezettségeit megállapító szabályok bevezetésének lehetőségét annak biztosítása érdekében, hogy rendelkezésre álljanak a tőkepiacokon kölcsönzött pénzeszközök környezetvédelmi célkitűzésekhez való hozzájárulásának értékeléséhez szükséges információk. E célból a Bizottság arra fog törekedni, hogy 2021 első negyedévében erre irányuló jogalkotási javaslatot terjesszen elő.

Az Európai Parlament és a Bizottság együttes nyilatkozata a hatékony ellenőrzésekhez és auditokhoz szükséges adatgyűjtésről

Az Európai Parlament és a Bizottság emlékeztet arra, hogy hatékony ellenőrzéseket és auditokat kell biztosítani a kettős finanszírozás elkerülése, valamint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz által támogatott intézkedésekkel kapcsolatos csalás, korrupció és összeférhetlenség megelőzése, felderítése és orvoslása érdekében. A két intézmény alapvető fontosságúnak tartja, hogy a tagállamok egységesített és interoperábilis elektronikus formátumban gyűjtsék és rögzítsék az uniós finanszírozás végső címzettjeire és kedvezményezettjeire vonatkozó adatokat és a Bizottság által biztosított egységes adatbányászati eszközt használjanak.

A Bizottság kiegészítő NYILATKOZATA a hatékony ellenőrzésekhez és auditokhoz szükséges adatgyűjtésről

Az Európai Bizottság emlékeztet a közös rendelkezésekről szóló rendelet keretében e tárgyban tett egyoldalú nyilatkozatára, amely értelemszerűen alkalmazandó a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni 22. cikkére.

A Bizottság nyilatkozata az éghajlatpolitikai nyomon követés módszertanáról

A Bizottság úgy véli, hogy a következetesség biztosítása érdekében a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló rendelet VI. mellékletében foglalt módszertant be kell építeni a közös rendelkezésekről szóló rendeletbe.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0046

A pénzügyi eszközök piaci *I**

Az Európai Parlament 2021. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a 2014/65/EU irányelv tájékoztatási követelmények, termékirányítás és pozíciólimitek tekintetében, a Covid19-világjárvány utáni helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2020)0280 – C9-0210/2020) – 2020/0152(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 465/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0280),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 53. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0210/2020),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. október 29-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2020. december 16-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 59. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0208/2020),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0152

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 11-én került elfogadásra a 2014/65/EU irányelv tájékoztatási követelmények, termékirányítás és pozíciólimitek tekintetében, valamint a 2013/36/EU és az (EU) 2019/878 irányelv befektetési vállalkozásokra való alkalmazása tekintetében, a Covid19-válság utáni helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/338 irányelvvel.)

⁽¹⁾ HL C 10., 2021.1.11., 30. o.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0047

Az uniós helyreállítási tájékoztató és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó célzott kiigazítások a Covid19-világjárványt követő helyreállítás elősegítése érdekében *I**

Az Európai Parlament 2021. február 11-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2017/1129 rendeletnek a Covid19-világjárványt követő helyreállítás elősegítése érdekében az uniós helyreállítási háttérű tájékoztató és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó célzott kiigazítások tekintetében történő módosításáról szóló európai parlament és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0281 – C9-0206/2020 – 2020/0155(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 465/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0281),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0206/2020),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. október 29-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2020. december 16-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 59. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0228/2020),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0155

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 11-én került elfogadásra a Covid19-válságot követő helyreállítás támogatása érdekében az (EU) 2017/1129 rendeletnek az uniós helyreállítási tájékoztató és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó célzott kiigazítások tekintetében történő, valamint a 2004/109/EK irányelvnek az egységes elektronikus beszámolósi formátum éves pénzügyi beszámoló elkészítéséhez való használata tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/337 rendelettel.)

⁽¹⁾ HL C 10., 2021.1.11., 30. o.

2021. február 11., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Bizottság nyilatkozata

A Bizottság tudomásul veszi, hogy a tájékoztatóról szóló rendelet módosítására az uniós helyreállítási tájékoztató bevezetése érdekében irányuló bizottsági javaslatról elért politikai megállapodás magában foglalja az átláthatósági irányelv módosítását, amely elhalasztja az európai egységes elektronikus formátum (ESEF) használatával készített pénzügyi jelentések elkészítésére vonatkozó követelményt. Ez a halasztás nem szerepelt a Bizottság eredeti javaslatában. A Bizottság úgy véli, hogy az ESEF elhalasztása nincsen összhangban a minőségi jogalkotás uniós elveivel és a Bizottság kezdeményezési jogával. Ezért nem szolgálhat precedensként. Mivel az ESEF elhalasztása nem jár jelentős szakpolitikai változásokkal, és tükrözi azokat a nehéz körülményeket, amelyekkel a vállalkozások a Covid19-világjárvány miatt szembesülnek, a Bizottság nem fog az elfogadása útjába állni.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0048

Az uniós repülőtereken alkalmazandó résidő-felhasználási szabályok: ideiglenes könnyítés*I**

Az Európai Parlament 2021. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a 95/93/EGK tanácsi rendeletnek a Közösség repülőterein alkalmazandó résidő-felhasználási szabályokra vonatkozóan a Covid19-világjárvány miatt bevezetett ideiglenes könnyítés tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0818 – C9-0420/2020 – 2020/0358(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 465/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0818),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 100. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0420/2020),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2021. január 27-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2021. január 27-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha a javaslatát más szöveggel helyettesíti, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0358

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 11-én került elfogadásra a 95/93/EGK tanácsi rendeletnek az Unió repülőterein alkalmazandó résidő-felhasználási szabályokra vonatkozóan a Covid19-válság miatt bevezetett ideiglenes könnyítés tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/250 rendelettel.)

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2021. február 11., csütörtök

P9_TA(2021)0049

A bizonyítványok és engedélyek érvényességére vonatkozó ideiglenes intézkedések (II. salátarendelet)I**

Az Európai Parlament 2021. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a közlekedésre vonatkozó szabályozás bizonyos területein egyes bizonyítványok és engedélyek megújításával és meghosszabbításával, valamint egyes időszakos ellenőrzések és továbbképzések elhalasztásával kapcsolatos egyedi és átmeneti intézkedéseknek a Covid19-járványra tekintettel az (EU) 2020/698 rendelet szerinti referencia-időszakokat követő referencia-időszakokra történő megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2021)0025 – C9-0004/2021 – 2021/0012(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 465/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0025),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 91. cikkének (1) bekezdésére, valamint 100. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0004/2021),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2021. január 27-i véleményére ⁽¹⁾,
- a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2021. február 3-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
 1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha a javaslatát más szöveggel helyettesíti, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2021)0012

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. február 11-én került elfogadásra a közlekedésre vonatkozó szabályozás bizonyos területein egyes bizonyítványok és engedélyek megújításával és meghosszabbításával, egyes időszakos ellenőrzések és továbbképzések elhalasztásával, valamint az (EU) 2020/698 rendeletben említett egyes időszakok meghosszabbításával kapcsolatos egyedi és átmeneti intézkedéseknek az elhúzódó Covid19-válságra tekintettel történő megállapításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/267 rendelettel.)

⁽¹⁾ HL C 123., 2021.4.9., 37. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU